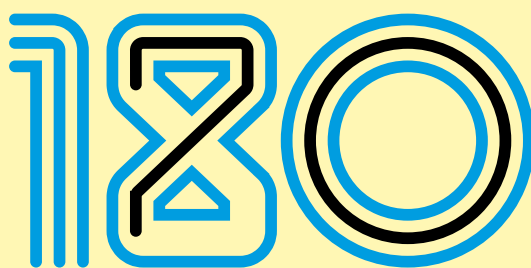

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE

NORTH CZECH PHILHARMONIC
NORDBÖHMISCHE PHILHARMONIE
TEPLICE

S I N C E 1 8 3 8

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838

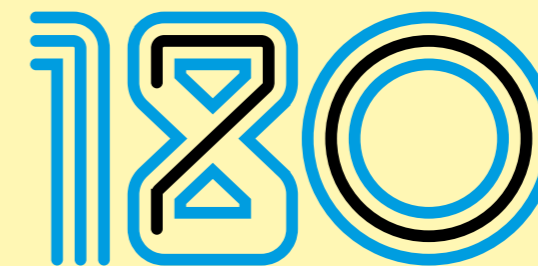
Historie a současnost

History and Present
Geschichte und Gegenwart

da capo

1838-2018

Roman Dietz • Lenka Příbylová

S I N C E 1 8 3 8

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838

Impresum

Ke 180. výročí založení orchestru v Teplicích a 70. výročí znovuoobnovení jeho činnosti vydala v roce 2018
Severočeská filharmonie Teplice, Mírové náměstí 2950, 415 01 Teplice, Česká republika.

Published in 2018 by the **North Czech Philharmonic Teplice Mírové náměstí 2950, 415 01 Teplice, Czech Republic**
on the occasion of its 180th anniversary.

Autoři textů Mgr. Roman Dietz a doc. PhDr. Lenka Přibyllová, Ph.D. děkují za vstřícnost a trpělivost při hledání historických dokumentů zaměstnancům Regionálního muzea v Teplicích, Státního okresního archivu v Teplicích a Státního oblastního archivu v Litoměřicích a bývalým i současným zaměstnancům Severočeské filharmonie Teplice i dalším pamětníkům za jejich cenné informace a poskytnutí soukromých materiálů.

Publikace byla vydána za podpory statutárního města Teplice, Státního fondu kultury České republiky a Ústeckého kraje.

© 2018
Severočeská filharmonie Teplice

ISBN 978-80-270-3741-4

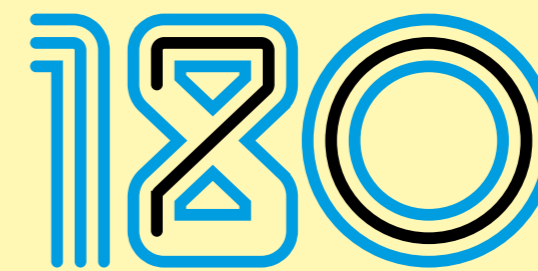

Preludium	str. 9
Slovo ředitele Severočeské filharmonie Teplice / Roman Dietz	str. 10
Slovo primátora města Teplic / Jaroslav Kubera	str. 12
Slovo ministra kultury ČR / Ilja Šmíd	str. 13
Slovo hejtmana Ústeckého kraje / Oldřich Bubeníček	str. 14
Slovo šéfdirigenta / Petr Vronský	str. 15
Slovo čestného šéfdirigenta / Charles Olivieri-Munroe	str. 16
Slovo bývalého šéfdirigenta / Alfonso Scarano	str. 16
Slovo abonenta / Alois Štěpánek	str. 17
Slovo bývalé členky orchestru / Eva Sobišková	str. 18
Období 1802-1945 / Lenka Příbylová	str. 21
1. Počátky hudebního dění v Teplicích a založení orchestru / 1802-1838	str. 22
2. První dirigenti K. Schmit, F. Lagler a H. Schöttner / 1838-1869	str. 28
3. Zakladatel abonentních koncertů orchestru Carl Peters / 1870-1886	str. 34
4. Orchestrální i divadelní kapelník a sbormistr Karl Wosahlo / 1886-1898	str. 38
5. Éra slavných umělců v Teplicích. Franz Zeischka / 1898-1906	str. 40
6. Dirigent a hudební popularizátor Johannes Reichert / 1906-1922	str. 46
7. Dirigent a hudební novátor Oscar Konrad Wille / 1922-1938	str. 52
8. Konec první epochy orchestru v Teplicích. Bruno C. Schestak / 1938-1945	str. 58
Intermezzo / Lenka Příbylová	str. 63
9. Výjimečné hudební akce v Teplicích v období mezi 1. a 2. světovou válkou	str. 64
10. Významní regionální skladatelé v Teplicích v první polovině 20. století	str. 66
Období 1948-2018 / Roman Dietz	str. 71
11. Obnovení činnosti orchestru. M. Sedmidubský, B. Slezák, J. Hrnčíř / 1948	str. 72
12. Skromné začátky a rozvoj orchestru. Miloslav Bervíd / 1949-1956	str. 74
13. Léta slavných druhých dirigentů. Bohumil Berka / 1956-1972	str. 78
14. Budování nového zázemí orchestru. Jaroslav Soukup / 1972-1989	str. 90
15. Nová doba, nové podmínky. Jan Štván / 1989-1991	str. 98
16. Na cestě do Evropy. Tomáš Koutník / 1991-1997	str. 102
17. Úspěchy doma i v zahraničí. Charles Olivieri-Munroe / 1997-2013	str. 104
18. Na cestách po Evropě, Asii i Americe. Alfonso Scarano / 2013-2018	str. 132
19. Současnost a budoucnost. Petr Vronský / 2018	str. 180

Coda / Roman Dietz	str. 185
20. Za pódiem filharmonie. Co posluchači většinou nevědí a nevidí	str. 186
Resumé	str. 195
English	str. 196
Deutsch	str. 210
Faktografie	str. 227
Severočeská filharmonie Teplice v datech	str. 228
Koncerty v tuzemsku / Domestic Concerts / Inlandskonzerte	str. 233
Koncerty v zahraničí / Concerts abroad / Auslandskonzerte	str. 234
Hostující dirigenti / Guest Conductors / Gastdirigenten 1948-2018	str. 240
Hostující sólisté / Guest Soloists / Gastsolisten 1948-2018	str. 242
Ředitelé / Managing Directors / Intendanten	str. 247
Šéfdirigenti / Chief Conductors / Chefdirigenten	str. 247
Druzí dirigenti / Second Conductors / Zweite Dirigenten	str. 247
Koncertní mistři / Concert Master / Konzertmeister	str. 247
Členové orchestru / Orchestra Members / Mitglieder des Orchesters 1948-2018	str. 248
Členové orchestru / Orchestra Members / Mitglieder des Orchesters 2018	str. 250
Kontakty / Contacts / Kontakte	str. 253
Partneři / Partners / Partner	str. 253
Tiráž	str. 256

PRELUDIUM

S I N C E 1 8 3 8

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838

Mnozí čtenáři si hned v úvodu četby mohou položit otázku, proč je podtitulem této knihy slovní spojení „da capo“. Každý v hudbě vzdělaný člověk ví, že význam tohoto slova znamená „od začátku“, jinými slovy „vrátit se na začátek“. Deset let uplynulo od chvíle, kdy byla vydána první kniha o historii Severočeské filharmonie Teplice. Nyní se s novými poznatky vrátíme opět na začátek historie orchestru v Teplicích a zároveň se posuneme dál až do současnosti. Před deseti lety se orchestr připravoval na oslavy 170. výročí svého založení a dosud vydané publikace k různým předešlým příležitostem obsahovaly někdy zásadní nesrovnalosti i bílá místa v určitých letech, o nichž nebylo nikde ani zmínky. Rozhodl jsem se shromáždit dostupné informace z několika zdrojů a jednou provždy zmapovat historii orchestru na základě ověřených pramenů. Oslovil jsem tehdy doc. PhDr. Lenku Příbylovou, Ph.D. a společnými silami jsme se pokusili získat pokud možno co nejvíce dobových dokumentů, faktografií, plakátů, programů, fotografií a dalších informací, které byly uloženy na mnoha místech v různých archivech. Vycházeli jsme především z archivu orchestru, publikací vydaných SČF Teplice u příležitosti dílčích předcházejících výročí, studií o teplických hudebních tradicích od publicisty a žurnalisty Bohumila Plevky a z dalších zdrojů. Řada poznatků z hudební minulosti orchestru byla však uveřejněna zcela nově a pocházela z místních dobových novin Teplitz-Schönauer Anzeiger a dobových publikací i listin uložených zejména v knihovně Regionálního muzea v Teplicích, Státním okresním archivu v Teplicích a Státním oblastním archivu v Litoměřicích. Práce trvala bezmála dva roky a její výsledek mohli čtenáři mít v ruce ve výročním roce 2008 v podobě knihy, vydané v nákladu 1 500 kusů, ovšem záhy rozebrané. Rok 2018 je pro filharmonii opět rokem jubilejním a i to je jeden z důvodů, proč nyní máte možnost přečíst si její druhé, podstatně přepracované a rozšířené vydání. Obsahuje nejen další doplňující a nově získané informace z historie před rokem 1945 díky systematické práci docentky Lenky Příbylové, ale především popisuje posledních deset let, kdy orchestr rozšířil své působení o koncertní místa v Asii či Americe. V této knize se snažíme popsat a shrnout všechny dnes dostupné informace o předchůdcích, vzniku, vývoji a současnosti Severočeské filharmonie Teplice. Záměrně jsme neuváděli pouze pozitivní informace a úspěchy orchestru, v knize jsou uvedeny i materiály z období, která orchestru příliš nepřála jak umělecky, tak provozně. Jsem přesvědčen, že pohled na historii teplického orchestru je co možná neobjektivnější a informace v knize uvedené umožní čtenářům poznat orchestr ze všech jeho stránek, a to i z těch, které bývají běžnému koncertnímu publiku nedostupné.

Málokterý orchestr nejen v České republice, ale i v celé Evropě a v celém světě, se může pochlubit stoosmdesátiletou tradicí a tím, že doprovázel největší světové umělce, jakými byli například Pablo de Sarasate, Eugène Ysaÿe, Fritz Kreisler, Bronisław Huberman, Joseph Joachim, Pablo Casals, David Popper, Ferruccio Busoni, nebo že jej dirigovali Siegfried Wagner, Richard Strauss, Alexander Zemlinsky či Felix von Weingartner a při provádění velkých instrumentálních děl se na konci 19. století rozrostl na bezmála 90 hudebníků. Často se v českém hudebním prostředí diskutuje o tom, který orchestr je v Čechách nejstarší, zda orchestr v Mariánských Lázních, Karlových Varech či v Teplicích. Zatímco Mariánské Lázně uvádějí rok založení orchestru 1821, Karlovy Vary rok 1835, jednalo se v obou městech jen o sezonní orchestry, které v malém počtu od deseti do dvaceti hudebníků hrávaly pouze v letní lázeňské sezoně na kolonádách, většinou za dobrovolné příspěvky bez stálého angažmá a platu, a celoroční činnost zahájily až o desítky let později. V Teplicích se první zmínky o lázeňských koncertech datují již k roku 1802, ovšem za oficiální založení stálého orchestru v Teplicích považujeme až spojení teplického a šanovského orchestru v roce 1838, kdy nově založený orchestr čítal 35 profesionálních hudebníků, kteří pobírali stálý plat a postupně pořádali jak letní lázeňské koncerty, tak mimosezonní zimní koncerty. Nejde však o to, který orchestr je starší, smyslem této úvahy je, abychom si vážili tradic a historie, kterou nám naši předci zanechali, snažili se ji udržovat a především dále rozvíjet. Historie teplického orchestru je velmi bohatá, z původně malé lázeňské kapely vyrostlo reprezentativní těleso koncertující po celém světě od Jižní Ameriky, přes většinu zemí Evropy, až po exotické asijské země. Orchestr se stal neodmyslitelnou součástí kulturního života našeho regionu a zároveň svou činností ovlivnil mnoho lidských osudů, neboť s ním spojilo svůj osobní i profesní život mnoho vynikajících hudebníků na dlouhá desetiletí.

Rok 2018 je zároveň malým výročím i pro mě osobně. Uplynulo totiž 30 let, kdy jsem nastoupil do skupiny prvních houslí naší filharmonie, mohl prožívat její úspěchy v tuzemsku i zahraničí a posledních 18 let, již jako její ředitel, se podílet na jejím dalším směřování a rozvoji. V mnoha případech rozhodují o podstatných věcech zdánlivé maličkosti a náhody. Každý si jistě vzpomene na nějakou událost, které nepřikládal z počátku velký význam, ovšem posléze se ukázalo, že významným způsobem ovlivnila jeho další život. V úvodu předešlého vydání knihy jsem popisoval, jak jedna zcela běžná návštěva školního koncertu ovlivnila mé další zaměření v životě, když naše základní škola v Novém Boru v květnu roku 1975 přijela do Jiráskova divadla v České Lípě a z pódia zazněly mimo jiné i části Smetanovy Mé vlasti Vyšehrad a Šárka v podání Severočeské filharmonie Teplice s šéfdirigentem a zároveň ředitelem Jaroslavem Soukupem. Ohromující zvuk velkého symfonického tělesa a nepopsatelně intenzivní emotivní zážitek byl oním impulzem k mému předsevzetí svěřit svůj další osud hudbě. Tenkrát jsem vůbec netušil, že budu působit v Severočeské filharmonii Teplice a strávím zde podstatnou část svého uměleckého života. 30 let je pro lidský život dosti dlouhá etapa, pro historii orchestru však nepatrná epizoda, jejíž součástí jsem se díky této náhodě stal a měl to štěstí podílet se na činnosti orchestru jako hudebník i jako ředitel. Podobných lidských osudů prožila ve spojení s naší filharmonii jistě řada dalších členů orchestru a možná teplický orchestr ovlivnil i život našich stálých posluchačů. Proto věřím, že touto knihou potěšíme všechny příznivce Severočeské filharmonie, neboť nás je zajisté mnohem víc, kterým filharmonie ukázala novou cestu, nebo nás alespoň uvedla do světa tzv. vážné hudby.

Občas slýchávám názor, že návštěvníci koncertů klasické hudby stárnou a je mi položena otázka, pro koho budeme v budoucnu hrát, až nebudou dnešní posluchači moci chodit na koncerty. Odpověď je jednoduchá, naši posluchači nestárnou, oni zrají. I mladý člověk zažije dříve či později nějaký impulz, který jej přivede do koncertního sálu prožít si neopakovatelnou atmosféru plnou krásné hudby. Proto nemám žádné obavy o budoucnost filharmonických koncertů, klasická hudba má již po staletí své publikum, které se vyvíjí a tříbí svůj vkus. Je už jen na nás, abychom mu dokázali svou dramaturgií a vysokou uměleckou úrovní nabídnout vždy kvalitní umělecký zážitek a tím rozšiřovat počet našich příznivců. Važme si toho, že jeden z nejstarších orchestrů v Evropě máme právě v našem lázeňském městečku, že právě Teplice jsou domovem filharmonie, kterou nemají ani daleko větší města. Díky tomu zde sídlí i konzervatoř, vznikají rozličné komorní soubory, hudební školství získává uznávané pedagogy s vlastní praxí a Teplice tak zůstávají kulturním centrem našeho regionu.

Závěrem mi dovoluji na tomto místě poděkovat docentce Lence Příbylové, která nově pátrala v archivech, pročítala opět dobové novinové články a získala mnoho dalších zajímavých postřehů zvláště z období 30. a 40. let 20. století. Poděkování patří pracovníkům Státního oblastního archivu v Litoměřicích, které mně pokaždé vyšly vstříc a vyhledaly potřebné listiny bezmála 200 let staré i pracovníkům knihovny Regionálního muzea v Teplicích a Státního okresního archivu v Teplicích, neboť i oni nám vyšli vždy ochotně vstříc. Děkuji též svým spolupracovníkům, kteří mi pomohli s přípravou podkladů a též dlouholeté člence orchestru, paní Evě Sobiškové, která poskytla k nahlédnutí svůj pečlivě vedený archiv z let 1957-1990, včetně desítek historických fotografií a vzácných dokumentů. Poděkování patří i našemu zřizovateli statutárnímu městu Teplice, Ústeckému kraji a Státnímu fondu kultury České republiky, bez jejichž finanční podpory by tato kniha nemohla vzniknout.

Do dalších let přeji orchestru i jeho členům, aby si i nadále udrželi své příznivce z řad politiků a mecenášů a především získávali stále více svých věrných posluchačů, neboť právě díky nim a jejich náklonnosti se může Severočeská filharmonie Teplice dále rozvíjet a přinášet mnoho uměleckých zážitků všem milovníkům dobré hudby.

Mgr. Roman Dietz

ředitel Severočeské filharmonie Teplice

Když jsem byl před deseti lety, v roce 2008, požádán, abych jako primátor napsal několik úvodních slov do právě se rodící publikace o teplické filharmonii, vyznal jsem se ze svého vztahu k tomuto hudebnímu tělesu. A vyjádřil jsem víru, že naše filharmonie může být jedním z výrazných tmelících prvků obnovy teplické občanské hrdosti, městské sounáležitosti a snad i „lokálpatriotismu“, tak těžce poničeného událostmi od protektorátu přes odsun sudetských Němců až ke čtyřicetileté éře komunismu.

Uběhlo deset let a já opět stojím před úkolem uvést již druhé, rozšířené a přepracované vydání o vzniku, historii a také současnosti Severočeské filharmonie Teplice. Těch deset let uběhlo velice rychle. Proměnilo se naše město, naše děti dospěly. Když se ohlžím zpět na uplynulé roky, nemůžu ve svých úvahách pominout každoroční významnou událost. Tou pro Teplice bezesporu bylo a je zveřejnění katalogu a zahájení koncertní sezony. Již z kraje podzimu se tak příznivci vážné hudby rok co rok mohou těšit na plejádu vynikajících umělců, na skvělé hudební cykly i mimořádné koncerty.

Ano, naší filharmonii se daří. Když v dubnu 1838, považte, to už je sto osmdesát let, píše pražské Zemské presidium na litoměřický krajský úřad dopis s doporučením, aby byl ustaven teplický orchestr, a když litoměřický hejtman reaguje i na tehdejší poměry nezvykle rychle a posílá do Teplic podrobné podmínky činnosti orchestru, dnes bychom řekli „prováděcí předpis“ s doporučením, aby se dvacet dva členů teplického hudebního tělesa a 10 šanovského spojilo v jeden teplický orchestr, asi nikdo nepředpokládal, že vzniká soubor, který i na začátku jedenadvacátého století bude lidem přinášet skvělé hudební zážitky a se svým uměním obletí doslova celý svět. Jsem si téměř jistý, že s touto genetickou výbavou tu budeme mít za dvacet let jubileum, jak se patří.

Přeji proto Severočeské filharmonii trvalou přízeň posluchačů, přeji pokračující zástup skvělých interpretů a přeji managementu i umělcům nevysychající pramen invence a odhodlání. Město Teplice svému orchestru zachová přízeň i do dalších let. Stejně, jako já osobně.

Jaroslav Kubera

primátor statutárního města Teplice

Slovo kultura pochází z latinského „colo, colere - cultus“ ve významu „vzdělávat, zušlechťovat, pěstovat, pěstění, vzdělávání, zušlechtění, způsob života“. Kultura je ovšem také tradice, čím hlubší kořeny má, tím je „strom“ silnější, tím sladší plody přináší. Ovšem za jediné podmínky: sadař musí být pečlivý, pracovitý a neúnavný.

Zdá se, že v případě Severočeské filharmonie Teplice jsou k šťavnatým kulturním plodům všechny podmínky splněny. Je tu ohromná tradice, není mnoho světových orchestrů, které se mohou pochlubit tak dávným rokem založení a seznam vynikajících umělců, kteří v Teplicích působili či alespoň vystoupili, je soupisem největších jmen z historie hudby. Je tu ale i skvělá přítomnost vytvářená ne jedním, ale mnoha „sadaři“, lidmi, kteří vědí, jak důležitá je funkce symfonického orchestru pro kulturní život města, regionu. Jestliže důvodem jeho založení bylo obohatit život lázeňského města o promenádní koncerty, už brzy se orchestr začal zabývat symfonickou hudbou, která je dnes základem jeho hudební tváře. Setkávám se s názorem, že menší místa nepotřebují vlastní symfonický orchestr nebo divadlo, vždyť za mnohem menší peníze je možno dovézt věhlasná tělesa z centra i ze zahraničí. Jenomže pravidelné pěstění a kultivace života města a regionu nespočívá v jednorázových, byť „špičkových“ uměleckých produkcích. Aby bylo město atraktivním místem k žití, vedle základních životních potřeb musí nabízet celé spektrum služeb, které obohacují každodenní bytí svých obyvatel, mezi nimiž ty kulturní jsou nejdůležitější. Přinášejí totiž možnost se ztotožnit se svým městem nikoliv racionálně, ale prostřednictvím emocí. A to je, jak víme, nejsilnější motivace k jakékoliv lidské činnosti.

Severočeská filharmonie Teplice má své pevné místo nejen ve svém městě a regionu, ale v celé české kultuře a v poslední době je známým a vítaným hostem v mnoha evropských i mimoevropských kulturních centrech. Je úžasným vyslancem České republiky ve světě, je pokorným služebníkem svým věrným abonentům a návštěvníkům v krásném sále v Teplicích. Mám mezi nimi své přátele a vím, jak jsou na svůj orchestr pyšní. Přeji proto všem Tepličanům, aby se hudební tradice v jejich nádherném městě stále prohlubovala a rozvíjela. A přeji také celému orchestru, všem hudebníkům a pracovníkům, aby měli ke své záslužné práci stále lepší podmínky, nacházeli nové inspirace a měli na svých koncertech pořád vyprodáno. Hudba je způsob života. Myslím, že ten nejlepší!

PhDr. Ilja Šmíd

ministr kultury České republiky

Jsem rád, že k vám mohu prostřednictvím těchto řádků promluvit a zároveň popřát Severočeské filharmonii Teplice vše nejlepší k jejímu významnému výročí. Severočeská filharmonie má za sebou již dlouhou historii, dokonce delší než naše republika, která letos slaví 100 let od svého vzniku. Teplická filharmonie svou bohatou uměleckou činností obohacuje náš region už neuvěřitelných 180 let. Přežila dvě války světové, zažila vznik i rozpad jak Rakouska Uherska, tak Československa. Svými koncerty rozdávala radost napříč historickými milníky.

Severočeská filharmonie je rozhodně tělesem, kterým se kraj může chlubit. Výrazně se podílí na kulturním životě nejen Teplic, ale celého regionu. Už více jak padesát let pořádá jeden z největších festivalů klasické hudby v Ústeckém kraji Hudební festival Ludwiga van Beethovena, který je jedinečnou přehlídkou hudebních talentů jak českých, tak světových. Právě díky své tradici a regionálnímu přesahu byl festival zařazen do programu Rodinné stříbro Ústeckého kraje. Zároveň mi bylo ctí ocenit Severočeskou filharmonii Cenou hejtmana za rok 2017 v oblasti kultury.

Do dalších let přeji tělesu stále hodně posluchačů a hudebních nadšenců. Všichni občas rádi unikneme tichu a právě hudba je tím nejlepším a nejpříjemnějším způsobem jak toho docílit. A nezapomeňte při poslechu hudby zapojit nejen sluch, ale hlavně svá srdce.

Oldřich Bubeníček

hejtman Ústeckého kraje

Otevíráte knihu, která vás seznámí s bohatou historií i současností Severočeské filharmonie Teplice. Otevíráte knihu, která popisuje události před rokem 1838 až do roku 2018. Toto je ale rok, ve kterém se ujímám funkce šéfdirigenta Severočeské filharmonie a kniha naší vzájemné spolupráce je ještě úplně bílá, nepopsaná a my se nyní těšíme na to, jak do ní začneme vpisovat první řádky.

Nevstupuji do zdejšího kraje poprvé. Vždyť jsem v roce 1974 nastoupil do ústeckého divadla, tehdy pod názvem Státní divadlo Zdeňka Nejedlého, jako šéf opery a jako nejmladší šéf v republice jsem zde setrval pět sezon. Do Teplic jsme pravidelně zajížděli s operou a teplická opereta pak hostovala v Ústí nad Labem. Bylo to tenkrát takové divadelní „trojměstí“. Opera a balet byly v Ústí, v Teplicích opereta, v Mostě pak činohra a vzájemně se tyto soubory vyměňovaly, takže místní divák měl pestrou paletu výběru žánrů. Akustika a prostředí teplického divadla byly výborné, jen diváků jsme tu oproti Ústí a Mostu měli často málo. Jednou jsme hráli dokonce jen pro šest diváků! Nutno ale dodat, že jsme tenkrát hráli tehdejšímu režimu poplatný titul současného sovětského autora J. Mejtuse Mladá garda. A ještě k prostředí teplického divadla. Tím, jak bylo postaveno mnohoúčelově, s kavárnou, restaurací a několika sály, došlo při jednom představení Verdiho opery La Traviata k situaci, kdy ve čtvrtém jednání ve velmi smutné scéně jsem najednou viděl, že operní orchestr začíná být velmi nesoustředěný, hráči se vrtěli, ohlíželi a tu najednou i já, který stojím na vyvýšeném stupínku, jsem ucítil vůni smažených řízků. Ano. V tom okamžiku vám pud výživy vymaže veškeré umění a krásno z hlavy.

Tenkrát jsem též obdivoval nezměrné úsilí Jaroslava Soukupa, kterému se díky jeho osobnosti podařil husarský kousek, tedy rozšířit stávající Severočeský symfonický orchestr na orchestr filharmonický se 104 členy, i když tolik muzikantů v té době fyzicky ani neměl, a postavit koncertní sál s varhanami, což byla tehdy první stavba tohoto typu po roku 1945 na našem území a tento primát si donedávna držela. A toto je obrovský vklad, který Severočeská filharmonie Teplice ve vínku má. Je to ale i vizitka, jak si již tehdy nadřazené orgány zdejšího kraje vážily umění a umělců a mě při mém nástupu těší, že tato podpora a zájem trvají dodnes. Ukázkovým příkladem je zakoupení koncertního klavíru Steinway, překrásného nástroje té nejlepší značky.

Toto všechno jsou ale jen technické předpoklady. Duši a profil orchestru tvoří však výborní muzikanti, kteří jsou již se Severočeskou filharmonií a zdejším krajem těsně spjatí a spolupracovat s nimi je pro každého dirigenta vždy zážitek. Umějí totiž kolikrát ve ztížených podmínkách vždy odvést vrcholný umělecký výkon. Touha po dokonalosti! To budiž naším krédem do budoucnosti. A když jsem již budoucnost zmínil, jsem velmi rád, že v Teplicích je konzervatoř, se kterou Severočeská filharmonie úzce spolupracuje. Na této škole se vzdělávají nadaní studenti, kteří pak v budoucnu mohou zasednout k filharmonickým pultům, takže ta nemusí mít obavy o svoji existenci, neboť lidé přicházejí a odcházejí, ale Severočeská filharmonie Teplice zůstává.

doc. Petr Vronský

šéfdirigent Severočeské filharmonie Teplice

Oslava jakéhokoliv výročí je vždy výjimečnou příležitostí, zvláště pak, pokud sahá až do první poloviny 19. století. Bohatá historie Severočeské filharmonie Teplice a její působení v 21. století, svědčí o neuvěřitelném uměleckém růstu a úspěších po celém světě. Moje spolupráce s tímto orchestrem je delší než dvě desetiletí a je pro mě velmi významným obdobím v mém životě jak uměleckém, tak osobním. Zážitek a zkušeností, které jsem prožil a získal, je velmi mnoho. Moje první setkání s orchestrem se uskutečnilo v listopadu 1995, když jsem byl pozván, abych zde nastudoval koncert. Přijel jsem uprostřed noci vlakem z Brna, kde jsem studoval a žil v raných letech po sametové revoluci. Cestoval jsem s Annabelle, mou budoucí manželkou a celoživotní partnerkou. Prvním dojmem z Teplic byla tajemná neprostupná mlha, která nás obklopovala, když jsme vystoupili z vlaku. Tento zážitek si vždy vybavuji i po letech, když přijíždím na koncerty do Severočeské filharmonie, je to nezapomenutelná vzpomínka. Další setkání s orchestrem bylo však již zcela kontrastní s prvním. Byl nádherný slunečný den v červenci 1997 a přijel jsem dirigovat své první koncerty jako nově jmenovaný šéfdirigent orchestru v rámci letní koncertní sezony. Dnes jsou to naopak dva úplně jiné kontrasty, které mě přitahují k práci v Teplicích. Údolí, v němž se město nachází v kontrastu s okolními horami a obyvatelé města v kontrastu se zahraničními návštěvníky z Německa, Ameriky a arabských a asijských zemí. Kontrasty také hrají roli v repertoáru filharmonie, od barokních až po moderní mistry, stejně jako hostující umělci z různých zemí, kteří s orchestrem vystupují. Jsem přesvědčen, že 180. výročí orchestru v Teplicích je oslavou nejen členů Severočeské filharmonie Teplice, kteří v průběhu let koncertovali v Teplicích a po celém světě, ale i posluchačů, kteří navštěvují filharmonické koncerty a společně s námi prožívají krásné umělecké zážitky.

doc. MgA. Charles Olivieri-Munroe
čestný šéfdirigent Severočeské filharmonie Teplice

Byl jsem nesmírně poctěn být po dobu pěti let od roku 2013 do roku 2018 šéfdirigentem Severočeské filharmonie Teplice. V tomto pro mě opravdu velmi důležitém období svého života jsem prožil mnoho emocionálních zážitků, a to již od první spolupráce s filharmonií v německém Tübingenu dne 16. ledna 2011, poté v roli hlavního hostujícího dirigenta až po šéfdirigenta. Celkem jsme společně za sedm let absolvovali 82 koncertů. Tak velký počet programů a koncertů zapůsobil silně jak na mě, tak nepochybně i na orchestr a vytvořil mezi námi silné pouto, které bylo podle mého názoru díky spojení italské a české kultury mimořádně přínosné pro obě strany. Severočeská filharmonie je dobře známá jako výborný a spolehlivý profesionální orchestr, takže díky těmto podmínkám bylo relativně snadné přidat některé nové profesionální aspekty, jako například nový přístup ke zkouškám, který způsobil jisté zlepšení a celkovou změnu vize umělecké práce. Krok za krokem, koncert za koncertem bylo jasné, že i našeho publika se nová vize dotkla, neboť jsme byli odměněni velmi často závěrečným standing ovation. Vzhledem k tomu, že každý šéfdirigent přináší s sebou vlastní charakteristiku, osobně jsem se zaměřil téměř výhradně na celkový zvuk Severočeské filharmonie a na všechny související aspekty, které ovlivňují poslech a vnímání hudby. Byl to úžasný zážitek vidět a slyšet zvuk, který se každým dnem měnil pod mou dirigentskou taktovkou. Byl to opravdu nezapomenutelný zážitek, na který nikdy nezapomenu. Rozšíření repertoáru, striktní respektování hudebních stylů a tempa skladeb, nálad a pocitů skladatelů, je dle mého názoru můj odkaz, který jsem se snažil v Teplicích zanechat. Rád budu vzpomínat na filharmonii i na Teplice, které se stávaly mým přechodným domovem po dobu práce s orchestrem, neboť jsem zde získal mnoho přátel.

Alfonso Scarano
šéfdirigent Severočeské filharmonie Teplice 2013-2018

Deset let uběhlo jako voda a Severočeská filharmonie Teplice oslavuje již 180. výročí svého vzniku. V rámci trvání hudebního tělesa je to úžasná délka, zvláště když uvážíme, jak dlouho existují i ta nejproslulejší hudební tělesa světa. Například Vídeňská a Newyorská filharmonie vznikly v roce 1842, Berlínská v roce 1882, naše nejznámější Česká filharmonie byla založena v roce 1896. Je to ovšem nutné vidět v kontextu slavné doby teplických lázní. Tehdy naše město, ač počtem obyvatel nevelké (kolem roku 1838 mělo asi 3 000 obyvatel), hrálo významnou roli v historii Rakouského císařství, ba i celé Evropy.

Příští rok tomu bude 60 let, co jsem začal pravidelně navštěvovat koncerty tehdy Městského lázeňského orchestru, později Severočeského symfonického orchestru, dá se tedy říci, že jsem pamětníkem celé třetiny existence nynější filharmonie. Ve svém minulém příspěvku před deseti lety jsem popisoval, jak významnou roli v naší rodině hudba hrála. Zatímco já jsem se proměnil z malého chlapce ve stále ještě pracujícího důchodce, Severočeská filharmonie nabírá na síle, významu i proslulosti. Její repertoár je široký a vedle klasických oblíbených děl nás seznamuje i s řadou skladeb, které se možná neprávem nehrají tak často. Oceňuje to i publikum, které navštěvuje koncerty v hojném počtu a potěšující je i stále stoupající počet majitelů abonentních vstupenek. V posledních deseti letech teplická filharmonie uskutečnila i své dva nejdelší umělecké zájezdy do některých zemí Asie a Jižní Ameriky. Ve všech zemích se její výkony setkaly s velkým úspěchem.

Na závěr mohu říci, že každý koncert je pro mne svátkem a krásná hudba v podání Severočeské filharmonie Teplice stále významně obohacuje můj život. Lze si jen přát, aby naše filharmonie měla stále vyšší uměleckou úroveň a stále vyšší počet nadšených a věrných posluchačů.

MUDr. Alois Štěpánek
abonent, který si zakoupil v roce 2018 svou jubilejní 60. abonentní vstupenku

V archivu SČF byla nalezena fotografie, která dokumentuje koncert k otevření Domu kultury v roce 1986. V první řadě zcela vlevo prof. V. Holzknicht, ve druhé řadě druhý zprava MUDr. Alois Štěpánek.

Nastoupila jsem do orchestru, tehdy Krušnohorského, po konkurzu na místo tympanistky dne 15. července 1957, hned po absolvování Pražské konzervatoře. Tento den nebyl významný jen pro mne, ale v přeneseném smyslu „významný“ též pro orchestr i celé Teplice. Byla zde na návštěvě oficiální sovětská delegace v čele s maršálem Bulganinem! Orchester byl tehdy angažován k neobvyklému úkolu: hrát, jako v dávných dobách barokního panstvu za plentou v divadelní restauraci vzácné delegaci k obědu lehkou hudbu. Já, jako nově nastoupivší členka orchestru, jsem ještě nebyla dostatečně politicky prošetřena, a tak jsem se tohoto výkonu nesměla zúčastnit. Pamatuji si ale, s jakým „šturmem“ se do poslední chvíle v Teplicích myly ulice a asfaltovaly chodníky při trase, kterou měla delegace přijet. V těch dnech byl šéfdirigent Bohumil Berka na léčení po autonehodě, a tak jsem zažila své první nastudování koncertu s druhým dirigentem, Josefem Danielem, pro kterého byl naopak tento koncert jedním z jeho posledních v Teplicích před jeho odchodem za rozporuplných okolností do Ostravy. Na tento koncert v neděli 20. července 1957 v působivé atmosféře večerního zámeckého nádvoří a parku, jehož klid rušilo jen šumění obrovských stromů a doznívající ptačí zpěv, s programem stejně působivým, nikdy nezapomenu. Sólistkou večera byla členka opery Národního divadla v Praze paní Marta Krásová v Mahlerově cyklu Písně potulného tovaryše. Vděčnou reakci okouzlených posluchačů nemusím ani připomínat.

Tehdy, v 50. a 60. letech, bylo sídlo a zkušebna orchestru v rozlehlém zadním traktu budovy ve Školní ulici, v současnosti sídla Státního okresního archivu Teplice. Ve sklepních prostorách této budovy byla dokonce ještě i vazárna věnců, takže na nádvoří se často, hlavně na podzim, kupilo chvojí vydávající lehce pohřební vůni. Toto nádvoří však především zdobilo nádherné pískovcové sousoší, charakteristické pro tvůrce morového sloupu na Zámeckém náměstí, sochaře 18. století Matyáše Brauna. Zda se tato památka zachránila, nebo nakonec rozpadla, nevím. Každodenní odpolední kolonádní koncerty v letní sezoně se hrály pod terasou divadla v prostorné dřevěné mušli s krásnou akustikou. V neděli byly koncerty dva, s vážnějším programem i tradičním kolonádním repertoárem, hráli jsme z not často stoletých, většinou lipských a vídeňských vydavatelství. Posluchačů z řad lázeňských hostů i z okolí Teplic bylo vždy plno. Pro mé kolegy muzikanty byly tyto programy běžně známé, proto se nemusely zkoušet, ale já, jakožto nováček, jsem byla často patřičně vyděšená hrou „z listu“. Tympány, na které jsem hrála, byly rovněž letité, těžké, z masivního kovu a s blánami samozřejmě přírodními, přeladovaly se jedním centrálním šroubem, nebo šesti malými po obvodu kotle, pouze podle sluchu hráče. Blány z dobytčí kůže rády reagovaly na změnu teploty a vlhkost ovzduší, takže jsem měla postaráno i o další problém se stálým doladováním při úpěnlivém sledování dirigenta a partu. Hráči na bicí nástroje se nemohou za nikoho schovat, orchestrální party jsou vždy vlastně sólové. Moji dva tehdejší páni kolegové byli zkušení bicisté, obzvlášť musím vzpomenout pana Františka Tůmu, tehdy už bělovlasého, který prožil dokonce i první světovou válku na frontě jako bubeník elév, tj. žák vojenské hudební školy, jak o tom rád vyprávěl. Není divu, že se na můj začátečnický zmatek dívali s despektem a neradili mi dokonce, ani když jsem se trapně ztratila, naštěstí jen o zkouškách. Taky jsem byla pro ně „jenom holka“! V dnešní době jsou ženy v orchestrech samozřejmostí, dokonce v některých jejich počet převažuje nad muži. Tenkrát, před šedesáti lety, byla v našem orchestru doposud žena jediná, cellistka Pavla Syllabová, starší paní noblesního zjevu i chování. Vrátila se do ČSR po válce z Bulharska, kde prožila dlouhá léta v české menšině hudebníků. Její manžel, pocházející z významné pražské rodiny Syllabů, působil v sofijské opeře jako koncertní mistr.

Náš orchestr měl v té době asi 60 členů, z nichž mnozí dojížděli z Mostu, Ústí nad Labem, Děčína i Litoměřic, ačkoliv dojíždění bylo zdlouhavé a pro ty, kteří dojížděli na kolech, nebo mopedech (auto bylo stále vzácností) i obtížné. Teplice byly navíc nechvalně proslulé svými častými mlhami, tak hustými, že byla doprava někdy i zastavena. Okolí města však bylo ještě nezasaženo emisemi, Krušné hory bohatě zalesněny, od Červeného kostela jezdila tramvaj jednokolejka do Dubí, vlečný vůz měl otevřenou vyhlídkovou plošinu, uvnitř byly dřevěné lavice a v zimě příjemně vytopeno. Vlákem motoráček jezdil z Dubí na Moldavu, takže se dalo snadno v létě i v zimě vyrazit k pobytu v přírodě skutečně ještě ozdravnému. K tomu jsme ale mnoho volného času neměli, v letní sezoně se hrálo kromě pondělí denně, dopoledne se zkoušelo na pravidelné páteční večerní symfonické koncerty a v sezoně abonentních koncertů a zájezdů se hrálo, nebo zkoušelo i v sobotu.

V duchu tehdejší doby se pořádaly i koncerty pro pracující ve snaze získávat nové posluchače pro poslech vážné hudby přímo v závodech a v pracovní době. Bývalo to někdy až trapné, když jsme hráli v tovární jídelně (například v chemičce v Lovosicích) za rachotu nádobí z přilehlé kuchyně, nebo ve výrobní hale Spojker Teplice, kde se vznášely na běžících pásech u stropu zavěšené výrobky sanitární keramiky. Jinou úroveň samozřejmě měly večerní koncerty v Teplicích, někdy i s poutavým průvodním slovem Mirko Očadlíka, Václava Holzknechta či Miroslava Barvíka. Hrálo se v reprezentativním příjemném sále divadla a návštěvnost byla potěšující a inspirativní. Orchester působil po celém severočeském regionu a byl plně pracovním vytížen. Také proto nebylo možné, tak jak je dnes zvykem, vykonávat vedlejší pracovní činnost. Jen velmi málo kolegů mělo ještě částečné úvazky v orchestru teplické operety či ústecké opery, nebo v hudební škole.

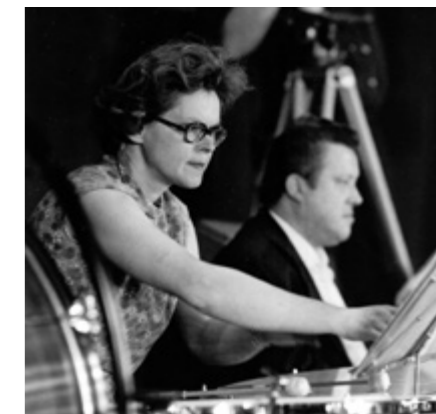
Koncertní zájezdy byly zdlouhavé, autobusy pomalé a poruchové, časté bylo čekání na přejezdech, při mlze nebo náledí se jelo krokem. Obvykle jsme reprízovali teplické abonentní koncerty v dalších městech, např. v Mostě, Žatci, Chomutově, Duchcově, Litoměřicích, Lovosicích, Roudnici nad Labem, Ústí nad Labem, Děčíně aj. Vyjížděli jsme na několik dní i na Liberecko, kde se konaly zároveň i dopolední školní koncerty, např. v Liberci, Jablonci nad Nisou, Turnově, Železném Brodě, Varnsdorfu, Rumburku aj. Samozřejmě ne všude bylo vhodné pódium, mnohdy to byly sály školy, kina nebo restaurace, stísněné, temné a zákulisí - raději pomlčet! Ale brali jsme všechno nepohodlí jen jako okrajově. Také intenzita a četnost předchozích orchestrálních zkoušek se jaksi rozuměla bez protestů hráčů sama sebou a důležitý byl jen výsledek vsí snahy a námahy - návštěvnost, úspěch koncertů, vděčnost posluchačů.

Oživením hudebního života orchestru bylo navázání „družby“ se Státním orchestrem Pirna v bývalé NDR v létě 1957 a pak výměnné koncerty, první zahraniční výjezdy orchestru do příhraničních saských měst. Dnes už je k neuvěření, že jsme byli předem upozorněni na přísný zákaz pašování zrnkové kávy, která se tenkrát vůbec v NDR nedostala! To bylo samozřejmě jen vybidnutím, aby každý člen orchestru zakoupil nejméně jeden balíček jako dárek německému „štimkolegovi“ a možná na výhodný „handl“, protože jsme sice bývali velkoryse pohoštěni, ale jinak bez honoráře, nebo jen s minimálním kapesným 5 východních marek. Přísná celní kontrola na Cínovci probíhala pak za napjatého ticha, za zrádné vůně čerstvě mleté kávy v celém autobusu. Koncerty v NDR byly úspěšné, následné posezení s německými hostiteli vždy přátelské, někdy za spontánního vyhrávání k tanci, nadšeně Němci kvitovaného. Cítili jsme se tehdy politicky „na jedné lodi“, stejné názory, stejné problémy, stejná radost z psychického uvolnění onoho večera.

Za dlouhého působení šéfdirigenta Bohumila Berky orchestr nastudoval a provedl nejširší repertoár naší a světové symfonické hudby. Zvláštností jeho koncertů byly často až přehlcené programy co se týče počtu a závažnosti skladeb, které si on sám vybíral. Výjimkou nebyly ani dvojí služby v jednom dni, obvykle na zájezdech. Dopoledne 2 až 3 školní koncerty, večer koncert symfonický, náročnost tehdejší naší služby by se pravděpodobně dnešním členům orchestru nelíbila.

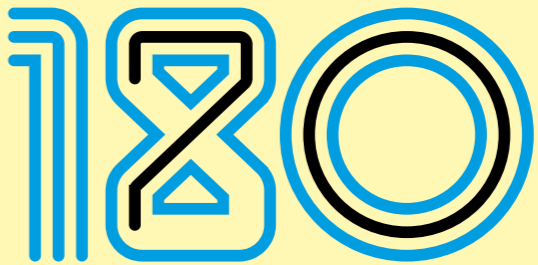
Byla jsem členkou orchestru Severočeské filharmonie 33 let, do důchodu jsem odešla v roce 1990, avšak ještě rok jsem „přesluhovala“. Občas jsem byla ještě zvána k výpomoci, dokud vedení orchestru nenašlo za mě stálou náhradu. Nemohla, nesměla a ani nemusela jsem litovat, protože vzhledem k věku se začaly hlásit zdravotní indispozice, takže jsem stihla ještě odejít včas a náhrada za mě byla plnohodnotná. Na mém místě teď působí už absolvent mého absolventa z teplické konzervatoře a já jeho hru ráda poslouchám i chválím.

Eva Sobišková
tympanistka, členka Severočeské filharmonie
v letech 1957-1991

Období 1802-1945

S I N C E 1 8 3 8

**Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838**

Josef Matyáš Wolfram (1789-1839). Narodil se v Dobřanech a studoval na plzeňském gymnáziu. Při studiu práv v Praze se hudebně vzdělával mimo jiné u tehdejšího kapelníka chrámu sv. Víta J. E. A. Koželuha. V letech 1811-1813 dokončil studia ve Vídni, kde se živil též jako učitel hudby. V letech 1818-1819 působil v advokátní funkci v Krupce a v roce 1819 se stal magistrátním radou v Teplicích. Zde byl roku 1824 zvolen starostou a v této funkci setrval až do své smrti. Wolfram vedl velmi bohatý kulturní a společenský život, stýkal se s předními osobnostmi té doby. Ve svém domě pořádal večery komorní hudby. Z muzikologického hlediska se jedná o skladatele, jenž zůstal stranou zájmu české hudební historiografie. V jeho díle je nutno zdůraznit operní tvorbu, která mu zajistila dobový mezinárodní věhlas. K vrcholům náleží zejména opera *Mnich z hor* (premiéra 1829 v Praze) a dále *Zámek Candra* (premiéra 1832 v Drážďanech). Z dalších oper je možné jmenovat díla *Maja a Alpino* aneb *Okouzlená růže*, *Normané na Sicílii*, *Prinz Lieschen* či *Beatrice*. Jak vysoce byl Wolfram jako skladatel ceněn, dokládá skutečnost, že se po smrti C. M. Webera stal jedním z kandidátů na kapelníka opery v Drážďanech. Z jeho další tvorby lze uvést například sedm písňových cyklů zkomponovaných během skladatelova působení v Teplicích, *Missu solemnis D dur* (1817) či *Requiem g moll pro čtyři sólové hlasy* (1838).

1. Počátky hudebního dění v Teplicích a založení orchestru 1802-1838

Severočeská filharmonie Teplice představuje v současnosti významné hudební těleso, které zásadním způsobem ovlivňuje kulturní život v Teplicích, severočeském regionu, České republice a svými aktivitami se rovněž podílí na vytváření kontextu evropských hudebních vztahů. Chceme-li vystopovat počátky dějin tohoto jednoho z nejstarších orchestrů ve střední Evropě, musíme nahlédnout značně hluboko do minulosti a hledat souznění s rozvojem lázeňství města Teplice, přirozeného kulturního centra ležícího na severozápadě Čech v malebné kotlině mezi Krušnými horami a Českým středohořím, na cestě spojující Prahu a Drážďany.

Začátek vlastní historie města nacházíme již ve 12. století, kdy kolem roku 1160 založila **královna Judita**, manželka českého krále Vladislava II., u zdejších teplých pramenů ženský benediktinský klášter. V jeho okolí se postupně rozrůstalo město s lázněmi a k vlastnímu rozmachu lázeňství dochází zejména od 16. století. Ruch společenského života vrcholil v první polovině 19. století, kdy se Teplice honosily přízvisky jako „malá Paříž“ či „přijímací salón Evropy“. Lázeňské Teplice se stávaly vyhledávaným centrem pro setkání největších osobností Evropy, vědců, spisovatelů, hudebníků a dalších umělců, nabízely též vhodné zázemí pro státnická jednání předních politiků i panovníků. Důležitou roli zde hrála společenská prezentace a kontakty šlechtického rodu **Clary-Aldringenů**, majitelů zdejšího zámku. K nejslavnějším teplickým hostům z hudebního světa v 19. století náleželi **Frederick Chopin**, **Ferenc Liszt**, **Richard Wagner** a především **Ludwig van Beethoven**. Dvě Beethovenovy teplické návštěvy v letech 1811 a 1812, kdy ve zdejších lázních hledal ztracené zdraví, komponoval, ale i řešil problémy soukromého života, vytvořily základ teplické beethovenovské tradice, z níž vyrostlo mimo jiné dnes již více než padesát ročníků hudebního festivalu věnovaného tomuto velikánu hudebního klasicismu.

Bohatý kulturní život tradičně náleží k ozdravné atmosféře a patřičné společenské noblese každých lázní, nejenak tomu bylo i v Teplicích, kde s rozvojem lázeňství souvisí rozmach místního hudebního dění. Skupinky hudebníků hrávaly u pramenů, na promenádách, zpříjemňovaly lázeňským hostům doby dlouhých koupelí a fanfárami vítaly nově přijíždějící hosty. Důležité kulturní zázemí představovalo divadlo přistavené k západnímu křídlu zámku. Majitel zámku poskytoval tento sál od konce 18. století k provozování různých kulturních programů.

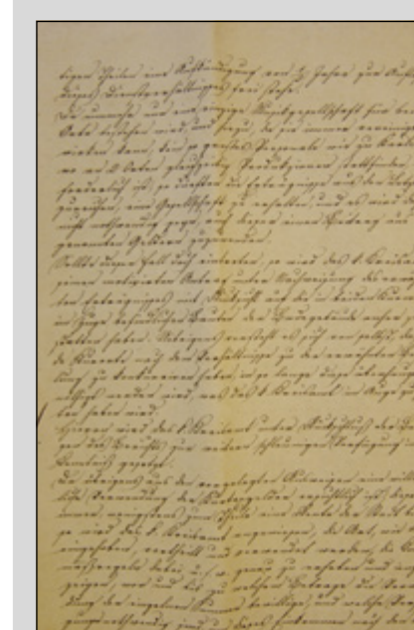
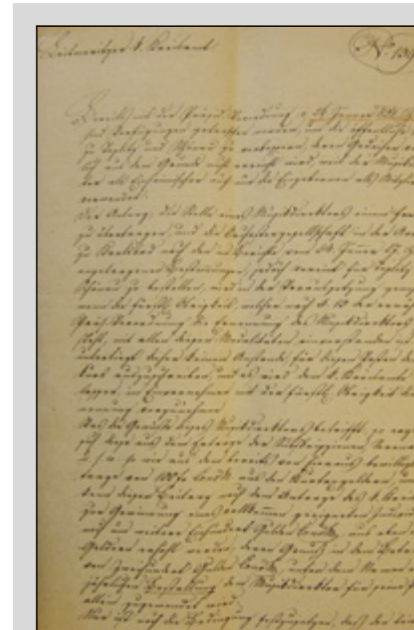
Dalším společenským centrem se stal v blízkosti zámku v první polovině 18. století rodinou Clary-Aldringenů ve stylu skvostného baroka vystavěný reprezentační **Zahradní a plesový dům**, kde se odehrávaly důležité společenské slavnosti, plesy a rovněž koncerty. Ostatně uvedenou funkci splňoval tento malý architektonický skvost i v průběhu následujících staletí.

V první polovině 19. století byl poblíž plesového domu s honosným přízviskem „Lázeňský salón“ vybudován v Zámecké zahradě hudební pavilon, kde koncertoval lázeňský orchestr.

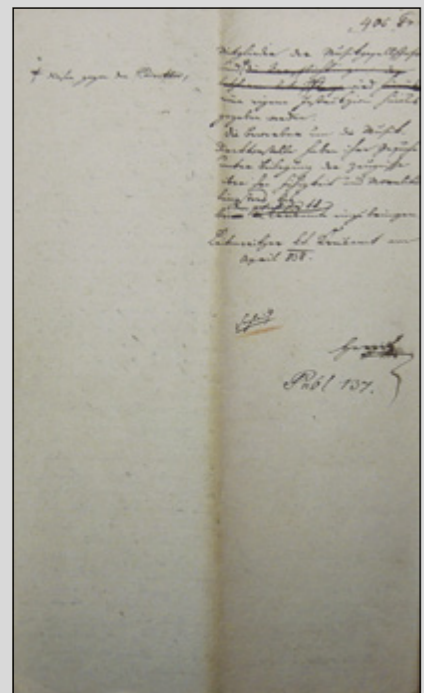
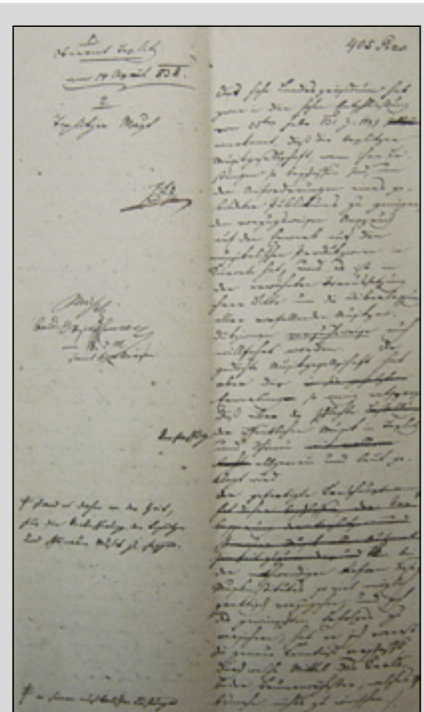
O nejdůležitějších kulturních, společenských i ekonomických událostech Teplic informoval lázeňské hosty zpětně vždy jednou ročně vydávaný **Teplitzer Almanach**. První konkrétní zprávy o hudebním dění uvádí almanach z roku 1802. Nalezneme zde informace o pravidelných divadelních představeních v zámeckém divadle, o místních plesech a rovněž o koncertech významných umělců. V almanachu se dočteme též o produkcích lázeňského orchestru na kolonádě. Jedná se v podstatě ještě o nahodilé seskupení 15-20 hudebníků pocházejících z místa či z blízkého okolí Teplic, hudebníci zde působili pouze v hlavní lázeňské sezoně. Nevalná umělecká kvalita jejich vystoupení se stále více setkávala s veřejnou kritikou. Představitelé města a jim dobově nadřizené úřady se snažili na tuto situaci reagovat. Ve Státním oblastním archivu v Litoměřicích je dnes uložena korespondence vedená mezi teplickým magistrátem, litoměřickým krajským úřadem a Zemským prezidiem v Praze, žádosti, spisy a usnesení řešící řadu otázek souvisejících se založením stálého orchestru, jeho financováním i vytvořením místa hudebního ředitele a současně dirigenta orchestru.

O rozvoj, provozní stabilitu a růst umělecké úrovně lázeňské hudby se v Teplicích zásadní měrou zasloužil justiční úředník, ale zejména výborný hudebník, skladatel a také dirigent **Josef Matyáš Wolfram** (1789-1839), který jako teplický starosta od roku 1824 usiloval o povýšení společenské a kulturní prestiže města. Ostatně jeho vlastní umělecký věhlas byl tak výrazný, že se v roce 1826 měl po zesnulém Carlu Marii von Weberovi stát kapelníkem dvorní opery v Drážďanech. Josef Matyáš Wolfram se nesporně zasadil o to, že zemské prezidium v lednu roku 1828 doporučilo vytvoření stálé hudební společnosti – orchestru, tzv. **Bademusikgesellschaft**, a na místo jejího ředitele a dirigenta navrholo **Josepha Rohna**. Město bylo tehdy rozděleno na dvě relativně samostatné městské části, v německém originálu „Teplitz-Schönau“. V teplické a šanovské městské oblasti se uplatňoval vždy samostatně působící orchestr.

Získání kvalitních hudebníků zcela jistě představovalo obtížnou záležitost. Z dopisu zemského prezidia krajskému úřadu z 31. května 1829 vyplývá, že jednání s ředitelem karlovarského orchestru o přenechání některých hudebníků pro teplický orchestr bylo pro nedostatek finančních prostředků ukončeno. Finanční otázka zůstává i nadále prioritním problémem, o čemž svědčí úřední listina z 25. února 1831, kde zemské prezidium vydává následující rozhodnutí: „*Teplická hudební společnost, jsou-li její výkony takové, aby uspokojily nároky vzdělaného publika, má mít přednostní právo na výtěžek z hudebních produkcí v lázeňském městě*“.

Dopis zemského prezidia z 26. ledna 1828, které doporučilo vytvoření stálé hudební společnosti – orchestru, tzv. *Bademusikgesellschaft*, a na místo jejího ředitele a dirigenta navrholo *Josepha Rohna*.

První a poslední strana dopisu Krajského úřadu v Litoměřicích adresovaný teplickému magistrátu ze dne 14. dubna 1838, který dokládá vytvoření stálého orchestru v Teplicích a stanovuje podmínky jeho vzniku a dalšího působení z hlediska finančního, uměleckého i organizačního.

Konkrétnější zprávy o hudebním dění přináší Almanach 1830. Členy orchestru se v této době stávali výborní absolventi Pražské konzervatoře, na program koncertů byly zařazovány přede hry, symfonie, písně i doprovody sólových nástrojů. O stoupající úroveň orchestru se nesporně zasloužil starosta Wolfram, jenž orchestr také často dirigoval. V knize Střelecké společnosti nacházíme zprávy o tom, že za Wolframova řízení provedli městští hudebníci v Zámecké zahradě „těžkou hudební produkci tak umělecky, že takovou ani v nejlepších městech nemohou uvést a nic víc si nepřejeme, než aby se tento spolek hodně dlouho udržel“.

Lázeňský hudební život se pravděpodobně rozvíjel velmi úspěšně. Teplický almanach z roku 1834 zpětně označuje rok 1833 za období obzvláště bohaté na koncertní dění. Jmenovitě je chválen koncert uspořádaný 26. července, kdy byla teplickým orchestrem pod taktovkou J. Rohna s velkým úspěchem provedena předehra k Wolframově opeře Mnich z hor. Starosta sám intenzivně podporoval zdejší společenský život a patřilo k dobrému dobovému „tónu“, aby se všichni skuteční hudební umělci stali při návštěvě města Wolframovými hosty. Údajně byl mezi nimi i věhlasný houslista **Niccolo Paganini**. Jeho pobyt v Teplicích je však spíše symbolicky tradován v novodobých historizujících pohledech na zdejší hudební dění, přesně dokumentovat tuto návštěvu se dosud nepodařilo. V jedné z těchto zpráv se uvádí, že zde Paganini vystoupil v roce 1832, koncert sám řídil, spoluúčinkoval **Josef Slavík**, výborný český houslový virtuos. „Josef Slavík společně s Paganinim získali tehdy při svém koncertě nové vavříny svého umění. Po skončeném koncertě objal Paganini našeho Slavíka, nazvav jej svým nástupcem.“

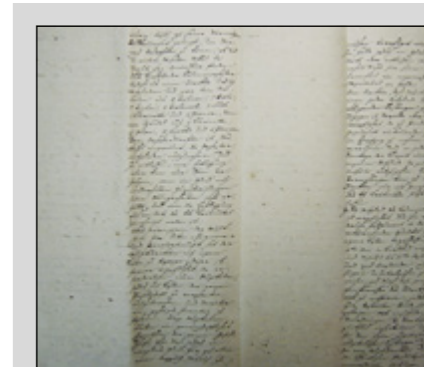
Vynikající český houslista však tehdy nebyl v Teplicích poprvé, jeho první zdejší koncert, jenž nesporně patřil k nepřehlédnutelným místním kulturním událostem, se uskutečnil 21. června 1825 v zámeckém divadle. Slavíkovo druhé teplické vystoupení je spojeno s rokem 1830. Eventuální návštěva v roce 1832 zůstává otázkou, čímž je zpochybněna i citovaná návštěva N. Paganiniho.

K dalším důležitým teplickým událostem zásadního významu patřil koncert belgického houslisty **Henriho Vieuxtempse** v roce 1837. Almanach tehdy chválil „talent, přednes a uměleckou vyspělost“ teprve sedmnáctiletého virtuosa.

Podstatný úřední zásah do teplického lázeňského orchestrálního dění vnesl rok 1838, kdy události dostaly nečekaně rychlý spád. Úředním přípisem ze dne **9. dubna 1838** doporučilo zemské prezidium litoměřickému krajskému úřadu jisté organizační kroky, konkrétně se jednalo o zřízení, obsazení a financování oficiálního místa hudebního ředitele, na jehož post by měl být vypsán konkurz. Vlastní jmenování ředitele je podle prezidiálního ustanovení podmíněno souhlasem teplické knížecí vrchnosti.

V otázce platových podmínek se objevuje návrh uvolnit z výnosu lázeňské taxy finanční částku 100 zlatých určených pouze pro dirigenta. „Částka by se stala zárukou získání skutečně kvalitní umělecké osobnosti, smluvní angažmá by trvalo jeden rok.“ Ředitel bude společný pro obě města Teplice i Šanov, čímž vznikne pouze jedna hudební společnost. Je zřejmé, že nebude nutný tak početný personál jako v Karlových Varech, kde hudební produkce probíhají současně na dvou místech. Teplice a Šanov budou financovat hudebního ředitele společně a krajský úřad dohlédne na jejich vzájemnou dohodu. „Pracovní smlouvu ředitele by mělo být možno oboustranně ukončit, a to v půlroční výpovědní lhůtě.“ Z tohoto doporučení je zřejmé, jak detailně byly připravované všechny podmínky hudebního provozu, jistým organizačním vzorem se stávalo řešení lázeňské hudby v Karlových Varech.

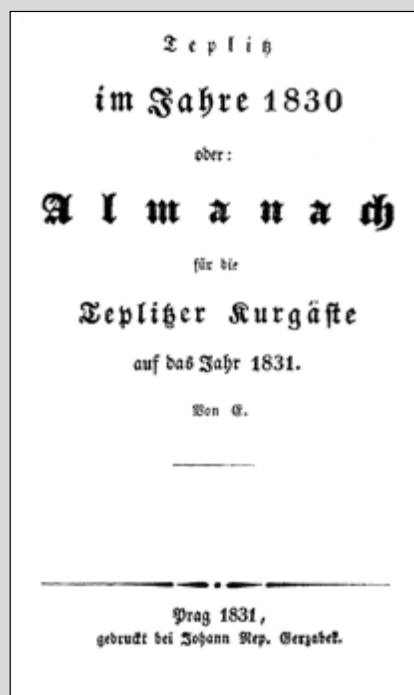
Litoměřické hejtmanství reagovalo překvapivě rychle, již dnem **14. duben 1838** je datován důležitý dokument adresovaný teplickému magistrátu. Ačkoliv grafické vyhotovení tohoto dokladu nepůsobí dojmem písařské preciznosti, jednalo se z dnešního pohledu o přípis historického významu, materiál dokládající vytvoření skutečného lázeňského orchestru. Listina přináší zásadní rozhodnutí: „V Teplicích včetně Šanova má působit pouze jedna kapela, které mají být svěřovány všechny veřejné hudební produkce, protože dva dobré orchestry vedle sebe obživu nenaleznou.“ Ačkoliv byly v tomto textu citované interpretační kvality orchestru, krajský hejtman upozornil též na často kritizovanou dosavadní špatnou kvalitu orchestru a následná rozhodnutí měla nesporně zjednat nápravu. Hudební ředitel bude dirigentem obou spojených orchestrů a měl mít značnou pravomoc ohledně „přijímání a propouštění členů orchestru, avšak vždy v souladu s krajským úřadem. Ředitel je i aranžérem různých skladeb, vede knihu o notových materiálech, které jsou majetkem hudební společnosti a jednotliví členové na ně nemají nárok.“ Je též povinen zadávat hudebníkům příslušné úkoly a odpovídá za to, že ze získaných finančních prostředků vyplatí hudebníkům každou neděli mzdu. Členové hudební společnosti takto společně vystupují v době od 16. května do 15. září, může se však stát, že budou v práci pokračovat i po tomto termínu. Nezbytně je zde řešena otázka finanční, „zdatní hudebníci se najdou jen potud, pokud jim může být nabídnuta a zajištěna dostatečná odměna“. Hlavními zdroji příjmu členů orchestru se měly stát příspěvky od lázeňských hostů za kolonádní a promenádní produkce, večerní koncerty, honoráře za hudbu v divadle, odměny za účinkování v zahradním sále při tanečních zábavách a poplatky za zastaveníčka hraná hostům lázní. Členové společnosti obdrží vždy určitou finanční částku, ředitel však dvojnásobek.

Vnitřní strany dopisu Krajského úřadu v Litoměřicích adresovaný teplickému magistrátu ze dne 14. dubna 1838. Celkově má dopis 12 stran a je uložen v Oblastním státním archivu v Litoměřicích.

Nejstarší dochovaný plakát z 29. června 1807. Je tištěn na hedvábí a zve na představení do teplického zámeckého divadla. Nachází se ve sbírkách Národního muzea v Praze.

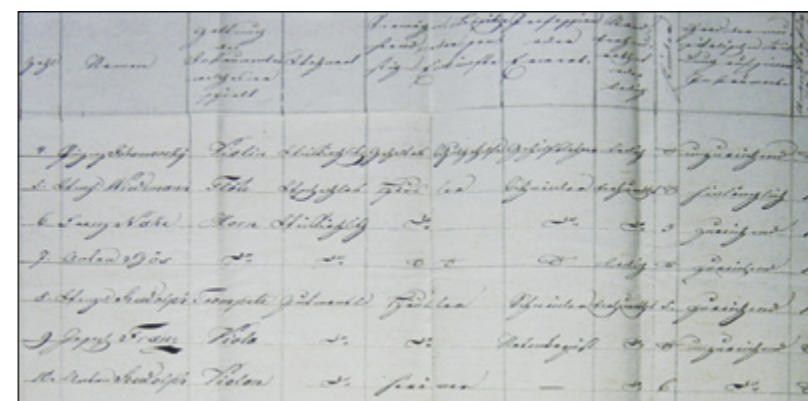
Titulní strana teplického Almanachu z roku 1831, který popisoval nejdůležitější události v Teplicích v roce 1830. Zde se již od roku 1802 objevují zprávy o divadelních představeních, komorních i orchestrálních koncertech v Teplicích.

Rok 1838 je tímto možné považovat za rok oficiálního zahájení činnosti teplického profesionálního orchestru. Toto rozhodnutí prezentovalo vznik jediného orchestru. Dodnes je v litoměřickém archivu zachován seznam členů obou dosavadních orchestrů z doby před sloučením, „Verzeichnis der Mitglieder der Stadt Teplitzer und Schönauer Musikgesellschaft“, soupis 22 členů teplického a deseti členů orchestru působícího v Šanově. Na místě dirigenta a současně prvního houslisty teplického orchestru je uveden již dříve jmenovaný **Joseph Rohn**, další nástrojové obsazení představují ještě jedny první housle, dva hráči druhých houslí, viola, dvojice violoncell, jeden kontrabas, dvojice fléten, hoboju, klarinetů, fagotů, lesních rohů a trubek, jeden pozounista a hráč na bicí nástroje. Ačkoliv bylo obsazení smyčcových nástrojů početně velmi malé, vzhledem k systému zařazení dechových nástrojů se stavebně jednalo o v té době používaný typ velkého klasického orchestru. Dirigentem a prvním houslistou šanovského ansámblu, respektive poněkud nesourodého komorního souboru, se stal **Valentin Weis**, dále se zde setkáváme ještě s dvojicí houslistů, violou, kontrabasem, flétnou, dvěma lesními rohy a trubkou.

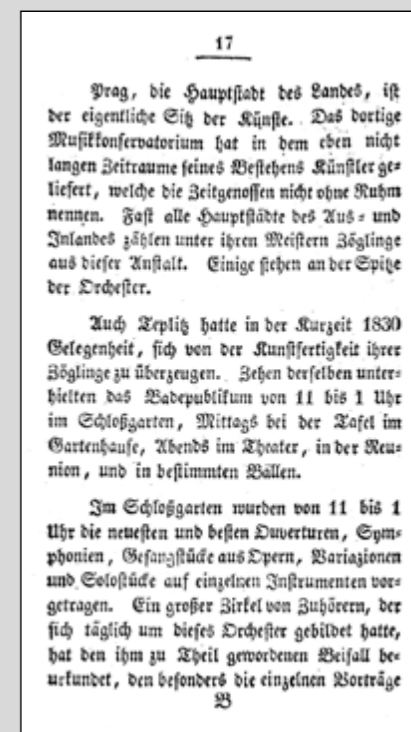
Nový lázeňský orchestr měl zahájit činnost již v letní sezoně téhož roku, v pražském tisku byl proto vyhlášen konkurz na hudebníky a v květnu 1838 byl vybírán nový hudební ředitel a kapelník, jehož jmenování bylo podle předcházejících ujednání vyhrazeno krajskému úřadu „v dohodě s knížecí vrchností“. V přijímacích podmínkách nacházíme zajímavý dodatek: „dirigent by měl být v městě cizincem, aby nepřijímal za členy hudebního tělesa domácí občany bez náležitého přihlídnutí k jejich odborným schopnostem“. Krajským úřadem byl do této funkce jmenován **Karl Schmit**.

Povinnosti městské lázeňské kapely byly zřejmě značně rozsáhlé, hrávala denně od 6:00 do 8:30 hodin a od 11:00 do 12:30 hodin u kolonády v parku poblíž dnešního divadla (malý orchestr), ve čtvrtek, v neděli a o svátcích hrával velký orchestr v Zámecké zahradě, příležitostně také v parku v městské části Trnovany, v šanovském parku a na jiných místech Teplic.

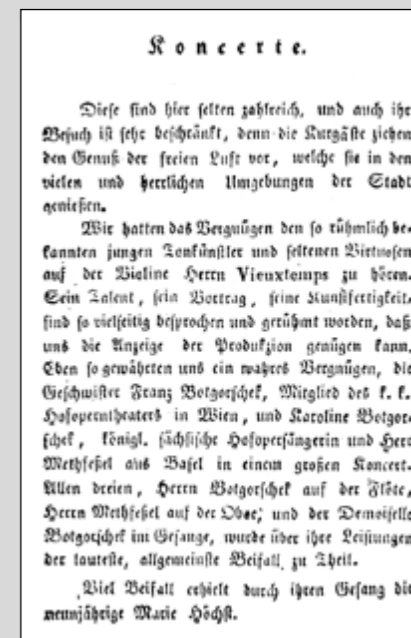
Následující období existence orchestru budou přinášet spolu s výměnami jmen na postu hudebního ředitele a dirigenta střídaní epoch výrazných úspěchů a uměleckého rozvoje s roky dílčí stagnace orchestru, rovněž v kontextu s postupem všeobecně historického dění. Průběžně aktuální je i nadále otázka finančního a sociálního zajištění členů orchestru, růst počtu členů tělesa a jeho pracovní vyčerpání či další pracovní aktivity dirigentů i hudebníků. Nepřehlédnutelnou zůstává skutečnost převažujícího počtu německy mluvícího obyvatelstva ve městě a celém přilehlém regionu oproti české menšině, což se samozřejmě projevilo také ve stavbě repertoáru orchestru. K nejoblíbenějším autorům náleželi v patřičných časových relacích Richard Wagner a Richard Strauss, se vzrůstající vážností a oblibou bylo přijímáno dílo Ludwiga van Beethovena.

Jmenný seznam všech členů teplického a šanovského orchestru v třístránkové podobě před sloučením obou orchestrů v roce 1838.

Almanach informoval již v roce 1830 o časech, místech a dramaturgii lázeňských koncertů, kde zaznívaly již tehdy předehry, variace, operní árie, sólové koncerty i symfonie. Zmiňuje se též o nedávno založené Pražské konzervatoři (1811), která vychovává vynikající umělce.

Almanach uvedl například též článek o koncertě belgického houslisty Henriho Viouxtempse v roce 1837.

2. První dirigenti Karl Schmit, Franz Lagler a Hans Schöttner 1838-1869

Karl Schmit jako první oficiálně jmenovaný hudební ředitel a kapelník lázeňského orchestru pocházel z Karlovarska a svého prestižního postu se ujal se zodpovědností a nadšením. Jeho dirigentská činnost a interpretační úroveň orchestru byly hodnoceny velmi kladně. O tom svědčí dopis nejmenovaného významného lázeňského hosta, text uveřejněný v mnohých dobových novinách a rovněž v teplickém almanachu popisujícím lázeňské dění v roce 1840. Pražské noviny Bohemia otiskly tento list 5. srpna 1840 a mimo jiné se zde uvádí: „*Hudbu jsem našel v Teplicích tak znamenitou, že vám o tom musím něco říci. Je zde orchestr, kterému se nevyrovná mnohé velkoměstské těleso. Často se stává, že publikum žádá opakování předeher. Ráno je orchestr na kolonádě pitné kúry a zde je stejně jako při ranním a večerním dostaveníčku rozdělen do dvou částí; jen při koncertech, plesech a každé poledne v době mezi jedenáctou až jednou hodinou v knížecí Zámecké zahradě hraje orchestr v kompletním obsazení. Mnozí zahraniční umělci potvrzují, jak jemně a citlivě tento orchestr doprovází. Orchestr vede hudební ředitel pan Karl Schmit, mladý muž, který orchestr ovládá velmi energicky. On sám je zdatným skladatelem, v Zámecké zahradě jsem slyšel jeho Předeheru pro velký orchestr, skladbu, jež vzbudila velkou pozornost. Sdělují vám tento svůj názor co nejupřímněji. Také uznávaný a zde právě přítomný Tomášek se o hudbě vyjádřil velmi pochvalně. Ředitel, stejně jako všichni členové jeho orchestru, jsou rodilými Čechy a z větší části žáky Pražské konzervatoře a tak zde nalézám potvrzení starého výroku: Čechy jsou zemí hudby.*“

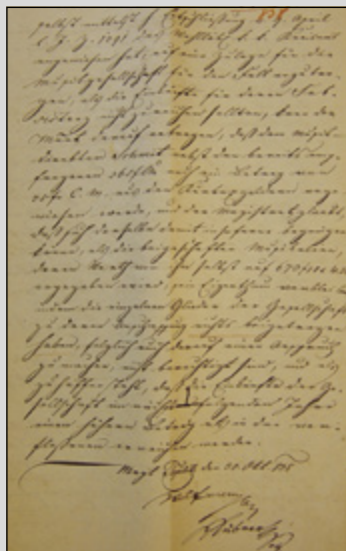
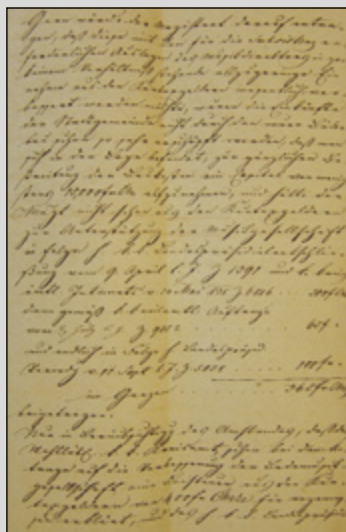
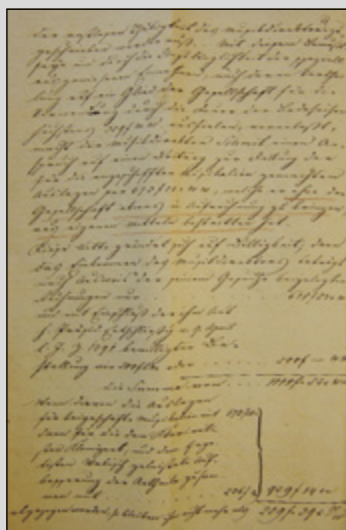
Ačkoliv se orchestr prezentoval takto velmi úspěšně, přesto neměl jistotu stálého angažmá a pravidelného příjmu. Působil v Teplicích pouze v letní lázeňské sezoně a podle zachovaných záznamů byl po skončení sezony rozpuštěn, nebo odjížděl na hostování k různým operním divadlům. Ve velmi obtížné situaci se nacházel i sám ředitel Schmit, což dokumentuje v litoměřickém archivu uložený dopis starosty Wolframa ze dne 30. října 1838, v podstatě žádost o pomoc adresovaná krajskému úřadu v Litoměřicích. List konstatoval Schmitovo výjimečné pracovní nasazení a věnoval se zejména otázce řešení jeho finančních problémů. „*Hudební ředitel Schmit předložil vyúčtování svých služeb a teplické hudební společnosti v uplynulé lázeňské sezoně roku 1838, k tomu připojil prosbu o náhradu za pořízení nutných muzikálií a potvrzuje, že navzdory špatným podmínkám podle možností splnil na něho kladené požadavky. Toto tvrzení se zakládá na pravdě. Zahájil činnost orchestru v již probíhající lázeňské sezoně tohoto roku s tím, že chtěl pro orchestrální společnost získat nejlepší umělce. Také ubytování nebylo odpovídající jako u jiných hudebních společností domácích i zahraničních lázeňských úřadů. Díky své obdivuhodné šikovnosti a vytrvalé práci ale tyto nové umělce dokázal získat.*“

Za situace, kdy na jednoho člena společnosti vycházel příjem 309 zlatých, zaplatil Schmit z vlastních zdrojů 673 zlatých za zmiňované hudebniny. Dále je vyčíslen plat hudebního ředitele, mzda činí po odečtení všech nákladů 618 zlatých. Podle prezidiálního rozhodnutí, číslo jednacích 39, mu náleží ještě příplatek 500 zlatých, součet znamená částku 1 118 zlatých. Z ní je nutno odečíst již uvedenou položku za muzikálie a příplatky pro klarinetistu a fagotistu, zůstatek tvoří směšná částka 209 zlatých. Ještě komičtěji vynívá navrhané řešení, neboť teplický magistrát nemůže Schmitovi vypomoci vzhledem k vlastní tíživé finanční situaci související s výstavbou lázní. Krajský úřad by však mohl městu doporučit, aby uvolnilo z výnosu lázeňských poplatků ještě částku 365 zlatých a potom by měl být již finanční obnos pro ředitele dostatečný. „*Pořízené muzikálie zůstanou kapelníku Schmitovi jako jeho majetek.*“ Toto pozoruhodné alibistické řešení je ukončeno voláním po nutnosti vyšších příjmů hudební společnosti v příštím roce.

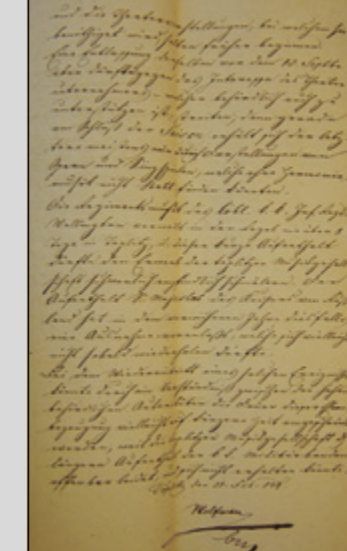
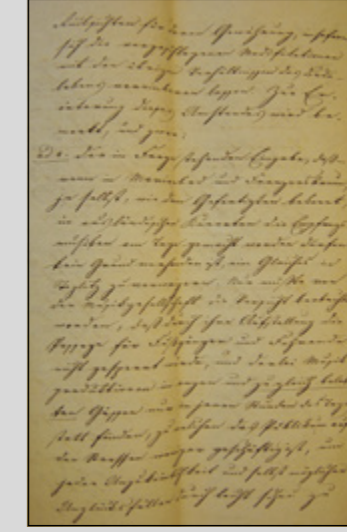
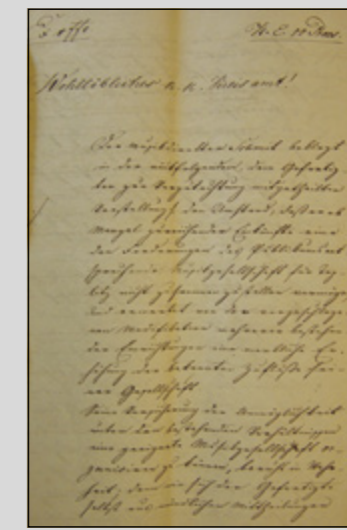
Korespondence tohoto typu pokračovala dále. Dne 21. února 1839 adresoval starosta Wolfram litoměřickému úřadu další dopis pojednávající o problémech kapelníka Schmita, jenž nemůže z důvodu nedostačujících finančních možností vytvořit novou hudební společnost podle přání publika. V zahraničních lázeňských městech si hudebníci vydělají více, do Teplic a Šanova nechce nikdo přejít „*z důvodu nízkých platů*“. Kapelník Schmit navrhl čtyři skupiny ústupků, které by měly zlepšit pracovní a finanční podmínky hudebníků. Nejprve se jednalo o návrh zřídit v Teplicích „*uvítací*“ hudbu, jež by hrála obden při příjezdu lázeňských hostů po vzoru Mariánských a Františkových Lázní a rovněž zahraničních lázeňských měst. Hudebníci však svým rozmístěním nesmí bránit v pouličním provozu. „*Hudební produkce se mají konat také v úzkých uličkách, ale pouze v době, kdy se publikum v ulicích pohybuje zvolna, aby se tak předešlo případným úrazům.*“ Dále kapelník Schmit upozorňuje na zápis v subskripční knize, kde je uvedeno, že „*hudební společnost není placená z lázeňských poplatků, ale z dobrovolných příspěvků lázeňského publika*“ (což bylo zřejmě pro hudebníky finančně výhodnější). Peněžní prostředky by rovněž mohla přinést večerní zastaveníčka hraná šlechtě. Ve smyslu čtvrtého bodu navržených zlepšení Schmit doporučuje zahájit koncertní činnost kapely až v červnu, neboť v květnu je počet lázeňských hostů malý a možnost výdělku nepatrná.

V protikladu k existenčním problémům nacházíme v tomto období zprávy nejen o intenzivních orchestrálních lázeňských produkcích, ale také o návštěvách a umělecké spolupráci s předními umělci té doby.

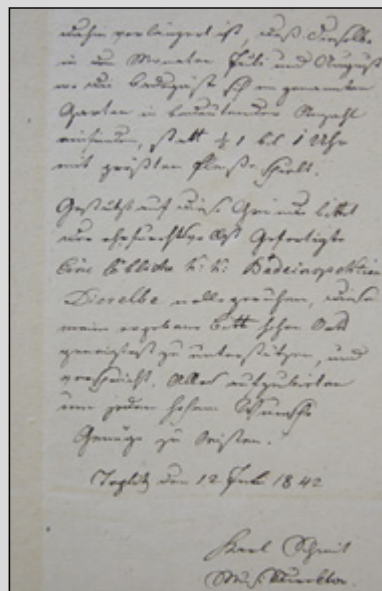
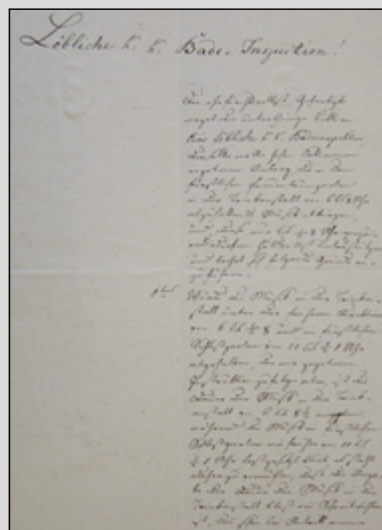
S velkým ohlasem se setkal dne 20. července 1838 v zámeckém divadle uspořádaný komorní koncert vynikajícího belgického houslisty **Charlese de Bériota** spolu s pěvkyní **Paulinou Garzia**. Podle místního almanachu „*jejich jména již zářila v hudebním světě*“.

Část dopisu teplického starosty Josefa Matyáše Wolframa Krajskému úřadu v Litoměřicích ze dne 30. října 1838 ve věci finančního zajištění kapelníka Karla Schmita.

Část dopisu teplického starosty Josefa Matyáše Wolframa Krajskému úřadu v Litoměřicích ze dne 21. února 1839 obsahující nové návrhy kapelníka Karla Schmita.

Část dopisu kapelníka Karla Schmita adresovaná lázeňské inspekci v Teplicích se žádostí o schválení úpravy hodin a určení míst hudebních produkcí ze dne 12. července 1842.

Odpověď lázeňské inspekce v Teplicích ze dne 15. července 1842 kapelníkovi Karlu Schmitovi na jeho žádost.

Mnozí z umělců v Teplicích koncertovali spolu se zdejšími lázeňským orchestrem. Dobové zprávy konstatují též repertoár tělesa, případně rovněž hodnotí úroveň orchestru a promlouvají o spolupráci s kapelníkem Schmitem. Příkladně 31. července 1840 koncertovala v knížecím zámeckém divadle teprve dvanáctiletá klavíristka **Pauline Rischawy**, žákyně věhlasného pražského hudebního ústavu Josefa Proksche. Přednesla mimo jiné Koncert pro klavír a orchestr od německého skladatele Christiana Kalkbrennera, orchestr zahájil program Mozartovou předehrou k opeře Don Juan a zakončil předehrou k Auberově zpěvohře Maškarní ples. Početné publikum stejně jako přítomný vyhlášený pražský pedagog a skladatel **Václav Jan Tomášek** odměnili mladou umělkyni zaslouženým potleskem. Ostatně tato klavíristka účinkovala v Teplicích i později, v srpnu roku 1842 s bouřlivým úspěchem provedla za doprovodu teplického orchestru jeden z klavírních koncertů L. van Beethovena.

Z věhlasných umělců nelze opomenout koncert světově proslulého houslisty **Heinricha Wilhelma Ernsta**. Dne 22. července 1846 přednesl v zámeckém divadle bohatý program, kde uvedl též vlastní skladby, příkladně Fantazii na Rossiniho Othella. Spolupráci teplického orchestru vedeného kapelníkem Karlem Schmitem ohodnotil následujícím oficiálním osvědčením: „Panu hudebnímu řediteli Schmitovi jako projev zvláštního uznání za výborný doprovod orchestru pod jeho vedením, jako vzpomínka na H. W. Ernsta“. Almanach pro rok 1846 však ani dále nešetří slovy chvály: „Renomovaný orchestr pod vedením váženého ředitele, pana Karla Schmita, orchestr, který obveseloval lázeňské hosty během celé sezony prostřednictvím příjemných ranních a večerních dostaveníček, stejně jako je těžil nádhernou hudbou u ženské studny a v Zámecké zahradě, v divadle i během plesů, uskutečnil dne 15. září svou poslední produkci, která znamená ukončení hudebních uměleckých výkonů. O tom, jak velmi si zahraniční váží schopností a zásluh tohoto ředitele a neúnavného virtuosa, jenž je proslulý též jako skladatel, svědčí skutečnost, že obdržel od jistého výboru z Berlína velmi čestné pozvání, aby tam dirigoval a vedl velký orchestr.“

Výše uvedené ocenění uměleckých kvalit ředitele a orchestru jaksi nehovoří o tom, že dobré výkony nevzniknou samovolně, ale předpokládají též vhodné pracovní zázemí, které v Teplicích stále chybělo. Sám Schmit se po skončení lázeňské sezony často vracel do Karlových Varů. V Teplicích působil až do roku 1848, kdy jej za dirigentským pultem lázeňského orchestru vystřídal **Franz Lagler**. V revolučním roce 1848 na krátkou dobu vytvořil z hudebníků „Nationalgardemusik“ (hudbu Národní gardy). Místní noviny informují o tom, „že její členové vykonávali hudební službu s vlasteneckým nadšením“. Po opadnutí revolučních aktivit se ovšem hudebníci vrátili k tradičním lázeňským koncertům.

V následujících letech si vedení města stále intenzivněji uvědomovalo obtížnou finanční situaci orchestru, jistým řešením se mělo stát získání určitého stálého finančního podílu z lázeňského provozu. V roce 1852 podal starosta města návrh, kde se uvádí: „Každá strana, která se během sezony zdrží déle než osm dnů, se má zatížit poplatkem 1 zl. konv. měny jako paušál ve prospěch lázeňské hudby.“

V témže roce 1852 došlo v teplickém hudebním životě k důležité události. 13. prosince zde byl založen mužský pěvecký sbor **1. Teplitzer Männergesangverein**, organizovaný na spolkové bázi, jak bylo v té době zvykem. Může se zdát, že uvedená informace nikterak nesouvisí s vývojem lázeňského orchestru. Opak je však pravdou, neboť pěvecký sbor rozvíjel v průběhu následujících desetiletí intenzivní koncertní činnost a s orchestrem úzce spolupracoval. V roce 1861 byl na obdobném principu založen další významný pěvecký sbor **Teplitzer Liedertafel**.

V průběhu dalších roků se setkáváme s měnícími se zprávami o počtu členů orchestru, s výčty povinností hudebníků a také s informacemi o hudebních aktivitách souboru i mimo město. Příkladně v červnu roku 1855 měl orchestr pod vedením F. Laglera koncertovat též ve valdštejské zámecké zahradě v blízkém Duchcově, kam kapela zajížděla i v minulých obdobích. V roce 1856 orchestr čítal již 24 stálé hudebníky, kteří pravidelně účinkovali na kolonádních koncertech a dále bezplatně vystupovali při rozličných reprezentačních událostech, plesech pro dobročinné účely, církevních slavnostech a hudebních zastaveních určených významným návštěvníkům teplických lázní. Předepsaným jednotným oblečením hudebníků byl černý společenský oblek a cylindr.

Dne 1. května 1861 začínají vycházet místní noviny **Teplitz-Schöner Anzeiger**. Tato skutečnost nesporně znamenala výrazný posun v dobové informovanosti o hudebním dění, nám dnes tyto noviny podávají cenné svědectví celkově o zájmu, v určitých obdobích eventuálně rovněž o místním nezájmu o hudební aktivity, přinášejí recenze na koncerty lázeňského orchestru, různé dobové hudebně laděné úvahy a podobně. Noviny vycházely jednou, postupně dvakrát, čtyřikrát týdně až každodenně, v některých ročnících přesně informovaly o časovém plánu lázeňských koncertů, někdy i v grafické reklamní podobě, jindy zprávy o lázeňském hudebním dění mizí. Zajímavý pohled nabídl příkladně autor pišící pod šifrou „H“ v obsáhlé stati „Ein Wort über Bademusik“ (Slovo o lázeňské hudbě) v úvaze uveřejněné 24. května 1861. Nalézáme zde kritická slova, ale i pochopení pro hudebníky, kteří jsou nuceni hrát ráno, v poledne i večer, své skladby jen mechanicky odehrávají a na tanečních zábavách po půlnoci hrají již se zavřenýma očima. Členové lázeňského orchestru by měli být patřičně finančně ohodnoceni, aby nepotřebovali vedlejší výdělků. Tomu by potom odpovídal výkon, členové kapely „musí být hudebníky, nikoliv muzikanty“.

Ukázky upoutávek uveřejněných v místních novinách Teplitz-Schöner Anzeiger, vycházejících od roku 1861.

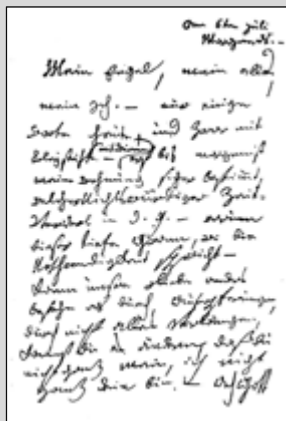

Teplické lázně prožívaly v celém 19. století nebyvalý rozvoj, díky němuž přijížděly do Teplic největší osobnosti tehdejší doby z řad šlechticů, politiků, umělců i vědců. Již od 16. století začali Teplice navštěvovat **saští kurfiřti**, při své cestě Evropou sem na 14 dní zavítal v roce 1712 ruský car **Petr I. Veliký**, v pozdějších letech i členové habsburské dynastie, rakouský císař **František I.**, **Ferdinand V.**, **František Josef I.**, **Josef II.** a jeho bratr **Leopold**, arcivévodové **Jan** a **Ludvík**, císařovna **Marie Ludovika**, nebo císař i následník rakouského trůnu a pozdější poslední český král **Karel I.** s chotí **Zitou**. Pobývali zde i příslušníci dalších evropských šlechtických rodů, manželka Napoleona Bonaparte **Marie Louisa**, holandský král **Ludvík Napoleon**, pruský král **Bedřich Vilém III.**, švédský král **Gustav IV.**, ruský car **Alexandr I.**, později i car **Mikuláš** s velkokněznu **Olgou**, francouzský král **Karel X.** nebo německý císař **Vilém**. Mezi evropskými panovníky bylo též mnoho příslušníků českých šlechtických rodů, **Lobkovicové**, **Šternberkové**, **Harrachové**, **Chotkové**, **Trautsmannorffové**, **Nosticové** aj.

V roce 1811 v Teplicích pobýval v době od 3. srpna do 18. září **Ludwig van Beethoven** a ubytoval se v domě Zlatá harfa v Lázeňské ulici. Pracoval zde na Symfonii č. 7 a dále se věnoval předehrávám Král Štěpán a Zříceniny athénské. V roce 1812 zde zůstává v časovém rozmezí od 4. července do 7. srpna. Během této návštěvy pracoval na Symfonii č. 8 a skicoval vrcholnou Symfonii č. 9.

Důležitou událostí tohoto pobytu se stalo setkání s **J. W. Goethem**. Beethoven si od tohoto setkání mnoho sliboval, ale byl zklamán naprostou rozdílností jejich povah a společenských pozic. Známa je situace, kdy se Beethoven a Goethe při procházce Zámeckým parkem setkali s vídeňskou dvorskou společností. Goethe ustoupil stranou a hluboce se klaněl, Beethoven naopak pokračoval v chůzi středem promenády a se známými šlechtici se přátelsky zdravil.

Beethoven zde v tomto roce napsal též slavný „**dotpis nesmrtelné milence**“. Je hluboce cituplný, začíná oslovením „Můj anděli, mé všechno, mé já“. Problém však spočívá v tom, že přes veškeré muzikologické úsilí nebylo dosud zjištěno jméno ženy, které byl určen.

Komickou zmínku dokreslující jinak vážné koncertní dění nacházíme ve dne 15. července téhož roku publikované recenzi na koncert operní pěvkyně **Wandy Illing**, kde rovněž spoluúčinkoval lázeňský orchestr pod taktovkou F. Laglera a přednesl předehru k Beethovenově opeře Fidelio a Symfonii č. 1 C dur, op. 21 téhož autora: „Novinkou je v každém případě skutečnost, že na koncertě byli přítomni také psi a dokonce využívali sedadla. Pokud se tato móda stane všeobecnou a psi získají také volný vstup do divadla a na koncerty, otevřelo by se tím nové pole pro malíře zajímavých žánrových obrázků.“

Kapelník Lagler vzhledem ke svému pokročilému věku ukončil v roce 1864 řízení lázeňského orchestru a na jeho místo nastoupil dirigent a houslista **Hans Schöttner**, původem z Teplic, absolvent Pražské konzervatoře.

Příjezd lázeňských hostů do Teplic v 19. století. Obrázek je situován do dnešní Dlouhé ulice v blízkosti Zámeckého náměstí.

Schöttnerovu éru provází řada změn v organizaci orchestru. Městské kolegium se na své schůzi dne 25. února 1869 usneslo, že lázeňský orchestr bude tvořit 26 členů, s osobou dirigenta 27, s následujícím upřesněním: „V rozmezí od 1. do 15. května bude mít orchestr 20 členů, od 15. května do 15. září hraje celý orchestr, od 16. do 24. září opět 20 hudebníků.“ Stále se tedy nejedná o pevné existenční zajištění členů orchestru. Dochází však k dalšímu organizačnímu kroku, neboť byl při městském kolegiu zřízen čestný úřad hudebního intendanty, jímž byl jmenován **Dr. Franz Josef Stradal**, zdejší advokát a notář, velký milovník hudby. Tento post se zvláště v pozdějších letech ukázal jako velmi smysluplný a skutečně přínosný pro podporu hudebního dění ve městě. Dr. Stradal byl otcem vynikajícího klavíristy Augusta Stradala, jenž jako jeden z posledních žáků F. Liszta v Teplicích rovněž několikrát koncertoval.

Sám hudební ředitel Schöttner se projevil jako odvážný muž, neboť ještě v roce 1869 žádal o další rozšíření orchestru o jednoho druhého houslistu, dva hornisty, jednoho trumpetistu a pozounistu. V červnu roku 1869 byl tento návrh městským kolegiem skutečně přijat a orchestr byl rozšířen na počet 32 hudebníků včetně ředitele. Schöttner se dále jako primarius smyčcového kvarteta věnoval komorní hudbě a v Teplicích se prezentoval též coby sbormistr.

Navzdory uvedeným organizačním úspěchům Hans Schöttner odešel ještě v roce 1869 do Ústí nad Labem, kde se stal hudebním ředitelem a ředitelem kůru. Post dirigenta teplického lázeňského orchestru převzal v roce 1870 **Carl Peters**.

Zámecké náměstí v Teplicích kolem roku 1850.

Teplice se staly v roce 1813 místem, kde se po porážce Napoleonových vojsk v bitvě u Chlumce a Přestanova usídlily generální štáby spojeneckých vojsk. Na zámku a v prostorách protějšího domu na náměstí, zvaného Zlatý kříž, pak ruský car **Alexandr I.**, pruský král **Bedřich Vilém III.**, rakouský císař **František I.** a zástupci Anglie formulovali dohody o společném postupu dalších vojenských akcí proti Napoleonovi a smlouvy o vzájemném spojení. V roce 1819 pozval do Teplic nejmocnější muž rakouské zahraniční politiky **hrabě Metternich** diplomaty ze Saska, Pruska, Dánska, Švédska a Španělska, aby se zde poradili o co nejúčinnějším postupu, jak zabránit změnám v politickém uspořádání Evropy.

Věhlas teplických lázní přilákal nejen politiky a panovníky, ale i řadu umělců, mezi něž patří na první místa bezesporu skladatelé **Ludwig van Beethoven**, **Richard Wagner**, **Frederick Chopin**, **Franz Liszt**, **Robert Schumann**, **Richard Strauss** a **Carl Maria von Weber**, spisovatelé a básníci **Johann Wolfgang Goethe**, **Hans Christian Andersen**, **Wilhelm Grimm**, **Johann Gottfried Seume**, **Henryk Sienkiewicz** i malíři **Carl Robert Croll**, **Ernst Gustav Doerell**, **Anton Sachetti** a **Karel Postl**. Mezi významné návštěvníky patřily též osobnosti z řad vědců a učenců, např. **Wilhelm Humboldt**, **Johann Gottlieb Fichte**, **Josef Dobrovský**, **František Ladislav Čelakovský**, **Josef Jungmann**, **František Palacký**, **Václav Hanka**, **Václav Kliment Klicpera**, **Václav Beneš Třebízský**, **Josef Kajetán Tyl**, **Pavel Josef Šafařík**, **Karel Havlíček Borovský**, **Jan Neruda** a jiní.

TEPLITZ-SCHENAUER BADE-LISTE. Nr. 91. Des 21. August 1857. Der angekommenen Cur- und Badegäste.

Nr.	Namen, Charakter, Wohnung	Übersicht
1017	H. Ang. Des Buchhalters Frau WILHELMINE , mit Pflanzl. Tischler und Schloßer, aus Gera.	1000
1018	FRANZ ANDERSCH , aus Rastatt, wohnt in der langen Gasse bei Markt-Landes Nr. 102.	0
1019	Seine Excellenz Herr Graf FELIX , aus Böhmen, aus Prag und wohnt in der langen Gasse bei Markt-Landes Nr. 102.	0
1020	Herr FRANZ LISZT , aus Weizsäcker, wohnt in der langen Gasse bei Markt-Landes Nr. 102.	0
1021	Herr FRANZ LISZT , aus Weizsäcker, wohnt in der langen Gasse bei Markt-Landes Nr. 102.	0

Záznam o příjezdu Franze Liszta do Teplic 21. srpna 1857. Hosté uvedeni nad jeho jménem jsou z historického i politického hlediska neméně zajímaví.

Rozpis lázeňských koncertů uveřejněných v teplickém Anzeigeru v červnu 1872:

Městský teplický lázeňský orchestr řízený hudebním ředitelem C. Petersem pořádá od 19. června 1872 své veřejné koncerty (bez vstupného) následovně:

- a) denně ráno od 6:00 do 7:30 hodin v Lázeňské zahradě
- b) denně v poledne od 11:00 do 13:00 hodin v Zámecké zahradě
- c) v neděli a ve čtvrtek odpoledne od 16:30 do 18:30 v Zámecké zahradě
- d) v pondělí, středu a pátek odpoledne od 16:30 do 18:30 v Lázeňské zahradě v Teplicích.

Při špatném počasí budou odpolední koncerty pod c) pořádány v knižecím zahradním salonu Claryů a koncerty pod d) v lázeňském salonu.

Původní divadlo, dokončené v roce 1874. První divadlo v Teplicích bylo provozováno už v polovině 18. století na teplickém zámku a pojalo pouze 285 diváků. Kapacita zámeckého divadla nebyla dostačující, v září roku 1872 byla proto zahájena stavba nového divadla, které mělo po dokončení kapacitu 815 sedících a 185 stojících diváků. V noci na 1. září 1919 však budova do základů vyhořela.

3. Zakladatel abonentních koncertů orchestru Carl Peters 1870-1886

Carl Peters působil jako ředitel a dirigent lázeňského orchestru ve značně dlouhém časovém období, v rozmezí let 1870-1886. V době jeho činnosti dochází v Teplicích k výraznému rozmachu kulturního života, změny nastávají i ve vlastním provozu orchestru. Zámecké divadlo ani nouzově postavené letní divadlo v městské části Trnovany již nevyhovovaly, a proto byla v roce 1872 zahájena výstavba moderního divadla s předpokládaným celoročním provozem. Nové městské divadlo bylo postaveno v neoklasicistním slohu s velkou kapacitou téměř tisíce sedadel. Zahajovací představení se konalo v květnu roku 1874, divadlo bylo určeno pro operní, operetní a činoherní provoz. Divadelní dění vypadalo na první pohled impozantně, již v prvním roce činnosti bylo v době od května do prosince nastudováno 20 oper a odehráno 54 představení. Skutečnost však byla prozaičtější, divadlo se téměř průběžně potýkalo s finančními problémy, divadelní ředitelé se většinou střídali v krátkých časových intervalech a to vše se odráželo často v nízké umělecké úrovni představení. Zásadní pozitivum je nutno spatřovat v trvalém spojení s lázeňským orchestrem, který se stává rovněž orchestrem divadelním a celá polovina hudebníků je angažována celoročně. Řízení obou institucí zůstává oddělené, pro orchestr zde bylo navíc vytvořeno pevné zázemí pro koncertní činnost a počet jeho členů vzrůstá na číslo 36. Nahlédneme-li na stránky teplicko-šanovského Anzeigeru, nutno konstatovat, že dlouhodobě věnoval divadelním produkcím velkou pozornost, jež se odrážela v pravidelných anoncích divadelních programů a obsáhlých recenzích. A zde se naopak výrazně zrcadlí skutečnost, jak nezkušení byli tehdejší publicisté vzhledem k hudebnímu dění, nebo na rozdíl od dnešních dnů uznávali jiné umělecké priority. V recenzních sloupcích nacházíme detailní zprávy o obsahu prováděných kusů, o pěveckém obsazení a jednotlivých výkonech. Trvalo však několik let, než se v těchto hodnoceních začaly objevovat také zprávy o výkonu orchestru (a to vždy velmi stručně) a jméno dirigenta, dnes nezastupitelné informace. Velký divadelní sál využívaly ke svým produkcím rovněž místní pěvecké spolky.

Přesný časový rozvrh lázeňských koncertů se v místních novinách objevil také prostřednictvím plošné reklamy, která je zde publikována v grafickém originálu a citována v českém překladu.

V lázeňském hudebním životě se neustále těšily velké oblibě koncerty dechových hudeb. Příkladem na květnové koncerty v roce 1872, kde účinkovala Vojenská kapela 73. regimentu, zve graficky řešená anonce místního Anzeigeru (viz strana 31). Tyto koncerty se často odehrávaly v restauraci Leitmeritzer Bierhalle či v „elegančních prostorách“ hotelu Neptun.

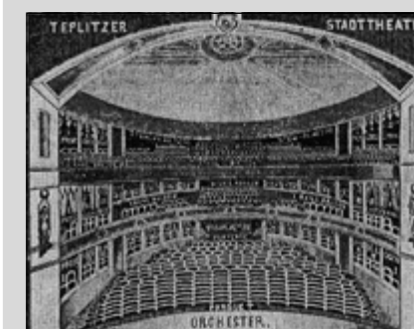
Zdejší noviny zdůrazňovaly aktuálnost lázeňských koncertů, příkladem dne 13. července 1872 sloupkem nazvaným Concertrevue: „Produktive našeho řádného lázeňského orchestru si zachovávají neustále svou přitažlivost a těší se čilé návštěvnosti. Publikum je vděčné za jednotlivé znamenité výkony a nešetří svými sympatiemi.“ Jak je ostatně zvykem, na program lázeňských koncertů bývala zařazována různá potpourri jako oblíbený, náladově zbarvený útvar suitového charakteru. V uvedeném článku je také chváleno nové lázeňské potpourri nazvané Mapa Evropy, obdobně je oceněno potpourri s názvem Vzpomínka na teplicko-šanovský maškarní průvod 1872, skladba téměř současně hraná dechovým orchestrem. Jména autorů zůstávají utajena, potpourri se však stávají zajímavou hudební reakcí na místní společenské dění.

V postupu příštích let se místní noviny věnují především informacím o divadelním provozu, dílčími zprávami ze spolkového života zdejších pěveckých sborů, či příležitostným komorním koncertům hostujících umělců. S lázeňským orchestrem se setkáváme letmo v souvislosti s operním provozem, který byl programově velmi náročný a možnostem regionálních poměrů evidentně nadsazený. Anzeiger příkladně dne 3. června 1876 referuje o představení Meyerbeerovy opery Robert ďábel, kdy „výkony sboru i orchestru byly na naše poměry velmi dobré, návštěvnost však slabá“. Dne 8. července téhož roku se čtenáři dočetli, že představení Rossiniho Lazebníka sevillského „bylo jedno z nejslabších nové staggiony“. Při následném provedení Meyerbeerovy opery Hugeni „se sbor a orchestr držely odpovídajícím způsobem...“, zájem publika však byl bohužel velmi malý.

K výrazné změně hudebních poměrů nesporně dochází v roce 1878, kdy dirigent Carl Peters zavedl pro lázeňský orchestr v zimní sezoně abonentní koncerty. Orchestr také spoluúčinkuje na koncertech zdejších pěveckých sborů, i zde se dirigentské taktovky příležitostně ujímá Carl Peters. Orchestr pořádá rovněž mimořádné koncerty s výtěžkem určeným na dobročinné účely.

V roce 1882 byl v Teplicích založen další hudební soubor, dělnický pěvecký spolek **Slavík-Lidumil**. Název byl zvolen podle slavného houslisty J. Slavíka, jenž v Teplicích koncertoval, přízvisko „Lidumil“ vyjadřovalo úkol podporovat národní snahy a české školství. Spolek představoval významnou prezentaci českého hudebního dění a propagoval zejména českou píseň.

Další programovou novinku C. Peterse představuje zřízení tzv. historických koncertů, které měly prostřednictvím pečlivě volených charakteristických skladeb poskytovat posluchačům ucelený přehled o hudebně-historickém vývoji. Jeden z prvních koncertů tohoto typu byl uspořádán v knižecí Zámecké zahradě v neděli 8. července 1883, výtěžek měl být věnován penzijnímu fondu lázeňského orchestru. Ačkoliv byl koncert v místním tisku několikrát avizován, posluchači se nedostavili v předpokládaném počtu, takže ani penzijní spolek neobdržel původně předpokládanou částku.

Interiér původního divadla z roku 1874.

Vstupní hala hotelu Neptun v Teplicích.

V lázeňském parku za budovou městského divadla stála empírová kolonáda, zbouraná v roce 1930.

Voigtova fotografie Dělnického zpěváckého spolku Slavík-Lidumil je datována 5. srpna 1894, kdy jeho sbormistrem byl A. Mizera. Spolek vznikl v roce 1882 z pěveckého odboru Čtenářské besedy, založené v roce 1880.

Zur Reform der öffentlichen Concerte.

Die Klagen über die Unzweckmäßigkeit des im Curgarten angebrachten Musikpavillons sind allgemein. Leider sind manche Mängel eben unverbesserlich, wenn man nicht den ganzen Curgarten einer Neugestaltung unterziehen will. Durch keine passende Veränderungen löst sich jedoch noch Manches bessern. Die Ursache, daß viele Curgäste die Curgarten-Concerte erst in letzter Reihe besuchenswert finden, ist die ungünstige Situation der Sitzplätze, und von diesen Seiten lief bereits die begründete Interpellation ein, warum denn die Tische nicht ganz nahe an den Musikpavillon angerückt werden. Da unsere Curcapelle nicht so zahlreiche Mitglieder hat als die Militärcapelle, überdies nur Streichorchester spielt, ist es doppelt dringend geboten, die Zuhörer so nahe als möglich herankommen zu lassen. Die meisten unserer Curgäste sind fußleidend und fällt ihnen das längere Stehen beschwerlich. Man sollte daher den erredigsten Wünschen der Gäste nachkommen und die Tische wenigstens von einer Seite dem Musikpavillon möglichst nahe rücken.

Es kann sich Jedermann leicht überzeugen, daß man bei der jetzigen Aufstellung der Sitzplätze in den letzten Reihen absolut gar nicht von fein-instrumentirten Concertstücken hört. Unter diesen ungünstigen Verhältnissen leidet der Ruf unserer tüchtigen Curcapelle, deren treffliche Leistungen von dem Curpublicum weit unterschätzt werden, da daselbe wenig Gelegenheit findet, sich von der gebiegenen Dualität derselben zu überzeugen.

Eine zweite ganz vortreffliche Idee ist in letzter Zeit in den um das öffentliche Curleben bedachten Kreisen aufgetaucht. Es wird vielfach der Mangel einer ausreichenden Localität für größere, über den Rahmen des Gewöhnlichen hinausgehende Festlichkeiten, bedauert. Und doch existirt eine solche, wenn es gelänge, gewisse Adaptationen ohne übermäßige Kosten durchzuführen. Wir meinen hiermit das hiesige Theater, das nach Art des Wiener Opernhauses oder anderer Theater für einen oder zwei Tage in jedem Monate in einen großen Concert- oder Ballsaal umgewandelt werden könnte. In den verschiedenen Theatern, die zu diesem Zweck adaptirt werden, geschieht diese Metamorphose in wenigen Stunden. Unser Theater wäre dazu mehr geeignet als irgend eines. Die prächtige innere Halle, die wunderbaren Nebenträume bieten hinreichend Platz für eine an 2000 Menschen reichende Versammlung. Außer dem Zuschauerraum und der Bühne sind nicht weniger als drei größere Säle vorhanden, an die sich angelegte Terrassen mit der prächtigsten Gartenansicht anschließen. In diesen Räumlichkeiten ließen sich leicht Feste arrangiren, wie sie dem anspruchsvollsten und vornehmsten Geschmack nur geboten werden können, und es ist kaum zu zweifeln, daß sich ein mächtiger Anziehungspunkt und Vereinigungspunkt für Curgäste, für die beste Gesellschaft aus der Badestadt und der reichbevölkerten Umgebung im Sommer wie im Winter gefunden hätte. Die Kosten der nöthigen Adaptationen lassen sich leicht berechnen; wir glauben, daß die reichen Einnahmen dieselben amortisiren würden, und noch einen erheblichen Ueberschuß ergeben müßten, die den Verkauf der Theaterabende zum mindesten decken könnten. Wir empfehlen jedenfalls diese Idee der geneigten Berücksichtigung auf das Eindringlichste.

Článek teplického Anzeigeru z 18. srpna 1883 věnující se reformě veřejných koncertů.

Publikum však vděčně oceňovalo umělecké výkony orchestru v programu, jenž ilustroval hudební vývoj kompozicemi největších skladatelů od Georga Friedricha Händela až po Richarda Wagnera. K rekapitulaci uměleckého vyznění koncertu připojuje místní tisk národní podtón: „*Jak hrdi můžeme být my Němci na vývoj hudby jako nejněmečtějšího ze všech umění. Po důstojných hudebních hrdinech Bachovi a Gluckovi přednesla lázeňská kapela výběr z optimisticky laděného pokladu skladeb Haydnových a Mozartových a přecházela k Beethovenovi, který byl jako první a jediný zastoupen předehrou, všeobecně proslavenou předehrou Egmont. Zde není dostatečný prostor k tomu, abychom ocenili interpretaci tolika hudebních skvostů, chceme jen ještě zdůraznit fantazii z líbezných a zádušných písní Schuberta, skladeb, které přímo nadchly. Procítěně byl přednesen Mendelssohn a zvláště jemně Schumannova Večerní píseň. Ale i u cizích mistrů jako Rossini, Verdi a Gounod se lázeňská kapela snažila o pečlivě diferencovanou charakteristiku. Důstojný závěr koncertu představovala předehra k Wagnerově opeře Parsifal. Přednes tohoto obtížného díla se stal úctyhodným vyvrcholením koncertu. Snaha řešit větší úkoly je pro naši lázeňskou kapelu zárukou dalšího vývoje. I když je materiální úspěch menší, úsilí o vytvoření něčeho hezkého působí také uspokojivě.*“

O Petersových historických koncertech lázeňského orchestru nacházíme dílčí zprávy i v následujícím období. Velmi pozitivní hodnocení uměleckého výkonu orchestru se přesto také střetlo s neskrývanou zprávou o menším zájmu publika. O tom, že se všechny tyto kulturní otázky stávaly veřejným zájmem, svědčí studie, kterou 18. srpna téhož roku 1883 uveřejnil Anzeiger pod názvem „*Zur Reform der öffentlichen Concerte*“ (K reformě veřejných koncertů). Východiskem se staly stížnosti na neuspokojivý stav hudebního pavilonu v Lázeňské zahradě. Příčinou, proč mnohdy lázeňští hosté považují koncerty pořádané v této zahradě za málo atraktivní, je nevyhovující rozložení míst k sezení, neboť stoly nejsou umístěné v bezprostřední blízkosti pavilonu. Lázeňský orchestr nemá tolik členů jako vojenská kapela, navíc hraje jen smyčcový orchestr, a proto je nutné umístit posluchače co nejbližší. Ze zdravotních důvodů činí dlouhé stání většině lázeňských hostů problémy. Vzhledem k těmto nepříznivým poměrům trpí pověst zdejší kvalitní lázeňské kapely, jejíž interpretační výkony jsou lázeňskými hosty podceňované. Lázeňské publikum má totiž jen málo příležitostí přesvědčit se o dobré kvalitě zdejší kapely. Uvážíme-li značný počet lázeňských koncertů pořádaných nejen v Lázeňské zahradě, jeví se z dnešního pohledu tato stížnost na nedostatek možností k návštěvě koncertů místní kapely jako neoprávněná, otázkou zůstávají všechny úhly tehdejší skutečnosti.

Citovaná úvaha dále zdůrazňuje myšlenku, kterou se stále intenzivněji zabývaly zdejší společenské kruhy spojené s lázeňským životem. Teplice podle jejich názoru postrádají prostory vhodné k uspořádání větších neobvyklých slavností. Po dílčích úpravách by takto bylo možné využívat zdejší divadlo, které je pro tuto proměnu způsobilější než kterékoliv jiné. „*Skvostná vnitřní hala a podivuhodné vedlejší místnosti skýtají dostatečný prostor pro shromáždění přibližně dvou tisíc lidí. Mimo hlediště a jeviště zde existují ještě nejméně tři větší sály, s nimiž jsou spojené rozsáhlé terasy s nejkrásnějším výhledem do zahrad. V těchto prostorách by se daly lehce aranžovat slavnosti, jaké by mohly být nabídnuty nejnáročnějšímu a nejzhyčkanějšímu vkusu. Nesporně by se zde vytvořilo středisko zájmu lázeňských hostů a nejlepší společnosti z lázeňského města a jeho bohatě osídleného okolí, a to v létě i v zimě.*“

Interiér teplického divadla byl dobově nesporně na vysoké úrovni, o zdejším pořádní skutečně velkých slavností za účasti lázeňského orchestru bude pojednáno později.

V lednu následujícího roku 1884 rozšířil pestrou škálu teplických hudebních aktivit nový fenomén, byl založen **Teplitzer Zither-Club** (Teplický citerový klub), vedený mistry citerové hry **Hansem Böhmem** a **Hansem Karpsem**. Hra na citeru představovala v této době módní záležitost. Citerový klub se aktivně zapojil do hudebního života častým pořádáním koncertů, při nichž úspěšně spolupůsobili rovněž členové lázeňského orchestru.

V květnu téhož roku 1884 vstoupila do teplického kulturního dění zpráva o úmrtí velikána české hudby **Bedřicha Smetany**. Místní Anzeiger věnoval této smutné události krátký sloupec, kde vyzdvihl zejména Smetanův vynikající cyklus symfonických básní *Má vlast*. Zůstává otázkou, zda na tuto skutečnost reagoval též místní orchestr.

Penzijní fond, přesněji Penzijní spolek členů lázeňského orchestru, vznikl jako důležitý dobový projev snahy o sociální zajištění hudebníků. Lázeňský orchestr každoročně uspořádal velký dobročinný koncert s výtěžkem určeným vlastním penzijnímu fondu. Z personálního hlediska náležel k důležitým akcím tohoto typu galakonzert pořádaný v červenci roku 1885 v Zámecké zahradě, orchestr řídil jeho šéf Carl Peters. Vystupoval též divadelní sbor a sólisté, programová čísla vokálně-instrumentálního obsazení řídil divadelní kapelník **Karl Wosahlo**. Na programu zazněly skladby J. S. Bacha, G. Rossiniho, A. Lortzinga, R. Wagnera a dalších skladatelů a koncert se setkal s velkým ohlasem početného publika. V následujícím roce 1886 dirigent lázeňského orchestru Carl Peters ukončil svou činnost a na toto místo nastoupil právě Karl Wosahlo.

[Die hiesige Curcapelle] veranstaltet zum Besten ihres Pensionsfonds am Sonntag den 8. Juli im fürstl. Clarysten Schloßgarten ein historisches Concert. Daselbe dürfte für alle Musikfreunde von besonderem Interesse sein, da in dem Programm die Meister der Tonkunst, von Händel (geboren im Jahre 1684) bis Rich. Wagner (gestorben 1883) in chronologischer Folge vertreten sind. Die Curcapelle, welche wegen der bekannten musikalischen Tüchtigkeit ihrer Kräfte und wegen ihres hingebenden Eifers einen guten Ruf genießt, dürfte durch zahlreichen Besuch beehrt werden. — Wir lassen nachstehend das Programm folgen: 1. Händel G. B. (1684—1759) Largo. 2. Bach J. S. (1685—1750) Air und Gavotte. 3. Gluck J. Ch. (1714—1787) Overture „Orpheus in Aulis“. 4. Haydn J. (1732—1809) Serenade. 5. Mozart W. A. (1756—1791) Finale aus der Sinfonie D-dur. 6. Beethoven L. v. (1770—1827) Overture zu „Egmont“. 7. Weber R. W. v. (1786—1826) Divertissement aus „Oberon“. 8. Meyerbeer G. (1791—1864) Marche indienne aus der Oper „Die Africainerin“. 9. Rossini G. (1792—1868) Ballet aus der Oper „Wilhelm Tell“. 10. Schubert F. (1797—1828) Fantasie aus seinen Werken. 11. Mendelssohn B. (1809—1847) a) Ist es wahr? b) Frühlingslied. 12. Schumann R. (1810—1856) Abendlied. 13. Verdi G. (1814) Convito et Finale aus der Oper „Macbeth“. 14. Gounod F. R. (1818) Entrée-Acte aus der Oper „Les deux reines“. 15. Wagner R. (1813—1883) Vorspiel zu „Parsifal“.

Upoutávka v teplickém Anzeigeru ze 7. července 1883 na jeden z prvních tzv. historických koncertů, který byl uspořádán v knížecí Zámecké zahradě v neděli 8. července 1883. Výtěžek měl být věnován penzijnímu spolku lázeňského orchestru.

[Friedrich Smetana †]. Der Altmeister der tschechischen Composition Friedrich Smetana ist vorgestern im Alter von 60 Jahren in Prag gestorben. Smetana's Bedeutung als Componist und Musiker wurde von den Fachkreisen rückhaltlos anerkannt. Leider verlor er in den letzten Jahren sein Gehör; trotzdem schuf er noch einige hervorragende Werke, von denen namentlich der Cyclus „Ma vlast“ (sechs symphonische Dichtungen) allseitige Anerkennung fand und selbst in London aufgeführt wurde. Sein Unglück hatte jedoch auf seinen Geist eingewirkt, so daß er in letzter Zeit der Landesirrenanstalt übergeben werden mußte, wo er auch verschied.

Krátký článek v teplickém Anzeigeru ze dne 14. května 1884, oznamující úmrtí Bedřicha Smetany v Praze 12. května 1884.

Původní budova Kamenných lázní
v Šanově v polovině 19. století.

Koncertní pavilon v šanovském parku
kolem roku 1850.

Kolonáda v Lázeňském parku v Teplicích
kolem roku 1840.

4. Orchestrální i divadelní kapelník a sbormistr Karl Wosahlo 1886-1898

Karl Wosahlo se stal kapelníkem lázeňského orchestru v roce 1886, v roli dirigenta však nebyl v Teplicích nováčkem. Dosud zastával místo kapelníka divadelního orchestru. Ve snaze zabránit jistým personálním nesrovnalostem vydal ještě v červenci 1885 teplický divadelní výbor následující prohlášení: „*Výbor, stejně jako publikum a ředitelství, jsou s výkony pana Wosahla velmi spokojeni a je jen nutno si přát, aby tak schopná síla u teplického městského divadla ještě dlouho zůstala.*“

Dirigent Wosahlo se velmi aktivně účastnil teplického hudebního života. Vedle tradičních promenádních koncertů lázeňské kapely v Zámecké zahradě a Lázeňském parku dirigoval také symfonické koncerty, kde mimo jiné posiloval prezentaci díla Ludwiga van Beethovena, a to zejména prováděním jeho symfonií. V divadle patřilo k jeho povinnostem nastudování všech oper a velkých operet. Vzhledem k Wosahlovým sbormistrovským aktivitám intenzivně pokračuje místní spolkový hudební život nejen během lázeňské sezony, ale též v průběhu celého roku.

K významným Wosahlovým počínům náleželo nastudování velkého, dnes však již zapomenutého vokálně-orchestrálního díla *Píseň o zvonu* od německého klasicistního skladatele Andree Romberga, skladby napsané podle krásné básnické předlohy Friedricha Schillera. Toto velkolepé dílo bylo provedeno v Městském divadle v Teplicích 21. dubna 1886. Podle vyjádření obsáhlé recenze v místním Anzeigeru měl vedle sólistů, ženského i mužského sboru a znamenité lázeňské kapely „*čestnou zásluhu na úspěchu provedení zdatný sbormistr Wosahlo, který systematickým úsilím a vůlí překonal úskalí tohoto obtížného díla. Publikum v dobře navštíveném divadle sledovalo představení s čilým zájmem a intenzivním potleskem žádalo sólisty a sbory o opakování jednotlivých výstupů.*“

O Wosahlových aktivitách svědčí též obsáhlý zápis z generální schůze teplického mužského pěveckého spolku **Männerengesangverein**. Zpráva uveřejněná 6. října 1886 uvádí mezi zvolenými předními členy výboru spolku jména jako: „*Gesangdirector: Herr Musikdirector Wosahlo; Stellvertreter: Emil Müller, Mitglied der Curcapelle*“ (Sbormistr: pan hudební ředitel Wosahlo; zástupce: Emil Müller, člen lázeňské kapely). Sbormistr Wosahlo v příštích letech figuruje na čelném místě řady koncertů tohoto pěveckého spolku a jsou intenzivně oceňované jeho zásluhy o vysokou uměleckou úroveň sborových koncertů. Založil rovněž ženský pěvecký sbor.

Současná Wosahlova prezentace na postu dirigenta lázeňské kapely přinášela evidentní výhody na poli vzájemné komunikace hudebních těles. Příkladem v pátek 18. března 1887 končil Männerengesangverein koncertem v knížecím claryovském zámeckém sále svou celoroční koncertní sezonu. Lázeňský orchestr se podílel na programu

orchestrálními čísly, velkou zásluhu na úspěchu večera měl opět hudební ředitel Wosahlo. Anzeiger v recenzi na citovaný koncert prozrazuje též plány do budoucna, kdy by měly být na přání mnoha milovníků hudby v příští sezoně nastudované některé skladby slavného teplického starosty Wolframa. Zejména by se mělo jednat o vybraná čísla z jeho opery „*Normani na Sicílii*“. Tím by se díla domácích skladatelů měla uchránit před zapomenutím.

V následujících letech místní noviny často referují o dalších sborových aktivitách pořádaných ve spolupráci s lázeňským orchestrem. Karl Wosahlo je označován za osvědčeného kapelníka a stává se zárukou úspěchu. Koncerty se setkávají s velkým zájmem publika. Zejména rok 1892 probíhal v Teplicích ve znamení velkých sborových slavností.

V březnu uzavíral teplický Männerengesangverein koncertem v městském lázeňském salonu další zimní sezonu a současně oslavoval čtyřicet let svého úspěšného působení. Slavnostní koncert řídil dirigent Wosahlo, výborně hrající lázeňský orchestr doprovázel sborová čísla, ze samostatných orchestrálních skladeb jmenujme příkladně Mendelssohnovu programní předehru *Hebrydy*. Tisk věnoval této události dlouhou pochvalnou recenzi, kde vyslovil i nadějnou prognózu do budoucna: „*Úspěšné jubileum. S tak nadšeným vedením a pěveckými hlasy může spolek vykročit k dalším očekávaným úkolům.*“

Na oslavy uvedeného spolkového výročí navazovala hudební akce, která se stala nejen v Teplicích, ale i v celém regionu událostí zásadního významu. Byla to Velká slavnost sborů, kde účinkovalo přibližně 1 500 pěvců. Setkání vyvrcholilo galakonzertem uspořádaným v neděli 14. srpna 1892 odpoledne v Městském divadle. Koncert zahájila lázeňská kapela řízená Karlem Wosahlem orchestrální předehrou, v rámci bohatého programu zaznělo příkladně Beethovenovo offertorium *Die Ehre Gottes in der Natur*. Zpívalo se na různých místech Teplic, k oficiálním událostem náležel i ples v hotelu Neptun.

Karl Wosahlo se takto věnoval řízení teplického lázeňského orchestru dvanáct let, v roce 1898 odešel do zaslouženého důchodu a jeho místo převzal **Franz Zeischka**. Přesto se s Wosahlovým jménem setkáváme v souvislosti s hudebním děním ještě v následujícím období. Männerengesangverein uspořádal příkladně v neděli 2. ledna 1899 silvestrovskou slavnost, kde vedle sólistů, sboru a orchestru působil též dirigent Wosahlo. V orchestru zasedli také instrumentálně vyspělí členové sboru. Publikum se stalo svědkem zrodu nové situace, po vzoru vídeňského „*Salonorchester*“ zde vznikla „*Hauscapelle*“, domácí orchestr, který by při patřičné péči svých členů mohl při veřejných koncertech vystupovat se spolkem. Evidentně se jednalo o náhradní řešení vzhledem k dřívější spolupráci s lázeňskou kapelou. „*Hauscapelle*“ následně skutečně figuruje v programech spolkových koncertů.

Na konci 19. století byl prostor Na Ptačích schodech oblíbeným místem pro konání menších hudebních produkcí.

Hudební pavilon v Zámecké zahradě
poblíž Zahradního a plesového domu.

Prostředí v blízkosti hudebního pavilonu
v Lázeňské zahradě.

Franz Zeischka (1869–1909).

Severočeský dirigent a houslista, studoval hru na housle na hudební akademii v Mnichově u Franze Serapha Brücknera. Současně zde studoval hudební teorii. Působil v divadelních orchestrech v Görnitz, Berlíně a Moskvě, po svém návratu do Mnichova se stal členem tamního Keim-Orchester. Zde se začal zabývat o dirigování, věnoval se studiu a brzy se stal druhým dirigentem tohoto orchestru. V roce 1898 získal dirigentské místo v Teplicích, pro toto působení měl nejlepší předpoklady, velmi rozšířil činnost orchestru. V roce 1903 se v Karlových Varech uvolnilo po zemřelém Augustu Labitzkém místo kapelníka a Zeischka toto místo získal. Nenastoupil zde však, neboť byl dosud vázán smlouvou v Teplicích. V Karlových Varech se v roce 1906 opět zúčastnil konkurzu a opětovně zde zvítězil, nyní na toto místo skutečně nastoupil. Během krátké doby svého působení zásadně obohatil repertoár orchestru a podobně jako v Teplicích zde i v zimních měsících zavedl abonentní symfonické koncerty a výrazně pozvedl hudební život. Pod jeho vedením získal karlovarský lázeňský orchestr skvělý zvuk rovněž daleko za hranicemi města.

Plakát abonentního koncertu teplického orchestru z 9. března 1899. Za řízení Franze Zeischky byl sólistou klavírista Ferruccio Busoni.

5. Éra slavných umělců v Teplicích. Franz Zeischka 1898-1906

Franz Zeischka převzal taktovku teplického lázeňského orchestru na přelomu let 1898 a 1899, dříve působil jako dirigent Keimova orchestru v Mnichově. Původem rodák z Vrbičky u Podbořan v severních Čechách zvítězil v konkurzním řízení z přihlášených 174 uchazečů. Jako schopný dirigent a rovněž organizátor brzy po svém nástupu do funkce kapelníka provedl řadu koncepčních změn v práci orchestru, zejména vytvořil cykly symfonických koncertů a rovněž zavádí tzv. „Künstler-concerte“ vynikajících sólistů. S lázeňským orchestrem v této době spolupracují přední světoví dirigenti, do Teplic přijíždějí sólisté a komorní soubory zvukných jmen. Lázně se tak stávají skutečným významným hudebním centrem. Od roku 1902 Zeischka zavádí také populárněji laděné orchestrální koncerty „Volksconcerte“. Je horlivým příznivcem díla L. van Beethovena, již v prvním roce teplického působení zde provedl osm Beethovenových symfonií.

Jako první z velkých osobností navštívil v této době Teplice přední italský klavírista **Ferruccio Busoni**. V relativně krátké době koncertoval v Teplicích čtyřikrát, 9. března 1899, 9. února 1903, 27. března 1903 a 2. dubna 1908. Na koncertě dne 9. března 1899 přednesl za spolupráce teplického lázeňského orchestru řízeného F. Zeischkou Klavírní koncert č. 5 Es dur, op. 73 L. van Beethovena. Koncert se uskutečnil v sále nového teplického střediska s názvem **Vereinshaus** (Spolkový dům), později tzv. **Lindenhof** (Lipový dům). Orchester zahájil program předehrou k opeře Oberon C. M. von Webera. Po interpretaci Beethovenova koncertu pokračoval klavírista sólovým provedením skladeb Schumannových, Chopinových a Lisztových. Jednalo se tedy o dobovou zvyklost ve stavbě programů, dnes by byla tato dramaturgie vysvětlitelná jen jako výjimečnost umělecké „hvězdy“. Místní Anzeiger začal po relativní absenci obsáhlých koncertních informací v minulých letech věnovat těmto programům zásadní pozornost. Publicista píšící pod šifrou „Y“ pojal recenzi spíše jako literární esej, přirovnávající „klavíristovo hudební citění k velkému dalekému mostu pňoucímu se od italských hudebníků k J. S. Bachovi“. Dále ve svých úvahách směřuje k Beethovenovi. „Právě v Beethovenově koncertu č. 5 op. 73 postupují styl a pojetí v nejkrásnější jednotě. V Beethovenovi leží prazáklad moderní svéráznosti a hojnosti instrumentální hudby a virtuozy...“ Ohlasům následujících koncertů špičkových umělců věnujeme pozornost vždy s ohledem na jejich specifičnost a zajímavost.

S temperamentem sobě vlastním postupoval dirigent Zeischka v reorganizaci orchestru. Docílil rozšíření počtu členů orchestru z 36 na 48. Podle informace uveřejněné v místních novinách se „prvním koncertním mistrem a zástupcem dirigenta stal pan Eugen Adorjan. Tento ještě mladý umělec je žákem Joachimovým, byl mimo jiné také koncertním mistrem známého Lamoureux-Orchester v Paříži

a má velký koncertní repertoár. Své výkony dokumentuje skvělými recenzemi... Lázeňská kapela bude nyní obsazena následujícím způsobem: 8 prvních houslí, 6 druhých houslí, 5 viol, 4 violoncella (sólohráč), 4 kontrabasy, 2 flétny, 2 hoboje, 2 klarinety, 2 fagoty, 4 lesní rohy, 2 trubky, 3 pozouny, 1 tuba, 2 bicisté a harfa.“ Orchester je již schopný hrát dobově všestranný repertoár.

F. Zeischka požadoval také úpravy časů koncertů lázeňské kapely následovně:

- „1. Ranní koncerty (polovina kapely) denně od 6:30 do 7:30 hodin v Lázeňské zahradě;
- 2. Polední koncerty (celý orchestr) každé pondělí, středa, pátek, sobota a neděle od 11:30 do 13:00 hodin v Zámecké zahradě;
- 3. Odpolední koncerty (celý orchestr) od 16:30 do 18:30 hod. v úterý a v pátek v Lázeňské zahradě (symf. koncerty) a každé pondělí, středu a sobotu v koncertním pavilonu v Šanově.“

Strhující hudební událostí se nesporně stal koncert, kde vystoupil mnichovský **Keim-Orchester**, jenž do Teplic zavítal v rámci svého evropského turné. Tento současně pátý abonentní koncert sezony 1898-1899 se uskutečnil 16. dubna 1899 v Městském divadle, orchestr řídil **Felix von Weingartner**. Teplický tisk již několik týdnů předem detailně informoval o orchestru, kapelníkovi a předprodeji vstupenek. Orchester čítal 70 hudebníků a patřil tehdy k nejlepším tělesům v Německu. Kapelník Weingartner, současně také šéf symfonických koncertů královské dvorní kapely v Berlíně, se řadil vedle Hanse Richtera a Gustava Mahlera k největším dirigentům své doby. Ostatně nebyl v Teplicích naposledy. Na programu koncertu zazněly skladby C. M. von Webera, F. Liszta, R. Wagnera a L. van Beethovena. Koncert se logicky setkal s velkým posluchačským ohlasem, místní tisk fundovaně ocenil výkon dirigenta i orchestru, jenž „je tvořen inteligentními a zdatnými hudebníky. Každý tón je ušlechtilý u dřev, klarinetu, flétny, fagotu; žesť je plný a ne příliš ostrý... sbor smyčců zní bohatě“.

Teplický hudební program dále pokračoval symfonickými koncerty. V červnu téhož roku zazněla na programu dalšího z nich mimo jiné Symfonie č. 1 B dur „Jarní“ Roberta Schumanna. Recenzent byl s provedením relativně spokojen, orchestr hrál v dobrém pracovním rozpoložení. Přesto zde byl dirigent Zeischka požádán o opakování (nejlépe v zimě) této krásné symfonie, ale v uzavřeném prostoru, bez rušivých vnějších vlivů v prostředí pavilonu (zřejmě šanovského).

V říjnu 1899 představil Franz Zeischka koncertní sezony 1899-1900 tvořenou pěti koncerty předních sólistů a čtyřmi symfonickými koncerty lázeňského orchestru. V místním kontextu se začíná objevovat požadavek, aby byl s ohledem na celkový koncertní provoz a v neposlední řadě též vzhledem k honosnějšímu „tónu“ používán název „Teplitzer Stadt-Orchester“ (Teplický městský orchestr).

Plakát koncertu Keimova orchestru z Mnichova, který se uskutečnil v Teplicích 16. dubna 1899 s dirigentem Felixem von Weingartnerem.

Plakát abonentního koncertu teplického orchestru z 9. února 1903. Za řízení Franze Zeischky byl sólistou opět italský klavírista Ferruccio Busoni.

Plakát 3. abonentního koncertu teplického orchestru z 13. prosince 1900. Solistou byl Pablo de Sarasate a dirigentem Franz Zeischka.

Plakát na koncert hostujícího Berliner Tonkünstler-Orchesters z 1. března 1903. Dirigentem byl skladatel Richard Strauss.

Pro abonentní řadu sólistických koncertů se podařilo získat skutečně vynikající umělce. Zahajovací koncert se uskutečnil 15. listopadu 1899 v Městském divadle a vystoupil zde klavírní virtuóz **Eugen d'Albert**, považovaný za jednoho z největších pianistů své doby, žák F. Liszta. První koncert symfonické řady byl naplánován na konec října rovněž do Městského divadla a stěžejním dílem programu se měla stát Beethovenova Symfonie č. 3 Es dur, op. 55 „Eroica“.

Lázeňský orchestr přispíval k rozkvětu hudebního života širšího regionu, neboť tři symfonické koncerty měly být v průběhu měsíců října až prosince uspořádané též v **Mostě**. Franz Zeischka pokračoval v angažování nových, perspektivních členů orchestru. Na prvním symfonickém koncertu se měl představit nový koncertní mistr, vynikající mladý houslista **Adrian Rappoldi**. Dosavadní koncertní recenze hovoří o jeho výkonech v superlativech, kladně je hodnocen jeho talent, hluboké hudební cítění a obdivuhodná technika. Nově je angažován též sólovíoloncellista **Willy Deckert** z Lipska, který v rámci „Leipziger Lisztvereins-Concerte“ působil jako první cellista pod Weingartnerovým vedením. Místní noviny se zmiňují také o hostování teplického orchestru řízeného Franzem Zeischkou v **Praze**.

Teplické pěstování Beethovenova kultu našlo zásadní vyjádření ve slavnostním symfonickém koncertě pořádaném v Městském divadle 10. dubna 1900, kdy byly lázeňským orchestrem provedené dvě Beethovenovy symfonie, Symfonie č. 1 C dur, op. 21 a Symfonie č. 9 d moll, op. 125 se Schillerovou Ódou na radost. Sólové party přednesli tepličtí a němečtí pěvci, ve čtvrté větě 9. symfonie se dále představily spojené teplické pěvecké spolky. Dirigent Zeischka sklídl slova velké chvály. O tom, že se jednalo o událost prvořadého významu, svědčí i skutečnost, že Anzeiger v časovém předstihu uveřejnil obsáhlý programový výklad Beethovenovy Symfonie č. 9 napsaný Richardem Wagnerem.

V Teplicích se skutečně obdivuhodným způsobem střídali vynikající umělci své doby. Věhlasný španělský houslový virtuóz **Pablo de Sarasate** se zde představil 13. prosince 1900. Za doprovodu lázeňského orchestru řízeného F. Zeischkou přednesl Koncert pro housle a orchestr č. 1 g moll, op. 16 Maxe Brucha a dále vlastní novinkovou skladbu Introdukci a tarantelu pro housle a orchestr. Jako přídavek poté zazněly ještě Sarasateho slavné Cikánské melodie a Bachova Gavota. Již dříve jmenovaný recenzent místních novin u příležitosti tohoto koncertu opět plně rozvinul škálu umění slova ve spojení se zkušenostmi hudebního kritika: „...*Spohrův výrok, že houslím náleží první místo mezi hudebními nástroji, se pod dojmem hry takového velíkána, jakým je Sarasate, stane realitou. Ovšem Spohr tímto výrokem porovnával housle s lidským hlasem. Bohaté možnosti modulace, neomezené odstíny ve výrazu, kvalitu tónu a barvu, to mají housle téměř společné s lidským hlasem...*“ K Cikánským melodiím uvádí: „*Melodie zde kvete v plné jemnosti, bolesti a touze. Někdo není třeba zcela spokojený, když však uslyší Sarasateho tón, je jistě odzbrojený. Tento překrásně vytvořený tón, tato hladkost, jeho způsob vystupování, to vše považujeme za specialitu umělce ze země touhy. Jsem pod dojmem takové hry, kde jsou produkovány*

dvojhmaty, pizzicata pravou i levou rukou současně, arpeggio, běhy a chromatické škály, jako by to byla nejsnazší věc na světě...“ Úspěch koncertu byl samozřejmě obrovský. Poděkování náleželo také hudbymilovným mecenášům, kteří koncert umožnili.

Po všech slovech chvály je však závěr recenze poněkud překvapující: „...*Co máme říci chvályhodného našemu panu řediteli Zeischkovi, co dosud častěji neslyšel? Snad tím najdeme plus, když tvrdíme, že jeho záměry jsou lepší než jejich realizace, která samozřejmě souvisí s hudebním tělesem. Poznali jsme to příkladně při velkém crescendo v závěru první věty symfonie, při zesilování, které bylo citem jistě dobře zamýšlené, ale v realizaci toto stupňování ztroskotalo na materiálu...*“ (zřejmě interpretačních možnostech orchestru).

Každý následující rok přinášel vystoupení velkých mistrů. 7. března 1902 koncertoval za spolupráce lázeňského orchestru v Městském divadle velký belgický houslista **Eugène Ysaÿe**, provedl mimo jiné Beethovenův Houslový koncert D dur.

Velkým hudebním zážitkem se jistě v neděli 1. března 1903 v 11 hodin dopoledne stal koncert německého **Berliner Tonkünstler-Orchesters**. Dirigentské taktovky se ujal sám velký šéf orchestru **Richard Strauss**. Na programu zazněla Beethovenova Symfonie č. 7 A dur, dále předehra k opeře Tristan a Isolda R. Wagnera, z vlastního Straussova díla mimo jiné symfonická báseň Don Juan. Pro lepší pochopení skladby přinesl místní tisk ještě před koncertem zamyšlení nad obsahovými záměry a kompozičními principy uvedené Straussovy symfonické básně. Po koncertě recenzent poznamenává: „*V neděli dopoledne nepřichází publikum do divadla za zábavou, ale aby poznalo velké umění. R. Strauss není dirigentem okázalých gest, nýbrž jako šéf povzbuzujícím způsobem ukazuje svou představu. Nemáme každý den příležitost slyšet takový orchestr, jakým je Berliner Tonkünstler-Orchester, ve společném znění výborný a působí vřelým dojmem. Plně se identifikuje se svým slavným šéfem. A R. Straussovi ještě chceme sdělit: Jsí Mistrem a máš před sebou budoucnost.*“

Koncert berlínských hostů vystřídal 8. března program proslulého **Českého kvarteta**, hrajícího v obsazení **Karel Hoffmann, Josef Suk, Oskar Nedbal a Hanuš Wihan**. Teplickou galerii slavných houslistů koncertujících společně s lázeňským orchestrem dále rozšířil rakouský houslový virtuos **Fritz Kreisler**, který se 21. listopadu 1904 představil vedle Paganiniho variací zejména Koncertem pro housle a orchestr D dur Johanna Brahmsa.

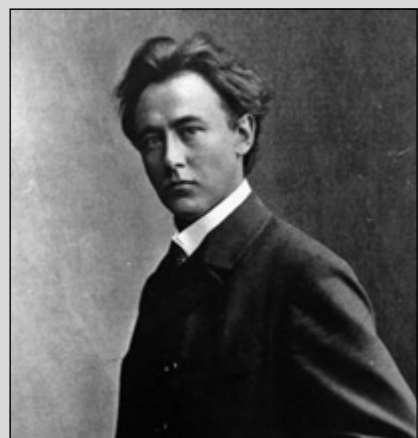
Dva velké symfonické koncerty příštích let se staly autorskými „galaprogramy“ v Teplicích již dříve hostujícími dirigenty. „Richard Strauss – Abend“ se uskutečnil v Městském divadle 27. ledna 1905 a jeho program byl logicky symbolicky sestaven pouze z tvorby **Richarda Strausse**. Teplický lázeňský orchestr řídil sám skladatel. Vlastní skladatelský večer „Felix Weingartner – Abend“ obdobně dirigoval v Teplicích 7. dubna 1906 sám **Felix von Weingartner**. Do Teplic zavítal Mistr Weingartner také později, v roce 1927 zde s velkým úspěchem dirigoval Beethovenova Fidelia.

Plakát 6. posledního abonentního koncertu sezony 1901-1902. S teplickým orchestrem vystoupil houslový virtuóz Eugène Ysaÿe 7. března 1902.

Plakát 1. abonentního koncertu sezony 1904-1905. S teplickým orchestrem vystoupil neméně významný houslový virtuóz Fritz Kreisler 21. listopadu 1904.

Felix von Weingartner (1863-1942). Německý dirigent a skladatel studoval nejprve kompozici ve Štýrském Hradci a v Lipsku. Roku 1884 zahájil svou bohatou koncertní dráhu v Královci, pokračoval v Hamburku a Mannheimu. Dále působil na prestižních dirigentských postech, roku 1891 se stal šéfdirigentem berlínské opery a tamní královské dvorní kapely, současně působil v Mnichově, v roce 1908 vystřídal Mahlera ve vídeňské Dvorní opeře. Od roku 1912 diriguje v Hamburku a Darmstadtu, v letech 1919-1924 znovu působí ve Vídni a řídí mimo jiné Vídeňské filharmoniky. Věnoval se též kompozici, napsal šest symfonií, symfonické básně, opery na vlastní libreta, bohatou písňovou tvorbu a další skladby.

Plakát 6. posledního abonentního koncertu sezony 1905-1906 teplického orchestru ze 7. dubna 1906, který řídil slavný dirigent a skladatel Felix von Weingartner.

Ještě v roce 1905, dne 11. ledna, koncertovala v Teplicích ve spolupráci s lázeňským orchestrem též proslulá německá kolorатурní sopranistka **Lili Lehman**. Nebyla zde poprvé, v roce 1897 zpívala v místní opeře. V roce 1905 zazněla v jejím programu mimo jiné též Beethovenova árie Ah, perfido. Za výkon souboru „slavil pan dirigent Zeischka triumf jako šéf orchestru“.

V průběhu působení F. Zeischky na postu ředitele lázeňské hudby je nutno krátce odhlédnout od ryze uměleckých záležitostí. Zachoval se totiž výnos řešící s platností od 1. ledna 1905 sociální postavení hudebníků **Bestimmungen über die Versorgungsgenüsse der Mitglieder der städt. Kurkapelle in Teplitz-Schönau** (Ustanovení o zaopatření požitků členů městské lázeňské kapely v Teplicích-Šanově), dokument schválený na zasedání městské rady v Teplicích dne 11. listopadu 1904. Uvážíme-li, kolik desetiletí se členové orchestru vzhledem ke statutárnímu nedořešení této problematiky a nedostatku finančních prostředků pro orchestr pohybovali v naprosté sociální nejistotě, jedná se nesporně o velmi důležitý a rovněž dobově atraktivní dokument. Pro demonstraci uvádíme stručný obsah několika paragrafů: Členové orchestru zaměstnaní na plný pracovní úvazek mají v případě neschopnosti vykonávat svou profesi nárok na důchod, jehož výše je odstupňovaná podle počtu odpracovaných let, hranici pro odchod do důchodu tvoří věk dosažených šedesáti let. Dále je pamatováno na zaopatření vdov a dětí zesnulých členů orchestru, na otázky související s ukončením pracovních smluv a podobně. Jednotlivé detaily sociálně-právních vztahů jsou tímto dokumentem řádně specifikovány.

Pohlédneme-li zpět na celé teplické hudební dění v době zdejšího působení dirigenta Zeischky, nelze než obdivovat jeho celkový přínos místní hudební kultuře. Kritiky se o jeho působení vyslovovaly vesměs velmi pochvalně. Na základě vítězství v tamním konkurzu Zeischka v roce 1906 odchází na místo dirigenta lázeňského orchestru v Karlových Varech. Jeho taktovku v Teplicích převzal na patnáct let **Johannes Reichert**. Těžké je dnes proniknout do podhoubí a zákulisí mezilidských vztahů a stanovisek. Ačkoliv jsme průběžně citovali Zeischkovy zásluhy, v roce 1911 uveřejnil teplický publicista **Anton Klima** retrospektivní studii věnovanou místnímu hudebnímu dění, kde mimo jiné vymezil Zeischkovu a Reichertovu uměleckou pozici: „Tento Zeischka! Přišel k nám kouzelník s Rubensovým štětcem, se štavnatou plností tvorby Tiziana. Teprve nyní spadly šupiny z očí... Reichert nás vedl k čistým pramenům, proměnil hudbu do podoby spasitelky. Ano. Měli jsme zde vždy hudbu, však teď tu teprve máme tu hudbu.“

Navzdory tomuto odsouzení byl Franz Zeischka zřejmě mezi teplickými dirigenty významnou, ne-li největší uměleckou osobností, neboť jeho jméno uvádějí respektované hudební encyklopedie. Velkou zásluhu na úrovni tehdejšího místního kulturního dění měl nesporně také hudební intendant **Dr. F. Stradal**.

Richard Strauss (1864-1949). Německý dirigent a skladatel, syn sólohornisty mnichovského dvorního orchestru, měl od mládí skvělé podmínky k hudebnímu rozvoji a brzy velmi úspěšně zastával špičkové dirigentské posty. Již v roce 1885 stanul v čele dvorního orchestru v Meiningenu, ale už na podzim 1886 přijal nabídku na místo kapelníka Dvorní opery v Mnichově. V roce 1898 byl povolán jako dirigent do Berlína, kde působil do roku 1918, následně se stal dirigentem a spolureditelem vídeňské Státní opery. V letech 1933-1935, po nástupu fašismu, byl jmenován prezidentem Říšské hudební komory. Tato skutečnost ho v poválečné době zásadním způsobem kompromitovala v očích hudební veřejnosti. V Německu a dále v Evropě dlouhodobě platil za znamenitého dirigenta zejména svých, Mozartových a Wagnerových skladeb. Jako skladatel vytvořil nesmírně obsáhlé dílo, které kompozičně čerpalo z pozdně romantických tvůrčích principů. Jeho umělecký význam spočívá především v symfonických básních a programních symfoniích s velkou obsahovou zvukomalebnou šíří a dále v operách, kde se zejména v operách Salome a Elektra obrací k moderní výrazové poetice. Proslavil se též tvorbou nástrojových koncertů a písní. Věnoval se rovněž hudebně-teoretickému dílu. Je znám svým kladným vztahem k české hudbě, několikrát dirigoval v Praze a velmi si vážil zejména Smetanových symfonických básní.

PHILHARMONISCHE KONZERTE
VII. Jahrgang. TEPLITZ. 1904-1905.

IV. Abonnement-Konzert
im Teplitzer Stadttheater
Freitag den 27. Januar 1905 Abends 7/8 Uhr

Richard Strauss-Abend
unter Leitung des
Kgl. Hofkapellmeisters Dr. Richard Strauss
und unter Mitwirkung von Frau Pauline Strauss-de Ahna (Sopran)
des kgl. Hofkonzertmeisters Bernhard Dessau (Violine)
und des
Teplitzer Kur-Orchesters.

Programm.

Sämtliche Kompositionen von Rich. Strauss.

1. Don Juan. Tondichtung op. 20.
2. Lieder mit Orchesterbegleitung:
 - a. Das Rosenband.
 - b. Morgen.
 - c. Cäcilie.
3. Sonate für Violine und Klavier, op. 18, Es-dur.
Allegro ma non troppo. - Andante cantabile. - Andante allegro.
4. Lieder mit Klavierbegleitung:
 - a. Ein Obdach.
 - b. Traum durch die Dämmerung.
 - c. Heimliche Aufforderung.
5. Tod und Verklärung. Tondichtung op. 24.
Am Klavier: Der Komponist.

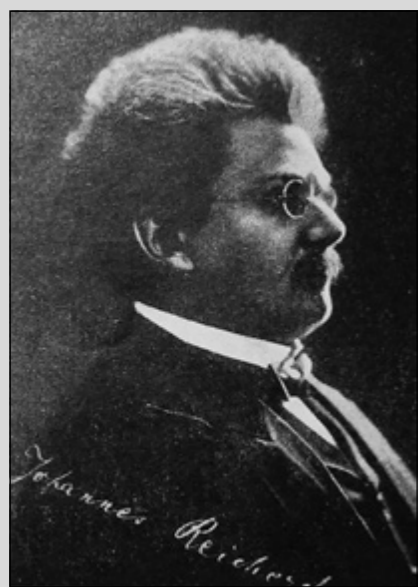
Konzertleitung: G. BECHSTEIN, Berlin (aus der Niederlage F. HIES in Dresden.)

Während der Vorträge wird kein Einlaß gewährt.
Zwischen den Nummern 3 und 4 findet eine Pause statt.

V. Philharmonisches Konzert
Freitag den 24. Feber 1905 Abends 7/8 Uhr im Teplitzer Stadttheater
Solist: Professor Carl Friedberg, Klavier-Virtuose.

Die Programme werden unentgeltlich ausgefolgt.

Slavný skladatel Richard Strauss řídil teplický orchestr dne 27. ledna 1905.
Na programu byla výhradně jeho díla.

„Möller's fünfte Sinfonie besteht aus fünf Sätzen und zerfällt in drei Abteilungen, eine Mittelteilung, die sich teils aus dem thematischen Zusammenhang ergibt, der zwischen dem ersten und dem zweiten Satz und andererseits zwischen dem vierten und dem fünften besteht. Doch auch die erste und letzte Abteilung durch gemeinsame Themen verbunden sind und so das ganze Werk zur formalen Einheit überwandelt ist, überwiegt bei Möller nicht, da es in seinen vier vorhergehenden Sinfonien schon der Fall gewesen. Eine Idee ergibt sich aus den Stimmungskomplexen der drei Abteilungen ausnahmslos von selbst. Doch Trauer und Schmerz um unerfüllten Verzicht erweckt neue Lebenshoffnung: es gibt noch anderes in der Welt. Das mag aus der Antikipation des Final-Themas am Höhepunkt der ersten Abteilung zu entnehmen sein. Der zweite Satz, das Scherzo, bringt denn das hohe Ziel der frühigen Lebensbejahung an, und das Finale stellt sich mit festem, martialischem Mutes in das ruhige Ringen und Streben des Lebens um das Ideal, das bereits zuvor erschienen war und das am Höhepunkt des prodigiosen Hinoles in freudigen Glanze sich enthüllt. Ein „Programm“ ist das natürlich nicht, sondern eben eine Seitenbeobachtung, wie deren auch Beethoven's hinter oder seiner Rezenten anzuordnen liegen, ohne das die absolute Wahrheit zur Programmfigur würde.“
Johannes Reichert.

Reichertův výklad 5. symfonie Gustava Mahlera v místním tisku před abonentním koncertem 15. února 1912.

Konzerte u. Veranstaltungen
in Teplitz-Schönan.
62862

Konzerte der Kurkapelle, Kurgarten: Täglich von 7-8 Uhr früh, Dienstag und Freitag (Symphoniekonzert) von halb 5 bis halb 7 Uhr nachmittags. — Schlossgarten: Mittagskonzerte täglich (mit Ausnahme von Dienstag und Freitag) von 11-1 Uhr. — Schönauer Konzertplatz: Montag, Donnerstag und Samstag von halb 5 bis halb 7 Uhr.

Stadttheater. Vom 14. Mai angefangen täglich Vorstellungen. Beginn halb 8 Uhr abends. Varieté „Schwan“. Täglich grosse Künstler-vorstellung abends 8 Uhr; Sonn- und Feiertags 2 Vorstellungen, und zwar nachmittags 4 und abends halb 9 Uhr.

Theater-Terrasse. Allabendlich 8 Uhr, ferner jeden Mittwoch, Donnerstag und Samstag auch nachmittags von 4 bis halb 7 Uhr bei jeder Witterung Konzerte der Wiener Salonkapelle Gutmann.

Rozpis míst a časů konání koncertů uveřejněný v průvodci z roku 1911.

6. Dirigent a hudební popularizátor Johannes Reichert 1906-1922

Johannes Reichert (1876-1942) nastoupil na místo kapelníka zdejšího lázeňského orchestru v roce 1906. Předtím mimo jiné působil jako pedagog v Drážďanech. Teplice se staly jeho uměleckým působištěm po dobu šestnácti let, tedy do roku 1922. Navázal na koncepci Franze Zeischky, pokračoval v symfonických i lidových koncertech a rovněž ve spolupráci se špičkovými umělci světového jména. Místní tisk obdobně jako v nedávné minulosti věnoval lázeňským koncertním aktivitám značnou pozornost, Reichertovy dirigentské výkony byly hodnoceny velmi pozitivně, výběrem: „ukázal se v novém světle“, „jeho práce byla plná světla“. Sám byl též výborným klavíristou, k jeho přednostem náležela schopnost doprovázet při komorních vystoupeních sólisty na klavír, podle vyjádření recenzentů „není jen doprovázečem, ale také koncertujícím umělcem“. Lázeňský orchestr se nejprve jako v minulosti pravidelně podílel na teplickém divadelním provozu, ale od roku 1913 se zde z důvodu velké finanční náročnosti vlastní operní představení přestala konat. Provoz byl omezen na pořádání vystoupení hostujících souborů a umělců, ovšem městský orchestr zde nadále provozoval své abonentní symfonické koncerty.

Ze sledu významných místních událostí jmenujme v roce 1907 uspořádaný koncert vynikajícího německého houslisty **Josepha Joachima**, 10. ledna 1908 v Městském divadle dále s velkým úspěchem vystupoval světově proslulý belgický houslový virtuos **Eugène Ysaÿe**, jenž v Teplicích koncertoval již podruhé. Za spolupráce lázeňského orchestru pod Reichertovou taktovkou tentokrát přednesl Mozartův Houslový koncert č. 3 G dur a Skotskou fantazii pro housle a orchestr, op. 46 Maxe Brucha. Dochovaný přehled dramaturgie šestice filharmonických abonentních koncertů ze zimní sezony přelomu let 1909-1910 demonstruje jména předních dobových umělců, kteří na koncertech teplického lázeňského orchestru spoluúčinkovali, koncerty dirigoval Johannes Reichert jako Musikdirektor, spoluúčinkující koncertní pěvce též doprovázel na klavír. Pro koncerty je typická poučená dramaturgie, kde jsou prezentováni skladatelé od dob klasicismu až po tehdejší současnost. Do koncertních programů též často zařazoval tvorbu regionálních severočeských skladatelů, příkladně dne 4. března 1910 premiérově zazněla pohádková symfonická báseň Dornröschen (Šípková Růženka) **Vincenze Reifnera** (narozen 1878 v Terezíně, studoval v Praze, v Reichertově době žil v Teplicích, kde působil jako hudební referent a věnoval se též kompozici).

Johannes Reichert se, obdobně jako jeho předchůdci, spolupodílel na amatérských aktivitách teplických pěveckých sborů. V roce 1911 si spolek **Liedertafel** připomínal 50. výročí svého působení. Dne 19. listopadu tohoto roku byl při této příležitosti v hotelu Neptun uspořádán slavnostní koncert, kde spoluúčinkoval lázeňský orchestr řízený Reichertem, jenž se u vybraných programových čísel opět ujal též klavírního doprovodu.

Ovšem Reichert vnesl do teplického hudebního života ještě další novinku, v níž nezapřel svou roli hudebního pedagoga. Před závažnými filharmonickými koncerty uveřejňoval v místním *Anzeigeru* fundovaný výklad, kterým příštím návštěvníkům přiblížil osobnost skladatele a kompoziční zvláštnosti, eventuálně mimohudební program uváděného díla. Lázeňské koncerty chápal jako předstupeň symfonických koncertů. Z pozice dirigenta, který nechce svou práci jen bavit, ale také vychovávat publikum, se jednalo o velmi promyšlený a záslužný krok. Jako příklad je možné uvést způsob, kterým potenciálním posluchačům přiblížil závažnou Symfonii č. 5 Gustava Mahlera, provedenou na pátém abonentním koncertě 15. února 1912. Reichert zde nejprve pojednal o motivických souvislostech a charakteru jednotlivých vět a vykreslil také obsahovou podstatu skladby postavené na filozofii vystředání smutku a bolesti z nenahraditelné ztráty novou životní nadějí. Přitom se nejedná o mimohudební program, ale o duchovní ideu, jejíž základy položil také Ludwig van Beethoven ve svých symfoniích č. 5 a 9.

Jak již bylo dříve uvedeno, výkony orchestru řízeného Reichertem hodnotila kritika velmi kladně. Vraťme se ještě ke třetímu abonentnímu koncertu, na němž dne 10. ledna téhož roku účinkoval v Městském divadle výborný německý houslista **Adolf Busch**. Mimo jiné přednesl Variace pro housle a orchestr J. Joachima a Koncert pro housle a orchestr Maxe Regera, op. 101. Místní tisk konstatuje, že v této skladbě „ *má virtuos zjevně příležitost ukázat své umění ze všech stran. Obrovský aplaus byl bohužel nelitostně přerušen železnou oponou, jinak by entuziastické publikum přivolovalo mladého houslistu ještě vícekrát na pódium.*“ I taková situace se může přihodit. Rovněž byl velmi oceněn orchestr. „*Dnes obzvláště chválíme zvládnutí velmi těžkého doprovodu v houslovém koncertu, stejně jako vyzdvihneme zdrženlivost v tvorbě tónu v Mozartově symfonii. Tento koncert byl skutečně jedním z nejzajímavějších v dlouhé řadě našich filharmonických vystoupení.*“

Počátek roku 1912 v Teplicích evidentně proběhl ve znamení velkých hudebních událostí. 17. února se v Městském divadle uskutečnila světová premiéra opery Banadietrich od **Siegfrieda Wagnera**, syna Richarda Wagnera. Jednalo se skutečně o výjimečný čin v dějinách zdejšího divadla, premiéře byl autor osobně přítomen. Jakmile vstoupil do ředitelské lóže beznadějně vyprodaného sálu, stal se okamžitě středem zájmu publika. Představení se zúčastnili též teplický starosta a městští radní, dirigoval divadelní kapelník **Müller-Brem**. Posluchači jinak zvyklí na často uváděné opery R. Wagnera přijali tuto novinku s velkým nadšením, ostatně byli na premiéru připraveni. Reichert krátce předtím uveřejnil v místním tisku obsáhlou studii o opeře a jejím obsahu, jenž je zajímavý též z regionálního hlediska. Jedná se totiž o lužickosrbskou pověst o Banadietrichovi, tedy o rytíři Dietrichu von Bern, v podobě, jak je tato sága známá v severních Čechách, konkrétně ve Varnsdorfu. S. Wagner později krátkodobě působil též jako dirigent teplického operetního provozu.

PHILHARMONISCHE KONZERTE
X. Jahrgang TEPLITZ, 1907-1908.

III. Abonnement-Konzert
im Teplitzer Stadttheater
Freitag den 10. Jänner 1908 Abends 7 1/2 Uhr

Eugène Ysaÿe
Violinvirtuose

mit dem
Teplitzer Kur-Orchester

PROGRAMM:

- Johannes Brahms: Streichquartett Nr. 1 C-moll op. 69.
Die vier ersten Sätze — Andante sostenuto — Es geht. Allegro moderato. — Adagio. Die letzten Sätze von Wagner aus der Oper „Die Meistersinger“.
- W. A. Mozart: Violinkonzert G-dur Nr. 5 mit Orchesterbegleitung. „Kleines Violin“-Nr. 316.
Allegro — Andante — Rondo allegro. Andante. Allegretto. Allegro.
- Dr. Max Bruch: „Frühling“ symphonische Dichtung.
4. Max Bruch: Schottische Fantasie op. 46 für Violin mit Orchesterbegleitung. (Die Fassung von der 10. Fassung des am 4. März 1908 Fassung gewidmet. Adagio sostenuto. — Andante. Andante sostenuto. — Tempo allargato moderato.)

Während der Vorstellung wird kein Eintritt gewährt.
Zwischen den Sätzen 2 und 3 folgt eine Pause von 15 Minuten.

Samstag den 2. Febr. 1908 7 1/2 Uhr abends. Vereinskonzert
Kammermusik-Abend
Prof. Georg Schumann, Klavier. Prof. Carl Hiller, Violine mit Klavierbegleitung.
Kammermusik-Abend. Dirigent: Hugo Reichert.

IV. Philharmonisches Konzert. Mittwoch, 18. Febr. 1908 abends 7 1/2 Uhr im Stadttheater zur Erinnerung an den am 26. Febr. 1907 verstorbenen Licht- und Bühnenbildner von Kaiserhofkapelle Eugen Gura (geboren 25. 8. 1862).
Solist: Kammergesänger HERMANN GURA.

*Die Programme werden unentgeltlich ausgelegt.

Druhé vystoupení belgického houslisty Eugène Ysaÿe v Teplicích, tentokrát v rámci 3. abonentního koncertu 10. ledna 1908. S teplickým orchestrem vystoupil již pod taktovkou J. Reicherta.

Samstag den 18. November, abends 8 Uhr
Vorfeier und Begrüßung bereits angekommener Gäste.

Sonntag den 19. November, vormittags 9 Uhr
Ehrung der verstorb. Mitglieder am Teplitzer Friedhofe.

Nachmittags 4 Uhr
FEST-KONZERT
aus Anlaß des 50jährigen Bestandes der Teplitzer Liedertafel.

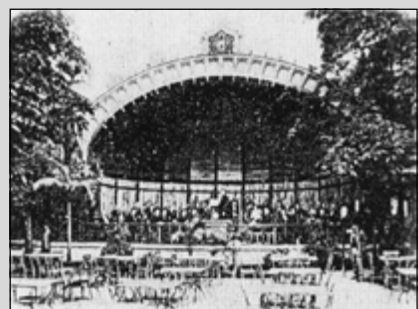
Mitwirkende: Josef Klapp, Konzertkapellmeister aus Karlsruhe (Sopran), der verstorbene Basssänger, Vorstandsvorsitzender Herr Fritz Hammer (Bariton), des Teplitzer Kammerorchesters (Dirigent: Herr Musikdirektor Johannes Reichert).
Leitung der Chöre: Herr Ludwig Ogilmeister.

PROGRAMM:

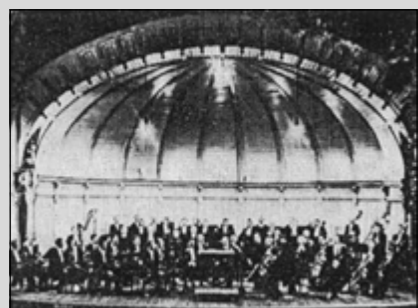
- Richard Wagner: „Einzug der Gäste auf der Wartburg“, Marsch und feierlicher gesungener Chor aus der Oper „Tannhäuser“.
- a) Robert Schumann: „Die Lotosblume“. | Mäzoreček.
b) Adolf Kral: „Es muß ein Wunderbares sein“, (Singspiel) | Mäzoreček.
- C. M. v. Weber: „Rosalie und Arle“ aus der Oper „Friedrich“ n. Orbst.
- a) Friedrich Hegner: „Tiltschvolk“. | Mäzoreček.
b) Adam de la Hala: (1808) „Minneball“. | Mäzoreček.
- Lieder mit Klavierbegleitung: a) Johannes Brahms: „Von ewiger Liebe“. | Mäzoreček.
b) W. A. Mozart: „Warnung“. | Mäzoreček.
c) Robert Schumann: „Frühlingsspiel“. | Mäzoreček.
- Karl Hiller: „Bergpalast“, Mäzoreček mit Basssänger und Orchester.
- Richard Wagner: Vorspiel zu „Die Meistersinger von Nürnberg“.

Klavierbegleitung: Musikdirektor Johannes Reichert.

Koncert k 50. výročí pěveckého spolku Liedertafel v hotelu Neptun dne 19. listopadu 1911. Johannes Reichert nejen dirigoval teplický orchestr, ale sám i doprovázel sólisty na klavír.

Letní kolonádní i večerní koncerty se od začátku 20. století konaly v prostorné a akusticky velmi vydařené Mušle, situované do Lázeňského parku mezi Městské divadlo a Císařské lázně.

Na tehdejší dobu se vyznačovala poměrně velkými rozměry, mohl zde účinkovat až šedesátičlenný orchestr. Na fotografiích je Mušle zachycena v letech dvacátých, třicátých a padesátých.

V roce 1967 byla Mušle i s přilehlou kolonádou zbourána.

Johannes Reichert slavil úspěchy také jako skladatel, o čemž svědčí koncert uspořádaný drážďanskou **Volks-Sing-Akademie** dne 25. října 1907. Velkolepé sborové akce se zúčastnilo přibližně 420 účinkujících a zazněla zde Reichertova novinková skladba z roku 1906 **Rapsodie pro baryton, sbor a orchestr** napsaná podle básně Johanna Gottfrieda Herdera s názvem Hudba. V roce 1912 dále Reichert dirigoval v Chemnitz filharmonický koncert, kde byla mimo jiné s velkým úspěchem uvedena jeho čtyřvětá hudební báseň Noční hudba, napsaná v roce 1911. Reichert byl oslavován jako skladatel a dirigent, zpráva se již nezmiňuje o tom, zda účinkoval rovněž teplický lázeňský orchestr.

Krátce se zastavme opět u řešení sociálního zajištění členů orchestru. Mezi historickými materiály byl objeven statut již dříve jmenovaného Penzijního spolku členů lázeňského orchestru, v minulých desetiletích byly průběžně pořádané koncerty s výtěžkem věnovaným ve prospěch tohoto spolku. Podle specifikace paragrafu č. 3 nově nalezeného ustanovení zde dochází k terminologickému upřesnění, dřívější „Pensionsverein der Mitglieder der Teplitzer Kurkapelle“ je nahrazen dobovým názvem „Pensionsverein der Mitglieder des städtischen Orchesters in Teplitz-Schönau“. Zde se objevuje oficiální preference nového názvu **Městský orchestr v Teplicích-Šanově**, ačkoliv v běžném styku je nadále používáno označení *lázeňský orchestr*. Situaci poněkud komplikuje skutečnost, že uvedený statut není datovaný, pouze na titulní straně nacházíme rukopisně doplněný letopočet 1907. Nahlédneme-li na jednotlivé paragrafy statutu, zjistíme, že členové spolku museli uhradit vstupní poplatek a byli rozčleněni do tří kategorií. **První třídu** představovali hudebníci, aktivní členové spolku, do **druhé třídy** byli zařazeni členové, kteří od spolku dostávali penzi, čestní členové spolku patřili do **třetí třídy**. Veškeré další finanční podmínky a vztahy jsou propracované velmi detailně. Dokument, ač bez spolehlivé datace, znamená nesporně důležitý pohled na dobovou snahu poskytnout členům orchestru sociální jistoty.

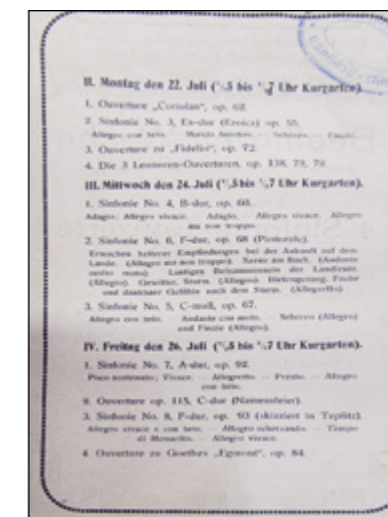
Dílo Ludwiga van Beethovena se evidentně v Teplicích průběžně stále těšilo velké pozornosti a úctě. Příkladem je v podstatě malý regionální festival s názvem **Beethoven-Woche** (Beethovenův týden). Akce byla uspořádána v roce 1912 na památku stého výročí hudební historii nezapomenutelného společného pobytu L. van Beethovena a J. W. Goetha v Teplicích v roce 1812. Dramaturgicky se evidentně jednalo o čin Johanna Reicherta, který tento koncertní cyklus dirigoval. V osmi dnech se konaly čtyři koncerty, respektive osm symfonických koncertů, neboť v každý den probíhal stejný program dvakrát, a to v 16:30 a 18:30 hodin, vždy v Lázeňské zahradě. Věřme, že počasí bylo této velké události nakloněno. Koncerty byly pořádané v pátek 19. července, v pondělí 22. července, dále ve středu 24. a v pátek 26. července 1912. V průběhu koncertního dění zazněly všechny Beethovenovy symfonie s výjimkou rozsáhlé Symfonie č. 9 d moll, op. 125 se Schillerovou „Ódou na radost“. Překvapivě zde v Teplicích údajně premiérově zazněla tzv. „nultá“ symfonie z mládí zvaná Jenská.

Jak vyplývá z dochovaných dobových programů, symfonie byly vždy doplněné ještě některou z Beethovenových orchestrálních predeher, ovšem nezazněla zde žádná koncertantní či vokálně-orchesterální skladba.

Program filharmonického abonentního cyklu šesti koncertů se dochoval též ze zimní koncertní sezony přelomu let 1912-13. Významná jména hostujících umělců jen potvrzují dříve nastoupenou uměleckou koncepci. Na koncertě dne 14. března 1913 přednesla komorní pěvkyně **Eva Plaschke von der Osten** mimo jiné také písně J. Reicherta, skladby zazněly za autorova klavírního doprovodu. Dobový plakát koncertní sezony přinesl též inzerci na významný komorní koncert 9. února 1913 **Večer Českého kvarteta**. Tento špičkový soubor vystoupil v Teplicích již dříve, a to 8. března 1903.

V letech 1914-1918 výrazně ovlivnila evropské politické, ekonomické a celkově společenské dění první světová válka, teplický hudební život včetně koncertů lázeňské kapely postupoval v zásadě v duchu místních zvyklostí, avšak ve značně zúžené podobě. Svědectví o tom podávají stručnější a méně časté zprávy v denním tisku.

V roce 1919 do základů vyhořelo teplické **Městské divadlo**, čímž se zásadně změnila podmínky k provozování symfonických koncertů. Náhradní řešení poskytla veranda budovy Císařských lázní, kde pokračovaly cykly abonentních zimních symfonických koncertů. Změna nastala v dramaturgii zde pořádaných vybraných nedělních koncertů. Program odpoledního koncertu se začátkem v 16:00 hodin byl řešen populárně, večerní koncert ve 20:00 hodin byl naopak občas laděný jednoznačně tematicky. Příkladem v neděli 14. března 1920 byl večerní koncert lázeňské kapely věnován Edvardu Griegovi, pro velikonoční neděli dne 4. dubna orchestr nastudoval program z děl G. Mahlera a R. Strausse. Výtěžek koncertů byl nyní často určen Fondu na výstavbu divadla.

Beethoven-Woche byl uspořádán v roce 1912 na památku stého výročí společného pobytu L. van Beethovena a J. W. Goetha v Teplicích v roce 1812. Během jednoho týdne zazněly všechny Beethovenovy symfonie s výjimkou Symfonie č. 9 d moll.

V původním teplickém divadle se konaly nejen divadelní přestavení, ale též symfonické a komorní koncerty. V roce 1919 však divadlo vyhořelo.

Trosky původního divadla po požáru.

Přesto, že na vybudování nového divadla chyběly finance, byl 7. května 1921 po velkých diskusích přijat projekt na výstavbu nového divadla. V roce 1922 započaly práce na stavbě zcela nového divadla dle projektu drážďanských architektů Rudolfa Bitzana a Adolfa Linnebacha.

Nová divadelní budova patřila svou velikostí a moderním vybavením mezi největší divadelní a rovněž všeobecně společenské objekty nejen v nově vytvořené Československé republice, ale v celé střední Evropě. Stavba zahrnovala velký a malý sál, kino a rozsáhlý restaurační komplex. Divadlo se stalo jednou z mnoha významných dominant města, nedosahovalo však kýmžných zisků a jeho chod byl narušen též 2. světovou válkou.

Na terase divadla se konaly pravidelné koncerty menších hudebních uskupení pro lázeňské hosty.

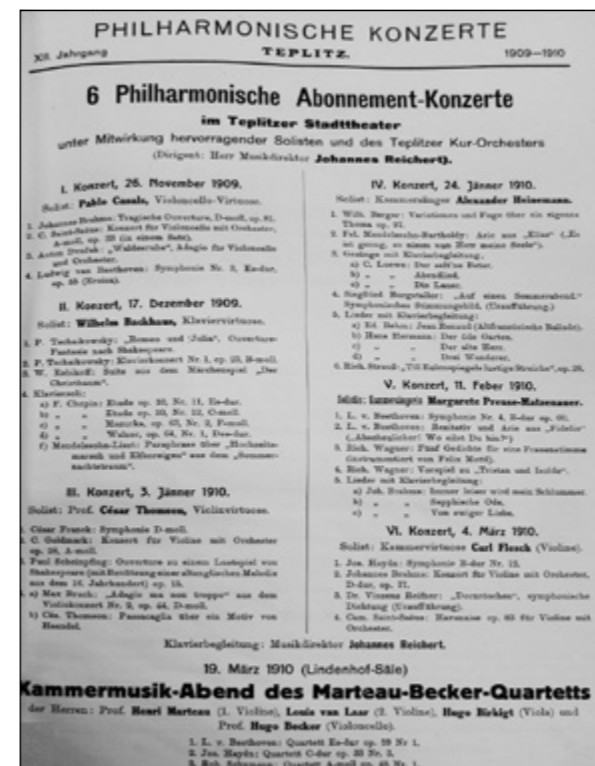
Johannes Reichert se s ohledem na šíři svých uměleckých aktivit nesporně výrazně zapsal do teplických hudebních dějin. Zdejší činnost ukončil na začátku roku 1922 a post hudebního ředitele a dirigenta orchestru převzal **Oscar Konrad Wille**. Přesto se však Reichertovo jméno ještě dvě desetiletí objevuje v souvislosti s realizací řady stěžejních regionálních kulturních akcí, jejichž detaily budou dále průběžně uváděné.

V roce 1936 uveřejnil recenzent Anton Klima v teplickém denním tisku článek s názvem **25 Jahre Musik in Teplitz = 1911-1936** (25 let hudby v Teplicích = 1911-1936). Zpětně zde velmi ocenil éru Reichertova působení v Teplicích, jeho dirigentské působení, ale též umění popularizace hudby. Používá zde výrok: „to byla výchova, k' a prostřednictvím hudby“. Teplice tehdy měly díky Reichertem řízeným koncertům mezi dalšími německými městy zvuk jako vynikající město hudby. Společně s hudebním intendantem Dr. F. Stradalem (ten se vyjádřil již v roce 1921) publicista velice litoval Reichertova odchodu ze stěžejního hudebního postu v Teplicích.

Roky prvních desetiletí 20. století se stávají vhodným mezníkem pro jistou rekapitulaci jmen nejvýznamnějších umělců, kteří svými koncerty obohatili teplický hudební život. Úspěchy řady z nich již byly citované, pokusme se o určitý retrospektivní přehled účinkujících hostů: klavíristé **Eugen d'Albert, Ferruccio Busoni, Teresa Carreño, Ernst von Dohnányi, Moriz Rosenthal, Emil von Sauer**; houslisté **Adolf Busch, Willy Burmester, Henrich Hermann, Bronisław Huberman, Joseph Joachim, Fritz Kreisler, Pablo de Sarasate, Eugène Ysaÿe**; violoncellisté **Hugo Becker, Pablo Casals, Julius Klengel, David Popper**; zpěváci **Vittorio Arimondi, Lilli Lehmann**; dirigenti **Richard Strauss, Felix von Weingartner**; z významných komorních souborů **České, Bruselské, Joachimovo či Roseovo kvarteto, Holandské trio** a celkově mnoho dalších skvělých hudebníků.

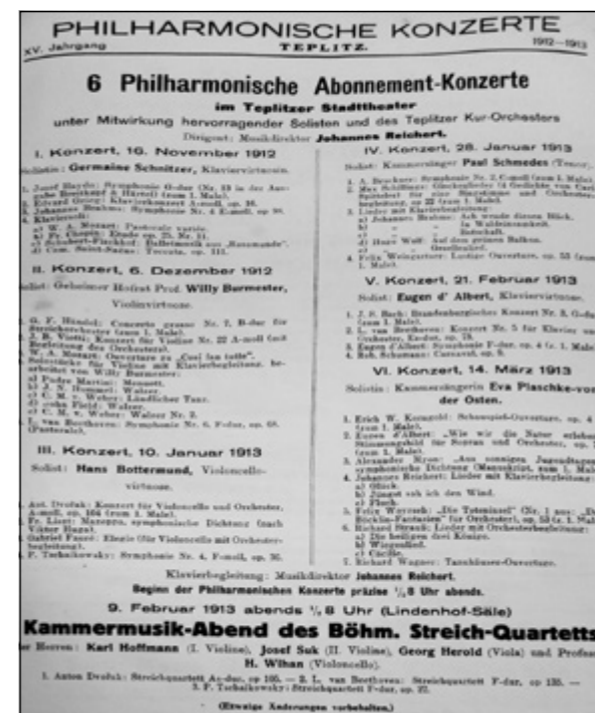

Fotografie teplického orchestru s dirigentem Johannesem Reichertem z roku 1912.

Plakát koncertní sezony 1909-1910.

Za pozornost jistě stojí 1. koncert 26. listopadu 1909, kdy orchestr doprovodil slavného španělského violoncellistu **Pablo Casalse** v dílech C. Saint-Saënsa a Antonína Dvořáka a též 4. koncert 24. ledna 1910, kdy byl sólistou zpěvák **Alexander Heinemann**.

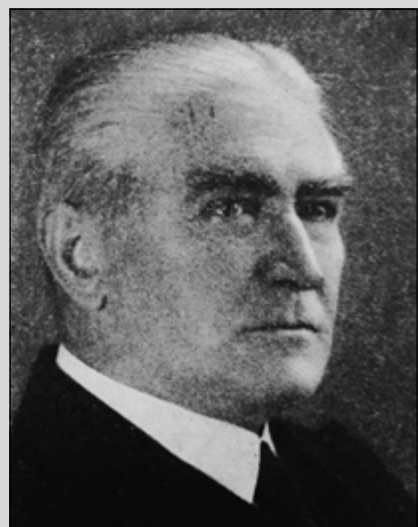
Plakát koncertní sezony 1912-1913.

Kromě 5. koncertu, jehož sólistou byl **Eugen d'Albert** a 6. koncertu, kde vystoupila **Eva Plaschke von der Osten**, zaujme upoutávka na komorní koncert 9. února 1913. Koncertovalo zde slavné **České kvarteto** hrající ve složení **Karel Hoffmann, Josef Suk, Jiří Herold a Hanuš Wihan**.

Po válce divadlo zahájilo činnost již v červnu 1945 Smetanovou Prodanou nevěstou. Největší rozmach teplického divadla nastal v šedesátých letech, kdy střídavě v divadelní budově alternovaly teplická opereta, ústecká opera a mostecká činohra. Jeho prostory využívala i současná Severočeská filharmonie Teplice až do roku 1986, kdy přesídlila do nově vybudovaného Domu kultury. V devadesátých letech byl stálý umělecký divadelní soubor zrušen a budova prošla kompletní rekonstrukcí. V současné době je Krušnohorské divadlo součástí Domu kultury, který je příspěvkovou organizací města. Je využíváno jako stagiona, která zprostředkovává představení divadelních souborů a umělců z celé republiky. Součástí divadla je Velký sál s kapacitou 730 míst, Malý sál v přízemí s kapacitou 240 míst, Smetanova síň, situovaná v zadním prostoru Velkého sálu až pro 80 osob, restaurační prostory Grand restaurant s kapacitou 72 míst, kavárna, šlauch a cukrárna s celkovou kapacitou 200 míst, restaurace pro 150 osob a bar s kapacitou 104 míst. Celkově tak v divadle najde při plném využití své místo 1 576 návštěvníků.

Oscar Konrad Wille vyvíjel od počátku své činnosti v Teplicích bohatou koncertní činnost, jak o tom informuje **Jahresbericht 1922-1923**. V časovém rozmezí mezi 24. březnem 1922 a 13. dubnem 1923 zaznělo na 390 koncertech 2 320 hudebních děl. Uvedený Jahresbericht obsahuje přehledy typů koncertů, jednotlivých hudebních druhů a jmenovitě zastoupení skladatelů. Jedná se o úctyhodný soubor kompozic, navíc seznam uvádí, že 130 skladeb bylo nastudováno nově. Populární koncerty dirigoval koncertní mistr Fr. J. Czerny, převažující díl koncertů pak sám Wille. Ve jmenovitém autorském přehledu skladeb jsou zde uvedeni též dva přední regionální autoři Johannes Reichert a Herbert Zitterbart. Obdobně přehledy se dochovaly rovněž z několika následujících sezón.

Jahresbericht 1922-23		
Das städtische Korocheater zu Teplitz-Schönau unter Leitung des städtischen Musikdirektors O. K. Wille		
brachte von 24. März 1922 bis 13. April 1923 (inkl. Probe-dirigieren den 7. Jänner) folgende Werke zur Ausführung:		
I.		
Sinfonien	47	Operetten
Sinfonien	137	Operasinfonien
Stück. Dichtungen	83	Solo
Variationen	6	Opern- und Konzertsinfonien
Verweise und Divertimenti	39	Festspiele und Feste
Koncerte	32	Waltze
Sausgewerke mit Orchester	19	Größe Märche und Potpourris
Sinfonische und Kammermusikwerke	114	Populäre Märche
		Polkas etc.
		Zusammen 2329 Werke.
Zum I. Male 60 städtische Werke		
Zum I. Male 79 Werke populären Charakters		
II. Das Orchester spielte:		
48 Sinfonische Konzerte	45 mit je einem neuen Programm	
2 Philharmonische Konzerte		
309 Populäre Konzerte	1 Romantischer-Konzert	
3 Walter und Operetten-Konzerte	4 Opern-Konzerte	
6 Witsch-Konzerte und 24 Stücke mit Witsch	3 Johann Strauß-Konzerte	
2 Wagner-Lust-Konzerte	1 Nordische Melodien-Konzert	
1 Wagner-Konzert	1 Liebes-Konzert	
	Zusammen 2329 Konzerte.	

7. Dirigent a hudební novátor Oscar Konrad Wille 1922-1938

Oscar Konrad Wille se ujal taktovky hudebního ředitele teplického orchestru v roce 1922 a zůstal zde až do roku 1938. Jeho uměleckému působení v Teplicích předcházela bohatá a pestrá kariéra, neboť byl příkladně činný jako dirigent v Číně (Šanghaj, Peking) a rovněž v Severní Americe. Období jeho teplických aktivit specifickým způsobem ovlivnilo místní hudební dění. S Willeho jménem se setkáváme v recenzích na symfonické koncerty již od března 1922, příkladně v pátek 31. března s velkým ohlasem řídil koncert věnovaný památce Johanna Brahmsa, kdy podle slov recenzenta „také na tomto koncertě opět ukázal své skvělé vlastnosti dirigenta“. Systém tematicky laděných koncertů nalezl pokračování dne 23. května téhož roku v programu odpoledního a večerního koncertu uspořádaného na počest výročí narození Richarda Wagnera (22. 5. 1813). Oba programy byly sestavené pouze z Wagnerových skladeb.

První symfonický koncert sezony 1922-1923 se uskutečnil na verandě Císařských lázní v Teplicích dne 13. října 1922 a jeho program byl věnovaný skladbám Ludwiga van Beethovena. Poněkud překvapující je v dnešní době nepřijatelný výběr skladeb, kdy pořad zahajoval Klavírní koncert č. 4 G dur, následovala Symfonie č. 4 B dur a program uzavírala slavná sólová klavírní Sonáta f moll, op. 57 „Appassionata“. Dochované detailní programy některých zimních koncertů ze sezony 1922-1923 překvapivě zahrnují programové výklady hudebního obsahu uváděných symfonických básní z cyklu Má vlast Bedřicha Smetany.

Velkou událostí, která ovlivnila také další aktivity lázeňského orchestru, se stalo **znovuotevření nově vybudovaného teplického Městského divadla**, zničeného devastujícím požárem v roce 1919. Vlastní slavnostní program se uskutečnil na velikonoční neděli 20. dubna 1924 v 11 hodin. Nejprve zazněla Beethovenova předehra Svěcení domu, po slavnostních ceremoniích na závěr aktu potom předehra k Wagnerově opeře Rienzi. Divadelní orchestr dirigoval sám ředitel divadla **Nikolaus Janowski**, který řídil rovněž večerní slavnostní představení Wagnerovy opery Mistři pěvci norimberští. Program následujícího týdne zřetelně dokumentoval prezentaci všech plánovaných žánrů divadelních aktivit. V pondělí byla opět provedena opera Mistři pěvci norimberští, v úterý potom činohra Vilém Tell Friedricha Schillera, středa náležela operetě Katja tanečnice od tehdy populárního německého skladatele operet Jeana Gilberta (vlastním jménem Max Winterfeld). Ve čtvrtek znovu následovali Mistři pěvci norimberští, v pátek Vilém Tell a víkendová představení patřila pouze operetě. Noviny reagovaly na znovuotevření divadla slavnostním tiskem, který přinesl rekapitulaci zdejšího divadelního dění. Hudba se však jakoby dostávala na okraj zájmu, stručně byl konstatován úspěšný rozvoj lázeňské kapely, jež byla tímto schopná se v divadle podílet i na provádění nejtěžších oper a v divadelním sále pravidelně provozovala filharmonické koncerty.

V nové divadelní epoše tvořila obdobně jako v minulém období kmenový repertoár především tvorba Richarda Wagnera, s velkým ohlasem se setkala příkladně provedení opery Tristan a Isolda a dokonce zde byla průběžně uvedena interpretačně velmi obtížná operní tetralogie Prsten Nibelungův. Dále v Teplicích zazněly dobově oblíbené opery G. Verdiho (Rigoletto, La Traviata, Maškarní ples), G. Pucciniho (Tosca, Bohéma, Madame Butterfly, Turandot), Růžový kavalír R. Strausse, Bizetova Carmen, Mozartova Figarova svatba, opery M. P. Musorgského, P. I. Čajkovského a dalších tvůrců. Evidentně se jednalo o období velmi čilé pracovní aktivity. Jak uvádí teplický almanach, příkladně v sezoně 1926-1927 bylo provedeno 39 činoher, 21 opereta a 16 oper. Dramaturgie ředitele Nikolausa Janowského byla značně avantgardní, zazněla zde i novinka dobového rakouského skladatele Ericha Wolfganga Korngolda Mrtvé město (premiéra v Hamburku v roce 1920). Ovšem ne všechna představení byla pro teplické publikum přijatelná, při uvedení opery Elektra (premiéra roku 1909 v Drážďanech) Richarda Strausse zůstalo již při premiéře poloprázdné hlediště. Když však v roce 1937 dirigoval Felix von Weingartner Beethovenova Fidelia, bylo divadlo beznadějně vyprodané.

V tomto období byly postupně uváděné také opery českých skladatelů, příkladně 9. ledna 1931 v Teplicích v německém překladu poprvé zazněla Dvořákova Rusalka a brzy následoval Jakobín. Ze Smetanových oper se těšila velké oblibě Prodaná nevěsta, rovněž Dalibor, z další české tvorby Ostrčilovo Poupě, z operet například Polská krev Oskara Nedbala.

Vraťme se však k vlastní činnosti O. K. Willeho a lázeňského orchestru ještě v roce 1924. Dne 24. října dirigoval Wille **První filharmonický koncert** „Ke stému výročí narození Antona Brucknera“ (1824-1896). Na programu zazněla Brucknerova Symfonie č. 5 B dur a pro příležitost uvedení této rozsáhlé romantické symfonie byl orchestr rozšířen na osmdesát hráčů. Dále byl zařazen u slavnostních regionálních událostí nezastupitelný Beethoven, jeho Symfonie č. 3 Es dur, op. 5 „Eroica“.

Z této koncertní sezony se rovněž dochoval opět Willem zpracovaný **Jahresbericht 1924-1925**, ačkoliv již nebyl tak detailně rozepsaný jako Jahresbericht z let 1922-1923. Počet akcí byl též evidentně skromnější. V časovém plánu mezi 10. říjnem 1924 a 23. zářím 1925 odezněl celkem 171 koncert, souhrnně bylo uvedeno 951 dílo. Oproti 300 populárních koncertů z minulosti „roční zprávy“ byly nyní provedeny pouze 142 koncerty populárního typu.

O. K. Wille realizoval v Teplicích i premiéry velkých dobových děl zásadního významu. Příkladem může být **Pátý filharmonický koncert**, kde dne 23. března 1928 zazněla rozsáhlá pětivětá Symfonie č. 2 c moll, „Vzkříšení“ Gustava Mahlera, skladba pro soprán, alt, smíšený sbor a velký orchestr. Interpretací se představily „Frau“ Richter, Irma Schwabe, místní **Teplitzer Singverein** a počet členů orchestru byl rozšířen na devadesát.

III. Sinfonien.	
Beethoven: 3. Sinfonie (Symphonie)	Mahtari: No. 4 und No. 6
Brahms: 3. Sinfonie (Symphonie)	Mendelssohn: No. 3, 4 und 41
Bruckner: 3. Sinfonie (Symphonie)	Mozart: No. 1 (Klarin.)
Čajkovskij: 3. Sinfonie (Symphonie)	Richard: No. 1 und No. 4
Dvořák: 3. Sinfonie (Symphonie)	Schubert: No. 1 und No. 4
Grieg: 3. Sinfonie (Symphonie)	Schumann: No. 1 und No. 4
Haydn: 3. Sinfonie (Symphonie)	Smetana: No. 1 und No. 4
Lišt: 3. Sinfonie (Symphonie)	Strauss: No. 1 und No. 4
	Tchaikowski: No. 4, No. 5, No. 6 und No. 7
	Wagner: No. 4
IV. Sinfonische Dichtungen.	
Beethoven: 1. Sinfonie (Symphonie)	Schubert: No. 1 und No. 4
Bruckner: 1. Sinfonie (Symphonie)	Smetana: No. 1 und No. 4
Čajkovskij: 1. Sinfonie (Symphonie)	Strauss: No. 1 und No. 4
Dvořák: 1. Sinfonie (Symphonie)	Tchaikowski: No. 1 und No. 4
Grieg: 1. Sinfonie (Symphonie)	Wagner: No. 1 und No. 4
Haydn: 1. Sinfonie (Symphonie)	
Lišt: 1. Sinfonie (Symphonie)	
Mozart: 1. Sinfonie (Symphonie)	
Richard: 1. Sinfonie (Symphonie)	
Schubert: 1. Sinfonie (Symphonie)	
Schumann: 1. Sinfonie (Symphonie)	
Smetana: 1. Sinfonie (Symphonie)	
Strauss: 1. Sinfonie (Symphonie)	
Tchaikowski: 1. Sinfonie (Symphonie)	
Wagner: 1. Sinfonie (Symphonie)	
Wolfgang: 1. Sinfonie (Symphonie)	
V. Variationen.	
Brahms: 1. Variationen (Variationen)	Neren: 1. Variationen (Variationen)
Egler: 1. Variationen (Variationen)	Reger: 1. Variationen (Variationen)
Küssel: 1. Variationen (Variationen)	
VI. Serenaden. Divertimenti.	
Brahms: 1. Serenaden (Serenaden)	Mozart: 1. Serenaden (Serenaden)
Čajkovskij: 1. Serenaden (Serenaden)	Richard: 1. Serenaden (Serenaden)
Dvořák: 1. Serenaden (Serenaden)	Strauss: 1. Serenaden (Serenaden)
Grieg: 1. Serenaden (Serenaden)	Tchaikowski: 1. Serenaden (Serenaden)
Haydn: 1. Serenaden (Serenaden)	Wagner: 1. Serenaden (Serenaden)
Lišt: 1. Serenaden (Serenaden)	Wolfgang: 1. Serenaden (Serenaden)

VII. Konzerte.	
Bach: 1. Koncert (Konzert)	Lišt: 1. Koncert (Konzert)
Beethoven: 1. Koncert (Konzert)	Mozart: 1. Koncert (Konzert)
Bruckner: 1. Koncert (Konzert)	Richard: 1. Koncert (Konzert)
Čajkovskij: 1. Koncert (Konzert)	Schubert: 1. Koncert (Konzert)
Dvořák: 1. Koncert (Konzert)	Schumann: 1. Koncert (Konzert)
Grieg: 1. Koncert (Konzert)	Smetana: 1. Koncert (Konzert)
Haydn: 1. Koncert (Konzert)	Strauss: 1. Koncert (Konzert)
Lišt: 1. Koncert (Konzert)	Tchaikowski: 1. Koncert (Konzert)
Mozart: 1. Koncert (Konzert)	Wagner: 1. Koncert (Konzert)
Richard: 1. Koncert (Konzert)	Wolfgang: 1. Koncert (Konzert)
Schubert: 1. Koncert (Konzert)	
Schumann: 1. Koncert (Konzert)	
Smetana: 1. Koncert (Konzert)	
Strauss: 1. Koncert (Konzert)	
Tchaikowski: 1. Koncert (Konzert)	
Wagner: 1. Koncert (Konzert)	
Wolfgang: 1. Koncert (Konzert)	
VIII. Gesang mit Orchester.	
Beethoven: 1. Gesang (Gesang)	Wagner: 1. Gesang (Gesang)
Bruckner: 1. Gesang (Gesang)	
Čajkovskij: 1. Gesang (Gesang)	
Dvořák: 1. Gesang (Gesang)	
Grieg: 1. Gesang (Gesang)	
Haydn: 1. Gesang (Gesang)	
Lišt: 1. Gesang (Gesang)	
Mozart: 1. Gesang (Gesang)	
Richard: 1. Gesang (Gesang)	
Schubert: 1. Gesang (Gesang)	
Schumann: 1. Gesang (Gesang)	
Smetana: 1. Gesang (Gesang)	
Strauss: 1. Gesang (Gesang)	
Tchaikowski: 1. Gesang (Gesang)	
Wagner: 1. Gesang (Gesang)	
Wolfgang: 1. Gesang (Gesang)	
IX. Suiten.	
Bach: 1. Suite (Suite)	Lišt: 1. Suite (Suite)
Beethoven: 1. Suite (Suite)	Mozart: 1. Suite (Suite)
Bruckner: 1. Suite (Suite)	Richard: 1. Suite (Suite)
Čajkovskij: 1. Suite (Suite)	Schubert: 1. Suite (Suite)
Dvořák: 1. Suite (Suite)	Schumann: 1. Suite (Suite)
Grieg: 1. Suite (Suite)	Smetana: 1. Suite (Suite)
Haydn: 1. Suite (Suite)	Strauss: 1. Suite (Suite)
Lišt: 1. Suite (Suite)	Tchaikowski: 1. Suite (Suite)
Mozart: 1. Suite (Suite)	Wagner: 1. Suite (Suite)
Richard: 1. Suite (Suite)	Wolfgang: 1. Suite (Suite)
Schubert: 1. Suite (Suite)	
Schumann: 1. Suite (Suite)	
Smetana: 1. Suite (Suite)	
Strauss: 1. Suite (Suite)	
Tchaikowski: 1. Suite (Suite)	
Wagner: 1. Suite (Suite)	
Wolfgang: 1. Suite (Suite)	

X.	
Bach: 1. X. (X.)	Haydn: 1. X. (X.)
Beethoven: 1. X. (X.)	Mozart: 1. X. (X.)
Bruckner: 1. X. (X.)	Richard: 1. X. (X.)
Čajkovskij: 1. X. (X.)	Schubert: 1. X. (X.)
Dvořák: 1. X. (X.)	Schumann: 1. X. (X.)
Grieg: 1. X. (X.)	Smetana: 1. X. (X.)
Haydn: 1. X. (X.)	Strauss: 1. X. (X.)
Lišt: 1. X. (X.)	Tchaikowski: 1. X. (X.)
Mozart: 1. X. (X.)	Wagner: 1. X. (X.)
Richard: 1. X. (X.)	Wolfgang: 1. X. (X.)
Schubert: 1. X. (X.)	
Schumann: 1. X. (X.)	
Smetana: 1. X. (X.)	
Strauss: 1. X. (X.)	
Tchaikowski: 1. X. (X.)	
Wagner: 1. X. (X.)	
Wolfgang: 1. X. (X.)	

„Katalog“ koncertů teplického orchestru vydaný v sezoně 1922-1923. Má celkem 24 stran a obsahuje koncerty v období od 8. října 1922 do 5. ledna 1923.

Jahresbericht 1924-1925. V časovém rozmezí mezi 10. říjnem 1924 a 13. zářím 1925 zaznělo na 171 koncertu 951 dílo.

Plakát prvního filharmonického koncertu 24. října 1924 věnovanému 100. výročí narození Antonia Brucknera.

O odvážnosti místního koncertního dění svědčí též program následujícího **Osmého lidového symfonického koncertu** dne 1. 4. 1928, kde mimo jiné premiérově zazněl písňový cyklus Die junge Magd tehdy velmi avantgardního německého skladatele Paula Hindemitha, a to opět v podání altistky **Irmly Schwabe**, dále Symfonie č. 6 předního švýcarského skladatele přelomu 19. a 20. století Hanse Hubera.

Naštěstí máme příležitost vysoce odborně fundovanou a novátorskou činnost tehdejšího místního hudebního ředitele poznat zcela do detailu, neboť se dochoval spis, kde Wille v roce 1932 sám podrobně analyzoval deset let svých teplických aktivit. Orchestrální koncerty rozdělil do čtyř skupin podle obsahové náročnosti a tím i výše vstupného. **Lázeňské koncerty** neměly sloužit jen k zábavě, jejich úkolem bylo také povznášet a předběžně vychovávat posluchače pro symfonické koncerty a programově částečně přihlížet k symfonické hudbě. Úkolem **Dělnických symfonických koncertů** bylo prostřednictvím úvodních slov a objasněním kompoziční podstaty skladeb přímo ředitelem orchestru získat další příznivce hudebního umění, **Lidové symfonické koncerty** se programově obracely k základům literatury komorních orchestrů, neboť pro tuto tvorbu při symfonických koncertech nezůstával prostor. **Filharmonické koncerty** jako vrchol celého systému představovaly publiku velká orchestrální díla, a to rovněž díky výraznému rozšíření orchestru, jak bylo uvedeno příkladně u Mahlerovy Symfonie č. 2 mnohdy až na 90 hudebníků.

Podle Willeho vyjádření odeznělo v Teplicích v průběhu deseti let zimních koncertních sezon 35 filharmonických, 51 lidových symfonických, 5 dělnických a 76 blíže typově nespécifikovaných symfonických koncertů, kdy bylo celkově provedeno 556 symfonických děl, přičemž se jednalo o 196 individuálních titulů. Nejsou zde však započítané skladby z přibližně 400 lázeňských koncertů. Tento stav nesporně prezentoval umělecky velmi progresivní hudební období.

Na jednotlivých koncertech se spolupodílel velký počet předních evropských sólistů, byť se řada jejich jmen nezapsala tak zářivě zlatým písmem do dějin hudebního umění, jak tomu bylo u sólistů z let přelomu 19. a 20. století. Hostovali zde opět věhlasní dirigenti, v Teplicích již známí **Felix von Weingartner** a **Siegfried Wagner**, dále rakouský avantgardní skladatel a dirigent **Alexander Zemlinsky**, šéf opery Nového německého divadla v Praze a dalších prestižních scén. Velké projekty byly realizovatelné díky velkorysé kulturní politice města Teplice a spolupráci dalších institucí. Nelze opomenout ani spolupráci teplických pěveckých spolků. Do místních hudebních dějin se díky dlouhodobé koncertní aktivitě opětovně zapsaly **1. Teplitzer Männergesangsverein** a **Liedertafel**, z významných sborů s kratším koncertním působením Wille cituje dále **Musik- und Gesangsverein**, **Teplitzer Singverein** a **Gesangsverein „Frohsinn“**. Zajímavý je pohled na repertoár, který zazněl v průběhu uvedených deseti let na programech symfonických koncertů. Počtem provedených kompozičních titulů dominují W. A. Mozart, L. van Beethoven, Richard Wagner a Richard Strauss, dále je prezentována tradiční

tvorba evropských mistrů různých národů, bohatě je zastoupena ruská tvorba od Borodina, Čajkovského a dalších až ke Skrjabinovi a Stravinskému.

Z předních českých skladatelů seznam uvádí Bedřicha Smetanu (v roce 1932 ještě s křestním jménem Friedrich) a jeho cyklus symfonických básní Má vlast, z díla Antonína Dvořáka nalezneme Českou suitu, op. 39, Smyčcovou serenádu E dur, op. 22, houslový a violoncellový koncert, Josef Suk je zastoupen symfonií Asrael. Převládající obliba tvorby velkých německých tvůrců zůstává nadále jednoznačná a vzhledem k národnostnímu složení obyvatel regionu zcela typická. Willeho poděkování za podporu orchestru a celkově hudebního dění náleží teplickému starostovi a jeho zástupcům a dále městskému hudebnímu výboru vedenému jeho předsedou velkoobchodníkem Franzem Fürstem. Wille děkuje za podporu též tisku a firmě August Förster za laskavé zapůjčení znamenitého koncertního křídla. Díky O. K. Willemu takto získáváme velmi cenné souhrnné zmapování aktivit vztahujících se k lázeňskému orchestru a tímto rovněž vynikající přehled také o teplické dobové hudební atmosféře. Pravděpodobně se tímto jednalo o stěžejní reprezentační koncertní provoz, který byl doplněn velmi početnou řadou populárních koncertů. Týdně bylo uspořádáno 5 koncertů, obdobně jako za éry dirigenta J. Reicherta se koncertovalo na verandě Císařských lázní. Koncerty ve středu, v sobotu a neděli začínaly v 16:00 hodin, v pátek ve 20:00 byl pravidelně pořádán symfonický koncert s náročnějším koncertním programem, často za spoluúčinkování renomovaného sólisty, eventuálně se specifickým dramaturgickým vymezením, například „Itálie“, „Romantické“. Další večerní koncert ve 20:00 se uskutečnil v neděli, čímž bylo opět opakováno Reichertovo časové schéma. V programech populárně laděných odpoledních koncertů a rovněž nedělního večerního koncertu se často setkáváme se skladbami českých autorů, z díla Bedřicha Smetany zde spolu s výběrem z cyklu symfonických básní Má vlast zazněla předehra a melodie z Prodané nevěsty, četně je zastoupen Antonín Dvořák, jeho Slovanské tance, Slovanská rapsodie č. 3, Smyčcová serenáda E dur, Legendy, přede hry V přírodě a Karneval, Zdeněk Fibich je prezentován selankou V podvečer. Z populárních skladeb zde nacházíme dodnes oblíbená koncertní čísla Vjezd gladiátorů a Florentinský pochod vojenského kapelníka a skladatele Julia Fučíka. Několik skladeb, ale zejména Smetanovy symfonické básně jsou zde navíc spojené s textovým programním výkladem, ke kompletaci cyklu Má vlast chybí uvedení Tábora a Blaníku, důvody mohou mít zcela různorodé pozadí. Takto nastíněné koncertní schéma zřetelně dokumentuje obsáhlou, rozmanitou a odborně zasvěcenou paletu Willeho hudebně-dramaturgických a dirigentských aktivit.

Z programových aktivit lázeňského orchestru je možné z tohoto období uvést rok 1927, kdy si Teplice slavnostně připomněly **100. výročí úmrtí Ludwiga van Beethovena**. Při této příležitosti provedli sólisté, spojené teplické pěvecké spolky a místní orchestr Beethovenovu Symfonii č. 9 d moll, op. 125 „S Ódou na radost“ a rovněž Missu solemnis.

Plakát na Dělnický symfonický koncert 9. března 1934 s dirigentem O. K. Wille.

V Teplicích působil též velmi známý Teplice-Schönauer Streichquartett, jehož členy byli hudebníci lázeňského orchestru i členové teplického divadla houslisté **Eduard Spieler** a **Anton Spieler**, violista **Ferdinand Werner** a violoncellista **Hugo Löwenthal**, kteří koncertovali nejen v Teplicích, ale po celém Československu i v zahraničí.

Violoncellista **Hugo Löwenthal** se narodil 13. září 1875 v Karlových Varech a studoval hru na violoncello a dirigování v Praze. V Teplicích působil jako koncertní mistr divadelního orchestru v letech 1925 až 1933. V únoru 1942 byl deportován do koncentračního tábora Terezín, kde skládal především úpravy tradičních židovských písní a podílel se zde na zachování kulturního a hudebního života. 13. června 1942 byl deportován do Polska, kde zemřel pravděpodobně v koncentračním táboře Majdanek.

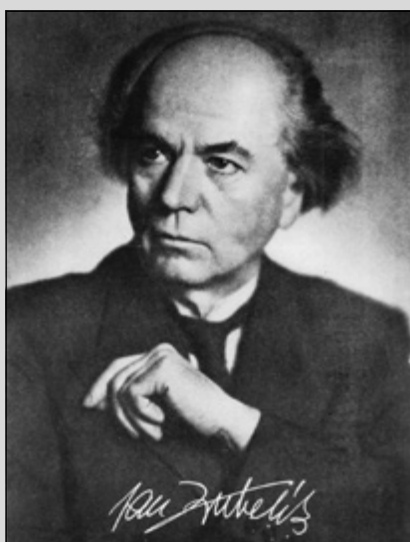
V průběhu dvacátých a třicátých let v Teplicích koncertovali vynikající houslisté, například **František Ondříček**, **Bronisław Huberman**, **Jaroslav Kocian**, **Váša Příhoda** či **Jan Kubelík**. Většinou se však jednalo o sólové recitály, neboť Wille tato jména mezi hosty lázeňského orchestru neuvádí.

Váša Příhoda (1900-1960) uskutečnil v teplickém divadle 29. října 1928 sólový recitál s díly Nicola Paganiniho.

Bronisław Huberman (1882-1947) koncertoval v Teplicích 22. března 1931.

Jan Kubelík (1880-1940) uskutečnil v Teplicích několik koncertů, například 16. října 1931, nebo 9. července 1934 za doprovodu klavíristy Alfréda Holečka.

Dobově aktuálními se následně staly programy koncertů sestavených ze skladeb *sudetoneckých*, respektive *heimisch* - domácích autorů. Dne 2. prosince 1932 přednesl orchestr Symfonii č. 1 teplického autora **Herberta Zitterbarta**, Koncert pro klavír a orchestr od **Fidelia Finkeho**, německého skladatele původem z oblasti Jizerských hor, a Slavnostní předehru německo-židovského tvůrce **Ervína Schulhoffa**. S výjimkou Herberta Zitterbarta skladatelé rovněž dirigovali provedení svých skladeb.

Dne 2. prosince 1936 se publikum seznámilo s tvorbou skladatele a houslisty z Trmic u Ústí nad Labem **Alfreda Domanského**, úvodem koncertu zazněl jeho Pochod a následně Lístek do památníku. Dalším skladatelem večera se stal **Hans Scherber** z Chomutova, byla provedena jeho Lyrická předehra a Dvě písně beze slov pro smyčce a harfu. Dirigentem večera byl O. K. Wille. V severočeském regionu zřejmě tvořila řada skladatelů, jejichž skladby dnes odvál prach zapomnění. Pouze Fidelio Finke přerostl ve významného skladatele, jenž nejprve studoval a působil v Praze, později dosáhl velkých úspěchů především v Drážďanech a Lipsku. S prostředím teplické hudby již nezůstal v bližším kontaktu.

Další koncertní sezony přinášely nové zajímavosti. Specifický program nabídl **Třetí dělnický symfonický koncert** pořádaný dne 9. března 1934, kde mimo jiné zazněla úprava málo známé Beethovenovy orchestrální předehry Zříceniny athénské, kdy spolupůsobil smíšený sbor dělnických pěveckých spolků teplického okresu. Regionální zvláštností se na svou dobu stal koncertní program, který byl podle zvyklostí proveden v němčině, ale také v českém překladu.

Jak uvádí Teplitzer Anzeiger, v zimní sezoně přelomu let 1935-1936 se koncertní život lázeňského orchestru při běžném schématu lázeňských koncertů stabilizoval na tři filharmonické a tři dělnické koncerty. Příkladem se stává program **Prvního filharmonického koncertu** pořádaného 5. listopadu 1935.

Regionálně důležitou iniciativu vyvíjely místní pěvecké spolky. **Sängerbund der Sudetendeutschen**, jak uvádí Anzeiger, plánoval v Teplicích **Musikfestwoche** (Hudební slavnostní týden), a to na dny 17. až 23. května 1936. Vedle „velkého sborového koncertu s díly Brahmsa, Brucknera, Horna, Regera a Liszta spolek uspořádá také tři Volksliederkonzerte. Tyto koncerty dávají přehled o tom, jaká péče je věnovaná v rámci spolkové činnosti německé lidové písni.“ Nesporně zajímavý aspekt.

Hudba v lázeňském městě však inspiruje k řadě úvah a situace není tak jednoznačná, jak by se na první pohled zdálo. Publicista píšíci pod zkratkou „C. K.“ uveřejnil v denním tisku 31. 5. 1936 obsáhlou studii, kde pod názvem **Musik, Rückgang der Musikpflege** (Hudba, zpětný chod péče o hudbu) řeší následující témata: etický a výchovný význam hudby, pohodlí lidí, sport, gramofon, rádio a muzicírování, teplickou lásku k hudbě je třeba oživit. Jakoby autor předjímal řadu problémů současnosti. Citujme příkladem: „Mnozí, ať děti či dospělí, poslouchají raději rádio, než by sami muzicírovali, protože rádio je

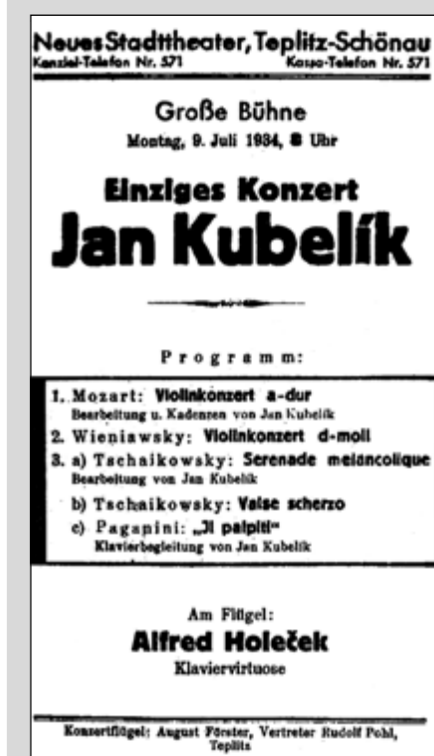
velmi pohodlné a především je bez námahy při ruce...“ Necítíme zde jistou souvislost s užíváním různých dnešních hudebních nosičů?

V příštích letech pokračoval teplický hudební život běžným způsobem. Nesporně v duchu Willeho koncepce se 4. prosince 1936 uskutečnil ve velkém sále Městského divadla **První dělnický symfonický koncert** sezony 1936-1937, program koncertu byl nyní věnovaný **Bedřichu (Friedrichu) Smetanovi**. Cyklus symfonických básní Má vlast zde byl proveden v kompletní podobě. Anzeiger přinesl v jednodenním předstihu detailní popis významu a kompozičního obsahu jednotlivých básní. Navíc při vstupu do sálu dostali návštěvníci tento text bezplatně, aby měl každý z přítomných v průběhu koncertu k dispozici přesný programní záměr skladeb. Dnes běžná praxe (tedy regionálně), ale důležitá skutečnost, jež vznikla díky osvíceným myšlenkám nadšených hudebních popularizátorů.

Ve studii A. Klimy v deníku Anzeiger s názvem **25 Jahre Musik in Teplitz = 1911-1936** je zde ještě časově hodnocena hudební éra O. K. Willeho. Byl zde oceněn jeho rozhled po hudební literatuře, regionální přínos spočíval příkladně v uvedení děl modernistů jako Arnolda Schönberga, Paula Hindemitha či Ervína Schulhoffa. Pozitivně bylo hodnoceno též uvádění regionálních skladatelů, příkladně Herberta Zitterbarta. V hudebním dění nelze opomenout finanční situaci. Dr. F. Stradala vystřídal na postu hudebního intendanta zástupce starosty Fleischer. Budiž mu připsáno ke cti, že zvýšil finanční dotace pro orchestr. Nenadálá smrt však ukončila tento záslužný trend a rovněž městská pokladna byla nucena řešit řadu problémů. Slovy recenzenta: „*hudba se nyní dostala do decrescenda*“. Přesto hudební dění v Teplicích přetrvává.

Výše citovaný vynikající český klavírista **Rudolf Firkušný** koncertoval v Teplicích i v těchto letech. Příkladně 8. ledna 1937 zde vystoupil spolu s Městským lázeňským orchestrem v rámci programu **Druhého filharmonického koncertu**, pod taktovkou O. K. Willeho mimo jiné v Teplicích premiérově přednesl Dvořákův Klavírní koncert g moll. Je s podivem, že na úvod programu zazněla též dobově avantgardní skladba Arnolda Schönberga, pro smyčcový orchestr upravený smyčcový sextet Zjasněná noc. Program koncertu byl opět proveden paralelně v německém a českém jazyce.

V roce 1937 byl v Teplicích rovněž založen **Klub přátel dobré hudby**, který se věnoval též organizování komorních koncertů. Navzdory dramatizujícímu se postupu evropských politických a národnostních událostí v Teplicích hudební život neutichl. Ještě na podzim roku 1938 nacházíme v tiskových informacích o koncertech lázeňského orchestru jméno O. K. Willeho. Významnou událostí se nesporně stal **Třetí dělnický symfonický koncert** pořádaný dne 18. února 1938 ve velkém sále Městského divadla. Program s názvem **Večer Antonína Dvořáka**, sestavený ze skladeb tohoto velkého Mistra, uváděl Wille též svými přednáškami. Rokem 1938 však Willeho umělecké působení v Teplicích končí.

Plakát na koncert **Jana Kubelíka** v Novém městském divadle 9. července 1934 za doprovodu klavíristy **Alfréda Holečka** (1907-1989).

8. ledna 1937 doprovodil Městský lázeňský orchestr pod vedením dirigenta O. K. Willeho klavírního virtuóza, tehdy pětadvacetiletého **Rudolfa Firkušného** (1912-1994).

Eduard Spieler (1895-1960) koncertní mistr orchestru a zakladatel komorního souboru Spieler-Quartett, který často používal na koncertech mimo Teplice též název Teplitz-Schönauer Streichquartett.

Anonce lázeňských koncertů v denním tisku řešené formou inzerátů v reklamní části teplických novin.

8. Konec první epochy orchestru v Teplicích. Bruno C. Schestak 1938-1945

V letech 1938-1945 působil jako hudební ředitel a kapelník teplické lázeňské hudby **Bruno C. Schestak** (1903-1950), jenž se současně stal zakladatelem místní Hudební školy Ludwiga van Beethovena. S ním se na organizaci hudebního života intenzivně podíleli další členové orchestru **Eduard Spieler** (první koncertní mistr) a **Bernhard Geisel**, oba také jako členové teplických komorních souborů **Spierer-Quartett** a **Geisel-Trio**. Bruno Schestak vedl orchestr ve velmi obtížném čase druhé světové války, toto období teplických hudebních dějin již bývá mapováno velmi stručně. Dojem, že ve válečné době zdejší hudební dění zcela zaniklo, by však byl mylný. Ve veřejném životě sice došlo k některým změnám, příkladně místní teplické noviny dostaly v roce 1943 nový název **Neues Tagblatt**, původní označení *Teplitz-Schönauer Anzeiger* zůstalo pouze jako podtitul. Pro orchestr se používá především označení **Das Städtische Orchester der Badestadt Teplitz=Schönau** (Městský orchestr lázeňského města Teplice-Šanov), dříve běžný termín *Kurcapelle* (lázeňský orchestr) se objevuje jen nahodile. Pokračují informace o pořádání symfonických koncertů, tisk se i nadále věnuje divadelnímu, opernímu a operetnímu dění, byť v nepoměrně menším rozsahu než dříve. V koncertních programech je stále intenzivněji zdůrazňovaná myšlenka sudetoněmecké tematiky. Vzhledem k dobové situaci se píše především o politických událostech, kultura ustupuje do pozadí. Stále více do popředí vystupují německé tradice. Jak informují teplické noviny, dne 5. února 1939 se v Teplicích uskutečnil **1. Faschingabend** (Masopustní večer). Lázeňský orchestr řídil koncertní mistr E. Spieler. Tyto slavnosti byly v Německu velmi oblíbené.

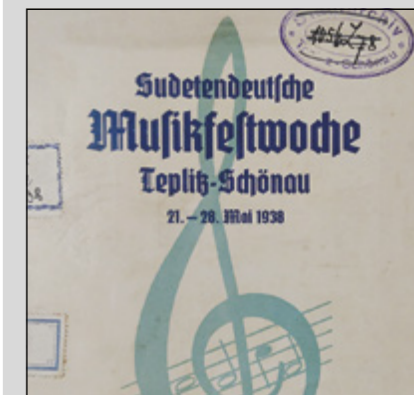
Město Teplice si však evidentně uvědomovalo také zásluhy a odkazy svých občanů z minulého, v podstatě již historického období. Příkladně 25. března 1939 informoval místní Anzeiger o skutečnosti, že byla po významné osobnosti města a hudebním skladateli **Josefu Matyášovi Wolframovi** (1789-1839), který byl v letech 1824-1839 teplickým starostou a mimo jiné se v roce 1838 zasloužil o založení lázeňského orchestru, pojmenovaná v Teplicích ulice **Wolfram-Straße**. Nutno ocenit, že právě v tak politicky vypjaté době nebyly jeho zásluhy o rozkvět Teplic jako kulturního lázeňského města zapomenuty. Navíc dále 25. října 1943 přináší místní tisk rovněž obsáhlý článek o Wolframovi, jehož „odkaz dnes stále žije v hudební literatuře“, ovšem bez uvedení logické vazby alespoň k biografickým datům skladatele a též bez uvedení jména tvůrce článku.

Novinku představují také anonce jednotlivých lázeňských koncertů v denním tisku, nyní řešené formou inzerátů v reklamní části novin, nikoliv jako tiskové zprávy v kulturních rubrikách. Příkladem může být detailní program prvního lázeňského koncertu v zimní koncertní sezoně, a to ve středu 4. října 1939 v 15:30 hodin tradičně na verandě Císařských lázní. Výjimečně obsáhlá recenze byla v tisku dále věnovaná **Prvnímu symfonickému koncertu** této sezony v závěru října 1939.

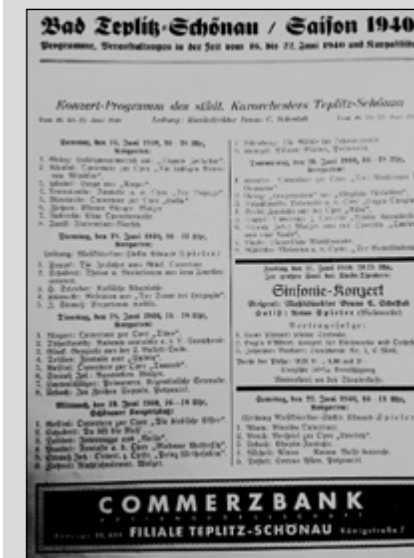
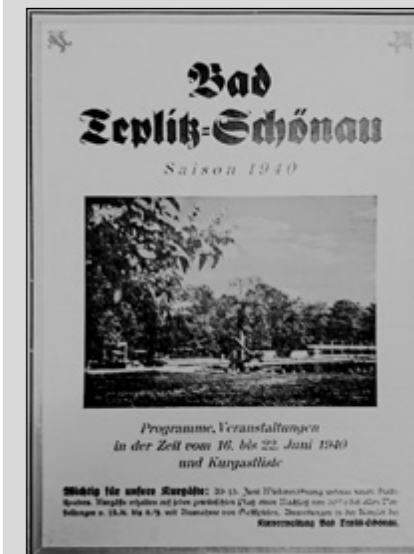
Kritik **Dr. Gustav Müller** zdůraznil dramaturgickou stavbu velmi pěkného programu, kde zazněla „Nedokončená“ Symfonie h moll Franze Schuberta a málo známý Koncert pro violoncello a orchestr a moll Roberta Bolkmanna v podání teplického violoncellisty a houslisty **Antona Spielera**, který se jako sólista prezentoval v Teplicích ve spolupráci s lázeňským orchestrem relativně často. Recenzent věnoval velkou pozornost zejména druhé polovině večera, kdy bylo provedeno velké dílo zde oblíbeného autora Antona Brucknera, jeho Symfonie č. 3 d moll. Dirigent spolu s orchestrem odvedli výbornou práci, precizovali kompoziční detaily této monumentální skladby s liturgickou hloubkou obsahu. Kritik ocenil též zvukový lesk smyčců i mužnost a bouřlivost v triumfálním zvuku žesťů. Dále viz příkladně anonce na lázeňské koncerty pořádané 4. října 1939 v 15:30 hodin či 5. listopadu 1939 v 11:00 hodin.

Ačkoliv se programy jednotlivých koncertů a koncertních sezon dochovaly do dnešních dnů jen v roztržité podobě, přesto tato torza promlouvají o četnosti koncertů určených především teplickým lázeňským hostům. Krátký přehled koncertů pořádaných ve dnech 16. až 22. června 1940 zahrnuje šest lázeňských pořadů s typicky pestrým programem koncertů pořádaných v dopoledních i odpoledních hodinách v teplické Lázeňské zahradě i v šanovském parku. V rámci symfonického koncertu pořádaného ve velkém sále Městského divadla opět jako sólista vystoupil **Anton Spieler**, který pod taktovkou hudebního ředitele B. Schestaka přednesl Koncert pro violoncello a orchestr Eugena d'Alberty.

Na programech větších teplických koncertů i nadále nechybělo dílo L. van Beethovena. Příkladem může být koncert sestavený z tvorby tohoto velkého mistra hudebního klasicismu pořádaný dne 27. července 1942 u příležitosti 130. výročí společného pobytu Beethovena a Goetha v Teplicích v roce 1812. Nesporně velkou teplickou událostí se dne 11. ledna 1943 stala premiéra skladby již dříve jmenovaného zdejšího skladatele Herberta Zitterbarta. Jednalo se o uvedení písňového cyklu pro alt, baryton a orchestr Planoucí zahrada podle básní sudetoněmeckého básníka Hanse Watzlika. Na programu dále zazněla symfonická báseň Smrt a vykoupení od stále preferovaného Richarda Strausse. V březnu 1943 pokračoval tento trend uvádění děl regionálních skladatelů slavnostním koncertem sestaveným z „**Nové tvorby domácích autorů**“ sudetoněmeckých skladatelů. Stejně jako předcházející, se i tento koncert uskutečnil v Městském divadle. Program zahájila premiéra orchestrální skladby Scarlattiana od šéfa orchestru B. Schestaka, následovala teplická premiéra Symfonie č. 5 F dur dříve jmenovaného Alfreda Domanského. Na koncertě přítomného skladatele odměnilo publikum vřelými ovacemi. Dále zazněla opět v teplické premiéře skladba německého autora původem z Aše **Karla Michaela Kommy** (v letech 1939-1945 působil jako ředitel hudební školy v Liberci), konkrétně jeho bachovsky laděné Concertino pro flétnu, smyčce a cembalo. Závěr programu patřil symfonické skladbě s názvem Píseň hrdinů od německého komponisty **Emila Kühnela** z Chrastavy u Liberce. Také tento skladatel byl srdečně pozdravován přítomnými posluchači, koncert lze celkově označit za velmi úspěšný.

Titulní strana brožury festivalu Sudetendeutsche Musikfestwoche, uskutečněném 21. až 28. května 1938, kde se interpretovaly především díla sudetoněmeckých skladatelů.

Přehled koncertů 16. až 22. června 1940, které se konaly v rámci koncertní sezony roku 1940.

Většina společenských událostí, plesy a zahradní slavnosti i některé komorní koncerty významných umělců, se konaly v **Zahradním a plesovém domě**, který byl postaven roku 1732 teplickým zednickým mistrem Kristianem Laglerem na příkaz hraběte F. K. Clary-Aldringena. Barokní budova měla velký význam nejen pro teplickou kulturu a zvláště pro teplický orchestr, který zde měl sídlo v letech 1960-2003, ale hrála velkou roli i někdy ve velmi složitých vztazích mezi německou většinou a českou menšinou v 19. a 20. století.

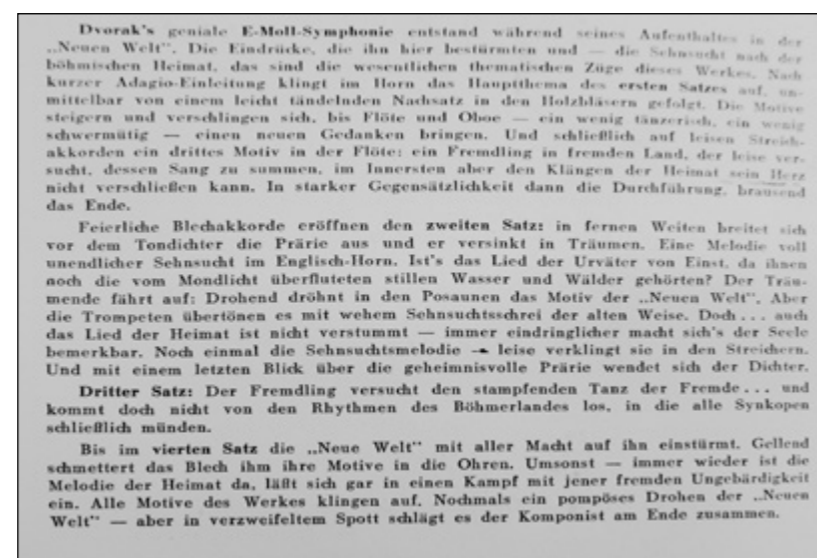
V revolučním roce 1848 v tomto domě poprvé zazněl návrh na připojení Rakouska a Čech k velkoněmecké říši, když se tu sešli na historicky prvním sjezdu českých Němců, který by sjednotil a reprezentoval jejich požadavky. Hostitelem byl majitel teplického panství Edmund Clary-Aldringen, který poskytl účastníkům k rokování právě Zahradní dům, jehož barokní sál zdobily barvy rakouské monarchie, českých zemí i Německa. 112 delegátů, zástupci měst, revolučních konstitučních spolků a šlechtici, proklamovali touhu připojit pohraniční oblasti českých zemí k Německu. Jednání byla nejprve klidná, vzápětí však přišel velký šok. První projevy z 28. srpna vůbec neodpovídaly pozdějším radikálním závěrům sjezdu. Zástupce pražského konstitučního spolku dr. Klier navrhl, aby se sjezd vyslovil pro zachování rakouské monarchie na základě demokratických zásad a národnostní rovnoprávnosti. „Obě národnosti jsou rovnoprávné. Nebudeme proto popírat spravedlnost, kterou jsme Čechům povinni,“ poznamenal Klier ve své řeči. V podobném duchu se nesl i projev básníka a studentského vůdce z pražských barikád Uffo Horna. Proklamoval společný boj českých a německých demokratů pod jednotným praporem svobody.

Pokračovalo i kulturní dění v dalších městech Podkrušnohoří. Tuto situaci dokresluje zpráva o tom, že s platností od 1. července 1943 jmenoval starosta města Chomutov šéfa teplické operety **Norberta Scharnagla** intendantem Městského divadla v Chomutově.

Od roku 1943 volil teplický deník také novou formu prezentace kultury. Na jedné z vnitřních stran byl v dolní části oddíl oddělený silnou dvojčárkou. Necitovala se zde pouze regionální kultura, ale kulturní události různého typu dále v Evropě.

Navzdory postupujícím válečným událostem se v září roku 1943 setkáváme s uveřejněným plánem pro teplickou koncertní sezonu v zimě 1943-1944, kde budou vedle symfonických koncertů tradičně zařazené též koncerty komorních souborů a pěveckých spolků. Plánovaná je spolupráce s městským orchestrem v Ústí nad Labem, tamní šéfdirigent bude rovněž hostovat v Teplicích. **První symfonický koncert** nové sezony se měl uskutečnit 20. září, programově dominujícími autory se průběžně stávají opět L. van Beethoven a R. Strauss. Vůdčí osobností koncertního dění zůstává B. Schestak. Koncertní sezona 1943-1944 pokračovala dne 13. prosince 1943 **Čtvrtým symfonickým koncertem**, místní orchestr ve velkém sále Městského divadla řídil B. Schestak. Na programu zazněly skladby Paula Graenera, Hermanna Heinricha, po přestávce především Dvořákova Symfonie č. 9 e moll, op. 95 „Z Nového světa“. Zde můžeme vyzdvihnout výborný hudebně popularizační krok, neboť koncertní program nabídl publiku detailní výklad kompoziční práce Novosvětské symfonie, pohled na jednotlivá témata a jejich symboliku.

Zprávy o kulturním dění v Teplicích pokračují ještě v roce 1944, můžeme pročitat oslavné články věnované různým výročím, například 4. září se jednalo o studii připomínající význam rakouského skladatele Antona Brucknera.

Detailní výklad kompoziční práce Dvořákovy Novosvětské symfonie v programu koncertu 13. prosince 1943.

S postupujícím podzimem se velikost a obsah místních novin tenčí, mizí kulturní zprávy a dominují informace o válečných událostech. V posledních dnech roku 1944 bylo vydávání novin Neues Tagblatt zastaveno. S koncem druhé světové války ukončilo svou činnost Městské divadlo a uzavřela se rovněž více než sto let trvající velká epocha působení lázeňského orchestru v Teplicích.

Plakát na koncert 27. července 1942, věnovaný skladbám Ludwiga van Beethovena.

I uprostřed 2. světové války bylo možné vyslechnout Dvořákovu Symfonii č. 9 „Z Nového světa“ v podání teplického orchestru, například 13. prosince 1943.

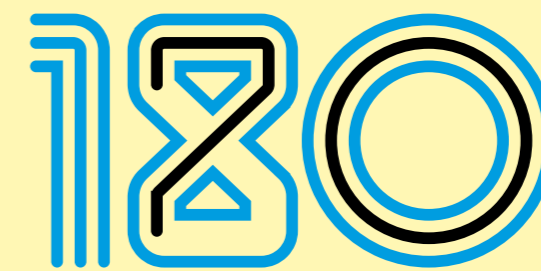
V polovině 19. století byl v blízkosti Zahradního a plesového domu vybudován hudební pavilon, kde se konaly letní koncerty teplického orchestru situované do Zámecké zahrady. V letech 1960 až 2003 sídlila v Zahradním a plesovém domě administrativa Severočeské filharmonie Teplice a do roku 1986 zde měl orchestr i svou zkušebnu.

Po zatím klidné diskuzi ale vyvolal překvapení odpolední blok, když teplický advokát Franz Stradal přednesl návrh na nové uspořádání českých zemí. Historické hranice měly být zrušeny a nahrazeny hranicemi jazykovými, čímž by vzniklo 4-5 českých a 2-3 německé kraje. Měly být zrušeny i veškeré zemské instituce a jednotlivé kraje být odpovědné přímo centrální vládě ve Vídni. „Němci se musí osamostatnit a každou solidaritu s Čechy co nejrozhodněji odmítnout,“ zaznělo na tomto sjezdu a ještě téhož dne byl převratný návrh jednohlasně přijat. „Bylo to nejostřejší stanovisko, jaké Němci v Čechách roku 1848 hájili. Připravovala se tím půda pro spojení německého Rakouska s velkým německým státem“, upozorňuje historik Arnošt Klíma. A skutečně, další den sjezdu rokovali delegáti o možnosti připojení k celní unii s Německem. Nakonec pak bylo schváleno odhodlání nejen k hospodářskému, ale dokonce i politickému propojení Rakouska s Německem. Výsledek sjezdu byl silnou kávu nejen pro Čechy, ale i pro mnohé Němce. Hrabě Clary-Aldringen nemohl jako šlechtic přijmout myšlenku zániku historických zemí Koruny české a po skončení akce si zapsal do deníku „teď mám německé jednoty dost na dlouhý čas“ a veřejně se od sjezdu distancoval. Teplický magistrát se zase zalekl, že město získá nálepkou centra velkoněmeckých a protičeských nálad a obával se, že situace by mohla nepříznivě působit na oblibu lázní u hostů ze slovanských zemí. „Několikrát proto uvedl, že v Čechách vidí bratry, s nimiž Němci žili v přátelství řadu století, že i v budoucnu s nimi chtějí sdílet stejný osud a žádají rovnost a svobodu pro oba národy,“ uvádí historička Jitka Budínská. Závěry sjezdu se nicméně přesto později staly významnou součástí německé politiky v Čechách. Nacionalistické kruhy českých Němců je dvakrát oprášily a pokusily se je převést do praxe - poprvé roku 1918 a podruhé pak roku 1938 v podobě odtržení Sudet a jejich vtělení do nacistické říše.

(S použitím materiálů MF Dnes a německého tisku)

Intermezzo

S I N C E 1 8 3 8

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838

9. Výjimečné hudební akce v Teplicích v období mezi první a druhou světovou válkou

Jak vyplynulo z obsahu předcházejících kapitol, politicky a celkově společensky obtížné meziválečné období proběhlo v Teplicích ve znamení řady významných kulturních akcí. Mnohé se konkrétně váží k uměleckému působení některého z dobových dirigentů tehdejšího symfonického orchestru, mnohé hudební pořady zůstávají však jakoby nadčasové a vytvářejí regionální kulturní mezníky.

Velkou událostí se nesporně stalo provedení oratoria **Paulus Felixe Mendelssohna-Bartholdyho**, skladby, kterou tento autor rozvíjel v období romantismu znovuzrození velké dramatické vokálně-orchesterální tvorby baroka (premiéra v roce 1836 v Düsseldorfu). O teplickém uvedení v roce 1929, uspořádaném u příležitosti 120. výročí narození skladatele, informoval zdejší tisk. Ačkoliv se jednalo již o éru dirigenta O. K. Willeho, stěžejní postavou se zde stal **Johannes Reichert**. Dne 4. dubna ve 20:00 hodin vystoupil na verandě teplických Císařských lázní s přednáškou, ve které zasvětil návštěvníky do obsahu a kompozičních zvláštností oratoria Paulus. Nejdůležitější sbory z oratoria při této příležitosti přednesl teplický sbor **Liedertafel** za klavírního doprovodu **Elfriede Kirchsleitner**, vynikající místní klavíristky ze školy J. Reicherta (pravděpodobně jeho soukromé hudební školy, bez bližšího vysvětlení v denním tisku). Mendelssohn zde vytvořil monumentální dílo, avšak na rozdíl od J. S. Bacha neorientoval své oratorium k myšlence „věčnosti“, neobracel se jako G. F. Händel k „*vysokému Majestátu*“, ale oslavoval „*věčné lidství*“. K vlastnímu provedení došlo potom v pondělí 7. dubna 1929 ve velkém sále Městského divadla, kdy pod taktovkou J. Reicherta zpíval smíšený sbor **Liedertafel**, údajně vynikající sólisté a teplický lázeňský orchestr. Dne 9. dubna uveřejnil Teplitzer Anzeiger velmi pochvalnou obsáhlou studii publicisty pišícího pod šifrou „Y“. Dle jeho slov se všichni účinkující prezentovali ve službách oratoria. Pro každého z kvarteta sólistů měl specifickou charakteristiku, sopranistka **E. Kment** se představila především jako „*dramatická zpěvačka*“, v hlase altistky **F. Schwabe** „*kvetl lyrismus*“, tenorový part s pochopením provedl pan **Klarmüller**. Ve výkonu oratorního pěvce **prof. Ebma** „*měly řeč a zpěv svého inteligentního zástupce*.“ Dirigent „*vedl orchestr jistou rukou a vnášel do provedení pěknou zvukovost*“. Na závěr recenzent konstatoval, že J. Reichert i jeho Liedertafel si směli tento večer vnést do svých dějin jako vynikající výkon. Provedení se setkalo s velkým ohlasem publika. Citovaný koncert nesporně patřil k vrcholným uměleckým událostem Teplic.

Pátý filharmonický koncert zimní sezony let 1929-1930 přinesl na konci měsíce března program, který nacházíme v dramaturgii prvních orchestrů světa, a to **Stravinského** hudbu k baletu **Petruška** a **Symfonii č. 5 Gustava Mahlera**. Obě skladby jsou důkazem toho, že v teplickém koncertním repertoáru zaznívaly přední skladby tehdejší hudební současnosti. Atrakcí se tehdy evidentně stala hudba I. Stravinského. Místní lázeňský orchestr byl pro tuto příležitost rozšířen na téměř 80 hráčů. Dirigent **O. K. Wille** předznamenal tuto událost obsáhlou studií uveřejněnou v denním tisku. Stravinského skladbu označil za typicky ruské, geniálně instrumentované dílo. Nutno přiznat, že Mahlerově Symfonii č. 5 bylo věnováno jen stručné konstatování, což bylo zřejmě způsobeno situací, že tuto symfonii provedl již v roce 1912 J. Reichert a denní tisk tehdy této skladbě vymezil značný hudebně popularizující prostor. Recenzent pišící pod šifrou „Y“ ocenil detailní uměleckou práci hudebního ředitele Willeho a koncert označil za „*dobré filharmonické finále*“.

Již dříve bylo psáno o velkých regionálních sborových slavnostech, 9. a 10. června 1934 hostily Teplice další z těchto akcí, **Sängerfest der 5.000**. Jednalo se o setkání pěveckých amatérů ze dvou žup: Rudo-Středohorské a Polabské, kde působilo přibližně 5 000 zpěváků, členů úctyhodných 170 německých pěveckých spolků. Pěvecká slavnost byla svolaná do Teplic, „*aby se tu v městě, proslaveném vyšším kulturním posláním, holdujícím divadelnímu umění, hudbě a zpěvu, sbory ukázaly v plné síle své cílevědomé činnosti*“. Do Teplic se tehdy sjelo přibližně 15 000 účastníků. Setkání bylo zahájeno v sobotu odpoledne v šanovském parku slavnostním koncertem teplického lázeňského orchestru, který přednesl výhradně skladby R. Wagnera. Spolky se střídaly v individuálních i společných vystoupeních na různých místech Teplic, slavnost vyzněla jako velký hold zpěvu, hudbě, ale i německým národním tradicím.

Nezůstalo však pouze u pěveckých slavností, v roce 1938 se velkou kulturní událostí stal **Sudetendeutsche Musikfestwoche Teplitz-Schönau 1938** (Sudetoněmecký týden svátku hudby Teplice-Šanov 1938). Evidentně se jednalo o zcela oficiální událost, detaily byly popsány v dochované brožurě, jejíž úvod zpracoval prof. Dr. Gustav Becking, působící na Německé univerzitě v Praze. Nejednalo se o první aktivitu tohoto typu, poprvé byl tento týden naplánován a zcela připraven v roce 1936, byl však policejně zakázán. K první skutečné realizaci akce tohoto typu došlo na podzim v roce 1937 s následujícím vyhodnocením: „*Sudetoněmecké slavnostní hudební dny Teplitz-Schönau 1937 byly první všeobecně německou hudební slavností, která se konala na české půdě. Měla takový úspěch, jaký ani ti nejsmělejší neočekávali.*“ Svátek byl označen jako **Tonkunst für alle** (Hudební umění pro všechny) a přinášel národní hudební díla minulosti a současnosti.

Sudetendeutsche Musikfestwoche Teplitz-Schönau 1938 se podařilo připravit v plném rozsahu neobyčejně rychle, tento „*hudební týden*“ se konal již v květnu 1938 jako „*svátek jara*“. Vskutku bohatý umělecký program byl slavnostně zahájen v sobotu 21. května v 17:00 hodin koncertem **Pražské univerzitní pěvecké společnosti „Barden“** pod vedením **dr. Karla Riese** v Malém sále Městského divadla v Teplicích. Na všech koncertech účinkovali přední umělci z Prahy, Brna, Ústí nad Labem, Teplic, Drážďan a dalších českých a německých měst. Z hlediska výběru pěveckých sborů se nejednalo o tak širokou prezentaci jako v případě Slavnosti pěvců v roce 1934, severočeský region zde zastupovaly pouze pěvecké spolky z Teplic, Ústí nad Labem, Děčína a Litoměřic. Pokud stavba programu vyžadovala též zařazení orchestru, téměř vždy účinkoval **Kurorchester der Badestadt Teplitz-Schönau**, orchestr řídili jeho umělečtí ředitelé **Johannes Reichert** a **Oskar Konrad Wille**. Na programu zaznívala velká vokální a instrumentální díla německých mistrů minulosti, ale též současnosti, zastoupeni byli rovněž skladatelé sudetoněmečtí. Každý den bylo na programu několik koncertních pořadů. Nesporně velkou událostí se stalo provedení Beethovenovy opery *Fidelio* v neděli 22. května ve Velkém sále teplického divadla. O uměleckém významu teplického dirigenta a skladatele J. Reicherta promlouvá skutečnost, že byl do programu citovaných hudebních slavností zařazen také program sestavený pouze z jeho skladeb, tento projekt se uskutečnil v pondělí 23. května v 18:00 hodin v prostorách verandy Císařských lázní, Reichert se zde představil též jako klavírista. Poctou Johannu Sebastianu Bachovi se stalo mimo jiné provedení jeho Matoušových pašijí v evangelickém kostele ve středu 25. května. Ve čtvrtek 26. května a v sobotu 28. května patřil velký sál divadla slavnostnímu představení Goethova *Egmonta*. Program zaznívající v průběhu 26. května byl zcela věnován hnutí německé mládeže s názvem *Finkensteiner Bund*. Slavnostní koncert pořádaný v pátek 27. května ve Velkém sále Městského divadla v Teplicích byl podle předpokladu věnován Wagnerovi. Programu s názvem **Richard=Wagner=Gedenkfeier der Badestadt Teplitz-Schönau** byl sestaven pouze z Wagnerových skladeb, účinkovala zde řada pěveckých sborů, teplický lázeňský orchestr dirigoval O. K. Wille. Textovou část programové brožury Sudetoněmeckého hudebního svátku uzavřela úvaha, jejíž autor Westphalen=Fürstenberg, Clary'schen Kurdirektor, zdůraznil spojení léčebných, hudebních a celkově společensko-národních tradic města Teplice ve velké syntéze současnosti a důvěře v budoucnost.

S blížícím se začátkem druhé světové války získává čtenář teplického denního tisku pocit usilovného zdůrazňování kulturních událostí ve smyslu překrytí negativních politických událostí současnosti. Jakoby protipólem dusné válečné atmosféry je veřejné úsilí o pěstování **Hausmusik** (domácího muzicírování). Objevují-li se novinové články o koncertech vybraných skladeb tohoto typu v Německu, nelze opomenout ani Teplice. Dne 22. listopadu 1943 uveřejnil recenzent **Heinz Eberl** článek s názvem **Tag der deutschen Hausmusik**, kde referoval o velkém společenském ohlase této aktivity a rovněž o pestré dramaturgii koncertu. Zazněly zde příkladně Variace b moll pro klavír G. F. Händela, Largo pro flétnu, housle a klavír z Bachovy Hudební obětiny, písně různých autorů (též J. Reicherta), skladby pro tria, kvarteta a podobně. Princip domácího muzicírování (jehož kořeny jsou staré několik staletí) zřejmě ani v takto politicky exponované době neztratil na svém významu. Publikum ocenilo výkony účinkujících srdečným potleskem.

10. Významní regionální skladatelé v Teplicích v první polovině 20. století

Hudební historie již řadu desetiletí mapuje vedle velkých postav české hudby první poloviny 20. století rovněž německé skladatele působící v této době v Čechách a zejména v Praze. Důležitou roli zde též hrají skladatelé sudetoněmecké oblasti, kteří do svých děl vtělili principy lidové hudby a rovněž velkých skladatelů evropského romantismu, zejména Richarda Wagnera. Sledujme však tyto skladatele z jejich pozice v programech **Městského lázeňského orchestru v Teplicích**. Jména řady těchto skladatelů se zde promítla jen letmo, uvedením jedné či dvou skladeb. Zde můžeme citovat autory jako **Fidelio Finke**, **Camillo Horn**, **Karl Michael Komma**, **Emil Kühnel**, **Vincenz Reifner**, **Ernst Richter** či **Hans Scherber** a řadu dalších. Bude však věnována pozornost především skladatelům výrazně spojeným s teplickou oblastí a místním orchestrem, J. Reichertovi, A. Domanskému a H. Zitterbartovi.

Johannes Reichert (* 1876 Drážďany, † 1942 Teplice).

V Drážďanech se nejprve připravoval na dráhu učitele, pedagogy v následujícím studiu dirigování a klavírní hry se mu stali v letech 1894-1898 Louis Nicodé a Richard Buchmayer. Takto získané zkušenosti Reichert následovně uplatnil, když v letech 1896-1906 působil jako dirigent orchestrální třídy na tamní vysoké hudební škole. Již zde se projevila také jeho záliba a úzký vztah k pěveckým sborům, neboť v Drážďanech založil v roce 1899 smíšený sbor **Dresdner Volkssingakademie** a stal se jejím dirigentem. S tímto sborem provedl například v roce 1913 v Berlíně Beethovenovu Missu solemnis. Jako věhlasný hudebník se stal v letech 1905-1913 učitelem hudby saského korunního prince. Současně působil od roku 1906 jako městský hudební ředitel v Teplicích, zde se uplatňoval jako dirigent městského lázeňského orchestru, sbormistr, klavírista a rovněž jako pedagog. Proslavil se zejména jako učitel místního skladatele Herberta Zitterbarta.

Vytvořil rozsáhlé kompoziční dílo, které je citováno několika lexikálními hesly. Jak nás dnes informují koncertní programy či dobový denní tisk, značná část jeho skladeb byla prováděna místním

teplickým orchestrem, sbory nebo sólisty. Jednalo se o díla orchestrální, vokálně-orchestrální, komorní, též psal písně s průvodem orchestru či klavíru (přibližně 150 písní), sborové skladby a capella, rovněž koncertní skladby pro klavír, případně dva klavíry. Upravil též Händelova oratoria Samson a Belsazar. Reichert byl evidentně plodným skladatelem, jehož skladby však dnes již zavál prach hudebních archivů, tedy pokud zde byla či jsou některá jeho díla uložena.

Jednou z jeho raných skladeb, kterou na sebe Reichert upozornil již jako komponista, se stala jeho **Koncertní předehra in E, op. 5** z roku 1898. Úspěšně uváděnou skladbu představovala již dříve citovaná čtyřvětá hudební báseň **Noční hudba op. 25**, vytvořená v roce 1911, skladbu Reichert úspěšně dirigoval již v roce 1912 v Chemnitz. Na filharmonickém koncertě dne 14. března 1913 zazněly jeho tři písně s klavírním doprovodem **Glück**, **Jüngst sah ich den Wind** a píseň **Fluch**. Reichert jako dirigent koncertu se zhostil též klavírního doprovodu pěvkyně **Evy Plaschke-von der Osten**. V lednu 1918 provedl v Teplicích operní pěvec **Salzinger** v rámci programu svého koncertu také další dvě Reichertovy písně.

Ačkoliv v roce 1922 Reichert v Teplicích oficiálně ukončil kariéru hudebního ředitele lázeňského orchestru, jeho význam a pověst vynikajícího hudebníka žila v regionu dál. 22. června 1936 byl v Teplicích uspořádán slavnostní koncert u příležitosti Reichertových 60. narozenin. Zazněla zde již citovaná **Noční hudba**, dále **Symfonické adagio pro orchestr** z roku 1916 a **Orchestrální variace a fuga na vlastní téma** z roku 1920.

Orchestr řídil tehdy současný šéf **O. K. Wille**. O koncertě obsáhle referoval známý recenzent písíci pod šifrou „Y“ v místním tisku. A nešetřil superlativy. Příkladně použil vyjádření, které údajně Reichert neměl rád: „*Reichert ohne gleichen*.“ Premiérově na koncertě zazněly též **Dva zpěvy pro baryton a orchestr**, píseň **Nach dem Gewitter** (text F. Seidel) a píseň **Auf der Macht** (text R. Reinick). Recenzent zde oceňuje jedinečné souznění obsahu, formy a výrazu. Sólistou byl **Fritz Günther**. Druhou premiérou večera se stalo uvedení komorního díla **Sextet d moll pro flétnu, hoboj, klarinet, lesní roh, fagot a klavír** z roku 1928, interpretací skladby se představili přední členové orchestru a klavíristka Anni Bökl. Když na závěr stanul před orchestrem sám Reichert, orchestr zahrál slavnostní „*Tusch*“, publikum nadšeně aplaudovalo a Reichert přijímal gratulace. Rovněž recenzent připojil na závěr uvedené studie „*přání ještě dlouhého tvoření a pěstování hudby*“. Další velké ocenění tvorby J. Reicherta následovalo již v roce 1938, kdy byl v Teplicích uspořádán **Sudetoněmecký týden svátku hudby**. V rámci těchto slavností v pondělí 23. května v 18:00 hodin zazněla na verandě Císařských lázní **Musikalische Feierstunde** (Slavnostní hudební chvíle) s programem sestaveným ze skladeb J. Reicherta. V roli interpretů se ve většině skladeb představili hudebníci obdobně jako při koncertě k Reichertovým 60. narozeninám. Sám Reichert zde vystupoval jako klavírista. Úvodem premiérově zazněly jeho **Tři kusy pro dva klavíry**, dále cyklus **Aus dem Kinderleben** (Z dětského života), soubor skladeb pro zpěvní hlas a klavír z roku 1935 v podání teplické sopranistky **Emilie Walter**. Na závěr byl opětovně jako v roce 1936 uveden **Sextet pro dechové nástroje a klavír**. Takto koncipovaný koncert v kontextu tak významných hudebních oslav byl nesporně holdem hudebnímu odkazu a významu J. Reicherta.

Skladatel evidentně svou tvorbou rovněž reagoval na politickou problematiku své doby. 9. listopadu 1943 byla v teplickém divadle provedena jeho kantáta **Das Dritte Reich** (Třetí říše), skladba vznikla podle básnické předlohy **Hildegard Tobisch**. Na provedení tohoto díla se podílel kvartet sólistů: **Maria Keßler**, **Irma Schwabe**, **Josef Lichius** a **Karl Wolf**, teplické i ústecké pěvecké sbory a **Městský lázeňský orchestr**. Premiéru řídil ústecký sbormistr **Josef Bayer**. Reichertovy skladby zaznívaly v teplickém regionu i nadále. Příkladně v předvánočním čase roku 1943 provedl **B. Schestak** na koncertě v **Mostě** jeho **Symfonické adagio**, náladový zvukomalebný obraz plný touhy, bolesti a naděje z roku 1916.

Alfred Domanský (* 1883 Trmice, † 1959 Dolle u Magdeburgu).

O jeho dětství a raném hudebním vzdělání dosud nejsou známé bližší zprávy. Studoval na Gymnáziu v Teplicích a současně muzicíroval v různých komorních seskupeních. Přibližně tři roky studoval v Teplicích u J. Reicherta hru na housle. V letech 1904-1911 působil jako orchestrální hráč v různých orchestrech Evropy, v rozmezí let 1911 až 1924 byl houslistou orchestru Nového německého divadla v Praze. V Praze se výrazně angažoval v německém veřejném hudebním životě. V dalších letech působil jako učitel hudby a hudební kritik, bydlel ve venkovské lokalitě poblíž Ústí nad Labem a udržoval kontakty s orchestrem Městského divadla v Ústí nad Labem, kterému věnoval svou **Symfonii č. 5 F dur**. Premiéra této skladby zazněla 21. srpna 1936 pod taktovkou **Gusti Wieseho**. V roce 1939 založil v Ústí n. L. Městský hudební archiv, kde plánoval uložení veškerých dokumentů z regionálního hudebního života, noty, knihy, časopisy a další dokumenty. Do dnešních dnů se však v Ústí nad Labem z tohoto archivu dochovalo pouze několik dobových divadelních programů a programů promenádních koncertů členů orchestru Městského divadla v Ústí n. L. Je otázkou, zda

A. Domanský skutečně nějaký detailně zpracovaný hudební archiv vytvořil. Ve své době byl Domanský velmi významnou osobností, u příležitosti jeho 60. narozenin byl dne 19. ledna 1943 uspořádán v Ústí n. L. slavnostní koncert na jeho počest. Vytvořil rozsáhlé dílo, jehož všestrannost dnes dokumentují především hudební lexikony.

Jedná se o vokální, vokálně-orchesterální i čistě orchestrální skladby, o tvorbu komorní a písňovou, v pravděpodobném počtu 150 děl. Ze symfonického díla citujme příkladně pět symfonií, mnohé skladby byly vydané tiskem u různých nakladatelství, mimo jiné v Berlíně a Lipsku, u převážného množství děl jsou uváděny pouze rukopisy. Dohledat jakékoli Domanského notové materiály je dnes obtížnou záležitostí. Příkladně v České národní knihovně v Praze je uloženo **Pět písní pro střední hlas a klavír**, vydalo nakladatelství Em. Wetzler, Praha 1921, s názvem **Wir sind die Sehnsucht**. Autory veršů jsou H. Bethge, F. Evers, H. Hesse a další. Jedná se o písně kompozičně blízké okruhu písní Franze Schuberta. Ve stejné knihovně je dochován **Amerikanisches Marsch für Pianoforte**, nakladatelství R. Forberg, Lipsko 1921. Zde skladebně převládá melodika a jednoduchá harmonická sazba kompozice efektně salonního charakteru. Z komorní tvorby se dochoval příkladně **Quintett für Flöte, Oboe, Horn, Clarinette und Fagot Nr. 1**, dnes uloženo na Univerzitě v Rochesteru, vydáno nakladatelstvím C. F. Schmidt v Heilbronnu 1920. Třívětá skladba (Vorspiel, Scherzo, Schluß-Satz) s jednotlivými party značně virtuózního charakteru nese následující věnování: „*Meinen lieben Freunden der ersten Bläservereinigung von der Dresdner Staatsoper zu eigen.*“ Evidentně důkaz šíře Domanského uměleckých kontaktů. Čtyřvětý **Quintett für Querflöte, 2 Klarinetten, Horn und Fagot Nr. 2** byl vydán stejným nakladatelstvím a jeden výtisk je dnes uložen v Sächsische Landesbibliothek – Staats und Universitätsbibliothek Dresden. Avšak vraťme se do Teplic. V roce 1931 uveřejnil deník Teplitzer Anzeiger o Domanském obsáhlý článek. Mimo jiné se zde uvádí, že Domanský právě pracuje na opeře **Der Kreuzritter**, libreto k této opeře mu napsal **Heinz Eberl**. Teplický lázeňský orchestr premiéroval Domanského první dvě symfonie, 15. února 1931 byla v rámci čtvrtého lidového symfonického koncertu premiérově uvedena jeho **Symfonie č. 3 C dur**. Teplický recenzent píšící pod šifrou „Y“, informující o této skladbě, na díle ocenil pestrou motivickou práci, tempové kontrasty a bohatou instrumentaci. Připustil však problém náročnosti skladby pro pochopení publikem. Koncert řídil **O. K. Wille**. V roce 1936 potom orchestr přednesl Domanského **Pochod a Lístek do památníku**. K dalším jeho významným skladbám patřila **Sudetoněmecká rapsodie pro velký orchestr** z roku 1940. Roku 1943 byla v Teplicích provedena jeho **Symfonie č. 5 F dur**. Domanského skladby byly mimo Teplice hrány v řadě hudebních center, v Karlových Varech, Praze, Vídni, Drážďanech, Lipsku aj.

Herbert Zitterbart (* 1905 Teplice, † 1949 Dachstein v Rakousku).

Syn člena teplického lázeňského orchestru Eduarda Zitterbarta. Maturoval na teplickém gymnáziu a současně se hudebně vzdělával u J. Reicherta. V letech 1924-1927 studoval ve Vídni na Akademii für Musik und darstellende Kunst. Po návratu do Teplic se stal v letech 1927-1929 korepeticem Městského divadla. Následně se věnoval studiu pedagogiky a po složení patřičných zkoušek působil v Teplicích jako učitel. V Teplicích a Duchcově vedl též pěvecký sbor. V roce 1945 odešel do Saska a následně do Vídně, kde se živil výukou hudby a opisováním not. Dostal místo jako varhaník ve farním kostele ve Vídni-Dornbachu, kde působil až do své smrti. Zemřel nešťastnou náhodou při horském pochodu na Dachstein.

Již v meziválečném období se Zitterbart věnoval skladbě. Coby autor symfonických děl na sebe upozornil jako na výjimečný talent, a to zejména díky své **Sinfoniettě**. Dne 2. února 1930 o něm uveřejnil Teplitzer Anzeiger velký článek, kde je označován jako „*der heimische Komponist*“. Jsou zde citované jeho úspěchy, teplický lázeňský

orchestr již v koncertní sezoně let 1922-1923 uvedl jeho symfonickou báseň **Olymp, op. 3**. Zitterbart v roce 1925 napsal další symfonickou báseň s názvem **Fantazie života, op. 5**. Roku 1931 zazněly na čtvrtém lidovém symfonickém koncertě jeho písně s orchestrálním doprovodem.

Recenze v místním tisku vítá toto uvedení Zitterbartova díla, autor je označen jako „*ein Teplitzer Kind*“, škoda, že zde nejsou uvedeny bližší informace o prováděných písních. Dne 2. prosince 1932 dále místní orchestr zařazuje na program Zitterbartovu **Symfonii č. 1**. Zitterbartovy skladby takto zaznívají v Teplicích relativně často. V Karlových Varech mu byl velmi nakloněn dirigent Wanzer, Zitterbart zde příkladně sám dirigoval svou Sinfoniettu. Jeho díla byla uváděna též v Praze, pochvalně o něm mluvili R. Strauss i F. Weingarten. Napsal rovněž operu **Andreas Hofer**, avšak válečné události průběh zkoušek v Teplicích zastavily. Pravděpodobně tato opera nebyla dosud provedena. Sám Zitterbart se zřejmě okrajově věnoval také dirigování operních představení. Cenným dokladem této činnosti se stává plakát prezentující nové nastudování opery Alberta Lortzinga **Zar und Zimmermann** (Car a tesař) dne 19. prosince 1930, kde je Zitterbart uveden jako dirigent. Další zprávy o tomto typu jeho činnosti se nedochovaly.

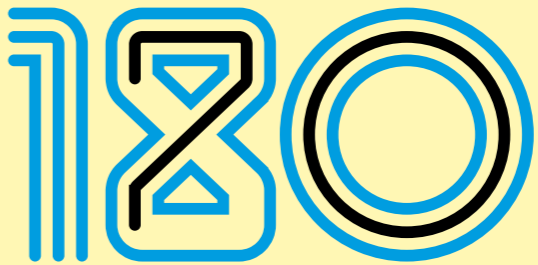
Kompozičně se Zitterbart věnoval zejména symfonické tvorbě, psal též skladby komorní a písně. V roce 1941 vytvořil **Epilog pro orchestr**. Dne 11. března 1943 v Teplicích zazněla premiéra Zitterbartova písňového cyklu pro alt, baryton a orchestr s názvem **Planoucí zahrada** podle básni sudetoněmeckého básníka Hanse Watzlika. Jeho chrámovou tvorbu prezentuje **Missa exultantium** pro sóla, smíšený sbor a orchestr. Mše vznikla krátce po skončení války a byla provedena bezprostředně po Zitterbartově smrti.

Úvodní list partu flétny Kvintetu pro flétnu, hoboj, lesní roh, klarinet a fagot č. 1 Alfréda Domanského, věnovaného „*Mým milým přátelům prvního dechového souboru z Drážďanské opery*“.

Úvodní list partu flétny čtyřvětého Kvintetu pro flétnu, dva klarinety, lesní roh a fagot č. 2 Alfréda Domanského, věnovaného „*Mému milému švagrovi Willy Bauerovi z Prahy*“.

Období 1948-2018

S I N C E 1 8 3 8

**Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838**

Na plakátu prvního koncertu teplického orchestru je uveden program, který potvrzuje odvahu nového tělesa, neboť jak Smetanova *Předehra k Prodané nevěstě*, tak *Předehra k opeře Vilém Tell G. Rossiniho patří i dnes interpretačně k nejnáročnějším skladbám, zvláště uvážíme-li, že orchestr tehdy čítal 32 členů. Je nutné si též uvědomit, jaké podmínky ke své práci tehdy hudebníci měli. Chybělo veškeré zázemí, odpovídající zkušebna a umělecké cíle, jež měl nový orchestr před sebou, odpovídaly tehdy názvu, postavení i personálnímu a technickému vybavení tělesa. Městský lázeňský orchestr si v tomto skromném počtu hráčů mohl sotva dovolit více než interpretaci běžného repertoáru lázeňských koncertů, ale přesto se ve výčtu zkoušených děl objevují i dále odvážné dramaturgické počiny. Zajímavostí tohoto koncertu je i fakt, že první polovinu dirigoval šéfdirigent Bohuš Slezák a druhou polovinu 2. dirigent Josef Vyskočil.*

11. Obnovení činnosti orchestru. Miloš Sedmidubský, Bohuš Slezák, Josef Hrnčíř 1948

Zatímco činnost divadla byla po skončení druhé světové války zahájena již 24. června 1945 pod názvem **Divadlo severu** uvedením Smetanovy *Prodané nevěsty* a divadlo brzy vytvořilo svůj vlastní operní a operetní soubor, na obnovení činnosti tělesa, které by plnilo funkci lázeňského i symfonického orchestru se čekalo ještě další tři roky. Zpočátku účinkoval během letní lázeňské sezony na kolonádních koncertech orchestr tehdejší ústecko-karlovarské opery, nebo přijížděly orchestry z jiných měst. První lázeňskou sezonu zahájil 1. května 1946 v lázeňském parku **Symfonický orchestr hlavního města Prahy FOK** za řízení **Dr. Václava Smetáčka**.

Brzy se ovšem ukázalo, že Teplice musí obnovit činnost vlastního orchestru, a proto koncem následujícího roku 1947 přikročilo několik hudebních nadšenců ke konkrétním činům. Z podnětu ředitele hudební školy **Aloise Sarauera**, klavíristy a skladatele, přední osobnosti hudebního života Teplic, a za účinné spolupráce učitele těžší školy **Miloše Sedmidubského** bylo zahájeno jednání s představiteli Místního národního výboru, kteří myšlenku znovuoobnovení městského lázeňského orchestru uvítali a s pochopením ji pomáhali realizovat. V návrhu, který Sedmidubský vypracoval a předložil zástupcům města, doporučil pro začátek 38 hráčů a formuloval činnost orchestru větou „v zimě koncerty lidové, populární a symfonické, spolupráce s teplickou činohrou, koncerty v Krušnohorském rozhlase a zájezdy do všech větších měst severočeského pohraničí“. Svůj návrh podal Sedmidubský 11. ledna 1948 a 16. ledna jej rada MNV doporučila ke schválení. Oficiální zřízení **Městského lázeňského orchestru** bylo schváleno na plenární schůzi MNV v Teplicích dne **6. února 1948** a na jeho působení byla vyčleněna pro první rok částka 3 285 000 Kč.

Již 21. února se konaly první konkurzy. Většina hudebníků se hlásila ze zrušeného lázeňského orchestru v Mariánských Lázních, nejbližší okolí Teplic totiž nedisponovalo větším počtem kvalitních hudebníků, neboť předváleční členové orchestru pocházeli většinou z německy mluvících rodin, které byly po válce odsunuty, nebo je válečná doba donutila opustit zdejší kraj. Rozvoj severočeského poválečného průmyslu navíc ani k příchodu nových umělecky založených obyvatel nelákal. Představitelé teplického kulturního života se tedy obrátili i na zájemce z řad posluchačů Pražské konzervatoře, kteří prošli výběrovým řízením v Domě umělců v Praze. Do konkurzní komise, ve které zasedali teplictí zástupci nového orchestru Alois Sarauer a Miloš Sedmidubský, se podařilo získat i čelné představitele tehdejší české kultury, ředitele konzervatoře **Dr. Václava Holzknechta**, dirigenta **Dr. Václava Smetáčka** a profesora hry na lesní roh **Emanuela Kauckého**.

Prvními členy orchestru, kteří se poprvé sešli **1. března 1948** v teplickém divadle, byli houslisté **Jaroslav Černý** (koncertní mistr), **Jaromír Štáštka**, **František Horák**, **Emil Anděl**, **Jiří Danda**, **Adolf Koblasa**, **Jaroslav Skala** a **Jindřich Špergl**, violista **Antonín Duba**, violoncellista **Karel Hecl**, kontrabasista **Josef Vocásek**, flétnisté **Antonín Žalio** a **Gustav Pfeifer**, hobojsista **Ladislav Kočí**, klarinetisté **Antonín Satýnek** a **Karel Vyskočil**, fagotista **František Kotlář**, hornista **Josef Kůta**, trumpetisté **Josef Mourek** a **Josef Peksa**, trombonisté **František Šimek**, **Antonín Hotový** a **Adolf Absolon**, tubista **Jan Majer** a hráč na bicí nástroje **Jan Holakovský**. Následující den se konala první zkouška, na které se začala studovat Beethovenova předehra *Coriolan*. Hlavním dirigentem byl jmenován **Miloš Sedmidubský**, druhým **Josef Vyskočil** a uměleckým poradcem **Alois Sarauer**. Z pramenů let pozdějších je možno vyčíst mnoho jmen hudebníků, kteří stáli na samém počátku orchestru a kteří zde působili i více jak čtyři desetiletí. Můžeme se tedy domnívat, že konkurz splnil svůj účel a že se jednalo opravdu o kvalitní a perspektivní mladé členy.

První dirigent Miloš Sedmidubský působil na svém místě velmi krátce, taktovky se ujal na další dva měsíce **Bohuš Slezák**. Během několika příštích týdnů se počet členů orchestru rozšiřoval a 25. dubna 1948 se mohl konat první koncert. Brzy bylo patrné, že pokud má orchestr umělecky stoupat, bude zapotřebí angažovat šéfdirigenta, který by byl schopen přinést nové umělecké myšlenky a především stabilizovat orchestr. Na žádost vedení orchestru byla zřízena komise, jejímž smyslem bylo doporučit a vybrat dirigentskou osobnost splňující výše popsané požadavky. Podařilo se oslovit přední umělce té doby, v komisi zasedal např. **Karel Ančerl**, **Klement Slavický** a další. Na jejich doporučení přichází 1. června 1948 sedmadvacetiletý absolvent Pražské konzervatoře **Josef Hrnčíř**, který však počátkem listopadu téhož roku požádal o mimořádnou dvouměsíční dovolenou z důvodu hostování u Plzeňského rozhlasového orchestru a koncem roku 1948 požádal o ukončení své funkce v Teplicích. Můžeme se dnes pouze domnívat, co bylo důvodem častého střídání hlavních dirigentů a proč jejich působení v Teplicích trvalo tak krátce. Mohla to být jak umělecká kvalita členů orchestru a z toho vyplývající úroveň tělesa, které nemělo dostatek času se profilovat, mohlo to být špatné zázemí a podmínky ke zkoušení, v úvahu připadá i nevhodnost výběru dirigentů. V případě Josefa Hrnčíře se však jistě jednalo o důvody osobní, neboť již v té době inklinoval k práci především rozhlasové a natáčecí, což dokládá i jeho dlouholetá pozdější činnost na postu šéfdirigenta Symfonického orchestru Československého rozhlasu. I přes tato úskalí uskutečnil Městský lázeňský orchestr za necelý první rok dle dobových pramenů neuvěřitelných 180 převážně populárních koncertů v lázeňském parku a na verandě Císařských lázní.

Koncem roku 1948 získal orchestr nový a výstižnější název **Městský symfonický orchestr Teplice**. Jak z dalšího textu vyplývá, změna jména orchestru byla poměrně častá, někdy i jazykově velmi zajímavá, a odpovídala rozšiřování jeho působnosti i růstu umělecké kvality.

Josef Hrnčíř (1921-2014).
Studoval na pražské Akademii múzických umění v letech 1941-1948 hru na klavír u Václava Holzknechta a dirigování u Pavla Dědečka a Václava Talicha. Na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze studoval muzikologii, estetiku, psychologii a sociologii. Po absolvování AMU působil v roce 1948 jako šéfdirigent dnešní Severočeské filharmonie v Teplicích a v letech 1949-1951 jako šéfdirigent Plzeňského rozhlasového orchestru. Od roku 1952 dirigentsky působil v Československém rozhlase a v letech 1965-1969 byl šéfdirigentem v dánském Aarhus Symfoniorkester. V rozmezí let 1978-1982 se stal šéfdirigentem Symfonického orchestru Československého rozhlasu v Praze, kde za dobu svého působení nahrál více jak 800 děl všech hudebních epoch a uvedl 300 premiér českých soudobých skladeb. Obdržel mezinárodní ceny UNESCO za nahrávky Verdiho opery *Falstaff* a oratoria *Gilgameš Bohuslava Martinů*. Jako hostující dirigent byl činný ve všech evropských státech.

Miloslav Bervíd (1921-1980).

Pochází z Přelouče a maturoval v roce 1940 na Reálném gymnáziu v Pardubicích, kde navštěvoval i hudební školu. Na Pražské konzervatoři byl posluchačem M. Doležila, P. Dědečka a V. Talicha. Po jejím absolvování v roce 1947 pokračoval ve studiích na AMU a Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Působil též jako dirigent Orchestrálního sdružení v Praze - Holešovicích a jako korepetitor v pražském Národním divadle. 1. ledna 1949 byl jmenován do funkce šéfdirigenta a 1. února 1951 i do funkce ředitele dnešní Severočeské filharmonie. Vedl orchestr po stránce umělecké i provozní a provedl řadu koncertů v městech kraje i mimo jeho hranice na zájezdech. V říjnu 1956 odešel na místo šéfdirigenta Západočeského symfonického orchestru v Mariánských Lázních. Působení Miloslava Bervída jako uměleckého a provozního ředitele bylo obdivuhodné, neboť z důvodu nedostatku administrativních pracovníků zastával několik funkcí současně. Zemřel 8. září 1980.

12. Skromné začátky a rozvoj orchestru. Miloslav Bervíd 1949-1956

Po odchodu Josefa Hrnčíře vyvstala opět potřeba získat hlavního dirigenta, který by dokázal svou dlouhodobou prací vtisknout orchestru vlastní uměleckou tvář a vytvořit podmínky pro realizaci stěžejních symfonických děl. 1. ledna 1949 byl jmenován do funkce šéfdirigenta **Miloslav Bervíd**, čerstvý absolvent Pražské konzervatoře ze třídy Václava Talicha. Neměl sice bohaté zkušenosti s vedením symfonického orchestru, přesto se mu za dobu svého působení v Teplicích podařilo přebudovat lázeňský orchestr na symfonické těleso, které již bylo schopné zvládnout nejnáročnější dramaturgické úkoly.

8. a 9. ledna 1949 vyjíždí orchestr na první koncerty mimo Teplice. V **Litvínově** uvádí celkem třikrát Sukovu scénickou hudbu k Zeyerově hře Radúz a Mahulena. 24. ledna zajíždí orchestr do **Mostu**, kde uvedl Dvořákovy Slovanské tance a 3. února se Miloslav Bervíd představil i teplickému publiku se stejným programem, který se opakoval ještě 7. února při koncertech pro mládež. Následuje koncert v **Litoměřicích** 3. března a 13. března doprovází v Teplicích orchestr studenty Pražské konzervatoře. Plakát z 10. dubna 1949 uvádí již poměrně náročná díla ruských skladatelů, nechybí Čajkovského slavný Koncert pro klavír b moll a dokonce Borodinova Symfonie h moll. O měsíc později, 9. května 1949, již orchestr účinkuje pod jménem **Krajský oblastní symfonický orchestr** a uvádí Smetanovo stěžejní dílo Má vlast.

V letní kolonádě sezonně projevil Československý rozhlas zájem živě přenášet každou druhou neděli dopolední koncerty. Byla navázána i spolupráce s činohrou teplického divadla, kdy se uváděla scénická hudba pod názvem „Hodinky besedy s orchestrem“.

Violová a violoncellová skupina Krušnohorského symfonického orchestru.

Koncem čtyřicátých a počátkem padesátých let vznikalo mnoho symfonických orchestrů v různých městech. I v našem regionu zaznamenáváme podobné aktivity například v Litvínově či v Děčíně. Na rozdíl od Teplic se jednalo výhradně o zájmové sdružení místních hudebníků, kteří vykonávali tuto činnost jako svou zálibu. 14. a 15. srpna 1949 se konají dva společné koncerty teplického orchestru a Symfonického orchestru města Litvínova, na nichž zazněla díla Antonína Dvořáka. Zde se orchestr představil pod dalším názvem **Krušnohorská filharmonie**. Během několika málo měsíců to byl již třetí název tělesa, který se však používal pouze necelé dva roky. Název odpovídal změně zřizovatele orchestru, neboť byl převeden do správy Krajského národního výboru.

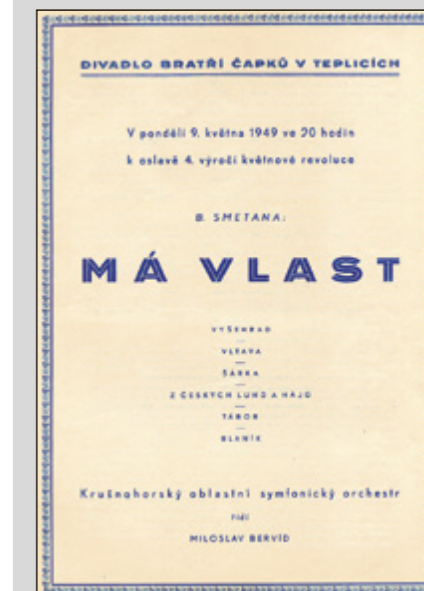
Počet uměleckých zaměstnanců teplického orchestru významně vzrostl a na konci roku 1949 již čítá 50 členů. Disponoval osmi primy, pěti hráči druhých houslí a tomu odpovídajícímu počtu v ostatních nástrojových skupinách. V tomto složení bylo již možné interpretovat běžné skladby symfonického repertoáru. Na místo druhého dirigenta nastoupil od podzimu 1949 **Miroslav Lebeda**.

Bervídovou největší zásluhou bylo zavedení abonentních koncertů, díky nimž si orchestr získával své stálé posluchače. Kromě běžných koncertů kolonádních se v sezoně 1949-1950 konalo prvních šest abonentních koncertů. Z této doby se zachovala již řada archivních dokumentů, které dokladují jak výše zmiňované časté změny názvu tělesa, tak i zajímavé počiny interpretační i dramaturgické.

V následující sezoně 1950-1951 nabízí filharmonie již osm abonentních koncertů rozdělených do dvou řad, první diriguje Miloslav Bervíd a druhou Miroslav Lebeda. Abonentní koncerty se často opakují v okolních městech a orchestr začíná naplňovat své poslání spočívající v celokrajské působnosti. 1. února 1951 přebírá Miloslav Bervíd i funkci ředitele a po zařazení mezi státní symfonické orchestry byl roku 1951 název orchestru opět změněn, tentokrát na **Krušnohorský symfonický orchestr**.

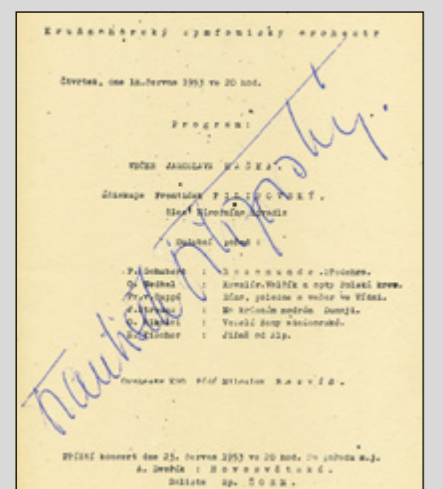

Dechová sekce Krušnohorského symfonického orchestru.

První abonentní cyklus koncertů.

Koncert 18. června 1953 s Františkem Filipovským.

Krušnohorský symfonický orchestr se svým šéfdirigentem Miloslavem Bervídem ve velkém sále teplického divadla.

Jelikož v Teplicích kromě symfonického orchestru aktivně působil i divadelní provoz, jehož součástí byl operetní soubor včetně baletu, sboru, sólistů i vlastního divadelního orchestru a prostory divadla byly velmi vytíženy, neměl symfonický orchestr odpovídající zázemí, které by umožňovalo racionálně plánovat zkouškovou a koncertní činnost. Velký vliv na umělecké výkony tělesa měl jistě akustický rozdíl nevyhovující zkušebny a zcela odlišného jeviště divadla. Hudebníci zpravidla zkoušeli v sále zkušebny ve Školní ulici č. p. 8 v prostorách dnešního Státního okresního archivu, kde bylo i sídlo administrativy, a poté se stěhovali na generální zkoušku a koncert do velkého sálu teplického divadla, které tehdy neslo název **Divadlo Bratří Čapků**, kde se během koncertní sezony konaly všechny večerní symfonické koncerty.

V letním provozu se situace ještě více komplikovala, neboť se kolonádní a letní večerní koncerty konaly pod terasou divadla v prostorné dřevěné mušli s příjemnou akustikou, nebo v prostoru dnešních „Ptačích schodů“ v lázeňském parku. Při nepříznivém počasí se orchestr stěhoval opět do divadelních prostor, nebo do sálu v Císařských lázních.

Během roku 1951 orchestr už koncertuje i za hranicemi kraje v **Pardubicích, Náchodě, Hradci Králové** a v roce 1952 se poprvé představuje publiku v **Praze**. Společně s baletem Státního divadla v Brně zde uvádí Slovanské tance a ještě v témže roce se orchestr opět vrací do Prahy, kde ve Smetanově síni pořádá samostatný koncert.

V roce 1953 se začínají konat kromě klasických symfonických koncertů i koncerty tematické, na kterých často účinkovali i populární pražští herci. 18. června se konal například koncert s podtitulem Večer Jaroslava Haška, kde účinkoval člen Národního divadla v Praze herec **František Filipovský**.

V létě 1953 odchází z funkce druhého dirigenta Miroslav Lebeda a dále se věnuje pedagogické činnosti v teplické hudební škole, kde později působil i jako její ředitel. Na jeho místo nastupuje **Josef Daniel**, původně hornista České filharmonie. Během roku 1954 se začínají realizovat první koncerty pro školní mládež. Byla to záslužná činnost motivovaná též výchovou nové generace mladých posluchačů, potenciálních budoucích pravidelných návštěvníků koncertů teplického orchestru. Četnost těchto koncertů nebyla zpočátku příliš velká, vrcholu dosáhla až v 60. a 70. letech, kdy se výchovné koncerty staly až bezmála hlavní činností orchestru.

Obdivuhodné bylo tehdejší nadšení a mimopracovní aktivita členů orchestru, kteří s vidinou zlepšení svých koncertních podmínek vybudovali a upravili vlastními silami nové pódium i hlediště v prostorách nádvoří teplického zámku. Vzniklo tak nové koncertní místo, kde se od roku 1955 za příznivého počasí konaly vyhledávané večerní koncerty i produkce Teplického hudebního léta, které probíhaly již od roku 1951. V rámci těchto letních koncertů se v roce 1956 provedly všechny Beethovenovy symfonie a zámecké nádvoří bylo pojmenováno po Ludwigu van Beethovenovi na počest pobytu tohoto hudebního velikána v Teplicích v letech 1811 a 1812. Později vznikl i hudební festival **Dny Ludwiga van Beethovena**, v současnosti pod názvem **Hudební festival Ludwiga van Beethovena**.

Působení Miloslava Bervída jako uměleckého a provozního ředitele bylo obdivuhodné, neboť zastával několik funkcí současně. Pro rozvoj, upevnění a rozšíření nově založeného orchestru vykonal mnoho užitečné práce a plným právem si zaslouží pro své organizační i umělecké schopnosti uznání. Spolupráce Miloslava Bervída s orchestrem trvala do října 1956, kdy odchází do Mariánských Lázní.

Plakát na jeden z prvních zájezdů orchestru do Chomutova 9. prosince 1950.

Josef Daniel (1928-1986).

Narodil se 9. června 1928 v Sendražicích u Kolína. Během studia na Pražské konzervatoři, kde studoval lesní roh u prof. E. Kaučkého, byl členem orchestru Divadla 5. května, orchestru FOK a od roku 1947 působil i v České filharmonii. Od roku 1949 studoval na Akademii múzických umění v Praze obor dirigování u M. Doležila, V. Neumanna, K. Ančerla, V. Smetáčka a A. Klímy. Po absolutoriu AMU působil krátkou dobu jako druhý dirigent v Karlových Varech po boku Václava Neumanna a v letech 1953-1957 jako 2. dirigent v teplickém orchestru po boku Miloslava Bervída a Bohumila Berký. Od roku 1958 působil s přestávkami v Ostravském symfonickém orchestru až do roku 1983. V letech 1961-1973 vyučoval dirigování na Konzervatoři v Ostravě, kde v jeho třídě absolvovali dnešní významní dirigenti, např. S. Bogunia, S. Macura, P. Altrichter a další. V období let 1973-1975 byl též šéfdirigentem Rozhlasového symfonického orchestru v Záhřebu. Zemřel 18. července 1986 v Ostravě.

Karikatura z koncertního katalogu sezony 1955-1956.

Bohumil Berka (1921-2004).

Narodil se 13. června 1921 ve Vídni, kde byl jeho otec učitelem na české škole. Po návratu rodiny do Čech se začal věnovat hudbě u učitele Josefa Tomana v Berouně a v roce 1940 maturoval na zdejším reálném gymnáziu. V roce 1947 absolvoval hudebně pedagogické oddělení a dirigování na Pražské konzervatoři u profesorů V. A. Aima, M. Doležila, P. Dědečka a F. Stupky. V roce 1946 začal studovat Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, ale v roce 1948 nastoupil jako 2. dirigent Moravské filharmonie Olomouc, kde působil do roku 1956 po boku F. Stupky. Za svého působení v Olomouci byl činný též jako lektor hudebního ústavu Univerzity Palackého. V letech 1956-1972 byl šéfdirigentem a ředitelem teplické filharmonie a působil i u orchestrálního sdružení pražských učitelů. V šedesátých letech často umělecky působil v tehdejší NDR, Bulharsku, Rumunsku, Norsku a Švédsku, kde dirigoval orchestry v Trondheimu a Östersundu. Počátkem sedmdesátých let musel odejít z funkce ředitele i šéfdirigenta, na místě 2. dirigenta však působil v Severočeské filharmonii až do roku 1985. Byl výraznou osobností hudebního života v Teplicích, často uváděl premiéry skladeb tehdejších současných autorů a pravidelně spolupracoval se Svazem československých skladatelů. Zemřel 28. března 2004 v Teplicích.

13. Léta slavných druhých dirigentů. Bohumil Berka 1956-1972

Na uvolněné místo uměleckého ředitele a šéfdirigenta nastoupil **Bohumil Berka**, absolvent Pražské konzervatoře. Měl bohaté dirigentské zkušenosti, neboť před svým příchodem do Teplic pracoval osm let v Moravské filharmonii Olomouc po boku Františka Stupky. V době Berkova nástupu již orchestr koncertoval pravidelně v dalších městech kraje a pořádal dokonce abonentní koncerty nejen v Teplicích, ale i v **Chomutově, Mostě, Ústí nad Labem a Děčíně**. Pokud považujeme dnes Miloslava Bervída za osobnost zakladatelskou, pak Bohumil Berka úspěšně navázal na sedmiletou Bervídovu uměleckou práci a zúročil jeho dosavadní činnost dalším bohatým repertoárem z děl klasické, romantické i soudobé tvorby. Významnou měrou se zasloužil o novou koncepci koncertů pro školy, které byly koncipovány rozděleně dle stupně závažnosti programu a vždy s průvodním slovním výkladem.

Budovatelská atmosféra 50. let bohužel neminula ani uměleckou oblast a v duchu tehdejší propagandy pod heslem „umění patří pracujícím“ se konaly koncerty přímo v závodech a v pracovní době. Dnes si možná tuto situaci nedokážeme představit, ale zároveň by nebylo správné tuto činnost zásadně odsuzovat bez znalostí tehdejších poměrů. Symfonické večerní koncerty byly přijímány posluchači velmi kladně, zvláště pak koncerty s průvodním slovem **Mirko Očadlíka, Miroslava Barvíka, či Václava Holzkněcha**.

Koncert v roce 1961 v teplických strojírnách Testroj během pracovní doby.

Vytížení členů orchestru bylo enormní, během sezony 1956-1957 bylo provedeno na padesát školních koncertů, deset abonentních v Teplicích a na čtyřicet repríz v okolních městech. K tomuto výčtu je třeba připočíst koncerty v letní sezoně, kdy se konalo týdně osm koncertů. Ročně tak orchestr uspořádal více jak 160 koncertů. V létě 1957 byla navázána spolupráce se **Staatliches Kulturorchester Pirna** v bývalé NDR, která byla vítaným oživením do té doby pouze tuzemských koncertních zájezdů. Koncert v **Pirně** 12. srpna 1957 se tak zapsal do historie orchestru jako první zahraniční zájezd. Od té doby byly každým rokem s tímto partnerským orchestrem pořádány v saských městech výměnné koncerty. S přestávkami trvaly až do roku 1983.

V říjnu 1957 odchází druhý dirigent Josef Daniel do Ostravského symfonického orchestru, dnešní Janáčkovy filharmonie Ostrava. Jeho termíny dočasně převzali jako stálí hosté pražští dirigenti **Alois Klíma, František Stupka a Zdeněk Košler**. Bylo jistě zajímavé a velmi přínosné spolupracovat s takovými velikány českého umění.

V březnu 1958 si orchestr připomněl 10. výročí svého založení a mohl bilancovat svou činnost za uplynulé desetiletí. Výstižně tehdejší úroveň orchestru komentoval Tomislav Volek v dobovém tisku: „KSO kdysi skutečně začínal jako pouhý lázeňský orchestr. Dnešní jeho výkony však potvrzují, že dětské krůčky a doby tápání jsou pryč a že je vyléčena i zhoubná choroba častých změn ve vedení.“ V závěru si však neodpouští poznámku: „Kdyby bylo možné rozšířit počet houslí o čtyři hráče a omladit druhé housle, byl by orchestr schopen nastudovat ještě náročnější skladby, které by prospěly i jeho uměleckému růstu.“

Koncert ve staré dřevěné Mušli v létě 1958.

Stála v Lázeňském parku mezi divadlem a Císařskými lázněmi do roku 1967.

KSO vykazuje velkou zájezdovou činnost a často hraje i na malých místech. Při jednom zájezdu v útulné vesničce měl uvítací proslov málo zkušený řečník. Poněkud se zahokl rozrušením a vzbudil tím menší nepokoj mezi námi hudebníky.

Všichni jsme se ale museli zasmát, když při uvádění 60 členného orchestru se šéfdirigent Bervídem se několika krátek přelil a uvítal... Kapleu KSO se svým šéfredaktorem Bervídem.

... 297 paus!

KSO cvičí v začouzené místnosti vytápěné plynem. Dostala název: »Plynová komora«. Není divu, že si členové o přestávkách rádi zajdou do kuřárny, kde se vášnivě věnují šachům. Má přiléhavý název »Šachárna«. V šachovém opojení někdy hrál přeslechnou i zvonění k nástupu.

Onehdy si musel dokonce dirigent sám pro ně zajít, zazvonit klíčky u ucha a požádat zduřilé: »Prosím Vás, bude líbo si s námi také trochu zahrát?«

Po vánočních prázdninách se přiběhal náš šéf Bervíd do zkoušky s ovázanou nohou a nějak celý pokřivený. Prý výron při jízdě na lyžích a hrozná reuma.

Círou náhodou se nám teprve nyní dostal do rukou jeho zápisník, a tam to bylo poněkud jinak. Černé na bílém tam bylo napsáno:

1. ledna 1955 Hory,
lyže,
rum.
2. ledna Mám regma.
3. ledna Pořád regma.
4. ledna Už nemám regma!!

Umělecký vedoucí Bervíd mívá při zkouškách přiléhavé poznámky. Při vrácení různých pasáží se musí odvolávat na různá písmenka v notovém materiálu. — Zahrajte mi A jako Adolf, C jako Cecílie, a pod. Někdy si ale nemůže rychle vzpomenout na přiléhavé jméno. Zazní: U jako... Udolj, L jako Zajiček (Láďa je křestní jméno našeho klarinetisty).

Onehdy si nemohl vzpomenout na Z. Zahlaholilo: »Zahrejte mi Z jako... tentononc,« a v rozpacích ukázal na jistou část těla.

Humorné příběhy hudebníků teplického orchestru uveřejněné v koncertním katalogu sezony 1955-1956.

Zahajovací abonentní koncert
v sezoně 1956-1957

Redičich Smetana:
Předehra k opeře „Libuše“

Leos Janáček:
Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr
1. Smrt Andrijeva
2. Smrt Otopova
3. Smrt a procvitání Tarase Bulby

Johannes Brahms:
1. symfonie opus 68, c-moll
1. Ústřední část: Moderato
2. Andante sostenuto
3. Ústřední část: Allegretto e grazioso
4. Adagio. Più andante. Allegro con brío. Animato. Più allegro

Teplice, Chomutov, Ústí nad Labem, Most, Řepa 1956.

První koncert:
Ústí n. L. 23. X., Děčín 25. X., Teplice 24. X., Most 26. XI., Chomutov 5. XII.

Během prvních deseti let orchestr spolupracoval i s dalšími kulturními institucemi v kraji. Společně s **Divadlem pracujících v Mostě** uvedl Fibichovu Hippodamii, s **Pěveckým sdružením severočeských učitelů v Mostě** provedl Smetanovu Píseň českou i náročnou Beethovenovu 9. symfonii s Ódou na radost.

Na počátku sezony 1958-1959 nastoupil do funkce druhého dirigenta **Boris Masopust**, rutinní muzikant, dosavadní dirigent Armádního uměleckého souboru v Praze. Propagační leták této sezony nabízí 16 abonentních koncertů, rozdělených do dvou řad, které dirigují např. **Bohumil Berka**, **Alois Klíma**, **Boris Masopust**, **Milivoj Uzelac** i německý dirigent **Hans Wallat**, sólisty jsou **Alexander Plocek**, **Beno Blachut**, ale v Brahmově dvojkoncertu se představili též členové teplického orchestru **K. Anděl** a **V. Nowakowski**. Z této propagace vyčteme i zajímavý údaj, jak se vedení orchestru snažilo vyjít vstříc svým abonentům. Přestože cena předplatného na 8 koncertů se pohybovala v rozmezí od 40 do 72 Kčs (v případě nejlevnějšího místa se tedy jednalo o 5 Kčs na jeden koncert), nabízí se možnost splácení ceny po částech. Jako perličku je možné uvést dodatek na samém konci letáku, kde je uvedena věta: „*Všechny koncerty jsou mládeži přístupné.*“

Ve dnech 14. až 17. ledna 1959 proběhly v **Ústí nad Labem**, **Chomutově**, **Teplících** a **Děčíně** koncerty věnované 80. narozeninám významného českého dirigenta **Františka Stupky** (* 18. 1. 1879). Jejich dramaturgie byla pro posluchače velmi lákavá, neboť večer byl věnován výhradně dílům Petra Iljiče Čajkovského. Bylo mezi nimi například Italské capriccio, Předehra 1812 nebo jeho 5. symfonie e moll a dirigoval je samozřejmě František Stupka osobně. 25. ledna se orchestr představuje opět v Domě umělců v **Praze**, kde se za řízení Bohumila Berky koná koncert pro Svaz československých skladatelů.

Krušnohorský symfonický orchestr
Plán koncertů v sezoně 1958/1959
A celkem 8 koncertů

První koncert 1958 1. Smetana: Předehra k opeře „Libuše“ 2. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr 3. Brahms: 1. symfonie opus 68, c-moll Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA	První koncert 1959 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA
Druhý koncert 1958 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA	Druhý koncert 1959 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA
Třetí koncert 1958 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA	Třetí koncert 1959 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA
Čtvrtý koncert 1958 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA	Čtvrtý koncert 1959 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA

Koncerty se konají ve všech velkých sálech v Teplicích, Chomutově, Ústí nad Labem, Mostě, Děčíně a Řepě.

WOLFGANG AMBROS
Přijímá platbu koncertů předem nebo po částech.

První koncert v 19.30 hodin v 19.30 hodin. Všechny koncerty jsou mládeži přístupné.

Poprosbu posluchačů o zařazení slavné Alžbětínské serenády při kolonádním koncertě v roce 1959.

Bohumil Berka

Renold Brings, Serenada.

Jar lom jsme milili, a p. die. Berka slíhal, na leto.

Dobry den, se tedy upomenuci:

Bohumil Berka

Váš věrný

Žádost posluchačů o zařazení slavné Alžbětínské serenády při kolonádním koncertě v roce 1959.

KRUŠNOHORSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR
Plán koncertů v prvním čtvrtletí roku 1958

III. abonentní koncert TRD 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA	Abonentní koncert KSO 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA	IV. abonentní koncert TRD 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA	Abonentní koncert KSO 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA	Abonentní koncert KSO 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA	V. abonentní koncert TRD 1. Smetana: Píseň českou 2. Beethoven: 9. symfonie opus 95, f-moll s Ódou na radost 3. Janáček: Taras Bulba - rhapsodie pro orchestr Dirigenti: BOHUMIL BERKA, ALLOIS KLÍMA

Všechny informace podle koncertů KSO, Teplice, Školní 8, tel. 3483. Koncerty se konají ve všech velkých sálech v Teplicích, Chomutově, Ústí nad Labem, Mostě, Děčíně a Řepě.

Plakát koncertů v Teplicích, Děčíně a Ústí n. L. v měsících leden až březen 1958.

Dechová skupina orchestru roku 1959 v dřevěné mušli v Lázeňském parku.

Bohumil Berka se svým orchestrem roku 1960.

Koncert v Praze pro Svaz československých skladatelů v roce 1961.

KRUŠNOHORSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR

Zastupit' umělec prof. Fr. Stupka
18. ledna 1959 ve dvanácti 12 h

KONCERT
k 80. narozeninám zastupit'ho umělce
prof. FR. STUPKY

Ústí n. L. 14. I. - Chomutov 15. I. - Teplice 16. I.
Děčín 17. I. 1959

Večer P. I. Čajkovského

ITALSKÉ CAPRICCIO
ANDANTE CANTABILE
1812 - PŘEDEHRA
V. SYMFONIE e moll.

I. Andante, Allegro con animo - II. Andante cantabile -
III. Allegro moderato - IV. Finale, Andante maestoso,
Allegro vivace

Řídí:
Zastupit' umělec prof. Fr. Stupka.

SVAZ ČESKOSLOVENSÝCH SKLADATELŮ

Neděle 25. ledna 1959. Začátek v 19.30 hodin.

SYMFONICKÝ KONCERT
NOVÉ TVORBY

CHRAB KOHOUTEK: FESTIVALOVÁ PŘEDEHRA
ZDANĚK POLPRECHT: LETNÍ ULANOVKA, SYMF. BASIN
FRANTIŠEK SUCHÝ: VÝHRADEK SUTIA PRO VIOLU
A ORCHESTR
JARMIL ŠUBROHAUSER: SCHERZA PRO ORCHESTR

Užínkuje:
KRUŠNOHORSKÝ SYMFONICKÝ ORCHESTR
Sá-isto
ANTONÍN HVEŠKA
Dirigenti:
BOHUMIL BERKA

Vydaný ve všech předprodejích
F. 1959 10.000.000

Proba: **DOM UMĚLCO** Věky 101

Milivoj Uzelac (1919-1988).
Narodil se 16. června 1919 a po absolvování Reálného gymnázia v Praze pokračoval v letech 1938-1943 na Pražské konzervatoři ve studiu dirigování u Metoda Doležila a Pavla Dědečka a skladby u Rudolfa Karla, Františka Píchy a Jaroslava Řídkého. Za 2. světové války byl totálně nasazen v Německu jako korepetitor opery v Brémách. Po osvobození byl zaměstnán jako dirigent Filmového symfonického orchestru v Praze (1945-1956), poté se stal šéfdirigentem Moravské filharmonie Olomouc (1956-1959) a Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého v Praze (1960-1962). Zároveň působil jako šéf orchestru v Divadle na Fidlovačce (1961-1963) a též jako druhý dirigent teplického orchestru (1961-1962). V roce 1963 nastoupil na místo šéfdirigenta v Hudebním divadle v Karlíně, kde zůstal až do roku 1975. V sedmdesátých letech rovněž spolupracoval s Velkým orchestrem Pragokonzertu a s orchestrem Ladislava Štáidla. Pravidelně hostoval v tehdejší NDR i NSR a v Polsku. Při své dirigentské činnosti působil zejména v oblasti filmové hudby, dále jako divadelní, muzikálový a operetní dirigent. Je znám i jako autor hudby k velkému množství krátkometrážních dokumentárních filmů a rozhlasovým hrám i populárních skladeb pro orchestr. Spolupracoval na jevištní úpravě filmového muzikálu Cikáni jdou do nebe skladatele Jevgenije Dogy. Zemřel 8. března 1988 v Praze.

Vraťme se však do roku 1960, kdy byl změněn název orchestru na **Severočeský symfonický orchestr (SČSO)** a byly mu poskytnuty rozsáhlé prostory barokní budovy Zahradního a plesového domu v ulici U Zámku č. p. 1. Sálem, kde se od poloviny 18. století konaly koncerty a který v době největší slávy teplických lázní hostil řadu vynikajících umělců, získal orchestr zkušebnu, zázemí pro hudebníky i administrativní prostory. Během roku se pořádá více než 120 koncertů, z toho kolem 70 na zájezdech a počet členů se stabilizuje na čísle 62. Na konci roku 1960 odchází Boris Masopust a na místo druhého dirigenta nastoupil 1. ledna 1961 **Milivoj Uzelac**. Přichází i významná umělecká posila na post koncertního mistra, vynikající houslista a dosavadní koncertní mistr České filharmonie **Karel Šroubek**, který byl nucen z politických důvodů z Prahy odejít.

Neobvyklým zážitkem tohoto roku byl orchestrální doprovod šedesátiletého souboru Kubánského baletu na jaře roku 1961. Ten za doprovodu teplického orchestru realizoval vystoupení s tradiční baletní i nezvyklou kubánskou moderní hudbou čtyřikrát ve Smetanově divadle v Praze a v dalších největších českých městech v rámci svého turné po Evropě i Asii. Dirigentem byl Bohumil Berka, jenž pokračoval v turné s baletem dále do Maďarska, Rumunska a Bulharska.

V březnu 1962 nahrazuje Milivoje Uzelace druhý dirigent **Josef Svoboda**. Teplickému publiku se poprvé představil 23. března a ihned si získal oblibu u hudebníků i posluchačů. Rozvoj jeho talentu však zastavila tragická smrt dne 19. února 1963.

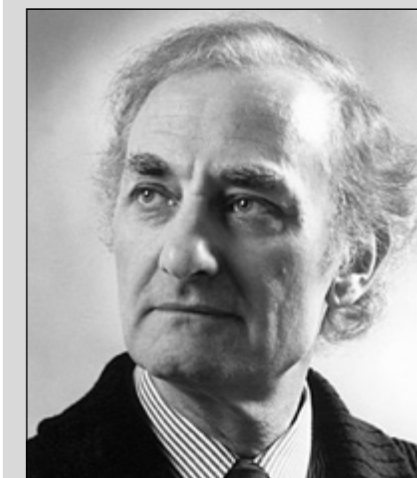
Josef Svoboda.

Poté přichází do Teplic na šest měsíců **Martin Turnovský**, který byl v té době již uznávaným dirigentem. Absolvoval s orchestrem mimo jiné i koncert 28. dubna 1963 v rámci Koncertní přehlídky orchestrů v pražském Rudolfinu, z pohledu tehdejší kritiky bohužel ne příliš vydařený. Pro nás je kritika zajímavá především kvůli zmínce o Miloslavu Bervídovi, bývalém šéfdirigentovi teplického orchestru v letech 1949-1956, který v té době řídil orchestr v Mariánských Lázních. Vladimír Šefl uvádí v souhrnném článku o této koncertní přehlídce v **Rudém právu**: „*Městský symfonický orchestr Mariánské Lázně s dirigentem M. Bervídem se mohl v přehlídkovém srovnání sotva výrazněji uplatnit (hrál vůbec v nejmenším obsazení a ještě potřeboval výpomoc!). Máme však se stejnou shovívavostí posuzovat Severočeský symfonický orchestr Teplice, v jehož hře se vedle výborných smyčců objevily vážné nedostatky ve skupině dechových nástrojů? Tepličtí byli ve zvláštní situaci: jediní nehráli se svým stálým dirigentem. Výkon Martina Turnovského nesl však právě rysy silné dirigentské osobnosti. Neuspokojivý výsledek bude mít tedy zřejmě hlubší příčiny.*“

Situaci, kdy se na počátku novodobé historie orchestru v roce 1948 rychle střídali šéfdirigenti, orchestr zažil v obsazování míst druhých dirigentů na počátku let šedesátých. Během čtyř let prošli tímto místem čtyři dirigenti.

Koncert v teplickém divadle se sólistou koncertním mistrem orchestru Karlem Šroubkem v roce 1963.

Martin Turnovský (* 22. září 1928).
Ančerlův žák z AMU, který později studoval ještě u věhlasného Georga Szélla, suverénní vítěz prestižní dirigentské soutěže v Besançonu z roku 1958, účinkoval na Pražském jaru poprvé už v roce 1951, když ve Smetanově divadle řídil tehdejší Československý soubor národních písní a tanců. Působil i řady našich předních orchestrů, s nimiž pravidelně účinkoval téměř každoročně také na Pražských jarech. Byl sbormistrem a dirigentem Armádní opery (1952-1955) a dirigentem Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého (1955-1960). Působil jako dirigent Státní filharmonie Brno (1959-1962), v teplické filharmonii na postu druhého dirigenta v roce 1963 a poté odešel na místo šéfdirigenta Plzeňského rozhlasového orchestru (1963-1966). Turnovského si opakovaně zvali jako hosta Vídeňští symfonikové a v letech 1966-1968 se stal šéfem slavné Staatskapelle v Drážďanech. Po srpnu 1968 odešel do Rakouska a až do roku 1980 byl hudebním ředitelem Norské národní opery v Oslu a zároveň šéfem orchestru v Bonnu. Hostoval u významných zahraničních orchestrů (New York Philharmonic Orchestra, Symfonický orchestr bavorského rozhlasu v Mnichově, Bamberger Symphoniker, The Royal Liverpool Philharmonic Orchestra, Wiener Philharmoniker, London Symphony Orchestra, Cleveland Orchestra, Seattle Symphony Orchestra aj.). Po roce 1989 se pravidelně vracel k hostování u českých orchestrů a v letech 1992-1995 byl šéfdirigentem Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK a od roku 1997 hlavním hostujícím dirigentem Gumma Symphony Orchestra v Japonsku.

Libor Pešek (* 22. června 1933). Studoval pražskou AMU u Karla Ančery, Václava Smetáčka a Václava Neumanna. U teplického orchestru vykonával funkci druhého dirigenta v letech 1963-1969. Od roku 1969 byl šéfdirigentem Frysk Orkest v nizozemském Leuwardenu a současně stál v čele Východočeského komorního orchestru v Pardubicích. Hostoval u českých i zahraničních orchestrů a po mimořádném úspěchu jeho koncertu s London Philharmonic Orchestra působil v letech 1987-1997 jako umělecký šéf a hlavní dirigent Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. Od roku 1990 byl též prvním hostujícím dirigentem Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK a dodnes je častým hostem orchestrů ve Francii, Holandsku, Rakousku, Německu, Velké Británii a je pravidelně zván k orchestrům v USA ve Filadelfii, Clevelandu, Chicagu, St. Louis, San Francisku, v kanadském Montrealu aj. Je považován za velkého propagátora díla Josefa Suka a Vítězslava Nováka.

Libor Pešek při kolonádním koncertě na terase teplického divadla v roce 1965.

1. listopadu 1963 však přichází po Martinu Turnovském **Libor Pešek**, který u orchestru zůstal celých šest let. Práce orchestru v těchto letech byla velmi náročná, výjimkou nebylo ani 38 frekvencí měsíčně, neboť pracovní týden byl tehdy šestidenní a při zájezdové činnosti, zvláště na Liberecko a Hradecko, se z důvodu vyčerpání často pořádaly dva výchovné koncerty dopolední, odpolední generální zkouška a večerní koncert.

V létě roku 1964 se konal první ročník **Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena**. Navázal na tradici původních Dnů Ludwiga van Beethovena, konaných od počátku padesátých let. Jeho založení bylo pro město Teplice významnou příležitostí prezentovat svou kulturu a zvát k účinkování s orchestrem vynikající hostující dirigenty a sólisty. Festivalová tradice se udržela dodnes, ovšem jak se dočteme dále, došlo k jeho podstatnému dalšímu rozšíření i zkvalitnění celého jeho průběhu.

V březnu 1965 se orchestr po šesti letech vydává opět do tehdejší NDR, kde pokračuje v konání výměnných koncertů s orchestrem v **Pirně**. Bohumil Berka prožíval v té době vrchol své umělecké kariéry. V listopadu 1966 se vrací ze svého již pátého uměleckého hostování v Norsku a Švédsku, kde dirigoval koncerty s orchestry v Trondheimu a Östersundu. Díky uvolňování politické atmosféry na konci šedesátých let začíná orchestr účinkovat i v církevních prostorách v **Oseku, Litoměřicích, Ústí nad Labem, Varnsdorfu a Kladrubech u Plzně**. Začínají se pořádat i netradiční koncerty na ještě netradičnějších místech, například 27. května roku 1967 byla provedena mimo jiné i Händelova Vodní hudba na rozlehlém rybníku v teplické Zámecké zahradě.

Violy, violoncella a kontrabasy v roce 1964 v teplickém divadle.

Rok 1968 přináší otevřenou diskuzi nejen ve věcech politických, ale živě se probírají i témata umělecká s cílem změnit a zkvalitnit činnost orchestru. 30. dubna 1968 přebírají zástupci orchestru z rukou tehdejšího prezidenta Ludvíka Svobody státní vyznamenání „Za vynikající práci“, ovšem již 2. května píše tympánistka orchestru **Eva Sobišková** vedení orchestru otevřený dopis, ve kterém žádá o přehodnocení četnosti uvádění skladeb současných autorů, omezení hostování a uvádění skladeb německých dirigentů Zoephla a Burkhardta „*kterých si po umělecké stránce dostatečně nevážjí ani členové orchestru Pirna*“ a místo nich zvát vynikající české dirigenty Šejnu, Smetáčka nebo Klímu. V reakci na udělení vyznamenání mimo jiné uvádí: „*Jsem přesvědčena, že udělení vyznamenání naší problematickou uměleckou situací ani nevyřešilo, ani nezmenšilo. Já se nepamatuji, že bychom kdy měli tak špatné kritiky a zároveň s převládající většinou členů orchestru jsem přesvědčena, že zdaleka není vše v pořádku. B. Berka by konečně měl přestat brát tyto kritiky na lehkou váhu, uvážít, zda se nebezpečně nemýlí ve svém přesvědčení o kvalitách a dokonce stále stoupajících kvalitách našeho orchestru, dopřát sluchu kritickému a poradnímu hlasu členů orchestru a ZV a společně s nimi udělat vše pro očistění naší pověsti a opodstatnění naší existence jakožto profesionálního symfonického tělesa.*“

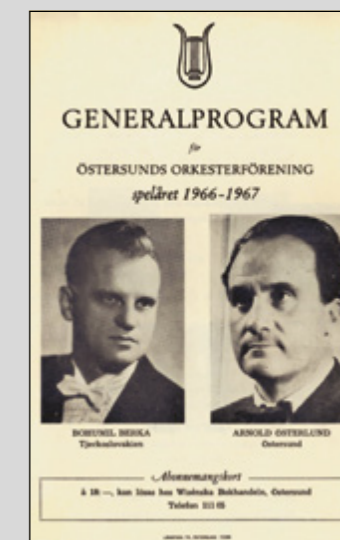
Srpen 1968 zastihl členy orchestru v plném provozu kolonádních koncertů za řízení Libora Peška a dopady událostí po tomto krizovém roce na sebe nenechaly dlouho čekat.

Koncert v teplickém divadle v únoru 1964 s dirigentem Bohumilem Berkou.

Plán práce na měsíc květen 1965.

Koncert Bohumila Berky v norském Östersundu 11. listopadu 1966.

Plakát výměnného koncertu v německé Pirně 25. května 1967.

Vladimír Válek (* 2. září 1935).

Po studiích hry na pozoun a violu na kroměřížské konzervatoři studoval dirigování u Ludovíta Rajtera na VŠMU v Bratislavě, později pokračoval ve studiu dirigování na pražské AMU u Aloise Klímy a Roberta Brocka. V roce 1970 založil Dvořákův komorní orchestr, kde působil nejen jako hráč, ale i jako umělecký vedoucí tohoto hudebního tělesa. Má za sebou bohatou dirigentskou kariéru u mnoha orchestrů doma i ve světě. V Teplicích působil jako druhý dirigent v letech 1969-1971, dále byl šéfdirigentem Symfonického orchestru Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého (1966-1974), dirigentem Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK (1975-1986) a České filharmonie (1996-2006), šéfdirigentem Slovenské filharmonie (2004-2007) a Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze (1986-2011).

Vladimír Válek při letním koncertě na „Ptačích schodech“ v Teplicích s fagotistou A. Vinklátem.

V roce 1969 svou dirigentskou činnost v Teplicích ukončil Libor Pešek a na jeho místo přišel dirigent **Vladimír Válek**. Všichni tři poslední jmenovaní dirigenti, Turnovský, Pešek i Válek jsou dnes považováni u nás i ve světě za přední dirigentské špičky. Během jejich působení orchestr nastudoval řadu skladeb světového repertoáru, převážně děl autorů 20. století. Členové orchestru i posluchači se mohli seznámit, mnohdy poprvé, s nejnáročnějšími díly Gustava Mahlera, Maurice Ravela, Igora Stravinského, Arthura Honeggera, Paula Hindemitha a dalších. Koncerty v šedesátých letech řídila i řada hostujících dirigentů, např. **Eduard Fischer, Bohumír Liška, Karel Šejna, Václav Smetáček, Radomil Eliška, Josef Hrnčíř, Karel Nosek, Josef Hercl, František Vajnar** a další. Na některé programy jejich koncertů, ale i dirigenta Berky, dosud vzpomínají starší členové orchestru i teplotičtí posluchači. Zazněla tu monumentální Vokální symfonie Jiřího Sommera, sugestivní skladby Miloslava Kabeláče, Pauerova Labuť píseň, Fischerovy Listy z Dürerovy Apokalypsy, samozřejmě kromě běžného repertoáru klasického a romantického. Šedesátá léta tedy lze považovat za dosavadní největší rozkvět, alespoň co se dirigentů a jejich dramaturgie týká. V této souvislosti je nutné připomenout nejvýraznější osobnosti orchestru tohoto dlouhého úspěšného období. Koncertními mistry byli **Karel Šroubek**, bývalý koncertní mistr České filharmonie, který však 10. dubna 1969 umírá v rakouském Linci, kam odešel na místo prvního koncertního mistra Brucknerova orchestru, dále **Jaroslav Podlesný** a **Vlastimil Prosek**, hráčskými oporami orchestru byli flétnista **Václav Matouš**, hobojsista **František Lukavec**, hornista **Josef Traksl**, klarinetista **Antonín Satýnek** a tympanista **Eva Sobišková**. Mnozí dobří a zasloužilí hráči i mnozí dirigenti žijí už jen ve vzpomínkách pamětníků a i těch už pomalu a nenávratně ubývá. Archiv notového materiálu byl vyhlášený jako druhý nejobsáhlejší po archivu Symfonického orchestru Českého rozhlasu, pečlivě ho spravoval člen orchestru **Jaroslav Bíma**. Vedoucím provozu orchestru se stal po **Františku Šlachovi František Provazník**. Ten tuto pozici zastával až do konce osmdesátých let.

Koncertní mistři Jaroslav Podlesný a Vlastimil Prosek v roce 1968.

Následná normalizace na počátku sedmdesátých let zasáhla však nejen do uměleckého života orchestru, ale zahájila i organizační změny ve vedení SČSO. Bohumil Berka ztrácí postupně politickou podporu a v roce 1970 byl krajskými orgány z funkce ředitele odvolán. 30. července 1971 byl zrušen pracovní poměr s Vladimírem Válkem s platností od 1. září a členové orchestru adresují již 5. srpna 1971 Severočeskému krajskému národnímu výboru dopis, ve kterém žádají vysvětlení rozvázání pracovního poměru s Vladimírem Válkem. V dopise se například uvádí: „V případě, že funkce uměleckého ředitele by měla být sloučena s funkcí dirigenta, žádá ZV ROH rozhodně, aby byla obsazena jedině po celostátním konkurzním řízení... Dvouletá spolupráce s dirigentem Vlad. Válkem je hodnocena členy orchestru a posluchači velmi kladně a překvapivě rozvázání pracovního poměru s ním (bez vědomí ZV ROH) kolektiv pokládá za oslabení umělecké úrovně tělesa. Je naší snahou, aby nový dirigent byl nejen politicky, ale i odborně na největší možné výši...“.

Sezona 1971-1972 byla pro Bohumila Berku obzvláštní zátěž, neboť po nuceném odchodu Vladimíra Válka vedl orchestr většinou sám. V říjnu 1972 byl úřady jmenován ředitelem **Jaroslav Soukup**, dosavadní druhý dirigent orchestru v Mariánských Lázních. 9. října 1972 poprvé zkouší s orchestrem, přičemž až 14. listopadu byl v krajských novinách Průboj zveřejněn inzerát o konání konkurzu na místo hlavního dirigenta, bohužel bez udání data a času. V té době však Soukup již naplno diriguje a úřady byl posléze potvrzen do obou funkcí. Tím se definitivně uzavřela éra Bohumila Berky jako uměleckého ředitele a šéfdirigenta, s orchestrem však spolupracoval na místě druhého dirigenta ještě dalších 13 let.

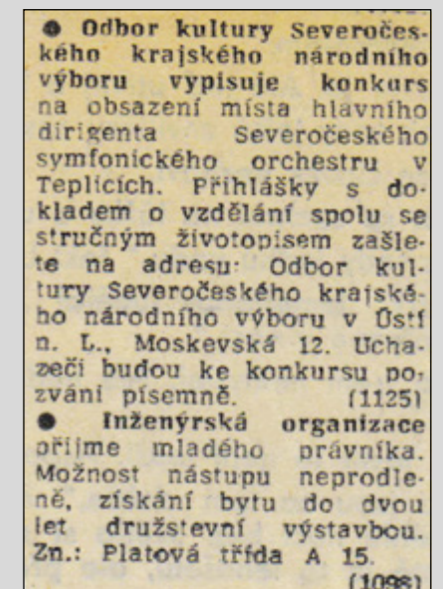
Koncert 17. července 1970 v osekém klášteře. Vpravo člen ND Praha Jaroslav Horáček.

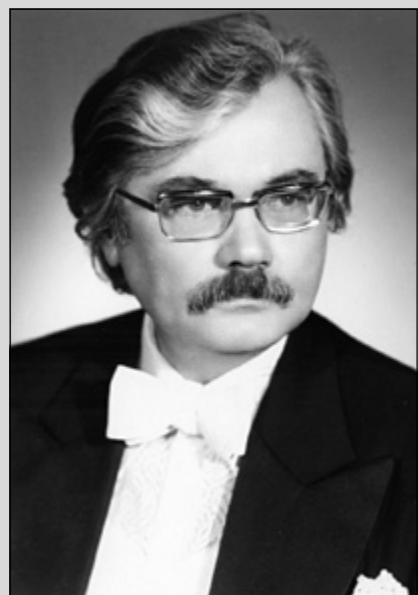
Oznámení o úmrtí Karla Šroubka.

Dopis ZV ROH adresovaný SKNV se žádostí o konání konkurzního řízení.

V krajských novinách Průboj byl 14. listopadu 1972 formálně zveřejněn inzerát o konání konkurzu na místo hlavního dirigenta, o jehož obsazení však již bylo předem rozhodnuto.

Jaroslav Soukup (1924-2001). Žák Václava Talicha zahájil svou dirigentskou kariéru ve Slovenském národním divadle v Bratislavě, poté v Armádním uměleckém souboru v Praze a od roku 1955 do roku 1972 působil jako dirigent v Západočeském symfonickém orchestru v Mariánských Lázních. Od sezony 1972-1973 nastoupil do funkce ředitele a šéfdirigenta Severočeské filharmonie. Zde začal uskutečňovat své záměry organizační a dirigentské, rozšířil počet orchestrálních hráčů, zajistil vybavení orchestru novými hudebními nástroji, provozní budova prošla rekonstrukcí a docílil přejmenování orchestru na Severočeskou státní filharmonii Teplice. Pod jeho vedením účinkovala filharmonie s úspěchem na mnoha festivalech, byla pozvána na Pražské jaro a uskutečnily se první zájezdy do Španělska, Itálie, Rakouska a tehdejší NSR. Inicioval a prosadil výstavbu nového koncertního sálu v Domě kultury v Teplicích s vynikajícími akustickými parametry, určené především k potřebám filharmonie. Jako dirigent hostoval v řadě evropských zemí a stal se jednou z nejvýznamnějších osobností v celé historii Severočeské filharmonie Teplice. Po listopadových událostech roku 1989 ukončil svou činnost šéfdirigenta a v dubnu 1990 odešel i z funkce ředitele. Zemřel 6. října 2001 a dne 11. října 2001 věnovala Severočeská filharmonie jeho památce zahajovací koncert sezony 2001-2002.

14. Budování nového zázemí orchestru. Jaroslav Soukup 1972-1989

Jaroslav Soukup měl plnou podporu tehdejšího politického vedení a dokázal ji patřičně využít. S odstupem času je třeba objektivně připustit, že většina jeho rozhodnutí směřovala ku prospěchu orchestru, jeho rozvoji a modernizaci nástrojového vybavení i jeho zázemí. Na nejvyšších místech řešil potřeby orchestru a jeho provozu a rozšířil početní stav tělesa na více než 70 uměleckých pracovníků. Postupem času se zrodila kulturní instituce, která sdružila sólisty a komorní soubory uspokojující na vysoké úrovni požadavky široké veřejnosti na hudbu symfonickou i komorní. V rámci orchestru působili sóloví i komorní hráči: klavírista **Jan Novotný**, houslista **Boris Monoszon**, **Panochovo kvarteto**, **Kocianovo kvarteto** a **Nové pražské trio**. Jaroslav Soukup zajistil i financování nákupu nových kvalitních nástrojů, zakoupených mnohdy za nedostatkovou zahraniční měnu. V roce 1973 prosadil Jaroslav Soukup zahájení náročné rekonstrukce dosavadního sídla, bývalého Zahradního a plesového domu z 18. století, kde se konala převážná většina zkoušek orchestru a kde sídlilo i jeho vedení. Orchester po dobu rekonstrukce zkoušel v náhradních prostorách, převážně v Malém sále teplického divadla.

Počínaje rokem 1973 obnovil Jaroslav Soukup partnerské koncerty v tehdejší NDR a těleso každoročně koncertuje v saském **Freiburgu**. Pokračují i pravidelné koncerty pro Svaz československých skladatelů v Praze, kde zaznívají lepší kritiky, než v letech šedesátých, i když se často omezují na hodnocení jednou větou: „Reprodukčně byl svazový koncert v dobrých rukou J. Soukupa a kolektivu Severočeského symfonického orchestru“.

Dočasná zkušebna v Malém sále teplického divadla po dobu rekonstrukce Zahradního a plesového domu.

Byla to doba, kdy se do kritiky čehokoliv nikomu nechtělo, i kdyby se jednalo pouze o umělecké záležitosti. Řada vedoucích činitelů a politických osobností působila na svých místech teprve krátce a posuzovat kriticky jejich práci nebylo příliš prozíravé. Setkáváme se sice s oslavnými titulky, které hlásají „*Skutečný vrchol sezóny*“, kde „*orchestr podal bez lichocení jeden z nejlepších výkonů sezóny*“, do objektivnosti a hlavně odbornosti však měly tyto kritiky značně daleko. Krajský tisk poměrně často referoval o koncertech SČSO i o dění v orchestru, vycházely i rozhovory s umělci, či přímo s Jaroslavem Soukupem k různým výročím a významným událostem. O to více rozčeřil hladinu poklidného života orchestru článek v krajských novinách **Průboj**, kde vyšla kritika na zahajovací koncert koncertní sezony dne 25. října 1974. Pro její zajímavost a obsáhlost je uvedena níže v plném znění.

Hlavní náplní práce orchestru v sedmdesátých letech bylo konání koncertů abonentních, letních kolonádních a desítek výchovných na území celého Severočeského kraje, ale i za jeho hranicemi. **Československé televize** natočila s orchestrem několik symfonických i populárních koncertů v atraktivním prostředí zámků **Duchcova**, **Veltrus**, na Ptačích schodech v **Teplicích** a vysílala koncerty SČSO i přímým přenosem. Od sezony 1977-1978 nacházeli noví absolventi **Konzervatoře v Teplicích**, založené roku 1971, své uplatnění i v SČSO. V mnoha hráčských skupinách se obsazení orchestru výrazně omlazovalo schopnými absolventy a díky nim podstatně rostla umělecká úroveň celého tělesa.

Ne vždy byly kritiky pro orchestr příznivé. V krajských novinách **Průboj** vyšel například nelichotivý ohlas na zahajovací koncert koncertní sezony dne 25. října 1974.

Alois Klíma.

Václav Smetáček, v pozadí violoncellista Pavel Kirs.

Emil Hlobil s členkou orchestru, violoncellistkou Jitkou Schürkovou.

Koncertní mistr Vlastimil Prošek.

Titulní strana katalogu, který v roce 1978 vydal orchestr ke svému 30. výročí novodobé historie.

Přestávka v nově zrekonstruované budově SČSF. Zleva sedí Eva Sobišková, Petr Kašpar a Miroslava Johánková.

Televizní natáčení koncertu na nádvoří zámku v Duchcově roku 1974.

Televizní natáčení koncertu v parku veltruského zámku roku 1978.

2. března 1979 se po pěti letech otevírá nově rekonstruovaná budova orchestru a 1. července dochází k přejmenování Severočeského symfonického orchestru na **Severočeskou státní filharmonii Teplice (SČSF)**. Jak vyplývá z pohledu na tehdejší plány práce, ubírala se umělecká činnost počátkem osmdesátých let k celkem poklidnému a zdánlivě bezstarostnému životu. Koncertů však ubývalo a frekvence tuzemských zájezdů nebyla zdaleka tak častá, jak tomu bylo v letech padesátých a šedesátých. Poměr zkoušek a koncertů se obrátil, opakované koncerty v jiných městech se konaly jen zřídkka. Zachován byl snad jen počet vystoupení pro školy, které často tvořily většinu náplně měsíčního plánu.

Od roku 1983 se k podzimnímu Hudebnímu festivalu Ludwiga van Beethovena přidává další festival, tentokrát pod jménem **Šostakovičovy Teplice**. Konal se nejprve na přelomu května a června, později se termín posunul na počátek května a závěrečný koncert festivalu byl vždy současně zahajovacím koncertem lázeňské sezony. Dramaturgie koncertů byla věnována především dílům Dmitrije Šostakoviče a dalším ruským skladatelům. Na festivalu vystoupili např. klavíristka **Valentina Kameníková**, houslista **Boris Monoszon**, dirigent **Algis Žurajtis** a další interpreti, často z tehdejšího Sovětského svazu. Na závěrečném festivalovém koncertě v roce 1985 měla vystoupit i vynikající **Jelena Obrazcovová**, ovšem těsně před jeho konáním účast pro svou indispozici odřekla.

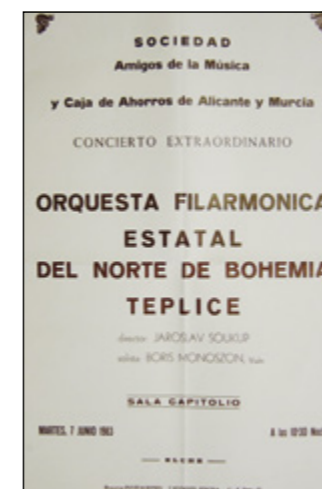
Rok 1983 znamenal pro členy filharmonie též vítanou a dlouho očekávanou změnu. Zda se jednalo o uvolnění politické situace, či zda k této skutečnosti došlo díky kontaktům Jaroslava Soukupa, dnes není známo. Jisté je, že v tomto roce se teplická filharmonie vydává poprvé ve své historii do tehdejší kapitalistické ciziny a naprostá většina jejích členů má tak poprvé možnost vidět rozdíly dvou světů. Prvním velkým západoevropským turné byl třítýdenní zájezd do **Španělska** v roce 1983, kde se filharmonie představila na deseti koncertech ve městech **Lugo, Pontevedra, Santiago de Compostela, La Coruña, Orense, Gijon, Burgos, Valladolid, Badajoz** a **Elche**.

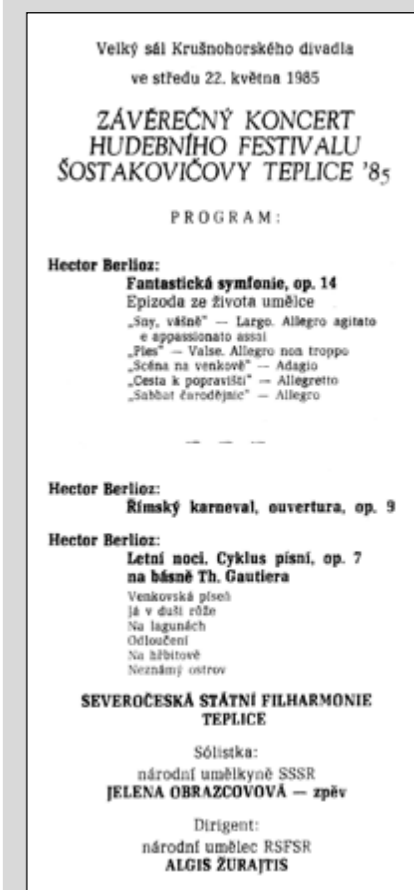
Fotografie z televizního natáčení koncertu v teplickém divadle v roce 1977.

Za dva roky se pozvání španělských pořadatelů opakovalo a orchestr se vydává do Španělska podruhé v roce 1985, tentokrát na dalších devět koncertů ve městech **Pontevedra, Lugo, Vigo, Gijon, Valladolid, Guadalajara, Cuenca, Badajoz** a **Sevilla**. Koncem tohoto roku odešel do důchodu Bohumil Berka a působil dále pouze jako dirigent studentského symfonického orchestru teplické konzervatoře. Celková doba spolupráce s orchestrem tak trvala plných 30 let.

Do funkce druhého dirigenta byl po konkurzu v roce 1985 přijat **Jan Štván**, čerstvý absolvent Akademie múzických umění v Praze ze třídy Václava Neumanna.

Plakáty koncertů ve Španělsku v roce 1983.

Festival Šostakovičovy Teplice 1985.

Algis Žurajtis a Jelena Obrazcovová při zkoušce na festivalový koncert v Zahradním domě v Teplicích.

Ing. arch. Karel Hubáček při slavnostním otevření Domu kultury.

Kolonáda přiléhající k Domu kultury.

Pohled na zadní stranu Domu kultury.

Krnovské varhany v koncertním sále.

Hlediště koncertního sálu.

Bylo již řečeno, že Jaroslav Soukup byl zdatným organizátorem a při uskutečňování svých cílů měl velký vliv. Jeho největší zásluhou provždy zůstane prosazení výstavby nového koncertního sálu, určeného pro činnost filharmonie. Kvalita hudebních sálů v Teplicích byla vždy problematická. Orchester zkoušel ve své zrekonstruované zkušebně v ulici U Zámku, poté se ovšem vždy stěhoval do budovy divadla, kde se konaly symfonické koncerty. Sál Krušnohorského divadla disponoval krásným prostředím, ale pro tak velké těleso, čítající více jak 70 členů, již nevyhovoval ani z hlediska akustického, natož provozního. Pro pořádání koncertů se sbory, či sólovým klavírem bylo pódium příliš malé a zázemí hudebníků bylo na velmi nízké úrovni. Zároveň bylo navíc vždy nutné přihlídnout i k provozu divadla, kde působil operetní soubor včetně divadelního orchestru, baletu, sboru a sólistů. Jaroslav Soukup patřil k těm, kdo přišli s myšlenkou vybudovat v Teplicích koncertní prostředí po všech stránkách odpovídající soudobým požadavkům a splňující nejnáročnější nároky akustické i provozní. Díky jeho organizačním schopnostem a též díky jeho postavení se od poloviny sedmdesátých let začalo uvažovat o výstavbě nového sálu a v roce 1979 se zahájila jeho výstavba podle projektu **ing. arch. Karla Hubáčka**, autora slavného televizního vysílače a hotelu na Ještědu.

Budova nového sálu byla situována do parku mezi divadlem a dnešním náměstím Svobody. Tehdy se jednalo o poměrně neudržovanou oblast s letní restaurační terasou. Kromě budovy sálu byla nově vybudována i přilehlá 177 metrů dlouhá kolonáda s kroužkovými a čirými skly od **akad. arch. Otakara Binara**, včetně úpravy promenády spojující náměstí s divadlem. Vznikl tak originální celek, jakási spojnice mezi centrem města, lázněmi a historickou částí Teplic. Koncertní sál **Domu kultury**, jak se budova pojmenovala, je dokonale izolován nejen od okolního prostředí, ale i od okolních vnitřních prostor, neboť disponuje dvojitou konstrukcí obvodových a hlavních vnitřních stěn.

Do roku 1986 zkoušela Severočeská filharmonie ve stísněných a nevyhovujících podmínkách Zahradního a plesového domu.

Sál s kapacitou 549 míst je největším kompaktním prostorem Domu kultury. Při projektování a výpočtu jeho akustických hodnot bylo použito v té době nejmodernějších technologií, dosáhlo se tak naprostého souladu mezi teoretickým výpočtem a skutečností. Tím se tento sál zařadil mezi nejlepší v republice. Vnitřní prostory jsou vybaveny akustickými dřevěnými obklady s rezonanční nebo odrazovou funkcí, ty dovolují jejich vzájemnou výměnu s možností akustického doladění. V hledišti jsou pevná křesla, navržená architektem **Radimem Ulmannem**, a jejich výškové uspořádání zaručuje spolu s akustickým obložím stěn dokonalý umělecký zážitek při koncertech symfonických i komorních. Největší předností sálu je prostorné jeviště pro 120 hudebníků orchestru a stočlenný pěvecký sbor a zvukově velmi vydařené varhany z Krnova.

Dům kultury disponuje ideálním zázemím pro členy orchestru: šatny hudebníků, moderní sociální zařízení včetně sprch a v současné době je zde umístěno i veškeré technické a nástrojové vybavení filharmonie. Největším přínosem pro umělecký růst tělesa je možnost zkoušení a interpretace koncertů ve stejném sále. Nové koncertní prostory byly slavnostně otevřeny Smetanovou Mou vlastní 5. listopadu 1986 v provedení Severočeské státní filharmonie Teplice a již 23. listopadu se konal přímý přenos Československé televize, která vysílala koncert s díly Ludwiga van Beethovena, Dmitrije Šostakoviče a Bedřicha Smetany.

V letech 1986 až 1989 se vydává orchestr opět do západní Evropy. V květnu 1986 účinkuje na sedmi koncertech na **Sardinii** ve městech **Sassari, Cagliari, Alghero a Nuoro** a převážnou většinu měsíců červenec a srpen tráví na **Sicílii** ve městech **Scopello a Palermo**. Letní kolonádní provoz narušen nebyl, neboť část členů orchestru zůstala v Teplicích a plně tyto aktivity splnila. Stejný způsob se opakoval i v následujícím roce, kdy polovina orchestru strávila červenec a část srpna roku 1987 opět v sicilských městech **Scopello a Palermo**.

V Koncertním sále Domu kultury Teplice probíhají od roku 1986 zkoušky i koncerty.

II. mimořádný koncert

Teplice 12. března 1987

PROGRAM:

Carl Maria von Weber:

Euryanta, předehra k opeře

Felix Mendelssohn-Bartholdy:

Koncert e moll pro housle a orchestr op. 64

Allegro molto appassionato

Andante

Allegro molto vivace

Petr Iljč Cajkovskij:

Symfonie č. 6 h moll „Patetická“

Adagio, Allegro non troppo

Allegro con grazia

Allegro molto vivace

Adagio lamentoso

Andante

Sólista:

Pavel Šporcl, housle

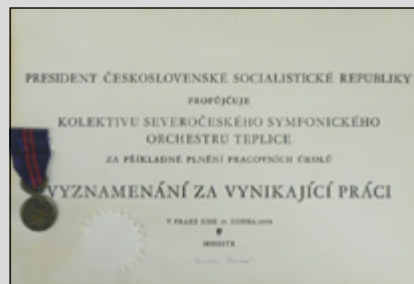
Dirigent:

zastupující umělec Karol Novek

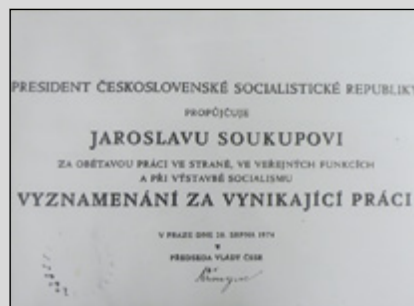
Karel Novek

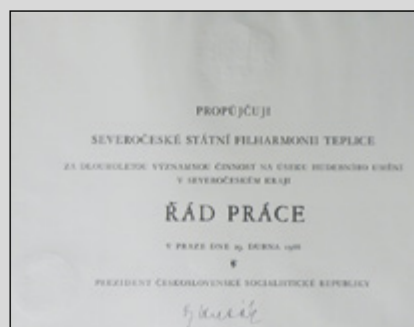
V nově otevřeném Domě kultury hrál poprvé s teplickou filharmonií dne 12. března 1987 teprve čtrnáctiletý Pavel Šporcl. Na spodní fotografii podepisuje výše zobrazený program koncertu.

Vyznamenání Za vynikající práci
z 30. dubna 1968
podepsané tehdejším ministrem kultury
Miroslavem Galuškou.

Vyznamenání Za vynikající práci
Jaroslavu Soukupovi z 20. srpna 1974
podepsané tehdejším předsedou vlády
Lubomírem Štrougaem.

Řád práce z 29. dubna 1988
podepsané tehdejším prezidentem
Gustávem Husákem.

Jaroslav Soukup měl v osmdesátých letech zdánlivě již neotřesitelné postavení jak v oblasti politické, tak především umělecké. 29. dubna 1988 obdržela filharmonie další státní vyznamenání, tentokrát „Řád práce“. Jaroslav Soukup měl v té době již titul „zasloužilý umělec“ a v kuloárech se dokonce proslýchalo, že v roce 1989 obdrží titul „národní umělec“, k čemuž však již nedošlo. Jakkoliv nám dnes mohou připadat tato ocenění kolektivů i jednotlivců zprofanovaná, jsou součástí naší historie, která se pozměnit nedá a doba upravování a zamlčování skutečností je dnes naštěstí již za námi.

V červnu 1989 koncertuje filharmonie v proslulém **Zlatém sále Musikvereinu** v rakouské **Vídni**, kde se pořádají i u nás známé novoroční koncerty Vídeňských filharmoniků, a v říjnu v německém **Rosenheimu**. Průběh všech těchto zájezdů neprobíhal vždy bez problémů a zajímavých situací. Počet členů tehdejší KSČ mezi uměleckými pracovníky orchestru se mohl počítat na prstech jedné ruky, a proto není s podivem, že za šest let cestování do západní Evropy zůstalo v emigraci několik filharmoniků i přes proškolení před každým výjezdem a povinném odevzdávání pasů v průběhu zájezdů. Na koncertní turné do západní Evropy jezdili „za odměnu“ i zasloužilí členové strany z vyšších míst kraje, kteří si často přes své celoživotní přesvědčení užívali všech výhod svobodného světa. Nejvíce ponižující byl vždy návrat z dlouhého turné, kdy se všichni již těšili na své blízké a museli podstoupit několikahodinovou prohlídku na hraničních přechodech, plnou vtíravých otázek a zasahování do osobních věcí. Situace na konci 80. let však již naznačovala velké změny a orchestr mohl sledovat při koncertních zájezdech pravdivé informace západních sdělovacích prostředků. Byl proto náležitě připraven na události, ke kterým došlo v listopadu 1989.

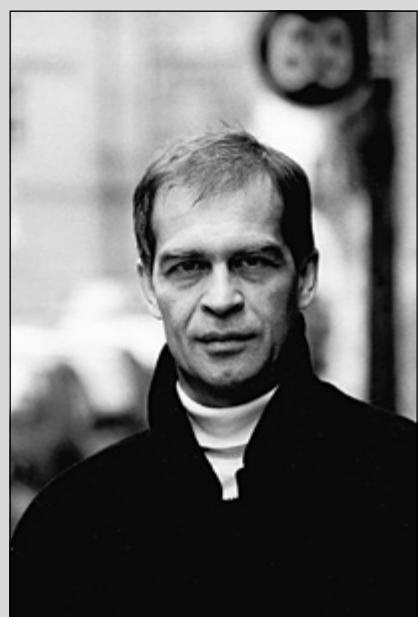
Otevření nového koncertního sálu v Teplicích upoutalo pozornost nejen v Praze, ale v celém tehdejším Československu.

Tablo členů Severočeské filharmonie Teplice v koncertní sezoně 1981-1982.

Dirigenti: Jaroslav Soukup, Bohumil Berka

- 1. housle:** A. Botha, B. Ryjáček, O. Zemánek, J. Najman, V. Dědek, F. Vasserbauer, M. Beranová, J. Mezey, L. Skalová, V. Říhová, H. Besová, J. Komárek. **2. housle:** E. Šubrt,
- P. Bechyňský, L. Kavanová, M. Bechyňská, Z. Hovorková, A. Klingerová, K. Lachmanová, J. Dvořák, V. Pobuda, E. Anděl, L. Kusý. **Violy:** M. Studenovský, R. Plasche, V. Machová,
- K. Moucha, L. Hartman, M. Velíšek. **Violoncella:** P. Kirs, P. Městka, K. Bohun, V. Chaloupka, J. Schůrková, R. Živkov, R. Houška. **Kontrabasy:** F. Valeš, E. Hora, J. Malina,
- P. Macek, V. Malík, Z. Vaník. **Harfa:** J. Matoušová. **Flétny:** V. Matouš, R. Zuber, P. Steigenhöfer, J. Kovář. **Hoboje:** F. Lukavec, B. Ševčík, F. Bublík, A. Satýnek. **Klarinety:** P. Kašpar,
- L. Zajíček, J. Matucha. **Fagoty:** J. Borovička, A. Besa, A. Sochor, J. Bíma. **Trubky:** K. Maidl, V. Kubálek, L. Horký, J. Šindelář. **Lesní rohy:** J. Traksl, J. Svobodová, P. Gieci,
- B. Machula, M. Machulová, V. Fišnar, M. Janata. **Pozouny:** R. Novák, M. Polák, M. Růžička, J. Kasík. **Tuba:** J. Eichler. **Bicí:** E. Sobišková, J. Cikryt, F. Šiška, J. Vaník.

Jan Štván (* 1958).

Vystudoval varhany na Pražské konzervatoři u prof. Jiřího Ropka, dirigentské vzdělání získal na pražské AMU u Václava Neumanna, v italské Sieně u Genadije Rozhdestvenského a ve Stuttgartu u Helmutha Rillinga, který ho také pozval jako svého posluchače na několik koncertů na Bach Oregon Festival do USA. Během studií pracoval postupně v baletu a opeře Národního divadla v Praze, nejprve jako korepeticitor, později jako sbornistr. Od roku 1985 působil jako druhý dirigent v Severočeské filharmonii Teplice a v letech 1989-1991 jako její šéfdirigent. V letech 1989 a 1990 byl též asistentem Václava Neumanna u České filharmonie. Jako hostující dirigent působil téměř u všech českých orchestrů, koncertoval v mnoha zemích Evropy, v Izraeli, USA i v Jižní Americe. Po odchodu z teplické filharmonie působil mnoho let ve Státní opeře Praha a v opeře Divadla J. K. Tyla v Plzni, kde byl v letech 1997-2001 jejím šéfdirigentem.

Jan Štván v Domě kultury v Teplicích.

15. Nová doba, nové podmínky. Jan Štván 1989-1991

V listopadu roku 1989 se situace v SČSF příliš neliší od ostatních orchestrů v republice. Od pondělí 13. listopadu probíhaly v Teplicích tzv. ekologické demonstrace, jichž se filharmonici aktivně zúčastňovali, a 18. listopadu se filharmonie na svém koncertě v Liberci poprvé dovídá o událostech 17. listopadu v Praze. Informace, které byly zatím velmi protichůdné, se šířily českou kulturní scénou obrovskou rychlostí a neminuly ani hudební život v Teplicích. V pondělí 20. listopadu přijíždí na hostování k filharmonii slovenský dirigent **Richard Zimmer**, který měl nastudovat abonentní koncert s díly J. V. Tomáška, O. Flosmana a J. Haydna. Situace před první zkouškou byla velmi napjatá a každý hudebník čekal, kdo jako první bude reagovat na události minulých dnů v Praze. První odvážlivci se vyslovili pro zrušení zkoušky a navrhli přihlásit se k výzvě České filharmonie v čele s jejím šéfdirigentem Václavem Neumannem, která v té době absolvovala turné v Japonsku, a společně se studenty se jako první ve městě zapojit do stávkové pohotovosti. Je až s podivem, jakou rychlostí se věci daly do pohybu. Po necelé hodině od zahájení stávky se do orchestru dostavil jak dosavadní ředitel a šéfdirigent Jaroslav Soukup, tak i činovníci OV KSČ, kteří často i nevybíravým způsobem varovali hudebníky před následky jejich postoje. Rozvinula se diskuze, kde zazněla i slova: „Uvědomte si, kdo vás platí, kdo vás nechal vystudovat, komu tím sloužíte, jaké to může mít pro vás následky.“ Zazněly i další výhrůžky, ovšem i přes tato varování došlo ke změně celého zkouškového týdne a je třeba ocenit neústupnost naprosté většiny členů orchestru.

Diskuze členů orchestru s vedením OV KSČ 20. listopadu 1989 o zahájení stávky.

Byla to doba nejistá, tři dny po pražských událostech nebylo zdaleka nic rozhodnuto. Už z tohoto důvodu je třeba brát postoj členů filharmonie za čin odvážný, který mohl významnou měrou ovlivnit jak existenci jednotlivců, tak i celé filharmonie. Ne vždy se setkávala reakce filharmoniků s pochopením, teprve později se přidávaly další instituce, ovšem to již byla politická situace daleko přehlednější. Neměli bychom však zapomínat, kdo se jako první postavil po bok studentů a zahájil změny v naší zemi.

Na plánovaném koncertě ve čtvrtek 23. listopadu se nehrál původní abonentní program, ale před zcela zaplněným sálem zazněla česká hymna, Smetanova Vltava a byla uspořádána diskuze za účasti studentů, účastníků pochodu na Národní třídu v Praze a pražských herců. Publikum přijalo aktivitu filharmonie s velkým nadšením. Podobné koncerty se ještě opakovaly 30. listopadu a 7. prosince a tentokrát již byly přítomny i osobnosti spojené s listopadovými změnami, například **Petr Čepek**, **Karel Roden**, **Ivana Chýlková**, **Eliška Balzerová**, **Jiří Císler** a další.

Shodou okolností byla na pátek 24. listopadu předem naplánována výroční schůze tehdejšího ZV ROH do prostorů restaurace Uran v Teplicích. Zúčastnili se jí členové i vedení orchestru. Místo původního programu schůze se však aktivity ujímají lidé, kteří si uvědomují, že je čas mnohé změnit a že je to možné pouze s novým, minulostí nezatíženým vedením. Jaroslav Soukup byl vyzván, aby rezignoval na místo šéfdirigenta, jeho éra byla tímto završena a k orchestru se již nikdy poté jako dirigent nevrátil. Funkci ředitele ovšem formálně zastával až do dubna 1990. I přes nesporné zásluhy na budování orchestru jako celku i jeho zázemí se stal bohužel symbolem tehdejšího režimu a poté i obětí sametové revoluce.

Na přelomu listopadu a prosince 1989 se v rámci koncertů konaly v koncertním sále Domu kultury diskuze s pražskými herci. Na méně kvalitní fotografii lze vidět kromě studentů i Karla Rodena, Ivanu Chýlkovou nebo Petra Čepka.

Jan Štván.

23. listopadu 1989 se během koncertu uspořádala diskuze s účastníky pochodu na Národní třídu v Praze.

Filharmonici při demonstraci na Benešově náměstí v Teplicích.

Ing. Petr Macek (* 1947).
Absolvoval v roce 1978 Pražskou konzervatoř ve třídě profesora Z. Bendy. Profesionální hudební dráhu začal v Symfonickém orchestru AUS, krátce byl členem orchestru divadla teplické operety a do roku 1995 členem kontrabasové skupiny Severočeské filharmonie Teplice. V roce 1977 založil komorní soubor Nálady, s nímž uskutečnil velký počet koncertů doma i v zahraničí. Od roku 1990 je také protagonistou, zakladatelem a kontrabasistou dalších komorních souborů - Quintetta concertante, Festivalových smyčců a Festivalového orchestru v Mostě, je pořadatelem cyklu koncertů Mostecká hudební setkání. Od května do září 1990 vykonával funkci zastupujícího ředitele Severočeské filharmonie Teplice.

V prosinci 1989 vystřídal na postu šéfdirigenta Jaroslava Soukupa mladý dirigent **Jan Štván**, který zastával do té doby funkci druhého dirigenta. Administrativního vedení se v květnu 1990 na pět měsíců ujímá **Petr Macek**, dosavadní kontrabasista filharmonie, který měl již zkušenosti s agentážní činností. Koncertní činnost pokračovala převážně dle v minulosti uzavřených smluv a termínů, je však znát, že více prostoru ve společnosti dostávají změny v politickém dění. V červnu je angažován na místo druhého dirigenta **Jiří Kubík**. Ze zajímavých počínů stojí jistě za zmínku 30. červen, kdy filharmonie účinkovala na koncertě věnovaném 160. výročí prvního úplného liturgického provedení Beethovenovy Missy solemnis v barokním kostele sv. Petra a Pavla ve **Varnsdorfu**.

Členové teplické filharmonie byli v prosinci 1989 aktivními účastníky mnoha demonstrací na podporu Občanského fóra.

Při tvorbě dramaturgie nové koncertní sezony 1990-1991 byl dán nově prostor členům filharmonie, kteří měli možnost představit se posluchačům i sólově. V programu jsou uvedeni hráči na trubku **Tomáš Kareš** a **Jiří Skalíc**, flétnisté **Roman Zuber** a **Václav Matouš**, koncertní mistr **Naďa Slavíčková** a vedoucí skupiny viol **Miloš Studenovský**.

Po uskutečnění konkurzu byl na místo řádného ředitele jmenován v říjnu 1990 **Tomáš Ondrášek**. Společně s šéfdirigentem Janem Štvánem se snažil o navázání opětovné spolupráce s okolními městy, kde filharmonie v minulosti koncertovala. Z části se jim úsilí dařilo, neboť se konaly koncertní zájezdy do **Loun**, **Litoměřic**, **Žatce**, **Mostu**, ale i do **Karlových Varů**, **Nového Boru** či **Prahy**. Postupem doby však dochází k velkému útlumu tuzemských zájezdů a za rok 1991 teplická filharmonie hraje kromě Teplic pouze jednou v **Ústí nad Labem** a dvakrát v **Praze**. Naopak do zahraničí je již cesta otevřena a vedení orchestru tuto možnost využívá. První zahraniční zájezd v nových podmínkách se uskutečnil v červnu 1991 do italského města **Anghiari** s dirigentem **Jiřím Kubíkem** a v červenci strávil orchestr devět dní ve švýcarském **Bielu**, kde se uskutečnily 3 koncerty.

Ing. Tomáš Ondrášek (* 1955).
Absolvent VŠE v Praze, obor ekonomika průmyslu. Živil se psaním, překládáním, focením a řízením kulturních organizací, od klubu mládeže až po Severočeskou filharmonii. Byl majitelem a ředitelem marketingového odboru TV Nova. V letech 2004-2018 byl ředitelem Městské knihovny Most. V roce 2007 byl přijat za člena Rotary klubu.

Plakát z koncertu konaného u příležitosti 160. výročí prvního úplného provedení Beethovenovy Missy solemnis ve Varnsdorfu.

Ředitelství SČSF Vás srdečně zve na koncerty v sezóně 1990-1991

RADA A		Solisté: Roman Zuber, Václav Matouš — flétny Jiří Skalíc, Tomáš Kareš — trubky Josef Hála — klavír Dirigent: Jan Štván	
I. ABO 25. 10. 1990	B. Britten: Simple symphony F. Mendelssohn-Bartholdy: Koncert a moll pro housle a orchestr A. Dvořák: Symfonie č. 6 Solistka: Václav Hudeček — housle Dirigent: Jan Štván	II. ABO 7. 12. 1990	C. M. Weber: Čarostelce, předehra F. I. Čajkovskij: Koncert č. 1 b moll pro klavír a orchestr S. Martinů: Symfonie č. 4 Solistka: Peter Máš — klavír Dirigent: Jaromír Nohojl
III. ABO 20. 12. 1990	P. J. Vejvanovský: Sonata vespertina J. Kř. Váňhal: Symfonie g moll J. J. Křba: Česká mše vánoční Solisté: Jiří Skalíc, Tomáš Kareš — trubky, další sólisté v jednáni Dirigent: Jiří Kubík	IV. ABO 31. 1. 1991	P. Ducas: Úteň čaroděj J. Haydn: Koncert č. 2 pro lesní roh a orchestr H. Berlioz: Fantastická symfonie Jindřich Petrák — lesní roh Solistka: Jan Štván Dirigent: Jan Štván
V. ABO 28. 2. 1991	L. van Beethoven: Coriolan, předehra A. Hingogger: Concertino pro klavír a orchestr A. Dvořák: Symfonie č. 5 F dur Solistka: Zdeněk Jílek — klavír Dirigent: Hynek Farkaš	II. ABO 17. 1. 1991	W. A. Mozart: Kouzelná flétna, předehra J. Haydn: Koncert C dur pro cembalo a orchestr L. van Beethoven: Symfonie č. 3 „Erótica“ Solistka: Zuzana Růžičková — cembalo Dirigent: Martin Turanovský, SRN
VI. ABO 11. 4. 1991	R. Wagner: Tristan a Izolda, předehra J. Brahms: Serenáda č. 2 A dur A. Dvořák: Koncert pro violoncello a orchestr h moll Solistka: Daniel Vais — violoncello Dirigent: Jiří Kubík	III. ABO 14. 2. 1991	J. Mysliveček: Symfonie B dur W. A. Mozart: Koncertní symfonie pro housle a violu F. Mendelssohn-Bartholdy: Symfonie č. 3 a moll „Skotská“ Solisté: Naďa Slavíčková — housle Miloš Studenovský — viola Dirigent: Bohumil Liška
VII. ABO 30. 5. 1991	M. Ravel: Španilská rhapsodie O. Křiva: Concerto grosso C. Franck: Psyché, symfonická báseň Solistka: Jan Talich — housle Dirigent: Jiří Kubík	IV. ABO 28. 3. 1991	G. F. Händel: Vůdčí hudba, výběr L. van Beethoven: Symfonie č. 5 e moll „Důdová“ Dirigent: Jan Štván
		V. ABO 18. 5. 1991	I. Stravinskij: Pulcinella W. A. Mozart: Koncert G dur pro housle a orchestr K 216 Fr. Schubert: Symfonie č. 7 C dur — „Veliká“ Solistka: Jan Talich — housle Dirigent: Jiří Kubík

Program koncertů v rámci abonentní sezony 1990-1991.

Plakát festivalu ve švýcarském Bielu v červenci 1991.

Tomáš Koutník (* 1950).
Studoval na pražské Akademii múzických umění obory dirigování a violoncello a v letech 1980-1981 absolvoval studijní pobyt v Paříži. Působil jako dirigent Symfonického orchestru v Bratislavě (1979-1981), Sukova komorního orchestru (1981-1983) a Janáčkovy filharmonie Ostrava (1983-1988). Poté zastával místo šéfdirigenta Janáčkovy filharmonie Ostrava (1988-1991) a byl dirigentem Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze (1991-1993). Od října 1991 do června 1997 působil jako šéfdirigent Severočeské filharmonie Teplice a od ledna 1992 do prosince 1995 i jako její ředitel. Jeho dirigentské umění bylo oceněno 1. cenou na mezinárodní dirigentské soutěži v Besançonu (1977), na mezinárodní soutěži v Katovicích (1979) získal 6. místo. Kromě koncertní činnosti v ČR hostoval u významných evropských hudebních těles v Evropě, v Japonsku a USA.

Titulní strana CD s nahrávkou České mše vánoční Jakuba Jana Ryby, kterou natočila Severočeská filharmonie Teplice se sborem ústecké univerzity Chorea Academica v září 1994 s dirigentem Tomášem Koutníkem.

16. Na cestě do Evropy. Tomáš Koutník 1991-1997

Touha po vyšší kvalitě vedla nové vedení k tomu, aby nabídlo od října 1991 místo šéfdirigenta **Tomáši Koutníkovi**, který měl několikaleté zkušenosti s uměleckým vedením ostravské Janáčkovy filharmonie. Velmi brzy se ukázalo, že to byl šťastný krok. Projevil se jak ve stoupající návštěvnosti abonentních koncertů, tak v kvalitě podávaných výkonů teplického orchestru. Když koncem roku 1991 odchází ředitel Tomáš Ondrášek, je vedením města jmenován i ředitelem filharmonie a ujímá se tím obou funkcí současně. Severočeská filharmonie Teplice znovu účinkuje při interpretační soutěži **Pražského jara**, ale působí i na domácích kulturních scénách v **Plzni, Hradci Králové, Nelahozevsi, Liberci** a dalších městech. Účinkuje i v zahraničí, v listopadu v **Německu**, v prosinci v italském **Torinu** a nový rok 1992 přivítal orchestr v dalším italském městě **Foligno**.

V prvním pololetí 1992 se opět projevil útlum zájmu o konání tuzemských koncertů. Kromě dvou červnových koncertů v **Praze** a **Plzni** nedostal orchestr žádnou jinou příležitost představit se mimoteplickému publiku. Naopak stoupá počet vystoupení v zahraničí, v srpnu dva koncerty v italských městech **Tolmezzo** a **Paularo** a od září do prosince v německých městech **Marienberg, Pappenburg, Visbeck, Giessen, Saarbrücken, Schwäbisch Hall, Oberndorf** a **Kempten**. Dochází k pravidelné spolupráci s pěveckými sbory v německých městech **Quakenbrück, Ludwigsburg** a **Ulm**, kde filharmonie pravidelně účinkuje, ale sbory přijíždějí recipročně i na koncerty v Teplicích.

Reorganizace státní správy a s ní spojené zrušení krajů znamenalo převedení tělesa opět pod správu města Teplice. Různá úsporná opatření se začínají projevovat nedostatkem finančních prostředků především v kultuře, a tak nedochází pouze ke zkrácení názvu orchestru na **Severočeská filharmonie Teplice (SČF)**, ale i ke snižování stavu uměleckých pracovníků. Zrušeno je také místo druhého dirigenta, odchází tedy Jiří Kubík, jenž působil na tomto postu tři roky. Kvalita tělesa ovšem i přes všechny tyto těžkosti stoupá díky cílevědomé a poctivé práci orchestru a jeho uměleckého vedení. Na přelomu června a července 1993 se koná série šesti koncertů v **Praze** a jednoho v **Táboře**.

5. září 1994 se konal ve spolupráci s teplickou společností **Glaverbel** výjimečný koncert, jehož sólistou byl vynikající slovenský tenorista **Peter Dvorský**. Ve stejném měsíci bylo natočeno CD s dílem Jakuba Jana Ryby **Česká mše vánoční**. Společně s filharmonii pod vedením Tomáše Koutníka se na nahrávce podílel i sbor ústecké univerzity **Chorea Academica** se sbormistrem **Josefem Řihou** a sólisté **Jarmila Mrkusová, Věra Páchová, Jaroslav Mrázek** a **Jiří Kleker**.

V roce 1994 se začíná pod taktovkou Tomáše Koutníka realizovat dlouhodobý projekt věnovaný 200. výročí narození Franze Schuberta, natáčení všech jeho symfonií na 4 CD. V polovině roku 1995 však žádá Tomáš Koutník Radu města Teplic o uvolnění z funkce ředitele a v prosinci téhož roku je po úspěšném výběrovém řízení jmenován do funkce ředitele Severočeské filharmonie Teplice dlouholetý člen orchestru, kontrabasista **Jiří Malina**, který již od roku 1992 zastával funkci vedoucího provozu SČF. Měl tedy bohaté zkušenosti jak z hlediska uměleckého, tak ekonomicko-provozního.

V těchto letech tuzemské aktivity dále silně polevily a kromě Prahy hraje SČF v jiných městech jen zcela výjimečně, v zahraničí se však koná každoročně kolem deseti koncertů. Kromě větších měst **Bremen, Regensburg** a **Hanau** se koncerty konaly převážně v menších městech, jakými jsou **Bad Neuheim, Dinklage, Vechta, Selb, Coswig, Rotenburg, Uelzen, Greven, Neumünster** či **Bersenbrück**.

V lednu 1997 je založen **Severočeský filharmonický sbor** se sídlem v Liberci, těleso úzce spolupracující se SČF. Jeho uměleckým vedoucím se stává **Josef Zadina** a na 33. ročníku Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena se v Teplicích uskutečnila společná premiéra sboru a orchestru, při níž zazněla Beethovenova Misa solemnis. Bohužel tato iniciativa trvala pouze krátce a nedočkala se dalšího prohlubování.

28. března 1997 byl v prostorách Letenského zámku v Praze uspořádán křest nového alba osmi symfonií Franze Schuberta, které SČF v průběhu let 1994-1996 nahrála. Během roku 1997 se orchestr začíná znovu prosazovat častěji doma i v zahraničí. V době, kdy je kladen důraz na řešení česko-německých vztahů, přichází vedení Německo-srbského lidového divadla v **Budyšíně** a Severočeské filharmonie se zajímavým projektem: za účasti sólistů předních německých operních scén byla společně nastudována opera ruského skladatele Dmitrije Kabalevského **Colas Breugnon**. Opera byla provedena pod taktovkou českého dirigenta **Karla Noska** a měla devět úspěšných repríz. Orchestr se představil ve velmi dobrém světle a výsledkem byla další pozvání do tohoto regionu.

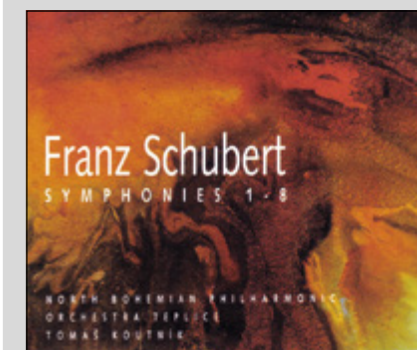
V létě roku 1997 odchází po šesti letech úspěšné spolupráce z Teplic šéfdirigent Tomáš Koutník. Jeho působení v Teplicích je členy orchestru i veřejností stále považováno za významnou éru v životě SČF.

Severočeská filharmonie Teplice se svým šéfdirigentem Tomášem Koutníkem v roce 1994.

Jiří Malina (* 1949).
Rodák z Bohosudova, vystudoval Vojenskou hudební školu Víta Nejedlého v Roudnici nad Labem a Konzervatoř v Teplicích obor kontrabas. V letech 1969-1970 působil v orchestru opery Krušnohorského divadla v Teplicích a od roku 1970 v Severočeské filharmonii Teplice jako kontrabasista. Zároveň byl v letech 1971-1991 členem orchestru Státního divadla v Ústí nad Labem. V roce 1994 založil uměleckou agenturu **Allegro**, která zastupovala Komorní orchestr Sebastian, složený z předních hráčů teplické filharmonie. Od roku 1992 zastával funkci vedoucího provozu a v letech 1995-2000 funkci ředitele Severočeské filharmonie Teplice. V současné době je opět členem skupiny kontrabasů v Severočeské filharmonii Teplice.

Titulní strana CD s nahrávkou všech symfonií Franze Schuberta, kterou natočila Severočeská filharmonie Teplice v letech 1994-1996 k jeho 200. výročí narození s dirigentem Tomášem Koutníkem.

Charles Olivieri-Munroe (* 1969). Narodil se na Maltě, ale vyrůstal v Torontu, kde studoval klavír u Borise Berlina na Královské hudební konzervatoři a na Univerzitě v Torontu. Po absolutoriu v roce 1992 získal tři Ontario stipendia za účelem studia u Otakara Trhlíka na JAMU v Brně a u Jiřího Bělohlávka. Zároveň byl studentem Ilji Musína a Yuriho Temirkanova na L'Accademia Musicale Chigiana v Sieně. V roce 1997 obdržel grant pro rozvoj kariéry od kanadského ministerstva kultury. Byl hlavním dirigentem Crested Butte festivalu v Colorado a uměleckým ředitelem Interregionales Symphonieorchester v Německu. Byl též šéfdirigentem Symfonického orchestru Slovenského rozhlasu v Bratislavě (2001-2004), stálým hostujícím dirigentem Filharmonie Brno (1995-1997), Karlovarského symfonického orchestru (1993-1995) a hostujícím dirigentem Komorní opery v Brně (1992-1994). Jeho mezinárodní kariéra začala poté, co vyhrál několik mezinárodních dirigentských soutěží. Vrcholem bylo vítězství v dirigentské soutěži v rámci hudebního festivalu Pražské jaro v roce 2000, kde dále obdržel Cenu Supraphonu, Cenu Hlavního města Prahy a Cenu Českého rozhlasu. V letech 1997-2013 byl šéfdirigentem Severočeské filharmonie Teplice a do současnosti zde zastává funkci čestného šéfdirigenta.

17. Úspěchy doma i v zahraničí. Charles Olivieri-Munroe 1997-2013

Po odchodu Tomáše Koutníka je místo šéfdirigenta nabídnuto mladému kanadskému dirigentovi **Charlesi Olivieri-Munroe**, čerstvému absolventu dirigování na Janáčkově akademii múzických umění v Brně ve třídě **Otakara Trhlíka**. V té době zastával místo druhého dirigenta ve Státní filharmonii Brno a 22. července 1997 prochází nejtěžší zkouškou všech dirigentů, když poprvé řídí a zároveň slovně uvádí letní kolonádní koncert v Teplicích. Jeho znalosti českého jazyka nejsou ještě na takové úrovni, ovšem ze své „roztomilé“ češtiny dokázal naopak vytvořit svou přednost. Už v srpnu 1997 absolvuje nový šéfdirigent s orchestrem koncertu v italském **Caggianu** a na Sardinii v **Oristanu**.

Na počátku října filharmonie koncertuje opět v Itálii, tentokrát ve městech **Milano**, **Verceli** a **Modena** s Brahmsovým Klavírním koncertem č. 2 a jeho Symfonií č. 4 pod vedením dirigenta **Stefana Michelangela Lucarelliho**. Před prvním abonentním koncertem v Teplicích Charles Olivieri-Munroe řídil ještě koncerty v **Liberci**, **Litoměřicích** a **Chomutově**. Připravuje se ovšem na opravdový umělecký vstup do nové koncertní sezony 16. října 1997, kdy se představil teplickému publiku na zahajovacím abonentním koncertě s díly Leonarda Bernsteina, Samuela Barbera a George Gershwin. Svým temperamentem a dramaturgií koncertu sobě blízkou dokázal strhnout orchestr k velmi přesvědčivému výkonu a na svou stranu si okamžitě získal i mnoho nových posluchačů, kteří s napětím očekávali jeho debut. Ohlasy na jeho koncerty, neustále pracovně nabitá atmosféra i vzájemné pochopení orchestru a šéfdirigenta se staly novými impulsy, aby úspěšný trend vývoje tělesa pokračoval i nadále. Nová dramaturgie, srozumitelná a přístupná širokým vrstvám posluchačů, přináší naprostý zvrát v návštěvnosti abonentních koncertů a je patrné, že šéfdirigent a členové filharmonie se vzájemně významně umělecky ovlivňují.

Severočeská filharmonie Teplice se svým novým šéfdirigentem.

V květnu 1998 odjíždí filharmonie na koncertní turné do španělských měst **Cáceres**, **Badajoz** a **Guadix** a po podzimních koncertech v Německu přichází nabídka na měsíční účinkování v **Deutsches Theater v Mnichově** s Verdiho operou Nabucco, které se uskutečnilo na přelomu dubna a května 1999 s italským dirigentem **Eraldo Salmierim**.

Při plánování dramaturgie přivádí Charles Olivieri-Munroe do Teplic řadu významných světových umělců, včetně monacké princezny, klavíristky **Caroline Murat**. Tato spolupráce vyvrcholila v červenci roku 1999 koncertem v **Monte Carlu** za přítomnosti mnoha významných světových osobností společenského života. Na koncertě, jehož výtěžek byl věnován Weizmannově nadaci, vystoupil i světově proslulý houslista **Maxim Vengerov**. První dny roku 2000 koncertují filharmonici se svým šéfdirigentem v německých městech **Neumünster**, **Nettetal**, **Lüdenscheid**, **Meppen**, **Bad Meinberg**, **Bietigheim**, **Mühlheim** a **Sögel**, ovšem během následujících 18 měsíců orchestr výrazně utlumil nejen své zahraniční, ale i tuzemské aktivity. Kromě několika koncertů v **Praze** a po jednom v **Liberci** a **Bad Elsteru** vystupoval jen v Teplicích. Naopak Charles Olivieri-Munroe byl i nadále zván na prestižní koncertní pódia po celém světě, dirigoval přední světové orchestry a zdokonaloval svou dirigentskou činnost, která vyvrcholila v květnu 2000, kdy získává 1. cenu v dirigentské soutěži Pražského jara.

Plakát z koncertu v Monte Carlu, kde účinkoval i Maxim Vengerov.

Jeho nahrávky pro společnosti **SONY**, **RCA Red Seal**, **NAXOS**, **SMS Classical** a **Naive Records** zazněly v pořadech rozhlasových stanic po celém světě. Koncertní činnost jej přivedla na pět kontinentů, kde spolupracuje s nejvýznamnějšími orchestry, jakými jsou například Moskevská filharmonie, Izraelská filharmonie, Česká filharmonie, Symfonický orchestr Montreal, Německý symfonický orchestr Berlín, Petrohradská filharmonie, Národní symfonický orchestr Dánského rozhlasu, Budapešťský symfonický orchestr, Litevská filharmonie, Varšavská filharmonie, Královská filharmonie Brusel, Quebec Symphony, Symfonický orchestr Toronto nebo orchestry v New Yorku, Amsterdamu, Frankfurtu, Aténách, Istanbulu, Lisabonu, Tokiu, Soulu a v Mexico City. Taktéž dirigoval operní představení, například v Komické opeře Berlín, Il Teatro Fenice v Benátkách, v Miláně, Amsterdamu, Národním divadle a Státní opeře v Praze nebo v Komorní opeře v Brně. V březnu 2013 poprvé dirigoval na australském kontinentě, vedl Sydney Symphony Orchestra v Sydney Opera House. Od sezony 2015-2016 je jmenován uměleckým ředitelem a šéfdirigentem Krakovské filharmonie v Polsku a současně byl také od roku 2011 šéfdirigentem Philharmonie Südwestfalen v Německu.

Mgr. Roman Dietz (* 1964).

Pochází z Nového Boru, je absolventem Konzervatoře v Teplicích obor housle a Univerzity Jana Evangelisty Purkyně Ústí nad Labem obor Hudební management a obor Učitelství hudební výchovy pro střední školy. V roce 1983 založil Českolipský komorní orchestr, se kterým absolvoval mnoho koncertů doma i v zahraničí a zároveň působil mnoho let v Českolipském komorním sboru. V letech 1985-1987 absolvoval základní vojenskou službu na místě koncertního mistra Symfonického orchestru VUS Tábor a primária smyčcového kvinteta. Profesionální uměleckou dráhu zahájil v Karlovarském symfonickém orchestru a od roku 1988 nastoupil v Severočeské filharmonii Teplice jako zástupce koncertního mistra. V roce 1989 spoluzaložil soubor Archi con flauto, složený z koncertních mistrů a vedoucích skupin teplické filharmonie a působil v různých komorních souborech, s nimiž absolvoval více než 3 000 koncertních vystoupení po celé Evropě. V říjnu roku 2000 byl jmenován ředitelem Severočeské filharmonie Teplice. Od roku 2005 je předsedou Asociace symfonických orchestrů a pěveckých sborů ČR, dále je členem Rady Asociace hudebních festivalů ČR, členem Prezidia České hudební rady a Unie zaměstnavatelských svazů ČR a v letech 2006-2008 byl předsedou komise pro udílení Cen Ministerstva kultury ČR v oblasti hudby. Věnuje se též aktivnímu hraní v různých komorních souborech, publikační činnosti a pořádá pravidelný cyklus výchovných koncertů pro základní školy. Vyučuje předmět Hudební management na Konzervatoři v Teplicích a na Pedagogické fakultě Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem přednáší Management a marketing kulturních institucí.

V srpnu 2000 opouští místo ředitele Jiří Malina a vrací se do kontrabasové skupiny SČF. Na základě výběrového řízení je od 1. října 2000 Radou města Teplic jmenován novým ředitelem filharmonie **Roman Dietz**. Orchester se v této době nalézá ve složité finanční situaci a jediným východiskem je nacházení nových zdrojů, rozšíření zájezdové činnosti a získávání sponzorských aktivit.

Prvním krokem bylo vybudování nového managementu, který dokáže pozvednout uměleckou i organizační činnost a využít potenciál uměleckých zaměstnanců v co nejvyšší možné míře. Na místo náměstka ředitele byl jmenován **Pavel Bašus**, který do té doby působil deset let jako ředitel ZUŠ Most, a bylo zřízeno nové místo manažera orchestru, které obsadil **Albrecht Müller** z Německa. Vytvořila se nová organizační, platová i umělecká pravidla, navázaly se nové kontakty s tuzemskými a hlavně zahraničními agenturami, důraz byl kladen na motivaci členů orchestru diferencovaným odměňováním, ale oslovovali se i potenciální příznivci a donátoři filharmonie, včetně zahájení nového přístupu ke stálým posluchačům a abonentům. Velkým úkolem bylo obnovit důvěru zřizovatele orchestru, města Teplice, navázat kvalitativně lepší kontakty s jeho volenými zástupci a přesvědčit je o významu a další podpoře symfonické hudby v Teplicích. Období po roku 2000 bylo o to složitější, že náklady na provoz orchestru se kvůli ekonomickým reformám každým rokem zvyšovaly o desítky procent a při zachování dosud zaběhnutého modelu financování by orchestr musel výrazně omezit svou činnost. Jednalo se o práci časově velmi náročnou a ne vždy populární, ovšem první výsledky se dostavily hned následující rok. Počátkem roku 2001 se podařilo uzavřít smlouvu o spolupráci s reklamní společností **Propag**, která se stala marketingovým partnerem SČF. Vzhledem k propojení společnosti Propag s Fotbalovým klubem Teplice se stává teplická filharmonie ojedinělým příkladem spojení sportu a kultury nejen v České republice, ale jistě i v celé Evropě. Prvním projektem byl koncert v květnu 2001, na kterém společně s filharmonii vystoupili houslista **Pavel Šporcl** a tenorista **Štefan Margita**. Tímto koncertem se filharmonie představila svým partnerům v novém světle a dokázala přesvědčit nejen je, ale i politiky o potřebě své existence a významu pro náš region jako reprezentativního tělesa.

Koncertní zájezd s egyptskými umělci po Německu v listopadu 2002. Vlevo členové kontrabasové skupiny Martin Suske a Martin Řihovský se sólistou Waelem Faroukem, uprostřed dirigent Ahmed El Saedi a vpravo náměstek ředitele Pavel Bašus a ředitel Roman Dietz.

Po více jak roční přestávce orchestr opět vyjíždí na zahraniční turné. V červnu do Rakouska, kde ve městech **Villach** a **St. Paul** koncertoval s místním pěveckým sborem, v říjnu absolvoval španělské turné s koncerty ve městech **Bilbao**, **Avilés**, **Burgos**, **Leon**, **Valladolid** a **Zaragoza** a v prosinci v německém **Kielu**, **Braunschweigu**, **Mainzu** a **Delmenhorstu**. Severočeská filharmonie se tak postupně vrací na evropská pódia a díky ohlasům kritiky a stoupající umělecké kvalitě na sebe další nabídky nenechaly dlouho čekat. Filharmonie výrazně rozšířila své zahraniční i tuzemské aktivity a během následujícího roku 2002 absolvovali teplickí filharmonikové již 120 koncertů, z toho 37 v zahraničí. Více jak 60 000 posluchačů v Německu a Španělsku se mělo možnost seznámit se stoupající uměleckou kvalitou orchestru. Nejzajímavějšími projekty se v tomto roce stal červnový zájezd do španělské **Valencie**, kde filharmonie provedla Planety Gustava Holsta v nově vybudovaném futuristickém areálu pro více jak 15 000 posluchačů, nebo letní festival v německém **Wormsu**, kde orchestr opustil klasickou hudbu a provedl skladby skupin Pink Floyd, Deep Purple, Queen, ABBA a dalších pod názvem Rockestra, či listopadové turné s pro nás exotickými hosty po velkých německých městech, kde dirigoval egyptský dirigent **Ahmed El Saedi**, šéfdirigent Káhirske filharmonie, s vynikajícím klavíristou **Waelem Faroukem**. Zahraniční kritiky vyzdvihovaly především mladé obsazení orchestru, souhrn a celkový umělecký dojem. Orchester se postupně dostával na prestižní pódia velkých měst, jakými jsou například **Ulm**, **Stuttgart**, **Brémy**, **Kiel**, **Bielefeld**, **Wilhelmshafen**, **Mnichov**, **Ludwigshafen**, **Berlín**, **Erfurt**, **Lipsko**, **Frankfurt**, **Hannover**, **Hamburg**, **Braunschweig**, **Bamberg** aj. Členové orchestru si začínají pomalu zvykat na stále se zvyšující pracovní vytížení, kdy ročně stráví v průměru až dva měsíce v zahraničí. Jen v závěru roku 2002 například filharmonie absolvovala 15 koncertů v Německu, Silvestra oslavila v **Brémách** a Nový rok v **Bonnu**. Díky těmto aktivitám se podařilo SČF stabilizovat finanční situaci a dosáhnout na evropské poměry nebývalého procenta soběstačnosti 36 %. Důležitý byl však neustále rostoucí zájem posluchačů, počty abonentů se každým rokem zvyšovaly díky pestré dramaturgii koncertních sezon a především díky zařazování stále náročnějších děl a tím rostoucí kvalitě celého orchestru.

Futuristické centrum ve španělské Valencii. Koncertní pódium pro filharmonii je situováno mezi obě části budov.

Dirigent: Pink Floyd mají k vážné hudbě blízko

Filharmonie se nevyhýbala ani novým crossoverovým projektům.

Böhmen und Ägypten

Oetkerhalle: Originelles Meisterkonzert-Programm

VON RICHARD BRITSCH
Bielefeld. Aufgeschlossener hören den Menschen an sich und den Konzertsessener im Besonderen. Deshalb galt dem Auftritt eines Sinfonieorchesters Ägypten, aus der Hauptstadt Kairo, erobertes Interesse. Wie würden die Gäste aus dem anderen Kontinent in der „europäischen“ Disziplin des Sinfonischen sich bewähren?
Allein, es kam anders. Die Reisekosten-Frage scheiterte an einer kurzfristigen Absage des ägyptischen Kulturministeriums, und so erlebte das Publikum in der Oetkerhalle den selbstesten Klangkörper „Nordböhmische Philharmonie Teplice“. Allerdings und dankenswerter Weise mit dem ursprünglich angesagten Programm, so dass doch der Neugierde-Befriedigung-Effekt wenigstens partiell erhalten blieb.
Denn wer kennt schon das 1958/59 entstandene Klavierkonzert des ägyptischen Komponisten Aziz El Shawan? Der Dirigent Ahmed El Saedi, der einen guten Teil seiner musikalischen Sozialisation in Wien genossen hat, und der außerordentlich fingerfertige Pianist Wael Farouk sollten die Komposition vor. Sie wirkt „orientalisch“ durch einige harmonische Überraschungen, ansossen aber kommt das Stück über weite Strecken wie ein verspäteter Rachmaninow daher und erinnert mit manchen Instrumentierungs-Effekten (Behandlung des Blechs) auch an Gershwin. Das Stück macht in seinem Wechselspiel zwischen plakativer Außerlichkeit und Nocturne Versenkung viel Eindruck. Der Pianist dankte mit einer Chopin-Zugabe.
Geniet Verdis Vorspiel zur „Aida“ anfangs doch etwas sehr konventionell, so zeigte das Orchester mit dem abschließenden „Scheiterzander“ von Nikolai Rimsky-Korsakow denn doch die klassischen Tugenden eines europäischen Klangkörpers: Gute Spieltechnik, Präzision, Emotionalität und Aufmerksamkeit für den agilen Taktschläger Ahmed El Saedi.
So wurde das dreiviertelstündige Werk zum Höhepunkt des Abends. Das Publikum war sehr beeindruckt von der Darbietung und erklatschte noch zwei klassische Tänze von Antonin Dvorak als Zugabe.

Mit leuchtend heiterer Ausstrahlung

Großer Applaus für die Nordböhmische Philharmonie Teplice im Theater

Spiel mit energiegeladenen Noten

Nordböhmische Philharmonie Teplice gastiert in Wilhelmshafen

Orient und Okzident in einem Konzert vereint

Gelungener Brückenschlag mit der Nordböhmischen Philharmonie

BIELEFELDER KULTUR

Philharmonie Teplice zu Gast

Orientalisch gestimmte Böhmen

Von Udo Jostwerner
Bielefeld (WB). Wenn die Wiege der Musik nicht in Böhmen stand, wo denn? Die nordböhmische Philharmonie Teplice, kurzfristig für das ursprünglich angelegte Caire Symphony Orchestra eingegriffen, hinterließ jetzt in zweifacher Hinsicht einen vorzeiglichen Eindruck, sowohl was Präzisionsgehalt als auch Musiziergeist anbelangt.

Ohlasy německého tisku na turné s egyptským dirigentem v roce 2002.

Titulní strana katalogu koncertní sezony 2003-2004.

Plakát na koncert v St. Jakobshalle v Basileji v březnu 2003.

Upoutávka na koncert v Palais Omnisports de Bercy v Paříži v dubnu 2003.

Není zapomínáno ani na mladé publikum a na tradice koncertů pro děti. Kromě klasických školních koncertů se v tomto roce zrodil původní projekt deseti premiérových koncertů pro mládež s názvem „Jonáš a Melicharová na koncertě“ s Jiřím Suchým a Jitkou Molavcovou pod taktovkou Romana Válka. V Ústí nad Labem, Chomutově, Teplicích, Litoměřicích a Děčíně jej vyslechlo více jak 4 000 mladých posluchačů.

Od roku 2003 se podařilo navázat nové a hlavně dlouhodobé kontakty s renomovanými zahraničními uměleckými agenturami, které byly schopny zajistit pravidelné koncerty s velkým časovým předstihem, díky němuž bylo možno plánovat uměleckou činnost na více jak dva roky dopředu. Orchester pomalu opouštěl méně významné nabídky koncertů v menších evropských městech a získával stále více nabídky ke koncertům v prestižních sálech po celé Evropě. Během roku 2003 uskutečnila filharmonie pro agenturu Art Concerts Mnichov koncerty v Basileji, Paříži, Lyonu, Marseille, Toulouse, Nice, Mnichově, Kolíně nad Rýnem, Ženevě, Bruselu a dalších městech. Orchester získal i pravidelnou spolupráci v tuzemsku, často účinkuje ve Dvořákově síni pražského Rudolfinu či ve Smetanově síni Obecního domu, je zván též k pravidelnému doprovodu koncertů Pavla Šporcla po českých městech, například do Chomutova, Jičína, Nového Boru, Litoměřic, Jablonce nad Nisou nebo Ústí nad Labem.

Změny se dotkly i samotné administrativy. 1. dubna opouští vedení orchestru po 43 letech Zahradní a plesový dům a stěhuje se do nově vytvořených kanceláří Domu kultury, které zabezpečují těsnější kontakt s orchestrem. Na přelomu roku 2003 a 2004 absolvuje filharmonie 24 koncertů v Rakousku, Německu, Belgii, Švýcarsku a Francii.

Rok 2004 se stává v mnoha věcech přelomový a plný změn. O půlnoci z 30. dubna na 1. května, kdy Česká republika vstupuje do Evropské unie, koncertuje SČF pod širým nebem na pražském Vyšehradě za účasti televizních kamer a 1. května večer uvádí Dvořákovu slavnostní Te Deum v kostele sv. Antonína v Praze.

Koncert pro školy v Děčíně s Jiřím Suchým a Jitkou Molavcovou.

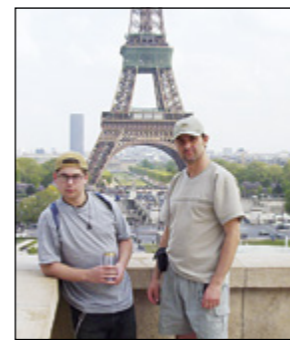

Monumentální scéna projektu Carmina Burana v Paříži.

Počínaje rokem 2004 dochází k podstatným změnám i v organizaci Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena, jehož pořádáním je filharmonie městem Teplice pověřena. Na rozdíl od let minulých, kdy se konalo pět koncertů na přelomu září a října, se konání festivalu přesunulo zpět na přelom května a června, jak tomu bylo v jeho počátcích. Zároveň se rozšířil počet koncertů i počet koncertních míst, čímž se Beethovenův festival zařadil po bok prestižních českých festivalů. Po ukončení činnosti Sasko-českého hudebního festivalu se k tomuto kroku otevřela cesta, i když nebyla právě jednoduchá. Managementu SČF tak kromě práce pro běžnou činnost filharmonie přibyla i příprava festivalu takového rozsahu, jaký jinde vyžaduje samostatnou agendu pracující na dramaturgii a organizaci po celý rok. Jubilejní 40. ročník festivalu byl zahájen 27. května 2004 Dvořákovým Te Deum a Beethovenovou 9. symfonií s Ódou na radost a pokračoval dalšími 17 koncerty v 10 městech Ústeckého kraje od Klášterce nad Ohří přes Jezeří, Chomutov, Most, Osek, Litoměřice, Teplice, Ústí nad Labem, Velké Březno až po Děčín. Na závěrečném koncertě 24. června byla pod vedením dirigenta Milana Svobody mimo jiné uvedena premiéra Symfonie č. 1 „Písně o samotách“ Vladimíra Franze. Setkala se s velkým zájmem jak českých, tak i zahraničních médií a též s velkými emotivními ohlasy. Činnosti filharmonie si začíná opět všimnout tisk i odborná kritika. Radmila Hrdinová v deníku Právo píše o premiéře symfonie: „Franzova hudba rozdělila posluchače na dva nesmiřitelné tábory nadšených příznivců a opovrhujících odborníků. Důležité je, že je nenechává lhostejné.“

V průběhu festivalu byla navázána i významná spolupráce s Festivalem Mitte Europa - Uprostřed Evropy a Beethovenův festival byl přijat za člena Asociace hudebních festivalů České republiky, jehož členy byly například festivaly Pražské jaro, Janáčkův máj, Struny podzimu, Concentus Moraviae, Festival Český Krumlov, Janáčkovy Hukvaldy aj.

Ze zahraničních zájezdů stojí za zmínku srpnový zájezd do španělských měst El Vendrell, Torroella de Montgrí a Llívia, který se zapsal do dějin orchestru, kromě účinkování v Auditoriu Pau Casals, i jako první zájezd letecký.

Členové techniky Severočeské filharmonie Teplice Michal Martinec a Martin Markowicz, vlevo v Paříži a vpravo při letu z Prahy do španělské Barcelony.

Titulní strana katalogu koncertní sezony 2004-2005.

Ohlasy tisku na novou podobu Hudebního festivalu L. van Beethovena

Budapest Arena.

Všudypřítomné reklamy v ulicích Madridu.

Grenoble, Palais de sport.

Od 19. listopadu do 23. prosince 2004 probíhalo jedno z nejdelších koncertních turné filharmonie. Orchester koncertoval ve 28 městech 12 zemí Evropy od Slovenska a Maďarska přes Rakousko, Srbsko, Chorvatsko, Slovinsko, Francii, Španělsko, Portugalsko po Dánsko a Německo. Mezi městy, která byla v plánu turné, například Bratislava, Bělehrad, Záhřeb, Ljubljana, Madrid, Lisabon, Paříž nebo Berlín, byla i Praha. Statistika roku 2004 nabírá neuvěřitelných čísel a orchestr začíná být plně vytížen, někdy až příliš. Ovšem každý člen filharmonie si uvědomuje, že tato činnost je potřebná k zachování existence orchestru v současných složitých podmínkách. Jakkoliv bychom se mohli věnovat pouze uměleckým záležitostem, můžeme se na činnost filharmonie podívat i očima ekonoma či statistika, neboť i pouhá čísla mohou hodně vypovídat o vzrůstající aktivitě teplického orchestru. V roce 2004 filharmonie uskutečnila 142 koncerty, z toho 52 v zahraničí, na rozdíl od roku 2000, kdy se uskutečnilo 88 koncertů, z toho v zahraničí 10. Tržby za vlastní výkony vzrostly z 3,6 milionu v roce 2000 na 9,5 milionu v roce 2004. Všechny tyto úspěchy však byly uskutečnitelné jen díky obrovskému nasazení samotných hráčů a jejich ochotě, trpělivosti a vysoké profesionalitě. Nebylo výjimkou, že členové dosahovali i počtu 280 výkonů ročně, což je daleko za hranici průměrného výkonu v jiných letech. Možná právě díky tomuto vysokému nasazení se neustále zvyšovala nejen umělecká kvalita jednotlivých hudebníků, ale i prestiž celé filharmonie, neboť našeho úspěchu si začalo všímat i blízké okolí a změnu v kvalitě pocítili především naši posluchači.

Leden 2005 se zapsal do dějin orchestru dalším leteckým zájezdem. Díky kontaktům šéfdirigenta Charlese Olivieri-Munroa dostala filharmonie nabídku na společný koncert s Orkestra Nazzjonali Valletta na Maltě. Ten se uskutečnil v Mediterranean Conference Centre 29. ledna 2005. Konal se pod záštitou a za osobní účasti prezidenta Maltské republiky Dr. Edwarda Fenecha Adamiho a ministra kultury Maltské republiky Francise Zammitha Dimecha. Koncert řídil Charles Olivieri-Munroe, sólistou byl koncertní mistr London Symphony Orchestra Carmine Lauri a setkal se s velkým zájmem maltské televize, rozhlasu a tisku.

Beethovenův festival se opět rozšířil, konalo se celkem 21 koncertů a koncertní místa se rozrostla o města Libochovice, Duchcov, Louny a Krupka. Zahajovací koncert byl věnován 200. výročí premiéry jediné Beethovenovy opery Fidelio, kterou Severočeská filharmonie uvedla v koncertním provedení pod vedením dirigenta Pavla Šnajdra.

V říjnu se uskutečnil velký společný projekt Severočeské filharmonie a společnosti TABUC, s.r.o., na kterém zazněla mimo jiné premiéra díla Josefa Vejvody „Novelty Concerto“. Sólistou byl Pavel Šporcl, dirigentem Tomáš Koutník. Koncerty se opakovaly v Liberci, Karlových Varech, Táboře, Plzni, Jičíně, Ostravě, Zlíně, Jihlavě, Hradci Králové, Brně a Praze. V rámci tohoto projektu bylo natočeno i profilové CD s uvedeným dílem.

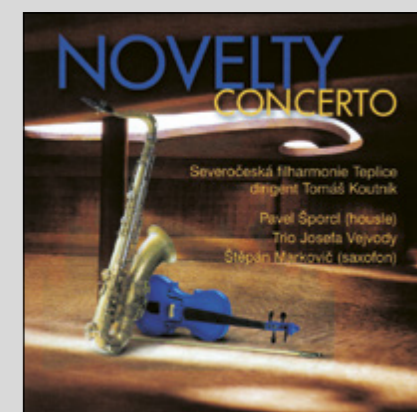
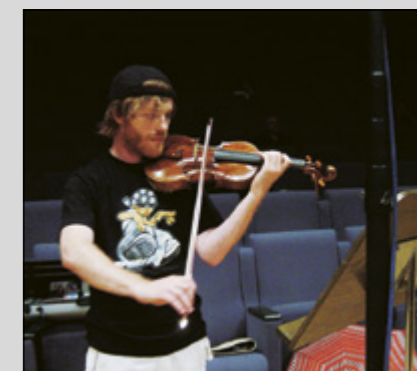
Z výčtu zahraničních měst je zřejmé, že Severočeská filharmonie koncertuje stále častěji na významných evropských pódiih a hlavně získává nabídky k účinkování při mezinárodně prestižních událostech od renomovaných agentur. Koncem března 2006 odjel orchestr například do Paříže, kde provedl koncert v sále UNESCO pod vedením izraelského dirigenta Elli Jaffe.

Hala Atlantico v Lisabonu.

Republic Hall v Mediterranean Conference Centre na Maltě.

Natáčení CD Novelty Concerto s Pavlem Šporcem a titulní strana CD.

Natáčecí frekvence filharmonie v Domě kultury v Teplicích.

Časový rozpis zájezdu Evropa		19.11. - 23.12. 2004	
19.11.	9:00	10:00	11:00
19.11.	13:00	14:00	15:00
19.11.	19:00	20:00	21:00
20.11.	9:00	10:00	11:00
20.11.	13:00	14:00	15:00
20.11.	19:00	20:00	21:00
21.11.	9:00	10:00	11:00
21.11.	13:00	14:00	15:00
21.11.	19:00	20:00	21:00
22.11.	9:00	10:00	11:00
22.11.	13:00	14:00	15:00
22.11.	19:00	20:00	21:00
23.11.	9:00	10:00	11:00
23.11.	13:00	14:00	15:00
23.11.	19:00	20:00	21:00

19.11.	9:00	10:00	11:00
19.11.	13:00	14:00	15:00
19.11.	19:00	20:00	21:00
20.11.	9:00	10:00	11:00
20.11.	13:00	14:00	15:00
20.11.	19:00	20:00	21:00
21.11.	9:00	10:00	11:00
21.11.	13:00	14:00	15:00
21.11.	19:00	20:00	21:00
22.11.	9:00	10:00	11:00
22.11.	13:00	14:00	15:00
22.11.	19:00	20:00	21:00
23.11.	9:00	10:00	11:00
23.11.	13:00	14:00	15:00
23.11.	19:00	20:00	21:00

19.11.	9:00	10:00	11:00
19.11.	13:00	14:00	15:00
19.11.	19:00	20:00	21:00
20.11.	9:00	10:00	11:00
20.11.	13:00	14:00	15:00
20.11.	19:00	20:00	21:00
21.11.	9:00	10:00	11:00
21.11.	13:00	14:00	15:00
21.11.	19:00	20:00	21:00
22.11.	9:00	10:00	11:00
22.11.	13:00	14:00	15:00
22.11.	19:00	20:00	21:00
23.11.	9:00	10:00	11:00
23.11.	13:00	14:00	15:00
23.11.	19:00	20:00	21:00

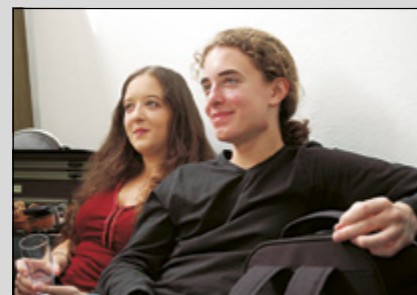
Časový rozpis koncertního zájezdu po dvanácti zemích Evropy na sklonku roku 2004.

Titulní strana katalogu koncertní sezony 2005-2006.

Mischa Maisky v Teplicích v květnu 2006.

Klaviristka Lilly a houslista Sascha Maisky.

Rodinné trio Maisky s šéfdirigentem.

Stále častěji se však ozývaly hlasy posluchačů, kteří chtěli slyšet i v Teplicích některou ze světových hvězd. Splnění tohoto přání naráželo nejen na finanční možnosti filharmonie, ale i na přijetí našeho pozvání a na časové možnosti světových umělců. Po dlouhodobém jednání se přesto podařilo získat na zahajovací koncert 42. ročníku Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena 2006 umělce navýsost vynikajícího. 25. května 2006 se tak mohl teplickému publiku představit světově uznávaný violoncellista **Mischa Maisky**, který ve společném triu se svými dětmi **Saschou** a **Lilly** přednesl Beethovenův Trojkonzert pro housle, violoncello a klavír. Koncert v Teplicích byl světovou premiérou tohoto rodinného tria a setkal se s obrovským zájmem u všech posluchačů.

K mnoha koncertním agenturám, se kterými filharmonie dosud spolupracovala, se v roce 2007 zařadila i společnost **Columbia Artists Management New York**, která přes svou pobočku v Berlíně projevila zájem o koncertní turné s velmi lákavou dramaturgií. Po dlouhodobých přípravách se v polovině dubna filharmonie vydává na desetidenní turné, jež zahrnovalo koncerty od **Mnichova** přes **Berlín, Erfurt, Magdeburg, Kolín nad Rýnem** až po **Frankfurt nad Mohanem**. Na programu byla Symfonie na motivy hudby z filmu Pán prstenů, kterou složil autor hudby **Howard Shore**. Výprava byla velkolepá, orchestr se musel rozšířit na celkový počet více jak sto hudebníků, spoluúčinkoval osmdesátičlenný **Karl Forster Chor Berlin** a čtyřicetičlenný dětský **Knabenchor Berlin**, dirigentem byl **Andrew Grams**, sólistkou **Ann de Renais** a dojem z koncertu byl umocněn i vizuálními efekty. Bylo zapotřebí zajistit netradiční hudební nástroje dechové, bicí, v partituře byl například též part irských houslí. Ačkoliv by se mohlo turné zařadit mezi ta méně obsáhlá a dramaturgicky balancující na hranici komerčnosti, jednalo se o důležité navázání spolupráce s touto světově významnou agenturou.

Mischa, Lilly a Sascha Maisky při zkoušce na zahajovací koncert festivalu.

Hned následující měsíc byl pro teplickou filharmonii velmi důležitý. Po více jak dvaceti letech dostala pozvání k samostatnému koncertu v rámci **Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro**. Šéfdirigentovi Charlesi Olivieri-Munroe byl dán volný prostor ke zvolení dramaturgie koncertu a 29. května 2007 tak v pražském **Rudolfinu** zazněly skladby A. Dvořáka, V. Trojana, E. W. Korngolda a S. Prokofjeva pod společným názvem Shakespeare v hudbě. Pro členy filharmonie bylo účinkování na tomto festivalu do jisté míry osobní výzvou. Věnovali velký čas umělecké přípravě a zkuškový plán celého orchestru byl přes velké další koncertní vytížení výjimečně podřízen plně tomuto vystoupení. Přestože orchestr koncertuje v pražském Rudolfinu v průměru patnáctkrát do roka a zdejší akustiku i prostředí již za ta léta velmi dobře zná, bylo ten večer cítit obrovské napětí, ale zároveň touha předvést co nejlepší umělecký výkon. Veškerá snaha byla nakonec korunována úspěchem, koncert Severočeské filharmonie se setkal s velkým ohlasem publika, které ve stoje aplaudovalo výkonu všech členů orchestru i dirigenta, záznam koncertu vysílal Český rozhlas nejen v České republice, ale i v rámci sítě EBU a kritika v odborných časopisech nešetřila chválou. Renomovaný časopis **Hudební rozhledy** reagoval na tento koncert článkem s titulkem „Bravo Severočeské filharmonii Teplice“ a mimo jiné uvádí: „...orchestr znamenitě reagoval na šéfova gesta a hrál s jistotou, se zřejmým porozuměním a chutí. A to nejen Dvořáka, ale i všechna další díla z 20. století.“ Dále se autor zabývá jednotlivými skladbami a končí lichotivou myšlenkou: „Severočeská filharmonie si určitě zaslouží, aby byla hostem Pražského jara častěji.“

V Teplicích mezitím již probíhal **43. ročník Festivalu Ludwiga van Beethovena**, jenž opět nabídl posluchačům v deseti městech Ústeckého kraje 20 koncertů.

Severočeská filharmonie v Rudolfinu na MHF Pražské jaro 29. května 2007.

Titulní strana katalogu koncertní sezony 2006-2007, v rámci níž Charles Olivieri-Munroe oslavil deset let svého působení v Teplicích.

Podpisy rodinného tria Maisky do festivalového katalogu.

Program Symfonie Pán prstenů při turné po Německu v dubnu 2007.

Titulní strana katalogu koncertní sezony 2007-2008.

BRAVO SEVEROČESKÉ FILHARMONII TEPLICE

V úterý 29. 5. hrála ve Dvořákově síni Rudolfiny Severočeská filharmonie Teplice pod taktovkou svého šéfa Charlesa Olivieri-Munroa. Je už řadu sezon patrné, že tato osobnost tělesu svědčí: dokáže svůj orchestr trvale zaujmout a kultivovat, drtí v káse, přichází i se zajímavým repertoárem. Program pro koncert na Pražském jara stejně věnoval důkladnou zkouškovou přípravu. Vyplatilo se tak orchestr znamenitě reagoval na šéfova gesta a hrál s jistotou, se zřejmým porozuměním a chutí. A to nejen Dvořák, ale i všechna další díla z 20. století. Přitom i ve velkém obsazení zněl vyrovnaně, kvalitní byla i všechna sóla a obdivuhodný výkon podala i koncertní mistryně orchestru v několika významných sólových partiích. Severočeská filharmonie si určitě zaslouží, aby byla hostem Pražského jara častěji. Dvořákova koncertní ouvertura *Othello* měla koncentrovanou stavbu se zdůrazněným gradacím linie od úvodní temné předtuchy k tragickému konfliktu. Velmi zajímavé bylo odvětví *Suites č. 1* z hudby *Václava Trojanova* k loutkovému filmu *Jiřího Trnky Sen noci svatojánské*. Sedm převážně krátkých vět prezentuje skladatele jako nápaditého mistra výstižné charakteristiky postav i situací a znamenitého instrumentátora. Takovým souborem struných, ale výstižných hudebních charakteristik je i suita *Ericha Wolfganga Korngolda* ze scénické hudby ke komedii *Mnoho povyku pro nic*. Z programového výkladu se dozvíme, že atypické malé obsazení orchestru s nepočátnými skupinami smyčců, ojedinělými dechy včetně jedné trubky a jednoho trombonu aj. bylo diktováno nedostatkem hráčů koncem první světové války. Skladatel se s tímto mankem vyrovnal znamenitě, komorní orchestrace se značným důrazem na sólové výkony je dramaticky funkční. Je to nejoriginálnější stránka Korngoldovy hudby; její melodické a harmonické postupy nepřekračují hranice tradiční tonality. Nakonec si dirigent nechal dílo, které patří k obvyklému vybavení koncertů z hudby, inspirovaných Shakespearem: z baletu *Romeo a Julie* *Sergeje Prokofjeva*. Inoval ji zejména tím, že nehrál žádnou ze skladatelových orchestrálních suit ani kombinaci různých jejich vět, ale vlastní výběr třinácti z 35 čísel původního baletu. Vedle některých oblíbených a často hraných částí díla tak zazněly jiné půvabné hudební obrázky, třeba barvitý *Tanec s mandolínami*, a chyběly jiné velmi oblíbené, třeba *Povídání Julie děvčátko*. I tady to někdy byly jen stručné hudební celky; větší možnosti, jaké dává svěžestnost hudby šam baletu i fantazie velkého mistra, však vedly ke vzniku skladby, její dramatické situace nejen dokresluje, ale i originálně dotváří.

Kritika v Hudebních rozhledech na koncert 29. května 2007 v rámci Pražského jara.

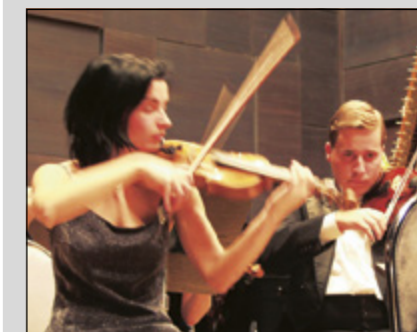

Severočeská filharmonie Teplice v Rudolfinu na MHF Pražské jaro 29. května 2007.

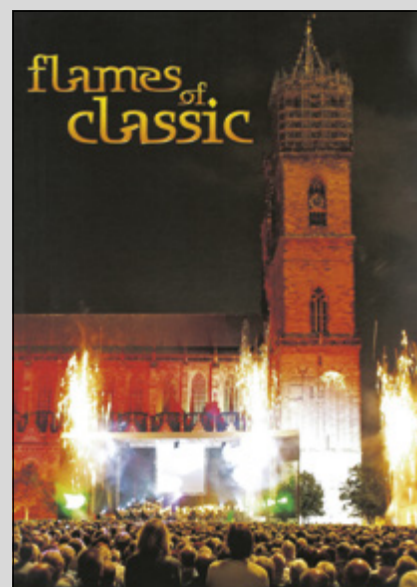
Letní sezona 2007 přinesla zásadní změnu organizace a dramaturgie lázeňských koncertů. Po desítkách let, kdy zaběhnutým schématem byly pouze kolonádní a večerní koncerty v šanovské Mušli a kdy, přiznejme si to otevřeně, klesal umělecký výkon orchestru v závislosti na četnosti a stereotypnosti dramaturgie letních koncertů, přistoupilo vedení na nabídku dirigenta **Norberta Baxy** a společně s Domem kultury se orchestr podílel na konání 1. ročníku **Evropské hudební akademie**, v jejímž rámci se konaly dirigentské i pěvecké workshopy, koncerty jak v šanovské Mušli, tak v Domě kultury, operní představení v Krušnohorském divadle a další akce. Lázeňští hosté i obyvatelé Teplic si mohli vybrat odpolední kolonádní koncerty, večerní koncerty s širokou nabídkou dramaturgie i kompletní nastudování oper G. Rossiniho *Lazebník sevillský* a *Kouzelná flétna* W. A. Mozarta za účasti mladých zahraničních sólistů z celého světa. Přes plné letní vytížení filharmonie plnila i své zahraniční závazky a vystoupila na třech koncertech v **Berlíně** a **Lipsku**.

Ačkoliv letní sezona orchestru probíhala poklidně, přece jen došlo k další velké události, kterou ani členové orchestru, ani posluchači prozatím nepocítili. Každým rokem se díky příspěvkům města Teplic obměňují hudební nástroje, zvláště dechové, které podléhají velkému opotřebení. Investice je to nemalá, neboť například cena jednoho fagotu se pohybuje řádově ve statisících korun. Postupně se kupují hoboje, trubky, lesní rohy, flétny, pozouny, ale i harfa a další nástroje. Už v roce 2005 vyvstala potřeba zakoupit nový klavír, stávající byl používán více jak 20 let a neodpovídal již uměleckým potřebám hostujících sólistů. Vedení orchestru se vždy snažilo získat nástroje nejvyšší možné kvality i přes omezené finanční prostředky. Často tedy volilo taktiku výběru nástroje nejlepšího výrobce, a tomu bohužel odpovídající vysoké ceny, která poté krystalizuje v určitý nám přijatelný kompromis.

V tomto případě však nešlo o částky v řádech statisíců, ale v řádech několika milionů. Snem každého uměleckého tělesa, koncertního sálu, či kulturní instituce na celém světě, je získat klavír světové úrovně od renomovaného výrobce klavírů, firmy **Steinway & Sons**, jejíž klavír nesmí chybět na žádném proslulém pódiu. Proč tedy nezkusit získat tento nástroj i pro Teplice. Není smyslem této knihy popisovat náročná jednání s přesvědčováním o výhodnosti této investice, přesvědčování o důležitosti vlastnictví tohoto nástroje, průběh řízení o zadání veřejné zakázky, můžeme pominout i roční odklad v podstatě již schváleného nákupu. Nejdůležitější je, že se 6. červenec 2007 zapíše jako den, kdy ve firmě Steinway & Sons v Hamburku vyvěsili na své budově českou vlajku, aby tak přivítali hosty z České republiky, ředitele Severočeské filharmonie s vynikajícím klavíristou **prof. Ivanem Klánským**, který měl možnost celý den vybírat ten nejlepší z šesti poskytnutých koncertních klavírů. Díky prozíravosti vedení města Teplic a investování více než třímilionové částky byl vybraný nástroj přivezen do Teplic již 24. července a 25. října slavnostně inaugurován Čajkovského Klavírním koncertem b moll za přítomnosti mnoha hostů a představitelů společenského i politického života. Koncertní sál Domu kultury se tak zařadil k nejlépe vybaveným evropským pódii, která disponují nejen varhanami a vynikající akustikou, ale i klavírem této značky.

Členové orchestru v roce 2007.

Titulní strana katalogu koncertního zájezdu Flames of classic.

Sharon Kam s filharmonií na festivalu v Českém Krumlově 2008.

Pavel Šporcl s filharmonií na festivalu Janáčkův máj 2008 v Třinci.

Článek v MF Dnes k zahájení Hudebního festivalu L. van Beethovena 2008.

Začátek roku 2008 byl ve znamení přípravy na nový projekt nazvaný **Flames of Classic**, který pořádala další německá agentura **Lux Concerts** a který zahrnoval 14 koncertů v největších německých kulturních centrech, jakými jsou **Tempodrom Berlin, Händelhalle Halle, Kulturpalast Dresden, Liederhalle Stuttgart, Rosengarten Mannheim, Westfalenhalle Dortmund, Tonhalle Düsseldorf, Gewandhaus Leipzig, Kuppelsaal Hannover, Alte Oper Frankfurt am Main, Saarlandhalle Saarbrücken, Philharmoniesaal München, Meistersingerhalle Nürnberg** nebo **Laeiszhalle Hamburg** v průběhu měsíců leden až duben. Z dalších zahraničních koncertů je možné zmínit tradiční koncert v německé **Žitavě** nebo letecký zájezd do španělského **Madridu**, kde v **Auditorio Nacional De Música** zazněla pod vedením dirigenta **Ondreje Lenárda** mimo jiné Symfonie č. 7 „Antartica“ Ralpa Vaughana Williamse. Rozšiřující se koncertní činnost filharmonie v tuzemsku i v zahraničí byla oceněna širokou veřejností v podobě 1. místa v anketě **Hudební událost roku 2007**, kterou orchestr získal v březnu 2008 na základě hlasování čtenářů deníku MF Dnes. Přestože byl orchestr zahraničními aktivitami velmi vytížen, zbýval čas i na koncerty v tuzemsku. Kromě abonentních koncertů v Teplicích se v prvním pololetí roku 2008 uskutečnily tři koncerty v pražském **Rudolfinu**, dva v **Obecním domě**, jeden v **Betlémské kapli**, ale i mimo Prahu, například v **Děčíně**, na **Mezinárodním hudebním festivalu Janáčkův máj** společně s **Pavlem Šporcem** v **Třinci** nebo na **Festivalu Zakázané hudby v Terezíně**, kde se orchestr pod vedením **Leoše Svárovského** podílel na ztvárnění autentické rekonstrukce zkoušky a koncertu Verdiho Requiem v terezínském koncentračním táboře za 2. světové války. Z těchto aktivit je patrné, že filharmonie je stále častěji zvána na renomované hudební festivaly, což v předešlých letech nebylo vůbec samozřejmé.

Rozšířený festival Ludwiga van Beethovena, který zahájila Severočeská filharmonie pod vedením Charlese Olivieri-Munroa společně s **Pražským filharmonickým sborem** Beethovenovou Missou solemnis, obsahoval dvacet koncertů v různých městech Ústeckého kraje a zavítal i do Jablonce nad Nisou, kde vystoupil **Leicester Symphony Orchestra** z USA. V rámci festivalu se představila řada významných umělců, například **Epoque quartet, Josef Suk, Jiří Bárta** nebo **Jan Simon**. Závěrečný koncert patřil světoznámé izraelské klarinetistce **Sharon Kam**, se kterou se teplická filharmonie představila poté i v srpnu na **Mezinárodním hudebním festivalu Český Krumlov**.

V rámci 2. ročníku Evropské hudební akademie byly kromě večerních i odpoledních koncertů nastudovány Mozartova opera Don Giovanni a Händelova opera Julius Caesar. Od koncertní sezony 2008-2009 se členění abonentních koncertů rozrůstá o další řadu koncertů, tzv. **prémiový cyklus C**, který obsahuje posluchačsky přitažlivou dramaturgii, a který si klade za cíl ještě více rozšířit počet abonentů, přestože jejich počet každým rokem stoupá.

Již zahajovací koncert sezony 2008-2009, na kterém zazněla Mahlerova druhá symfonie c moll „Vzkříšení“ pod vedením šéfdirigenta Charlese Olivieri-Munroa, zaznamenal u posluchačů velký úspěch. Počet abonentních koncertů se zvýšil na 17 a posluchači měli možnost vyslechnout řadu významných umělců z tuzemska i zahraničí, jakými jsou například dirigenti **Hakan Sensoy, Douglas Bostock, Andeas Weiser, Kaspar Zehnder, Daniel Raiskin**, sólisté **Ivan Ženatý, Lukáš Vondráček, Ivan Moravec, Jaroslav Tůma, Ivan Klánský, Bohuslav Matoušek, Václav Hudeček**, ale i významné pěvecké sbory **Pražský filharmonický sbor** či **Český filharmonický sbor Brno**. Vyvrcholením koncertní činnosti orchestru v roce 2008 bylo uspořádání slavnostního koncertu 30. října v Domě kultury Teplice, na němž si posluchači společně s filharmoniky připomněli 170. výročí založení stálého profesionálního orchestru v Teplicích a 60. výročí poválečného znovuoobnovení jeho činnosti. Byli pozváni všichni dosavadní šéfdirigenti, tedy **Jan Štván, Tomáš Koutník, Charles Olivieri-Munroe, Jiří Kubík**, který zde působil jako druhý dirigent v letech 1990-1993. K tomuto výročí byla vydána i kniha pod názvem **Severočeská filharmonie Teplice - Historie a současnost**, která popisovala počátky působení orchestru v Teplicích od prvních zmínek ve 20. letech 19. století, přes oficiální založení roku 1838 a jeho znovuoobnovení v roce 1948 až do roku 2008. Období před rokem 1948 zmapovala muzikoložka **Lenka Přibyllová**, působící na Univerzitě J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, autorem textu poválečného období byl ředitel Severočeské filharmonie Teplice **Roman Dietz**. Společně se jim podařilo získat z různých archivů řadu unikátních informací, včetně historických plakátů, programů, vzácných fotografií i článků z dobového tisku. Jednalo se o první ucelenou publikaci, která obsahovala nejen historii orchestru, ale byl zde uveden i seznam všech osobností dosavadní činnosti, tedy šéfdirigentů, druhých dirigentů, hostujících dirigentů, ředitelů, uměleckých zaměstnanců, vystupujících sólistů, včetně přehledu všech koncertních míst filharmonie v tuzemsku a zahraničí. Součástí knihy byl též překlad do německého a anglického jazyka ve zkrácené verzi. S obrovským zájmem o tuto knihu však autoři nepočítali, proto byl náklad 1 500 kusů brzy rozebrán a na opětovné vydání a reedici, včetně aktualizace bylo třeba čekat až na další významné výročí po deseti letech.

Na konci listopadu 2008 proběhly dva koncerty v **Novém Boru** a v **Teplicích**, jejichž protagonistou byl vynikající houslový virtuóz **Pavel Šporcl**. Kromě Dvořákovy 8. symfonie zde pod vedením **Tomáše Koutníka** zazněly pro posluchače velmi vděčné skladby, Mascagniho Intermezzo, Massenetova Meditace, Chabrierova España, Sarasateho Cikánské melodie a Dvořákova Romance a Mazurek. Netradičním zájezdem se na třech koncertech 13. a 14. prosince 2008 představila rakouskému publiku v **St. Pölten** Severočeská filharmonie s dirigentem **Sergejem Poluektovem** a baletem **Národního divadla Praha** v Louskáčkovi P. I. Čajkovského. Závěr roku patřil již jen vánočnímu koncertu v Teplicích s Rybovou Českou mší vánoční a koncertu 30. prosince v pražském **Obecním domě**.

Titulní strana katalogu koncertní sezony 2008-2009.

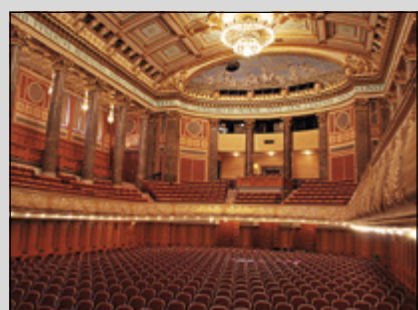
Titulní strana časopisu Hudební rozhledy, který věnoval článek k výročí filharmonie.

Titulní strana knihy vydané ke 180. výročí založení orchestru.

Sál v Konzerthaus Wien, kde Severočeská filharmonie hrála koncert 30. ledna 2009.

Sál Kurhaus Wiesbaden před koncertem 20. dubna 2009.

Dirigent Roland Mell (vlevo) se sólisty projektu Flames of Classic.

Open air koncert v Teplicích pod názvem RockKoncert s Milošem Machkem v rámci Zahájení 855. lázeňské sezony.

Tradičně vyprodaným novoročním koncertem 1. ledna přivítali filharmonici společně s Charlesem Olivieri-Munroem v koncertním sále Domu kultury v Teplicích nový rok 2009 a představili posluchačům díla G. Rossiniho, A. Dvořáka, P. I. Čajkovského, J. Strausse, J. Brahmse, A. Borodina, D. Kabalevského a P. de Sarasateho. O dva dny později následoval koncert v pražském **Rudolfinu** s americkým dirigentem a skladatelem **Stevenem Karidoyanese**m a hned následující den, 4. ledna, koncert v německém městě **Coesfeld** opět s dirigentem Charlesem Olivieri-Munroem se skladbami G. Rossiniho, J. Haydna a A. Dvořáka.

Úspěšný projekt Flames of Classic, který byl zahájen v předešlém roce, pokračoval prvním koncertem 17. ledna v **Berlíně** a pokračoval dalšími koncerty až do dubna v prestižních sálech, jakými jsou **Konzerthaus Wien, Konzerthaus Karlsruhe, Alte Oper Erfurt, Kulturpalast Dresden, Gasteig München, Konzerthaus Bamberg, Liederhalle Stuttgart, Die Glocke Bremen, Laeiszhalle Hamburg, Tonhalle Düsseldorf, Westfalenhalle Dortmund, Alte Oper Frankfurt am Main, Festhalle Heilbronn, Meistersingerhalle Nürnberg, Gewandhaus Leipzig, Theater am Aegi Hannover, Beethovenhalle Bonn, Philharmonie Essen** nebo **Kurhaus Wiesbaden**.

Mezitím však dále pokračovaly i domácí aktivity. Kromě abonentních koncertů s významnými dirigenty a sólisty účinkovala filharmonie na dvou mimořádných koncertech v březnu pod vedením dirigenta **Miloše Machka** s programem Po stopách gospelu s pěveckým kvartetem **Q VOX** a na open air koncertě v květnu se stejným dirigentem v rámci Zahájení 855. lázeňské sezony pod názvem RockKoncert. Tento koncert, který se konal na velké scéně a byl vyvrcholením třídních oslav, se setkal s velkým úspěchem zvláště u mladých posluchačů, neboť měli možnost vyslechnout skladby jim velmi dobře známých skupin Beatles, Rolling Stones, Pink Floyd, AC/DC, Boney M., ABBA či Deep Purple, ovšem možná poprvé v úpravě pro symfonický orchestr. Několikatisícové publikum si vyžádalo i přídivky a následné ohlasy byly více než příznivé.

Zahajovací koncert 18. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov 17. července 2009.

45. ročník Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena byl zahájen 28. května koncertem se sólisty milánské La Scaly **Annamarií Popescu** a **Giovanním Guagliardem**. Pod vedením šéfdirigenta Charlese Olivieri-Munroa zazněly slavné předehry a árie z oper Ruslan a Ludmila, Evžen Oněgin, Carmen, Don Giovanni, Macbeth, Tosca, Turandot a Madame Butterfly. Následovalo dalších 17 symfonických a komorních koncertů v **Děčíně, Teplicích, Chomutově, Oseku, Litoměřicích, Velkém Březnu, Klášterci nad Ohří a Cítolibech**. Na závěrečném koncertě 25. června se představil světově proslulý houslový virtuózní **Shlomo Mintz**, který přednesl Koncert pro housle e moll Felixe Mendelssohna-Bartholdyho a zároveň dirigoval celý koncert, kde dále zazněla Beethovenova předehra Egmont a Symfonie č. 6 F dur „Pastorální“.

Letní koncertní sezona patřila již tradičně Evropské hudební akademii, v rámci níž se nastudovala Mozartova opera Cosi fan tutte. 17. července byla Severočeská filharmonie Teplice pozvána do Českého Krumlova, aby zde vystoupila na zahajovacím koncertu **18. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov**, který se konal na náměstí Svornosti pod širým nebem a byl uveden na počest 700 let města Český Krumlov. Zaznělo zde unikátní dílo Františka Xavera Thuriho, věnované čtyřem vládnoucím šlechtickým rodům, Vodní hudba pro Český Krumlov. Pod vedením Charlese Olivieri-Munroa dále účinkovali vynikající sólisté **Gabriela Beňáčková, Jiří Sulženko, Dagmar Vaňkátová, Kühnův smíšený sbor, Schola Gregoriana Pragensis** a jako recitátor se představil herec **Viktor Preiss**.

Každoroční čerpání dovolené od poloviny měsíce srpna bohužel museli tento rok filharmonici odložit o týden později. Byl k tomu pádný důvod, neboť orchestr dostal nabídku doprovodit legendu světového operního nebe **José Carrerase** na třech koncertech v Německu pod vedením jeho synovce, dirigenta **Davidu Giméneze**. Zcela vyprodané koncerty byly pořádány jako open air koncerty pro několik tisíc posluchačů ve dnech 18., 20. a 22. srpna na **Domstufen-Festspiele Erfurt, v Alten Garten Schwerin a Grossen Garten zámku Pillnitz v Drážďanech**.

José Carreras se Severočeskou filharmonií na turné po třech německých městech v srpnu 2009.

Tiskové zprávy o přípravě 45. ročníku Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena 2009.

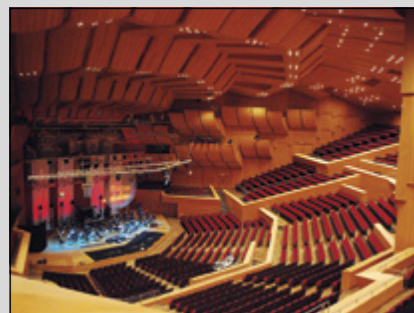
Vyprodané hlediště koncertu José Carrerase.

Klarinetista Petr Kašpar s José Carrerasem.

Titulní strana katalogu koncertní sezony 2009-2010.

Sál Gasteig München před koncertem 11. dubna 2010.

I hudební nástroje si před každým koncertem musí najít místo k odpočinku.

Zahajovací koncert sezony 2009-2010 se uskutečnil 8. října se sólistou **Lubomírem Brabcem** pod vedením Charlese Olivieri-Munroa. V rámci koncertní sezony účinkovala řada dalších vynikajících sólistů, například klarinetista **Irvin Venyš**, houslistky **Sophia Jaffé** a **Gabriela Demeterová**, klavírista **Marian Lapšanský**, hornista **Radek Baborák**, varhaník **Aleš Bárta** či **Kvarteto Apolon**. V prémiové řadě C měli abonenti možnost vyslechnout Vánoční koncert s dirigentem **Tomášem Koutníkem**, Koncert melodramu nebo Koncert filmové hudby s Charlesem Olivieri-Munroem. Zajímavým počinem bylo účinkování filharmonie na závěrečném koncertu **12. ročníku Mezinárodního festivalu koncertního melodramu Praha** v neděli 22. listopadu 2009 v sále Zdeňka Fibicha v pražském paláci **Žofín**, který se konal pod záštitou ministra kultury ČR Václava Riedlbaucha a České komise pro UNESCO pod názvem Podoba českého melodramu. Na programu byla díla Zdeňka Fibicha, Otakara Ostrčila, Josefa Bohuslava Foerster, Josefa Suka i premiéry melodramů Jana Duška, Zdeňka Zahradníka, Josefa Marka a Aleše Březiny. Účinkovala řada známých sólistů a herců, **Soňa Červená**, **Marta Hrachovinová**, **Dalimil Klapka**, **Carmen Mayerová**, **Tatjana Medvecká**, **Bořivoj Navrátil** a **Filip Sychra**. Dirigoval Charles Olivieri-Munroe, dramaturgii a režii měla **Věra Šustíková**.

Těsně před Vánocemi se kromě abonentního vánočního koncertu uskutečnil 21. prosince uzavřený koncert pro společnost AGC pod názvem Philharmonic Rock Night II s dirigentem **Friedemannem Riehlem** a sólisty **Nikoletou Spalovou**, **Monikou Šramlovou** a **Terezou Hálovou**. V úpravě pro symfonický orchestr zazněly nejznámější skladby skupin Deep Purple, Queen, U2 a Pink Floyd.

Přelom roku patřil již tradičně koncertům 30. prosince 2009 v pražském **Obecním domě** a 1. ledna 2010 beznadějně vyprodanému novoročnímu koncertu v **Teplících**, na kterém vystoupil vynikající hráč na balalajku **Andrei Gorbatschow**.

Severočeská filharmonie Teplice s dirigentem Rastislavem Štúrem na Mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro v Rudolfinu 22. května 2010.

Třetím rokem pokračovala spolupráce s německou agenturou Lux Concerts při pořádání projektu Flames of Classic. Tentokrát čekaly filharmoniky v měsících lednu až dubnu koncerty v **Berlíně**, **Hannoveru**, **Düsseldorfu**, **Erfurtu**, **Stuttgartu**, **Frankfurtu**, **Duisburgu**, **Lipsku**, **Norimberku** a **Drážďanech**. Pro stejnou agenturu se uskutečnilo i nastudování opery Kouzelná flétna Wolfganga Amadea Mozarta, které se realizovalo v březnu a dubnu v **Tonhalle Düsseldorf**, **Meistersingerhalle Nürnberg**, **Liederhalle Stuttgart** a **Gasteig München**. Všechna tato představení řídil opět německý dirigent **Roland Mell**. Kromě teplických abonentních koncertů účinkovala Severočeská filharmonie i v dalších městech v tuzemsku i v zahraničí. 6. února se uskutečnil koncert v německém **Marburgu** pod vedením Charlese Olivieri-Munroa se sólistkou **Annou Veverkovou** a 28. února koncert v Měšťanské besedě v **Plzni** s dirigentem **Františkem Drsem**, na jehož programu bylo Requiem Giuseppe Verdiho.

Nejvýznamnějšími uměleckými počiny na jaře roku 2010 se však staly tři koncerty v březnu a květnu. 17. března se ve **Státní opeře Praha** konal operní galakonzert, na kterém se pod vedením Charlese Olivieri-Munroa představil v pražském debutu mexický tenorista **David Lomelí**, tehdy vycházející operní hvězda, se slovenskou sopranistkou **Evou Hornýákovou**. Společně přednesli árie Gaetana Donizettiho, Giacoma Pucciniho, Giuseppe Verdiho, Charlese Gounoda a dalších skladatelů. 4. května zahájila Severočeská filharmonie Teplice 42. ročník **Festivalu Antonína Dvořáka v Příbrami** pod vedením **Vojtěcha Spurného** se sólistkou **Dagmar Peckovou** a 22. května účinkovala na operním recitálu v rámci **Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro** v pražském Rudolfinu pod vedením šéfdirigenta Opery Slovenského národního divadla **Rastislava Štúra** se sólisty **Štefanem Margitou** a švýcarskou sopranistkou **Rachel Harnisch**. Všechny tři koncerty se staly nejen uměleckým zážitkem pro přítomné posluchače, ale nadchly i členy filharmonie, neboť vyprodaná hlediště a standing ovation byly odměnou za velmi dobře nastudované koncerty s vynikajícími dirigenty i sólisty světového jména.

Rastislav Štúr, Rachel Harnisch a Štefan Margita po koncertě na Mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro v Rudolfinu 22. května 2010.

Titulní strana programu koncertu s Davidem Lomelím.

Ohlasy tisku na koncert s Davidem Lomelím ve Státní opeře v Praze 17. března 2010.

CD s korejskou houslistkou Bonjiu Koo a dirigentem Maximem Šostakovičem.

Shlomo Mintz, Pavel Šporcl a Roman Dietz před začátkem festivalového koncertu v Teplicích 3. června 2010.

Lubomír Herza z pořádající agentury koncertu v Italském Avellinu s violoncellistou Mischou Maiským.

Ovšem i v Teplicích čekala filharmoniky řada hvězdných jmen. V rámci 46. ročníku Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena řídil Severočeskou filharmonii Teplice na zahajovacím koncertě 27. května klavírista a dirigent **Maxim Šostakovič**, syn slavného ruského skladatele Dmitrije Šostakoviče. Následující tři dny pak společně natočili CD pro společnost **Sony Classical** s Koncertem pro housle a moll, op. 77 Dmitrije Šostakoviče s vynikající korejskou houslistkou **Bonjiu Koo**.

První týden v červnu se konaly v Zahradním domě mistrovské kurzy, jejichž lektory byli **Shlomo Mintz** a **Pavel Šporcl**. Jejich vyvrcholením byl společný koncert účastníků masterclassu a obou lektorů. V Beethovenově Romanci F dur a jeho Koncertě pro housle D dur se představili **Markéta Janoušková** a **Milan Al-Ashhab**, v Mozartově Koncertantní symfonii pro housle a violu **Shlomo Mintz** a **Pavel Šporcl**.

V rámci festivalu se na 18 koncertech v devíti městech představila řada dalších vynikajících sólistů i souborů, například **Kateřina Englichová**, **Jaroslav Tůma**, **Vilém Veverka**, **Marek Zvolánek**, **Kubelíkovo trio**, **Heroldovo kvarteto** nebo **Janáčkovovo kvarteto**. Festival uzavřela 24. června Severočeská filharmonie Teplice pod vedením Charlese Olivieri-Munroa s vynikajícím klavíristou **Vovkou Ashkenazyem**, synem klavíristy a dirigenta Vladimíra Ashkenazyho.

Letní koncertní sezona 2010 byla na koncerty velmi bohatá. Kromě Evropské hudební akademie, v rámci níž se nastudovala Mozartova opera Kouzelná flétna s šesti reprízami v **Praze** a **Teplicích**, se uskutečnilo též 8 koncertů v Zahradním domě a po jednom koncertu v **Jihlavě** a **Praze**.

Po čtyřech týdnech zasloužené dovolené čekaly filharmoniky od poloviny září zkoušky na prestižní koncertní zájezd do Itálie a 17. září odletěli přes Řím na 2 koncerty v rámci festivalu ve městě **Avellino** u Neapole. V Teatro Carlo Gesualdo zazněly 18. a 19. září skladby Ludwiga van Beethovena, Petra Iliče Čajkovského, Fryderyka Chopina, Felixe Mendelssohna-Bartholdyho a Roberta Schumanna. Pod taktovkou Charlese Olivieri-Munroa se představili sólisté **Jan Simon** a violoncellová legenda **Mischa Maisky**.

Mischa Maisky s Charlesem Olivieri-Munroe na koncertě v italském Avellinu v září 2010.

Hosty abonentních koncertů, jejichž první zahajovací koncert nové sezony 2010-2011 se konal 7. října, byli například houslisté **Alexander de Costa**, **Bohuslav Matoušek** a **Roman Patočka**, violoncellisté **Petr Šporcl** a **Jiří Bárta**, klavíristé **Ivo Kahánek** a **Martin Kasík**, hobojsista **Vilém Veverka** či harfenistka **Kateřina Englichová**. Kromě šéfdirigenta řídili filharmonii **Jakub Klecker**, **Stanislav Vavřínek**, **Petr Altrichter**, **Vladimír Válek**, **Tomáš Koutník** nebo **Jaroslav Brych**. Podzim 2010 patřil především tuzemským koncertům. Severočeská filharmonie pod vedením **Tomáše Koutníka** doprovodila houslového virtuóza **Pavla Šporcla** na jeho turné při koncertech 10. října v **Písku**, 7. listopadu v **Pízni**, 8. listopadu v **Českých Budějovicích**, 22. listopadu v **Teplicích** a 29. listopadu v **Hradci Králové**. Sólistou koncertu v Děčíně 14. října byl vynikající houslista, mostecký rodák, tehdy ještě student teplické konzervatoře, později absolvent HAMU v Praze a následně i vítěz prestižní New York Concert Artists and Associates, **Milan Al-Ashhab**, který přednesl Koncert pro housle D dur Petra Iliče Čajkovského. Následovaly koncerty 20. října v Trutnově v rámci **Festivalu Trutnovský podzim** s dirigentem **Stanislavem Vavřínkem** a houslistou **Bohuslavem Matouškem**, 24. října v **Karlových Varech** v kostele sv. Anny s dirigentem **Milošem Bokem** a 18. listopadu na **Festivalu Nekonvenční žižkovský podzim** v sále Vysoké školy ekonomické v Praze s **Tomášem Koutníkem** a violoncellistkou **Dominikou Hoškovou**. O podzimní koncerty Severočeské filharmonie Teplice projevil zájem i teplické společnosti a veřejné instituce. 1. října si v Krušnohorském divadle objednal Okresní soud koncert k 100. výročí otevření soudní budovy v Teplicích, na jehož programu byla filmová hudba, o tři dny později, 4. října, se konal koncert pro společnost Povodí Ohře se sólistou **Lubomírem Brabcem** a 21. prosince koncert pro společnost AGC pod názvem Philharmonic Rock Night III s dirigentem **Friedemannem Riehlem** a sólistou **Janem Simonem**. Rok 2010 uzavřely vánoční koncerty s Českou mší vánoční Jakuba Jana Ryby 19. prosince v Basilice Věch Svatých v **České Lípě** a 23. prosince v **Teplicích** s dirigenty **Milošem Bokem** a **Jaroslavem Brychem**.

První den roku 2011 zahájila Severočeská filharmonie Teplice dvěma koncerty, odpoledním koncertem v Teplicích a večerním v pražském Rudolfinu. Na obou koncertech se pod vedením dirigenta **Petra Vronského** představili jihokorejští a čeští sólisté, sopranistka **Wonsin Lee**, flétnistka **Yoo Jae-A**, harfenistka **Jana Boušková** a houslový virtuóz **Ivan Ženatý**.

14. ledna 2011 přijel poprvé do Teplic k uměleckému hostování italský dirigent **Alfonso Scarano**, aby nazkoušel koncert, který se konal 16. ledna v německém **Tübingenu**. Na programu byl Kaufmannův Koncert pro klavír č. 1 s **Ortwinem Stürmerem**, Beethovenova předehra Egmont a Symfonie č. 6 „Pastorální“. Orchester ocenil rychlou a efektivní práci italského dirigenta s tím, že by měla být navázána spolupráce při dalších koncertech, která nakonec vyvrcholila jeho jmenováním hlavním hostujícím dirigentem a posléze i šéfdirigentem.

Titulní strana katalogu koncertní sezony 2010-2011.

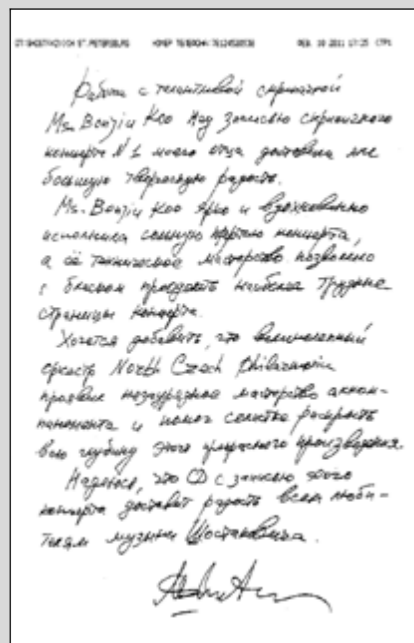
Titulní strana programu koncertního turné s Pavlem Šporcem a Tomášem Koutníkem.

Plakát koncertu 14. října 2010 v Děčíně se sólistou Milanem Al-Ashhabem a dirigentem Tomášem Koutníkem.

Plakát na novoroční koncert 2011 s Petrem Vronským a vynikajícími sólisty.

Fax dirigenta Maxima Šostakoviče, který dodatečně přišel 10. února 2011 z Petrohradu po oficiálním vydání CD, natočeného v květnu 2010 v Teplicích. Ve vlastnoručně psaném dopise chválí mimo jiné technické mistrovství sólistky a oceňuje též výkon orchestru: „...orchestr Severočeské filharmonie projevil neobvyklé mistrovství při doprovodu a pomohl sólistce odhalit všechny hloubky tohoto díla. Doufám, že CD záznam tohoto koncertu přinese radost všem lidem...“

Zahraniční koncertní činnost filharmonie se v roce 2011 utlumila. Bylo to dáno především ukončením činnosti německé agentury Lux Concerts a následným skončením projektu Flames of Classic. Zahraniční koncerty se připravují s velkým časovým předstihem, někdy i několika let, a náhlé zrušení předem plánovaných projektů není plnohodnotně možné nahradit v krátkém časovém horizontu. Proto se z více než dvaceti zahraničních koncertů, uskutečněných každým rokem v letech minulých, konalo v tomto roce jen šest. Severočeská filharmonie se proto mohla zaměřit na tuzemskou koncertní činnost a rozšířit své aktivity tímto směrem. Do poloviny roku 2011 hrála na sedmi koncertech v Praze v různých koncertních sálech, například v **Sále Martinů** na Akademii múzických umění s dirigentem **Petrem Jiříkovským**, v **Betlémské kapli** s houslistkou **Julií Svěcenou** a dirigentem **Janem Šrámkem**, **Smetanově síni** Obecního domu s dirigentem **Gudni Emillsonem**, **Dvořákově síni** Rudolfiny s dirigentem **Jiřím Petrdlíkem** a **Pražským smíšeným sborem** nebo v **Katedrále sv. Víta** na Pražském hradu při provedení Dvořákova Requiem s dirigentem **Josefem Kšicou**.

I v Teplicích se konala řada zajímavých projektů. V březnu se konal koncert pro Severočeskou vodárenskou společnost s filmovou hudbou, v dubnu velikonoční koncert s Dvořákovým Requiem pod vedením Charlese Olivieri-Munroa a také koncert pod názvem Pink Floyd Night s dirigentem **Milošem Machkem** a pěveckým kvartetem **Q VOX**, který se následně opakoval i na konci května jako závěrečný open air koncert v rámci 857. Zahájení lázeňské sezony na Velké scéně v Teplicích.

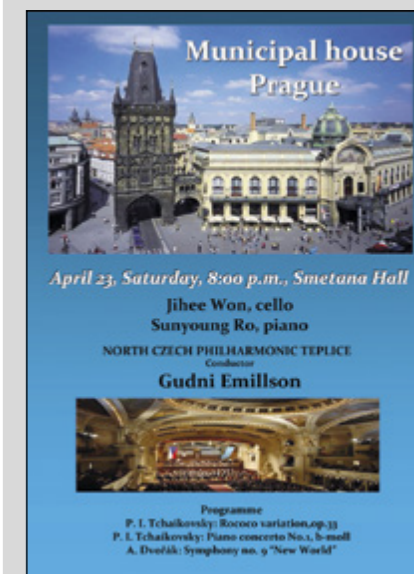
Severočeská filharmonie Teplice se svým šéfdirigentem Charlesem Olivieri-Munroem v lázeňském parku mezi Krušnohorským divadlem a Lázeňským domem Beethoven.

47. ročník Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena 2011 byl zahájen 26. května do té doby netradičním koncertem **Bravo Broadway!**, na kterém se představili společně se Severočeskou filharmonií pod vedením dirigenta **Randalla Craig Fleischera** sólisté Broadway Theatres New York **Christiane Noll**, **Debbie Gravitte** a **Doug LaBrecque**. Zazněly nejslavnější skladby z muzikálů *My Fair Lady*, *West Side Story*, *Funny Girl*, *Fantom opery*, *Jesus Christ Superstar*, *Wizard of Oz*, *Mamma Mia*, *Les Misérables*, *Hair*, *Cats* a dalších. Někteří posluchači si položili otázku, zda patří tento hudební žánr do festivalu klasické hudby, který dokonce nese název Ludwiga van Beethovena, zda by se festivalová dramaturgie neměla zaměřovat především na díla Beethovena a jeho současníků či pokračovatelů. Velký zájem o vstupenky a hlavně obrovský úspěch a ohlas návštěvníků však dokázal, že i tato hudba má své místo v našem festivalu. Slovo festival je odvozeno od latinského slova *festive*, značící událost, či *festivus*, znamenající oslavu a jméno Ludwiga van Beethovena nese jako připomínku jeho pobytu v teplických lázních v letech 1811 a 1812. Není tedy zaměřen jen na Beethovenovo dílo, jak by se mohlo zdát, ale je oslavou hudebního i společenského života lázeňského města Teplice v minulosti a v současné době navazuje na bohatý kulturní život v dobách největšího rozkvětu teplických lázní. Festival tak dostal nový rozměr, kdy si každý z posluchačů může vybrat svůj koncert různých hudebních stylů i žánrů s díly skladatelů období renesance, baroka, klasicismu, romantismu a současnosti, přes hudbu folklorní, jazzovou až po hudbu populární. Měl by tedy zůstat v jádru festivalem proběhlo celkem 20 koncertů v osmi městech našeho regionu, z nichž lze zmínit například velmi zajímavý koncert v Zahradním domě 31. května 2011 pod názvem Terezínský koncertní večer, kde účinkovali členové Semperovy opery Drážďany **Romy Petrick**, **Dorothea Winkel**, **Heike Liebmann**, **Fumiko Hatayama**, **Tobias Schrader** a **Friedrich Darge** s díly V. Ullmanna, P. Haase, H. Krásy, A. Strausse, K. Švenka a dalších. Na závěrečném koncertě festivalu 23. června 2011 se představili publiku vynikající houslisté **Natasha Korsakova** a **Manrico Padovani**, kteří přednesli Schnittkeho Concerto Grosso č. 3 a Bachův Dvojkonzert pro housle d moll. Pod vedením Charlese Olivieri-Munroa dále zazněla Mozartova Symfonie č. 32 a Beethovenova Symfonie č. 8 F dur.

Před začátkem letní koncertní sezony, kde se kromě letních večerních koncertů v Zahradním domě konala v červenci a srpnu i představení Mozartovy opery *Figarova svatba* v rámci Evropské hudební akademie, byla po několika dosavadních úspěšných koncertech a na základě přínosné spolupráce podepsána 30. června 2011 smlouva, která ustanovuje italského dirigenta **Alfonsa Scarana** jako hlavního hostujícího dirigenta filharmonie s platností od 1. ledna 2012.

Plakát na koncert se skladbami legendární skupiny Pink Floyd dne 14. dubna 2011.

Plakát na koncert v pražském Obecním domě s dirigentem Gudni Emillsonem.

Sólisté Broadway Theatres New York, účinkující na zahajovacím festivalovém koncertě Bravo Broadway! Christiane Noll, Doug LaBrecque a Debbie Gravitte.

Titulní strana katalogu
koncertní sezony 2011-2012.

Plakát na koncert v Drážďanech
s magickým datem 11. 11. 2011.

Plakát na koncert v Teplicích dne
18. prosince v rámci turné Pavla Šporcla.

Koncertní sezonu 2011-2012 zahájila Severočeská filharmonie Teplice zářijovými koncerty v **Obecním domě** v Praze a německém **Salzgerteru**. První koncert abonentní sezony se uskutečnil 6. října pod vedením šéfdirigenta Charlese Olivieri-Munroa se sólistou **Pavlem Šporcem**. Na programu byla netradiční díla, Koncert pro housle Ph. Glasse, Le Poeme de l'extase A. N. Skrjabin, Bachova Chaconne d moll v úpravě Joachima Raffy a kontroverzní 4'33" Johna Cage. Při tomto třívětém díle, kdy orchestr je 4 minuty a 33 vteřin v naprostém tichu, bylo velmi zajímavé pozorovat reakce posluchačů i členů orchestru a ještě zajímavější byly ohlasy po skončení koncertu. Z účinkujících na dalších abonentních koncertech lze jmenovat například klavíristu **Jana Simona**, violoncellistu **Petra Nouzovského**, houslisty **Ivana Ženatého**, **Jana Mráčka** a **Milana Al-Ashhaba**, klarinetisty **Milana Řeřichu** a **Karla Leistera**, ale i **Tomáše Slavička**, který na netradičním koncertě s podtitulem „Vyzvání k tanci“ předvedl své stepašské umění. Z hostujících dirigentů přijali pozvání **Alessandro Crudele**, **Aleksandar Marković**, **Koji Kawamoto**, **Marko Ivanović**, **Roman Válek**, **Avner Biron** a **Jin-Hyun Baek**.

V říjnu se uskutečnily též koncerty v německých městech **Saarlouis** a **Tübingen** s **Alfonsem Scaranem** a v **Lippstadtu** s dirigentem **Burkhardem A. Schmittem**. Ve spolupráci s drážďanskou Hochschule für Musik Carl Maria von Weber se konal 26. října koncert v **Teplicích** a 11. listopadu v **Drážďanech** pod vedením **Ekkeharda Klemma** s díly Maurice Ravela, Antonína Dvořáka a Ludwiga van Beethovena. Kromě podzimních abonentních koncertů absolvovala filharmonie koncertní turné **Pavla Šporcla** s dirigentem **Františkem Drsem** a skupinou **Romano Stilo** pod názvem „Gipsy way orchestral“. První koncert se uskutečnil 22. listopadu v **Plzni**, následovaly **České Budějovice**, **Teplice**, **pražská Lucerna** a poslední koncert roku 2011 i celého turné proběhl 20. prosince v **Hradci Králové**.

Stejně jako v předchozím roce se 1. ledna roku 2012 uskutečnily dva novoroční koncerty, odpolední v Domě kultury **Teplice** a večerní v pražském **Rudolfinu**, které řídil řecký dirigent **Panagiotis Diamantis**. Následující den se konal opět koncert v **Praze**, tentokrát však v **Obecním domě** a pod vedením dirigenta **Gudni Emilssona**.

Již v polovině předchozího roku se konala schůzka zástupců čtyř významných teplických institucí, Lázní Teplice, Fotbalového klubu Teplice, Domu kultury a Severočeské filharmonie, jejímž výsledkem bylo rozhodnutí uspořádat společnými silami **První lázeňský ples**. Dům kultury poskytl prostory Krušnohorského divadla, Severočeská filharmonie zajištění vybraných účinkujících, Lázně Teplice organizační, finanční a propagační zajištění a Fotbalový klub zajištění finanční. Po měsících příprav se 20. ledna v teplickém divadle mohl uskutečnit ples, na němž účinkovala nejen Severočeská filharmonie, ale i populární zpěváci a skupiny, například **Josef Vojtek**, **Kamil Střihavka**, **Ondřej Ruml**, **Styl Dance Teplice**, **Taneční divadlo Teplice**, **North Big Band Litvínov**, **Clarinet Society**, **Brass Bombers** nebo skupina **Flash**.

Celý ples uváděla tvář Lázní Teplice herečka **Tereza Kostková** a výsledkem byl velmi příznivý ohlas všech návštěvníků plesu. Pořadatelé se proto rozhodli pokračovat ve spolupráci při organizování plesu i v následujících letech.

Na základě smlouvy, podepsané v červnu 2011, se od 1. ledna 2012 stal hlavním hostujícím dirigentem SČF Teplice italský dirigent **Alfonso Scarano**, díky jehož kontaktům uzavřela Severočeská filharmonie smlouvu s **Italconcert Genova** na koncertní lednové turné v Itálii. Vzhledem k tomu, že vedení filharmonie začalo plánovat koncertní aktivity s velkým časovým předstihem několika let předem, bylo v posledních letech velmi těžké skloubit smluvně již zajištěnou tuzemskou a zahraniční koncertní činnost s nabídkami, které byly sice finančně i umělecky atraktivní, ale přicházely ve velmi krátkém časovém předstihu. Bylo možné je realizovat pouze za předpokladu, že se orchestr rozdělil na dvě části, přičemž jedna část dostala dlouhodobým smluvním závazkům a část druhá realizovala nově nabízené koncerty při zachování umělecké úrovně tělesa. I v následujících letech bylo toto řešení často uplatňováno v případě dlouhodobějších koncertních zájezdů, kdy nebylo akceptovatelné přerušit na delší dobu aktivity v tuzemsku a zároveň dramaturgie koncertů nevyžadovala plné obsazení orchestru. Tato situace nastala právě při realizaci italského turné s osmi koncerty, na jejichž programu střídavě zazněl Mozartův Koncert pro klavír C dur, Koncert pro klarinet A dur, Mendelssohnův Koncert pro housle e moll, Mozartova Symfonie č. 38 „Pražská“, Beethovenova Symfonie č. 1 C dur, Adagio Samuela Barbera či Dvořákovy valčíky a Česká svita D dur. Sólisty byli klavíristé **Andrè Gallo** a **Fiorenzo Pascalucci**, klarinetista **Alessandro Travaglini**, houslista **Nikolay Madoyev** a dirigentem všech koncertů **Alfonso Scarano**. Zatímco jedna část orchestru absolvovala První lázeňský ples a abonentní koncert 26. ledna s japonským dirigentem **Koji Kawamoto** v Teplicích, druhá část odjela do Itálie, aby zde ve dnech 20. až 31. ledna koncertovala ve městech **Savona**, **Brà**, **San Vito**, **Imola**, **Albano Laziale**, **Pescara**, **Campobasso** a **Pavia**. Lednový plán tak obsahoval celkem 14 koncertů a byl pro členy orchestru velmi náročný. Následující tři měsíce se ovšem nesly již v tradičním pracovním nasazení. Kromě abonentních koncertů v Teplicích lze zmínit například prestižní koncert 19. února ve **Španělském sále Pražského hradu**, jehož sólistou byl **Pavel Šporcl** s dirigentem **Petrem Jiříkovským**, 8. března mimořádný koncert v **Teplicích** pod názvem **Symphonic Queen** s dirigentem **Milošem Machkem** a pěveckým kvartetem **Q VOX** s reprízou 20. března v **Děčíně**, 11. března koncert v přímém přenosu České a Slovenské televize pod vedením Charlese Olivieri-Munroa v rámci **12. ročníku předávání Evropských cen TREBBIA** v **Obecním domě v Praze**, nebo provedení Dvořákova *Stabat Mater* 24. března v pražském **kostele Sv. Salvátora** s **Pražským smíšeným sborem** a dirigentem **Jiřím Petrdlíkem**.

Zcela vyprodané hlediště zahajovacího
abonentního koncertu 6. října 2011.

Plakát Prvního lázeňského plesu
dne 20. ledna 2012.

Plakát na projekt Symphonic Queen
s Milošem Machkem 8. března 2012.

Carlos Piñana a Miguel Ángel Orenge na zahajovacím festivalovém koncertě 24. května 2012.

Plakát na koncert Classical Rock Tour 2012.

Panamaský barytonista Nmon Ford, zpěvačka Patsy Blackstone a dirigent John Axelrod na koncertě Classical Rock Tour 2012 v Domě kultury v Teplicích 22. srpna 2012.

48. ročník Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena 2012 byl zahájen 24. května s vynikajícím španělským kytaristou **Carlosem Piñanou**, který pod dirigentskou taktovkou **Alfonsa Scarana** a za doprovodu hráče na bicí nástroje **Miguela Ángela Orenge** přednesl svou vlastní kompozici, svalu pro flamenkovou kytaru, bicí a orchestr pod názvem El cuidado de una esencia. Fenomenální kytarista sklídil zasloužené ovace přítomného publika, které ocenilo nejen skladbu samotnou, ale velmi příjemnou a neopakovatelnou atmosféru zahajovacího koncertu festivalu. Celkem se v rámci festivalu konalo 19 koncertů v osmi městech a jeho zakončení patřilo Severočeské filharmonii Teplice a **Pražskému smíšenému sboru** se sólisty **Evou Müllerovou**, **Editou Adlerovou**, **Alešem Voráčkem** a **Matějem Chadimou**, kteří společně provedli neprávem málo uváděné skladby Ludwiga van Beethovena Cantate auf den Tod Kaiser Joseph II., Cantate auf die Erhebung Leopold II. a Te Deum für die Kaiserin Maria Theresia Josepha Haydna. Závěrečný koncert festivalu zároveň natáčel Český rozhlas a vysílal následně ze záznamu na stanici Vltava.

Letní koncertní sezona patřila opět převážně aktivitám Evropské hudební akademie, v rámci níž se konala představení Mozartovy opery Così fan tutte jak v **Teplicích**, tak například i na zámku **Konopiště** nebo v divadle v **Karlových Varech**. Kromě dvou koncertů v **Obecním domě v Praze** a letních koncertů v Zahradním domě uskutečnil orchestr mimořádný koncert ve středu 22. srpna v Domě kultury v Teplicích, který byl součástí **Classical Rock Tour 2012**. Dramaturgie projektu byla postavena na konfrontaci klasické a rockové hudby, zaranžované do symfonické podoby. Posлуhači vyslechli nejslavnější díla z obou žánrů, např. Wagnerovu Jízdou Walkýr, úvod do Straussovy skladby Tak pravil Zarathustra, Lisztův Uherský tanec, z rockových skladeb například slavnou Bohemian Rhapsody skupiny Queen nebo Kashmir skupiny Led Zeppelin. Celý projekt byl v produkci umělců z několika zemí. Řídil jej vynikající americký dirigent **John Axelrod**, sólisty byli panamský barytonista **Nmon Ford**, nositel dvou cen Grammy a sólista opery v Los Angeles, belgická popová hvězda **Patsy Blackstone**, kytaristé **Bert Verschueren** a **Tom Willems**, baskytarista **Herwig Scheck**, hráč na bicí nástroje **Bram Raeymaekers**, aranžér a hobojsista v jedné osobě **Christophe Patrix** z Francie a **Kühnův smíšený sbor**. V průběhu koncertu, doplněného i světelnými a zvukovými efekty, byli posluchači svědky nahrávání live koncertu na DVD. Severočeská filharmonie Teplice tak navázala na řadu podobných crossoverových projektů, kterými byly například Pink Floyd Classics nebo Symphonic Queen. Koncertní sezonu 2011-2012 poté uzavřel orchestr open air koncertem 25. srpna v **Berlíně** pod vedením dirigenta **Rolanda Mella** s díly Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany, Modesta Petroviče Musorgského, Petra Iljiče Čajkovského a Johanna Brahmsa.

Prvním koncertem sezony 2012-2013 bylo vystoupení v **Obecním domě v Praze** na konci září a 4. října se konal zahajovací abonentní koncert s violoncellistkou **Michaelou Fukačovou** a dirigentem Charlesem Olivieri-Munroem, který tak zahájil svou šestnáctou sezonu v roli šéfdirigenta SČF Teplice.

Sezona 2012-2013 obsahovala opět 17 koncertů členěných do tří abonentních řad, na nichž vystoupili například violoncellisté **Mikael Ericsson** a **Tapalin Charoensook**, klavíristé **Kasparas Uinskas**, **Libor Nováček** a **Marie-Anna Bukačová**, houslista **Jakub Sedláček**, kytarista **Lubomír Brabec**, violistka **Věra Binarová**, fagotista **Jaroslav Kubita** nebo sopranistka **Lucie Fišer Silkenová**. Zajímavé personální složení mělo klavírní trio, které předneslo na lednovém abonentním koncertě Beethovenův Trojkonzert c moll. Představili se v něm generální ředitel České filharmonie a klavírista **David Mareček**, profesor JAMU houslista **František Novotný** a violoncellista **Michal Kaňka**. Z hostujících dirigentů lze jmenovat **Gintarase Rinkeviciuse**, **Miriam Němcovou**, **Shinika Hahma**, **Gudni Emilssonhna**, **Nicolu Giulianiho** a **Pawła Przytockého**. První koncert v rámci prémiového cyklu C s Verdiho Requiem se uskutečnil již v říjnu a řídil jej hlavní hostující dirigent Alfonso Scarano.

Po 15 letech velmi úspěšné spolupráce s Charlesem Olivieri-Munroem, která svým trváním až na výjimky nemá v novodobé historii všech českých orchestrů obdoby, však již pomalu nastával čas, aby došlo ke změně. Důvodem nebyly žádné společné rozpory, dalo by se dokonce říci, že ke hledání nového šéfdirigenta nebyl důvod, neboť spokojenost byla oboustranná, či lépe řečeno třístranná, protože i posluchači stále přijímali dosavadního šéfdirigenta více než vstřícně. Přesto na podzim 2012 proběhla v Praze schůzka ředitele filharmonie s dosavadním šéfdirigentem, kde byla nastíněna nová podoba další spolupráce. Oba se shodli na tom, že Severočeská filharmonie bude mít od září 2013 nového šéfdirigenta a Charles Olivieri-Munroe bude jmenován do funkce čestného šéfdirigenta, přičemž zůstane zachováno jeho angažmá v Teplicích, i když ve zmenšeném počtu koncertů. Jednalo se o velmi citlivou otázku, a to hlavně směrem k našim posluchačům. Nebylo by vhodné, aby návštěvníci koncertů nebo naši partneři nabyli dojmu, že změnou postu šéfdirigenta řešíme nějaké spory či nedorozumění.

Koncert Classical Rock Tour 22. srpna 2012 v Domě kultury v Teplicích.

Titulní strana katalogu koncertní sezony 2012-2013.

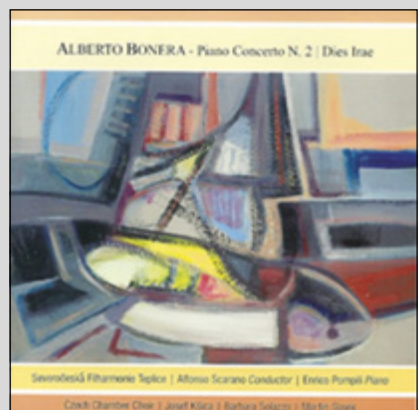
Reklama v berlínském tisku na open air koncert 25. srpna 2012.

Na koncert Severočeské filharmonie do Britzen Garten u Berlína přišlo více než 10 000 posluchačů.

Houslista František Novotný, ředitel České filharmonie a zároveň klavírista David Mareček a violoncellista Michal Kaňka jako sólisté Beethovenova Trojkoncertu při abonentním koncertě v Teplicích 17. ledna 2013.

CD s klavírním koncertem Alberta Bonery, které natočila Severočeská filharmonie v dubnu 2013.

Plakát na světovou premiéru klavírního koncertu Alberta Bonery v Praze 13. dubna 2013.

Ve stejném období přichází Charles Olivieri-Munroe s kontaktem na japonskou agenturu **Dentsu Music and Entertainment Tokyo**, která nabízí asijské turné na podzim 2013. Jednalo se o prestižní koncerty v rámci **Toyota Classics Tour**, které pořádá tato japonská automobilka pro své partnery v asijských zemích od roku 1990 a jehož se v minulých letech účastnily významné orchestry, jakými jsou například New York Symphonic Ensemble, Royal Swedish Chamber Orchestra, Nagoya Philharmonic Orchestra, London Festival Orchestra nebo Royal Philharmonic Concert Orchestra. Příprava tohoto turné zabrala většinu administrativní práce během následujícího půl roku. Zatím bylo však třeba myslet na právě probíhající sezonu, která byla v plném proudu. V říjnu proběhly koncerty v Městském divadle **Sokolov** s dirigentem **Arminem Rosinem**, v **Trutnově** s **Gudni Emilssonem** a v německém **Selbu** s **Janem Adamusem**, v listopadu pak v německém městě **Marburg** s dirigentkou **Miriám Němcovou** a sólistou **Mikaelem Ericssonem** a dva koncerty v **Teplicích** a **Drážďanech** opět v rámci Česko-německých dnů s **Ekkehardem Klemmem** a sólisty **Anetou Petrasovou**, **Petrem Kubíkem** a **Veronikou Böhmovou**. V posledním měsíci roku 2012 účinkovala filharmonie kromě abonentních koncertů i na vánočních koncertech 9. prosince v Jiráskově divadle v **České Lípě** s dirigenty **Štěpánem Policerem** a **Petrem Novákem**, 19. prosince v **Teplicích** pro společnost AGC s **Friedemannem Riehlem** se skladbami skupin Deep Purple, Rolling Stones, U2, Sting, The Police, Pink Floyd nebo Queen a 20. prosince se orchestr rozloučil se svým publikem kromě jiných skladeb i tradiční Rybovou Českou mší vánoční s dirigentem Charlesem Olivieri-Munroem a **Lubomírem Brabcem**.

Již tradičně se odpoledne 1. ledna 2013 konal novoroční koncert v Domě kultury v **Teplicích** s hlavním hostujícím dirigentem Alfonsem Scaranem, se kterým bylo počítáno jako budoucím šéfdirigentem Severočeské filharmonie Teplice. Po dvou provedeních Orffovy kantáty Carmina burana v jednom dni 5. ledna v Kongresovém centru v **Praze** společně s dirigentem **Norbertem Baxou**, sólisty a **Českým filharmonickým sborem Brno** proběhla následující týden poslední konkrétní důležitá jednání ve věci výběru nového šéfdirigenta, který by měl již plánovat dramaturgii příští koncertní sezony. Vyjednávaly se podrobnosti i podmínky, za kterých by tuto funkci převzal Alfonso Scarano a jakým způsobem dojde ke změně na tomto postu. Výsledkem jednání bylo stanovení termínu jmenování od 1. října 2013 a pověření k sestavení návrhu dramaturgie pro sezonu 2013-2014.

První jarní měsíce roku 2013 byly již ve znamení intenzivních příprav na podzimní asijské turné. Zástupci japonské agentury přiletěli do Prahy na jednání celkem dvakrát. Rozhovory probíhaly na vysoké profesionální úrovni, projednávaly se jak zásadní formality, tak i naprosté maličkosti. Počátkem dubna byl předložen podrobný časový plán včetně rozpočtu a při druhém setkání již byla podepsána smlouva obsahující na několika stranách všechny náležitosti průběhu turné do posledního detailu. V dubnu zároveň proběhlo v Teplicích natáčení autorského CD obsahující Klavírní koncert č. 2 a Dies Irae pro sóla, sbor a orchestr italského skladatele **Alberta Bonery** s dirigentem Alfonsem Scaranem, které vyvrcholilo koncertem v pražském **koste**

Šimona a Judy světovou premiérou obou skladeb. Společně se Severočeskou filharmonií Teplice jej natočili a provedli **Český komorní sbor** se sbormistrem **Josefem Kšicou**, italský klavírista **Enrico Pompili**, italská sopranistka **Barbara Solazzo** a tenorista **Martin Slavík**. Realizovaly se též zahraniční koncerty v **Alte Oper ve Frankfurtu nad Mohanem** a **Meistersingerhalle v Norimberku** s náročnou dramaturgií, Beethovenovou Symfonií č. 9 „S Ódou na radost“ a Orffovou kantátou Carmina burana.

49. ročník Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena byl zahájen 23. května koncertem, na kterém vystoupili přední světoví zpěváci, slovenská sopranistka **Eva Hornýáková**, sólistka Slovenského národního divadla v Bratislavě, a sólisté Metropolitní opery v New Yorku altistka **Margaret Lattimore**, tenorista **Brenden Gunnell** a barytonista **Richard Zeller**. Společně s **Pražským filharmonickým sborem** pod vedením Charlese Olivieri-Munroa byly provedeny árie Ludwiga van Beethovena, Charlese Gounoda, Georgese Bizeta a ve druhé polovině koncertu zazněla Beethovenova Symfonie č. 9 „S Ódou na radost“. Tento koncert byl pro Charlese Olivieri-Munroa zároveň posledním ve funkci šéfdirigenta Severočeské filharmonie. Na pódium se s ním přišli rozloučit a poděkovat za jeho šestnáctileté působení na této pozici primátor města Jaroslav Kubera i ředitel filharmonie Roman Dietz. Publikum dlouhým potleskem ocenilo jeho přínos pro orchestr, ovšem spolupráce s ním pokračovala i v následujících letech. V rámci festivalu se uskutečnilo 19 koncertů v devíti městech, kde účinkovali například harfenistka **Jana Boušková**, hornista **Radek Baborák**, **Kvarteto Martinů**, **Sexteto Českých filharmoniků**, violoncellista **Jiří Bárta**, klavíristka **Terezie Fialová** nebo na závěrečném koncertě varhanice **Drahomíra Matznerová** s dirigentem **Franzem Schottky**.

Měsíce duben až srpen se nesly ve znamení účasti na mnoha dalších významných festivalech. Severočeská filharmonie zahájila například 25. dubna **Hudební festival Jaro Josefa Suka v Benešově** s dirigentem **Norbertem Baxou**, 19. května se uskutečnil v rámci hudebního festivalu **Martinův fest v Poličce** koncert, který byl zajímavý především tím, že se jednalo o první spolupráci s uruguayským dirigentem **Robertem Montenegrem**, iniciátorem budoucího koncertního turné Severočeské filharmonie do Jižní Ameriky v roce 2017. 30. května filharmonie účinkovala na **Hudebním festivalu Mahler Jihlava - Hudba tisíců** s dirigentem Alfonsem Scaranem, 11. června na **Hudebním festivalu Antonína Dvořáka v Příbrami** s dirigentem **Janem Talichem**, 16. června v **Terezíně na Festivalu Zakázané hudby** s dirigentem **Bohuslavem Rattayem**, 21. června na **Festivalu Operní týden v Kutné Hoře** s dirigentem **Františkem Drsem** a sólisty **Pavlem Šporclem** a **Felixem Slovácem jr.** nebo 2. srpna na **Mezinárodním hudebním festivalu Český Krumlov** s Charlesem Olivieri-Munroem a vynikajícím klavírním virtuózem **Kun-Woo Paikem**.

Závěr koncertní sezony patřil již tradičně Evropské hudební akademii, v rámci níž se nastudovala opera Liška Bystrouška Leoše Janáčka a opera Carmen Georgese Bizeta.

Rozloučení s Charlesem Olivieri-Munroem jako šéfdirigentem na koncertě 23. května 2013.

Účinkující zahajovací koncertu 49. ročníku Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena 23. května 2013. Zleva sopranistka Eva Hornýáková, altistka Margaret Lattimore, dirigent Charles Olivieri-Munroe, sbormistr Lukáš Vasílek, tenorista Brenden Gunnell a barytonista Richard Zeller.

Plakát na koncert v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov s klavíristou Kun-Woo Paikem.

Alfonso Scarano (*1968). Vystudoval obor trubka na Conservatorio Tito Schipa v Lecce a dirigování na Conservatorio Umberto Giordano ve Foggii, na Conservatorio Niccolò Piccinni v Bari a na Accademia Musicale Pescarese. Zastával funkci hlavního hostujícího dirigenta v komorním orchestru Virtuosi di Praga (2000-2010) a hudebního ředitele a dirigenta operního festivalu Toscana Opera Festival (2006-2008). V roce 1993 získal 1. cenu na soutěži Bottega International Conducting Competition v Teatro Comunale v Trevisu, v roce 1997 zvítězil na soutěži Franco Capuana European Community Conducting Competition v Římě a v roce 2005 získal 2. cenu v soutěži Luigi Mancinelli International Conducting Competition v Teatro Comunale v Orvieta.

18. Na cestách po Evropě, Asii i Americe. Alfonso Scarano 2013-2018

Nová koncertní sezona 2013-2014 byla zahájena 28. září koncertem v pražském **Obecním domě** a o dva dny později, 30. září, se uskutečnila tisková konference s novým šéfdirigentem **Alfonsem Scaranem** za účasti dosavadního šéfdirigenta **Charlese Olivieri-Munroa**, primátora statutárního města Teplice **Jaroslava Kubery** a ředitele filharmonie **Romana Dietze**. V lázeňském domě Beethoven byli zástupci médií seznámeni s vizí nového šéfdirigenta a byly nastíněny další umělecké aktivity filharmonie pro příští léta. Na inauguračním koncertě **Alfonsa Scarana** a zároveň zahajovacím koncertě sezony zazněla Slavnostní předehra Dmitrije Šostakoviče, Concierto Madrigal Joaquína Rodriga, Sinfonietta Leoše Janáčka a Předehra 1812 Petra Iljiče Čajkovského. Dramaturgii této koncertní sezony již sestavoval Alfonso Scarano, který pozval například zpěváky **Aleše Brisceina**, **Romana Janála** a **Barboru Poláškovou**, klavíristy **Vittoria Brescianiho**, **Andrè Gallo**, **Romana Friče** a **Renatu Fričovou**, houslisty **Ivana Ženatého** a **Bohuslava Matouška**, violoncellisty **Jana Páleníčka** a **Jiřího Bártu**, violistku **Jitku Hosprovou** či harfenistku **Janu Bouškovou** a další. Bylo dohodnuto, že šéfdirigent Alfonso Scarano bude dirigovat sedm abonentních koncertů, čestný šéfdirigent Charles Olivieri-Munroe čtyři a zbývajících šest koncertů bude patřit hostujícím dirigentům, kterými v této sezoně byli **Radek Baborák**, **Zbyněk Müller**, **Petr Altrichter**, **Russell Harris**, **Michael Roháč** a **Alejandro Sanchez-Navarro**.

Druhý abonentní koncert se konal pod vedením nyní již čestného šéfdirigenta Charlese Olivieri-Munroa. Na programu byla dramaturgie, která byla součástí nastávajícího asijského koncertního turné. Abonent si tak mohli vyslechnout skladby W. A. Mozarta, J. Haydna, B. Smetany, J. Iberta, N. Paganiniho, A. Piazzolly, F. Mendelssohna-Bartholdyho nebo Z. Kodálye s vynikajícím španělským trumpetistou **Manuelem Blancem**, stejně jako o pár týdnů později posluchači ve Vietnamu, Kambodži, Malajsi a Bruneji.

Severočeská filharmonie Teplice se svým novým šéfdirigentem Alfonso Scaranem.

V říjnu se kromě šesti koncertů pro školy s **Milošem Machkem** a třech abonentních koncertů uskutečnily ještě dva významné koncerty v rámci **Mezinárodního hudebního festivalu Lípa Musica**. Prvním z nich byl 12. října operní recitál **Dagmar Peckové** s dirigentem **Martinem Doubravským** v Divadle F. X. Šaldy v **Liberici** a druhým 26. října koncert se sólistou **Josefem Špačkem** a dirigentem **Ondřejem Kukalem** na zámku v **Děčíně**.

V té době již však bylo vše připraveno na asijské koncertní turné, včetně letenek a viz, která se musela v případě Kambodže a Bruneje vystavit až v Berlíně. Se zájmem bylo možné více jak dva měsíce předem sledovat na naše poměry nevídanou propagaci v médiích v místech koncertů. Každým dnem přibývaly nové zprávy na internetu, vysílaly se televizní spoty, vycházely články v tavním tisku a pořádaly se tiskové konference za účasti významných osobností.

Plakáty koncertů v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Lípa Musica v Liberici a Děčíně.

O změnu na místě šéfdirigenta projevila zájem různá média. Rozhovor s Alfonso Scaranem uveřejnil časopis Naše Teplice.

V roce 2003 byl přizván **Daniele Gattim** k účasti na projektu **Young European Conductors** na Scuola di Musica v italské Fiesole. Od sezony 2011-2012 spolupracoval s **Thailand Philharmonic Orchestra** v Bangkoku, již se od roku 2017 stal šéfdirigentem. Dirigoval mnoho orchestrů po celém světě, např. v Parmě, Bari, Bolzanu a Trentu, **Nový ruský státní symfonický orchestr** v Moskvě, **Kyjevský národní rozhlasový a televizní symfonický orchestr**, **Daejeon filharmonický orchestr** v Jižní Koreji, **Pražskou komorní filharmonii** na turné s violoncellistou **Mischou Maiskym** a spolupracoval s mnoha dalšími významnými orchestry v České republice. Je hostem v nejprestižnějších operních domech v Itálii i v zahraničí, kde provedl světově proslulá díla v divadlech, jakými jsou **Politeama Greco Lecce**, **Teatro Sperimentale Spoleto**, **Teatro Civico Vercelli**, **Teatro Comunale Treviso**, **Pompei Festival**, **Anfiteatro Romano di Ostia Antica** v Římě, **Teatro Nuovo Giovanni da Udine**, **Stagione Lirica** v San Gimignano, **Friedrichshafen Theater**, **Freiburg Theater**, **Roman Amphitheater Plovdiv** aj. Provedl řadu světových premiér uznávaných skladatelů a spolupracuje s nejlepšími tanečními soubory světové scény, jakými jsou **Wiener Staatsoper**, **Ljubljana Ballet**, **Hamburg Ballet**, **American Ballet Theatre**, **New York City Ballet**, **Ballet du Capitole de Toulouse**, **Ballet de l'Opera de Paris** nebo **Birmingham Royal Ballet**.

Tisková konference v Lázeňském domě Beethoven 30. září 2013 za účasti nového šéfdirigenta, ředitele filharmonie, čestného šéfdirigenta a primátora města Teplice.

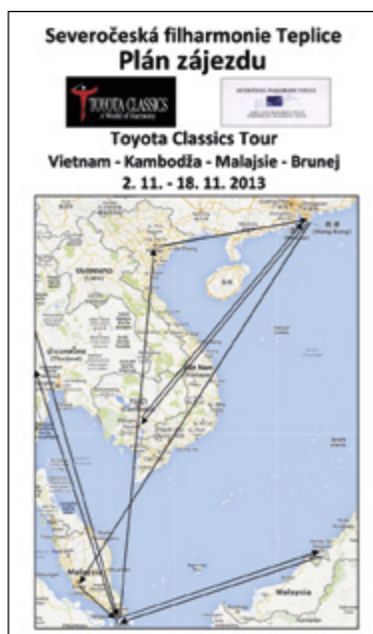
V místním tisku vycházely upoutávky na turné Severočeské filharmonie již několik měsíců před jeho konáním.

Ráno 2. listopadu 2013 odletělo padesát členů filharmonie z Prahy do Frankfurtu nad Mohanem, aby odtud před polednem pokračovali Airbusem A 380 do Singapuru. Po dvanáctihodinovém letu a se sedmihodinovým časovým posunem se zde orchestru ujali zástupci pořadající japonské agentury **Dentsu Music and Entertainment Tokyo**, kteří členy turné doprovázeli po celou dobu zájezdu. Společně pak dále pokračovali do vietnamské Hanoje, aby se po dalším více než tříhodinovém letu ubytovali v hotelu Sofitel Plaza Hanoi. Začalo tak turné **Toyota Classics Tour**, které bylo výjimečně nejen svými exotickými destinacemi, kam se běžný turista ani nedostane, ale i tím, že se v šestnácti dnech konaly jen čtyři koncerty. Přestože členy orchestru čekalo 12 letů společnostmi České aerolinie, Lufthansa, Singapore airlines, Dragonair, Cathay Pacific a Royal Brunei Airlines, 33 300 kilometrů a 47 hodin v letadle, zbývalo tak i nemálo volných dnů k návštěvám pamětihodností nebo zajímavých přírodních míst.

Týden před koncertem ve Vietnamu se 28. října 2013 konala v Hanoji tisková konference za účasti velvyslance České republiky Martina Klepetka, kde byla vietnamská média seznámena s podrobnostmi koncertu.

Pro hladký průběh turné byl vypracován šestnáctistránkový plán zájezdu, který obsahoval velmi podrobné logistické a umělecké informace i časové průběhy všech koncertů minutu po minutě.

5. listopadu se konal první koncert v **Hanoi Opera House**, kterého se účastnil i velvyslanec České republiky ve Vietnamu **Martin Klepetko**, shodou okolností též absolvent hry na trubku na Konzervatoři v Pardubicích, absolvent oboru Hudební vědy na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a na Hudební fakultě Akademie múzických umění obor dirigování, který se diplomatické kariéře začal věnovat již roku 1993. Po koncertě se konalo společenské setkání všech členů orchestru za účasti nejen velvyslance ČR, ale i významných hostů z politického i obchodního života ve Vietnamu.

Budova Hanoi Opera House a všudypřítomná reklama na koncert filharmonie.

Členové filharmonie na palubě letadla při cestě z Prahy do Frankfurtu n. M.

Charles Olivieri-Munroe se členy orchestru na letišti v Singapuru při přestupu na let do Hanoje.

Po koncertě v Hanoji se konala párty za účasti významných představitelů politického i společenského života.

Osmnáctistránkový program koncertu v Hanoji obsahoval velmi detailní informace o všech účinkujících, úvodní slova významných představitelů a jmenný seznam členů Severočeské filharmonie Teplice, včetně její podrobné historie.

Letiště v kambodžském Phnom Penhu.

Program koncertu opět obsahoval na několika stranách jak historii Severočeské filharmonie, tak seznam účastníků turné.

Přestože je khmerské písmo pro Evropana zcela nesrozumitelné, bylo příjemné vidět informace o uskutečněném koncertě v tisku.

Následující den se uskutečnil let z Hanoje přes Hong Kong do kambodžského Phnom Penhu. Již přelet do Kambodže, země proslulá pohnutými politickými dějinami, předznamenal, že se bude jednat o turné velkých kulturních rozdílů, a to nejen ve stylu života a životní úrovni v různých zemích, ale i v otázce přístupu publika ke koncertům. Přes velmi nízkou životní úroveň v Kambodži byl orchestr ubytován v luxusním hotelu **Inter Continental** a přitom zde mohl poznat i běžný místní život, který se v posledních letech postupně již normalizoval a přizpůsoboval sousedním zemím při zachování místních zvyklostí a tradic. Zajímavostí bylo, že koncertu v **Chaktomuk Conference Hall Phnom Penh** se účastnili i členové královské rodiny a na programu byly kromě skladeb W. A. Mozarta, J. Haydna, F. Mendelssohna-Bartholdyho, A. Piazzolly, B. Smetany, A. Dvořáka nebo V. Trojana i dvě kambodžské skladby *Le soir* ou *je t'ai Recontree* a *Phnom Penh Norodoma Sihanouka*, který byl kambodžským králem, ale také hudebním skladatelem, spisovatelem, režisérem a hercem. Byl též otcem současného kambodžského krále Norodoma Sihamoniho, který od svých devíti let žil v Praze, kde v letech 1962 až 1975 vystudoval Pražskou konzervatoř a Akademii múzických umění v Praze obory tanec, hudba a divadlo.

Součástí tištěného programu byla i doporučení, jak se návštěvníci koncertu mají při koncertě chovat, jakou zachovávat etiku, kdy tleskat, jak mají přijít oblečení a další informace, které jsou pro evropské posluchače koncertů klasické hudby zcela přirozené. Naopak pro členy orchestru byl vypracován detailní časový plán s přesností na minuty, kdy mají nastoupit, jak se zachovat při vstupu královské rodiny do sálu a při hraní kambodžské hymny, v zákulisí stál zástupce agentury, který pomocí natištěných šipek ukazoval orchestru, v jaký moment si mají členové orchestru stoupnout či sednout. Vše bylo předem připraveno tak, aby se splnil veškerý diplomatický protokol dle místních pravidel.

I v Kambodži byly často vidět billboardy na koncert Severočeské filharmonie Teplice.

Všudypřítomné hostesky v národních krojích jen umocňovaly slavnostní atmosféru, která panovala po celý večer a přeměnila pro orchestr běžný koncert na událost státního významu. Orchester se setkal s nebývalým zájmem o naši kulturu a po koncertě i s hrdotí místních obyvatel na svou kambodžskou kulturu, neboť byla připravena kulturní akce, na které se představili místní tradiční hudebníci a tanečníci v bohatě zdobených tradičních kostýmech.

Původně byl v následujících dnech plánován koncert ve filipínské Manile, ovšem tři měsíce před odletem byl tento koncert z provozních důvodů zrušen, proto orchestr čekaly čtyři volné dny. Zrušení tohoto koncertu se ukázalo jako prozřetelné, neboť 8. listopadu 2013 postihl Filipíny ničivý tajfun Haiyan, který si vyžádal více než 5 tisíc obětí a v den původně plánovaného koncertu dosahovaly nárazy větru rychlosti až 340 km za hodinu.

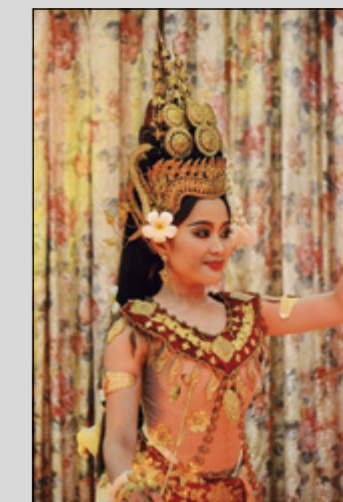
Koncert v kambodžském Chaktomuk Conference Hall Phnom Penh.

Společné foto filharmoniků s místními umělci.

Vstupní brána do prostor konání koncertu v Phnom Penhu.

Po koncertě se konala recepce s kulturním programem, kde místní kambodžští umělci předvedli členům filharmonie své umění.

Filharmonici ponechali stranou klasickou hudbu a na recepci předvedli na oplátku českou lidovou hudbu.

Po noci strávené na hotelu v Hong Kongu se filharmonici odbavují na let do Malajsie.

Program koncertu v Kuala Lumpur o 24 stranách obsahoval též informace, jak se chovat na koncertě klasické hudby.

Plakát na koncert Severočeské filharmonie umístěný ve vstupní hale Dewan Filharmonik Petronas.

Členové Severočeské filharmonie strávili jeden volný den v Kambodži, 9. listopadu odletěli do Hong Kongu a následující den mohli sledovat tajfun z okna letadla při cestě do malajsijského Kuala Lumpur. Zde následoval opět jeden volný den, který mohli členové orchestru využít k návštěvě místních pamětihodností, ovšem někteří se vydali i za hranice města, neboť další koncert se konal až 12. listopadu ve světově proslulé koncertní síni Dewan Filharmonik Petronas, vzdáleném jen pár stovek metrů od hotelu **Traders Hotel Kuala Lumpur**, kde byl orchestr ubytován.

Koncert v **Dewan Filharmonik Petronas Kuala Lumpur** byl pro Severočeskou filharmonii Teplice velkou výzvou. Co je pro českého hudebníka pražské Rudolfinum, to znamená pro hudebníka z Malajsie tento koncertní sál. Je však zároveň kulturní ikonou pro milovníky hudby po celém světě a také sídlem Malaysian Philharmonic Orchestra. Charakteristické dvě věže, uprostřed vzájemně mezi sebou propojené skleněnou chodbou, patří mezi architektonické skvosty celé jihovýchodní Asie a sál se pyšní jednou z nejlepších akustik na světě. Jeho umístění v obchodním a zábavním centru Kuala Lumpur City Center jej řadí mezi nejnavštěvovanější turistická místa v Malajsii. O to více byli členové filharmonie příjemně překvapeni, když při vstupu do budovy zahlédli plakát na svůj koncert s portrétem dirigenta Charlese Olivieri-Munroa v nadživotní velikosti a hrdým nápisem **North Czech Philharmonic Teplice - An enthralling symphony that enriches lives!** (Severočeská filharmonie Teplice - úžasný symfonický orchestr, který obohacuje životy!). Pro zajímavost, tento plakát s rozměry 2,5 x 3,5 metru, vyrobený z koženky, byl orchestru věnován při odletu na letišti, aby si jej odvezl domů. Situaci, jak dostat tento velký plakát do letadla, úspěšně vyřešil na místě náměstek ředitele filharmonie **Pavel Bašus**, vedoucí celého turné, a nyní je plakát umístěn v administrativních prostorách teplické filharmonie.

Závěrečný potlesk po koncertě v Kuala Lumpur.

Koncert v Kuala Lumpur byl významný nejen svým umístěním, ale hlavně tím, že jej navštívili jak členové malajsijské vládnoucí královské rodiny, tak členové vlády této federativní konstituční monarchie i představitelé diplomatických sborů mnoha zemí světa, včetně České republiky. I zde platila přísná pravidla v etiketě. Byl opět vypracován detailní plán celého průběhu koncertu, nad kterým převzal záštitu **Sharafuddina Idris Shaha**, sultán státu Selangor, nejrozvinutějšího a nejlidnatějšího státu Malajsijské federace, obepínajícího hlavní město Kuala Lumpur. Přijetí protagonistů koncertu, které se uskutečnilo v paláci **Istana Bukit Kayangan** v sídelním městě Shah Alamu, byl přítomen bratr sultána princ **Sulaiman Sultan Salahuddin**. Záštitu převzali i další významní představitelé politického, obchodního i společenského života v Malajsii, například bývalý dlouholetý předseda malajsijské vlády **Dr. Mahathir bin Mohamad** nebo prezident Toyota Motor Asia Pacific **Hisayuki Inaue**.

Pokud byla v predešlých řádcích zmiňována přísná pravidla během koncertů, o posledním koncertě v Bruneji je možno říci, že byl vyvrcholením nejen po této stránce, ale i po stránce prestiže, reprezentace a důležitosti. Již při nástupu do právě na světový trh uvedeného nového typu letadla Boeing 787 Dreamliner společnosti Royal Brunei Airlines bylo patrné, že se filharmonie vydává do zcela jiného prostředí. Letušky, oděné do typických brunejských služebních uniforem se slušivým kloboučkem doplněným šátkem, byly neklamnou známkou prožití nevšedních zážitků v následujících dnech. Samotný půlnoční přílet na mezinárodní letiště v Bandar Seri Begawan, hlavním městě Sultanátu Brunej na ostrově Borneo, byl pak nezapomenutelným zážitkem pro všechny účastníky turné.

Světově proslulé dvě věže Dewan Filharmonik Petronas s koncertním sálem.

Vstup do budovy Dewan Filharmonik Petronas.

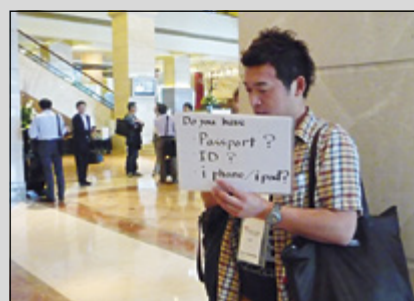
Koncertní sál Dewan Filharmonik Petronas.

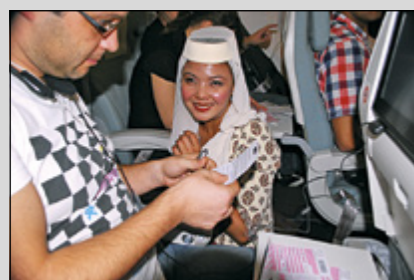
Výhled na Kuala Lumpur z jednoho z mnoha mrakodrapů.

Boeing 787 Dreamliner společnosti Royal Brunei Airlines přepravil filharmoniky přes Singapur do posledního místa turné.

Po celou dobu turné doprovázel členy orchestru tým pořádací agentury.

Přístup letušek společnosti Royal Brunei Airlines při letu ze Singapuru do Bruneje již sliboval budoucí nevšední zážitky.

Plakát na koncert Severočeské filharmonie Teplice v Bruneji.

Více než 30 stále se usmívajících a tleskajících zaměstnanců zdejší pobočky společnosti Toyota, držících několikametrový nápis s textem „Welcome to Brunei Darussalam North Czech Philharmonic Teplice“, čekalo na členy orchestru již v příletové hale. Po splnění všech vstupních náležitostí se vydal orchestr na ubytování a uvítací plakát z letiště překvapil filharmoniky podruhé i před hotelem, kde byl vystaven po celou dobu pobytu. Šestihvězdičkový **The Empire Hotel & Country Club** byl zřejmě největším zážitkem celého zájezdu v oblasti ubytování, neboť v cestovních průvodcích je dodnes právem považován za pravděpodobně nejluxusnější ubytovací zařízení po celé Asii. Jedná se o ambiciózní projekt, který po dobu šestileté výstavby zaměstnal více jak 300 vysoce kvalifikovaných designérů, techniků a řemeslníků. Od svého otevření 16. října 2000 se celý komplex stal synonymem pro Brunej, které odráželo majestátní a kulturní dědictví země. Pomineme-li nadstandardní vybavení prostorných pokojů s výhledem na Jihočínské moře, bylo pro hudebníka jistě zajímavé, že na veřejně přístupných místech stály klavíry prestižní italské značky Fazioli, mající hodnotu v řádech milionů korun. Největším a nejexkluzivnějším pokojem v hotelu je Emperor Suite, který může oficiálně využívat jen sám sultán.

Den po příletu se mohli členové zájezdu aklimatizovat a plně využívat nabídky hotelu, včetně relaxace na soukromých hotelových plážích či v hotelových bazénech. Málokdo se vydal mimo hotel, neboť pobyt v Bruneji je poměrně přísný, což vyplývá ze skutečnosti, že Brunej je částečně uzavřenou zemí. To se projevilo i tím, že až na pár výjimek byli jedinými zahraničními hosty hotelu pouze tepličtí filharmonici. Vzhledem k tomu, že se jedná o islámskou zemi, bylo třeba respektovat určitá omezení v oblasti odívání, zejména u žen.

Přivítání na letišti v Bandar Seri Begawan bylo velkolepé a velmi přátelské.

Členové orchestru se zdržovali převážně v hotelovém komplexu, kde se tato omezení tolerují, ale například před koncertem během zkoušky následující den posuzovala brunejská cenzurní komise oblečení členů orchestru, obzvláště oblečení žen. Ženy nesměly mít oblečení bez rukávů, hluboký výstřih, lesklou látku nebo lesklé doplňky, nesměla být použita žlutá barva, která je vyhrazena jen královské rodině, a bylo vyžadováno přísné dodržování protokolu v přítomnosti členů královské rodiny. Tento protokol vyžadoval od hudebníků splnění pokynů v určité době, například kdy se orchestr postaví, kdy se usadí, kdy může již opustit jeviště, jakým způsobem interpretovat národní hymnu a další náležitosti. Koncert se konal v **Auditoriu Arts Centre**, největším kulturním centru v Bruneji, obsahujícím impozantní sál s kapacitou více jak 700 míst a vynikající akustikou. Je součástí školy Jerudong International School, jedné z mála mezinárodních škol v zemi. Koncertu Severočeské filharmonie Teplice předcházela několikaměsíční propagace v místním tisku. Ještě před odletem bylo možné číst na internetu tiskové zprávy **Borneo Bulletin** nebo **Brunei Times**, které věnovaly plánovanému vystoupení teplické filharmonie velkou pozornost a informovaly veřejnost nejen o programu, ale i o historii orchestru, včetně bohaté fotodokumentace. Samotného koncertu se pak účastnila řada významných hostů, z nichž nejvýznamnější byla jistě brunejská korunní princezna, jejíž plné jméno s tituly zní **Duli Yang Teramat Mulia Paduka Seri Pengiran Anak Isteri Pengiran Anak Sarah binti Pengiran Salleh Abdul Rahaman**. Vše bylo přizpůsobeno její přítomnosti, a to jak časově, tak uzpůsobením sálu, neboť sultánova rodina požívá v Bruneji velkého respektu a obliby, protože Brunejci jsou osvobozeni od placení daní a všichni obyvatelé mají, až na výjimky, zdarma zdravotnictví a školství.

Hotel **The Empire Hotel & Country Club** patří k nejluxusnějším nejen na ostrově Borneo, ale v celé jihovýchodní Asii.

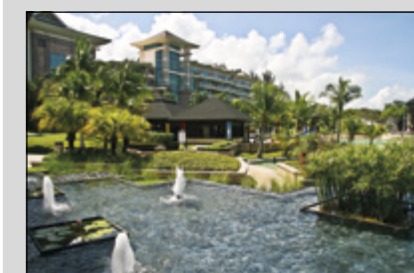
Venkovní prostředí hotelu **The Empire Hotel & Country Club**.

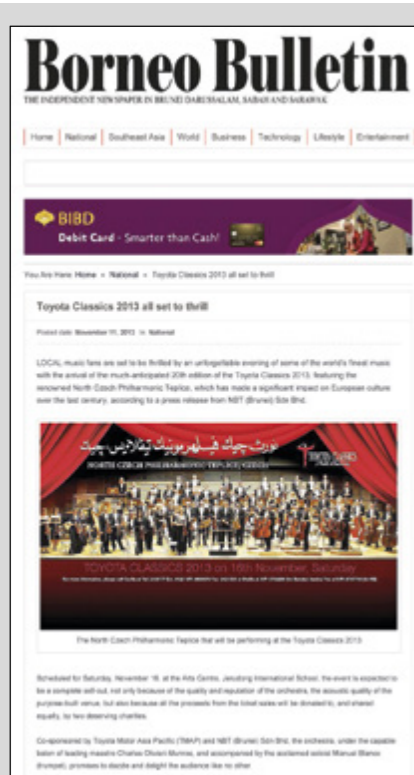
Po celou dobu pobytu byl před hotelem umístěn uvítací plakát.

V hotelu byly umístěny klavíry prestižní italské značky Fazioli.

Zde obzvláště platilo známé filharmonické rčení při zájezdech: „Nebýt toho hraní, mohla to být docela hezká dovolená.“

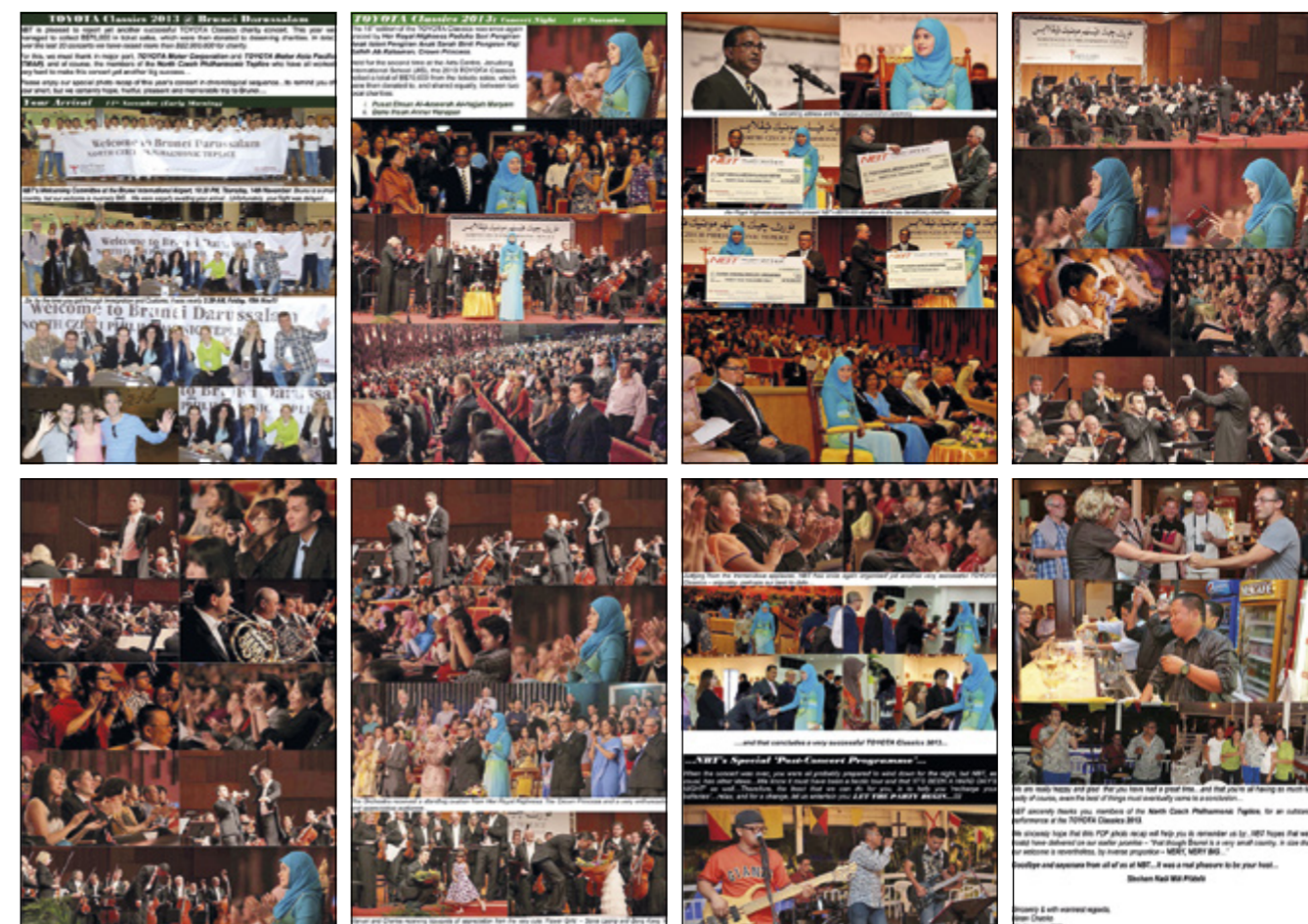
Na koncertě byl kromě dalších oficiálních předán brunejskou korunní princeznou šek na 70 000 brunejských dolarů pro dvě charitativní organizace. Příjemným zprávkou a pomyslnou závěrečnou třesničkou na dortu bylo setkání všech organizátorů a účastníků zakončeného Toyota Classics Tour. Konalo se v **The Yacht Clubu v Brunejské zátocě** a kromě příjemného občerstvení došlo i na hodnocení celého průběhu asijského turné. O spokojenosti pořadatelů svědčí i text v bulletinu, který pořadatelé vydali a shrnuli zde celý průběh zájezdu, včetně vzácných fotografií. Zde **Ninan Chacko**, generální ředitel **North Borneo Trading**, jednoho z největších distributorů motorových vozidel v Bruneji, napsal v závěru: „*Jsem opravdu šťastný a rád, že jste prožili skvělé chvíle, ale bohužel i ta nejlepší věc musí nakonec skončit. NBT upřímně děkuje členům Severočeské filharmonie Teplice za vynikající výkony při Toyota Classics 2013. Upřímně doufáme, že si touto rekapitulací na nás opět vzpomenete. NBT doufá, že my (jako hostitelé) jsme splnili náš dřívější slib: „ačkoliv Brunej je velmi malá země co do velikosti, naše přivítání je nicméně opačné - VELMI, VELMI VELKÉ...“.* Nashledanou a jménem všech z NBT: *Bylo nám opravdu potěšením být vašimi hostiteli. Sbohem Naši Milí Přátelé*“. Přičemž poslední věta byla psána bezchybnou češtinou.

Místní média věnovala koncertu Severočeské filharmonie Teplice nebývalou pozornost.

Závěrečný koncert celého turné v Bruneji.

Přadatelé turné Toyota Classics 2013 vydali bulletin, kde shrnuli všechny události posledního koncertu v Bruneji.

Závěrečné foto se zástupci japonské agentury při rozloučení na letišti v Singapuru před odletem do Frankfurtu nad Mohanem.

Plakát na koncert Pocta Edith Piaf v Děčíně.

Upoutávka a plakát na koncert Severočeské filharmonie Teplice v Teatro Luciano Pavarotti v italské Modeně.

Zatímco padesátiletý orchestr prožíval okamžiky velkého úspěchu v Asii, druhá část Severočeské filharmonie Teplice, posílená o externí umělce, uskutečnila zároveň čtyři koncerty nejen tuzemsku, ale i v zahraničí. V Praze se 11. listopadu konal koncert s názvem **Pocta Edith Piaf**, opakovaný 3. prosince v **Děčíně**, v **Drážďanech** pak koncert 13. listopadu v rámci **Česko německých dnů**, který se opakoval následující den i v **Teplících** a o dva dny později ještě koncert v německém **Ebrachu**, kde bylo provedeno Brahmsovo Německé requiem. Měsíc listopad byl velmi náročný, neboť bezprostředně po návratu z Asie následovaly zkoušky na abonentní koncert v Teplících, na jehož programu byla Smetanova Vltava, Sukovo Fantastické scherzo, Ravelův Tzigane, Čajkovského Italské capriccio a Slovanský pochod, skladby, které se interpretovaly o čtyři dny později na velmi významném koncertu v **Teatro Luciano Pavarotti** v italské **Modeně**. Zde navíc zazněla Janáčkova Sinfonietta a Čajkovského Předehra 1812. Pod vedením nového šéfdirigenta Alfonsa Scarana spolupůtkovala s filharmonií i **Ústřední hudba Armády České republiky**, jejíž účast ve slavnostních uniformách dodala koncertu patřičný lesk.

8. prosince 2013 se teplická filharmonie stala součástí velmi zajímavého projektu. V sále **Pražské konzervatoře** se uskutečnil koncert, kde pod vedením dirigenta **Jiřího Petrdlíka** zazněla premiéra nastudování málo známého melodramu Sergeje Prokofjeva Evžen Oněgin z roku 1936 v českém jazyce. Skladatel zde použil jako předlohu části Puškinova díla, které Čajkovskij ve své opeře opomíjí. Do konce roku teplické filharmoniky čekal ještě tradiční vánoční koncert s dirigentem **Michaelem Roháčem** a ve dnech 20. a 21. prosince natáčení Mozartovy opery Don Giovanni pod vedením Charlese Olivieri-Munroa.

Koncertní úspěchy, které na podzim roku 2013 přesáhly evropský kontinent, přilákaly zájem mnoha médií. Vedení Severočeské filharmonie však hledalo stálého mediálního partnera, který by produkoval a hlavně publikoval na veřejnosti ve své síti partnerů pravidelné novinky o koncertním životě. V prosinci 2013 byla podepsána rámcová smlouva o mediálním partnerství s mosteckou produkční společností **Mistral TV produkce, s. r. o.**, jejímiž jednateli byli **Iva Blažková**, **Magdaléna Jenčíková** a **Pavel Fekete**. Hlavním cílem a náplní spolupráce byla pravidelná výroba reportáží s informacemi o nejvýznamnějších aktivitách filharmonie, výroba propagačních videoklipů, záznamů z koncertů a distribuce v mediálním prostoru, včetně sociálních sítí. První spoluprací bylo vytvoření promo videa pod názvem „Turné filharmoniků v Asii“. Produkční společnost Mistral TV se ve smlouvě zavázala vyrobit v následujícím roce upoutávky na vybrané koncerty SČF v rámci koncertní sezony 2014 a jejich propagaci v RT – Regionální televizi, satelitní a kabelové TV s pokrytím celé ČR a Slovenska, terestriální šíření po území Ústeckého kraje prostřednictvím TV RELAX a TV DAKR, v rámci internetu na YouTube kanálu a přes internetové stránky a sociální sítě.

Smlouva obsahovala též zhotovení reportáží k tématům koncertní sezony 2014, výrobu uceleného promo videa Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena, natočení vybraných koncertů na území Ústeckého kraje a zajištění jejich propagace, včetně výroby promo spotu, upoutávek na jednotlivé koncerty a reportáží v rámci festivalu. Díky této spolupráci si Severočeská filharmonie mohla začít budovat bohatý videoarchiv své koncertní činnosti, který pravidelně zpřístupňovala i na svých nově vytvořených webových stránkách. Orchester tím vstoupil do nové mediální dimenze a jeho příznivci mohli pravidelně sledovat reportáže nejen z koncertů v rámci koncertní sezony a zájezdové činnosti, ale též z koncertů Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena, včetně rozhovorů s vystupujícími umělci.

Do nového roku 2014, Roku české hudby, vstoupila Severočeská filharmonie tradičním odpoledním novoročním koncertem 1. ledna v **Teplících**, na jehož programu byla mimo jiné též Dvořákova Symfonie č. 9 „Z Nového světa“. Stejný koncert poté zazněl i následující den v pražském **Rudolfinu** pod vedením italského dirigenta **Francesca La Vecchii**. Do Prahy se filharmonie vrátila o dva dny později. 4. ledna se konalo provedení kantáty Carla Orffa Carmina Burana v **Kongresovém centru s Českým filharmonickým sborem Brno** a dirigentem **Norbertem Baxou**, reprízované 11. ledna na koncertě v **Ostravě**. Se stejným sborem orchestr nastudoval oratorium Georga Friedricha Händela Mesiáš, které bylo provedeno s dirigentem Alfonsem Scaranem na abonentním koncertě v **Teplících** 23. ledna a s dirigentem **Petrem Fialou** 2. února v **Brně**.

Charles Olivieri-Munroe si vyzkoušel roli kameramana společnosti Mistral TV produkce.

Plakát koncertu v německém Ebrachu.

Plakát na novoroční koncert v Praze.

Reklama na koncerty v Praze a Ostravě.

Plakát na koncert skupiny Nezmaři.

Plakát na koncert v rámci Hudebního festivalu Jaro Josefa Suka v Benešově.

Plakát na koncert k 90. výročí otevření teplického divadla.

Navázání kontaktů s novými koncertními agenturami se projevilo v roce 2014 postupným zvyšováním počtu zahraničních i tuzemských koncertů. Oproti předešlému roku se jejich počet zvýšil z 97 na 111 a začaly se realizovat nové koncertní projekty. Kromě abonentních koncertů v Teplicích koncertovala filharmonie například 23. března v mnichovském **Herkulesaalu** s dirigentem **Franzem Schottky**, nebo 26. března v **Hradci Králové** s dirigentem **Pavlem Šnajdrem** na Slavnostním koncertu Univerzity Hradec Králové. Nebylo ani výjimkou, kdy se během deseti dnů uskutečnila řada odlišných koncertů, například 5. dubna ve **Frankfurtu nad Mohanem** Orffova Carmina burana, 7. dubna v **Hradci Králové** a 8. dubna v **Teplicích** koncerty se skupinou **Nezmaři** a dirigentem **Felixem Slováčkem jr.**, 9. dubna v **Benešově** Má vlast s **Norbertem Baxou**, 11. dubna v **Berlíně** opět Orffova Carmina burana a 14. dubna v pražském **Divadle Hybernia** koncert se skupinou **Nezmaři**. Ve stejném měsíci se dále konal 19. dubna koncert k 90. výročí otevření **Krušnohorského divadla v Teplicích**, 20. dubna koncert v pražském **Obecním domě**, 24. dubna abonentní koncert v **Teplicích**, 29. dubna koncert v německém **Emdenu** s dirigentkou **Miriám Němcovou** a 30. dubna v **Tonhalle Düsseldorf** s dirigentem **Norbertem Baxou**. Toto vysoké pracovní i umělecké nasazení bylo pro členy filharmonie velmi náročné nejen po stránce fyzické, ale především po stránce umělecké. Neustále měnící se program a množství nastudovaného repertoáru vyžadovalo od filharmoniků velkou dávku sebezapření a hlavně tolerance, neboť absolvovat během jednoho měsíce 13 koncertů a 39 pracovních frekvencí není zcela běžnou praxí. V květnu a červnu se konaly ještě tři koncerty v rámci projektu Carmina Burana, 3. května v sále **Philharmonie Essen**, 25. května v **Meistersingerhalle Nürnberg** a 25. června v **Laeszhalle Hamburg**.

Po velkém úspěchu koncertu Bravo Broadway na Hudebním festivalu Ludwiga van Beethovena v roce 2011 se 22. května uskutečnil zahajovací koncert jubilejního 50. ročníku tohoto festivalu pod názvem **Broadway Rocks**, opět se sólisty Broadway Theatres New York, kterými byli **Morgan James**, **LaKisha Jones** a **Rob Evan**. Pod taktovkou dirigenta **Randalla Craiga Fleischera** zazněly skladby z muzikálů *Les Miserables*, *The Bodyguard*, *Phantom of the Opera* nebo skupin *The Who*, *ABBA* či *Beatles*. V rámci festivalu se uskutečnilo 19 koncertů v devíti městech a koncertovala zde celá řada umělců, například **Kateřina Englichová**, **Petr Nouzovský**, **Carlos Piňana**, **Dominika Weiss Hošková**, **Jan Simon** či souborů, jakými byly **Martinů Voices**, **Kolegium Symfonického orchestru Českého rozhlasu**, **Vocalis Ensemble Dresden** a další. V rámci festivalu proběhl 29. května též koncert melodramu Sergeje Prokofjeva *Evžen Oněgin*, který premiérově zazněl 8. prosince předešlého roku v Praze. Opětne nastudování vyústilo v realizaci nahrávky CD, na které se s dirigentem **Jiřím Petrdlíkem** a pod režijním dohledem **Věry Šustíkové** podíleli pražští herci **Jaromír Meduna**, **Karolína Herzinová**, **Petr Mikeska**, **Tomáš Vaněk**, **Marta Hrachovinová** a **Jiří Klem**.

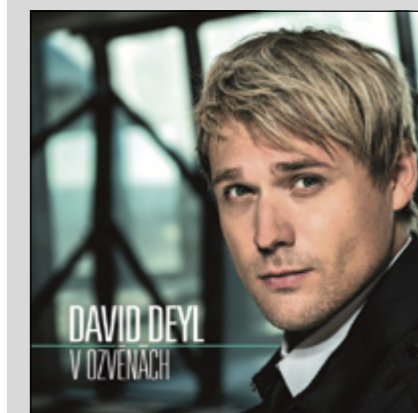
Letní měsíce byly opět velmi náročné na počet koncertů, v červnu absolvovali filharmonici 39 a v červenci dokonce 40 frekvencí. 1. června zakončila filharmonie na Velké scéně v Teplicích jubilejní 860. Zahájení lázeňské sezony open air koncertem se skladbami *Deep Purple*, *Queen*, *Pink Floyd*, *U2*, *Led Zeppelin* s dirigentem **Friedemannem Riehlem**, 6. června koncertovala v německém **Bad Elsteru** s dirigentem **Florianem Merzem**, 15. června v **Terezíně** na Festivalu zakázané hudby s **Gudni Emilssonem** a 20. června zazněly předehry a árie z oper *Bedřicha Smetana*, *Antonína Dvořáka*, *Viléma Blodka* a *Leoše Janáčka* na koncertě v rámci Roku české hudby v Tylově divadle v **Kutné Hoře** pod vedením dirigenta **Františka Drse** se sólisty **Evou Urbanovou**, **Janem Adamcem** a **Pražským rozhlasovým sborem**.

4. července se uskutečnilo v hostivařském studiu v Praze natáčení nového CD s názvem „V ozvěnách“ zpěváka **Davidu Deyla** pro společnost **Supraphon**. Pod taktovkou dirigenta **Marka Štilce** vznikla autorská nahrávka zpěvákových nejnámějších skladeb, které se poté velmi často hrály na rozhlasových stanicích a byly základem pro vznik videoklipů, vysílaných hudebními televizními stanicemi. Spolupráce s tímto zpěvákem pokračovala několika dalšími koncerty v následujících letech.

Na letní Evropské hudební akademii byla v červenci 2014 nastudována Smetanova opera *Prodaná nevěsta*, jejíž reprízy se konaly v **Teplicích**, **Jablonci nad Nisou** a **Děčíně**. Kromě toho vystoupila Severočeská filharmonie 19. července na **Hudebním festivalu v Českém Krumlově**, kde provedla Smetanovu *Mou vlast* s dirigentem **Tomášem Braunerem**. Závěr koncertní sezony 2013-2014 patřil čtyřem koncertům v Zahradním domě v Teplicích, ale také třem provedením Orffovy kantáty *Carmina Burana*, 13. srpna v **Chemnitz**, 15. srpna v **Litoměřicích** a 16. srpna v německém **Magdeburku**.

Sólisté Broadway Theatres New York Rob Evan, Morgan James a LaKisha Jones s dirigentem Randallem Craig Fleischerelem.

Titulní strana CD s Davidem Deylem.

Koncertní provedení Prokofjevova melodramu *Evžen Oněgin* v Teplicích 29. května 2014.

CD s nahrávkou Prokofjevova melodramu *Evžen Oněgin*.

Titulní strana katalogu
koncertní sezony 2014-2015.

Plakát na galakonzert k Roku české
hudby v O2 aréně v Praze 17. 12. 2014.

Dramaturgie koncertní sezony italského
města Treviglio, která obsahovala
i koncert Severočeské filharmonie
27. března 2015.

Prvním koncertem sezony 2014-2015 bylo provedení Dvořákova Te Deum a Mše D dur 21. září v kostele sv. Michala v **Olomouci** s dirigentem **Zbyňkem Müllerem**, **Pěveckým sborem města Bratislavy** a sólisty **Márií Kobielskou**, **Annou Nitrovou**, **Alešem Voráčkem** a **Romanem Janálem** v rámci **Podzimního festivalu duchovní hudby**, který natočila a odvysílala TV Noe. 25. září orchestr účinkoval na **Festivalu Mladá Praha**, kde ve Dvořákově síni Rudolfiny zazněla pod vedením **Hermesa Helfrichta** díla Carl Maria von Webera, Franze Berwalda, Maurice Ravela, Ernesta Chaussona, Johna Williamse a Ludwiga van Beethovena.

Druhým rokem zahájil novou koncertní sezonu na místě šéfdirigenta Alfonso Scarano a spolupráce s tímto italským dirigentem plně navázala na úspěšnou éru jeho předchůdce Charlese Olivieri-Munroa. Alfonso Scarano vtiskl dramaturgii nový rozměr, svou koncepcí dramaturgie nabídl ucelený průřez významnou tvorbou jednoho skladatele. V nadcházející sezoně se rozhodl zařadit všechny symfonie Johanna Brahmsa, v následujících například symfonie Roberta Schumanna. Při tvorbě dramaturgie byla věnována velká pozornost také českým skladatelům, neboť rok 2014 byl vyhlášen Rokem české hudby. Nejvýznamnější novinkou koncertní sezony 2014-2015 bylo však zařazení nové abonentní řady komorních koncertů. V Teplicích prozatím chyběl ucelený cyklus komorních koncertů a toto obohacení teplické kultury přineslo prospěch nejen posluchačům komorní hudby, ale i účinkujícím. Koncepce komorních koncertů dala totiž příležitost především členům Severočeské filharmonie Teplice, aby se představili též jako komorní hráči či jako sólisté. Koncerty v rámci abonentního cyklu se konaly v krásném prostředí sálu Zahradního domu vždy ve středu a staly se tak vhodným doplňkem čtvrtletních termínů symfonických koncertů ostatních abonentních řad. Od října 2014 měli posluchači možnost vybírat ze čtrnácti koncertů symfonických cyklů A a B, tří koncertů prémiového cyklu C a sedmi koncertů komorního cyklu K, celkem tedy nabídka abonentních koncertů obsahovala 24 koncertů. Zahajovací koncert se konal 2. října s dirigentem Alfonso Scaranem a sólistkou **Kateřinou Javůrkovou**, která přednesla Straussův Koncert pro lesní roh č. 1. První koncert komorní řady K se uskutečnil v Zahradním domě 30. října, kde účinkovali členové filharmonie, hobojsky **Miroslava Ladová** a **Blažena Kubiasová**, klarinetisté **Petr Kubík** a **Jan Czech**, fagotisté **Ladislav Bubeníček** a **Radovan Skalický**, hornisté **Pavel Staněk**, **Jaroslav Keller** a **Andrej Trepalin**, violoncellista **Vojtěch Čermák** a kontrabasista **Jan Doskočil**. Nadcházející sezona obsahovala jména významných sólistů, jakými jsou například **Gabriela Demeterová**, **Bohuslav Matoušek**, **Roman Janál**, **Alexander Ghindin**, **Václav Hudeček**, **Enrica Ciccarelli** či **Edoardo Zosi**. Z dirigentů kromě Alfonse Scarana a Charlese Olivieri-Munroa se představili také další hostující dirigenti, **Oliver Dohnanyi**, **Petr Vronský**, **Gudni Emilsson**, **Stanislav Vavřínek** nebo **Aldo Sisillo**.

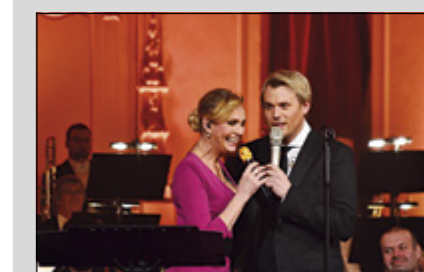
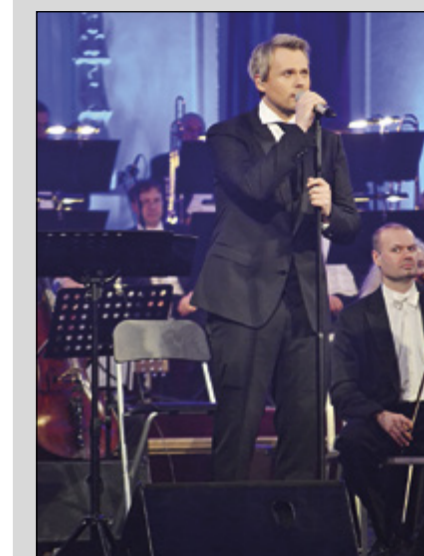
5. října byl koncertem v německé **Žitavě** zahájen nový projekt pod názvem **Grosse Gala-Nacht der Operette**, v rámci něhož se v několika dalších letech konaly desítky koncertů po celém

Německu. Až na výjimky se jej pokaždé zúčastnilo celkem 25 členů Severočeské filharmonie s dirigentem **Norbertem Baxou**, balet Severočeského divadla Ústí nad Labem a pěvečtí sólisté. Díky tomuto počtu hudebníků se mohly koncerty konat nezávisle na dalších filharmonických aktivitách. Do konce roku 2014 se konaly ještě dva tyto koncerty v **Magdeburku** a jeden v **Mainzu**. 13. listopadu se filharmonie představila v Praze na **Festivalu Nekonvenční žižkovský podzim** s dirigentem **Tomášem Koutníkem** a sólistou **Jiřím Hoškem** a 19. listopadu v **Drážďanech** na koncertě v rámci **16. Dnů české a německé kultury**, který se opakoval následující den v **Teplicích**.

Vyvrcholením roku 2014 a též Roku české hudby byl slavnostní koncert v **O2 Aréně v Praze**, jehož se účastnili členové všech profesionálních orchestrů České republiky, tedy i vybraní hudebníci Severočeské filharmonie. Více než stočlenný orchestr pod vedením dirigenta **Jakuba Hruší** doprovodil světové sólisty, kteří přednesli árie a přede hry z oper Antonína Dvořáka a Bedřicha Smetany, ve druhé polovině pak zazněla Dvořákova Symfonie č. 9 „Z Nového světa“.

Do konce roku hrála ještě filharmonie dvakrát Rybovu Českou mši vánoční na koncertech 18. prosince v **Teplicích** a 22. prosince v **Benešově** a rok 2014 uzavřela dvěma koncerty v **Obecním domě v Praze** 28. a 30. prosince.

Postupné navyšování počtu koncertů a rozšiřování koncertních aktivit Severočeské filharmonie Teplice pokračovalo i příchodem nového roku 2015. Již v prvních čtyřech lednových dnech se konalo pět koncertů. 1. ledna tradiční odpolední novoroční koncert v **Teplicích** s dirigentem **Michaelem Roháčem** a v následujících dnech koncerty v německých městech **Saarbrücken**, **Wiesbaden** a dva v **Budyšině** s programem Grosse Gala-Nacht der Operette. V dalších dvou měsících s tímto programem následovala další koncertní místa ve městech **Halle**, **Gera**, **Nürnberg**, **Greitz**, **Hoyerswerda**, **Zwickau**, **Chemnitz**, **Potsdam**, **Cottbus**, **Würzburg**, **Dresden**, **Hildesheim**, **Leipzig**, **Bayreuth** a **Jena**. Na první pohled by se mohlo zdát, že filharmonie musí díky zvyšujícímu se počtu zahraničních aktivit omezovat koncertní činnost tuzemskou nebo snižovat počet koncertů v Teplicích. Díky tomu, že se koncerty konaly v naprosté většině o víkendech a obsazení orchestru bylo menší, což dovoľovalo postupné střídání hudebníků, nebylo nutné jakkoliv zasahovat do původně plánovaného dramaturgického plánu ani odmítat nabídky českých pořadatelů. Bylo možné dostat i svým dlouhodobě naplánovaným zahraničním závazkům, jakými byly například dva koncerty 27. a 28. března v italských městech **Treviglio** a **Udine**, kde společně s filharmonii a Alfonso Scaranem účinkovala jihokorejská violoncellistka **Meehae Ryo**. Na programu zde byla Smetanova Vltava, Kol Nidrei Maxe Brucha, Čajkovského Rokokové variace a Dvořákova Symfonie č. 9 „Z Nového světa“. Po návratu se konal koncert 31. března v **Grandhotelu Pupp v Karlových Varech** s dirigentem **Markem Štilcem**, na kterém vystoupili populární zpěváci **David Deyl** a **Helena Vondráčková**.

Plakát a fotky z koncertu Davida Deyla
s Helenou Vondráčkovou v hotelu Pupp
Karlových Vary, které doprovodila
Severočeská filharmonie s M. Štilcem.

Konzervatoř v Teplicích uvádí
Absolventský koncert se Severočeskou filharmonií

Na programu:

- Vilém Bláha: Koncert D dur pro klavír a orchestr
- Allegro moderato
- Andante
- Allegro vivace
- Antonín Dvořák: Zvěřinový, op. 99
- Edvard Grieg: Koncert a moll pro klavír a orchestr
- Allegro moderato

Francis Devienne: Koncert a moll, C 2 pro klavír a orchestr

Petr Hříst Čajkovskij: Koncert D dur pro klavír a orchestr

Účinkují:

Ladislav Obernik – klavír (absolvent ze školy Mgr. Martina Kůly)

Zuzana Záhradníková – klavír (absolventka ze školy Mgr. Hany Turkové)

Miloslav Měšťáček – klavír (absolventka ze školy Mgr. Lenky Houskové)

Milan Al-Ashhab – klavír (absolvent ze školy Mgr. Hany Turkové)

Severočeská filharmonie Teplice (pod vedením Alfonse Scarano a Zdeňka Farkavského (absolvent ze školy Mgr. Jana Váhy)

čtvrtek 7. května 2015 v 19.00 hod. Koncertní sál DK Teplice

54. ROČNÍK HUDEBNÍHO FESTIVALU LUDWIGA VAN BEETHOVENA 2018

SYMFOINICKÝ KONCERT DĚČÍN

Městské divadlo
středa 30. 5. 2018 v 19.00 hodin

Barbora Kulasová – trubka
Kateřina Škardová – klarinet
Ondřej Malík – tympany
Klára Gibišová – klavír
Jana Pochobradská – klavír

Severočeská filharmonie Teplice
diriguje: **Petr Vronský**

Na programu:

Alexander Aronovitch: Koncert pro trubku a orchestr (opravený)
Fidelio de Giuseppe Camillo Antonio pro klarinet a orchestr
Naxos: Koncert pro tympany a orchestr
Joseph Haydn: Koncert pro klavír C 11 D dur, 5. větev
Sergej Rachmaninov: Koncert C 2 a moll pro klavír a orchestr
Koncert ve varhanách: Koncertní Teplice a Městské divadlo DĚČÍN

Koncert se koná pod záštitou čestného občanství města DĚČÍN
Město DĚČÍN se stalo městem partnerským s městem Teplice

Pro vstupné: 300 Kč, děti do 12 let: 150 Kč, studenti a důchodci: 270 Kč, 100 Kč

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonie
Teplice

Severočeská filharmonie Teplice představuje nejlepší absolventy Konzervatoře v Teplicích

Na programu:

Jitka Šandová – klavír
Olga Šelembová – violončello
Noemí Koblichková – klavír
Hynek Granit – klavír zpív
Regina Krchálková – zobcová flétna

Severočeská filharmonie Teplice
diriguje: **Alfonso Scarano**

19. května 2016 v 19.00 hodin
Koncertní sál Domu kultury v Teplicích

Pro vstupné: 180 Kč, děti do 12 let: 90 Kč, studenti a důchodci: 270 Kč, 100 Kč

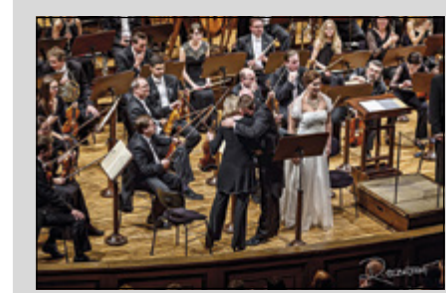
Koncerty ve spolupráci s teplickou konzervatoří se konají též v rámci Beethovenova festivalu i mimo Teplice.

Na podzim předešlého roku 2014 se rozhodla odejít na zasloužilý odpočinek dlouholetá pracovníce koncertního oddělení **Květa Vlčková**, kterou velmi dobře znali všichni abonenti filharmonických koncertů. V orchestru pracovala více než dvacet let a bylo těžké najít adekvátní náhradu. Vedení filharmonie proto vypsal na toto místo konkurz, kam se přihlásilo 13 uchazečů. Přijímací řízení se uskutečnilo formou písemného testu a osobního pohovoru 26. listopadu 2014 a na základě jeho výsledků byla na uvedené místo přijata 1. února 2015 **Magdaléna Jenčíková**, která s filharmonií úzce spolupracovala již prostřednictvím TV Mistral. Zнала tedy specifickou problematiku koncertního provozu a mohla plynule navázat na dosavadní práci Květy Vlčkové. Kromě dosavadní náplně práce byla pověřena i marketingem koncertního provozu, kompletním PR orchestru a vytvářením pozitivního mediálního obrazu Severočeské filharmonie, včetně sociálních sítí.

Již v lednu 2015 se začal rodit nový společný projekt Severočeské filharmonie a Konzervatoře v Teplicích. Od založení této umělecké školy v roce 1971 byla provázanost obou institucí a spolupráce velmi těsná. Členové filharmonie působili na konzervatoři jako učitelé a absolventi školy nacházeli uplatnění nejen jako učitelé na Základních uměleckých školách nebo v jiných hudebních tělesech, ale především v Severočeské filharmonii Teplice. V současné době lze říci, že více jak polovina členů Severočeské filharmonie jsou absolventy teplické konzervatoře. V posledních letech je patrný pokles zájmu o konkurzní řízení do všech profesionálních hudebních těles v České republice. Důvodem jsou nejen obavy o finanční zajištění rodiny, ale též náročné pracovní vyčerpání, včetně časové flexibility a časté koncertní zájezdy. Proto bylo třeba podchytit zájem studentů, seznámit je s činností profesionálního orchestru a zároveň jim poskytnout možnost praxe, kterou nelze získat jinak, než integrací studentů do pracovního prostředí jejich budoucích zaměstnavatelů. Ředitelka Konzervatoře v Teplicích **Kateřina Boudníková** a ředitel Severočeské filharmonie Teplice **Roman Dietz** se dohodli na vzájemné spolupráci a obě instituce realizovaly v měsících duben až červenec 2015 na své náklady z vlastních zdrojů zkušební stáže studentů v pilotním projektu nazvaném **Orchestrální akademie**, jejímž koordinátorem se stal **Jan Doskočil**, který působí ve filharmonii jako člen kontrabasové skupiny a zároveň jako zástupce ředitele teplické konzervatoře. Severočeská filharmonie Teplice vytvořila v každé nástrojové skupině stážistické místo, která jsou obsazována vybranými žáky 4., 5. a 6. ročníku studia Konzervatoře v Teplicích. Výběr žáků prováděl pedagog daného oboru konzervatoře ve spolupráci s vedoucím příslušné nástrojové skupiny SČF Teplice. Konečné schválení výběru žáků a termínů koncertů bylo koordinováno mezi vedením konzervatoře a vedením SČF Teplice. Žáci se účastnili tří standardních zkoušek a v případě, že je zvládli, mohli se účastnit konečné realizace koncertu. Studenti absolvovali všechny zkoušky před dohodnutým koncertem a po dobu jejich trvání byli omluveni z vyučování.

Repertoár koncertu studovali žáci v předstihu v době vyučování v předmětu Hra z listu a studium orchestrálních partů se členy filharmonie a s pedagogy konzervatoře. Žáky vedl v každé orchestrální nástrojové skupině mentor, kterým byl zkušený zaměstnanec z dané nástrojové skupiny, a kterého pověřilo vedení SČF Teplice. V případě smyčkových skupin se jednalo vždy o rozšíření členů skupiny, v případě dechových skupin k jejich vzájemnému doplňování. Pro teplickou filharmonii byly hlavním přínosem projektu orientace a přehled o současné úrovni žáků teplické konzervatoře, tipování potenciálních budoucích uměleckých zaměstnanců a v neposlední řadě i rozšíření počtu aktivních hudebníků na realizovaných koncertech, čímž docházelo k ztraktivnější koncertních produkcí pro posluchače koncertů. Pro žáky Konzervatoře v Teplicích bylo hlavním přínosem projektu seznámení se s uměleckou činností orchestru, s běžným provozem profesionálního hudebního tělesa, pravidly uměleckého vystupování a kontakt s dirigenty, sólisty na nejvyšší umělecké úrovni. Účastí na tomto projektu žáci získali neocenitelné zkušenosti z umělecké praxe, které nebylo možné získat v teoretické části studia. Tím získali též výhodu při hledání svého dalšího uplatnění a hledání zaměstnání v umělecké oblasti. I pro náš region byla nezanedbatelným přínosem skutečnost, že potenciální zaměstnavatel i zaměstnanci pocházejí z Ústeckého kraje, čímž se z velké části eliminoval odliv vynikajících žáků po ukončení jejich studia mimo kraj. Orchestrální akademie se setkala s velkým zájmem, v roce 2016 se v rámci tohoto projektu uskutečnilo 36 koncertů a v roce 2017 již 39 za účasti desítek stážistů. O významu pro náš region svědčí i to, že nově vzniklý projekt získal finanční podporu z Fondu Ústeckého kraje a mohl tak pokračovat i v dalších letech. Už v minulosti teplická filharmonie každoročně doprovázela nejlepší žáky konzervatoře při jejich absolventských koncertech a tímto projektem došlo k významnému prohloubení spolupráce obou institucí.

Projekt Orchestrální akademie se však uplatňoval pouze na koncerty uskutečněné v Teplicích, mimořádně též na tuzemských koncertních zájezdech. Zahraniční koncerty bylo možné absolvovat pouze se stálými zaměstnanci filharmonie, přestože počet zahraničních koncertů neustále rostl. K již zmíněnému projektu Grosse Gala-Nacht der Operette se přidaly koncerty, na kterých zazněly kromě sborových scén z oper Antonína Dvořáka, Giuseppe Verdiho, Richarda Wagnera a Alexandra Borodina i Carmina burana Carla Orffa. Prvním koncertem v roce 2015 bylo provedení 11. dubna v **Düsseldorfu**, poté následovaly v průběhu následujících měsíců další města, **Berlín, Hamburg, Výmarn, Frankfurt nad Mohanem, Essen, Stuttgart, Magdeburg a Drážďany**. Stejný projekt se hrál i v tuzemsku, a to 29. dubna v pražském **Rudolfinu**. O deset dní dříve, tedy 19. dubna, se v **Rudolfinu** uskutečnil ještě společný koncert Severočeské filharmonie a **Pražského smíšeného sboru** s dirigenty **Jiřím Petrdlíkem** a **Janem Steyerem**, věnovaný 70 letům existence tohoto pěveckého sboru, s jehož činností je spjata jméno významného českého dirigenta Miroslava Košlera. Na programu byla Smetanova Česká píseň, Janáčkovo Věčné evangelium, Fibichova Jarní romance a Dvořákovo Te Deum.

CANTUS SIBERIS Festival a koncert • 22

Slavnostní koncert k 70. výročí vzniku Pražského smíšeného sboru

19. dubna 2015 v 19.00 hodin

Severočeská filharmonie Teplice
diriguje: **Jiří Petrdlík**

Pražský smíšený sbor
diriguje: **Jan Steyer**

Na programu:

Antonín Dvořák: Česká píseň
Leoš Janáček: Věčné evangelium
Bedřich Smetana: Česká píseň
Antonín Dvořák: Jarní romance
František Fibich: Te Deum

Pro vstupné: 180 Kč, děti do 12 let: 90 Kč, studenti a důchodci: 270 Kč, 100 Kč

Koncert v pražském Rudolfinu věnovaný 70. výročí Pražského smíšeného sboru.

CD natočené pro Sony Classical
s nahrávkou Busan Fantasy
a Dvořákovou Novosvětskou.

Koncert v rámci AVON Pochodu 2015.

Koncert v Českém Krumlově
1. srpna 2015.

5. dubna se v **Obecním domě v Praze** konal velmi zajímavý koncert, na kterém kromě Dvořákovy Novosvětské symfonie zazněla i korejská skladba s názvem Busan Fantasy pro orchestr, sólové housle a haegum, což je tradiční korejský strunný nástroj připomínající housle. Má však pouze dvě struny, drží se svísele mezi kolena sólisty, hraje se na něj smyčcem a je jedním z nejrozšířenějších nástrojů korejské hudby, pro Evropany však velmi exotickým. Během dvoudenních zkoušek v Teplicích se uskutečnila i CD nahrávka s touto skladbou, která vyšla u společnosti **Sony Classical**.

V dubnu se kromě čtyř abonentních koncertů konal ještě crossoverový projekt dirigenta a moderátora **Miloše Machka** pod názvem **Rolling Rock**, na němž mohli posluchači vyslechnout skladby skupin Rolling Stones, Omega, Scorpions, Genesis, Led Zeppelin, Deep Purple, Yes, AC/DC, U2, Guns N' Roses, Pink Floyd a dalších. Protagonisty byli kromě teplické filharmonie zpěváci **Hana Škarková**, **Marek Olbrzymek** a vokální kvarteto **Q VOX**. Podobné projekty se setkaly vždy s velkým ohlasem u mladších posluchačů a dokázaly přivést do koncertního sálu publikum, které na filharmonické koncerty chodí jen výjimečně. Nejprve se konal koncert 22. dubna v **Městském divadle v Děčíně**, o den později pak v **Koncertním sále Domu kultury v Teplicích**. 20. května filharmonie koncertovala opět v **Děčíně**, kde provedla díla severovýchodních skladatelů s dirigentem **Florianem Merzem**. Stejný koncert pak zazněl i o dva dny později 22. května v německém **Bad Elsteru** se sólistou **Diniséem Schemannem**.

51. ročník Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena zahájil koncert 28. května za účasti pěveckých hvězd, jakými byla německá sopranistka **Inga Lisa Lehr**, italská mezzosopranistka **Sara Allegretta**, italský tenorista **Daniilo Formaggia**, americký basista **Eric Jordan**, ale i švédský klavírista **Carl Petersson**, kteří s **Pražským filharmonickým sborem**, Severočeskou filharmonií a dirigentem Alfonsem Scaranem provedli mimo jiné Chorální fantasii Ludwiga van Beethovena a Rossiniho Stabat Mater. Během festivalu měli posluchači možnost vyslechnout celkem pět symfonických a 13 komorních koncertů, které se uskutečnily v devíti městech našeho kraje od Klášterce nad Ohří až po Děčín. Z mnoha souborů lze namátkou jmenovat **České noneto**, **České smyčcové trio**, **Camerata Janáček Ostrava**, **Trio Martinů**, **Sedláčkovovo kvarteto**, německý soubor **Compania di Punto** či italský **Ensemble Variabile**. Uskutečnily se i dva sólové recitály **Pavla Šporcla** v **Litoměřicích** a **Teplicích** a na závěrečném koncertě vystoupila se Severočeskou filharmonií Teplice mezzosopranistka **Dagmar Pecková**, která pod taktovkou Charlese Olivieri-Munroa přednesla skladby Richarda Strausse, Julesse Masseneta, Luigi Cherubiniho, Richarda Wagnera a Camille Saint-Saënsa. Duben a květen 2015 se tak staly opět nejvytíženějšími koncertními měsíci, neboť v obou měsících absolvovali filharmonici shodně po 40 frekvencích.

6. června Severočeská filharmonie s dirigentem **Markem Štilcem** doprovodila zpěvák **Davidu Deyla** na jeho vystoupení v rámci **AVON Pochodu v Praze** na Rohanském ostrově za účasti 23 tisíc návštěvníků v typických růžových tričkách, kteří tím vyjadřovali podporu boji proti rakovině prsu.

Po skončení festivalu Ludwiga van Beethovena filharmonie absolvovala dva zahraniční koncerty se svým šéfdirigentem Alfonsem Scaranem, a to 27. června v německém **Münsteru** s violoncellistkou **Meehae Ryo** a 8. července v chorvatském **Zadaru** s houslistou **Jiřím Vodičkou**.

Evropská hudební akademie již tradičně vyplnila letní koncertní provoz orchestru. Nastudovaly se opery W. A. Mozarta Figarova svatba a G. Verdiho La Traviata, které se následně realizovaly pětkrát v **Teplicích**, dvakrát v **Jabloncech nad Nisou** a na zámku **Konopiště**. 1. srpna se teplická filharmonie opět představila na **Hudebním festivalu v Českém Krumlově** s hvězdami newyorské Broadwaye **Debbie Gravitte**, **Capathii Jenkins** a **Hughem Panaro** s americkým dirigentem **Michaelem Krajewskim** a programem nazvaným James Bond music. Konec letní sezony patřil třem koncertům s dirigentem **Michaelem Roháčem** v **Zahradním domě** a open air koncertu v **Litoměřicích** na Mírovém náměstí společně s **Litoměřickým festivalovým sborem** a sólisty **Vratislavem Křížem**, **Barborou Kadlíčkovou**, **Alešem Brisceinem** a **Janou Červinkovou**, kteří zpívali árie a sbory pod vedením dirigenta **Jiřího Knotte**.

Přestože koncertní abonentní sezona 2015-2016 začínala až 8. října, čekala Severočeskou filharmonii řada aktivit již od poloviny září 2015. 15. září se v hostivařském studiu v Praze realizovala nejprve nahrávka dalšího CD **Davidu Deyla** pod názvem „Moje Vánoce“ pro společnost DADÉ music s dirigentem **Markem Štilcem**, které bylo však oficiálně vydáno až o rok později, a 17. září proběhlo s Alfonsem Scaranem natáčení Mahlerových Písní o mrtvých dětech na profilové CD **Barbory Poláškové** pod názvem „A Tribute to the Jewish Soul“. Poté následovaly koncerty 19. září ve Smetanově síni **Obecního domu v Praze** s **Hakanem Sensoyem** a 30. září ve Dvořákově síni pražského **Rudolfína** na **Festivalu Mladá Praha** s dirigentem **Nicolasem Ellisem**.

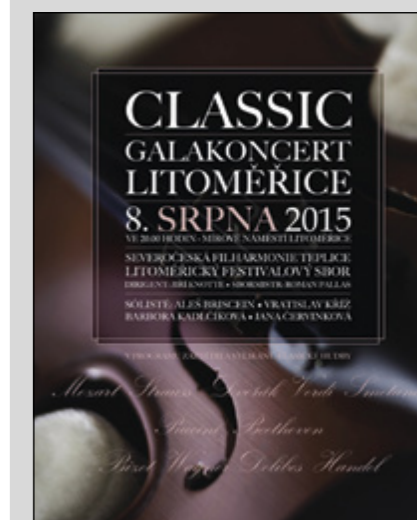
Koncert Severočeské filharmonie James Bond music na MHF Český Krumlov
1. srpna 2015.

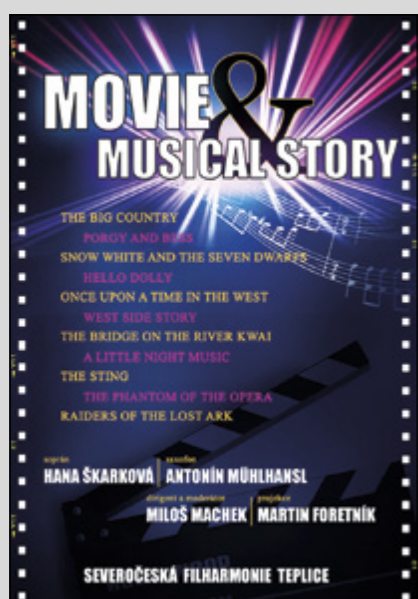
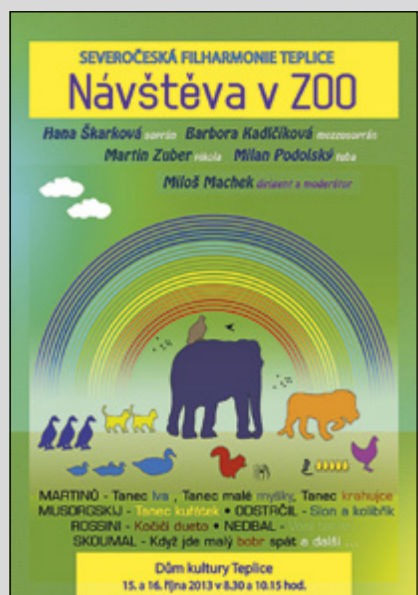
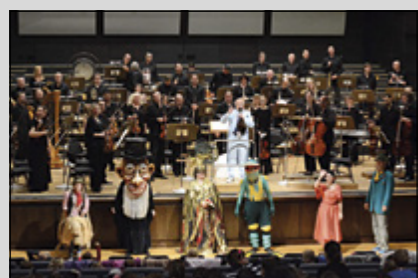
Titulní strana CD Davidu Deyla
Moje Vánoce.

Profilové CD Barbory Poláškové
A Tribute to the Jewish Soul.

Plakát na open air koncert
v Litoměřicích.

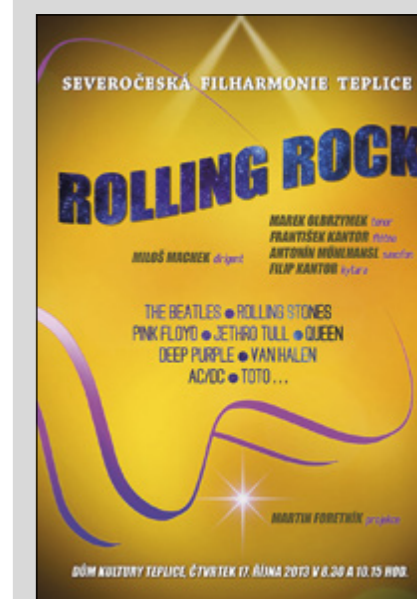
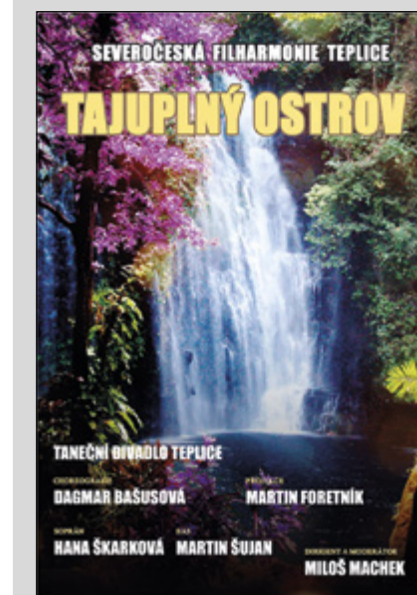

Mezitím se konalo, stejně jako v letech předešlých, osm koncertů pro základní a střední školy s dirigentem **Milošem Machkem**. V této souvislosti je vhodné pozastavit tok událostí a zařadit úvahu o významu koncertů pro mládež, neboť se jedná o velmi důležitou, potřebnou a často neprávem podceňovanou činnost každého orchestru.

Historie těchto koncertů má dlouhou tradici, Severočeská filharmonie Teplice je začala pořádat již od počátků 50. let, tedy nedlouho po znovuoživení své poválečné činnosti v roce 1948. Abychom pochopili současný stav, je třeba se poohlédnout do minulosti, a to nejen do historie teplické filharmonie, ale do vývoje koncertů pro školy v Čechách i na Moravě. Není smyslem této knihy se detailně zabývat historií koncertů pro mládež, která sahá až do roku 1906, kdy v Praze vznikl Komitét pro uměleckou výchovu, ale je možné zmapovat alespoň stručně druhou polovinu 20. století. Nemalý podíl na zdokonalování a systematickosti pořádání koncertů pro mládež měl i náš region. V roce 1970 vznikl v tehdejší Severočeském kraji systém Mládež a kultura, původně pod názvem Kultura mládeži - mládež kultury, který přejala i ostatní tehdejší kraje. V rámci něj teplická filharmonie pořádala koncerty pro školy nejen ve svém sídle v Teplicích, ale po celém kraji, a to i včetně několikadenních koncertních výjezdů do nejbližších měst. Přestože existoval určitý systém tvorby dramaturgie, nebyly tyto koncerty pro širší dětské publikum příliš přitažlivé a jen málokterého žáka výběr skladeb a průvodní slovo zaujalo. Stále zde působila pomyslná hranice mezi jevištěm a hledištěm. Děti nebyly vtaženy přímo do průběhu koncertu a vytvářel se tak nežádoucí efekt něčeho vnucovaného a pro běžný život dospívajícího jedince zcela zbytečného umění, přetrvávající po několik dalších desítek let vývoje estetického cítění pomyslného budoucího posluchače symfonického koncertu. Trvalo velmi dlouhou dobu, než tehdejší žák základní školy našel v dospělosti svou vlastní cestu do koncertního sálu. Situace po roce 1989 a nové podmínky ve společnosti navíc znamenaly pro všechny orchestry dobu značné nejistoty a v mnoha případech se veškeré úsilí zaměřilo na zachování samotné existence orchestru. Převážná většina orchestrů byla do roku 1990 zřizována Ministerstvem kultury ČR, metodicky řízena pak příslušným krajem. Tím byla dána alespoň částečná kontinuita a společná koncepce při realizaci koncertů pro mládež a jejich bezproblémové finanční zabezpečení.

Během roku 1991 ministerstvo kultury převedlo všechny orchestry, s výjimkou České filharmonie, do správy místně příslušných obcí, okresů nebo krajů. V následné době tržního hospodářství orchestry ztratily své finanční jistoty a byly nuceny podřídit svou uměleckou činnost ekonomickým prioritám, v některých případech se dostaly i pod nekompetentní vedení nově příchozího managementu. Řada dosavadních dramaturgů, šéfdirigentů i administrativních pracovníků, kteří se věnovali pořádání koncertů pro mládež, opustila svá působiště a na jejich místa přicházeli noví zaměstnanci, často prozatím bez zkušeností. Všechny tyto okolnosti vedly k dočasnému ústupu konání koncertů pro mládež, neboť tyto koncerty nebyly finančně přínosné a ze strany škol ani příliš žádané.

Prvořadým zájmem orchestrů bylo jejich finanční zabezpečení, které se hledalo především v zahraničí. Orchestry začaly pociťovat postupný odliv posluchačů způsobený jednak výše popsány skutečnostmi a jednak porevoluční hektickou náladou, která nepřála rozvoji umělecké činnosti. Brzy však tyto počáteční tendence odezněly a management jednotlivých symfonických těles si začal uvědomovat, že bez výchovy budoucích posluchačů se činnost orchestru neobejde. Koncerty pro mládež postupně nacházely opět své místo v dramaturgických plánech a mnozí dirigenti i organizátoři přicházeli s netradiční a poutavou tvorbou školních koncertů. Předrevoluční model koncertů pro žáky základních škol, kdy se několikrát během školního roku konaly dopolední koncerty v Teplicích, nebo kdy orchestr pořádá zájezdy do dalších měst kraje, se opustil a upřednostňovaly se koncerty pouze ve vlastním sále, ovšem v podstatně menším rozsahu. Objevovaly se nové typy koncertů, ale též původní projekty doplněné o vokální, mluvenou nebo pohybovou složku. Opustil se tak jednotný výchovně vzdělávací systém platný pro všechny typy škol, který zaručoval kontinuitu spojenou s věkem žáků a učebními osnovami hudební výchovy a nikdo činnost orchestru při tvorbě dramaturgie školních koncertů centrálně metodicky již nevedl. To však v žádném případě neznamená, že nový model pořádání školních koncertů byl nebo je špatný. Každý orchestr přizpůsobuje svou činnost zaměřenou na výchovu budoucích posluchačů dle svých možností, a to jak finančních, prostorových, tak i časových a dramaturgických, daných velikostí obsazení jednotlivých těles. Na rozdíl od doby před rokem 1989 zde začíná sehrávat významnou roli „tržní dramaturgie“. Tento termín sice nemá žádné vědecké opodstatnění a zdá se být vzájemně vylučovací, nicméně zřejmě plně vystihuje situaci platnou i dnes. Po roce 1989 již školy nejsou povinny koncerty navštěvovat, žádná instituce, ani školní vzdělávací programy nestanoví, jakou formou se mají žáci seznamovat s živým uměním, neexistují žádné závazné metodické příručky, natož koncepce, jak se má koncert pro žáky pořádat, co má obsahovat, není zde návaznost na probíranou látku v hodinách hudební výchovy a chybí i stanovení časové pravidelnosti konání koncertů. Vše je ponecháno nabídce a poptávce, tzn. časovým, dramaturgickým i finančním možnostem orchestru a ochotou a zájmem škol využít nabídky orchestru koncert navštívit. Pro každý orchestr jsou školní koncerty finančně velmi nákladné a vybrané symbolické vstupné nikdy nepokryje náklady spojené s pořádáním koncertů. Vedení jednotlivých orchestrů je sice motivováno formou Programu podpory stálých profesionálních divadel, symfonických orchestrů a pěveckých sborů z rozpočtu Ministerstva kultury ČR, který mimo jiné ukazuje zohledňuje při stanovení výše dotace i počet koncertů pro mládež, ale hlavní motivací přesto zůstává snaha orchestru o výchovu vlastních budoucích posluchačů a především naplnění poslání každého uměleckého tělesa, kterou je zpřístupnění hudebního umění lidem a péče o kulturní odkaz minulých generací.

Přes tyto zdánlivé nedostatky zde hraje pozitivní roli skutečnost, že se teplická filharmonie neobejde bez zkvalitňování všech typů školních koncertů, vymyšlení nových a poutavých projektů, často za použití dalších mimohudebních efektů světelných, zvukových i pohybových či spojování stylově žánrových druhů, aby přilákala školy k účasti na koncertech a aby snaha dramaturga nevyšla naprázdno.

Druhou a nejzávažnější slabinou tohoto systému je neochota učitelů i ředitelů škol takovému koncertu vůbec navštívit. U některých škol je pochopitelné, že jejich vzdálenost od místa koncertu a finanční náklady na dopravu i časové nároky s tím spojené jim nedovolují koncerty navštěvovat pravidelně či vůbec. Přestože Severočeská filharmonie nabízí již několik let uhrazení dopravy žáků škol a jejich učitelů autobusem do Teplic a zpět z dotace poskytnuté Ústeckým krajem, nejsou žádnou výjimkou školy, které se nikdy žádného koncertu neúčastnily, i když jsou umístěny často pouze pár stovek metrů od koncertního sálu a dopravní ani časový problém zde žádnou roli nehraje. Ponechávali tím rozhodnutí na vlastní vůli rodičů a samotných žáků, zda se sami nějakého koncertu zúčastní v době svého volna. Není náhodou, že se jednalo o základní školy zaměřené na určitý předmět (s výjimkou škol s rozšířenou výukou hudební výchovy), víceletá gymnázia a především střední školy zaměřené technickým, ekonomickým nebo sportovním směrem. Své počínání většinou zdůvodňovaly časovou zaneprázdněností, nezájmem žáků, jejich špatným chováním při koncertě a následnými obavami z nevládnutí situace zvláště pak u žáků na druhém stupni ZŠ. Často se objevovala i tvrzení, že škole koncerty narušují výuku a jejich koncepci vzdělávání, což zní až absurdně. Z větší části se jednalo o pohodlnost, nezájem a nechuť učitelů podstoupit všechna úskalí spojená s návštěvou koncertního sálu. Žáci těchto škol koncert umělé hudby v době svého dospívání vůbec nenavštívili, nehledě na skutečnost, že hodiny hudební výchovy na školách tohoto typu byly žalostné a nebyly žádným přínosem pro žáky k budoucímu vztahu k hudbě a umění vůbec. Postupem času se ovšem situace podstatně změnila. V současné době je o koncerty Severočeské filharmonie velký zájem, neboť jsou vyprodány v podstatě pár dnů po zveřejnění termínu jejich konání. Kdyby měl orchestr větší časové možnosti, jistě by se mohlo realizovat více školních koncertů. I tak se každoročně těchto koncertů během čtyř dnů zúčastňuje více než 4 tisíce dětí, převážně z teplického okresu.

Další problematikou je tvorba vhodné dramaturgie a její zacílení v závislosti na věku žáka. Rozdíl vnímání hudby u dětí předškolního věku a žáků 1. stupně ZŠ jsou velmi výrazné. Zatímco u dětí z mateřských školek je ideálním dramaturgickým počinem spojení hudby a vyprávění příběhu, nejlépe pohádky, u žáků 1. až 5. tříd ZŠ již tento druh koncertu nepostačuje. Z technických i ekonomických důvodů jsou však většinou koncerty pořádány pro MŠ i 1. stupeň ZŠ současně. Pro autora koncertu je proto velmi obtížné sestavit koncert, který by zahrnoval děj i hudbu v takovém zastoupení, aby udržel pozornost předškolních posluchačů, současně zaujal i žáky ZŠ a zároveň splnil účel koncertu, tedy seznámil děti s hudebními nástroji, hudebním prostředím i chováním na koncertech.

Vzhledem k tomu, že se tyto koncerty pořádají pro věkovou skupinu 5-11 let, hrozí zde reálné nebezpečí opakování stejného nebo velmi podobného programu pro starší žáky škol, které navštěvují koncerty pravidelně každý rok. Je tedy nezbytné obměňovat dramaturgii při zachování základní struktury a výchovně poznávacího významu celého koncertu. Náplň koncertů, určených pro tuto věkovou skupinu, by nemělo být seznamování žáků s určitými slohovými obdobími, skladateli, jejich skladbami a vyjadřovacími prostředky, neboť děti v tomto věku nemají dostatečné znalosti, aby pochopily dějinné souvislosti i rozdíl mezi různými obdobími. Plně postačí, aby byly seznámeny především s orchestrem jako celkem, hudebními nástroji v něm obsaženými, jejich zvukem a barvou a s atmosférou koncertního prostředí. Dramaturgicky se tedy volí skladby, které nevyžadují přílišné soustředění, jsou nenáročná posluchačsky, přitom však umělecky hodnotné. Na nich lze nejlépe porovnávat rozdílné pocity, které dokáže symfonická hudba vyjadřovat, například smutek a radost, rychlé a pomalé tempo, výrazný rytmus, síla zvuku, barevnost instrumentace apod. Všechny tyto vyjadřovací prostředky lze zastřešit vyprávěným dějem, který pomáhá udržet jak pozornost malých posluchačů, tak určitou logickou návaznost interpretovaných skladeb. Poměr mezi složkou mluvenou a hudební musí být vyrovnaný. Výrazná převaha hudby může zapříčinit ztrátu pozornosti, převaha mluveného slova pak zastíní význam koncertu jako výchovného procesu. Koncert musí být též časově přizpůsoben věku posluchačů, ideální doba je délka vyučovací hodiny ve škole a neměl by přesáhnout 60 minut, kdy děti již ztrácejí pozornost.

Koncerty určené pro druhý stupeň ZŠ a střední školy mají zcela odlišnou náplň i význam pro posluchače. Pouhé svázání děje s hudbou již nepostačuje k udržení pozornosti a zájmu žáků, nehledě na skutečnost, že vyprávění jakéhokoli příběhu může u dospívajících jedinců vyvolat úsměv a vzdor. Nastupující pubescentní chování výrazně ovlivňuje přístup k vnímání a přijímání klasické hudby a někdy vede i k odmítání jejího poslechu. Tato věková skupina žáků přestává hudbu vnímat jako celek, ztotožňuje se spíše s jednotlivými interprety, podle nichž si vytváří svůj vzor i náhled na životní styl. V závislosti na všudypřítomnosti moderní populární hudby a jejím prosazování v rozličných médiích ustupuje u většiny mládeže zájem o poslech umělé hudby do pozadí a stává se středem pozornosti pouze pro úzkou skupinu jedinců, kteří se hudbě věnují například v základních uměleckých školách nebo na konzervatořích. Velkou roli zde hraje též ústup humanitního a uměleckého vzdělávání před technickými a informačními směry výuky. Žáci jsou málokdy připravováni učiteli na koncert, mnozí učitelé na symfonické koncerty ani běžně nechodí a považují návštěvu koncertu za změnu zaběhnuté výuky se stejným významem, jakoby se uskutečnil výlet třídy do ZOO. Přítomnost na koncertě by měla být naopak něčím výjimečným a svátečním, učitelé by měli dbát nejen na teoretickou přípravu před koncertem, ale měli by i klást důraz na chování žáků při koncertě, včetně vhodného oblečení.

Miloš Machek (* 1955).
Působil jako rozhlasový a televizní režisér, dirigent Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín, stálý host Národního divadla v Brně, šéfdirigent orchestru Moravského divadla v Olomouci, dirigent letních hudebních festivalů v Savojských Alpách a Francouzském středohoří a hudební ředitel mezinárodních dirigentských kurzů společnosti IMFC. V současné době je žadáným dirigentem především v oblasti symfonického crossoveru. Součástí těchto uměleckých aktivit jsou kompletní projekty včetně scénáře, režie a moderování. Natočil pro domácí a zahraniční společnosti dvě desítky kompaktních disků. Dirigoval ve většině evropských zemí, převážně v hudebních metropolích jako je Vídeň, Berlín, Mnichov, Paříž, Barcelona nebo Madrid. Má dlouhodobé zkušenosti s pořádáním symfonických koncertů pro mládež v různých orchestrech, např. ve Zlíně, Brně, Hradci Králové, Teplicích nebo Ostravě. Ve Filharmonii Bohuslava Martinů Zlín vedl koncepci výchovných koncertů a postupně navazoval na tvorbu Ilji Hurníka, Leonarda Bernsteina a Wyntona Marsalise a dospěl až ke zcela novému modelu koncertu. Vytvořil celou řadu konceptů koncertů od prvního stupně základních škol přes druhý stupeň až po střední školy.

Často se stává, že sami učitelé své žáky během koncertu okřikují, pískají, vyvádějí žáky ze sálu a vůbec si neuvědomují, že sami tak ruší průběh koncertu a strhávají pozornost na své „pedagogické“ působení. Pokud učitelé podceňují přípravu ve škole a informování žáků o chování na koncertech, v koncertním sále je již pozdě uplatňovat jakékoliv restriktivní metody, které se stávají spíše kontraproduktivními. Nelze samozřejmě zevšeobecňovat stejný přístup všech škol a úroveň jejich přístupu ke koncertům. Existuje řada škol, které mají velmi propracovaný plán výuky hudební výchovy, jsou velmi vysoké rozdíly mezi chováním žáků i učitelů jednotlivých škol na koncertech i velmi výrazné rozdíly v úrovni hudebního vzdělávání a celkových znalostí.

Při sestavování dramaturgického záměru symfonických koncertů pro druhý stupeň ZŠ a střední školy vychází teplická filharmonie z předpokladu, že posluchači jsou již seznámeni s jednotlivými hudebními nástroji symfonického orchestru, vědí, jakou roli má dirigent, mají alespoň minimální znalost základní hudební literatury a orientují se v hudebně žánrových stylech i v jednotlivých hudebních obdobích. Největší úspěchy u těchto žáků zaznamenávají koncerty, které spojují artifiční hudbu s nonartifiční, vzájemně ji srovnávají a názorně ukazují jejich vzájemný vliv. Zvláště moderní populární hudba, která se u mladých posluchačů těší velké oblibě, často používá skladby hudebních skladatelů období baroka a klasicismu v různých úpravách. Předvedení těchto skladeb v původní podobě pak mladé posluchače značně zaujme a přivede je k poslechu originální podoby, do té doby pro ně popové skladby. Stejně tak přitahuje pozornost žáků a studentů všeobecně známá klasická hudba používaná v reklamách, znělkách, filmech a dalších médiích nebo při společenských událostech. Názorným příkladem je zde úspěch filmu Miloše Formana Amadeus. Ať už byla úroveň scénáře z historicko-odborného hlediska jakákoliv, samotná hudba, použitá ve filmu, nepochybně zpopularizovala Mozartovo dílo po celém světě více, než cokoliv předtím.

Na začátku devadesátých let 20. století se dramaturgie koncertů pro školy v Severočeské filharmonii tvořila spíše nahodile a dirigovali je buď šéfdirigent, tehdy **Jan Štván** či **Tomáš Koutník**, nebo druhý dirigent **Jiří Kubík**. Poté se pořádání školních koncertů z výše uvedených důvodů na několik let utlumilo a v roce 1996 přichází ostravský dirigent **Jaromír Javůrek** s ucelenou koncepcí koncertů pro mládež, která se realizovala však jen do roku 1998. Koncerty se konaly v době, kdy neměl orchestr jiné aktivity, a to zpravidla tři koncerty denně, tři dny v týdnu. Filharmonie v těchto letech zajížděla i mimo Teplice, například do Děčína, Bíliny, Krupky, Chomutova nebo do Nového Boru. V říjnu 1998 dirigoval koncerty **Jan Šrubař** v Chomutově a Bílině a 24. listopadu stejného roku se ujal školních koncertů dirigent, dramaturg, moderátor a aktivní umělec v jedné osobě **Miloš Machek**, který stanovil systém dvou koncertů ve čtyřech dnech se dvěma typy pořadů pro 1. až 5. ročník a pro 6. až 9. ročník ZŠ. Tento dirigent a jeho dramaturgie je v teplické filharmonii uplatňována až do současnosti, tedy více než dvacet let.

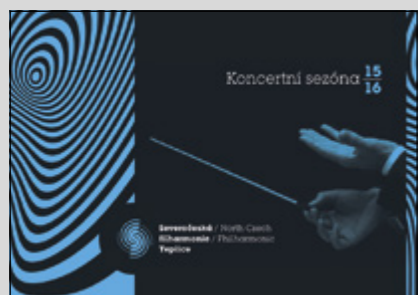
Miloš Machek realizoval v Teplicích mnoho svých pořadů, namátkou lze uvést například pro první stupeň základních škol **Tajuplný ostrov, Strejda z Ameriky, V začarovaném lese, Království Zlatého slunce, Santa Claus a andělské pírkó, Den hraček, UFO, Návštěva v ZOO**, pro 2. stupeň například **Obrázky z výstavy, Sny a vášně romantismu, Rocking Dreams, Rolling Rock, Vídeňské stíny, Movie and Musical Story** a další.

Při tvorbě pořadu pro první stupeň základních škol vychází Miloš Machek z analýzy dětí a jejich reakcí na děj během koncertu. Kromě role dirigentské plní při koncertě i roli moderátora a často se zapojuje do příběhu v kostýmu. Koncerty moderuje sám, proto může pružně reagovat na pozornost a vnímání dětí, během koncertu lze tak děj pozměnit, přizpůsobit délku koncertu a volně improvizovat. Za základ tvorby scénáře považuje kvalitní zajímavý děj, který musí mít dramatický spád a stupňující se vývoj. Při volbě hudebních ukávek využívá střídání pomalých a rychlých skladeb, emocionálně podporujících samotný hudební děj. V pohádkách seznamuje děti s detaily, aby pronikly a uvěřily příběhu, používá přitom však absolutně přesná data. Vzhledem k tomu, že děti během koncertu přirozeně ztrácí pozornost, zařazuje do děje i různá pohybová cvičení, společné vytleskávání rytmu, vstávání apod.

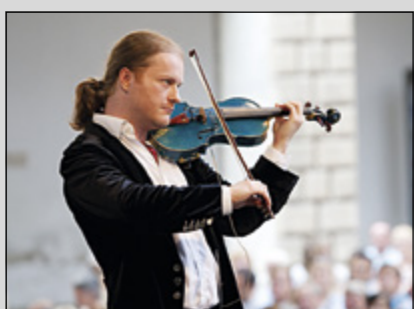
Při tvorbě konceptu koncertu pro druhý stupeň základních škol a střední školy jsou již pořady zaměřeny intelektuálně. Příprava jednoho scénáře trvá přibližně rok, poté následuje výběr kostýmů a rekvizit. Samotné nazkoušení jednoho programu s orchestrem pak trvá pouze necelé tři hodiny, neboť členové i vedení orchestru dostanou s předstihem veškeré informace o jeho požadavcích. Filharmonici se musí naučit na pódiu uvolnit i hrát určitou roli. S každým sólistou, interpretem, hercem, zpěvákem i technikem se dirigent schází zvlášť a doladuje choreografii i režii celého projektu. Velký důraz klade i na orchestr, který by měl být součástí celého projektu a nestát zcela mimo děj.

Ideálním doplňkem školních koncertů by samozřejmě bylo zapojení rodičů či prarodičů do tohoto systému výchovy realizací odpoledních či podvečerních koncertů pro rodiče s dětmi, které jsou zcela běžné v jiných orchestrech. Několik let vedení filharmonie zvažuje uskutečnění podobného projektu, ovšem je otázkou, zda by koncerty pro rodiče s dětmi měly v našich podmínkách úspěch a zda by se setkaly s takovým zájmem, aby se naplnil koncertní sál a mělo smysl zahájit novou tradici takto dramaturgicky zaměřených koncertů. Prozatím běžný návštěvník večerních koncertů edukativní činnost orchestru ani nezaznamená, nicméně i v ní můžeme spatřovat velký význam působení Severočeské filharmonie při utváření kulturního povědomí mládeže a přínos pro náš region. I z těchto důvodů klade teplická filharmonie na pořádání koncertů pro školy velký důraz a přizpůsobuje jim své koncertní aktivity, někdy s vypětím všech sil, ovšem s vědomím, že její budoucí úspěšná existence je závislá právě na mladých posluchačích, kteří si svou cestu do koncertního sálu najdou až za několik desítek let. Školní koncerty proto zůstávají pravidelnou a nedílnou součástí každé koncertní sezony.

Titulní strana katalogu
koncertní sezony 2015-2016.

Tři houslisté v koncertní sezoně
2015-2016. Ivan Ženatý, Francesca
Dežo a Pavel Šporcl.

Nejinak tomu bylo i v sezoně 2015-2016. V týdnu od 22. do 25. září se konalo šest koncertů pro 1. stupeň ZŠ pod názvem **Království zlatého slunce** a dva koncerty pro střední školy s podtitulem **Obrázky z výstavy**. 3. října odjel orchestr na koncert do německého **Donauwörthu**, kde s dirigentkou **Miriam Němcovou** provedl díla Johanna Brahmsa, Antonína Dvořáka, Hannse Eislera a Ludwiga van Beethovena. Poté následoval 8. října již zahajovací koncert sezony, který řídil šéfdirigent Alfonso Scarano a společně s **Českým filharmonickým sborem Brno** a sólistkami **Sooyeon Kim** a **Barborou Poláškovou** byla provedena Symfonie č. 2 „Vzkříšení“ G. Mahlera.

V rámci sezony se na dalších abonentních koncertech představili například italská houslistka **Francesca Dežo**, sopranistky **Anna Ryan** nebo **Sonja Godarska**, flétnista **Antonio Amenduni**, z českých umělců pak **Pavel Šporcl**, **Jitka Hosprová**, **Petr Nouzovský**, **Kristina Fialová**, **Ivan Ženatý**, **Tomáš Víšek**, **Kateřina Englichová**, **Michaela Fukačová** či **Milan Al-Ashhab**. Jako hostující dirigenti přijeli do Teplic **Claudio Cohen** z Brazílie, **Alfredo Sorichetti** z Itálie, **Ronald Zollman** z Belgie a **Noam Zur** z Izraele. Jedinou českou dirigentkou byla **Miriam Němcová**, která řídila komponovaný pořad *Salome* s písněmi K. Kryla. Kromě těchto koncertů se 21. října konal v **Severočeském divadle Ústí nad Labem** pod vedením dirigenta **Jiřího Knotteho** Zahajovací koncert 17. Dnů české a německé kultury, kde filharmonie spoluúčinkovala se skupinou **Stilbruch**, která ve svých kompozicích mísí prvky akustického pop-rocku s klasickou hudbou. V rámci tohoto festivalu se 18. listopadu uskutečnil též koncert v **Drážďanech** s **Ekkehardem Klemmem** a o den později v **Teplicích**. Na programu obou koncertů byla díla Antonína Dvořáka, Leoše Janáčka a Ludwiga van Beethovena. Předtím však 3. listopadu doprovodila filharmonie v **Plzni Davida Deyla** s **Andreou Kalivodovou** na jejich dalším koncertě, opět s dirigentem **Markem Štilcem**. Závěr roku 2015 obsahoval ještě 3 koncerty v **Magdeburku** a po vánočních svátcích koncert 26. prosince ve **Wiesbadenu**, 27. prosince v **Mainzu** a 29. prosince v pražském **Obecním domě**. Rok 2015 se tak počtem koncertů zapsal jako jeden z rekordních, neboť se jich uskutečnilo celkem 128, z toho 40 v zahraničí a 24 mimo Teplice.

Rok 2016 začal tradičním novoročním koncertem v **Teplicích** a 2. ledna v pražském **Rudolfinu** s dirigentem **Miranem Vaupotícem**. Poté následovaly převážně víkendové koncerty v německých městech **Bautzen**, **Gera**, **Halle**, **Hoyerswerda**, **Norimberk**, **Chemnitz**, **Potsdam**, **Zwickau**, **Saarbrücken**, **Ballenstedt**, **Cottbus** a **Lipsko**. Dirigent **Miloš Machek** připravil pro rok 2016 úspěšný projekt pod názvem **Charming voice & Magic Flute**, který se realizoval na mimořádných koncertech 23. a 25. února v **Děčíně** a **Teplicích**. Sólisty byli sopranistka **Hana Škarková**, flétnista **František Kantor**, ale též hráč na bicí nástroje teplické filharmonie **Michal Martinec**, který si „zahrál“ na psací stroj skladbu Leroye Andersona *The Typewriter*. 24. března se filharmonie představila v Měšťanské besedě v **Plzni** na festivalu **Smetanovské dny**, který pořádá Plzeňská filharmonie. Společně s dirigentem **Charlesem Olivieri-Munroem** a **Českým filharmonickým sborem Brno** přednesla Symfonii č. 2 „Chvalozpěv“ Felixe Mendelssohna-Bartholdyho.

O čtyři dny později, 28. března, se uskutečnil v sále **Gasteig München** zajímavý projekt pořádaný agenturou **Alegria Konzert**. Pod vedením dirigenta **Christiana Schumanna** se na odpoledním a večerním představení promítal pro několik tisíc diváků a posluchačů v jedné osobě film *Piráti z Karibiku* za doprovodu Severočeské filharmonie s velkým nástrojovým obsazením. Po koncertech 2. a 3. dubna v lipském **Gewandhausu** a drážďanském **Alter Schlachthofu** s dirigentem **Franzem Baderem** již následovaly koncerty, na kterých mohli posluchači vyslechnout v sálech **Philharmonie Essen**, **Tonhalle Düsseldorf**, **Obecní dům Praha**, **DRFG aréna Brno**, **Jahrhunderthalle Frankfurt am Main**, **Tempodrom Berlin** a **Laeiszhalle Hamburg** Ravelovo *Bolero* a Orffovu kantátu *Carmina burana*.

Každým rokem pořizuje Český rozhlas nahrávku koncertu Severočeské filharmonie. Stejně tomu bylo i v tomto roce, kdy si dramaturg rozhlasu vybral abonentní koncert 14. dubna s dirigentem Alfonsem Scaranem a sólisty **Antoniem Amendunim** a **Kateřinou Englichovou**. Na programu byla Symfonie pro dva orchestry č. 3 Johanna Christiana Bacha, Koncert pro harfu a flétnu C dur Wolfganga Amadea Mozarta a Borodinova Symfonie č. 2 h moll „Bohatýrská“. Kromě dalších abonentních koncertů účinkovala filharmonie 17. května v **Českých Budějovicích**, kde s dirigentem **Františkem Drsem** doprovodila sopranistku **Evu Urbanovou** v operních áriích Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany a Leoše Janáčka.

Zahajovací koncert 52. ročníku Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena 2016 se uskutečnil 26. května. Provedl se zde stejný projekt jako v předešlém roce v Českém Krumlově, tedy James Bond Music s dirigentem **Randallem Craig Fleischerem** a sólisty newyorských Broadway Theatres **Debbie Gravitte**, **Capathii Jenkins** a **Hughem Panaro**. Festival obsahoval celkem 19 koncertů v deseti městech a představily se na něm významné soubory, například **Ensemble 18+** s **Vilémem Veverkou** na zámku v Jimlíně, **Škampovo kvarteto** s italským klavíristou **Emiliem Aversanem** v Teplicích, **Pražské dechové okteto** v Chomutově, **Duo Soloneo** v Oseku, **Czech Ensemble Baroque** v Litoměřicích, **Dvořákovo klavírní kvarteto** a **Collegium Marianum** v Teplicích, **Praga Camerata** v Oseku, **Plzeňská filharmonie** s klavíristkou **Maríí Al-Ashhabovou** v Děčíně, ale i sólisté **Jiří Bárta** a **Terezie Fialová** na zámku Velké Březno, nebo **Lubomír Brabec** na zámku Klášterec nad Ohří. V rámci festivalu se též uskutečnil 4. června slavnostní koncert pod názvem **Vivat konzervatoř** věnovaný 45. výročí založení Konzervatoře v Teplicích. Zde se představil nejen **Symfonický orchestr Konzervatoře v Teplicích** s dirigenty **Janem Valtou**, **Markem Štrynclem** a **Jiřím Knotte**, ale též **All Stars Big Band** pod vedením **Tomáše Čisteckeého**. Neméně zajímavým počinem byl koncert ve spolupráci s Festivalem zakázané hudby 12. června v **Terezíně**, kde Severočeská filharmonie pod vedením šéfdirigenta Alfonse Scarana doprovodila v Bachově Koncertu pro housle a moll jeho třináctiletého syna **Valeria Scarana**. Festival zakončil 23. června **Štefan Margita** za doprovodu Severočeské filharmonie Teplice s šéfdirigentem Alfonsem Scaranem.

52. ročník Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena zahájili sólisté newyorských Broadway Theatres Capathia Jenkins, Hugh Panaro a Debbie Gravitte.

Capathia Jenkins měla úspěch a sympatie nejen u publika, ale i u členů filharmonie.

Alfonso Scarano se svým synem Valeriem před festivalovým koncertem v Terezíně 12. června 2016.

Závěrečný koncert festivalu 23. června 2016 patřil recitálu Štefana Margity.

Titulní strana katalogu
koncertní sezony 2016-2017.

Plakát koncertu 23. září v kostele v Dubí
u příležitosti 110. výročí jeho posvěcení.

Vynikající klavírní virtuózní Kun-Woo Paik
přednesl s velkým úspěchem na festivalu
v Českém Krumlově Koncert C dur
Ferruccia Busoniho.

V letní koncertní sezoně se konaly především koncerty v Zahradním domě s dirigenty **Alešem Kománkem** a **Michaelem Roháčem**. Kromě těchto koncertů účinkovala filharmonie na třech koncertech v pražském **Obecním domě** a 28. července opět na **Mezinárodním hudebním festivalu Český Krumlov**, kde pod vedením Alfonsa Scarana provedla v Zámecké jízdárně kromě Musorgského Noci na Lysé hoře a Rachmaninova Klavírního koncertu č. 1 fis moll i velmi zajímavý a neprávem málo hraný Koncert C dur pro klavír, mužský sbor a orchestr Ferruccia Busoniho. Sólistou byl korejský klavírní virtuózní **Kun-Woo Paik** a mužská část **Kühnova smíšeného sboru**.

První koncert sezony 2016-2017 se konal 23. září v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v **Dubí** u příležitosti 110. výročí jeho posvěcení. Zazněla zde pod vedením hongkongského dirigenta a skladatele **Gustava Maka** mimo jiné Dvořákova Symfonie č. 9 „Z Nového světa“. Stejný program se odehrál i následující den 24. září v pražském **Obecním domě**. 25. září doprovodila Severočeská filharmonie pod vedením **Františka Drse** sólisty **Evu Urbanovou** a **Vratislava Kříže** na koncertě v **Rychnově nad Kněžnou** a 28. září uskutečnila v **Teplícih** mimořádný koncert zpěváka **Davidy Deyla** s dirigentem **Markem Štílcem**.

Abonentní koncerty zahájil koncert 6. října 2016 s Alfonsem Scaranem, který dirigoval Šostakovičovu Symfonii č. 7 C dur „Leningradskou“. V rámci této sezony se během následujících osmi měsíců představili klavíristé **Kasparas Uinskas**, **Jan Simon** a **Marie Al-Ashhabová**, violoncellisté **Eduard Šístek** a **Alexander Hülshoff**, kytarista **Saša Dejanović**, trumpetista **Sergej Nakariakov**, klarinetista **Claudio Mansutti** a **Milan Řeřicha**, flétnistka **Jae-A Yoo**, fagotista **Paolo Calligaris**, houslisté **Václav Hudeček** a **Jiří Vodička**, varhaník **Jaroslav Tůma**, zpěváci **Gabriela Beňačková**, **Andrea Kalivodová**, **Jakub Pustina** a **Zdeněk Plech**, **Český filharmonický sbor Brno**, ale též členka filharmonie **Libuše Šperková** na akordeon nebo **Andrej Gorbačev** na balalajku. Hostujícími dirigenty byli **Zbyněk Müller**, **Tomáš Brauner**, **Ender Sakpinar**, **Jiří Knotte** a **Jean-Luc Tingaud**.

Kun-Woo Paik s teplickou filharmonií a A. Scaranem na MHF Český Krumlov 2016.

Počátkem října 2016 byla prostřednictvím uruguayského dirigenta **Roberta Montenegra** Severočeská filharmonie oslovena s nabídkou koncertního turné do Jižní Ameriky. Na rozdíl od jiných nabídek na podobně velká a finančně náročná turné, která se připravují i několik let předem, přišla tato nabídka šest měsíců před plánovanou realizací, což je velmi krátká doba na zajištění veškerých potřebných náležitostí. Vedení filharmonie stálo před velmi těžkým a riskantním rozhodnutím. Po zkušenostech z organizace asijského koncertního turné v roce 2013, jehož příprava trvala více jak jeden rok, smlouva podepsána sedm měsíců před odletem a jehož financování bylo zajištěno a předem uhrazeno pět měsíců před začátkem turné, se realizace jihoamerického turné jevila spíše jako nepravděpodobná. Je známo, že práce japonských uměleckých agentur a jihoamerických či jihoevropských agentur je zcela odlišná. Zatímco prvně jmenované agentury mají přesný itinerář zpracovaný do detailu několik měsíců předem, agentury z jižních zemí začínají pracovat naplno až pár měsíců před zahájením turné. Nakonec se však v minulosti vždy podařilo úspěšně vše realizovat, ovšem na úkor psychického vypětí všech zúčastněných. Nezanedbatelným protiargumentem byla u nás neobvyklá, ale na americkém kontinentu zcela běžná forma financování celého turné. Orchester musí finančně zabezpečit a uhradit předem veškeré náklady vzniklé na evropském kontinentu, včetně rezervace a nákupu letenek pro všechny lety, což převyšovalo částku dva miliony korun, teprve během turné měl být postupně vyplácen pořadající agenturou honorář po každém uskutečněném koncertu. Dalším argumentem proti realizaci bylo, že orchestr měl v termínech turné již smluvně potvrzených pět jiných koncertů, z toho dva zahraniční, dva tuzemské a jeden abonentní. Znamenalo by to tedy zásadní přepracování plánů s rizikem nejistého výsledku. Možnost uskutečnit historicky první jihoamerické turné byla však natolik lákavá, že se zahájila první nezávazná jednání s argentinskou uměleckou agenturou **Arte Producciones Buenos Aires**. Zpočátku se obavy potvrzovaly, neboť první plán koncertů zahrnoval několik jihoamerických zemí, čtyři koncerty v argentinských městech Buenos Aires, Rosario, San Juan a Córdoba, po jednom pak v chilském Santiagu de Chile, ekvádorském Guayaquilu, kolumbijské Bogotě, peruánské Limě a dva v uruguayském Montevideu a Punta del Este. Zároveň byl vznesen požadavek na velké obsazení orchestru a navržena dramaturgie obsahující náročná díla Johannesa Brahmsa, Antonína Dvořáka, Ludwiga van Beethovena a Fryderyka Chopina. Po předběžné kalkulaci se musela učinit výrazná úsporná opatření, a to jak v počtu koncertů, tak především ve velikosti obsazení, vzhledem k němuž se musela přizpůsobit i dramaturgie všech koncertů. Po zhodnocení kladů a záporů se vedení filharmonie rozhodlo nabídku předběžně přijmout a jednat o dalších podrobnostech celého turné.

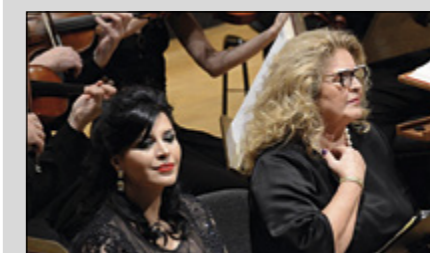
Na podzim roku 2016 se však již schylovalo k další významné změně. Po dohodě se současným šéfdirigentem Alfonsem Scaranem bylo rozhodnuto, že následující koncertní sezona 2017-2018 bude jeho poslední sezonou v této funkci. Začalo tak hledání jména nového šéfdirigenta, které trvalo bezmála následujícího půl roku.

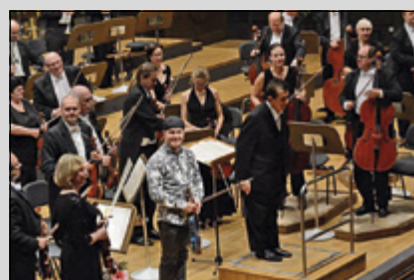
Fenomenální trumpetista
Sergej Nakariakov v abonentní sezoně
teplické filharmonie 2016-2017.

Václav Hudeček na abonentním
koncertě v Teplícih.

Hostem abonentní sezony 2016-2017
byla Andrea Kalivodová a pěvecká
legenda Gabriela Beňačková.

Pavel Šporcl s dirigentem P. Tiborisem.

Plakát mimořádného koncertu ke 30. výročí otevření Domu kultury.

Propagace turné začala již v říjnu 2016, tedy půl roku před jeho uskutečněním, aniž by byla podepsána smlouva.

Mezitím však pokračovaly dlouhodobě smluvně zajištěné koncerty, například 23. října v německé **Žitavě**, nebo 26. a 27. října v **Drážďanech** a **Teplicích** v rámci 18. Dnů české a německé kultury. 6. listopadu se v kostele sv. Antonína v **Praze** konal koncert věnovaný památce dirigenta Miroslava Košlera, na kterém zazněla *Messa da Requiem* Giuseppe Verdiho. Pod vedením dirigenta **Jakuba Zichy** spoluúčinkoval **Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy, Chor St. Stephan Karlsruhe** a sólisté **Anda-Louise Bogza, Stanislava Jirků, Paolo Lardizzone** a **Martin Gurbaľ**. Následoval mimořádný koncert v Teplicích 10. listopadu s dirigentem **Peterem Tiborisem** a sólisty **Pavlem Šporcem** a sopranistkou **Eilanou Lappalainen**, věnovaný 30. výročí otevření Domu kultury Teplice. 18. listopadu se filharmonie opět představila v **Praze**, tentokrát v sále Vysoké školy ekonomické v rámci **Hudebního festivalu Nekonenční žižkovský podzim** s dirigentem **Tomášem Koutníkem** a houslistou **Vítězslavem Ochmanem**. Do konce roku 2016 se uskutečnily kromě teplických abonentních koncertů ještě dva koncerty v německém **Magdeburku** a po jednom ve **Schweinfurtu** a v **Obecním domě v Praze**.

Na začátku roku 2017 se konaly tradičně dva novoroční koncerty, 1. ledna v **Teplicích** a 2. ledna v pražském **Rudolfinu** s ázerbájdžánským dirigentem **Fuadem Ibrahimovem**, poté se uskutečnil koncert 5. ledna v německém **Rodingu** s dirigentem **Petrem Chromčákem** a v dalším období následovala série koncertů s **Norbertem Baxou**, která obsahovala německá města **Bautzen, Nürnberg, Saarbrücken, Chemnitz, Potsdam, Cottbus, Hoyerswerda, Zwickau** nebo **Leipzig**.

Mezitím byly přípravy na jihoamerické turné již prioritní činností celého vedení filharmonie, přestože stále nebylo jisté, zda se turné uskuteční či nikoliv. Bylo sice možné sledovat na jihoamerických webových stránkách zmínky o naší účasti a informace kde, kdy a s jakou dramaturgií se koncerty uskuteční, nechyběly ani fotografie, které jsme zasílali e-mailovou komunikací, stále však nebyla podepsána smlouva a nebylo možné objednat letenky, přestože pro získání pokud možno nejlevnějších cen letenek bylo zapotřebí rychlé rozhodnutí a zaplacení celé částky tři měsíce před odletem. K podpisu smlouvy s argentinskou uměleckou agenturou došlo až 17. ledna 2017, tedy tři měsíce před zahájením turné, což byl velmi krátký termín pro zajištění všech potřebných formalit, nehledě k tomu, že bylo třeba všechny výdaje hradit z vlastních finančních zdrojů předem. Konečný počet koncertů se snížil na pět a obsazení orchestru bylo stanoveno tak, aby po doplnění externími umělci mohla Severočeská filharmonie současně dostát jak svým původním koncertním závazkům v Evropě, tak koncertnímu turné v Jižní Americe. Již v listopadu 2016 vedení filharmonie zjišťovalo konkrétní možnosti neekonomičtější a zároveň nejideálnější letecké přepravy více než 50 hudebníků, včetně rozměrných hudebních nástrojů. Po oslovení několika leteckých společností se vedení orchestru nakonec rozhodlo využít nabídku pražské společnosti **Air World Services**, která měla výhradní zastoupení pro leteckou společnost **Aerolíneas Argentinas** v České republice.

Zástupkyně této společnosti **Ivana Müllerová** projevila od začátku našeho jednání velkou vstřícnost a vzhledem k neustále se měnícím podmínkám i termínům přepravy ze strany našeho partnera v Buenos Aires též velkou trpělivost a toleranci ke specifikům našich požadavků. Největšími problémy byly neustále se měnící termín odletu a příletu, počet a jmenný seznam osob a především zajištění letecké přepravy hudebních nástrojů. V posledních letech totiž došlo k podstatnému zpřísnění limitů rozměrů kabinových zavazadel. Proto se musely zakoupit nejen samostatné letenky pro violoncella, ale například i pro pozouny, nebo kontrafagot. Velké nástroje, jakými jsou kontrabasy nebo tympany, se podařilo zapůjčit přímo v místech jednotlivých koncertů. Jako nejvýhodnější letecké spojení byla vybrána trasa z Prahy přes Řím a Buenos Aires do Santiaga de Chile a zpět z Buenos Aires přes Madrid do Prahy. Zatímco České aerolinie trvaly na zakoupení zvláštních letenek pro všechny nadměrné hudební nástroje na lety Praha - Řím a Madrid - Praha, společnost Aerolíneas Argentinas pro transatlantické lety přepravu těchto nástrojů povolila bez jakýchkoliv výhrad a stačilo zakoupit letenky pouze pro violoncella. Po vyřešení všech detailů byly na konci ledna 2017 zakoupeny letenky za zvýhodněnou cenu, která přesto činila bezmála dva miliony korun. Tím byl jasně dán začátek a konec celého turné, ale také začaly více než dva měsíce bezesných nocí pro všechny zainteresované osoby. Každý si uvědomoval, jaké riziko se podniká, co vše se může přihodit, jak i malá, zdánlivě nepodstatná událost může ohrozit všechny plány a znehodnotit vložené investice. Přestože by se již měly ladit jen maličkosti a příprava probíhat vcelku bezproblémově tak, jak bylo zvykem po podpisu smlouvy u jiných koncertních zájezdů, docházelo do poslední chvíle k různým změnám míst a časů koncertů, dramaturgie i navazující logistiky koncertního turné. Příkladem může být skutečnost, že poslední koncert v Buenos Aires musel být kvůli natáčení argentinské veřejnoprávní televize posunut o jeden den. Vzhledem k rezervaci letu musel být však oproti původnímu plánu posunut též o tři hodiny, aby se stihl odlet zpět do Evropy. Koncert tak začal již v 18:00 s předpokládaným koncem ve 20:30, přičemž letadlo odlétalo ve 23:55. Na neustálé úpravy původních plánů si vedení orchestru pomalu zvykalo, stále přicházely nové informace, které občas způsobovaly stavy hraničící s nervovým zhroucením. Byli jsme však všemi partnery neustále uklidňováni, že tento stav je zcela normální a v Jižní Americe se považuje za běžný postup. Propagace v místních médiích v Chile i Argentině probíhala velmi intenzivně již od října 2016, a to jak v tisku, rozhlasu, televizi, tak především na internetu. Nebylo dne, aby se neobjevily nové zprávy o našem turné, stačilo zadat v internetovém vyhledávací slova „Filarmónica Checa del Norte Teplice“ a byly získány informace dříve než od pořádatelů agentury. Původně plánovaný rozpočet se ovšem neustále zvyšoval a bylo třeba hledat další zdroje financování, aby turné neskončilo v záporných číslech.

Na jihoamerických webových stránkách bylo možné získat informace dříve, než z oficiálních zdrojů.

Propagace turné na internetu se těsně před zahájení turné neustále zvyšovala.

Významnou finanční podporu se podařilo získat od Ministerstva kultury ČR z Programu na podporu profesionálních kulturních aktivit vysílaných do zahraničí, oslovena byla velvyslanectví České republiky v Chile i Argentíně, která poskytla kontakty na společnosti zabývající se obchodní činností s ČR, ale i na argentinské společnosti, které založili předci původem z českých zemí. Díky finanční podpoře **Ministerstva kultury ČR**, ale i společností **Moravia IT Rosario** či **Ceramica Ctíbor Buenos Aires** se nakonec podařilo získat prostředky na koncertní turné v takové výši, aby nejen pokryly veškeré náklady, ale aby byly i přínosem do hospodaření filharmonie.

Vzhledem k dlouhodobým koncertním závazkům Severočeské filharmonie musely zkoušky orchestru na toto turné proběhnout již od 25. do 30. března. V průběhu března a dubna se tak mohly kromě abonentních koncertů v Teplicích uskutečnit i další koncerty, například 10. března v pražském **Rudolfinu** s **Českým filharmonickým sborem Brno**, 14. a 16. března v **Děčíně** a **Teplicích** s **Milošem Machkem** crossoverový projekt pod názvem **Pink Floyd Night**, nebo dva koncerty v lipském **Gewandhausu** s **Norbertem Baxou**.

Po vyřešení všech finančních, dramaturgických, produkčních, logistických i úředních záležitostí mohlo 15. dubna 2017 odletět z pražského Letiště Václava Havla celkem 51 členů filharmonie přes Řím a Buenos Aires do místa prvního koncertu v Santiagu de Chile. Po 26 hodinách, z toho 19 hodinách strávených v letadle, se začaly psát první strany historicky prvního jihoamerického turné Severočeské filharmonie Teplice. Vedením celého koncertního turné byla pověřena **Magdaléna Jenčíková** z koncertního oddělení SČF Teplice, která musela během zájezdu sama řešit komplexní zajištění od dopravy, přes ubytování až po finanční záležitosti.

Airbus A340-313 společnosti Aerolíneas Argentinas přepravil členy Severočeské filharmonie přes Atlantik z Říma do Buenos Aires a dále do Santiaga de Chile.

Ve srovnání s asijským turné v roce 2013 bylo přivítání filharmoniků po přeletu na letiště v Santiagu de Chile naprosto odlišné. Po nezbytném a pečlivém odbavení u celních a pasových úřadů čekala na padesátičlennou skupinu hudebníků trojice organizátorů, přičemž jedním byl **Damián Rovner**, zastupující pořádatel argentinskou uměleckou agenturu **Arte Producciones Buenos Aires**, a dvě ženy z organizačního týmu prvního koncertního místa CorpArtes v Chile. Ačkoli bylo přivítání téměř neformální, o to bylo vřelejší a předznamenávalo, že se celé turné uskuteční v příjemné atmosféře. Po dvoudenním mezikontinentálním cestování, které s filharmoniky absolvoval i sólista turné, klavírista **Martin Kasík**, byli všichni ubytováni v Hotelu Grand Hyatt, kde se také poprvé na jihoamerické půdě uskutečnilo setkání s uruguayským dirigentem **Robertem Montenegrem**. Zázemí luxusního hotelu poskytlo potřebný prostor pro odpočinek a zvládnutí časového posunu, který se plně projevil až při samotných koncertech, neboť v době závěrečných potlesků bylo v České republice kolem páté hodiny ráno, což bylo pro členy orchestru v prvních dnech velmi náročné.

Na prvním koncertním místě turné, v **Santiago de Chile**, byla veřejně přístupná již dopolední zkouška, čehož využila početná skupina posluchačů z řad obyvatel města i studentů vysokých škol. Večerní koncert Severočeské filharmonie 17. dubna 2017 byl součástí prestižního abonmá v rámci koncertní sezony nadace **CorpArtes** v kulturním centru **CA660 Itaú CorpBanca**, které bylo otevřeno v srpnu 2014. Jednalo se o zahajovací koncert celé sezony, během níž se v následujícím půl roce představili chilskému publiku sólisté a soubory světových jmen, například **Trevor Pinnock**, **Pinchas Zukerman**, **John Malkovich**, **Orquesta Sinfónica Nacional de Chile**, **Amsterdam Sinfonietta**, či výstava **Yoko Ono** pod názvem **Dream Come True**. Tomu odpovídala i náležitá velkolepá propagace filharmonického koncertu v podobě velkých plakátů a billboardů po celém hlavním městě Chile i v místních médiích.

Členové Severočeské filharmonie u jedné z všudypřítomných reklam po Santiagu de Chile.

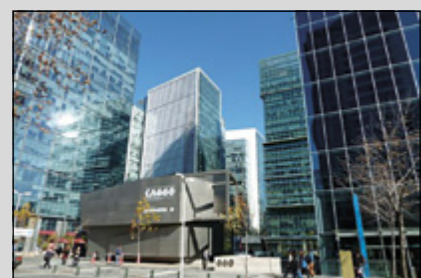
Podmínky přepravy hudebních nástrojů jsou u každé letecké společnosti zcela odlišné.

Na šestnácti stranách byl vypracován podrobný časový plán celého turné.

Filharmonici byli v Santiagu de Chile ubytováni v hotelu Grand Hyatt s výhledem na Andy.

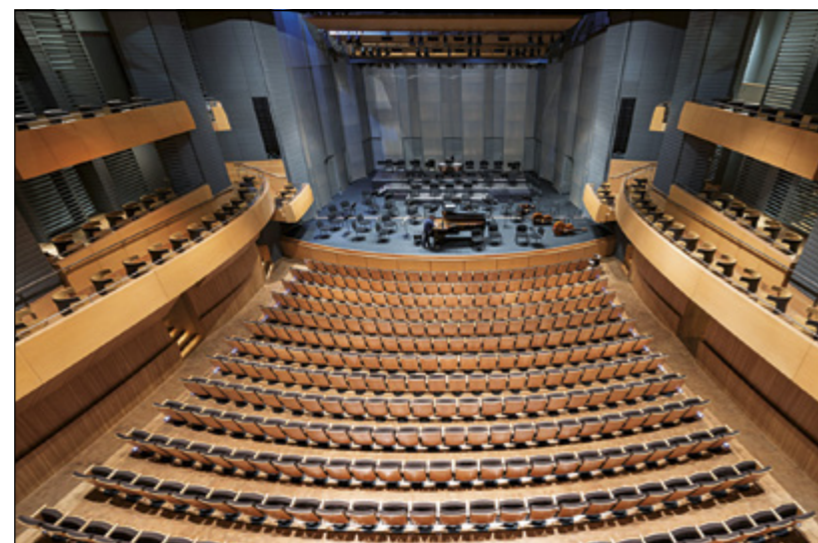
Místo prvního koncertu CorpArtes v Santiagu de Chile a program koncertu.

Cesta ze Santiagu de Chile do San Juanu přes Andy byla pro všechny zážitkem.

Během večera zazněly Variace na Haydnovo téma Johanna Brahmsa, Brahmsův Koncert pro klavír č. 1 a jeho Symfonie č. 4, ale také Předehra a Furiant z České svity Antonína Dvořáka. Zajímavé byly i reakce lidí přímo v ulicích města, neboť se často zajímali, odkud orchestr přijel a s nadšením reagovali nejenom na evropský původ, ale i přímo na Českou republiku, potažmo Československo, o kterém měli větší povědomí. Santiago de Chile se ukázalo jako příjemné moderní město, které však svým charakterem bylo typické pro Chile, ne pro Argentinu, kde se konaly všechny zbývající koncerty. To, že následující průběh turné bude zcela odlišný, orchestr zatím netušil.

V pořadí druhý koncert byl v plánu v argentinském městě San Juan vzdáleném 550 kilometrů. Filharmoniky čekala po vyčerpávajícím koncertě hned následující den ráno jedna z nejzajímavějších cest přes majestátné pohoří Andy, které si orchestr prohlédl již z letadla, tentokrát jej však čekalo jejich překonání autobusem. Ze Santiagu de Chile vedla cesta přes město Los Andes, po kterém následovaly již vyhlášené serpentinové silnice Camino Internacional a Mendoza, jejichž průjezd patří k velkým cestovatelským zážitkům. Hranice s Argentinou byla překonána v Tunelu del Cristo Redentor, po němž následoval hraniční přechod ve výšce 3 200 metrů a jen necelých 20 kilometrů odsud se nacházela nejvyšší hora Ameriky Aconcagua s nadmořskou výškou 6 959 metrů. Pak již následovala více než třisetkilometrová cesta pojmenovaná po generálovi José Franciscu de San Martín, který byl jedním z nejvýznamnějších latinskoamerických vůdců boje za nezávislost kontinentu na Španělsku v 1. polovině 19. století a v Argentině je považován za národního hrdinu. Překročením státní hranice mezi Chile a Argentinou policejní dohled však neskončil, neboť se absolvovaly další policejní kontroly při průjezdu jednotlivými provinciemi.

Koncertní sál CorpArtes v Santiagu de Chile.

Pozornost budila samotná cesta předhůřím a argentinskými předměstími, kudy autobus projížděl. Při plánovaných zastávkách tak hudebníci měli příležitost poznat realitu obyčejných argentinských lidí ve srovnání s umělým prostředím letištních hal, pokud by orchestr cestoval letecky. Po celodenním přejezdu pohoří And byl konfrontován se zcela jinou kulturou, než kterou poznal v Chile. Na první pohled byla zřejmá jiná ekonomická situace rozsáhlého státu.

Argentinské město **San Juan** patřilo rozlohou k nejmenším, které orchestr během turné po Jižní Americe navštívil. Po příjezdu čekal následující den volna a pobyt zde byl první reálnou zkušeností s Argentinou. Od odletu z Prahy přes Řím do Buenos Aires a absolvování prvního koncertu v Santiagu de Chile měl orchestr poprvé více volna a mohl se tak po úvodních hektických dnech aklimatizovat a připravit na další uměleckou práci. 20. dubna se uskutečnila plánovaná zkouška a večerní koncert v **Teatro del Bicentenario**. Jednalo se o nově postavené kulturní centrum, ve kterém se konala již různá představení, ale koncert symfonického orchestru zde zazněl premiérově. Ředitel divadla byl bývalým hráčem na violoncello a byl nadšen přítomností evropského orchestru, což projevoval především v rozhovorech v televizi i rozhlasu. Jeho velká náklonnost ke klasické hudbě byla zřejmě impulsem k tomu, že byl koncert pro město výjimečnou událostí. Byl spojen zároveň se křtem nově pořízeného klavíru značky Steinway a klavírista **Martin Kasík** tak byl prvním umělcem, který na něj v tomto argentinském městě hrál. Na program byly Brahmsovy Variace na Haydnovo téma, Chopinův Koncert pro klavír č. 1 a Brahmsova Symfonie č. 4. Mimořádné společenské události se v Teatro del Bicentenario San Juan zúčastnilo 1 100 návštěvníků, kteří si nadšenými ovacemi vyžádali přídávky a dirigent **Roberto Montenegro** proto řídil ještě Dvořákovu Předehru a Furiant z České svity a Piazzolův Oblivion.

Nově postavené kulturní centrum Teatro del Bicentenario v argentinském městě San Juan.

Po cestě přes Andy následovalo první občerstvení v argentinské restauraci.

Billboardy propagovaly nejen koncert Severočeské filharmonie, ale i premiéru nově zakoupeného klavíru Steinway.

Autobusy poskytovaly velmi pohodlnou dopravu po celou dobu turné.

Program koncertu v San Juanu, na kterém poprvé zazněl nově pořízený klavír značky Steinway.

Program koncertu v argentinské Córdobě.

Následující den se orchestr vydal na bezmála šestisetkilometrovou cestu do dalšího místa koncertu, kterým bylo nejdůležitější argentinské město již od svého založení v 16. století **Córdoba**. Ve městě se dodnes nachází mnoho památek a budov z období kolonialismu, včetně například nejstarší univerzity v Argentině. Významné je i **Teatro General Libertador San Martín**, které je největším divadlem města s kapacitou 1 000 míst a zároveň známé jako místo s nejlepší akustikou v Argentině. Konají se zde jak koncertní, tak i operní a baletní představení. Interiér divadla si dodnes zachoval atmosféru předchozích staletí a pro hudebníky to byl jedinečný zážitek. Orchestr evropského původu se zde těšil velké přízni, za jednotlivými lidmi z orchestru přicházeli ještě před začátkem do zákulisí návštěvníci koncertu a žádali podpisy na své programy. V sobotu 22. dubna čekal na Severočeskou filharmonii Teplice zcela zaplněný sál divadla, kde zazněl mimo jiné Koncert pro klavír č. 1 Johanna Brahmsa v podání Martina Kasíka nebo Brahmsova Symfonie č. 4. Koncert byl mimořádně úspěšný a po jeho konci následoval obrovský standing ovation zaplněného sálu s pěti patry balkonů. Večer pak vygradoval opět přidávkem Oblivion argentinského skladatele Astora Piazzolly. Neuvěřitelná atmosféra měla dozvuky ještě před divadlem, ze kterého po koncertě odcházely davy návštěvníků, ale služebním vchodem také orchestr. Při rozpoznání hudebníků podle hudebních nástrojů se před divadlem vytvořila ulička, kterou se členové Severočeské filharmonie Teplice vraceli do hotelu za potlesku a oslavných pokřiků „Bravo, bravo“.

Přestože se toto turné vyznačovalo dlouhými přejezdy přes celý jihoamerický kontinent od západu k východu, výhodou byly vždy volné cestovní dny bez koncertů a velmi pohodlná doprava autobusy pro dálkové trasy, které jsou v Evropě k dispozici jen zcela výjimečně. Cestování se setkalo s příznivými ohlasy, neboť sedadla připomínala pohodlnost gauče, autobus měl prostornou kuchyňku, toaletu a vstřícní argentinští řidiči umožňovali dokonce kuřákům návštěvu v jejich kabině, v našich poměrech skutečnost zcela nepředstavitelnou. Vzhledem k únavě a vyčerpání všech členů zájezdu byly cesty autobusem za těchto podmínek možné zvládnout téměř bez zastávky.

Teatro General Libertador San Martín Córdoba.

Dalším koncertním místem turné po Jižní Americe bylo město **Rosario**, od Córdoby vzdálené 400 kilometrů. **Teatro El Círculo** v Rosario rovněž patřilo do kategorie historických staveb. I v tomto místě čekal na orchestr zaplněný sál v počtu 1 400 návštěvníků, kteří 24. dubna měli možnost vyslechnout Brahmsovy Variace na Haydnovo téma, Chopinův Koncert pro klavír č. 1 v podání Martina Kasíka, po přestávce pak Brahmsovu Symfonii č. 4 a Dvořákovu Předehru a Furiant z České svity nebo Piazzolův Oblivion. Jednalo se o předposlední koncert a je na místě zmínit velkou profesionalitu manažera argentinské strany **Damiána Rovnera** z agentury **Arte Producciones Buenos Aires**, který s naší stranou spolupracoval po celou dobu turné, absolvoval veškeré přejezdy autobusem a byl nápomocný při organizaci v místech koncertů. Během turné byly řešeny i finanční záležitosti, což vyžadovalo náročnou manipulaci přímo v terénu s obrovskými částkami v hotovosti a s tím spojené návštěvy bank a směnár. I díky jeho znalostem místních podmínek a zkušeností v argentinském prostředí postupně mizely poslední zbytky počátečních obav o zdárný průběh celého turné a začala se úspěšně završovat více než půlroční práce všech zainteresovaných osob.

Teatro El Círculo v Rosario.

Damián Rovner (vlevo) z pořádací agentury Arte Producciones Buenos Aires s dirigentem Robertem Montenegrem.

Teatro General Libertador San Martín Córdoba.

Propagace koncertu v argentinské Córdobě.

Uruguayský dirigent celého turné
Roberto Montenegro.

Budova Néstor Kirchner Cultural Centre
v Buenos Aires.

Sál v Buenos Aires, postavený
v bývalých prostorách pošty.

Sólista celého turné Martin Kasík
před koncertem v Buenos Aires.

Poslední den turné, 25. duben 2017, byl pro filharmoniky velmi náročný. Kromě více jak třísetkilometrového přejezdu z Rosaria do Buenos Aires, hlavního města Argentiny a s bezmála třemi miliony obyvatel zároveň i nejlidnatějšího města Argentiny, čekal orchestr v jeden den i prestižní koncert ve slavném **Néstor Kirchner Cultural Centre Buenos Aires** a bezprostředně po skončení koncertu i půlnoční odlet do Evropy. Néstor Kirchner Cultural Centre je největší kulturní centrum Latinské Ameriky a velikostí patří mezi první čtyři na celém světě. Centrum bylo otevřeno v roce 2015, kdy nejmodernější zázemí bylo architektonicky zakomponováno do pláště budovy bývalé pošty. Obrovský prostor věnovaný kultuře skýtá koncertní sály, několik hledišť pro divadla, 18 sálů pro menší kulturní akce, zázemí pro ubytování hostů, historické galerie, zkušební místnosti a rozsáhlé terasy s výhledem na Buenos Aires. Severočeská filharmonie Teplice zde odehrála svůj poslední koncert jihoamerického turné v moderním sále s obdivuhodnou akustikou pro 1 200 návštěvníků, kteří si přišli orchestr poslechnout. Koncert byl mimořádný i svým načasováním, které bylo přizpůsobeno době odletu orchestru zpět do Evropy na 18:00 hodin. Po koncertě, který natáčela argentinská televize a na kterém zazněl stejný program jako v předešlý den v Rosariu, bezprostředně následoval odjezd orchestru na letiště. Bylo tak nutné přísně se držet stanoveného itineráře a nedopustit jakoukoliv časovou prodlevu, která by ohrozila odlet padesáti členů orchestru přes Atlantik. Koncert v Buenos Aires byl velmi úspěšný, publikum reagovalo nadšeně, aniž by tušilo, že v zákulisí již při přidavcích panoval organizační shon a obavy, aby přesun orchestru z centra na 22 kilometrů vzdálené letiště Ezeiza proběhl v době dopravní špičky bez problémů a včas. Po desáté hodině večer se již filharmonici na největším argentinském letišti odbavili a pomyslných a též doslovných pět minut před půlnocí tamního času mohli odletět z Buenos Aires do španělského Madridu, kde přistáli druhý den po páté hodině odpolední evropského času. Zde následoval nocleh a teprve následující den 27. dubna po 17. hodině zakončili své historicky první jihoamerické turné na pražském Letišti Václava Havla.

Pódium koncertního sálu Néstor Kirchner Cultural Centre v Buenos Aires.

Souhrnem orchestr za dva týdny absolvoval 25 300 km a více jak 33 hodin v letadle, 1 800 km autobusem, odehrál koncerty v pěti jihoamerických městech pro bezmála 6 tisíc posluchačů a pomohl rozšířit povědomí o evropské a potažmo české kultuře v Chile a Argentině. Turné je možné i po delším časovém období hodnotit jako velmi úspěšné a zařadit je jako další mezník v historii Severočeské filharmonie Teplice. Díky spolupráci s agenturou Arte Producciones Buenos Aires a hlavně díky dirigentovi Robertu Montenegrovi se rýsuje do budoucna její pokračování, a to nejen na jihoamerickém kontinentě, ale i v jiných částech světa, kde ještě filharmonie nikdy neúčinkovala. Vše je ovšem ve stádiu příprav, nicméně po zkušenostech z organizace tohoto turné je možné věřit v naplnění úvah, které se snad promění ve výsledky v následujících letech.

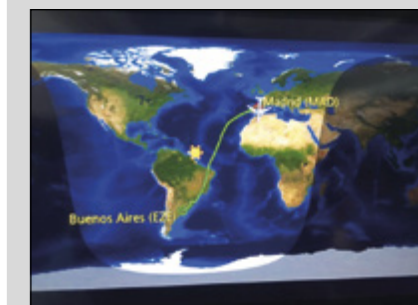
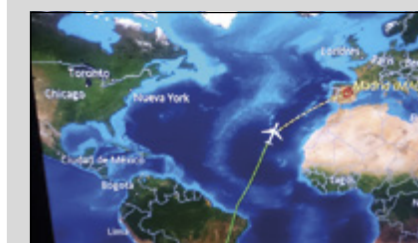
Program posledního koncertu v Buenos Aires.

Článek o turné Severočeské filharmonie Teplice do Chile a Argentiny.

Tři hodiny po skončení koncertu
následoval odlet z Buenos Aires do
Madridu.

Zbývalo už jen sledovat cestu zpět
do Evropy na obrazovkách v letadle.

Po noclehu v Madridu zbývalo druhý
den už jen pár hodin letu do Prahy.

Ohlasy tisku na jihoamerické turné.

Shlomo Mintz při zkoušce
na festivalový koncert.

Shlomo Mintz dirigoval filharmonii
se sólistou Milanem Al-Ashhabem.

Shlomo Mintz, Charles Olivieri-Munroe
a Meehae Ryo na festivalovém
koncertě.

Plakát koncertu na zámku Konopiště.

Během koncertního turné do Jižní Ameriky proběhla poslední jednání v Praze a po dlouhém vyjednávání a hledání nového šéfdirigenta došlo v dubnu 2017 ke vzájemné dohodě, že od 1. září 2018 na toto místo nastoupí členům Severočeské filharmonie Teplice velmi dobře známý dirigent **Petr Vronský**, dosavadní šéfdirigent Moravské filharmonie Olomouc, který s teplickým orchestrem po několik minulých desetiletí již spolupracoval při mnoha koncertech.

Druhá polovina orchestru, která zůstala v Teplicích, mezitím absolvovala 20. dubna zahajovací koncert Hudebního festivalu Jaro Josefa Suka 2017 v **Benešově** s dirigentem **Norbertem Baxou**, 22. dubna v pražském **Obecním domě** s řeckým dirigentem **Panagiotisem Diamantisem** a 27. dubna abonentní koncert A7 s Alfonsem Scaranem a sólistou **Sašou Dejanovićem** v **Teplicích**. Po návratu z jihoamerického turné absolvovala Severočeská filharmonie v kompletním obsazení každoroční květnové koncerty v **Tonhalle Düsseldorf**, **Tempodrom Berlín** a **Laeiszhalle Hamburg**.

Hlavní tváří 53. ročníku Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena 2017 byla izraelská legenda houslového umění, slavící v tomto roce své šedesátiny, **Shlomo Mintz**, který se na zahajovacím koncertě 25. května v teplickém Domě kultury představil nejen jako houslový virtuóz, ale také jako lektor a dirigent. Nejprve dirigoval části houslových koncertů J. Sibelia, A. Dvořáka a P. I. Čajkovského, ale sám účinkoval i v Koncertu pro dvoje housle J. S. Bacha, interpretovaných účastníky jeho mistrovských kurzů v Teplicích **Elenou Tanski**, **Milanem Al-Ashhabem**, **Ludmilou Pavlovou** a **Evou Schäferovou**. Nakonec provedl s jihokorejskou violoncellistkou **Meehae Ryo** pod taktovkou Charlese Olivieri-Munroa Koncert pro housle a violoncello a moll Johanna Brahmsa. Na festivalu se během 17 koncertů v osmi městech představilo více jak 200 umělců z 12 zemí celého světa, Izraele, Brazílie, Jižní Koreje, Ruska, Estonska, Belgie, SRN, Slovenska, Japonska, Španělska, Itálie a Turecka, například **David Oistrach kvartet**, **Heroldovo kvarteto**, **Collegium SOČR**, **Prague String Sextet**, **Pražský smíšený sbor**, **Sbor ČVUT Praha** a další umělci i soubory.

Elena Tanski, Ludmila Pavlová, Shlomo Mintz, Eva Schäferová a Milan Al-Ashhab v Zahradním domě v Teplicích při mistrovských kurzech.

Zajímavým počinem byl projekt pod názvem **Mládí s filharmonií**. Pod vedením dirigenta **Ladislava Ciglera** se jako členové orchestru představili zároveň s filharmonií nejlepší žáci ZUŠ Ústeckého kraje a Konzervatoře Teplice, kteří doprovodili laureátku 49. ročníku Mezinárodní klavírní soutěže Virtuosi per musica di pianoforte **Sáru Smoliarovou** v Koncertu pro klavír d moll Wolfganga Amadea Mozarta a dále společně přednesli Beethovenovu předehru Coriolan a Dvořákovu Symfonii č. 8 „Anglickou“. Koncerty se konaly 30. května v **Děčíně** a 31. května v **Teplicích** ve spolupráci se ZUŠ Evy Randové Ústí nad Labem, ZUŠ Teplice a Konzervatoří Teplice, přičemž oba koncerty byly zařazeny do celostátního happeningu ZUŠ OPEN podporovaného Nadací Magdalény Kožené. 22. června festival uzavřel koncert tří tenorů, jehož protagonisté byli **Jose Manuel Montero** ze Španělska, **Paolo Lardizzone** z Itálie a **Arda Doğan** z Turecka. Pod taktovkou Alfonse Scarana postupně zazpívali nejznámější, ale i původní italské, španělské a turecké písně. Následující den, 23. června, se koncert opakovl v amfiteátru na zámku **Konopiště**. V rámci Evropské hudební akademie byla v červenci nastudována a provedena v **Teplicích** a **Jablenci nad Nisou** Pucciniho opera Bohéma a v srpnu výběr árií z Mozartovy Figarovy svatby a Smetanovy Prodané nevěsty, které zazněly na koncertech 9. srpna v **Teplicích**, 10. srpna v **Jablenci nad Nisou** a na posledním koncertě sezony 11. srpna v **Obecním domě v Praze**.

Mezitím vystoupila Severočeská filharmonie 29. července opět na **Mezinárodním hudebním festivalu v Českém Krumlově**, kde se uskutečnil muzikálový večer Bravo Broadway v podání broadwayských pěveckých hvězd **Chloe Lowery**, **Capathie Jenkins**, **Roba Evana** a **Hugha Panara** pod vedením **Randalla Craig Fleischera**. Koncert s bezmála dvěma tisíci diváků patřil k nejnavštěvovanějším festivalovým akcím.

Bezmála dva tisíce posluchačů navštívilo koncert Bravo Broadway v Pivovarské zahradě v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov 2017.

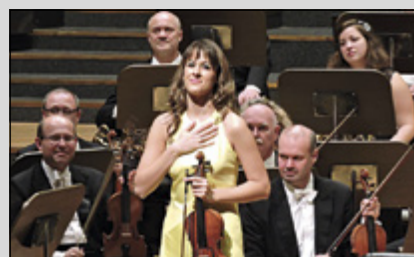
Sólisté Broadway Theaters New York
Chloe Lowery, Capathie Jenkins, Rob
Evan a Hugh Panaro s dirigentem
Randallem Craigm Fleischera
a Severočeskou filharmonií na koncertě
v rámci MHF Český Krumlov 2017.

Návštěvníci koncertu v Českém
Krumlově projeví svou spokojenost
standing ovation.

Titulní strana katalogu
koncertní sezony 2017-2018.

Italská houslistka Francesca Dego
na abonentním koncertě v Teplicích.

Violoncellistka Camille Thomas z Francie
s Charlesem Olivieri-Munroem.

Plakát koncertů ke 135. výročí
souborného provedení cyklu *Má vlast*.

Ještě před ukončením dovolené členů filharmonie došlo od 1. září 2017 ke změně v administrativě. Po 16 letech odešel z místa manažera orchestru **Albrecht Müller**, jeho původní funkcí byla pověřena **Magdaléna Jenčíková** a na její místo přišla dlouholetá pracovnice Domu kultury **Milena Schejbalová**.

Prvním koncertem sezony 2017-2018 bylo vystoupení 16. září v pražském **Obecním domě** pod vedením **José Francisco Sáncheze** a následující týden ve dnech 19. až 22. září proběhlo osm koncertů pro žáky základních a středních škol, opět s **Milošem Machkem**. Na přelomu září a října se uskutečnily dva koncerty v Praze, nejprve 30. září v **Obecním domě**, tentokrát s dirigentem **Sándorem Károlyi** a 2. října tradiční Podzimní koncert ČVUT, pořádaný u příležitosti zahájení akademického roku v **Betlémské kapli** pod vedením **Pavla Šnajdra** se sólistkou **Ludmilou Peterkovou**, která provedla Koncert pro klarinet č. 1 f moll Carla Maria von Webera.

Nabídka nové koncertní sezony obsahovala řadu významných jmen umělců z celého světa. Za všechny lze jmenovat například violoncellistku **Camille Thomas** z Francie, klavíristky **Jitku Čechovou** a **Lenku Korbelovou**, barytonistu **Filipa Bandžaka**, houslisty **Ivana Ženatého** a **Romana Patočku**, klarinetistu **Calogera Palerma** z Itálie, trumpetistu **Ondřeje Jurčeka**, hobojistu **Viléma Veverku**, hráče na violu d'amore **Daniela Fradkina** z Izraele, tenoristu **Marca Ciaponiho** z Itálie nebo dirigenty **Petra Altrichtera**, **Davidu Švece**, **Marko Ivanoviče** či **Tomáše Koutníka**. Tato sezona byla též poslední pro Alfonsa Scarana ve funkci šéfdirigenta. Zahajovací koncert se uskutečnil 12. října pod vedením Alfonsa Scarana s vynikající italskou houslistkou **Francescou Dego**, která zahrála Bruchův Koncert pro housle č. 1 g moll.

V roce 2017 jsme si připomínali 135. výročí premiéry souborného provedení cyklu symfonických básní *Má vlast* Bedřicha Smetany. Severočeská filharmonie byla oslovena agenturou T Production CZ, aby na stejném místě a ve stejný den toto dílo provedla. 5. listopadu tak po 135 letech v pražském **Paláci Žofín** pod taktovkou **Petra Chromčáka** *Má vlast* opět zazněla před vyprodaným hledištěm. Koncert navíc prostřednictvím Konta Bariéry pomohl i neslyšícím dětem. Následovaly stejné koncerty 18. listopadu v **Hradci Králové**, 3. prosince v Besedním domě v **Brně** a 14. prosince ve Smetanově domě v **Litomyšli**. Rok 2017 se uzavřel koncertem v německém **Magdeburku** a vánočním koncertem v **Teplicích**, kde 21. prosince zazněla kromě tradiční České mše vánoční s velkým úspěchem i *Missa brevis pastoralis* Jiřího Pavlici.

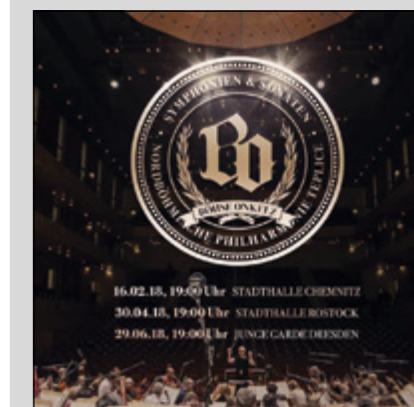
Rok 2018 začal novoročními koncerty 1. ledna v **Teplicích** a 3. ledna v pražském **Obecním domě** a pokračoval v následujících dvou měsících koncerty v německých městech **Chemnitz**, **Bautzen**, **Nürnberg**, **Hoyerswerda**, **Cottbus**, **Potsdam**, **Leipzig**, **Zwickau**, **Kirschau** a dalších s dirigentem **Norbertem Baxou**.

16. února se ve **Stadthalle Chemnitz** uskutečnil zajímavý koncertní projekt. Renomovaný skladatel **Patrik Bishay** upravil skladby legendární populární německé rockové skupiny **Böhse Onkelz**, která byla založena již v roce 1980, do roku 2005 pravidelně vyprodávala koncertní haly pro desetitisíce posluchačů a dodnes má statisíce svých fanoušků po celém Německu. Koncert se setkal s velkým ohlasem jak u návštěvníků, tak i následně v tisku a dalších médiích. Stejný koncert se opakoval i 30. dubna ve **Stadthalle Rostock** a 29. června v **Grosser Garten Dresden**. Crossoverové koncerty se konaly i v tuzemsku, a to opět s **Milošem Machkem** 13. března v Městském divadle **Děčín** a 15. března v **Teplicích**, tentokrát pod názvem **Symphonic Queen**. Sólisty byli sopranistka **Lenka Cafourková Ďuricová**, tenorista **Marek Olbrzymek** a vokální kvarteto **Q VOX**.

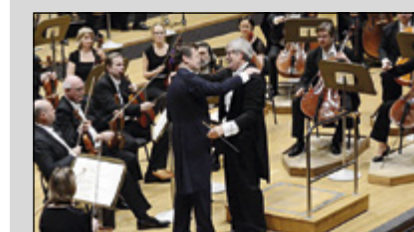
Od roku 2017 je patrný postupný nárůst zájmu o koncerty Severočeské filharmonie v tuzemsku. Kromě velkých měst, kde filharmonie pravidelně vystupuje, projevují zájem i města menší, jako jsou Benešov, Poděbrady, Vrchlabí, Rychnov nad Kněžnou, Kutná Hora, Klášterec nad Ohří, Litoměřice, Mladá Boleslav a další města, kde se začíná rozvíjet nová tradice symfonické hudby a je zde k dispozici vhodný koncertní prostor. Jedním z nich je například i **Městské divadlo v Kladně**, jehož vedení se rozhodlo pozvat teplickou filharmonii k pravidelným koncertům. První z nich se uskutečnil 29. března s dirigentem **Jiřím Petrdlíkem**. Na programu byla 1. řada Dvořákových Slovanských tanců a Symfonie č. 9 „Z Nového světa“. Při druhém koncertě na stejném místě a se stejným dirigentem zazněla 27. září Smetanova *Má vlast*. Dalším městem, kde pravidelně filharmonie již několik let koncertuje v rámci Hudebního festivalu **Jaro Josefa Suka**, je **Benešov**. 10. dubna zde v Kulturním domě Karlov zazněly nejznámější předehry a arie z oper G. Verdiho, G. Pucciniho, R. Leoncavalla, P. Mascaniho, ale i A. Dvořáka, B. Smetany a J. Suka v podání sopranistky **Evy Urbanové** s dirigentem **Norbertem Baxou**.

Eva Urbanová s dirigentem Norbertem Baxou a Severočeskou filharmonií
v Benešově.

Upoutávka na koncerty v Německu
se skladbami skupiny *Böhse Onkelz*.

Ivan Ženatý a Petr Altrichter
při abonentním koncertě v Teplicích.

Koncert v rámci hudebního festivalu
Jaro Josefa Suka v Benešově.

Plakát hudebního festivalu
Jaro Josefa Suka v Benešově.

Titulní strana katalogu Hudebního festivalu L. van Beethovena 2018.

Kun-Woo Paik a Petr Vronský zahájili 54. ročník festivalu L. van Beethovena.

Mladí sólisté festivalových koncertů v Děčíně a Teplicích.

Alfonso Scarano obdržel na památku od Severočeské filharmonie skleněnou taktovku se svým jménem.

10. května 2018 se konal v Koncertním sále Domu kultury v Teplicích závěrečný koncert abonentní koncertní sezony 2017-2018, který byl zároveň posledním koncertem **Alfonsa Scarana** ve funkci šéfdirigenta Severočeské filharmonie Teplice. Uzavřela se tak pětiletá etapa tohoto italského dirigenta, která přinesla jistě mnoho pozitivních skutečností. Alfonso Scarano vynikal svou rychlou a efektivní prací s orchestrem a byl oceňován především jako spolehlivý a vždy precizně připravený dirigent, který dokázal nastudovat nejsložitější díla světových autorů. Po angažmá v Teplicích přijal místo šéfdirigenta Thailand Philharmonic Orchestra v Bangkoku, ale spolupráce s ním se plánuje i na další roky, především při zahraničních koncertech.

Ve dnech 16. až 19. května proběhly čtyři koncerty v německých sálech **Tonhalle Düsseldorf**, **Glocke Bremen**, **Laeiszhalle Hamburg** a **Tempodrom Berlín** s dirigentem **Norbertem Baxou** a 24. května byl zahájen 54. ročník Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena 2018, na kterém se představil vynikající korejský klavírista **Kun-Woo Paik**. Pod vedením **Petra Vronského** zazněl Beethovenův Koncert pro klavír č. 5 Es dur „Císařský“ a Dvořákova Symfonie č. 9 „Z Nového světa“. Budoucí šéfdirigent byl velmi vřele přijat teplickým publikem, což snad předznamenalo jeho úspěšné působení v nové funkci od září 2018. Spolupráci s tímto dirigentem mohli filharmonici prožít velmi intenzivně, neboť během deseti dnů Petr Vronský nastudoval a dirigoval pět koncertů. Kromě již zmiňovaného zahajovacího festivalového koncertu následoval 26. května koncert s vokálním kvartetem **Bohemia Voice** s písněmi Barbry Streisand a Elly Fitzgerald v Krušnohorském divadle v **Teplicích** v rámci 864. Zahájení lázeňské sezony, opakovaný následující den 27. května na Velké scéně v lázeňském parku jako open air koncert pro stovky posluchačů. V rámci festivalu poté nastudoval koncert s nejlepšími studenty teplické konzervatoře trumpetistkou **Barborou Kulasovou**, klarinetistkou **Kateřinou Škardovou**, tympánistou **Ondřejem Malíkem** a klavíristkou **Janou Pochobradskou**. Představila se i absolutní vítězka Mezinárodní klavírní soutěže Virtuosi per musica di pianoforte, teprve osmiletá **Klára Gibišová**. Koncerty se konaly s obrovským ohlasem publika 30. května v **Děčíně** a 31. května v **Teplicích**.

Alfonso Scarano na rozlučkovém setkání se členy Severočeské filharmonie Teplice.

Během festivalu se uskutečnilo celkem 20 koncertů v devíti městech a představili se na něm dále například **Markéta Janoušková**, **Jiří Bárta**, **Bohuslav Matoušek**, **Martin Kasík**, **Kateřina Englishová**, **Vilém Veverka**, **Miroslav Ambroš**, **Oldřich Vlček**, **Dominika Weiss Hošková**, **Jiří Hošek** nebo soubory **Ensemble 18+**, **Czech Ensemble Baroque**, **Wihanovo kvarteto**, **Smetanovo trio**, **Vienna Sorokow String Quartet** a další. Festival se uzavřel 21. června koncertním provedením opery Petra Iljiče Čajkovského *Evžen Oněgin*, které nastudoval Charles Olivieri-Munroe. Sólisty byli **Filip Bandžak**, **Ekaterina Kim**, **Barbora Polášková**, **Edgaras Davidovičius**, **Jarmila Baxová**, **Věra Páchová**, **Michael Skalický**, **Jakub Hliněnský** a spoluúčinkoval smíšený sbor **Chór Filharmonii Karola Szymanowskiego** z polského Krakova.

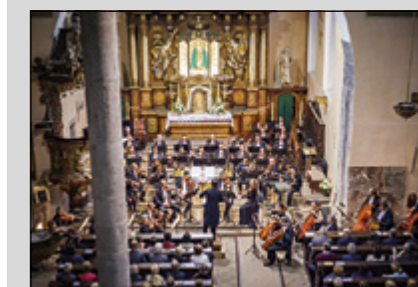
Před letní sezonou se orchestr představil ještě 16. června na operním večeru v **Kutné Hoře** s dirigentem **Františkem Drsem**, 23. června ve **Dvoře Králové nad Labem** s dirigentem **Markem Šedivým** a Smetanovou *Mou vlastí* a 8. července v **Klášteřci nad Ohří** s **Jaroslavem Svěceným**, **Jitkou Hosprovou** a **Julíí Svěcenou** v rámci 14. ročníku festivalu **Klášteřecké hudební prameny**.

Kromě letních koncertů v Zahradním domě, které dirigoval americký dirigent korejského původu **Jun Kim** a **Michael Roháč** filharmonie nastudovala Orffovu kantátu *Carmina burana* s dirigentem **Jiřím Knotte**, kterou přednesla 21. července v **Litoměřicích**. 28. července se orchestr opět představil na **Mezinárodním hudebním festivalu Český Krumlov** v projektu Pocta Leonardu Bernsteinovi. Sólisté z newyorské Broadwaye **Christiane Noll**, **Dee Roscioli**, **Hugh Panaro** a **Darius de Haas** pod vedením **Randalla Craig Fleischera** uvedli v Pivovarské zahradě ukázky z Bernsteinových slavných děl *On the Town*, *Candide*, *West Side Story* a dalších.

Koncertní sezonu uzavřela Evropská hudební akademie, v rámci níž se nastudovaly árie z Čajkovského opery *Evžen Oněgin* a z Mozartovy opery *Così fan tutte*, které poté zazněly v Krušnohorském divadle v **Teplicích**, Městském divadle v **Jabloncech nad Nisou** a 11. srpna na posledním koncertu sezony 2017-2018 v Obecním domě v **Praze**.

Na závěrečném festivalovém koncertě na pódiu promluvili hrabě Christian Clary-Aldringen, náměstkyně primátora Teplic Radka Růžičková a ředitel filharmonie Roman Dietz.

Má vlast ve Dvoře Králové nad Labem.

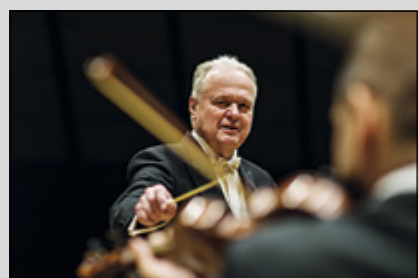
Dirigent Marek Šedivý s filharmonií ve Dvoře Králové nad Labem.

Zcela zaplněný kostel sv. Jana Křtitele ve Dvoře Králové nad Labem.

Dirigent Jun Kim, Jaroslav Svěcený a Jitka Hosprová s filharmonií v Klášteřci nad Ohří.

Petr Vronský (* 1946).

Původně úspěšný houslista, laureát soutěže Beethovenův Hradec 1964, začal svou dirigentskou dráhu v roce 1971 v plzeňské opeře, odkud přešel v roce 1974 do Ústí nad Labem jako šéf operního souboru. Pro jeho umělecký rozvoj byly důležité úspěchy v dirigentských soutěžích v Olomouci (1970), Besançonu (1971) a v Berlíně na soutěži H. von Karajana (1973). V roce 1978 se stal dirigentem a v letech 1983-1991 šéfdirigentem Státní filharmonie Brno, s níž hostoval v mnoha zemích Evropy a v Japonsku. V letech 2002-2005 byl šéfdirigentem Janáčkovy filharmonie Ostrava, s níž absolvoval rovněž řadu zahraničních turné (Japonsko, Španělsko, Rakousko, SRN, Polsko atd.). Od roku 2005 byl 13 sezon šéfdirigentem Moravské filharmonie Olomouc a působil jako docent oboru dirigování na Hudební fakultě pražské AMU. Pravidelně diriguje přední světové orchestry, včetně Antverpského královského filharmonického orchestru, Berlínských symfoniků, Devlet Senfoni Orkestrasi Istanbul, Metropolitan Orchestra Tokyo, Jeruzalem Symphony Orchestra, Filharmonického orchestru Rio de Janeiro, Mnichovského rozhlasového orchestru, Petrohradského filharmonického orchestru atd. Spolupracuje také s Českou filharmonií, Symfonickým orchestrem hl. města Prahy FOK, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, PKF-Prague Philharmonia a s operními scénami doma (Národní divadlo Praha, Státní opera Praha, Janáčkova opera Brno, Divadlo J. K. Tyla Plzeň) i v zahraničí (Kammeroper Wien, Dance Theatre Haag). Jeho repertoár zahrnuje přes 200 klasických, moderních, operních a symfonických děl. Je považován za všestranného dirigenta širokého záběru s mimořádným temperamentem a citem pro interpretaci. V roce 2016 obdržel Krajskou cenu Olomouckého kraje. Od koncertní sezony 2018-2019 se stal šéfdirigentem Severočeské filharmonie Teplice.

19. Současnost a budoucnost. Petr Vronský 2018

V září 2018 vstoupila Severočeská filharmonie Teplice do nové koncertní sezony 2018-2019, která je pomyslným milníkem v její historii. Po 21 letech zahraničních šéfdirigentů přebírá šéfdirigentskou taktovku zástupce české dirigentské školy **Petr Vronský**, absolvent pražské AMU a docent brněnské JAMU, který působil jako šéfdirigent ve Filharmonii Brno (1983-1991), Janáčkově filharmonii Ostrava (2002-2005) a Moravské filharmonii Olomouc (2005-2018). Přestože jeho šéfdirigentské aktivity probíhaly dosud v moravských městech, má i vztah k našemu regionu, neboť od roku 1974 byl pět sezon uměleckým šéfem opery v Ústí nad Labem. Petr Vronský je pravidelně zván k předním orchestrům celého světa, jakými jsou například Královská filharmonie v Antverpách, Berlínští symfonikové, Istanbul Devlet Senfoni Orkestrasi, Metropolitan orchestr Tokyo, Filharmonický orchestr Rio de Janeiro, Mnichovský rozhlasový orchestr, Petrohradská filharmonie a řada dalších. Již rok předtím, v září 2017, byl Petr Vronský vedením orchestru osloven, aby sestavil svou vizi nové koncertní sezony 2018-2019 a připravil dramaturgický plán. Během následujícího půl roku byla sezona připravena a v dubnu 2018 se mohli posluchači filharmonie prostřednictvím koncertního katalogu seznámit s její novou podobou. Obsazením sólistů, dirigentů i výběrem dramaturgie je patrný velký důraz Petra Vronského na český repertoár, zároveň však zachovává repertoár s díly světových skladatelů.

Novým šéfdirigentem Severočeské filharmonie Teplice od sezony 2018-2019 se v říjnu 2018 stal Petr Vronský.

Sezona obsahuje od října 2018 do května 2019 17 symfonických a 7 komorních koncertů, na kterých se představí kromě obou stávajících dirigentů Petra Vronského a Charlese Olivieri-Munroa například **Stanislav Vavřínek**, **Marek Štílec**, **Gerd Müller-Lorenz**, **Roberto Montenegro** nebo **Ronald Zollman**, houslisté **Pavel Šporcl**, **Bohuslav Matoušek**, **Eduard Kollert** či **Elena Tanski**, klavíristé **Jiří Kollert**, **Karel Košárek**, **Terezie Fialová**, **Jan Vojtek** a **Andrew von Oeyen**, ale i další interpreti, například akordeonistka **Marcela Halmová**, fagotista **Marceau Lefevre**, kytarista **Lukasz Kuropaczewski**, hornistka **Zuzana Rzounková** i oba naše nejlepší pěvecké sbory **Pražský filharmonický sbor** a **Český filharmonický sbor Brno**. V rámci sezony zazní díla převážně českých klasiků, jakými jsou Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Leoš Janáček, Vítězslav Novák, Bohuslav Martinů i díla českých skladatelů 20. století Václava Riedlbaucha, Jaroslava Křičky, Václava Trojana nebo Petra Ebena. Nejsou opomíjena ani velká a náročná díla světových autorů, zastoupeni jsou Richard Strauss, Richard Wagner, Jean Sibelius, Robert Schumann, Johannes Brahms, Anton Bruckner, Gustav Mahler, Albert Roussel a další.

Před říjnovým zahájením abonentní sezony koncertovala filharmonie 15. a 22. září v **Obecním domě v Praze**, 27. září v Městském divadle v **Kladně** s **Jiřím Petrdlíkem** a 29. září ve **Vrchlabí** se sólistou **Jiřím Vodičkou** na festivalu 8. ročníku **Vrchlabské hudební léto Hommage á Karel Halíř**.

Charles Olivieri-Munroe i nadále zůstává čestným šéfdirigentem Severočeské filharmonie Teplice.

Titulní strana katalogu koncertní sezony 2018-2019.

O novém šéfdirigentovi informovala média veřejnost již v dubnu 2018.

Již před říjnovou světovou premiérou Sinfonie Argentina v Teplicích, Mnichově a v Praze získala v Argentině její nahrávka na CD zlatou desku.

Severočeská filharmonie 180. výročí založení orchestru v Teplicích mediálně propaguje po celý rok 2018, včetně zhotovení nové grafické vizualizace.

4. října 2018 se konal první abonentní koncert a zároveň inaugurační koncert nového šéfdirigenta **Petra Vronského**, který nastudoval Smetanovu *Mou vlast* a o 14 dní později, 18. října, byl hostem sezony uruguayský dirigent **Roberto Montenegro** s houslovým virtuózem **Pavlem Šporclem**. Kromě Dvořákovy *Koncertu pro housle a moll* nastudovala filharmonie světovou premiéru díla argentinského skladatele **Daniela Doury Sinfonia Argentina**, která byla jakousi reminiscencí na jihoamerické turné v dubnu 2017. Stejný koncert se poté opakovl 21. října v **Herkulesaalu Mnichov** a 3. listopadu v **Obecním domě v Praze**. V říjnu se ještě uskutečnilo další provedení Smetanovy *Mé vlasti* v **Poděbradech** s **Jiřím Petrdlíkem** a operní večer v **Kutné Hoře** s **Františkem Drsem**.

Příchod nového šéfdirigenta však nebyl jediným významným bodem podzimu 2018. Severočeská filharmonie Teplice si připomínala několika provedení *Mé vlasti* Bedřicha Smetany v tomto období nejen 100. výročí založení společného státu Čechů a Slováků, ale 15. listopadu na slavnostním koncertě též 180. výročí založení profesionálního orchestru v Teplicích v roce 1838 a 70. výročí jeho poválečného znovuoobnovení v roce 1948. Dirigenty tohoto koncertu byli dosavadní šéfdirigenti **Tomáš Koutník**, **Charles Olivieri-Munroe** a **Petr Vronský**. Za účasti dlouholetých abonentů, zástupců politického i společenského života a donátorů filharmonie zazněla díla Petra Ijiče Čajkovského, Antonína Dvořáka a dalších českých i světových autorů. Při této příležitosti předal hejtman Ústeckého kraje Oldřich Bubeníček teplotické filharmonii *Cenu hejtmána Ústeckého kraje za rok 2017 v oblasti kultura*. Severočeská filharmonie Teplice tak důstojně oslavila obě velká výročí a mohla vykročit do dalších měsíců a let své úspěšné činnosti.

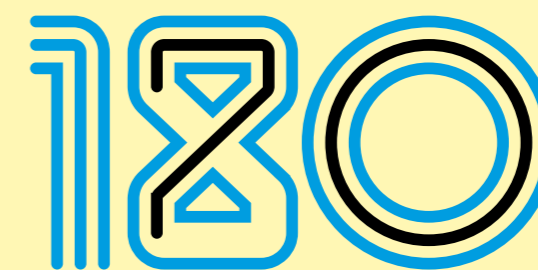

Do konce roku ji kromě abonentních koncertů čekaly i dva prosincové vánoční koncerty s **Milošem Machkem** v **Děčíně** a **Teplicích** pod názvem *Christmas Dreams*, 18. prosince účast na festivalu **Dny Bohuslava Martinů 2018** v Sále Pražské konzervatoře s **Petrem Vronským** a v následujícím roce 2019 již desítky smluvně zabezpečených koncertů v zahraničí, například ve městech **Bautzen, Nürnberg, Chemnitz, Leipzig, Hoyerswerda, Dresden, Potsdam, Cottbus, Zwickau, Berlín, Hamburg, Düsseldorf, Bremen** nebo mnoho koncertů v **Praze, Brně, Děčíně, Mladé Boleslavi, Vrchlabí, Kladně** a dalších českých městech. Na rok 2019 je v plánu i velké italské turné s **Alfonsem Scaranem** s 15 koncerty v italských městech od **Milána** přes **Torino, Bari** až po sicilská města **Palermo** a **Messinu**. V jednání jsou i mimoevropská turné do zemí, kde ještě filharmonie nikdy předtím nekonzertovala, ale to budou již další kapitoly dlouhé a bohaté filharmonické historie, které je třeba si vážit, dále udržovat a především rozvíjet a tím tak navázat na činnost, kterou započali naši předci založením orchestru v roce 1838. Ze skromného počtu hudebníků, hrajících převážně pro pobavení lázeňských hostů, vyrosto těleso, které jako jediný profesionální symfonický orchestr v regionu severních Čech reprezentuje nejen své město Teplice, ale i Ústecký kraj a celou Českou republiku na mnoha zahraničních koncertech. V současné době má vynikající zázemí, vysoké umělecké renomé, štědrá podporu svého zřizovatele i velmi důležitý zájem svých abonentů, kteří svým počtem zaplní již více jak 95 procent míst v krásném koncertním sále. Toto vše jsou velmi důležité a pozitivní předpoklady, abychom společně pokračovali v hudební tradici lázeňského města Teplice a byli důstojným kulturním reprezentantem nejen města, ale celého kraje i České republiky po celém světě.

Coda

S I N C E 1 8 3 8

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838

20. Za pódiem filharmonie Co posluchači většinou nevědí a nevidí

Návštěvník koncertu symfonického orchestru většinou nemá povědomí o tom, co předchází uměleckému vystoupení filharmoniků. Není tedy od věci závěrem nahlédnout do zákulisí Severočeské filharmonie Teplice a zamyslet se, kdo jsou členové orchestru, co je motivuje k tomuto poslání, jaký je vnitřní život orchestru a samozřejmě též z jakých zdrojů filharmonie čerpá finanční prostředky a jaké podmínky je nutné vytvořit, aby mohlo hudební dílo na pódiu zaznít.

Jedním z nejdůležitějších faktorů úspěšnosti jakéhokoliv profesionálního uměleckého souboru jsou jistě **lidské zdroje**. Umělecká práce a vnitřní vztahy v symfonickém orchestru všeobecně jsou velmi specifické a zásadně se liší od jakéhokoliv jiného povolání. Každý hudebník je svým způsobem jedinečnou osobností, která je patřičně obdarována větší či menší mírou emotivnosti, aby mohla podat žádaný umělecký výkon. V závislosti na její výši se poté odvíjí chování umělců v běžném praktickém životě i ve vztazích s jejich okolím. Pokud bychom chtěli pochopit uměleckou mentalitu s trochou nadsázky, je možné shlédnout italský film Federica Felliniho Zkouška orchestru natočený v roce 1978. Pokud bychom však chtěli pochopit základní podstatu výjimečnosti hudebníků v orchestru, je třeba se nejprve podívat, **kdo** vlastně jsou tito zaměstnanci a **co** je vede k práci v kultuře. Prvotní otázkou může být, co motivuje studenty všeobecně ke studiu na kterékoliv střední nebo vysoké škole a hlavně, co očekávají po absolvování tohoto studia. Kdybychom rozdělili studenty středních a vysokých škol na umělecké a „ostatní“, již zde se nachází diametrální rozdíl mezi jejich motivací a především mezi jejich dalším uplatněním. Většina studentů neuměleckých škol očekává od studia, že po absolvování školy najdou snáze uplatnění, budou mít vyšší plat, lepší postavení, rychlejší kariéerní postup a všeobecně výhodnější základní východisko k rozvíjení své praxe a kariéry. Některým studentům je dokonce i jedno, jaký obor si ke studiu vyberou, rozhodují se těsně před uzávěrkou přihlášek, hlásí se často na několik zcela odlišných oborů a mnozí ještě během studia na vysoké škole obor studia i mění. Z hlediska jejich věku mají na rozdíl od studentů uměleckých škol výhodu, neboť pokud absolvují studium v řádných termínech, ukončí svá studia kolem 24. roku svého života. Poté však mohou bez problému nastoupit do zaměstnání na jakémkoliv místě, a to i na úplně jiný obor, než studovali. Důležité pro ně je, že mají vysokoškolské studium s titulem. U studentů uměleckých škol je situace podstatně složitější. Předpokládá se, že umění se věnují od svého raného dětství, absolvovali základní uměleckou školu, poté šestiletou konzervatoř a na uměleckou vysokou školu se hlásí proto, aby po dalších pěti letech nejen že získali titul, který jim však neotevírá podstatnou měrou dveře do aktivního uměleckého života, ale aby se opravdu zdokonalili ve svém uměleckém životě a na základě toho uměli více, než jejich kolegové z konzervatoří. Mají však již dva roky zpoždění oproti ostatním absolventům vysokých škol, neboť svá studia končí až kolem 26. roku svého života. Zároveň platí, že jako absolvent umělecké vysoké školy se těžko bude realizovat v jiných oborech zaměstnání, než v uměleckých nebo pedagogických, popřípadě umělecko-manažerských. Je tedy jasné, že absolventi uměleckých vysokých škol musí být o svém budoucím povolání pevně rozhodnutí již dávno předtím, než svá studia vůbec zahájí.

Ani absolvování vysoké školy ovšem nezaručuje získání místa v jakémkoliv uměleckém tělese. Prvním předpokladem k zaměstnání umělce v orchestru je úspěšné vykonání konkurzního řízení a je zcela nepodstatné, jestli uchazeč má či nemá vysokoškolské vzdělání. Rozhoduje především momentální umělecký výkon před konkurzní komisí a splnění všech dalších podmínek konkurzu, ke kterému se hlásí řada uchazečů. Po vítězství v konkurzním řízení získává nový zaměstnanec orchestru smlouvu s roční zkušební dobou a teprve na základě celoroční práce může obdržet smlouvu na dobu neurčitou. I přesto není možné se dále nevěnovat sebezdokonalování, neboť pokud člen Severočeské filharmonie Teplice působí na místě koncertního mistra, vedoucího skupiny nebo jeho zástupce, musí při výzvě každé dva roky opět svou pozici obhájit před konkurzní komisí. Motivace působení v orchestru musí být velmi vysoká, velkým konkurentem z hlediska finančního ohodnocení jsou totiž místa učitelů ZUŠ, kteří mají podstatně lepší platové podmínky. Může nastat i paradoxní situace, že absolvent konzervatoře bez praxe má jako učitel v ZUŠ výrazně vyšší nástupní plat, než absolvent vysoké umělecké školy s několikaletou praxí v orchestru. Adekvátní ohodnocení uměleckých zaměstnanců se tak stává prioritou k tomu, aby bylo možné získávat a především udržet

nejlepší hudebníky v orchestru, přičemž je možné jej chápat z několika pohledů. Z pohledu **zaměstnanců v kultuře**, kteří mají pocit, že jejich plat nebo mzda je neadekvátní k vykonané práci, z pohledu **zaměstnavatelů**, kteří vědí, že kultura je všeobecně podfinancovaná a snaží se získávat finanční prostředky z různých zdrojů, často neúspěšně, a samozřejmě z pohledu široké **veřejnosti**, která má zpravidla minimální představu o náročnosti tohoto povolání. Tento pohled úzce souvisí s celkovou kulturností našeho národa. Dlouhodobě je kultura u nás chápána jako zbytná, jako cosi, na co dáme veřejné finanční zdroje až dle toho, kolik zbude v rozpočtu. Zásadní problém u příspěvkových organizací v regionech spočívá v tom, že vláda ČR stanoví svým nařízením platové ohodnocení, kterým je třeba se řídit, a zřizovatel je následně nucen najít rezervy ve svém rozpočtu, což se stává například i uprostřed schváleného rozpočtového období. Zaměstnavatelé mají na výši platů uměleckých zaměstnanců jen velmi malý vliv, a to jak z pohledu výše rozpočtů svých organizací, tak i z pohledu možnosti je výrazněji diferencovat dle uměleckého výkonu jednotlivých zaměstnanců.

Stanovení adekvátního platového ohodnocení však není jediným problémem. Tím je i celá řada dalších překážek v podobě nařízení a zákonných předpisů. Dochází k situacím, kdy je třeba dodatečně přizpůsobovat specifické podmínky práce v orchestru stávajícím platným normám. Jedním z problémů je například stanovení pracovní doby členů orchestru, ale i technických pracovníků, kteří zabezpečují provoz uměleckého tělesa. Pracovní doba člena orchestru nemůže být z pochopitelných důvodů 40 hodin týdně, stejně jako zpěvák či baletka nemůže 8 hodin denně zpívat či tančit. Historicky je tato problematika upravena ve vnitřních směrnících orchestru, pracovní doba je rozdělena zpravidla na kolektivní výkony a individuální přípravu. Legislativně lze jen s obtížemi obhájit, že výkonný hudebník nemůže pracovat stejným způsobem, jako například zaměstnanec v kanceláři či ve výrobní sféře.

Získat vynikajícího hudebníka je pro orchestr vždy prioritou, ovšem udržet jej delší dobu v zaměstnaneckém poměru je daleko náročnější. Není ojedinělé, že hudebníci po úspěšném vykonání konkurzu nastoupí do regionálního orchestru, seznámí se s problematikou orchestrální hry, popřípadě se naučí vést skupinu, získají zde přehled o světovém repertoáru, který se jinak než vlastní praxí získat nedá, a poté, kdy již začínají být přínosem pro svého zaměstnavatele a jsou vcelku dokonale připraveni, odcházejí v lepším případě do Prahy, v horším případě do zahraničí. Může se nyní zdát, že regionální orchestry slouží tedy jako příprava a zdroj praxe pro ty nejlepší absolventy k další práci ve špičkových orchestrech. Není to primárně špatně a jedná se o přirozený stav, který panuje nejen v umění, ale i ve zdravotnictví, sportu a jiných odvětvích. Regiony nikdy nemohou nabídnout takové pracovní podmínky a prestiž, jako zavedené orchestry ve velkých městech a není to ani jejich cílem. Stále se jedná hlavně o službu v rámci regionu. V České republice, na rozdíl od většiny zemí vyspělé kulturní Evropy, ale i ve světě, je však nepsaným pravidlem a občas i mylným dojmem, že veškerá nejlepší kultura musí sídlit v hlavním městě. Rozdíl ve vnímání vztahů teritoriálního a uměleckého hlediska mezi Českou republikou a světem nabízí prestižní časopis Gramophone, který sestavil žebříček nejlepších orchestrů na světě. Je jistě otázkou, jaké parametry ke svému pořadí použil, ovšem již to, že v první dvacítkě se umístilo 15 orchestrů, které nesídlí v hlavních městech svých zemí, vypovídá o tom, že nejlepší umění se nemusí vždy dělat jen v největších či hlavních městech. Ke stabilní umělecké úrovni orchestrálního hudebníka v českých zemích musí tedy zákonitě zapůsobit též velká dávka lokálního patriotismu a blízký vztah k místu jeho působení. Důkazem toho jsou hudebníci, kteří věnovali celý svůj umělecký život, nebo jeho podstatnou část Severočeské filharmonii a působí zde i více než 40 let.

Velkým přínosem pro severočeskou kulturu je existence a působení Konzervatoře v Teplicích, jejíž absolventi zaujímají více než z poloviny současné umělecké obsazení teplické filharmonie. Po celá desetiletí tak Severočeská filharmonie Teplice plní pomyslnou funkci centra kultury na severu Čech. Členové filharmonie učí na konzervatoři, ze které poté vycházejí noví hudebníci, působící nejen v orchestru v Teplicích, či v Severočeském divadle Ústí nad Labem, ale i jako učitelé na mnoha ZUŠ po celém Ústeckém kraji. Tato symbióza dvou institucí získává i další významný rozměr. Díky učitelům i studentům vzniká řada komorních těles od trií a kvartet až po menší orchestrální uskupení, která účinkují na mnoha koncertech v desítkách blízkých měst. Naš region tak může žít svým vlastním kulturním životem díky působnosti místních umělců.

Neméně významným činitelem v otázce lidských zdrojů je dále **umělecký management**. Význam tohoto slovního spojení zahrnuje širokou škálu řízení kultury v mnoha oblastech. Pokud zastáváme názor, že hudební manažer by měl zasahovat i do umělecké oblasti a nejen do oblasti řízení instituce, měl by v první řadě umět rozlišit kvalitu a na základě vlastního estetického citění teprve poté učinit rozhodnutí, zda se umělecky i ekonomicky vyplatí investovat další své úsilí k realizaci celé produkce, a to bez ohledu na to, zda se pohybuje v soukromém či veřejném sektoru umění. Hudební manažer dává prostor k šíření jakékoliv hudby, a tím do velké míry spoluvytváří vkus posluchačů bez ohledu na jejich věk a uměleckou i žánrovou preferenci. Zatímco hudební školství má v českých zemích více než dvoustletou tradici, obsazování vysokých manažerských pozic v kultuře vždy bylo problémem. V jakém poměru má mít manažer kulturní instituce ekonomické a umělecké vzdělání a jaký směr má převažovat, těžko říci. Jen s velkými obtížemi lze obsadit tato místa někým, kdo rozumí stoprocentně oběma oblastem. Zde se prostor otevírá u studijních oborů hudebního managementu, který je často podceňován, přestože je pro další směřování a rozvoj hudební kultury v České republice stěžejní. Právě absolventi tohoto studia jsou potencionálními manažery orchestrů, a to jak v oblasti přímého řízení, tedy budoucí ředitelé, tak v oblasti agenturního managementu, který připravuje veškerý produkční chod orchestru od financování přes dramaturgii až po koncertní činnost tuzemskou i zahraniční a jednání s agenturami i umělci. Student hudebního managementu je budoucím hybatelem orchestrálního života u nás a také člověkem, který bude jednou určovat směr dalšího rozvoje orchestrů v České republice. V přeneseném slova smyslu se jedná v zásadě o vrcholové manažery a obchodní zástupce v jedné osobě, kteří musí umět vytvořit nejen konkurenceschopný produkt, ale i vyhledat zákazníka, umět produkt vhodně nabídnout a následně jej výhodně „prodat“, včetně všech souvisejících náležitostí od dopravy přes technické zabezpečení až po zajištění financování a navíc umět jednat se zaměstnanci, se zřizovatelem, se sponzory, s úřady, uměleckou radou, umělci, agenturami a dirigenty. Teoreticky lze vše naučit ve škole, ale zde se jedná o natolik specifickou oblast, že v praxi nastávají často zdánlivě neřešitelné situace, které bychom ve studijních plánech jen těžko hledali.

Otázka edukace v oblasti hudebního managementu byla u nás na rozdíl od západního světa dlouhou dobu podceňována a tomu odpovídal i její stav na přelomu osmdesátých a devadesátých let, kdy bylo umění všeobecně vystaveno podmínkám tržního hospodářství. Po roce 1990 se situace v české kultuře podstatně změnila. V komerční kultuře příchod nového politického systému umožnil odstranění dosavadních bariér a byl podnětem k jeho až příliš živelnému rozvoji, ale pro kulturu nekomerční znamenal ukončení jakési jistoty existence, ovšem také zároveň pozitivní odstranění závislosti. Řada kulturních institucí na tento přechod nebyla připravena a nedokázala se vyrovnat s novými poměry, změnil se cíle, priority i vztah společnosti k umění. Stát se vzdal financování i řízení podstatné většiny orchestrů a divadel, přenesl odpovědnost na nižší stupně samospráv a největší dopad měly tyto změny především na regionální kulturní instituce, kde se projevil nedostatek schopných jedinců, kteří by dokázali přesvědčit místní samosprávy o potřebnosti kultury jako zachování identity daného území. Právě v této době naplno vyvstal požadavek na potřebu výchovy hudebních manažerů, kteří by dokázali čelit novým podmínkám a kteří by umožnili nejen zachovat současný stav kultury, ale i dále jej rozvíjet žádoucím směrem. Bylo zřejmé, že na řízení kulturní instituce v těchto podmínkách již nestačí být pouze umělcem, nebo pouze ekonomem. K zavedení trojčlennému systému skladatel, interpret, posluchač, se tak přiřadil čtvrtý činitel, zprostředkovatel. Bylo zapotřebí hledat nové manažery, kteří by dokázali zajistit kultuře financování, uměli by najít nové příležitosti v tuzemsku i zahraničí a orientovali se v personálních, ekonomických, právních i uměleckých oblastech současně.

První studium hudebního managementu bylo otevřeno sice již počátkem 90. let na AMU v Praze, ale k většímu rozšíření možností došlo až počátkem nového tisíciletí. V současné době lze obor hudební management studovat na Hudební fakultě AMU v Praze pod názvem **Hudební produkce**, na Hudební fakultě JAMU v Brně obor **Hudební manažerství** či na Podnikohospodářské fakultě VŠE v Praze obor **Arts management**. Je možné jej vystudovat též na Katedře hudební výchovy Pedagogické fakulty UJEP v Ústí nad Labem pod názvem **Popularizace hudby a organizace hudebního života** nebo na Katedře muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci obor **Uměnovědná studia** či na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity Brno obor **Management v kultuře**.

Sebelepší hudební manažer však nedokáže uskutečnit své záměry, pokud nebude mít dostatečné či alespoň přiměřené **finanční zabezpečení** pro svou instituci. Kultura si vždy našla své nezastupitelné místo ve společnosti, přestože často musela překonávat politické, společenské i ekonomické překážky. Občas je však stále možné se setkat s názorem, že investice do kultury z veřejných zdrojů formou dotací není žádoucí a že kultura by se měla financovat ze svých vlastních zdrojů. Za posledních deset let je i zde patrný velký posun v chápání důležitosti podpory kultury, zlepšování celkového obrazu kultury ve společnosti a hlavně pohledu veřejnosti na kulturu všeobecně. Postupně již není chápána jako přítěž státního, potažmo městského či krajského rozpočtu, ale začíná být vnímána jako oblast, bez které nelze realizovat plnohodnotný život společnosti. Vše začíná výchovou a vzděláním lidí. Bohužel již na základních školách je hudební výchova považována za odpočinkový předmět, který často vyučují nekvalifikovaní učitelé. Z takto vychovaných žáků následně vzejdou lidé, kteří v dospělosti rozhodují o tom, která kulturní instituce má právo na přežití a která ne. Z velké části je pro ně největším měřítkem ukazatel ekonomický a ne společenský a už vůbec ne umělecký. Je proto třeba vychovávat na jedné straně již na základních a středních školách žáky, kteří mají alespoň minimální přehled o kultuře a jejím významu pro společnost a na druhé straně je potřeba získávat schopné a vzdělané osobnosti do pozic, které rozhodují o kultuře a jejím financování.

Mnoho nezasvěcených považuje činnost orchestru za samozřejmou, považují ji totiž pro naplnění svého života za potřebnou, smysluplnou a žádoucí. Jen někteří si však uvědomují, jak náročné je zajištění všech potřebných náležitostí, aby byl výsledkem umělecký zážitek na samotném koncertě. Tak, jak zakladatelé orchestru před 180 lety museli zajistit financování nově vzniklého orchestru, tak i dnes je třeba zajistit nemalé finanční prostředky pro další činnost již profesionálního orchestru. Není v silách žádné kulturní profesionální instituce, aby svou činností zcela pokryla náklady z vlastních zdrojů, pokud se nejedná čistě jen o komerční aktivity. Umělecká činnost Severočeské filharmonie Teplice je velmi nákladná nejen na platy zaměstnanců, ale i na honoráře hostujících umělců, či na pořizování a obnovu hudebních nástrojů. Na financování orchestru se jako zřizovatel největší měrou podílí statutární město Teplice, ovšem je třeba stále hledat další zdroje, a to především z vlastní činnosti, dotačních titulů měst, krajů, státu, různých nadací a v neposlední řadě i ve sponzoringu. Umělecké instituce v České republice používají pro svou činnost v zásadě tři druhy právních forem: příspěvková organizace, obecně prospěšná společnost (nyní zapsaný spolek) a výjimečně společnost s ručením omezeným. Severočeská filharmonie od svého založení neprošla žádnou transformací a zůstává nadále příspěvkovou organizací města, což s sebou přináší velké výhody, především ve stabilitě a předvídatelnosti příjmů, ale zároveň i nevýhody, neboť je svázána vládními nařízeními, zvláště v oblasti výše platů, nebo zákonnými předpisy a rozhodnutími zřizovatele, které nemůže nijak ovlivnit, i omezením samosprávného řízení. Pro zřizovatele se ovšem jedná o každoroční velkou finanční zátěž, přestože působnost orchestru zdaleka přesahuje hranice města a jeho aktivity využívají nejen občané a návštěvníci města Teplic, ale z velké míry i posluchači z celého regionu i ze zahraničí. I z tohoto důvodu se vedení filharmonie snaží zajistit vícezdrojové financování. Na rozdíl od jiných krajů České republiky mají stále profesionální kulturní instituce v našem regionu svůj vlastní dotační titul díky podpoře **Ústeckého kraje**. V roce 2002 vznikl **Program podpory místní kulturní a divadelní činnosti**, ze kterého bylo možné ovšem čerpat částky jen do 300 000 Kč. Od roku 2007 je každoročně vypsán Ústeckým krajem dotační titul pod názvem **Program podpory aktivit stálých profesionálních divadelních souborů a hudebních těles působících v Ústeckém kraji**, kde se již dotace pohybují v závislosti na schváleném rozpočtu kraje meziročně od 800 000 až do 3 500 000 Kč. Kromě Severočeské filharmonie Teplice se dle vyhlášovacích podmínek mohou do tohoto titulu hlásit i další kulturní instituce v kraji, například Městské divadlo v Mostě, Docela velké divadlo Litvínov, Činoherní studio Ústí nad Labem a do doby, než se stalo společností s ručením omezeným založenou Ústeckým krajem a městem Ústí nad Labem, i Severočeské divadlo Ústí nad Labem.

Kromě Ústeckého kraje podporuje činnost filharmonie od konce 90. let též **Ministerstvo kultury ČR**. Z původního programu podpory vznikl Usnesením Vlády ČR č. 902 ze dne 10. září 2003 nový dotační titul pod názvem **Program státní podpory profesionálních divadel a profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů**. Do programu se mohou hlásit po splnění přísných vstupních kritérií stálá profesionální divadla, orchestry a pěvecké sbory, které nezřizuje stát a hlavní město Praha. Na základě kvalitativních i kvantifikovaných výsledků předešlého roku hodnotící komise stanoví jednotlivým subjektům počet bodů, které se následně projeví ve výši přidělené dotace. Finanční zdroje v tomto programu jsou však velmi kolísavé, neboť jsou závislé na státním rozpočtu schváleném vládou ČR na daný rok a tomu úměrné výši rozpočtové kapitoly Ministerstva kultury pro uvedený program podpory. V různých letech se výše finančních prostředků z tohoto dotačního titulu pro teplickou filharmonii pohybovala od 350 000 Kč až do 2 000 000 Kč v roce 2017. Největším problémem těchto dvou významných dotačních titulů je nepředvídatelnost jejich výše pro daný rozpočtový rok a velmi ztížené plánování rozpočtu organizace z dlouhodobého hlediska, neboť jsou schvalovány až v průběhu již probíhající koncertní sezony, a to v měsících dubnu a květnu daného roku.

Kromě výše uvedených zdrojů využívá Severočeská filharmonie další dotační tituly, jakými jsou například **Fond Ústeckého kraje**, ze kterého čerpá prostředky na společný projekt s Konzervatoří Teplice pod názvem Orchestrální akademie, nebo **Státní fond kultury ČR**, jehož granty jsou použity na pokrytí nákladů konkrétních projektů. Pro jednorázové umělecké akce nebo koncerty dále čerpá prostředky z vyhlášených programů Ministerstva kultury, jakými jsou **Rok české hudby**, **Program podpory kulturních projektů vysílaných do zahraničí**, dotační tituly na podporu kultury v Ústeckém kraji, především měst **Kláštepec nad Ohří**, **Chomutov**, **Děčín**, **Litoměřice** a **Osek**, nebo granty různých nadací, například **Nadace Brücke/Most-Stiftung Praha**, **Nadace Bohuslava Martinů**, **Euroregion Elbe/Labe**, **Česko-německý fond budoucnosti**, **Evropský fond pro regionální rozvoj**, **Cíl 3** aj. Samostatnou kapitolou je dlouholetá spolupráce se sponzory, kteří přispívají buď na jednotlivé koncerty, ale většinou na celoroční činnost filharmonie. Jsou jimi **Severočeské doly Chomutov**, **Severočeská vodárenská společnost**, **Ideal Standard**, **Všeobecná zdravotní pojišťovna**, **Prodeco**, **Termocon**, **Pojišťovna Kooperativa**, **NET4GAS** a další. Jednou z nejvýznamnějších podpor je i barterová spolupráce s **Lázněmi Teplice**, které poskytují zdarma či za velmi výhodných podmínek ubytování pro hostující umělce, nebo dávají k dispozici své prostory pro filharmonické aktivity. Mnoho společností podporuje koncertní činnost k jednorázově uskutečněným projektům. Jako příklad lze uvést podporu společností **Moravia IT Brno** a **Ceramica Ctibor Buenos Aires** při realizaci jihoamerického turné Severočeské filharmonie.

Největší finanční stabilitou a jistotou zachování činnosti filharmonie ovšem zůstává příspěvek zřizovatele, **statutárního města Teplice**. Málokdo si uvědomuje, o jak vysokou částku se jedná a zároveň jak se tato částka v průběhu let zvyšuje. Pokud se jednalo v případě výše uvedených grantů, dotací a sponzoringů o částky v řádu desítek až stovek tisíců korun, výjimečně jednotek milionů, v tomto případě se jedná již o desítky milionů. Pro představu lze uvést, že v roce 2000 přispívalo město na provoz filharmonie částkou 11 400 000 Kč při celkovém rozpočtu organizace 17 449 000 Kč a v roce 2018 již částkou 39 800 000 Kč při rozpočtu 50 250 000 Kč. Je to dáno především tím, že náklady na zákonem stanovené platy se každým rokem zvyšují v řádech několika procent. V letech 2017 a 2018 dokonce v řádech desítek procent, což je krok správným směrem, neboť je třeba si uvědomit, že Severočeská filharmonie zaměstnává hudebníky, kteří musejí splňovat minimálně vyšší odborné vzdělání v podobě absolutoria konzervatoře nebo akademické vysokoškolské vzdělání a přesto se platy v umělecké oblasti pohybují pod hranicí průměrného platu v ČR. Během necelých dvaceti let se náklady ztrojnásobily a tento trend lze očekávat i v letech následujících. I z tohoto důvodu klade vedení filharmonie velký důraz na zajištění vícezdrojového financování, především ze strany státu a kraje, aby zvyšování nákladů nemělo zásadní dopad pouze na rozpočet zřizovatele. Pokud bychom chtěli vyjádřit podíl financování procentuálně, v současné době se zřizovatel podílí svým příspěvkem na rozpočtu orchestru 73 %, kraj 7 % a ministerstvo kultury cca 3 %. Zbývajících 17 % poté připadá na příjmy orchestru z vlastní činnosti. Ideálním poměrem by jistě bylo dělení v poměru zřizovatel 50 %, kraj 20 %, stát 10 %, vlastní tržby 20 %.

Samostatnou kapitolou je financování **Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena**, které je po jeho rozšíření v roce 2004 velmi složitou záležitostí. Tím, že není již teritoriálně spjat pouze s městem Teplice, ale působí v deseti městech Ústeckého kraje a z původních pěti koncertů se koná koncertů dvacet, navýšil se i jeho rozpočet. Kromě každoroční finanční podpory **statutárního města Teplice** získává prostředky v grantových řízeních jednotlivých **dotčených měst**, kde se festivalové koncerty konají, dále z **dotačních řízení Ministerstva kultury** nebo ze **Státního fondu kultury ČR**.

Nezanedbatelným zdrojem je především podpora Ústeckého kraje a jeho dotační tituly. Nevýhodou vždy byla nepředvídatelnost výše získaných financí z těchto zdrojů, neboť výsledek je znám z větší části až těsně před zahájením festivalu, přestože plánování dramaturgie vyžaduje daleko větší časový předstih a není možné čekat až na výsledek rozhodnutí jednotlivých grantových komisí. V roce 2016 však Ústecký kraj vytvořil projekt nazvaný **Rodinné stříbro Ústeckého kraje**, který je samostatným bodem v krajském rozpočtu a zahrnuje celkem 27 významných kulturních, sportovních a společenských akcí konaných na území našeho kraje. Iniciátorem byl vedoucí odboru kanceláře hejtmána **Ing. Luboš Trojna** a díky podpoře hejtmána Ústeckého kraje **Oldřicha Bubeníčka** byl následně schválen i Zastupitelstvem Ústeckého kraje. Do tohoto projektu byl již od počátku zařazen i Hudební festival Ludwiga van Beethovena, a tím tak získal stálou finanční podporu, kterou může Severočeská filharmonie využívat ve svém rozpočtu při sestavování dramaturgie festivalu. Zařazení do programu Rodinné stříbro ovšem není neměnné a není ani samozřejmostí. Jednotliví organizátoři musí každoročně dokazovat oprávněnost členství. Festival se tak zařadil mezi významné akce konané na území kraje, jakými jsou například Děčínská Kotva, Czech Truck Prix, Tereziánská tryzna, Memorial Air Show, Zahrada Čech nebo Virtuosi per musica di pianoforte a řada další. Rozpočet festivalu se v současné době pohybuje kolem tří milionů korun a vzhledem ke konání 20 koncertů, jeho teritoriálním i časovým rozměrům, se jedná mezi obdobnými festivaly o částku zcela ojedinělou. Velkou výhodou totiž zůstává využívání zázemí umělecké i administrativní části filharmonie k festivalovým projektům. Tím odpadá řada mandatorních výdajů, které jiné festivaly finančně zatěžují.

O ekonomické oblasti Severočeské filharmonie Teplice by bylo možné uvést řadu finančních rozborů, tabulek a srovnání. Není však smyslem této publikace vytvářet složité ekonomické rozvahy a statistiky, proto byly uvedeny pouze informativní údaje, na jejichž základě lze nastínit alespoň částečně finanční oblast, ovšem bez které by nebylo možné popisovat činnost uměleckou ani historickou zcela objektivně.

Kromě výše uvedených oblastí by bylo možné uvést i problematiku právní, ovšem tím bychom se již dostali z popisování života orchestru do složitých pracovněprávních podrobností, které by jen znepřehlednily obsah této knihy. Je totiž velmi těžké aplikovat současné platné právní předpisy na uměleckou činnost, ale zároveň je velmi obtížné přistupovat k uměleckým zaměstnancům jako k běžným pracovníkům jiných oborů, přestože i na ně se vztahují všechna zákonná nařízení. Lze však tuto problematiku shrnout do pár vět a konstatovat, že úřední povinnosti, nařízení, směrnice, zákonné povinnosti a další předpisy za posledních dvacet let natolik vzrostly, že je postupně čím dál těžší vyhovět všem náležitostem, aniž by výrazně nenarušovaly uměleckou činnost filharmonie. Ani realizace zahraničních koncertů orchestru již není zdaleka tak jednoduchá, jak tomu bývalo před několika lety. Po vstupu do Evropské unie v roce 2004 sice odpadla řada překážek při cestování do států Unie, ale v posledních letech se začínají objevovat další a bohužel někdy větší problémy spočívající v různých předpisech od přepravy nástrojů až po soulad se zákonnými předpisy jednotlivých zemí. Není možná daleko doba, kdy cestování do nečlenských zemí EU bude snazší, než uspořádání koncertu v kterékoliv zemi EU.

Při této příležitosti je tedy zcela na místě poděkovat nejen za podporu finanční ze strany všech donátorů, ale i za toleranci a pochopení všech kontrolních úřadů, které si uvědomují naprostou odlišnost kulturní sféry a snaží se vždy najít řešení, které uspokojí všechny zúčastněné a hlavně jsou následně v souladu se všemi právními předpisy.

Aby mohla Severočeská filharmonie Teplice vykonávat své hlavní poslání efektivně a účelně, je potřeba být v kontaktu s ostatními podobnými subjekty prostřednictvím členství v různých profesních organizacích, se kterými je možné si vyměňovat zkušenosti a společnými silami hájit své zájmy či vznášet podněty a připomínky.

Z tohoto důvodu vzniklo již v dubnu 1996 občanské sdružení **Asociace ředitelů symfonických orchestrů České republiky**. Jejimi zakládajícími členy byly všechny profesionální orchestry v České republice: Česká filharmonie, Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín, Filharmonie Brno, Filharmonie Hradec Králové, Janáčkova filharmonie Ostrava, Jihočeská filharmonie České Budějovice, Karlovarský symfonický orchestr, Komorní filharmonie Pardubice, Moravská filharmonie Olomouc, Plzeňská filharmonie, Pražská komorní filharmonie, Severočeská filharmonie Teplice, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK, Západočeský symfonický orchestr Mariánské Lázně a oba profesionální pěvecké sbory, Český filharmonický sbor Brno a Pražský filharmonický sbor. Vzhledem ke své tehdejší právní subjektivitě, tedy občanské sdružení fyzických osob, která neumožňovala být plnohodnotným partnerem při jednáních s různými právními subjekty, se v lednu 2006 toto sdružení transformovalo na zájmové sdružení právnických osob pod novým názvem **Asociace symfonických orchestrů a pěveckých sborů České republiky (ASOPS ČR)**. Smysl a náplň její činnosti zůstal stejný, ale díky nové právní formě může nyní prosazovat zájmy svých členů na několika úrovních státní správy. Při svých jednáních, která se konají střídavě na různých místech dvakrát ročně, koordinuje společný postup při naplňování nově přijatých zákonů a nařízení, řeší specifickou pracovní i uměleckou problematiku svých členů, společně vystupuje vůči orgánům státní správy či samosprávy a hájí stanoviska zaměstnavatelů při jednáních s odborovými organizacemi působícími v orchestrech a sborech. Spolupracuje s dalšími subjekty, jakými jsou například Ministerstvo kultury ČR, Kulturní výbor Parlamentu České republiky, Divadelní ústav, odborové svazy orchestrálních hudebníků a sborových zpěváků, umělecké školy, konzervatoře a akademie, Svaz autorů a interpretů, Asociace koncertních agentur, Asociace profesionálních divadel ČR, Asociace hudebních umělců a vědců, Iniciativa pro kulturu, Nadace Český hudební fond, Ochraný svaz autorský, Dilia nebo Intergram. ASOPS ČR je zároveň členem **České hudební rady**, národní sekce nevládní organizace Mezinárodní hudební rady při UNESCO, sdružující 47 důležitých hudebních organizací, a **Evropské federace zaměstnavatelů živého umění PEARLE** se sídlem v Bruselu, která prostřednictvím svých členů a sdružení zastupuje více než 7 000 divadel, orchestrů, operních domů, baletních a tanečních společností, festivalů a dalších subjektů hudebního sektoru v celé Evropě. Díky členství v PEARLE má ASOPS ČR přístup k legislativě Evropské unie, může si vyměňovat informace s ostatními evropskými orchestry a sdílet zkušenosti v oblasti kulturního managementu. Kromě PEARLE je ASOPS ČR též členem **Unie zaměstnavatelských svazů ČR (UZS)**, jejímž prostřednictvím má možnost připomínkovat připravované právní normy a účastnit se jednání tripartity na Ministerstvu kultury ČR v rámci Rady hospodářské a sociální dohody (RHSD). Díky členství v UZS, sdružující více jak 12 000 organizací s více jak 770 000 zaměstnanci, může využít možnosti jednání se zástupci vlády ČR, Poslanecké sněmovny a Senátu PČR, politických stran a hnutí a podílet se na jednání příslušných pracovních týmů na úrovni jednotlivých ministerstev, Asociace krajů ČR či Svazu měst a obcí ČR. Členství v UZS využívá ASOPS ČR k vydávání tiskových zpráv, oficiálních stanovisek, otevřených dopisů a zúčastňuje se seminářů, workshopů, kulatých stolů a konferencí na témata v oblasti kultury.

Stejně jako je pro Severočeskou filharmonii Teplice důležité členství v různých profesních sdruženích, je pro Hudební festival Ludwiga van Beethovena důležité členství v **Asociaci hudebních festivalů (AHF)**. Tato asociace byla založena v listopadu 1996 a sdružuje nejvýznamnější hudební festivaly, například Pražské jaro, Smetanova Litomyšl, Dvořákova Praha, České kulturní slavnosti, Hudební festival Antonína Dvořáka, MHF Český Krumlov, Festival Smetanovské dny Plzeň, Janáček Brno, Mezinárodní varhanní festival Olomouc, České doteky hudby, Dvořákova Olomouc, Harmonia Moraviae, MHF Petra Dvorského a další. Podobně jako ASOPS, zastupuje též AHF zájmy svých členů při jednáních s orgány státu a dalšími právními subjekty jak v České republice, tak i v zahraničí a pomáhá při vytváření a zprostředkování kontaktů svých členů s dalšími asociacemi hudebních festivalů. Pravidelně pořádá odborné konference a semináře, organizuje výzkum a analýzy v kulturní oblasti a vydává informační materiály o jejích členech. AHF je členem **European Festivals Association (EFA)**, která byla založena v roce 1952 a sdružuje více než 100 festivalů i asociací ze 40 evropských zemí.

Kromě zaměstnavatelských či profesních sdružení má v Severočeské filharmonii Teplice své zastoupení i odborová organizace zaměstnanců **Unie orchestrálních hudebníků ČR (UOH ČR)**, která hájí zájmy uměleckých zaměstnanců. Tato odborová organizace má dlouholetou tradici, navazuje na činnost UNIE Československých hudebníků, založené již v roce 1920 v Praze a sdružuje nejen hudebníky v profesionálních symfonických orchestrech, ale též členy divadelních orchestrů. Stejně jako ASOPS ČR je zastoupena při jednáních v rámci tripartity Rady hospodářské a sociální dohody na Ministerstvu kultury ČR a je členem **Českomoravské konfederace odborových svazů (ČMKOS)**. V posledních letech již bylo upuštěno od předešlé konfrontační strategie vyjednávání mezi zaměstnavatelskými a zaměstnaneckými svazy a byla navázána konstruktivní spolupráce, aby byla dosažena shoda v dalším postupu především při prosazování zájmů kultury všeobecně. Probíhají pravidelná jednání, na kterých se koordinují společné kroky ke zvyšování finančního zabezpečení kulturního života v ČR ze strany státu i samospráv a uspokojování oprávněných zájmů jak zaměstnanců, tak zaměstnavatelů. Tato spolupráce se velmi pozitivně projevuje při hledání konsensu a je přínosem k pozitivnímu prostředí orchestrálního života v ČR.

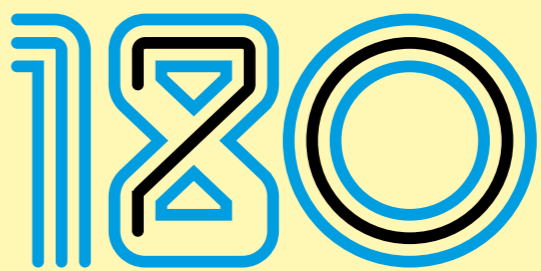
Všechny tyto aktivity by však byly zcela zbytečné, pokud bychom neměli své stálé posluchače, své **abonenty**. Jejich spokojenost s uměleckou činností orchestru je cílem, ke kterému směřují všechny síly jak hudebníků, tak managementu filharmonie, neboť bez návštěvníků koncertů by existence orchestru v Teplicích postrádala jakýkoliv smysl. Je velmi potěšující a hlavně povzbuzující, že počet abonentů každoročně narůstá. Z necelých 200 abonentů v roce 2000 evidujeme v roce 2018 již více jak 500 předplatitelů, což je vzhledem k velikosti našeho města číslo velmi vysoké. Je potěšující, že stálí posluchači využívají výhody, které jim vlastnictví abonmá přináší, ať už se jedná o výrazné slevy na mimořádné či festivalové koncerty, stálé místo v koncertním sále, nebo i to, že se stávají součástí pomyslné filharmonické rodiny a pravidelně tráví svůj volný večerní čas třeba se svými přáteli na abonentních koncertech.

Působení Severočeské filharmonie v Teplicích nelze chápat jen jako službu obyvatelům a návštěvníkům města. Je třeba ji vnímat jako součást identity našeho regionu, jako jeden ze základních pilířů kulturního života společnosti na severu Čech, který bez ohledu na aktuální politické rozložení či momentální ekonomickou situaci navazuje na bohatou kulturní tradici našich předků, sahající až na počátek 19. století, dále ji rozvíjí a předává další generaci. Pokud bychom totiž posuzovali nárok na existenci orchestru pouze dle ekonomických ukazatelů a možností, bylo by samozřejmě možné argumentovat tím, že za finance vložené ročně do rozpočtu orchestru formou dotací by se dal uskutečnit stejný počet koncertů jinými hostujícími orchestry, ovšem s polovičními náklady, ne-li ještě menšími. Na tento argument zdánlivě není možné najít protiargument. Přesto jeden zásadní existuje. Pokud by tímto způsobem uvažovali všichni zřizovatelé, nebo zakladatelé všech uměleckých těles v jiných městech, nebylo by koho na koncerty zvat, hudební život by ve společnosti skončil. Proto je třeba si vážit všech, kteří smysl kultury v našem městě pochopili a nejen že si ji přivlastnili, ale že ji i aktivně podporují jak finančně, tak především morálně. Všem takto uvažujícím lidem patří náš dík, který nás zavazuje k tomu, abychom naši uměleckou činnost realizovali na nejvyšší možné úrovni ke spokojenosti všech zainteresovaných.

Resumé

S I N C E 1 8 3 8

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838

The beginnings of symphony music in Teplice 1838-1945

The Spa Orchestra, the provider of promenade music during the summer season, can be traced back to the very beginning of the 19th century. The first official document from the National Council, responsible for Teplice's spa music, dates back to February 1831. From the onset of 1838, preparations took place to get the spa orchestra up and running.

The key was a document provided by the governor of the district of Litoměřice which enabled the orchestra to gain full statute on April 14, 1838. At the time, musical composer **Josef Matyáš Wolfram** stood at the head of Teplice. His contributions played a significant role in the formation of the orchestra and ensuring financial security for the duration of the spa season.

Karl Schmit became the first leader of the spa orchestra. During the next few years, **Franz Lagler** and **Hans Schöttner** took turns as the orchestra's conductors. In 1870, **Carl Peters** settled down as the orchestra's conductor and remained in this position for the next sixteen years. It was no longer necessary to dismiss the 36 members of the seasonal orchestra as half of the players were soon fully engaged all year round.

In 1886, **Karl Wosahlo** took hold of the town orchestra's baton, primarily taking credit for being the first to establish symphony concerts on a regular basis. In the autumn of 1898, Karl Wosahlo retired and **Franz Zeischka** of Munich's Keim Orchestra, became his successor. He was selected from 174 applicants during a recruitment for the position and remained there until 1906. He worked on reorganising the orchestra and increased the number of members to 48 in the summer.

At that time, Teplice's spas were at their prime, hosting concerts with the finest personalities the world of music had to offer pianists **Eugen d'Albert**, **Ferruccio Busoni**, **Teresa Carreño**, **Conrad Ansoerge**, **Moriz Rosenthal**, **Emil von Sauer**, **Ernst von Dohnányi**, **Frederic Lamond**, violinists **Pablo de Sarasate**, **Eugène Ysaÿe**, **Bronislaw Huberman**, **Fritz Kreisler**, **Joseph Joachim**, **Henrich Hermann**, **Henri Marteau**, celloists **Pablo Casals**, **David Popper**, **Julius Klengel**, **Hugo Becker**, **Anton Hekking** and singers **Lili Lehmann**, **Vittorio Arimondi**, **Ernestina Schumann-Heineke** were just some of these. All great Czech violinists performed here, including **Váša Příhoda** and **Jan Kubelík**.

After his departure, the baton was led for the next fifteen years by **Johannes Reichert**, a conductor inclined to classical music. A more notable character that succeeded Johannes Reichert in 1922 was **Oskar Konrad Wille**, who divided the orchestra into four categories according to the level of demand and with corresponding entrance fees – spa concerts, working-class concerts including an introductory text, people's concerts and philharmonic concerts featuring world acclaimed soloists. He increased the number of members to 90 musicians. In the summer, the orchestra performed approximately 150 spa and 18 symphony concerts. During the winter, cycles of symphony music were performed. The orchestra was led not only by Wille himself, but also by guest conductors like **Siegfried Wagner**, **Alexander Zemlinsky** or **Felix von Weingartner** and **Richard Strauss**.

In the years 1938-1945 **Bruno Schestak** was the last Chief conductor of the orchestra in Teplice. At the end of the Second World War, the closing of the town's German theatre marked the end of the thriving orchestra's concerting era.

Post-war period of the North Czech Philharmonic 1948-1989

After 1945, orchestras from other regions started to come together in Teplice. The first spa season was launched in the spa gardens by Symphony Orchestra FOK under the leadership of **Dr. Václav Smetáček**. It was soon clear that Teplice had to resurrect its orchestra and by the end of the following year, several enthusiastic musicians took on the challenge to achieve that goal.

At the incentive of the music school's director **Alois Sarauer**, pianists, composers, prominent figures of Teplice's musical life and effective collaboration with teacher **Miloš Sedmidubský**, of the same school, negotiations began with the Municipal Council. The idea of re-establishing the town spa orchestra was accepted by the MC who showed their understanding and appreciation by contributing to its realisation.

On January 11, 1948, the town's council gave Sedmidubský a proposal for restoring the once renowned spa orchestra. The establishment of the spa orchestra was approved during a session with the MC in Teplice on February 6 and fifteen days later, the first recruitment took place in Teplice. Interested applicants attended auditions at the Artist's House in Prague, observed by a commission made up of the conservatoire's director **Dr. Václav Holzknicht**, **Dr. Václav Smetáček**, **Prof. Emanuel Kaucký**, **Alois Sarauer** and **Miloš Sedmidubský**.

March 1, 1948 was a significant day. The 27 members of the new orchestra found themselves together for the first time at Teplice's theatre. 13 of these were from Mariánské Lázně, 9 from Teplice and 5 from Prague's conservatoire. The following day, rehearsal of Beethoven's Coriolan Overture began. **Miloš Sedmidubský** was appointed Chief conductor, **Josef Vyskočil** was second and **Alois Sarauer** was made artistic advisor. During March, the orchestra continued to grow and by their first concert on April 25, the orchestra had 32 members.

Conductors were soon replaced. After two months, M. Sedmidubský handed the baton over to **Bohuš Slezák**. Next in line was twenty-seven year old graduate of Prague's conservatoire **Josef Hrnčíř** whose main focus was to stabilise the orchestra. Within its first year, the Town Spa Orchestra performed 180 concerts.

On January 1, 1949, **Miloslav Bervíd** was appointed director. His primary task was to rebuild the spa orchestra to a symphony and he felt he had the potential to overcome any seemingly unsurpassable obstacles he encountered along the way. The first tours at that time were made to Litvínov, Duchcov, Litoměřice, all situated in the North of the Czech Republic. This inspired the orchestra to rename itself to **Krušnohorská Philharmonic**. The orchestra was then transferred to the care of the Regional Authorities in Ústí nad Labem, and expanded to 60 musicians. Once acknowledged as a state symphony orchestra, the orchestra's name was officially changed to **Krušnohorský Symphony Orchestra** in 1951.

Within the next two years, the orchestra was performing beyond the borders of the region Pardubice, Náchod, Hradec Králové and even for the public in Prague for the first time in 1952. From 1951, summer evening concerts took place in the castle's courtyard where all of Beethoven's symphonies could be heard. These events later led to the establishment of a musical festival, first known as Ludwig van Beethoven Days and from 1964, as the **Ludwig van Beethoven Music Festival** in honour of the composer who was composing while being treated in Teplice in 1811 and 1812.

In the autumn of 1949, Miloslav Bervíd began working with **Miroslav Lebeda** who later became a pedagogue and director of Teplice's music school. **Josef Daniel**, originally a French horn player with the Czech Philharmonic, joined Bervíd during the summer of 1953 and later left to join Ostrava's Philharmonic in the autumn of 1957.

Following Bervíd's departure in 1956, the post of artistic director and Chief conductor was granted to **Bohumil Berka**, graduate of Prague's conservatoire, who came from Moravia's Philharmonic in Olomouc where he worked alongside František Stupka. While concerts were being held, Bohumil Berka worked together with many prominent personalities of Czech culture, for example Prof. Dr. Mirko Očadlík, Prof. Dr. Miroslav Barvík and Prof. Dr. Václav Holzknicht.

During the season, fifty school concerts were performed, ten to twenty season subscription concerts in Teplice and up to forty evening concerts in towns nearby. In the summer season, colonnade concerts were held everyday with Sunday morning concerts and one evening symphony concert each week also being performed. The season of 1957-1958 was one of the most remarkable for the orchestra. Following the unexpected departure of conductor Daniel, guest conductors **Alois Klíma**, **František Stupka** and **Zdeněk Košler** – the best that Prague had to offer at that time - were assigned to perform at his scheduled concerts. From 1957, orchestra tours to nearby Saxon cities of Germany became a tradition.

In 1960, the orchestra's name was changed to **North Czech Symphony Orchestra** and the orchestra was granted use of the spacious interiors of the Baroque Garden House at U Zámku Street 1. During the long reign of Chief conductor Bohumil Berka, the orchestra learned, rehearsed and performed an extensive repertoire of Czech and international music. In addition to the most exerting compositions prepared for the audience and subscribers to Teplice's season, a number of concerts were performed again and made more accessible to larger towns of the North Czech region. The orchestra made several recordings for regional and Prague based radio stations. During the time that Bohumil Berka worked as chief conductor, the orchestra also had great fortune with the lineup of brilliant second conductors. From the beginning of 1958 until the end of 1960, the conductor was **Boris Masopust** – an experienced musician, originally the conductor of the Army Ensemble in Prague. Following Masopust was the popular **Milivoj Uzelac**. From the autumn of 1961, the talented **Josef Svoboda** took over, however tragically ended his life in the spring of 1963.

Martin Turnovský replaced Svoboda who worked just briefly before leaving to work for emigration. Following Turnovský was **Libor Pešek** who conducted from the season of 1963 until the end of the season of 1969. The next three seasons were led by **Vladimír Válek** – amongst the best conductors of the Republic and highly acclaimed around the world. In the sixties, concerts were led by a number of guest conductors such as **Eduard Fischer**, **Bohumír Liška**, **Karel Šejna**, **Dr. Václav Smetáček**, **Radomil Eliška**, **Josef Hrnčíř**, **Karel Nosek**, **Josef Hercl** and **František Vajnar**.

The most memorable personalities during this long period of success were former concert masters of the Czech Philharmonic **Karel Šroubek**, **Jaroslav Podlesný** and **Vlastimil Prosek**. In 1970, Bohuslav Berka was dismissed from his post as head conductor by regional political authorities, however he remained as second conductor until 1985 when he retired. He spent a total of thirty years working with the orchestra.

In 1972, **Jaroslav Soukup** was named director and Chief conductor. At that time, the orchestra had established a good reputation and stable contacts with several Czech cities. Jaroslav Soukup worked on solving the needs and increasing the size of the orchestra that had been bearing the name **North Czech State Philharmonic of Teplice** (NCSP) since 1979. A cultural institution had been born which brought together soloists and chamber ensembles to a high level satisfying the public's great demands for symphony and chamber music. Musicians of extraordinary talent formed the NCSP at that time. Among the soloists were pianist **Jan Novotný** and violinist Boris Monoszon, and among the chamber ensembles were the **Panocha Quartet**, **Kocian Quartet** and the **New Prague Trio**. Czechoslovakian television filmed several symphonies and popular concerts held by the orchestra in the attractive settings of Castle Duchcov, Veltrusy, and other theatres and cultural centres of Teplice and Ústí nad Labem.

Jaroslav Soukup belonged to those who came with an idea to build a concert hall in Teplice that would meet the criteria of contemporary requirements. Regional authorities accepted Soukup's plans and a concert hall was soon created in the newly built Cultural Centre. In 1986, it was inaugurated to the sounds of the NCSP's interpretation of Smetana's "My Country", and the event was aired live on Czechoslovakian television. Here, the philharmonic had an exceptional working space with a concert hall of great aesthetic and acoustic standards fully equipped to meet all their needs. Jaroslav Soukup also deserves credit for equipping the orchestra with new high quality instruments and for adding fresh young talented graduates of Teplice's conservatoire to sections of the orchestra. In 1983 and 1985, the philharmonic set out on concert tours to Spain and later on to Italy, Austria and Germany, always achieving excellent results, positive responses and further invitations. Jaroslav Soukup also put through the proposal for the reconstruction of the former 18th century Garden House, which until just recently, served as the NCSP's headquarters.

Present day of the North Czech Philharmonic 1989-2018

In November of 1989, the philharmonics situation didn't differ much from other orchestras in the Republic. On November 20, the musicians of Teplice accepted the Czech Philharmonic and its Chief conductor **Václav Neumann's** appeal and together with students became the first to be involved in the strike. Meetings were organised and attended by students of Prague, actors and actresses including **Petr Čepek**, **Karel Roden**, **Ivana Chýlková**, **Eliška Balzerová**, **Jiří Cizler** and others. The event attracted people who were aware of the need to make several changes that could only be done by new management that was not influenced by the past. This is what led to changes of Chief conductors during December of the very same year. The position was assigned to **Jan Štván**, who had previously been working as second director. Jaroslav Soukup still remained director until his departure the following October passing on the position to his successor **Tomáš Ondrášek**.

The desire for higher quality of music led the new management to offer the position of Chief conductor to **Tomáš Koutník**, who previously had several years of experience in the artistic leadership of Ostrava's Janáček Philharmonic. It was soon clear that the step was a positive one shown by the gradual increase in attendance of season subscription concerts and also in the quality of the orchestra's performances. At the beginning of 1992, director Tomáš Ondrášek left his post to the appointed Tomáš Koutník who presently still remains Chief conductor.

Reorganisation of state administration connected with the termination of some regions meant transferring the orchestra back to the care of Teplice. Various money saving measures were put into action as a result of a lack of financial resources especially in the arts. Not only did this lead to the shortening of the orchestra's name to **North Czech Philharmonic Teplice** (NCP) but also to the reduction in number of artistic staff. The position of second conductor was eliminated which is why **Jiří Kubík** was forced to leave after having worked as second director from 1990. Regardless of the obstacles, the quality of performances continues to rise thanks to the determined and honest work of the orchestra and its artistic management. The North Czech Philharmonic performed during the competition of Prague Spring. They organised tours abroad and took part in cultural events in Prague, Plzeň, Hradec Králové, Nelahozeves, Liberec and other cities. Under the baton of Tomáš Koutník, the recording of all Franz Schubert symphonies onto 4 CDs took place. In the middle of 1995, Tomáš Koutník requested to be released from his post as director and in December of the same year, a long standing member of the North Czech Philharmonic Teplice, **Jiří Malina**, became the new director of the orchestra. A collaboration was formed with the choir master of Česká Lípa's chamber choir **Josef Zadina**. The result was the establishment of the North Czech Philharmonic Choir based in Liberec. The XXXIII Ludwig van Beethoven Music Festival hosted the orchestra and ensemble's premiere together performing Beethoven's Missa solemnis. 1997 was a tremendously successful year for Teplice's orchestra which began to rise in popularity again not only at home but abroad. In the summer of 1997, Tomáš Koutník left his post as Teplice's Chief conductor nevertheless leaving behind what is regarded by avid followers of the orchestra and the public to be an unforgettable era in the history of the NCP.

An equivalent substitute was discovered at the State Philharmonic of Brno for the resigning Chief conductor. Taking over as Chief conductor in July 1997 was young Canadian conductor **Charles Olivieri-Munroe**. A new interpretation of music appreciated by and accessible to a wide range of listeners caused a notable increase in the attendance of season subscription concerts. The new Chief conductor and the NCP artistically influenced each other creating a unique relationship. Charles Olivieri-Munroe brought to Teplice a number of world famous artists including the **Princess of Monaco Caroline Murat**. This collaboration reached its peak in 1999 with a concert in Monaco in the presence of numerous world renowned personalities of society. World celebrated violinist **Maxim Vengerov** also performed at the concert, the proceeds of which were donated to the Weizman Foundation. Chief conductor Charles Olivieri-Munroe was invited to prestigious concert podiums all over the world. He conducted acclaimed orchestras and perfected his work as a conductor which reached its peak in 2000 when he was awarded first prize for conducting at the Prague Spring competition.

In August 2000, Jiří Malina resigned from his position as director and returned to the contrabass section of the NCP. Based on the results of the ensuing recruitment, **Roman Dietz** was appointed director by the council of Teplice on October 1, 2000. At that time, the orchestra found itself in a complicated financial situation and the only way out was to find new resources, to increase tour activities and to gain sponsors. At the beginning of 2001, the NCP's new management signed a contract to collaborate with the advertising agency Propag, making it NCP's new marketing partner. Thanks to Propag's connection with the Football Club of Teplice, Teplice's philharmonic orchestra became the first example of a unique connection between sports and culture not only in the Czech Republic but all over Europe. Their first joint project was a concert held in May 2001, where violinist **Pavel Šporcl** and tenor **Štefan Margita** appeared together with the philharmonic.

From 2001, the NCP markedly increased its activities at home and abroad. During 2002, the philharmonic of Teplice performed 120 concerts of which 37 took place abroad. More than 60 000 listeners in Germany, Spain, Austria, France and other countries had the opportunity to get acquainted with the growing artistic talent of the orchestra. Foreign critics remarked on the predominance of young musicians in the orchestra, the teamwork and the overall musical impression. The philharmonic made an impact on significant European centres like **Munich, Berlin, Basil, Paris, Valencia** and many other cities which would follow in inviting the prestigious NCP to perform for them. Nevertheless, the centre of artistic activity continued to be in Teplice where it was considered a cultural event. Regular season subscriptions were divided into two groups increasing the total number of subscribers. Thanks to productive co-operation abroad and to exceptional contacts with foreign agencies the NCP is now able to invite numerous world famous artists which is truly appreciated by the listeners. At the same time, the NCP hasn't forgotten about the youth and holds many concerts devoted to them, the future subscribers and listeners who have a unique opportunity to meet a large symphony orchestra.

A very significant project was the undertaking of tours across Europe – the most extensive yet by the orchestra, in which it visited 28 cities in 12 European countries from Slovakia and Hungary through Serbia, Croatia, Slovenia, France, Spain, Portugal to Denmark and Germany. The orchestra played in cities such as **Bratislava, Belgrade, Zagreb, Ljubljana, Madrid, Lisbon, Paris, Berlin** and **Prague**. In 2004 the North Czech Philharmonic performed 142 concerts - 52 took place abroad compared to the year 2000, when they performed a total of 88 concerts of which only 10 took place abroad. In January 2005 the Philharmonic was invited to give a concert in conjunction with the National Orchestra of Malta in the Mediterranean Conference Centre of **Valletta** to celebrate the recent joining of Malta and the Czech Republic into the European Union. The concert took place under the patronage of the president of Malta **Dr. Edward Fenech Adami** and the Minister of Culture of the Republic of Malta **Francise Zammith Dimech**. Charles Olivieri-Munroe, Chief conductor of the North Czech Philharmonic Teplice (who himself is Maltese-born), conducted the concert which also featured the Maltese concert-master of the London Symphony Orchestra, **Carmine Lauri**. The North Czech Philharmonic has also increasingly been giving concerts on the most important world stages, appearing for instance in the Concert Hall of UNESCO in **Paris** under the baton of **Elli Jaffe**. Many of the above mentioned tours are in collaboration with the most prestigious concert agencies such as **Columbia Artist Management New York** and **Lux Concerts**. The result has been several interesting tours across Europe featuring non-traditional programmes and excellent conductors and soloists.

One of the highlights and indeed confirmation of the growing artistic level of the orchestra was their invitation to perform in the **Prague Spring International Music Festival**. Here they performed under their Chief Conductor Charles Olivieri-Munroe on May 29th 2007 in the Prague Rudolfinum to critical acclaim. Teplice, the hometown of the North Czech Philharmonic has also seen a revival in recent years of internationally renowned guest artists. In May 2006, for instance, the Russian cellist, **Mischa Maisky** played in the city marking the first time he appeared in concert with his two children in Beethoven's Triple Concerto. In June 2008 the famous clarinetist **Sharon Kam** from Israel performed in Teplice as well.

Most recent recognition of the orchestra was bestowed upon them by the City of Teplice itself in the form of a new **Steinway & Sons** concert grand piano. This instrument, together with the excellent organ and wonderful acoustics of the Teplice Civic Centre Concert Hall contribute to the outstanding facilities and environment for North Czech Philharmonic's home concerts and their recording projects.

From 2008 to 2010 The North Czech Philharmonic Orchestra Teplice performed dozens of concerts in the biggest German cities such as **Berlin, Halle, Dresden, Stuttgart, Mannheim, Dortmund, Düsseldorf, Leipzig, Hannover, Frankfurt am Main, Saarbrücken, München, Nürnberg, Hamburg, Bamberg, Stuttgart, Bremen, Bonn, Essen, Erfurt, Wiesbaden, Karlsruhe, Duisburg, Heilbronn** but also in **Austria, Switzerland** or in the Spanish Auditorio Nacional De Música in **Madrid**. They played with great conductors such as **Ondrej Lenárd, Rastislav Štúr, Maxim Shostakovich, Leoš Svárovský, Hakan Sensoy, Douglas Bostock, Andeas Weiser, Kaspar Zehnder, Daniel Raiskin, David Giménez, Gudni Emillson, Petr Altrichter, Vladimír Válek** with soloists **Shlomo Mintz, José Carreras, David Lomelí, Mischa Maisky, Sharon Kam, Štefan Margita, Rachel Harnisch, Dagmar Pecková, Jana Boušková, Ivan Ženatý, Sophia Jaffé, Radek Baborák, Gabriela Beňačková, Lukáš Vondráček, Ivan Moravec, Jaroslav Tůma, Ivan Klánský, Bohuslav Matoušek, Pavel Šporcl, Václav Hudeček, Josef Suk, Jiří Bárta, Martin Kasík, Vilém Veverka, Kateřina Englichová** and with famous choirs of the **Prague Philharmonic Choir** and the **Czech Philharmonic Choir of Brno**. The orchestra performed at prestigious musical festivals, such as **Prague Spring, International Music Festival Český Krumlov** and also recorded CDs for **Sony Classic**.

On January 14 2011, Italian conductor **Alfonso Scarano** arrived in Teplice for the first time to conduct a concert which took place in German city, Tübingen at on January 16. The orchestra appreciated the rapid and effective work of the Italian conductor and wanted him to continue cooperation for more concerts. This led to him later becoming the main guest conductor and eventually, chief conductor.

The 47th year of the Ludwig van Beethoven Music Festival 2011 was launched on May 26, with a very unconventional concert of Bravo Broadway! The North Czech Philharmonic Orchestra Teplice was conducted by **Randall Craig Fleischer** and featured soloists from Broadway Theater New York going by the names of **Christiane Noll, Debbie Gravitte** and **Doug LaBrecque**. Audiences could enjoy famous songs from musicals such as My Fair Lady, West Side Story, Funny Girl, Phantom of the Opera, Jesus Christ Superstar, Wizard of Oz, Mamma Mia, Les Miserables, Hair, Cats and many more. In autumn 2011 the orchestra played a concert tour with **Pavel Šporcl** and conductor **František Drs** with a band **Romano Stilo**. This concert tour was under the name Gipsy way orchestral and it took place in five Czech cities.

On January 1st, 2012, Italian conductor Alfonso Scarano became the main guest conductor of the North Czech Philharmonic Orchestra. His contacts brought the orchestra to a concert tour in Italy during January. This tour was organised by **Italconcert Genova** and took place in eight Italian cities. In January of the same year, the Teplice the **First Spa Ball** took place, co-organized by the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice. Charles Olivieri-Munroe was conductor, and the orchestra featured popular singers and groups such as **Josef Vojtek, Kamil Střihavka** and **Ondřej Ruml, Tereza Kostková**, very famous Czech actress and in this time also a face of the Teplice Spa, moderated the whole ball and the result was a very positive response from all visitors who attended. As a result, the organizers decided to continue collaborating with the orchestra in the following years. In addition to subscription concerts in Teplice, a prestigious concert on February 19th was held in the Spanish Hall of Prague Castle with the violin virtuos **Pavel Šporcl**. On March 11th a concert was held and directly broadcasted by Czech Television and Slovak Television under the conductor Charles Olivieri-Munroe during the 12th year of the European TREBBIA prize in the Municipal House in Prague.

The main guest of the 48th Musical Festival of Ludwig van Beethoven in 2012 was outstanding Spanish guitarist **Carlos Piñana**. Under the baton of Alfonso Scarano and accompanied by percussionist **Miguel Angel Orenge** he presented his own composition for flamenco guitar, percussion and orchestra under the name El cuidado de una esencia. The festival hosted a total of 19 concerts which took place in 8 cities. The final ceremony was recorded by Czech Radio and subsequently broadcast on the Vltava station.

The Summer Concert Season again belonged mainly to the activities of the European Music Academy, which included the performance of Mozart's opera *Così fan tutte* in Teplice, at **Konopiště Castle**, and in theater in **Karlovy Vary**. During this time were performed two concerts in the Municipal House in Prague and some in The Garden House Teplice. On Wednesday 22nd of August performed the orchestra an extraordinary concert at the House of Culture in Teplice, which was part of the **Classical Rock Tour 2012**. The dramaturgy of the project was based on the confrontation of classical and rock music, arranged in a symphonic form. The audience listened to the most famous works of both genres, such as Wagner's *Ride of the Valkyries*, an introduction to Strauss's composition *Thus Spoke Zarathustra*, Liszt's Hungarian dance, and the rock songs such as the famous *Bohemian Rhapsody* of Queen or *Kashmir* by Led Zeppelin. The whole project was produced by artists from several countries. It was conducted by American conductor **John Axelrod**, the soloists were Panama's baritone **Nmon Ford** that won two Grammy prizes, Belgian pop star **Patsy Blackstone**, guitarists **Bert Verschuere** and **Tom Willems**, bass guitarist **Herwig Scheck**, drummer **Bram Raeymaekers**, arranger and oboist **Christophe Patrix** from France and **Kühn's children choir**.

After 15 years of very successful cooperation with Charles Olivieri-Munroe, which, by its duration, has no exceptions in the modern history of all Czech orchestras, came the time for a change. The reason were no problems, it could even be said that there was no reason to look for a new Chief conductor. There was satisfaction both from the side of the orchestra, and also from the side of the audience, who were always very happy with the presence of the Chief conductor. Nevertheless, in autumn 2012, took place a meeting of the director of the orchestra with the current Chief conductor and was outlined a new form of further cooperation. They both agreed that the North Czech Philharmonic Orchestra would have a new Chief Conductor from September 2013, and that Charles Olivieri-Munroe would be appointed Honorary Chief Conductor while retaining his engagement in Teplice, although in a reduced number of concerts. At the same time, Charles Olivieri-Munroe contacted the Japanese agency **Dentsu Music and Entertainment Tokyo**, which offered an Asian tour in autumn 2013. These were prestigious concerts within the Toyota Classics Tour, organized by the Japanese automaker for its partners in Asian countries since 1990, where had participated famous orchestras such as the New York Symphonic Ensemble, the Royal Swedish Chamber Orchestra, the Nagoya Philharmonic Orchestra, the London Festival Orchestra, and the Royal Philharmonic Concert Orchestra. The preparation of this tour took up considerable administrative work over the next six months.

The months of April to August 2013 were marked by the orchestra's attendance at many big festivals. For example The North Czech Philharmonic Orchestra performed at the opening ceremony of **Josef Suk Spring Musical Festival** on 25 April in Benešov with conductor **Norbert Baxa**, on May 30, at the musical festival **Mahler - Jihlava Music of thousands** with conductor **Alfonso Scarano**. May 19, took place a concert at **Martinů music festival in Polička**, which was interesting because it was the first cooperation with the Uruguayan conductor **Robert Montenegro**, the initiator of the future concert tour of the North Czech Philharmonic Orchestra in South America in 2017. On June 11 the Orchestra performed at the **Antonín Dvořák Music Festival in Příbram**, with conductor **Jan Talich**, on June 16 in Terezín at the **Festival of Forbidden Music** with conductor **Bohuslav Rattay**, June 21 at the **Opera Festival in Kutná Hora** with conductor **František Drs** and soloist **Pavel Šporcl** and **Felix Slováček junior** on August 2 at the **International Music Festival Český Krumlov** with Charles Olivieri-Munroe and piano virtuos **Kun-Woo Paik**.

The new 2013-2014 concert season started with the inaugural concert of the new Chief conductor Alfonso Scarano, who built the whole dramaturgy. He invited singers **Aleš Briscein**, **Roman Janál**, and **Barbora Polášková**, pianists **Vittorio Bresciani**, **Andre Gallo**, **Roman Frič** and **Renata Fričová**, violinists **Ivan Ženatý** and **Bohuslav Matoušek**, violoncellists **Jan Páleníček** and **Jiří Bárta**, violist **Jitka Hosprová**, harpist **Jana Boušková** and more. It was agreed that Chief conductor Alfonso Scarano would conduct seven subscription concerts. Honorary Chief conductor Charles Olivieri-Munroe would conduct four and the remaining six concerts would be conducted by guest conductors. The guest conductors chosen were **Radek Baborák**, **Zbyněk Müller**, **Petr Altrichter**, **Russell Harris**, **Michael Roháč** and **Alejandro Sanchez-Navarro**.

In November 2013, the two-week **Toyota Classics Tour** in Asia was organized by the Japanese **Dentsu Music and Entertainment Tokyo Agency**. Outstanding Spanish trumpeter **Manuel Blanco** featured as soloist at all of the concerts and Charles Olivieri-Munroe was conductor. On November 5, the first concert took place in **Hanoi Opera House**, attended by **Martin Klepetko**, Czech Republic's Ambassador in Vietnam. The following day the orchestra flew from Hanoi over Hong Kong to **Phnom Penh in Cambodia** where on November 7 a concert in Chaktomuk Conference Hall Phnom Penh took place, attended by members of the royal family. In the program were two Cambodian pieces, and compositions by W. A. Mozart, J. Haydn, F. Mendelssohn-Bartholdy, A. Piazzolla, B. Smetana, A. Dvořák or V. Trojan and the two Cambodian pieces *Le soir ou je t'ai Recontree* and *Phnom Penh* by Norodom Sihanouk who was not only a Cambodian king but also a music composer, writer, director and actor. He was also the father of the current king of Cambodia, Norodom Sihamoni, who studied dance, music and theater at the Academy of Performing Arts in Prague. He lived in Prague for thirteen years. The following concert was held in Kuala Lumpur, Malaysia on November 12, at the world-renowned **Dewan Filharmonik Petronas Kuala Lumpur**, home of the Malaysian Philharmonic Orchestra. The patronage of this concert was taken over by Sharafuddina Idris Shaha, the sultan of Selangor state, former longtime president of the Malaysian government Mahathir bin Mohamad and President of Toyota Motor Asia Pacific Hisayuki Inaue. The fourth concert was held at **Bandar Seri Begawan** at the Auditorium Arts Center, the largest cultural center in Brunei. It has an impressive hall with a capacity of more than 700 seats and excellent acoustics. The concert was preceded by several months of local press, such as Borneo Bulletin and Brunei Times, which devoted great attention to the planned performance of the North Czech Philharmonic Orchestra and informed the public not only about the program but also about the history of the orchestra, including rich photographic documentation. The concert itself was attended by a number of distinguished guests, of which the most important was certainly the Brunei princess, whose full name is Duli Yang Mulia Teramo Paduke Seri Pengiran Anak Ister Pengiran Anak Sarah binti Pengiran Salleh Abdul Rahaman. The end of 2013 was very demanding on the orchestra as immediately after the return from the Asia concert tour, another prestigious concert was held at the **Teatro Luciano Pavarotti in Modena**, Italy. There was played, among other pieces, Janáček's *Sinfonietta* and Tchaikovsky *Overture 1812*, together with the Central Music of the Army of the Czech Republic under the conductor Alfonso Scarano.

Establishing contacts with new concert agencies in 2014 gradually increased the number of foreign and domestic concerts. Compared to the previous year, the number of concerts increased from 97 to 111. In the following year, a new concert season began with Chief conductor **Alfonso Scarano**. Cooperation with this Italian conductor followed the successful era of his predecessor, Charles Olivieri-Munroe. Alfonso Scarano put a new dimension in dramaturgy, with his concept of dramaturgy offering a complete cross-section of the significant work of one composer. In the upcoming season he decided to include all Johannes Brahms symphonies and symphonies of Robert Schumann. The creation of dramaturgy also focused to Czech composers, as the year 2014 was declared the Year of Czech Music. The most significant novelty of the 2014-2015 concert season was the inclusion of a new subscription series of chamber concerts. A complete cycle of chamber concerts was missing in Teplice and this enrichment of the Teplice culture brought benefits not only to the listeners of chamber music but also to the performers. The concept of chamber concerts has given the opportunity especially to the members of the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice to introduce themselves as chamber musicians or as soloists. Concerts within the subscription cycle took place in the beautiful surroundings of the Garden House Hall every Wednesday and became a suitable addition to the Thursday terms of symphonic concerts of other subscriber series. From October 2014, listeners had the opportunity to choose from 14 concerts of symphonic cycles A and B, 3 concerts of the cycle C and 7 concerts of the chamber cycle K, so the offer of subscription concerts included 24 concerts. The opening concert took place on 2 October with conductor **Alfonso Scarano** and soloist **Kateřina Javůrková**, who performed Strauss's *Concerto for Horn Nr. 1* and during the upcoming season introduced other important soloists such as **Gabriela Demeterová**, **Bohuslav Matoušek**, **Roman Janál**, **Alexander Ghindin**, **Václav Hudeček**, **Enrico Ciccarelli**, **Edoardo Zosi** and guest conductors **Oliver Dohnanyi**, **Petr Vronský**, **Gudni Emilsson**, **Stanislav Vavřínek**, and **Aldo Sisillo**, as well as **Alfonso Scarano** and **Charles Olivieri-Munroe**.

The culmination of 2014 and the Year of Czech Music was a gala concert at the O2 Arena in Prague, attended by members of all professional orchestras of the Czech Republic, including selected musicians of the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice. The more than one hundred-member orchestra was led by conductor **Jakub Hrůša** accompanied by world soloists such as **Eva Urbanová**, **Adam Plachetka**, **Ana María Martínez** and **Ramón Vargas**. The program included arias and overtures from the operas of Antonín Dvořák and Bedřich Smetana. The second half was played the Dvořák's Symphony No. 9, E minor "From the New World".

The gradual increase in the number of concerts and the expansion of concert activity of the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice continued also in 2015. This was the first year that the orchestra started to cooperate with the Conservatoire in Teplice. Since the establishment of this school in 1971, the interdependence of both institutions has been very close. Some members of the orchestra were teaching at the conservatory and the school graduates found their jobs not only as teachers at Primary Art Schools or other musical institutions, but also at the Teplice North Czech Philharmonic Orchestra Teplice. More than half of the members of the orchestra are graduates of the Teplice Conservatory. In order to increase interest in the Teplice Conservatory, students launched a new project under the name **Orchestral Academy**. As a part of this project, students could get acquainted with the activities of the professional orchestra while being given the opportunity to practice. The concerts took place in April, May, June and July 2015 as a pilot project at the orchestra's own expense using their own resources. The North Czech Philharmonic Orchestra Teplice has created internships for each instrument section, which are occupied by selected pupils of the 4th, 5th and 6th years of study at the Conservatoire in Teplice. The selection of pupils was carried out by the teachers of the conservatory, in cooperation with the head of the relevant instrument group of the orchestra. The final approval of students selection and concert dates was coordinated between the management of the Teplice Conservatory and the orchestra. The students participated in three standard rehearsals and, if they were capable, could participate in the final concert. The repertoire of the concert was studied in advance by students during their lessons at the conservatory with the pedagogs. The students were led by a mentor in each orchestral instrumental group, who was an experienced employee and was entrusted with the management of the orchestra. In the case of string groups, it is always an extension of the group members, in the case of wind groups the student plays instead of the orchestra member. The project was focused around the current levels of students at the Teplice Conservatory, typing potential future artists and the number of active musicians in the concerts, which made concerts more attractive for visitors. For students of the Conservatory in Teplice, the main contribution of the project was to get acquainted with the artistic activity of the orchestra, the normal operation of a professional musical institution, rules of artistic performance and contact with conductors and soloists at the highest artistic level. By participating in this project, students gained invaluable experience from artistic practice that could not be obtained in the theoretical part of the study. They also gained an advantage in finding their next job or looking for a job in the art field. The fact that potential employers and employees came from the Ústí nad Labem Region was a significant contribution. This eliminated for the most part, the outflow of excellent pupils after their studies abroad. The Orchestral Academy met conservatory students with great interest. In 2016, 36 concerts took place in the framework of this project, and in 2017, 39 concerts took place, with dozens of these students taking part. The cultural significance of our region is also proven by the fact that the newly created project received financial support from the Ústecký Region Fund. In the past, the orchestra Teplice Philharmonic Orchestra every year accompanied the conservatory students in their graduate concerts and this project significantly increased cooperation between the two institutions.

In the first half of 2015 the orchestra had many concerts in cities such as **Berlin**, **Hamburg**, **Weimar**, **Frankfurt am Main**, **Essen**, **Stuttgart**, **Magdeburg**, **Dresden**, **Düsseldorf**, **Zwickau**, **Chemnitz**, **Potsdam**, **Cottbus**, **Würzburg**, **Hildesheim**, **Leipzig**, **Bayreuth**, **Jena**, **Saarbrücken** and **Münster** or **Wiesbaden** in Germany, but also in **Treviglio** and **Udine** in Italy.

The 51st year of the Ludwig van Beethoven Musical Festival was opened with a concert on May 28 with singers such as the German soprano **Inga Lisa Lehr**, the Italian mezzo-soprano **Sara Allegretto**, Italian tenor **Danilo Formaggia**, American bassist **Eric Jordan** and Swedish pianist **Carl Petersson**, with the **Prague Philharmonic Choir**, North Czech Philharmonic Orchestra Teplice and conductor Alfonso Scarano. The program contained, among others, the Choral Fantasies of Ludwig van Beethoven and Rossini Stabat Mater. During the festival, listeners had the opportunity to hear 5 symphonic and 13 chamber concerts, which took place in nine cities in our region from Klášterec nad Ohří to Děčín.

On September 17 2015, Alfonso Scarano made a recording of Mahler's Songs on the Death of Children on a profile CD **Barbora Polášková** entitled "A Tribute to the Jewish Soul". This was followed by concerts on September 19 in the Smetana Hall of the Municipal House in Prague with **Hakan Sensoy**, and September 30 in the Dvořák Hall of the Prague Rudolfinum at the Young Prague Festival with conductor **Nicolas Ellis**. On October 8 2015, the opening concert took place for the season, led by Chief conductor Alfonso Scarano with the Czech Philharmonic Choir Brno and soloists **Sooyeon Kim** and **Barbora Polášková**. The program was Symphony No. 2 in the minority "Resurrection" of Gustav Mahler. During the season other soloists were introduced like violinist **Francesco DeGo**, sopranos **Anna Ryan** and **Sonja Godarska**, flutist **Antonio Amenduni**, Czech artists **Pavel Šporcl**, **Jitka Hosprová**, **Petr Nouzovský**, **Kristina Fialová**, **Ivan Ženatý**, **Tomáš Víšek**, **Kateřina Englichová**, **Michaela Fukačová** and **Milan Al-Ashhab**. **Claudio Cohen** from Brazil, **Alfredo Sorichetti** from Italy, **Ronald Zollman** from Belgium and **Noam Zur** from Israel were also featured as guest hosts. The only Czech conductor was **Miriam Němcová**, who conducted the program SALOME with the songs of Karel Kryl.

In addition to these concerts, another one took place one on October 21 at the North Bohemian Theater in Ústí nad Labem under the conductor **Jiří Knotte**. This concert was the opening concert of the 17th Days of Czech and German Culture, where the orchestra cooperated with the **Stilbruch** group, which blends elements of acoustic pop-rock with classical music. On November 18, a concert was held in Dresden with **Ekkehard Klemm** and another was held a day later in Teplice. Both concerts featured works by Antonín Dvořák, Leoš Janáček and Ludwig van Beethoven.

In addition to the traditional New Year concert in Teplice and Prague Rudolfinum, tours to several German cities took place in 2016. **Bautzen**, **Gera**, **Halle**, **Hoyerswerda**, **Nuremberg**, **Chemnitz**, **Potsdam**, **Zwickau**, **Saarbrücken**, **Ballenstedt**, **Cottbus** and **Leipzig** were all visited during the tour. An interesting project was held in the **Gasteig München** hall, organized by the art agency **Alegria Konzert**. Under the direction of conductor **Christian Schumann**, the Pirates of the Caribbean, accompanied by the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice with a large instrumental cast, was screened at the afternoon and evening performances. The following concerts which took place at the concert hall of the **Essen Philharmonic**, the **Tonhalle Düsseldorf**, the **Municipal House of Prague**, the **DRFG Arena in Brno**, the **Jahrhunderthalle Frankfurt**, the **Tempodrom Berlin** and **Laeiszhalle Hamburg** had program with Ravel's Bolero and Orff's Carmina Burana. Every year, Czech Radio records a concert of the North Czech Philharmonic Orchestra. This was also in this year 2016 when the radio dramaturgist chose a subscription concert on April 14 with conductor Alfonso Scarano and soloists **Antonio Amenduni** and **Kateřina Englichová**. The program included the Johann Christian Bach Symphony for Orchestra No. 3, Wolfgang Amadeus Mozart's Harp and Flute Concert in C major, and Borodin's Symphony No. 2 "Bogatyr". May 26 marked the day of the opening concert of the 52nd year of the Ludwig van Beethoven 2016 Musical Festival. The program was named James Bond Music with conductor **Randall Craig Fleischer** and Broadway Theater soloists **Debbie Gravitte**, **Capathia Jenkins** and **Hugh Panaro**. The festival included a total of 19 concerts in ten cities. During the festival on June 4 a concert was held under the title Vivat Conservatory, devoted to the 45th anniversary of the founding of the Conservatory in Teplice. Here was presented not only the orchestra of the Conservatory in Teplice with conductors **Jan Valta**, **Marek Štryncl** and **Jiří Knotte**, but also the **All Stars Big Band** under the direction of **Tomáš Čištecký**. The festival ended on June 23 with **Štefan Margita**, accompanied by the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice with conductor Alfonso Scarano.

Subscription concerts of the new season 2016-2017 opened a concert on October 6, 2016 with Alfonso Scarano with Shostakovich Symphony No. 7 in C major "Leningrad". During the next eight months several musicians were introduced such as pianists **Kasparas Uinskas**, **Jan Simon** and **Marie Al-Ashhabová**, cellists **Eduard Šístek** and **Alexander Hülshoff**, guitarist **Saša Dejanović**, trumpet player **Sergei Nakariakov**, clarinetists **Claudio Mansutti** and **Milan Řeřicha**, flute player **Jae-A Yoo**, bassoon player **Paolo Calligaris**, violinists **Václav Hudeček** and **Jiří Vodička**, organist **Jaroslav Tůma**, singers **Gabriela Beňačková**, **Andrea Kalivodová**, **James Wasteland** and **Zdeněk Plech**, **Czech Philharmonic Choir Brno** and also a member of the Philharmonic Orchestra **Libuše Šperková**, accordion or **Andrei Gorbachev** at the balalaika. The guest conductors featured were **Zbyněk Müller**, **Tomáš Brauner**, **Ender Sakpinar**, **Jiří Knotte** and **Jean-Luc Tingaud**.

In the autumn of 2016, there was another significant change. In agreement with current Chief conductor Alfonso Scarano, it was decided that the next season of 2017-2018 would be his last season in this position. The orchestra began to search for a new chief conductor, which lasted almost the next six months. After long negotiations it was agreed in March 2017 that from September 1 2018, well-known conductor **Petr Vronský**, former chief conductor of the Moravian Philharmonic Orchestra would be the new chief conductor. He was considered suitable for the role as he had collaborated over the past several decades already in many concerts with the Teplice orchestra.

In the beginning of October 2016, the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice was approached by the Uruguayan conductor **Roberto Montenegro** offering a concert tour to South America. Unlike other offers for similarly large and financially demanding tours, which were being prepared several years in advance, this offer came 6 months before the planned realization, a very short time to ensure all necessary preparations had taken place. Philharmonic leadership faced a very difficult and risky decision. After experiencing the Asian concert tour in 2013, the preparation of which lasted more than a year, the contract signed seven months before departure and whose funding was secured and paid in advance five months before the start of the tour, the realization of the South American tour seemed rather unlikely. However, the possibility of making the first South American tour in history was so appealing that the first non-binding discussions with the Argentine art agency **Arte Producciones Buenos Aires** began. In the beginning, there were initial concerns as the first concert plan included several South American countries, four concerts in the Argentinean cities of Buenos Aires, Rosario, San Juan and Cordoba, one in Chilean Santiago de Chile, Guayaquil in Colombia, Lima in Peru and two in Uruguayan Montevideo and Punta del Este. At the same time, a request was made for a large cast of the orchestra and a dramaturgy with demanding works by Johannes Brahms, Antonín Dvořák, Ludwig van Beethoven and Fryderyk Chopin. After the preliminary calculation, significant austerity measures had to be made, both in the number of concerts and especially in the size of cast, which had to adapt the dramaturgy of all the concerts. After evaluating the pros and cons, the Philharmonic Orchestra decided to accept the offer preliminarily and discuss further details of the tour. At the turn of the new year to 2017, preparations for the South American tour were already a priority of the orchestra, but it was still not certain whether the tour would take place or not. Although it was possible to see South American websites mentioning our participation, with information about the places of concerts, dramaturgy, the orchestra still did not have a signed contract, and it was still impossible to buy the flights. The signing of a contract with the Argentine art agency took place on January 17 2017, three months before the start of the tour, which was a very short deadline for all the necessary formalities, notwithstanding that all expenses had to be paid out of the orchestra's own funds in advance. The final number of concerts was reduced to five and the cast of the orchestra was also reduced so that the orchestra could be divided into two parts, one which would go on tour and one which would stay in Europe. In both groups were also guests musicians. On April 15 2017, a total of 51 members of the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice flew to the first concert in Santiago de Chile from Václav Havel Airport over Roma and Buenos Aires. After 26 hours, of which 19 hours were spent on the plane, started the story of the first South American tour of the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice. **Magdaléna Jenčíková**, the manager of the orchestra had to organize the complex itinerary including transport, accommodation and financial matters. She was responsible for the whole concert tour. After passing through customs and passport offices, a group of musicians of fifty members waited for three organizers.

One of them was **Damián Rovner**, representing the Argentinian agency Arte Producciones Buenos Aires, and the other two were women belonging to the organizing team of the first CorpArtes concert venue in Chile. Although the welcome was relatively informal, it was warm and showed that the whole tour would take place in a pleasant atmosphere. After a two-day intercontinental journey, the Orchestra and solo pianist **Martin Kasík** were all accommodated at the Grand Hyatt Hotel, where they met with Uruguayan conductor Roberto Montenegro for the first time in South America. At the first concert venue in **Santiago de Chile**, was the morning rehearsal opened to the public, which attracted a large group of listeners and university students from the city. The Evening Concert on April 17, was part of the prestigious subscription concerts of the CorpArtes Foundation concert season at the CA660 Itaú CorpBanca Cultural Center. It was the opening concert of the entire season, during which world name artists such as Trevor Pinnock, Pinchas Zukerman, John Malkovich, Orquesta Sinfonica Nacional de Chile, Amsterdam Sinfonietta or the exhibiton Yoko Ono under the name Dream Come True. The great attendance of audience was the result of magnificent promotion of our concert in the form of large posters and billboards all over the capital of Chile and in the local media. The program contained Variations to the Haydn theme by Johannes Brahms, the Brahms Concerto for Piano No. 1, his Symphony No. 4, as well as the Prelude and the Furiant from the Czech composer Antonín Dvořák. The reactions of Chilean people were very interesting as they often wondered where the orchestra was from. Santiago de Chile turned out to be a pleasant modern city, but its character was typical of Chile, not Argentina where all the remaining concerts were held. The second concert was planned in San Juan, Argentina, 550 kilometers away. The journey from Chile to Argentinian San Juan was fascinating and took the orchestra over the majestic Andes Mountains. They had already seen it from the airplane, but this time the orchestra had the pleasure of traversing them by bus. The journey started from Santiago de Chile, went through the city of Los Andes and then the well known serpentine on the Camino Internacional and Mendoza roads. The border with Argentina was crossed in the Tunnel del Cristo Redentor followed by a border crossing point at an altitude of 3,200 meters. Just under 20 kilometers away was the highest mountain of America, Aconcagua, with an altitude of 6,959 meters. The orchestra then continued on a more than 300 kilometers route named after General Joseph de San Martín, one of the most important Latin American leaders in the struggle for independence of the continent in Spain in the first half of the 19th century. In Argentina he is considered a national hero. The Argentinean town of San Juan was one of the smallest places that the orchestra visited during their tour of South America. On April 20, a scheduled excerpt and evening concert was held at the **Teatro del Bicentenario San Juan**, a newly built cultural center. Various performances had been held there in the past, however this was the first time it had hosted a concert performance of a Symphony Orchestra. It was associated with the premiere of the newly-acquired Steinway piano and the pianist Martin Kasík was the first artist to play in this Argentinean city. The following day, the orchestra set off on another journey, this time nearly 600 kilometers to another concert venue in arguably the most important city of Argentina **Córdoba** in the 16th century. The **Teatro General Libertador San Martín** is significant, as it is the largest theater in the city with a capacity of 1,000 seats and is also known as the best acoustic venue in Argentina. Before the concerts went some people from the audience to the backstage and asked the musicians for their signatures. On Saturday April 22, the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice performed in a fully-fledged theater hall with Johannes Brahms's piano concert performed by Martin Kasík as well as Brahms Symphony No. 4. The concert was very successful and followed by a huge standing ovation. The evening ended with an encore of Oblivion by the Argentine composer Astor Piazzolla. The incredible atmosphere was reminiscent of the theater. After the concert, on the way to the hotel, the orchestra was recognized by the audience and spontaneously they applauded them with shouts of "Bravo, bravo". The next concert of the tour was in the city of Rosario, 400 km away from Córdoba. The **Teatro El Círculo in Rosario** belonged to a category of historical buildings. There, the orchestra played in a venue filled with 1,400 visitors. The last day of the tour, April 25 2017, was very demanding for the orchestra. After a 300 km trip from Rosario to Buenos Aires, the orchestra played a prestigious concert at the famous **Néstor Kirchner Cultural Center in Buenos Aires** in the same day.

The hall was very modern place with admirable acoustics for 1,200 visitors. Immediately after the concert at midnight, the orchestra departed back for Europe. The concert was filmed by Argentinian television and had the same program as the previous day in Rosario. After ten o'clock in the evening, the orchestra at the largest Argentinian airport had already taken off from Buenos Aires to Madrid, Spain, where they landed the next day after 5:00 PM European time. The orchestra stayed one night in Madrid before flying back to Czech Republic the next morning where their historical first South American tour came to an end at Václav Havel Airport in Prague. During the two week period, the orchestra had travelled 25,300 km in total, 1,800 km of these by bus. They had spent more than 33 hours on an aeroplane, played concerts in five South American cities for nearly 6,000 listeners, and helped expand the awareness of European and respectively, Czech culture in Chile and Argentina. The tour can be considered as a huge success and is a milestone in the history of the North Czech Philharmonic Teplice. This tour was made possible thanks to collaboration with the agency Arte Producciones Buenos Aires but mainly thanks to the conductor Roberto Montenegro.

After returning from the South American tour, the North Czech Philharmonic Orchestra completed their annual May concerts in **Tonhalle Düsseldorf**, **Tempodrom Berlin** and **Laeiszhalle Hamburg**. The main star of the 53rd year of the Ludwig van Beethoven 2017 Music Festival became an Israeli legendary violinist in his sixties, **Shlomo Mintz**, who presented himself at the opening concert on May 25 in the Teplice House of Culture not only as a violin virtuoso, but also as a lecturer and conductor. He performed violin concerts by Jean Sibelius, Antonín Dvořák and Petr Iljič Tchaikovsky and also performed the Johann Sebastian Bach Concerto for Two Violins, played by participants of his master class in Teplice **Elenka Tanski**, **Milan Al-Ashhab**, **Ludmila Pavlová** and **Eva Zrostlíková**. The concert also contained a concerto for violin and violoncello A minor by Johannes Brahms performed with South Korean cellist **Meehae Ryo** under the baton of Charles Olivieri-Munroe. The festival featured more than 200 artists from 12 countries around the world, Israel, Brazil, South Korea, Russia, Estonia, Belgium, Germany, Slovakia, Japan, Spain, Italy and Turkey during the 17 concerts in eight cities.

The new 2017-2018 concert season featured a number of significant artists' names from around the world. Some of the artists featured were cellist **Camille Thomas** from France, pianist **Jitka Čechová**, **Lenka Korbelová**, baritone **Filip Bandžák**, violinist **Ivan Ženatý** and **Roman Patočka**, clarinetist **Calogero Palermo** from Italy, trumpeter **Ondřej Jurčeka**, oboeist **Vilém Veverka**, viola d'amore player **Daniel Fradkin** from Israel, tenor **Marco Ciaponi** from Italy and conductors **Petr Altrichter**, **David Švec**, **Marko Ivanovič** and **Tomáš Koutník**. This season was the last for Alfonso Scarano as Chief conductor.

The 2018 New Year's concerts took place on January 1st in Teplice and January 3rd in Prague's Municipal House. The other two months belonged to the traditional concerts in the German cities of **Chemnitz**, **Bautzen**, **Nürnberg**, **Hoyerswerda**, **Cottbus**, **Potsdam**, **Leipzig**, **Zwickau**, **Kirschau** and others with conductor **Norbert Baxa**. On February 16th, an interesting concert project took place in **Stadthalle Chemnitz**. Renowned composer **Patrik Bishay** has adapted the compositions of the legendary popular German rock band **Böhse Onkelz**, founded in 1980, and has sold out concert halls for tens of thousands of listeners since 2005, and still has hundreds of thousands of fans all over Germany. The concert met with great acclaim for visitors and other media including the press. The same concert was repeated on April 30 at **Stadthalle Rostock** and on June 29 in **Grosser Garten Dresden**.

On May 10 2018, the final concert of the 2017-2018 concert season was held at the Concert Hall of the House of Culture in Teplice. This was also the last concert of Alfonso Scarano as the Chief conductor of the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice. This is the fifth year of this Italian conductor, which has brought many positive facts. Alfonso Scarano excelled in his rapid and effective work with the orchestra, and was appreciated primarily as a reliable and always precisely prepared conductor who was able to study the complex works of world composers. He has received the position of Chief Conductor of the Thailand Philharmonic Orchestra in Bangkok and collaboration with him is planned for upcoming years, especially at foreign concerts. On May 16-19 concerts in the German halls of **Tonhalle Düsseldorf**, **Glocke Bremen**, **Laeiszhalle Hamburg** and **Tempodrom Berlin** took place.

On May 24th the 54th Year of the Ludwig van Beethoven 2018 Music Festival was launched, featuring the outstanding Korean pianist **Kun-Woo Paik**. Beethoven's Concerto for Piano No. 5 E flat major "Emperor" and Dvořák's Symphony No. 9 "From the New World" were played under the conductor **Petr Vronský**. In September 2018 the North Czech Philharmonic Orchestra Teplice will enter the new concert season of 2018-2019, which a milestone in its history. After 21 years of foreign chief conductors, is here a Czech conductor Petr Vronský, a graduate of the AMU in Prague, and a JAMU associate professor, chief conductor in Brno Philharmonic Orchestra (1983-1991), Janáček Philharmonic of Ostrava (2002-2005) and the Olomouc Moravian Philharmonic Orchestra (2005-2018). Even though his conducting activities in Moravian cities, he has a relation to the region Ústí nad Labem because he was five years the artistic director of the opera in Ústí nad Labem since 1974. Petr Vronský is regularly invited to the world's leading orchestras such as the Antwerp Royal Philharmonic Orchestra, Berlin Philharmonic, Istanbul Devlet Senfoni Orkestrasi, Tokyo Metropolitan Orchestra, Rio de Janeiro Philharmonic Orchestra, Munich Radio Orchestra, St. Petersburg Philharmonic Orchestra, and many others. In September 2017, Petr Vronský was asked by the orchestra to prepare his vision for the new 2018-2019 concert season and prepare a dramaturgy plan. Within the next half year, the season was ready, and in April 2018, the audience of the Philharmonic Orchestra could get acquainted with its new form through a concert catalog. The occupation of soloists, conductors and the selection of dramaturgy shows Petr Vronský's great emphasis on the Czech repertoire, but he of course did not forget about international composers. The season includes 17 symphonic and 7 chamber concerts from October 2018 to May 2019, including conductors (in addition to the two conductors Petr Vronský and Charles Olivieri-Munroe), **Stanislav Vavřínek**, **Marek Štílec**, **Gerd Müller-Lorenz**, **Roberto Montenegro** and **Ronald Zollman**, violinists **Pavel Šporcl**, **Bohuslav Matoušek**, **Eduard Kollert** and **Elena Tanski**, pianists **Jiří Kollert**, **Karel Košárek**, **Terezie Fialová**, **Jan Vojtek** and **Andrew von Oeyen**. The season also includes other artists, such as accordionist **Marcela Halmová**, bassoonist **Marceau Lefevre**, guitarist **Lukasz Kuropaczewski**, french horn player **Zuzana Rzounková** and both our best choirs the **Prague Philharmonic Choir** and the **Czech Philharmonic Choir Brno**. The works of mostly Czech composers such as Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Leoš Janáček, Vítězslav Novák, Bohuslav Martinů and Czech composers of the 20th century Václav Riedlbauch, Jaroslav Křička, Václav Trojan or Petr Eben will be featured during the season. The great and demanding works of the world's composers are not neglected, including Richard Strauss, Richard Wagner, Jean Sibelius, Robert Schumann, Johannes Brahms, Anton Bruckner, Gustav Mahler, Albert Roussel and others.

The arrival of a new chief conductor was not the only significant event of autumn 2018. The North Czech Philharmonic Orchestra Teplice played several performances of My Country by Bedřich Smetana in this period. This did not mark only the 100th anniversary of the founding of the common state of Czechs and Slovaks, but a November 15 ceremony concert also marked the 180th anniversary of the establishment of a professional orchestra in Teplice with year-round activity in 1838 and the 70th anniversary of its post-war re-enactment in 1948. The conductors of this concert will be the ex-chief conductors **Tomáš Koutník**, **Charles Olivieri-Munroe** and **Petr Vronský**. The orchestra will also perform the works of Petr Iljič Tchaikovsky, Antonín Dvořák and other Czech and world composers by the participation of longtime subscribers, representatives of political and social life and donors of the Orchestra. The North Czech Philharmonic Orchestra celebrated both great anniversaries and could go on to the next months and years of its successful activities. For the year 2019 a large Italian tour with Alfonso Scarano and 15 concerts in Italian cities is planned, from **Milan** through **Torino** and **Bari** to the Sicilian cities of **Palermo** and **Messina**. Potential plans to tour and perform in other non-european destinations that the orchestra has not visited yet are also being discussed. But this will be other chapters of the great history of this orchestra. What was once a modest number of musicians playing primarily for the amusement of spa guests has now grown up to be the only professional symphony orchestra in the northern Bohemia region. This orchestra represents not only the city of Teplice, but also the Ústí region and the whole Czech Republic at many international concerts around the world. The orchestra presently has an excellent background, a great artistic reputation, generous support from its founder and a huge interest from its subscribers, who fill up more than 95 % of the audience at any given performance in it's beautiful concert hall.

Anfänge der symphonischen Musik in Teplice 1838-1945

Die Tätigkeit der Bäderkapelle, welche in der Sommerzeit regelmäßig Promenadenmusik anbot, kann bis zum Beginn des 19. Jahrhunderts verfolgt werden, auch wenn die offiziellen Anfänge zu einem späteren Zeitpunkt greifen. Das erste amtliche Blatt des Landespräsidiums, welches sich mit der Teplitzer Bädermusik beschäftigte, stammt vom Februar 1831. Seit Beginn des Jahres 1838 liefen Vorbereitungen, das Bäderorchester fest zu verankern und das offizielle Statut erhielt das Orchester am 14. April 1838 laut eines Dokuments des Obmanns aus Leitmeritz. An der Spitze der Stadt Teplice stand der Komponist **Josef Matyáš Wolfram**, der einen entscheidenden Anteil an der Gründung der Kapelle hatte und mit seinem Einfluss die wirtschaftliche Sicherheit des Orchesters über die Sommersaison hin sicherte.

Erster Chef des Bäderorchesters wurde **Karl Schmit**. Im Verlauf der weiteren Jahre wechselten sich in der Funktion des Kapellmeisters **Franz Lagler** und **Hans Schöttner** ab. Im Jahre 1870 nahm sich dieser Position für volle 16 Jahre **Carl Peters** an. Die saisonabhängige Kapelle mit insgesamt 36 Musikern musste nicht komplett aufgelöst werden und so wurde die Hälfte ihrer Mitglieder ganzjährig angestellt. Im Jahre 1886 übernahm **Karl Wosahlo** den Taktstock des städtischen Orchesters und sein Verdienst bestand in erster Linie darin, dass er regelmäßig Symphoniekonzerte durchführte.

Im Herbst des Jahres 1898 ging er in Pension und sein Nachfolger wurde der Dirigent des Keim Orchesters in München, **Franz Zeischka**. Er wurde durch ein Auswahlverfahren unter 174 Stellenbewerbern auserkoren und wirkte bis 1906 in Teplice. Zeischka führte eine Reorganisation des Orchesters durch, dessen Stärke im Sommer auf 48 Musiker gestiegen war. Zu dieser Zeit standen die Bäder in Teplice auf dem Höhepunkt ihrer Popularität und es konzertierten Persönlichkeiten von Weltrang, wie beispielsweise die Pianisten **Eugen d'Albert**, **Ferruccio Busoni**, **Teresa Carreño**, **Conrad Ansoerge**, **Moriz Rosenthal**, **Emil von Sauer**, **Ernst von Dohnányi** und **Frederic Lamond**, die Geiger **Pablo de Sarasate**, **Eugène Ysaÿe**, **Bronislav Huberman**, **Fritz Kreisler**, **Joseph Joachim**, **Henrich Hermann** und **Henri Marteau**, die Cellisten **Pablo Casals**, **David Popper**, **Julius Klengel**, **Hugo Becker** und **Anton Hekking**, die Sängerinnen **Lili Lehmann**, **Vittorio Arimondi**, **Ernestina Schumann-Heineke** und viele andere. Es traten ebenso sämtliche großen tschechischen Geiger, angefangen von **Josef Slavík**, bis hin zu **Váša Příhoda** und **Jan Kubelík**, auf. Nach Zeischkas Abtritt übernahm **Johannes Reichert** den Taktstock für 16 Jahre, ein Dirigent, welcher der klassischen Musik und dem goldenen Mittelweg zugetan war. Eine umso schillerndere Persönlichkeit, welche nach J. Reichert im Jahre 1922 folgte, war **Oskar Konrad Wille**, welcher die Konzerte in vier Gruppen nach Anspruch und Preis einteilte – Kurkonzerte, Symphoniekonzerte für die Arbeiterschicht mit einleitenden Worten, Symphoniekonzerte für das Volk und Philharmonische Konzerte mit Solisten von Weltrang und einem Orchester von bis zu 90 Musikern. Im Sommer absolvierte das Orchester ca. 150 Kur- und 18 Symphoniekonzerte und in der Wintersaison Zyklen ernster symphonischer Musik. Das Orchester wurde neben dem Intendanten Wille von Dirigenten wie beispielsweise **Siegfried Wagner**, **Alexander Zemlinsky** oder auch **Felix von Weingartner** und **Richard Strauss** geleitet.

Der letzte Chefdirigent des Orchesters in Teplice war in den Jahren 1938-1945 **Bruno Schestak**, jedoch endeten die Aktivitäten des städtischen Orchesters zum Ende des 2. Weltkriegs in Zusammenhang mit der Schließung des deutschen Stadttheaters.

Die Nachkriegszeit 1948-1989

Nach 1945 bespielten Orchester aus anderen Orten Teplice. Die erste Bädersaison eröffnete am 1. Mai 1946 das Prager Symphoniker FOK unter der Leitung von **Dr. Václav Smetáček**. Bereits sehr früh zeigte sich, dass Teplice die Tätigkeit eines eigenen Orchesters erneuern musste und aufgrund dessen entschlossen sich einige musikalische Enthusiasten zu konkreten Schritten.

Durch Initiative des Direktoren der Musikschule, **Alois Sarauer**, ebenso Pianist und Komponist, der führenden Persönlichkeit des musikalischen Lebens in Teplice, und unter tatkräftiger Mithilfe des an derselben Schule lehrenden **Miloš Sedmidubský** wurden Gespräche mit den hiesigen Vertretern des Nationalrats begonnen, welche die Idee der Gründung eines städtischen Bäderorchesters begrüßten und mit viel Verständnis an der Realisierung des Plans mitarbeiteten. Sedmidubský übergab den Vertretern der Stadt einen Antrag zur Wiederaufnahme des Spielbetriebs des Orchesters, der vom 11. April 1948 datierte. Die Gründung des **Städtischen Bäderorchesters** wurde vom städtischen Nationalrat in Teplice am 6. Februar desselben Jahres abgesegnet und bereits fünfzehn Tage darauf begannen hier die ersten Probespiele. Interessenten aus den Reihen der Konservatoriums Studenten durchliefen ein Auswahlverfahren im Künstlerhaus in Prag und Mitglieder der Kommission waren der Direktor des Konservatoriums **Dr. Václav Holzknecht**, **Dr. Václav Smetáček**, **Prof. Emanuel Kaucký**, **Alois Sarauer** und **Miloš Sedmidubský**. Die neuen Mitglieder des Orchesters trafen sich zum ersten Mal am 1. März 1948 im Theater in Teplice. Es waren insgesamt 27 Musiker, von denen 13 aus Marienbad, 9 aus Teplice und 5 vom Prager Konservatorium kamen. Am darauffolgenden Tag war die erste Probe angesetzt, bei welcher Beethovens Coriolanouvertüre einstudiert wurde. Zum künstlerischen Leiter wurde Miloš Sedmidubský ernannt, zweiter Dirigent wurde **Josef Vyskočil** und den Posten des Beraters übernahm Alois Sarauer. Im Verlauf des Monats März kamen weitere Musiker hinzu und zum ersten Konzert, welches am 25. April stattfand, zählte das Orchester 32 Mitglieder.

Die Dirigenten wechselten sich schnell aufeinanderfolgend ab. Nach zweimonatiger Amtszeit M. Sedmidubskýs nahm sich **Bohuš Slezák** für den gleichen Zeitraum der Leitung des Orchesters an. Der nächste Dirigent war der siebenundzwanzigjährige Absolvent des Prager Konservatoriums **Josef Hrnčíř**, dessen Aufgabe es war, das Orchester hauptsächlich zu stabilisieren. In nicht einmal einem Jahr absolvierte das Städtische Bäderorchester 180 Konzerte, in der Hauptsache bestehend aus populärer Musik.

Am 1. Januar 1949 wurde **Miloslav Bervíd** zum Intendanten ernannt, dessen Hauptaufgabe darin bestand, das Städtische Bäderorchester in einen symphonischen Klangkörper umzuwandeln, welcher die schwierigsten künstlerischen Herausforderungen bewältigen konnte. In diese Zeit fallen die ersten Abstecher des Orchesters in die Nordböhmische Region, so nach Litvínov, Duchcov und Litoměřice und es kam zur Umbenennung des Klangkörpers in **Erzgebirgphilharmonie**. Das Orchester wurde dem regionalen Nationalrat in Ústí nad Labem unterstellt und auf eine Größe von 60 Musikern aufgestockt. Nach der Zuordnung zu den staatlichen Symphonieorchestern wurde 1951 der Name des Orchesters in **Erzgebirgs Symphonie Orchester** umbenannt.

Bereits nach zwei Jahren konzertiert das Orchester außerhalb der regionalen Grenzen – in Pardubice, Náchod, Hradec Králové und im Jahre 1952 stellt es sich zum ersten Mal dem Publikum in Prag vor. Seit dem Jahre 1951 fanden im Schlossohof abendliche Sommerkonzerte statt, bei welchen sämtliche Symphonien Ludwig van Beethovens zur Aufführung kamen. Diese Aktivitäten gaben später der Entstehung des Festivals Ludwig van Beethoven Raum – zunächst Beethoven Tage genannt – die zu Ehren des Komponisten veranstaltet wurden, welcher 1811 und 1812 in Teplice verweilte und hier komponierte. Das **Festival Ludwig van Beethoven** erhielt seinen Namen im Jahre 1964. Ab dem Herbst 1949 arbeitete **Miloslav Lebeda** mit Miloslav Bervíd zusammen, wobei Lebeda später als Pädagoge und Direktor der Musikschule in Teplice wirkte und welchem ab Sommer 1953 **Josef Daniel** nachfolgte – ehemaliger Hornist der Tschechischen Philharmonie, der wiederum im Herbst 1957 in die Philharmonie nach Ostrava wechselte.

Nach Bervids Abtritt im Jahre 1956 folgt ihm als Chefdirigent und Intendant **Bohumil Berka**, Absolvent des Prager Konservatoriums, welcher von der Mährischen Philharmonie Olomouc kam, wo er eng mit František Stupka zusammenarbeitete. Bei der Realisierung der Konzerte arbeitete Bohumil Berka mit vielen bedeutenden Persönlichkeiten der tschechischen Kulturlandschaft zusammen, beispielsweise bei Veranstaltungen mit anziehenden Begleitworten von Prof. Dr. Mirko Očadlík, Prof. Dr. Miroslav Barvík, und Prof. Dr. Václav Holzknecht.

Das Orchester spielte mindestens auf regionalem Niveau und war daher von der Arbeit her auch voll ausgelastet. In einer Saison wurden etwa 50 Schülerkonzerte, 10 bis 12 Abonnementskonzerte in Teplice und mehr als 40 Abendkonzerte in den umliegenden Städten gegeben. In der Sommersaison wurden täglich Kolonnadenkonzerte gespielt, sonntags auch vormittags mit einem etwas anspruchsvolleren Programm und jede Woche kam ein abendliches Konzert zur Aufführung. Die Saison 1957-1958 war überhaupt eine der glücklichsten für das Orchester. Nach dem überraschenden Weggang des Dirigenten Daniel übernahmen als ständige Gäste die Prager Dirigenten **Alois Klíma**, **František Stupka** und **Zdeněk Košler**, die besten der damaligen Zeit, seine Termine. Seit dem Jahre 1957 wurden häufige Tourneen des Orchesters in nahegelegene Städte in Sachsen zur Tradition.

Im Jahre 1960 wurde der Name des Orchesters in **Nordböhmisches Symphonieorchester** umgewandelt und es wurden ihm große Räumlichkeiten im barocken Gartenhaus am Schloss str. Nr.1 zur Verfügung gestellt. In der Zeit des Wirkens Bohumil Berkas studierte das Orchester ein äußerst breites Repertoire tschechischer und internationaler Musik ein und brachte diese zur Aufführung. Neben anspruchsvolleren Werken in Abonnementszyklen für das Publikum in Teplice waren dies auch unzählige Wiederholungen mit Programmen leichter Muse in sämtlichen größeren Städten der Nordböhmisches Region. Das Orchester realisierte vielerlei Aufnahmen für den regionalen und den Prager Rundfunk.

In der Zeit Berkas hatte das Orchester Glück mit seinen zweiten Dirigenten. Seit Anfang 1958 bis Ende 1960 war **Boris Masopust** engagiert – ein erfahrener Musiker und ehemals Leiter des Militärkünstlerensembles in Prag. Nach ihm stand kurzzeitig der populäre Dirigent **Milivoj Uzelac** in dieser Position. Im Herbst 1961 begann der talentierte **Josef Svoboda** in Teplice zu dirigieren, welcher sein Leben am 19. Februar 1963 auf tragische Weise beendete. Für das darauffolgende halbe Jahr übernahm **Martin Turnovský** die Position des zweiten Dirigenten. Ab der neuen Saison 1963 bis zum Ende der Saison 1969 arbeitete an seiner Stelle **Libor Pešek** und ihm folgte für die nächsten drei Spielzeiten **Vladimír Válek** nach – in der heutigen Zeit also unsere bedeutendsten Dirigentenpersönlichkeiten. Die Konzerte in den 60iger Jahren leiteten als Gastdirigenten Persönlichkeiten wie **Eduard Fischer**, **Bohumír Liška**, **Karel Šejna**, **Dr. Václav Smetáček**, **Radomil Eliška**, **Josef Hrnčíř**, **Karel Nosek**, **Josef Hercl**, **František Vajnar** und viele andere. Höhepunkt einer Saison war immer wieder die Mitwirkung des Prager Philharmonischen Chores bei einigen Konzerten.

In diesem Zusammenhang gehört es sich, sich verdienter Konzertmeister dieses langen und erfolgreichen Zeitraumes zu erinnern. Die schillernde Persönlichkeit in dieser Funktion war in den 60iger Jahren der ehemalige Konzertmeister der Tschechischen Philharmonie **Karel Šroubek**, oder auch **Jaroslav Podlesný** am längsten hatte diese Position jedoch **Vlastimil Prosek** inne. Die Perlen des Orchesters waren der 1. Flötist **Václav Matouš**, der 1. Oboist **František Lukavec** und der 1. Hornist **Josef Traksl**. Im Jahre 1970 wurde Bohumil Berka durch die regionalen Organe seiner Aufgaben entbunden, arbeitete jedoch als zweiter Dirigent mit dem Orchester bis ins Jahr 1985, als er pensioniert wurde, weiter. Seine Verbindung mit der Nordböhmisches Philharmonie dauerte volle 30 Jahre.

Im Jahre 1972 wurde **Jaroslav Soukup** zum Chefdirigenten und Intendanten ernannt. Das Orchester hatte in diesen Jahren einen guten Namen und tragfähige Kontakte zu vielen tschechischen Städten. Soukup erkannte die Bedürfnisse des Orchesters und erhöhte den Planstellenanteil in der Philharmonie, welche seit 1979 den Namen **Nordböhmisches Staatliche Philharmonie** trug. Es entstand eine kulturelle Einrichtung, welche ebenso Solisten und Kammermusikvereinigungen einte, welche die Bedürfnisse einer breiten Öffentlichkeit sowohl auf dem symphonischen als auch auf dem Kammermusiksektor befriedigte. In dieser Zeit arbeitete die Nordböhmisches Staatliche Philharmonie Teplice mit den besten Solisten und Kammermusikensembles zusammen.

Zu ihnen gehörten der Pianist **Jan Novotný**, der Geiger **Boris Monoszon** und seitens der Kammermusikvereinigungen das **Panocha-Quartett**, das **Kocian-Quartett** und das **Neue Prager Trio**. Das Tschechische Fernsehen nahm mit dem Orchester einige symphonische und populäre Konzerte in so attraktivem Ambiente wie auf dem Schloss in Duchcov, in Veltrusy, in den Theatern und Kulturhäusern von Teplice und Ústí nad Labem auf.

Jaroslav Soukup gehörte zu denjenigen, welche mit der Idee kamen in Teplice ein Konzertumfeld zu errichten, welches in allen Punkten den gegenwärtigen Anforderungen entspräche. Die regionalen Organe akzeptierten seine Vorschläge und Forderungen und so gelang es, einen Konzertsaal im neu erbeuten Kulturhaus in Teplice zu realisieren. Im Jahre 1986 wurde der Saal feierlich eröffnet, indem in einer Interpretation der Nordböhmisches Staatlichen Philharmonie Teplice der Zyklus „Mein Vaterland“ erklang und dieses Konzert live vom Tschechischen Fernsehen übertragen wurde. Die Philharmonie fand hier einen Arbeitsplatz mit den besten ästhetischen und akustischen Voraussetzungen vor, einschliesslich der weiteren nötigen Ausstattung. Der Intendant Jaroslav Soukup sorgte auch dafür, dass das Orchester mit neuen Instrumenten ausgestattet und mit der Engagierung junger Musiker vom Teplitzer Konservatorium verjüngt wurde. Die Philharmonie ging 1983 und 1985 auf Tourneen nach Spanien, später dann nach Italien, Österreich und in die Bundesrepublik Deutschland, immer mit ausgezeichneten Ergebnissen, mit positiven Rückmeldungen und mit der Aussicht auf weitere Einladungen. Jaroslav Soukup setzte auch die aufwendige Restaurierung des damaligen Sitzes der Nordböhmisches Staatlichen Philharmonie durch – das ehemalige Clary Garten- und Ballhaus aus dem 18. Jahrhundert.

**Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838**

Gegenwart
1989-2018

Im November des Jahres 1989 unterscheidet sich die Situation der Philharmonie nicht im Wesentlichen von der Situation anderer Orchester in der Tschechischen Republik. Die Musiker in Teplice schlossen sich bereits am 20. November der Aufforderung seitens der Tschechischen Philharmonie und ihres Chefdirigenten Václav Neumann an und gemeinsam mit Studenten begaben sie sich als erste der Stadt in die Streikbewegung. Es wurden Meetings unter Mitwirkung Prager Studenten und Schauspieler abgehalten, zu welchen **Petr Čepek, Karel Roden, Ivana Chýlková, Eliška Balzerová, Jiří Cízler** und andere gehörten. Der Aktivitäten nehmen sich Menschen an, welche sich dessen bewusst sind, dass es Zeit sei, vieles zu ändern und dass dies lediglich mit einer neuen politischen Führung, welche in der Vergangenheit nicht systembelastet war, möglich sei. Deshalb kommt es noch im Dezember desselben Jahres zu einem Wechsel in der Position des Chefdirigenten. Der junge **Jan Štván** erhält diese Position, welcher bis zu diesem Zeitpunkt die Funktion des zweiten Dirigenten bekleidete. An der Stelle des Intendanten verweilt einstweilen noch Jaroslav Soukup, aber im April des darauffolgenden Jahres räumt er das Feld und **Tomáš Ondrášek** wird zu seinem Nachfolger ernannt.

Das Verlangen nach einer höheren künstlerischen Qualität bewog die neue Führung dazu, **Tomáš Koutník** den Posten des Chefdirigenten anzubieten, welcher bereits langjährige Erfahrungen in der künstlerischen Leitung der Janáček-Philharmonie Ostrava hatte. Sehr schnell zeigte sich, dass dies der richtige Schritt war, was sich in steigenden Zuschauerzahlen der Abonnementskonzerte, wie auch in der steigenden Qualität der künstlerischen Leistungen des Orchesters in Teplice zeigte. Als zu Beginn des Jahres 1992 Tomáš Ondrášek die Stelle des Intendanten aufgibt, wird der bisherige Chefdirigent der Nordböhmischen Philharmonie Teplice, Tomáš Koutník, durch die Stadtväter zum Intendanten ernannt.

Die Reorganisation der staatlichen Verwaltung und die Auflösung der Bezirke hat erneut die Rückführung des Orchesters unter die Stadtverwaltung Teplice zur Folge. Verschiedenartige Sparmaßnahmen zeigen sich in nicht ausreichenden finanziellen Mitteln vor allem in der Kultur. So kommt es nicht nur zur Umbenennung des Orchesters in **Nordböhmische Philharmonie Teplice** sondern auch zu einem Planstellenabbau innerhalb des Orchesters. Auch die Position des zweiten Dirigenten wird aufgelöst und so muss **Jiří Kubík**, welcher bis 1990 diesen Posten betraute, gehen. Die künstlerische Qualität des Orchesters steigt trotz all dieser Schwierigkeiten dank der zielstrebigem Arbeit des Orchesters und seiner Leitung. Die Nordböhmische Philharmonie tritt erneut beim Festival Der Prager Frühling auf, organisiert zahlreiche Gastspielreisen ins Ausland, wirkt jedoch auch bei inländischen Kulturaktionen, so in Prag, Pilsen, Hradec Králové, Nelahozeves, Liberec und in anderen Städten mit. Unter der Leitung Tomáš Koutníks kommt es zur Einspielung sämtlicher Symphonien Franz Schuberts auf 4 CDs. Mitte des Jahres 1995 bittet Tomáš Koutník die Stadtverwaltung um seine Entlassung vom Posten des Intendanten und nach einem erfolgreichen Auswahlverfahren wird das langjährige Orchestermitglied **Jiří Malina** zum Intendanten der Nordböhmischen Philharmonie Teplice ernannt. Es kommt zu einer Zusammenarbeit zwischen dem Intendanten der Nordböhmischen Philharmonie und dem Leiter des Kammerchors Česká Lípa **Josef Zadina**. Das Ergebnis ist die Gründung des Nordböhmischen Philharmonischen Chores mit Sitz in Liberec. Im Rahmen des XXXIII. Festival Ludwig van Beethoven in Teplice findet die gemeinsame Premiere des Chores und des Orchesters statt, bei welcher die Missa solemnis von Beethoven zur Aufführung kam. Das Jahr 1997 fängt für das Teplitzer Orchester sehr erfolgreich an, es beginnt wiederum sich im In- und Ausland durchzusetzen. Im selben Jahr verlässt der Chefdirigent Tomáš Koutník Teplice, doch dennoch wurde die Zeit seines Wirkens in Teplice seitens Gönnern des Orchesters und seitens der Öffentlichkeit als eine bedeutende Ära der Nordböhmischen Philharmonie Teplice gewürdigt.

Ein gleichwertiger Ersatz für den geschiedenen Chefdirigenten wird ab Juli 1997 der junge kanadische Dirigent **Charles Olivieri-Munroe**, der von der staatlichen Philharmonie Brünn kam. Eine neue Dramaturgie, einer breiten Gesellschaftsschicht verständlich und zugänglich zu machen, bewirken einen deutlichen Umschwung in den Zuschauerzahlen der Abonnementkonzerte. Der neue Chefdirigent der Nordböhmischen Philharmonie und das Orchester beeinflussen sich künstlerisch gegenseitig. Charles Olivieri-Munroe bringt eine ganze Reihe weltbekannter Künstler nach Teplice, einschließlich der Prinzessin von Monaco, der Pianistin **Caroline Murat**. Diese Zusammenarbeit hat ihren Höhepunkt im Jahr 1999 in einem Konzert in **Monte Carlo**, zu welchem zahlreiche Gäste aus der Gesellschaft von Weltrang anwesend waren.

Bei diesem Konzert, dessen Erlös der Weizmann-Stiftung zugedacht war, trat auch der weltbekannte Geiger **Maxim Vengerov** auf. Chefdirigent Charles Olivieri-Munroe tritt auf Podien in der gesamten Welt auf. Er dirigiert führende Orchester und perfektioniert seine dirigentische Tätigkeit, was sich beispielsweise im Jahre 2000 mit dem Gewinn des Dirigentenwettbewerbs im Rahmen des Festivals Der Prager Frühling zeigt.

Im August des Jahres 2000 verlässt Jiří Malina den Posten des Intendanten der Nordböhmischen Philharmonie Teplice und kehrt in die Kontrabassgruppe des Orchesters zurück. Auf Grundlage eines Auswahlverfahrens wird ab dem 1. Oktober 2000 **Roman Dietz** vom Stadtrat zum Intendanten der Nordböhmischen Philharmonie ernannt. Das Orchester befindet sich in dieser Zeit in einer komplizierten finanziellen Situation und war auf der Suche nach neuen finanziellen Mitteln, versuchte neue Sponsoren zu akquirieren und die Reisetätigkeit des Orchesters auszubauen.

Der neuen Führung gelang es 2001 einen Vertrag über die Zusammenarbeit mit der Werbegesellschaft Propag abzuschließen, welche neuer Marketingpartner des Orchesters wurde. Angesichts der Verbindung zwischen der Firma Propag und dem Fussballclub Teplice wird die Nordböhmische Philharmonie zum seltenen Beispiel einer Kollaboration von Sport und Kultur, nicht nur in der Tschechischen Republik sondern bestimmt sogar in ganz Europa. Das erste gemeinsame Projekt war ein Konzert im Mai 2001, bei welchem **Pavel Šporcl** und der Tenor **Štefan Margita** auftraten.

Seit dem Jahr 2001 hat die Nordböhmische Philharmonie ihre Aktivitäten im In- und Ausland eindrucksvoll ausgedehnt. 2002 absolvierten die Philharmoniker aus Teplice 120 Konzerte, davon 37 im Ausland. Mehr als 60 000 Zuhörer konnten sich in Ländern wie Deutschland, Spanien, Österreich, Frankreich und in vielen anderen Ländern von der steigenden künstlerischen Qualität des Orchesters überzeugen. Die ausländischen Kritiken betonten vor allem die junge Orchesterbestetzung, das Zusammenspiel und den künstlerischen Gesamteindruck. Die Philharmonie beginnt in bedeutenden europäischen Zentren zu wirken, z.B. in **München, Berlin, Basel, Paris, Valencia** und in vielen anderen Städten, was nachfolgend zu neuen Einladungen führt und diese die Aktivitäten und Attraktivität der Philharmonie erhöhen. Dennoch bleibt der Schwerpunkt des Orchesters die künstlerische Tätigkeit für die Stadt Teplice und ihre Kultur.

Der Abonnementzyklus wurde in zwei Reihen aufgeteilt, was viele neue Abonnenten begeisterte. Dank der vielfältigen Arbeit im Ausland und der hervorragenden Kontakte zu ausländischen Agenturen, ist es der Nordböhmischen Philharmonie möglich, eine ganze Reihe hervorragender internationaler Künstler einzuladen, welche die Zuhörerschaft sehr schätzt. Ein wesentlicher Schwerpunkt des Orchesters ist ebenfalls die Jugendarbeit. Konzertveranstaltungen welche speziell auf diese Altersgruppe zugeschnitten sind, bieten dem jungen Publikum Gelegenheit ein großes Symphonieorchester kennenlernen zu können.

Sprechen wir über die Tourneetätigkeit des Orchesters, ist das Jahr 2004 besonders erwähnenswert, als eine der längsten Konzertreisen der Nordböhmischen Philharmonie Teplice stattfand. In deren Verlauf bereiste das Orchester insgesamt 28 Städte in 12 europäischen Staaten, von der Slowakei und Ungarn über Serbien, Kroatien, Slowenien, Frankreich, Spanien, Portugal, Dänemark und Deutschland. Das Orchester gastierte in Metropolen wie beispielsweise **Bratislava, Belgrad, Zagreb, Ljubljana, Madrid, Lissabon, Paris** oder auch in **Berlin** und **Prag**. 2004 realisierte die Philharmonie bereits 142 Konzerte, davon 52 im Ausland. Wohingegen im Jahr 2000 88 Konzerte gegeben wurden, davon 10 im Ausland. Im Januar 2005 erhielt die Nordböhmische Philharmonie Teplice ein Angebot für ein gemeinsames Konzert mit dem Orkestra Nazzjonali Valletta auf **Malta**, welches am 29. Januar 2005 im Mediterranean Conference Center realisiert wurde. Es fand unter der Schirmherrschaft des Präsidenten Maltas **Dr. Edward Fenech Adami** und des dortigen Kultusministers **Francise Zammit Dimech** statt. Dieses Konzert wurde vom Chefdirigenten Charles Olivieri-Munroe, dem gebürtigen Malteser, dirigiert. Solist war der Konzertmeister des London Symphony Orchestra **Carmine Lauri**. Die Veranstaltung genoss seitens des Malteser Fernsehens, des Rundfunks und der Presse große Aufmerksamkeit. Allein anhand der Aufzählung der ausländischen Städte ist eindeutig erkennbar, dass die Nordböhmische Philharmonie Teplice vermehrt auf bedeutenden europäischen Podien auftritt. Desweiteren erhält das Orchester von renommierten Konzertagenturen Angebote zu Auftritten bei bedeutenden Ereignissen.

Ende März 2006 fuhr das Orchester beispielsweise nach **Paris**, wo es unter Leitung des israelischen Dirigenten **Elli Jaffe** ein Konzert im Saal der UNESCO gab. Andererseits kommen aber auch zahlreiche internationale namhafte Solisten nach Teplice. So stellte sich am 25. Mai 2006 der weltberühmte Cellist **Mischa Maisky** dem Publikum in Teplice vor und am 18. Juni 2008 war die ebenso berühmte Klarinetistin **Sharon Kam** zu Gast.

Die Philharmonie arbeitet mit zahlreichen Konzertagenturen zusammen, darunter **Columbia Artists Management New York** oder auch **Lux Concerts Events**. Das Ergebnis sind interessante Europatourneen mit einem nicht alltäglichen Programm sowie ausgezeichneten Dirigenten und Solisten.

Die steigende künstlerische Qualität des Orchesters ist schon allein durch eine Einladung zu einem Konzert im Rahmen des **Festivals Prager Frühling** belegt, als die Nordböhmisches Philharmonie Teplice unter der Leitung ihres Chefdirigenten am 29. Mai 2007 im Prager Rudolfinum auftrat und ausgezeichnete Kritiken erhielt. Als großen Erfolg kann man auch den Erwerb eines Konzertflügels der Firma **Steinway & Sons** verbuchen, welcher gemeinsam mit einer hervorragenden Orgel und der außergewöhnlichen Akustik einen idealen Konzertsaal für Philharmonie bildet.

In den Jahren 2008 bis 2010 feierte die Nordböhmisches Philharmonie Teplice große Erfolge in zahlreichen Deutschen Städten, darunter **Berlin, Halle, Dresden, Stuttgart, Mannheim, Dortmund, Düsseldorf, Hannover, Frankfurt am Main, Saarbrücken, München, Nürnberg, Hamburg, Bamberg, Stuttgart, Bremen, Leipzig, Bonn, Essen, Erfurt, Wiesbaden, Karlsruhe, Duisburg, Heilbronn**, sowie in Österreich, der Schweiz und im spanischen Auditorio Nacional De Música in **Madrid**. Diese Konzerte wurden von Dirigenten geleitet wie **Ondrej Lenárd, Rastislav Štúr, Maxim Šostakovič, Leoš Svárovský, Hakan Sensoy, Douglas Bostock, Andeas Weiser, Kaspar Zehnder, Daniel Raiskin, David Giménez, Gudni Emilsson, Petr Altrichter** und **Vladimír Válek**. Außerdem waren zahlreiche Gesangs- und Instrumentalsolisten beteiligt, darunter **José Carreras, Shlomo Mintz, David Lomelí, Mischa Maisky, Sharon Kam, Štefan Margita, Rachel Harnisch, Dagmar Pecková, Jana Boušková, Ivan Ženatý, Sophia Jaffé, Radek Baborák, Gabriela Beňačková, Lukáš Vondráček, Ivan Moravec, Jaroslav Tůma, Ivan Klánský, Bohuslav Matoušek, Pavel Šporcl, Václav Hudeček, Josef Suk, Jiří Bárta, Martin Kasík, Vilém Veverka** und **Kateřina Englichová**. Bei diesen Konzertreisen arbeitete das Orchester mit Chören zusammen, wie der **Prager Philharmonische Chor** und der **Tschechische Philharmonische Chor Brünn**. In seinem Heimatland war das Orchester häufiger Gast bei zahlreichen Festivals, darunter **Prager Frühling** und **Internationales Musikfestival Český Krumlov**. Nicht zuletzt entstanden zahlreiche CD Produktion, unter anderem für Sony Classical.

Am 14. Januar 2011 kam der Italienische Dirigent **Alfonso Scarano** zum ersten Mal nach Teplice, um das Orchester auf eine Konzertreise nach Tübingen am 16. Januar desselben Jahres vorzubereiten. Auf Grund dieser sehr guten Zusammenarbeit wurde Scarano für weitere Projekte verpflichtet was ihn zum permanenten Gast machte bevor er die Position des Chefdirigenten übernahm. Das 47. Festival Ludwig van Beethoven im Jahr 2011 wurde am 26. Mai unter der Leitung von **Randall Craig Fleischer** und der Mitwirkung der Solisten des Broadway Theatres New York **Christiane Noll, Debbie Gravitte** und **Doug LaBrecque** eröffnet. Es bot dem Publikum unter dem Motto **Bravo Broadway!** ein außergewöhnliches Programm. Es wurden Musical Highlights aus *My Fair Lady*, *West Side Story*, *Funny Girl*, *Phantom of the Opera*, *Jesus Christ Superstar*, *Wizard of Oz*, *Mamma Mia*, *Les Misérables*, *Hair*, *Cats* und anderen gegeben. Im Herbst 2011 fanden weitere Tourneen mit Solist **Pavel Šporcl** und der Band **Romano Stilo** unter dem Dirigat von **František Drs** statt. Mit diesem Konzertprogramm unter dem Namen *Gipsy Way Orchestral* feierte das Orchester mit Ihren Gästen große Erfolge in fünf verschiedenen Tschechischen Städten.

Seit **Alfonso Scarano** seit dem Jahr 2012 als dauerhafter Gastdirigent nach Teplice kam, ergaben sich viele neue Konzertreisen. So kam beispielsweise ein Vertrag mit **Italconcert Genova** zustande, woraus eine Tournee in acht Italienischen Städten resultierte. Im Januar desselben Jahres fand der **Erste Kur-Ball** statt, der von der Nordböhmisches Philharmonie Teplice mitorganisiert wurde. Neben den Philharmonikern und Dirigent Charles Olivieri-Munroe traten ebenso bekannte Sänger und Gruppen wie **Josef Vojtek, Kamil Strihavka** und **Ondřej Ruml** auf. Die Schauspielerin **Tereza Kostková** führte durch diesen Abend. Der Ball wurde mit viel positiver Resonanz von allen Besuchern aufgenommen. Die Organisatoren haben daher beschlossen, diese erfolgreiche Veranstaltungen in den kommenden Jahren weiter zu führen.

Neben den Abonnementkonzerten in Teplice wurde am 19. Februar ein prestigeträchtiges Konzert im Spanischen Saal der Prager Burg mit **Pavel Šporcl** als Solist ausgerichtet sowie ein Konzert am 11. März, das im Tschechischen und Slowakischen Fernsehen unter der Leitung von Charles Olivieri-Munroe live übertragen wurde. Die Veranstaltung fand im Rahmen der 12. European TREBBIA Preisverleihung im Prager Gemeindehaus statt.

Der Hauptgast des 48. Festivals Ludwig van Beethoven im Jahr 2012 war der hervorragende spanische Gitarrist **Carlos Piñana**, der unter dem Dirigat von **Alfonso Scarano** seine eigene Komposition *Cuidado de una Esencia* für Gitarre, Schlagzeug und Orchester aufführte. Solist war der renommierte Percussionist **Miguel Ángel Orengo**. Insgesamt fanden 19 Konzerte in 8 Städten statt. Das letzte Konzert wurde vom Tschechischen Rundfunk für sein Archiv aufgenommen und erst später im Sender Vltava ausgestrahlt.

In der Sommersaison wurden mehrere Konzerte von der **European Music Academy** ausgerichtet, unter anderem Mozarts *Così fan tutte*. Spieltorte waren **Teplice**, Schloss **Konopiště** und das Theater in **Karlsbad**. Neben zwei Konzerten im Prager Gemeindehaus und mehreren Sommerkonzerten im Gartenhaus Teplice, war das Orchester am 22. August Partner und Gastgeber für die **Classic Rock Tour 2012**. Das Konzert spielte im Kulturhaus Teplice. Im Rahmen dieses außergewöhnlichen Programms wurde den Zuhörern ein Querschnitt beide Genres geboten und bekannte klassische Werke verschiedenen Rockarrangements gegenübergestellt. So zum Beispiel Wagners *Walkürenritt*, Strauss' *Also sprach Zarathustra*, Liszts *Ungarische Rhapsodie* und aus dem Rockgenres *Bohemian Rhapsody* von Queen sowie Werke von Kaschmir von Led Zeppelin. Die zahlreichen an diesem Projekt beteiligten Interpreten stammen aus verschiedenen Ländern. Der amerikanische Dirigent **John Axelrod** leitete dieses Konzert. Solisten waren der panamaische Bariton **Nmon Ford**, Gewinner von zwei Grammy Awards, der belgische Popstar **Patsy Blackstone**, die Gitarristen **Bert Verschueren** und **Tom Willems**, der Bassist **Herwig Scheck**, Schlagzeuger **Bram Raeymaekers**, der Arrangeur und Oboist **Christophe Patrix** aus Frankreich sowie der Tschechische Chor **Gemischter Chor Kühn**.

Nach 15 Jahren sehr erfolgreicher Zusammenarbeit mit Charles Olivieri-Munroe als Chefdirigent, was einen beispiellosen Zeitraum in der Geschichte Tschechischer Philharmonieorchester darstellt, war es an der Zeit eine Veränderung vorzunehmen. Der Wechsel war nicht durch Unzufriedenheit seitens des Orchesters oder des Publikums zu begründen, sondern vielmehr waren Dirigent und Orchestermanagement 2012 darüber eingekommen, die Zusammenarbeit neu zu skizzieren und andere künstlerische Ideen zu entwickeln. Beide waren sich einig, dass die Nordböhmisches Philharmonie von September 2013 einen neuen künstlerischen Leiter bekommen soll und Charles Olivieri-Munroe zum Ehren-Chefdirigent ernannt wird. So behielt er sein Engagement in Teplice bei, wenn auch mit weniger Konzerten als zuvor. Im gleichen Zeitraum entstand durch die Verbindung von Charles Olivieri-Munroe und der japanischen Agentur **Dentsu Music and Entertainment Tokyo** die Asientournee im Herbst 2013. Es fanden zahlreiche, prestigeträchtige Konzerte unter dem Titel **Toyota Classic Tour** statt, welche von dem gleichnamigen Autohersteller für dessen japanische Partner organisiert wurden. Seit 1990 gastierten berühmte Ensembles bei der Toyota Classic Tour, so zum Beispiel das New York Symphonic Ensemble, das Royal Swedish Chamber Orchestra, das Nagoya Philharmonic Orchestra, das London Festival Orchestra und das Royal Philharmonic Concert Orchestra. Die administrativen Vorbereitungen dieser Tour haben einen Zeitraum von etwa eineinhalb Jahren in Anspruch genommen.

Die Monate April bis August 2013 waren durch Teilnahme an vielen großen Festivals geprägt. So eröffnete die Nordböhmisches Philharmonie zum Beispiel das **Josef Suk Frühlingfestival in Benešov** am 25. April unter der Leitung von **Norbert Baxa**. Am 30. Mai spielte sie beim **Festival Mahler – Jihlava Musik der Tausend** unter dem Dirigat von **Alfonso Scarano**. Außerdem war sie Gast beim **Musikfestival Martinů in Polička** am 19. Mai 2013, wobei insbesondere die Zusammenarbeit mit dem uruguayischen Dirigenten **Roberto Montenegro** hervorzuheben ist. Diese Zusammenarbeit war ausschlaggebend für die im Jahr 2017 geplante Konzertreise nach Südamerika. Am 11. Juni war sie zu Gast beim **Musikfestival von Antonin Dvořák** in Příbram, gemeinsam mit Dirigent **Jan Talich**.

Beim **Festival der verbotenen Musik in Terezín** unter der künstlerischen Leitung von **Bohuslav Rattay** war das Orchester am 16. Juni zu hören. Am 21. Juni, beim Festival **Opernwoche in Kutná Hora** spielten sie unter der Leitung von **František Drs** gemeinsam mit den Solisten **Pavel Šporcl** und **Felix Slováček Junior**. Zum Abschluss dieser Sommersaison nahmen sie am 2. August am **Internationalen Musikfestival Český Krumlov** mit Charles Olivieri-Munroe und dem exzellenten Klaviervirtuosen **Kun-Woo Paik** teil.

Die Konzertsaison 2013-2014 wurde mit einem Konzert unter der Leitung des neuen Chefdirigenten Alfonso Scarano eröffnet der zugleich das Programm für die gesamte Saison erstellt und zahlreiche Solisten eingeladen hat. Seiner Einladung folgten unter anderem die Sänger **Aleš Briscein**, **Roman Janál** und **Barbora Polášková**, die Pianisten **Vittorio Bresciani**, **Andre Gallo**, **Romano Frič** und **Renata Fričová**, die Violinisten **Ivan Ženatý** und **Bohuslav Matoušek**, die Cellisten **Jan Páleníček** und **Jiří Bárta**, die Bratschistin **Jitka Hosprová** und die Harfenist **Jana Boušková**. Es wurde vereinbart, dass Scarano sieben Abonnementskonzerte dirigieren wird, der Ehren-Chefdirigent Charles Olivieri-Munroe vier und die verbleibenden sechs Konzerte von Gastdirigenten geleitet werden: **Radek Baborák**, **Zbyněk Müller**, **Petr Altrichter**, **Russell Harris**, **Michael Roháč** und **Alejandro Sanchez-Navarro**.

Im November 2013 fuhr das Orchester auf eine zweiwöchige Konzertreise, die **Toyota Classics Tour** nach Asien, die von der japanischen Agentur **Dentsu Music and Entertainment Tokyo** organisiert wurde. Solist bei der ganzen Tournee war der ausgezeichnete spanische Trompeter **Manuel Blanco**. Geleitet wurden die Konzerte von Charles Olivieri-Munroe. Am 5. November fand die Auftaktveranstaltung im **Opernhaus Hanoi** statt, die der tschechische Botschafter in Vietnam, **Martin Klepetko**, beiwohnte. Am darauf folgenden Tag reiste das Orchester von Hanoi über Hong Kong in die kambodschanische Hauptstadt **Phnom Penh**, wo am 7. November in der **Chaktomuk Conference Hall** das zweite Konzert stattfand, welches von Mitgliedern der königlichen Familie besucht wurde. Das Programm, das aus Stücken von W. A. Mozart, J. Haydn, F. Mendelssohn-Bartholdy, A. Piazzolla, B. Smetana, A. Dvořák und V. Trojan bestand, wurde um zwei volkstümliche kambodschanische Nummern erweitert, *Le soir ou je t'ai Recontree* und *Phnom Penh*. **Norodom Sihanouk** war nicht nur der kambodschanische König, sondern ebenfalls auch Komponist, Autor, Regisseur und Schauspieler. Er war der Vater des jetzigen Königs von Kambodscha **Norodom Sihamoni**, der an der Akademie der musischen Künste Prag neben Musik und Theater ebenfalls Tanz studierte. Nach seinem Studium lebte er weitere 13 Jahre in Prag. Es folgte das nächste Konzert in Malaysia in Kuala Lumpur am 12. November in dem weltberühmten Konzertsaal **Dewan Philharmonic Petronas Kuala Lumpur**, welcher Sitz des Malaysian Philharmonic Orchestra ist. Die Patronanz für dieses Konzert übernahmen **Sharafuddina Idris Shah**, der Sultan des Bundesstaates Selangor, der ehemalige Malaysische Regierungsvorsitzende **Dr. Mahathir bin Mohamad** und der Präsident von Toyota Motor Asia Pacific **Hisayuki Inau**. In **Bandar Seri Begawan** wurde das vierte Konzert der Tournee im **Auditorium Arts Center** ausgerichtet, welches mit seiner beeindruckenden Konzerthalle, einer Kapazität von mehr als 700 Sitzplätzen und seiner ausgezeichneten Akustik zu einem der größten Kulturzentren in Brunei zählt. Dieses Konzert wurde bereits viele Monate zuvor in den Zeitungen Borneo Bulletin und Brunei Zeiten beworben. Nicht nur das Programm sondern auch die Geschichte der Nordböhmischen Philharmonie Teplice wurde hier mit einer umfangreichen Fotodokumentation vorgestellt. Das Konzert selbst wurde von einer Reihe prominenter Gäste besucht. Zu den wichtigsten zählte die Kronprinzessin von Brunei, dessen vollständiger Titel lautet **Duli Yang Mulia Teramo pāduke Seri Pengiran Anak Ister Sarah Salleh binti Pengiran Salleh Abdul Rahaman**. Das Jahr 2013 endete sehr ereignisreich, da sofort nach der Rückkehr aus Asien weitere Konzerte in Tschechien sowie im Italienischen **Modena** im **Teatro Luciano Pavarotti** folgten. Zusammen mit dem Militärorchester der Tschechischen Republik spielte das Orchester unter anderem Janáčeks Sinfonietta und Tschaikowskys Ouvertüre 1812 unter der Leitung von Chefdirigent Alfonso Scarano. Im Jahr 2014 entstanden neue Kontakte zu Konzertagenturen durch die eine schrittweise Erhöhung der Anzahl ausländischer und inländischer Konzerte erfolgte. Im Vergleich zum Vorjahr stieg die Zahl der Konzerte von 97 auf 111. Außerdem konnten neue Konzertprojekte realisiert werden. Die zweite Konzertsaison mit Chefdirigent Alfonso Scarano lief an und seine Arbeit, insbesondere in Hinblick auf Programmgestaltung und Saisonplanung, ergab wichtige Impulse für das Orchester. Es entstand die Idee, in einer Saison das komplette sinfonische Werk eines Komponisten aufzuführen.

So wurden in der kommenden Saison alle Sinfonien von Johannes Brahms und ein weiteres Jahr darauf alle Sinfonien Robert Schumanns aufgeführt. Die Programmgestaltung schenkte ebenfalls tschechischen Komponisten große Aufmerksamkeit, da das Jahr 2014 zum Jahr der tschechischen Musik erklärt wurde. Die bedeutendste Neuheit der Konzertsaison 2014-2015 war die Eröffnung eines neuen Abonnementzyklus für Kammerkonzerte. In Teplice fehlte ein umfassendes Angebot für Kammerkonzerte und die Ausweitung dieses Programms bereicherte zum einen das Publikum sowie die ausführenden Musiker zum anderen. Das Konzept der Kammerkonzerte bot den Mitgliedern der Nordböhmischen Philharmonie Teplice die Gelegenheit sich als Solokünstler zu profilieren. Seitdem finden die Konzerte dieses Abonnements jeden Mittwoch im schönen Ambiente des Gartenhauses Teplice statt und erwiesen sich bis heute als gute Ergänzung zu den anderen Abonnements. Seit Oktober 2014 hatte das Publikum somit die Möglichkeit aus einem großen Abonnementangebot zu wählen. Das Angebot umfasst insgesamt 24 Konzerte die in die beiden symphonischen Zyklen A und B mit 14 Konzerten, den Premium Zyklus C mit drei Konzerten und den Kammermusik Zyklus K mit sieben Konzerten aufgeteilt sind. Das Eröffnungskonzert mit dem Hornkonzert Nr. 1 von Richard Strauss, wurde am 2. Oktober unter Alfonso Scaranos Leitung und der Solistin **Kateřina Javůrková** eröffnet. In dieser Saison waren zahlreiche Solisten zu Gast, darunter **Gabriela Demeterová**, **Bohuslav Matoušek**, **Roman Janál**, **Alexander Ghindin**, **Václav Hudeček**, **Enrica Ciccarelli**, **Edoardo Zosi** sowie Gastdirigenten wie **Oliver Dohnanyi**, **Petr Vronský**, **Gudni Emilsson**, **Stanislav Vavřinek** und **Aldo Sisillo**.

Höhepunkt des Jahres 2014 und des Jahres der tschechischen Musik war ein Galakonzert in der O2-Arena in Prag, an dem Mitglieder aller professionellen Orchester der Tschechischen Republik teilnahmen, darunter ausgewählte Musiker der Nordböhmischen Philharmonie Teplice. Mehr als ein hundertköpfiges Orchester unter der Leitung von Dirigent **Jakub Hrůša** begleitete Weltsolisten wie **Eva Urbanová**, **Adam Plachetka**, **Ana Maria Martínez** und **Ramón Vargas**. Zum Programm zählten Arien und die Ouvertüren aus den Opern von Antonín Dvořák und Bedřich Smetana sowie Dvořáks Symphonie Nr. 9 in e-Moll „Aus der neuen Welt“.

Die wachsende Anzahl der Konzerte und der Ausbau der Konzerttätigkeit wurde im Jahr 2015 fortgesetzt. Zudem wurde ein neues Projekt in Form einer Kooperation zwischen dem Konservatorium in Teplice und der Nordböhmischen Philharmonie realisiert. Seit der Gründung dieser Musikschule im Jahr 1971 ist die gegenseitige Abhängigkeit beider Institutionen sehr eng. Philharmoniker arbeiteten als Lehrkräfte im Konservatorium und Abiturienten bekamen die Möglichkeit neben der Unterrichtstätigkeit an Musikgrundschulen oder der künstlerischen Ausübung in verschiedenen Instrumentalensembles vor allem auch in der Nordböhmischen Philharmonie Teplice eine Anstellung zu erhalten. Gegenwärtig sind mehr als die Hälfte der Mitglieder der Nordböhmischen Philharmonie Absolventinnen und Absolventen des Teplicer Konservatoriums. Um das Interesse der Studierenden zu wecken, wurde unter dem Titel **Orchesterakademie** ein Projekt ins Leben gerufen. Im Rahmen dieses Kurses haben die Studierenden die Möglichkeit, die Arbeit eines professionellen Orchesters kennenzulernen und können gleichzeitig künstlerische Erfahrungen sammeln. Diese Schülerpraktika wurden von April bis Juli 2015 mit Geldmitteln des Orchesters als Pilotprojekt durchgeführt. Die Nordböhmische Philharmonie Teplice schuf in jeder Instrumentengruppe Plätze, die mit ausgewählten Schülerinnen und Schülern der 4. bis 6. Jahrgänge des Konservatoriums besetzt wurden. Die Auswahl der Kandidaten wird von der betreuenden Lehrperson des Konservatoriums gemeinsam mit der jeweiligen Leiterin oder dem Leiter der entsprechenden Instrumentengruppe der Philharmonie durchgeführt. Die endgültige Genehmigung über die Auswahl der Schülerinnen und Schüler sowie der Konzerttermine wird von der Leitung des Orchesters vorgenommen. Bei diesem Prozedere nehmen sie an drei Proben teil und können anschließend, nach entsprechend positiver Beurteilung, beim Abschlusskonzert mitspielen. Das Konzertrepertoire wird bereits vor den Proben im Unterricht mit Lehrerinnen und Lehrern des Konservatoriums sowie mit Mitgliedern der Philharmonie, ihren Mentoren, erarbeitet. Während der Proben sitzen Schüler und Mentoren immer zusammen. In den Streichergruppen erweitern die Schülerinnen und Schüler die jeweilige Gruppe, in allen Bläsergruppen ersetzen sie ein entsprechendes Orchestermitglied.

Ein großer Vorteil für die Philharmonie besteht darin, das künstlerische Potential der jungen Musiker einzuschätzen und dadurch potenzielle zukünftige Mitarbeiter frühzeitig kennenzulernen. Außerdem wird durch die Mitwirkung vieler junger Musiker die Attraktivität des Orchesters für das Publikum angehoben. Neben dem Kennenlernen des professionellen Orchesterbetriebes haben die Studierenden des Konservatoriums die Möglichkeit namhafte Dirigenten und Solisten kennenzulernen und mit diesen auf höchstem Niveau zusammen zu arbeiten. Die Teilnahme an diesem Projekt eröffnet ihnen außerdem die Chance auf andere künstlerische Jobs oder weiterführende Ausbildungen. Das Projekt hat zudem den regionalen Vorteil, dass Arbeitsplätze mit ortsansässigen Personen besetzt werden können und die Region Ústí die Studierenden, die hier ausgebildet wurden, halten kann. Auf Grund der Nachfrage und des großen Interesses an der Orchesterakademie fanden 2016 im Rahmen dieses Projektes 36 Konzerte statt, im Jahr 2017 waren es schon 39. Die Teilnehmeranzahl stieg rasend an. Ein weiterer regionaler Vorteil besteht außerdem darin, dass die Region Ústí begann dieses Projekt mit eigenen Geldern zu fördern, wodurch die Weiterführung in den kommenden Jahren gesichert war. Bereits vor der Umsetzung der Orchesterakademie wurden ausgewählte Absolventen des Konservatoriums bei ihren Abschlusskonzerten von der Nordböhmisches Philharmonie Teplice begleitet. Dieses Projekt hat die Zusammenarbeit der beiden Institutionen zusätzlich gestärkt.

In der ersten Hälfte des Jahres 2015 fanden zahlreiche Konzertreisen vor allem in deutschen Städten wie **Berlin, Hamburg, Weimar, Frankfurt, Essen, Stuttgart, Magdeburg, Dresden, Düsseldorf, Zwickau, Chemnitz, Potsdam, Cottbus, Würzburg, Hildesheim, Leipzig, Bayreuth, Jena, Saarbrücken, Münster** und **Wiesbaden** statt, aber auch in den italienischen Städten **Udine** und **Treviglio**.

Das 51. Musikfestival Ludwig van Beethoven wurde am 28. Mai eröffnet. Mitwirkende waren Gesangsikonen, wie die deutsche Sopranistin Inga **Lisa Lehr**, die italienische Mezzosopranistin **Sara Allegretto**, der italienische Tenor **Daniilo Formaggio**, der amerikanische Bass **Eric Jordan** und der schwedische Pianist **Carl Petersson**. Gemeinsam mit dem Prager Philharmonischen Chor und der Nordböhmisches Philharmonie Teplice wurde unter der Leitung von Alfonso Scarano die Chorfantasie von Ludwig van Beethoven und Rossinis Stabat Mater aufgeführt. Im Rahmen des Festivals wurden dem Publikum fünf Sinfoniekonzerte und 13 Kammerkonzerte geboten, die in neun Städten der Region Ústí von Klášterec nad Ohří bis Děčín zu hören waren.

Am 17. September 2015 wurden unter dem Dirigat von Alfonso Scarano Mahlers Kindertotenlieder aufgenommen. Die entstandene CD wurde als Reputation für die Mezzosopranistin **Barbora Polášková** unter dem Titel „A Tribute to the Jewish Soul“ veröffentlicht. Es folgten Konzerte am 19. September im Prager Gemeindehaus unter der Leitung von **Hakan Sensoy** und am 30. September in der Dvořák-Halle des Prager Rudolfinums bei den Festspielen **Mladá Praha** mit Dirigent **Nicolas Ellis**. Am 8. Oktober erklang das Eröffnungskonzert der neuen Saison unter der Leitung des Chefdirigenten. Gemeinsam mit dem **Tschechischen Philharmonie Chor Brünn**, der Solisten **Sooyeon Kim** und **Barbora Polášková** war die Sinfonie Nr. 2 in c-Moll „Auferstehungssinfonie“ von Gustav Mahler zu hören. Im Rahmen der Saison wurden in weiteren Abonnement-Konzerten verschiedene Solisten präsentiert, zum Beispiel die italienische Geigerin **Francesca DeGo**, die Sopranistin **Anna Ryan** und **Sonja Godarska**, Flötist **Antonio Amenduni**, die tschechischen Künstler **Pavel Šporcl**, **Jitka Hosprová**, **Petr Nouzovský**, **Kristina Fialová**, **Ivan Ženatý**, **Tomáš Víšek**, **Kateřina Englichová**, **Michaela Fukačová** und **Milan Al-Ashhab**. Als Gastdirigent kamen **Claudio Cohen** aus Brasilien, **Alfredo Sorichetti** aus Italien, **Ronald Zollman** aus Belgien und **Noam Zur** aus Israel nach Teplice. Die einzige tschechische Dirigentin war **Miriam Němcová**, die mit Liedern von Karel Kryl ein Programm unter dem Titel SALOME gestaltete.

Zusätzlich war ein Konzert am 21. Oktober im Nordböhmisches Theater in Ústí nad Labem unter der Leitung von Dirigent **Jiří Knotte** zu hören. Es war das Eröffnungskonzert der 17. Tage der tschechischen und deutschen Kultur, wo die Philharmoniker mit dem Ensemble **Stilbruch** zusammenarbeiteten. Es handelte sich um ein außergewöhnliches Projekt, bei dem Elemente des akustischen Pop-Rock mit klassischer Musik verbunden wurden. Im Rahmen dieses Festivals fand am 18. November ein Konzert mit Ekkehard Klemm in **Dresden** und einen Tag später in **Teplice** statt. Bei beiden Konzerten wurden Werke von Antonín Dvořák, Leoš Janáček und Ludwig van Beethoven aufgeführt.

Neben den traditionellen Neujahrskonzerten in Teplice und im Prager **Rudolfinum** im Jahr 2016, fanden weitere Konzertreisen in den deutschen Städten **Bautzen, Gera, Halle, Hoyerswerda, Nürnberg, Chemnitz, Potsdam, Zwickau, Saarbrücken, Ballenstedt, Cottbus** und **Leipzig** statt. Ein interessantes Projekt mit einem Konzert im **Münchner Gasteig** wurde von der Agentur **Alegria Konzert** organisiert. In einer Nachmittags- und einer Abendvorstellung wurde der Film Fluch der Karibik gezeigt. Die Musik spielte die Nordböhmisches Philharmonie Teplice live unter der Leitung von **Christian Schumann**. Es folgten weitere Konzerte mit Ravels Bolero und Orffs Carmina Burana in der **Philharmonie Essen, Tonhalle Düsseldorf, Prager Gemeindehaus, DRFG Arena Brünn**, die **Jahrhunderthalle Frankfurt, Tempodrom Berlin** und die **Laeiszhalle in Hamburg**. In jedem Jahr wird eines der Abonnementkonzerte der Philharmonie vom Tschechischen Rundfunk mitgeschnitten, so auch in diesem Jahr. Es wurde das Konzert vom 14. April mit Chefdirigent Alfonso Scarano und den Solisten **Antonio Amenduni** und **Kateřina Englichová** ausgewählt. Das Programm setzte sich aus der Sinfonie Nr. 3 für zwei Orchester von Johann Christian Bach, das Konzert für Harfe und Flöte in C-Dur von Wolfgang Amadeus Mozart und Borodins Sinfonie Nr. 2 in h-Moll zusammen. Das Eröffnungskonzert des 52. Musikfestival Ludwig van Beethoven am 26. Mai desselben Jahres lief unter dem Titel James Bond Music. Dieses Programm wurde bereits im vorherigen Jahr in Český Krumlov von der Nordböhmisches Philharmonie mit dem Dirigenten **Randall Craig Fleischer** aufgeführt. Die Solisten waren Gäste der New York Broadway Theaters, **Debbie Shapiro, Capathia Jenkins** und **Hugh Panaro**. Das Festival umfasste insgesamt 19 Konzerte in zehn verschiedenen Städten. In dessen Rahmen wurde am 4. Juni ein Galakonzert mit dem Titel Vivat konzervatoř ausgerichtet, welches dem 45. Jahrestag des Teplicer Konservatoriums gewidmet war. Zu diesem Ereignis präsentierte sich nicht nur das Sinfonieorchester des Konservatoriums Teplice sondern ebenfalls die **All Stars Big Band** unter der Leitung von **Tomáš Čistěcký**. Ein Abschlusskonzert am 23. Juni, bei dem die Nordböhmisches Philharmonie Teplice und Alfonso Scarano mit dem Sänger **Štefan Margita** zu hören waren, rundete das Programm ab.

Die Abonnementkonzerte der neuen Saison 2016-2017 wurden am 6. Oktober 2016 mit Chefdirigent Alfonso Scarano eröffnet. Sie spielten Schostakowitschs Symphonie Nr. 7 in C-Dur „Leningrad“. In den acht Monaten darauf folgten zahlreiche Solokonzerte mit internationalen Künstlern, darunter die Pianisten **Kasparas Uinskas, Jan Simon** und **Marie Al-Ashhabová**, die Cellisten **Eduard Šístek** und **Alexander Hülshoff**, der Gitarrist **Saša Dejanović**, der Trompeter **Sergej Nakariakov**, die Klarinetten **Claudio Mansutti** und **Milan Řeřicha**, die Flötistin **Jae-A Yoo**, der Fagottist **Paolo Calligari**, die Violinisten **Václav Hudeček** und **Jiří Vodička**, der Organist **Jaroslav Tůma**, die Sänger **Gabriela Beňačková, Andrea Kalivodová, Jakub Pustina** und **Zdeněk Plech** sowie der Balalaikaspieler **Andrej Gorbačev**. Außerdem wurde die Akkordeonistin **Libuše Šperková**, welche Mitglied des Orchesters ist, als Solistin eingesetzt. Auch der Philharmonische Chor Brünn war erneuter Gast im Kurort. Zu den Gastdirigenten zählten **Zbyněk Müller, Tomáš Brauner, Ender Sakpinar, Jiří Knotte** und **Jean-Luc Tingaud**.

Im Herbst 2016 kam es zu einer signifikanten Veränderung. Nach Rücksprache mit dem künstlerischen Leiter Alfonso Scarano wurde gemeinsam entschieden, dass die folgende Saison 2017-2018 seine letzte Spielzeit mit der Funktion des Chefdirigenten sein soll. In den darauffolgenden sechs Monaten wurde nach einem Nachfolger gesucht. Nach langen Verhandlungen wurde im März 2017 vereinbart, dass ab 1. September 2018 der bekannte Dirigent **Petr Vronský** – ehemaliger Chefdirigent der Mährischen Philharmonie Olomouc – neuer musikalischer Leiter der Nordböhmisches Philharmonie Teplice wird.

Anfang Oktober 2016 erhielt das Orchester vom uruguayischen Dirigenten **Roberto Montenegro** das Angebot einer Konzertreise nach Südamerika. Im Gegensatz zu anderen Konzertreisen, die auf Grund des finanziellen und organisatorischen Aufwandes mehrere Jahre im Voraus geplant werden, wurde dieses Angebot bloß sechs Monate vor dem geplanten Reisetern unterbreitet. Diese sehr kurze Vorlaufzeit stellte die Orchesterleitung bei der Erledigung aller notwendigen Formalitäten vor eine große Herausforderung und brachte eine schwierige Entscheidung mit sich. Die Planung und finanzielle Abwicklung der Konzertreise 2013 nach Asien hingegen, war bereits fünf Monate vor Antritt der Resie abgeschlossen.

Die Möglichkeit eine Südamerikatournee anzutreten war zugegeben ein besonders interessantes Angebot, so dass es kurzfristig zu unverbindlichen Planungsgesprächen mit der argentinischen Künstleragentur **Arte Producciones Buenos Aires** kam. Zunächst bestätigten sich allerdings die Befürchtungen. Die Konzertreise war für mehrere lateinamerikanischen Länder geplant, darunter jeweils ein Konzert in den argentinischen Städten Buenos Aires, Rosario, San Juan und Córdoba, in Santiago de Chile, in Guayaquil (Ecuador), in Bogota (Kolumbien), in Lima (Peru) und zwei Konzerte in Montevideo und Punta del Este (Uruguay). Der Entwurf für das Konzertprogramm sah einen großen Orchesterapparat mit anspruchsvollen Werken von Brahms, Dvořák, Beethoven und Chopin vor. Auf Grund der finanziellen Möglichkeiten musste seitens des Orchestermanagements die Anzahl der Konzerte, die Besetzung des Orchesters und somit auch das Programm angepasst werden. Nach gründlicher Abwägung aller Details wurde seitens des Orchesters entschieden, das Angebot vorläufig anzunehmen und weitere Einzelheiten der Tour zu besprechen. Zum Jahreswechsel 2017 konzentrierte wurde der Fokus deutlich auf die Planung der Konzertreise gelegt, obwohl der tatsächliche Antritt der Reise noch nicht sicher war. Zu diesem Zeitpunkt rechnete man in Südamerika bereits fest mit dem Erscheinen des tschechischen Orchesters, denn die Konzerte wurden auf diversen Internetseiten, unter anderem mit Bildern des Orchesters, schon beworben, obwohl es noch keinen unterschriebenen Vertrag gegeben hat. Da es noch keine finanzielle Absicherung des Projekts gab, konnten zu Beginn des Jahres noch keine Flüge gebucht werden. Der endgültige Vertrag mit der argentinischen Künstleragentur wurde am 17. Januar 2017, drei Monate vor dem Beginn der Konzertreise, unterschrieben. Auf Grund der kurzfristigen Planung mussten alle Kosten aus dem Budget des Orchesters im Voraus bezahlt werden. Die endgültige Zahl der Konzerte wurde letztendlich auf fünf reduziert. Das Programm wurde so angepasst, dass es der Nordböhmischen Philharmonie eine zweiteilige Besetzung ermöglichte. Demnach reiste ein Teil des Orchesters nach Südamerika und die übrigen Mitglieder konnten weitere Konzertverpflichtungen in Europa wahrnehmen.

Am 15. April 2017 flogen insgesamt 51 Mitglieder des Orchesters von Prag über Rom und Buenos Aires nach Santiago de Chile, um dort ihr erstes Konzert anzutreten. Nach einer Reise von 26 Stunden, mit 19 Stunden reiner Flugzeit, begann die erste südamerikanische Konzertreise der Nordböhmischen Philharmonie Teplice. **Magdaléna Jenčíková** ist für das Orchester als Tourmanagerin mitgereist und trug die Verantwortung für die Organisation vor Ort, den Transport, die Unterkünfte und finanzielle Angelegenheiten. Nach Zoll- und Passkontrollen wurden die 51 Musikerinnen und Musiker von **Damián Rovner** von der argentinischen Künstleragentur Arte Producciones Buenos Aires begrüßt. Nach zwei Tagen interkontinentaler Reise des Orchesters trafen die Musikerinnen und Musiker sowie der Solopianist **Martin Kasík** zum ersten Mal den uruguayischen Dirigenten **Roberto Montenegro**. Die Morgenproben für das erste Konzert wurden für die Öffentlichkeit zugänglich gemacht. Der Andrang war groß und das Auditorium füllte sich schnell. Das Konzert am 17. April 2017 war Teil des angesehenen Abonnements der CorpArtes Stiftung im Kulturzentrum CA660 Itaú CorpBanca **Santiago de Chile**. Es war das Eröffnungskonzert dieser sechs monatigen Saison, in der dem Chilenischen Publikum die Möglichkeit geboten wurde international renommierte Künstler wie Trevor Pinnock, Pinchas Zukerman, John Malkovich, das Orquesta Sinfonica Nacional de Chile, die Amsterdam Sinfonietta sowie die Ausstellung von Yoko Ono unter dem Namen Dream come true, zu erleben. Das Konzert wurde in den lokalen Medien und über zahlreiche Plakate und Werbebanner beworben. Auf dem Programm standen Variationen über ein Thema von Haydn von Johannes Brahms, sein Klavierkonzert Nr. 1 und seine 4. Sinfonie sowie die Overtüre und Furiant aus der Tschechischen Suite von Antonín Dvořák. Auffallend waren die Reaktionen der Zuhörer, deren großes Interesse der Herkunft und den Traditionen des europäischen Orchesters galt. Mit seinem typischen Charakter für dieses Land, strahlte die moderne Stadt Santiago de Chile eine angenehme Atmosphäre aus. Wieder ganz neue Eindrücke boten sich im 550 Kilometer entfernten San Juan in Argentinien wo das zweite Konzert geplant war. Die Reise dorthin wurde mit dem Bus fortgesetzt und führte das Orchester direkt über die Anden. Die argentinische Stadt San Juan war auf dieser Reise die kleinste Stadt, die das Orchester besucht hat. Das dortige Konzert fand am 20. April im **Teatro del Bicentenario San Juan** statt.

Es gehört zu dem neu errichteten Kulturzentrum, wo bereits viele Veranstaltungen abgehalten wurden Allerdings erklang mit dem Konzert der Nordböhmischen Philharmonie Teplice hier zum ersten Mal ein Sinfoniekonzert. Mit diesem Konzert wurde außerdem der neu erworbene Steinway Flügel eingeweiht, dem Pianist Martin Kasík die ersten Töne entlockte. Am darauf folgenden Tag trat das Orchester die nächste Reisetappe von 600 Kilometern nach Córdoba an, das im 16. Jahrhundert gegründet wurde. Das **Teatro Libertador General San Martín Córdoba**, ausgestattet mit über 1 000 Sitzplätzen und den Argentinern durch seine herausragende Akustik bekannt, ist das größte Theater der Stadt. Das europäische Orchester genoss große Aufmerksamkeit der einheimischen Konzertbesucher. Am 22. April spielte das Philharmonieorchester im ausverkauften Theatersaal das Klavierkonzert Nr. 1 von Johannes Brahms sowie seine Sinfonie Nr. 4. Das Konzert war äußerst erfolgreich und endete mit großem Beifall und stehenden Ovationen aus allen fünf Rängen des Hauses. Als Zugabe durfte sich das Publikum über das Stück Oblivion des einheimischen Komponisten Astor Piazzolla freuen. Die unglaubliche Atmosphäre trugen die begeisterten Zuhörer bis vor die Türen des Theaters hinaus, wo sich die Massen vom Theater bis zum Hotel zu einer Allee aufstellten und die Mitglieder des Orchesters mit Beifall überhäuften. Der nächste Aufenthaltsort war Rosario, das 400 Kilometer von Córdoba entfernt liegt. Das **Teatro El Círculo in Rosario** gehörte zur Kategorie historischer Gebäude in Argentinien. Auch hier erwartete das Orchester ein ausverkaufter Konzertsaal mit über 1 400 Besuchern. Der letzte Tag dieser Konzertreise, der 25. April 2017, war für das Orchester sehr strapazierend. Nach einer 300 Kilometer langen Reise von Rosario nach Buenos Aires, fand noch am selben Tag das abschließende Konzert im **Kulturzentrum Néstor Kirchner in Buenos Aires** statt. Unmittelbar nach dem Konzert musste das Orchester zum Flughafen um den Rückflug nach Europa anzutreten. Der moderne Konzertsaal in Buenos Aires besticht durch eine wunderbare Akustik und ist mit etwa 1 200 Besuchern komplett ausgelastet. Um den dichten Zeitplan und die Rückreise des Orchesters nicht zu gefährden, begann das Konzert bereits um 18 Uhr. Sie spielten hier das gleiche Programm wie in Rosario. Dieses Konzert wurde vom argentinischen Fernsehen aufgezeichnet. Um Mitternacht bestiegen Sie das Flugzeug zur Rückreise, welches sie von Buenos Aires nach Madrid und somit wieder auf europäischen Boden brachte. Am 27. April folgte der Weiterflug zum Prager Flughafen Vaclav Havel. Damit endete die Südamerikatournee für die Nordböhmische Philharmonie Teplice. Somit legte das Orchester innerhalb von zwei Wochen eine Strecke von 25 300 Kilometern in mehr als 33 Stunden Flugzeit zurück, davon 1 800 Kilometer mit dem Bus, spielte Konzerte in fünf lateinamerikanischen Städten vor etwa 6 000 Zuhörern und schuf ein deutliches Bewusstsein der europäischen und insbesondere der tschechischen Kultur in Chile und Argentinien. Diese Konzertreise lässt sich als besonders erfolgreicher Meilenstein in der Geschichte des Orchesters verzeichnen. Ein großer Dank gilt der Agentur Arte Producciones in Buenos Aires und insbesondere Dirigent Roberto Montenegro. In weiterer Zusammenarbeit wird eine Fortsetzung dieser Tournee oder eine Ausweitung in anderen Teilen der Welt angestrebt. Auch wenn die Planung dies bezüglich noch im Entstehen ist, setzt man auf Grund der Erfahrung mit diesem Projekt auf eine erfolgreiche Entwicklung in den kommenden Jahren.

Nach der Rückkehr aus Südamerika, gab die Nordböhmische Philharmonie – wieder in voller Besetzung – seine jährlichen Konzerte im Mai in der **Tonhalle Düsseldorf**, **Tempodrom Berlin** und der **Laeishalle Hamburg**. Der Stargast beim Eröffnungskonzert des 53. Musikfestival Ludwig van Beethoven im Jahr 2017 war der legendäre israelische Violinist **Shlomo Mintz**, der in diesem Jahr seinen 60. Geburtstag feierte. Am 25. Mai war er im Kulturhaus Teplice nicht nur auf der Geige zu hören, sondern trat auch als Dirigent in Erscheinung. Zunächst dirigierte er Teile aus Violinkonzerten von Jean Sibelius, Antonín Dvořák und Peter Iljitsch Tschaikowsky. Weiterer Programmpunkt war Johann Sebastian Bachs Konzert für zwei Violinen in d Moll, welches er gemeinsam mit den Meisterkursteilnehmern **Elena Tanski**, **Milan Al-Ashhab**, **Ludmila Pavlová** und **Eva Schäferová** interpretierte. Zum Abschluss spielte er mit dem südkoreanischen Cellisten **Meehae Ryo** unter der Leitung von Charles Olivieri-Munroe das Konzert für Violine und Violoncello in a-Moll von Johannes Brahms. Das Festival präsentierte in insgesamt 17 Konzerten in acht verschiedenen Städten mehr als 200 Künstler aus 12 Ländern: Israel, Brasilien, Südkorea, Russland, Estland, Belgien, Deutschland, die Slowakei, Japan, Spanien, Italien und die Türkei.

In der neuen Konzertsaison 2017-2018 wurden eine Reihe bedeutender Künstler aus der ganzen Welt präsentiert. Zu diesen zählen Cellistin **Camille Thomas** aus Frankreich, die Pianistinnen **Jitka Čechová** und **Lenka Korbelová**, Bariton **Filip Bandžak**, die Violinisten **Ivan Ženatý** und **Roman Patočka**, Klarinettenist **Calogero Palermo** aus Italien, Trompeter **Ondřej Jurčeka**, Oboist **Vilém Veverka**, der Viola d'amore Spieler **Daniel Fradkin** aus Israel, Tenor **Marco Ciaponi** aus Italien sowie die Dirigenten **Petr Altrichter**, **David Švec**, **Marko Ivanovič** und **Tomáš Koutník**.

Auftakt des Jahres 2018 waren die Neujahrskonzerte am 1. Januar in Teplice und am 3. Januar im Prager Gemeindehaus. In den zwei darauffolgenden Monaten fanden die jährlichen Konzerte in den deutschen Städten **Chemnitz**, **Bautzen**, **Nürnberg**, **Hoyerswerda**, **Cottbus**, **Potsdam**, **Leipzig**, **Zwickau**, **Kirschau** unter dem Dirigat von **Norbert Baxa** statt. Am 16. Februar war in der **Stadthalle Chemnitz** ein interessantes Konzertprojekt zu erleben. Der renommierte Komponist **Patrik Bishay** arrangierte einige Nummern der 1980 gegründeten deutschen **Rockband Böhse Onkelz**, die bis zu ihrer Auflösung im Jahr 2005 Konzerthallen mit Zehntausenden Zuhörern füllten. Bis heute hat die Gruppe eine hunderttausendfache Angerhängerschaft in ganz Deutschland. Das Konzert fand sowohl bei den Zuhörern als auch bei den Medien großem Anklang und wurde am 30. April in der **Stadthalle Rostock** und am 29. Juni im **Großen Garten Dresden** wiederholt.

Am 10. Mai 2018 fand das Abschlusskonzert der Konzertsaison 2017-2018 im Konzertsaal des Kulturhauses Teplice statt, welches gleichzeitig das letzte Konzert für Alfonso Scarano als Chefdirigent der Nordböhmisches Philharmonie Teplice war. Die fünfjährige Zusammenarbeit mit dem Dirigenten war durch viele positive künstlerische Impulse und neue innovative Projekte geprägt. Scarano zeichnete sich besonders durch seine schnelle und zugleich effektive Arbeit mit dem Orchester aus und wurde als Dirigent sehr geschätzt. Er war in der Lage auch komplexeste Werke internationaler Komponisten mit dem Orchester auf höchstem Niveau zu erarbeiten. Nach seinem Engagement in Teplice nahm er die Position des Chefdirigenten des Thailand Philharmonic Orchestra in Bangkok an. Die Fortsetzung der Zusammenarbeit ist auch für die kommenden Jahre geplant, insbesondere bei ausländischen Konzerten.

Vom 16. bis 19. Mai fanden vier Konzerte in den deutschen Konzertsälen der **Tonhalle Düsseldorf**, **Glocke Bremen**, **Laeishalle Hamburg** und **Tempodrom Berlin** statt. Am 24. Mai startete das 54. Musikfestival Ludwig van Beethoven mit dem herausragenden koreanischen Pianisten **Kun-Woo Paik**. Unter der Leitung von **Petr Vronský** wurde Beethovens Klavierkonzert Nr. 5 in Es-Dur und Dvořáks Symphonie Nr. 9 „Aus der Neuen Welt“ gespielt.

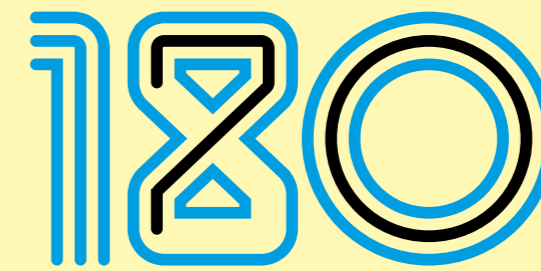
Mit der neuen Konzertsaison die im September 2018 startete, verzeichnete die Nordböhmisches Philharmonie Teplice einen weiteren Meilenstein in ihrer Geschichte. Nach 21 Jahren künstlerischer Leitung von Dirigenten ausländischer Nationalität, übernahm nun der Tscheche **Petr Vronský** die Leitung des Orchesters. Er ist Absolvent der Akademie der musischen Künste in Prag und außerdem Dozent an der Janáček Akademie für Musik und Darstellende Kunst Brünn. Er war Chefdirigent der Philharmonie Brünn (1983-1991), der Janáček Philharmonie Ostrava (2002-2005) und der Mährischen Philharmonie in Olomouc (2005-2018). Obwohl er seine künstlerische Tätigkeit bisher überwiegend im mährischen Raum ausübte, ist er mit Böhmen und unserer Region dennoch verbunden, da er seit 1974 für fünf Spielzeiten künstlerischer Leiter der Oper in Ústí nad Labem war. Petr Vronský ist regelmäßiger Gast bei führenden Orchestern auf der ganzen Welt, wie dem Antwerp Symphony Orchestra, den Berliner Synchronikern, dem Istanbul Devlet Senfoni Orkestrası, dem Tokyo Metropolitan Orchestra, der Philharmonie von Rio de Janeiro, dem Münchner Rundfunkorchester, den Sankt Petersburger Philharmonikern und viele andere. Bereits im September 2017 ist die Orchesterleitung an ihn herangetreten, um für die Konzertsaison 2018-2019 ein Programm zu entwerfen. Innerhalb eines halben Jahres war die komplette Planung abgeschlossen und das Programm konnte den Abonnenten präsentiert werden. Petr Vronský setzte bei der Besetzung der Solisten und Gastdirigenten sowie in der Auswahl des Programms einen deutlichen Schwerpunkt auf tschechische Interpreten und Komponisten, wenn auch selbstverständlich internationale Gäste und Kompositionen nicht fehlen durften.

In dieser Saison, von Oktober 2018 bis Mai 2019, finden 17 Sinfoniekonzerte und sieben Kammerkonzerte statt, die neben ihren beiden künstlerischen Leitern Petr Vronský und Charles Olivieri-Munroe von den Gästen **Stanislav Vavřínek**, **Marek Štílec**, **Gerd Müller-Lorenz**, **Roberto Montenegro** und **Ronald Zollman** geleitet werden. Als Solisten darf die Nordböhmisches Philharmonie Teplice die Violonisten **Pavel Šporcl**, **Bohuslav Matoušek**, **Eduard Kollert** und **Elena Tanski**, die Pianisten **Jiří Kollert**, **Karel Košárek**, **Terezie Fialová**, **Jan Vojtek** und **Andrew von Oeyen**, die Akkordeonistin **Marcela Halmová**, Fagottist **Marceau Lefevre**, Gitarrist **Łukasz Kuropaczewski** und die Hornistin **Zuzana Rzounková** begrüßen. Desweiteren darf sich das Publikum auf die beiden großartigen tschechischen Chöre **Prager Philharmonischer Chor** und **Tschechischer Philharmonischer Chor Brünn** freuen. Im Rahmen der Saison werden wie bereits erwähnt, vor allem Werke tschechischer Komponisten dargeboten, zum Beispiel von Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Leoš Janáček, Vítězslav Novák, Bohuslav Martinů sowie Werke des 20. Jahrhunderts wie von Václav Riedlbauch, Jaroslav Křička, Václav Trojan und Petr Eben. Internationale Kompositionen sind durch Richard Strauss, Richard Wagner, Jean Sibelius, Robert Schumann, Johannes Brahms, Anton Bruckner, Gustav Mahler, Albert Roussel und anderen vertreten.

Neben der Neubesetzung des Chefdirigenten und einer damit sehr bedeutenden Veränderung für das Orchester, waren im Herbst 2018 noch andere Höhepunkte zu erleben. Anlässlich des 100. Jahrestages der Gründung der Tschechoslowakei spielte die Nordböhmisches Philharmonie Smetanas Mein Vaterland. Außerdem wurde ein Galakonzert am 15. November dem 180. Jahrestag des im Jahr 1838 gegründeten Orchesters gewidmet. Gleichzeitig ist in diesem Jahr das 70-jährige Jubiläum der Neugründung des Orchesters nach dem zweiten Weltkrieg. Die musikalische Leitung des Galaabends teilten sich die Dirigenten **Tomáš Koutník**, **Charles Olivieri-Munroe** und **Petr Vronský**. Bei diesem Konzert waren neben langjährigen Abonnenten und hochrangigen Persönlichkeiten aus der Politik ebenfalls Sponsoren und Kooperationspartner der Nordböhmisches Philharmonie Teplice anwesend. Das Programm bot den Zuhörern Werke von Tschaikowski, Dvořák sowie anderen tschechischen und internationalen Komponisten. Die Nordböhmisches Philharmonie Teplice erzielte mit diesen zwei großen Jubiläen einen gelungenen Auftakt für eine erfolgreiche musikalische Arbeit in den kommenden Monaten und Jahren. Im Jahr 2019 ist eine Konzertreise nach Italien unter der Leitung von **Alfonso Scarano** mit 15 Konzerten in **Milano**, **Torino**, **Bari** sowie den sizilianischen Städten **Palermo** und **Messina** geplant. Es sind bereits andere Konzertreisen in außereuropäischen Ländern geplant, die vom Orchester bislang noch nicht besucht wurden. Damit zeichnen sich bereits jetzt neue Kapitel in der langen Geschichte des Orchesters ab und damit wird die traditionsreiche und wertvolle Arbeit seit der Gründung 1838 fortgesetzt. Angefangen mit einer bescheidenen Anzahl von Musikern, hat sich das einstige Bäderorchester zu einem professionellen Klangkörper und einer repräsentativen Institution nicht nur für Teplice, sondern auch für die Region Ústí und der gesamten Tschechischen Republik mit einer großen Anzahl nationaler und internationaler Konzerte etabliert. Es verfügt über eine hervorragende Ausstattung, genießt hohes künstlerisches Ansehen und wird durch seine Sponsoren, Kooperationspartner und nicht zuletzt durch die zahlreichen Abonnenten unterstützt, die gemeinsam mit einheimischen Zuhörern und zahlreichen Gästen das Konzertangebot im Kulturhaus Teplice, der wunderschönen Konzerthalle und dem Sitz des Orchesters zu 95 % auslasten.

Faktografie

SINCE 1838

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice Since 1838

Severočeská filharmonie Teplice v datech / Chronology of the North Czech Philharmonic Teplice
Die Nordböhmisches Philharmonie Teplice in Daten

- 1802** první zmínka o koncertech v teplických lázních
1825 21. června v Teplicích koncertuje houslista Josef Slavík
1828 zemské prezidium doporučilo vytvoření stálé hudební společnosti - orchestru (Bademusikgesellschaft), za jeho ředitele navrhl Josepha Rohna
1829 v lázních působí dva sezonní orchestry - v Šanově a v Teplicích
1831 25. února zemské prezidium vyneslo rozhodnutí k financování orchestru
1837 teplický koncert Henriho Vieuxtempse
1838 9. dubna Zemské prezidium v Praze adresuje litoměřickému krajskému úřadu dopis s doporučením vzniku orchestru v Teplicích a jeho organizačním zajištění
14. dubna litoměřický hejtman adresuje dopis teplickému magistrátu s podrobnými podmínkami činnosti nového orchestru a doporučením spojení orchestrů v Teplicích a Šanově
květen novým ředitelem orchestru se stává Karl Schmit
1838 20. července v Teplicích koncertuje Charles de Bériot
1848 Karla Schmita střídá ve funkci kapelníka Franz Lagler
1861 1. května začínají vycházet teplické noviny Teplitz-Schönauer Anzeiger
1864 přichází nový kapelník Hans Schöttner
1869 orchestr má nově 32 členy
1870 na místo kapelníka přichází Carl Peters
1874 otevřeno nové teplické divadlo se souborem operním, operetním a činoherním, orchestr se výrazně rozšířil a zahájil své celoroční působení
1878 zavedeny celoroční abonentní koncerty
1886 Carla Peterse střídá na místě šéfdirigenta Karl Wosahlo
1890 postaven nový koncertní pavilon v Šanově
1895 Teplice a Šanov se sloučily v jedno město
1898 do funkce šéfdirigenta je jmenován ze 174 uchazečů Franz Zeischka
1899 orchestr se rozšiřuje na 48 stálých hudebníků, při náročném dramaturgii se rozšiřuje až na 90 hudebníků
1899 9. března orchestr doprovází klavíristu Feruccia Busoniho
1899 15. listopadu orchestr doprovází klavíristu Eugena d'Alberta
1900 13. prosince orchestr doprovází houslistu Pabla de Sarasateho
1902 7. března orchestr doprovází houslistu Eugèna Ysaÿe
1903 9. února orchestr podruhé doprovází klavíristu Feruccia Busoniho
1904 21. listopadu orchestr doprovází houslistu Fritze Kreislera
1905 27. ledna orchestr diriguje Richard Strauss
1906 7. dubna orchestr diriguje Felix von Weingartner
na místo šéfdirigenta orchestru je jmenován Johannes Reichert
1909 26. listopadu orchestr doprovází violoncellistu Pablo Casalse
1910 10. ledna sólistou koncertu s orchestrem je opět Eugène Ysaÿe
1912 dirigentem opery se stal Siegfried Wagner, syn skladatele Richarda Wagnera
1919 požár teplického divadla
1922 přichází nový šéfdirigent Oscar Konrad Wille
1924 otevřeno nově postavené divadlo
1937 založen Klub přátel dobré hudby
1938 posledním šéfdirigentem jmenován Bruno Schestak
1945 uzavření německého divadla a ukončení činnosti lázeňského orchestru

- 1945 24. června** zahájena činnost nového souboru Divadla severu
1946 1. května lázeňskou sezonu zahájil Symfonický orchestr FOK s dirigentem Václavem Smetáčkem
1948 11. ledna Miloš Sedmidubský podal návrh na zřízení lázeňského orchestru
6. února schváleno založení nového orchestru
24. února konají se první konkurzy
1. března poprvé se schází 29 členů s hlavním dirigentem Milošem Sedmidubským
orchestr dostal název Městský lázeňský orchestr
25. dubna koná se první koncert
1. května šéfdirigentem jmenován Bohuš Slezák, druhým dirigentem Josef Vyskočil
1. června do funkce šéfa orchestru nastoupil Josef Hrnčíř
1. prosince orchestr přejmenován na Městský symfonický orchestr Teplice
1949 1. ledna ředitelem orchestru jmenován Miloslav Bervíd
1. května orchestr přejmenován na Krajský oblastní symfonický orchestr
1. srpna orchestr získává nové jméno Krušnohorská filharmonie, počet členů se zvýšil na 60
1. září odchází Josef Vyskočil a na jeho místo je jmenován Miroslav Lebeda
1951 1. února Miloslav Bervíd přebírá i místo ředitele orchestru
1. března název orchestru změněn na Krušnohorský symfonický orchestr
první koncertní zájezd mimo kraj do Pardubic, Náchoda a Hradce Králové
založena pravidelná kulturní akce „Teplické hudební léto“
1952 18. srpna Miroslav Lebeda odchází a na jeho místo nastupuje Josef Daniel
orchestr poprvé vystupuje v Praze
realizují se první výchovné koncerty
1955 otevřeno koncertní pódium na nádvoří teplického zámku
1956 poprvé se konají Dny Ludwiga van Beethovena
1. září do funkce uměleckého ředitele a šéfdirigenta jmenován Bohumil Berka
1957 18. června uzavřena spolupráce se Staatliches Kulturorchester v Pirně
12. srpna první zahraniční koncert orchestru v Pirně v tehdejší NDR
31. prosince odchází Josef Daniel
1958 na místo druhého dirigenta nastupuje Boris Masopust
1960 změna názvu orchestru na Severočeský symfonický orchestr
31. prosince odchází Boris Masopust
1961 1. ledna nastupuje dirigent Milivoj Uzelac a nový koncertní mistr Karel Šroubek
1962 1. března Milivoje Uzelace nahrazuje Josef Svoboda
1963 19. února Josef Svoboda tragicky umírá
1. dubna na místo druhého dirigenta nastupuje Martin Turnovský
1. listopadu na místo Martina Turnovského přichází Libor Pešek
1964 koná se první ročník Festivalu Ludwiga van Beethovena
1966 1. ledna nastupuje nový koncertní mistr Vlastimil Prosek
1967 na rybníku v Zámecké zahradě byla provedena Händelova Vodní hudba
1968 prezident republiky udělil orchestru státní vyznamenání Za vynikající práci
1969 odchází Libor Pešek a na jeho místo nastupuje Vladimír Válek
1970 byl dán do provozu nový pavilon pro kolonádní koncerty v šanovském parku
1971 31. srpna odchází druhý dirigent Vladimír Válek
Bohumil Berka odvolán ze všech funkcí
1972 1. října do funkce ředitele a šéfdirigenta jmenován Jaroslav Soukup
1973 zahájena rekonstrukce budovy SČSO Zahradního a plesového domu
1979 1. července název orchestru změněn na Severočeská státní filharmonie Teplice

- 1983** první zájezd do Španělska, třítydenní turné s deseti koncerty uskutečněn první ročník hudebního festivalu Šostakovičovy Teplice
- 1985** po třiceti letech působení v orchestru odchází dirigent Bohumil Berka druhé třítydenní turné do Španělska
1. září Jan Štván nastupuje jako druhý dirigent
1. října koncertním mistrem se stává Jan Jouza
- 1986** dva zájezdy do Itálie - na Sardinii a Sicílii
5. listopadu otevřen Dům kultury v Teplicích s novým koncertním sálem
- 1987** další zájezd na Sicílii
- 1988** **29. dubna** prezident republiky orchestru uděluje Řád práce nahrávka profilové gramodesky pro Panton
- 1989** **11. června** koncert SČSF ve vídeňském Musikvereinu
20. listopadu orchestr vstupuje do stávky, ruší koncerty a pořádá setkání s posluchači
1. prosince šéfdirigentem jmenován Jan Štván
- 1990** **1. května** prozatímním řízením SČSF je pověřen Petr Macek
1. června nastupuje druhý dirigent Jiří Kubík
1. září do funkce koncertního mistra nastupuje Nad'a Slavíčková
1. října ředitelem jmenován Tomáš Ondrášek
- 1991** **červen** zájezd do Itálie
červenec zájezd do Švýcarska
31. srpna odchází šéfdirigent Jan Štván
2. září nastupuje nový šéfdirigent Tomáš Koutník natáčení CD (Mozart, Beethoven) s dirigentem Andreasem Stöhrem
- 1992** **28. února** odchází ředitel Tomáš Ondrášek
1. března Tomáš Koutník přebírá i funkci ředitele
- 1993** odchází druhý dirigent Jiří Kubík
- 1994** nový název Severočeská filharmonie Teplice
5. září uskutečnil se koncert SČF a Petera Dvorského
- 1995** **1. prosince** nastupuje do funkce ředitele Jiří Malina
- 1997** vzniká Severočeský filharmonický sbor se sídlem v Liberci pro potřeby SČF
28. března křest kompletu 4 CD všech Schubertových symfonií
29. března SČF uskutečnila premiéru opery D. Kabalevského Colas Breugnon v německém Budyšině
30. června odchází šéfdirigent Tomáš Koutník
22. července jmenován novým šéfdirigentem Charles Olivieri-Munroe koncerty v Itálii a SRN
- 1999** třítydenní turné do Itálie a Mnichova, kde SČF hraje operu Nabucco
17. července koncert v Monte Carlu za účasti Caroline Murat a Maxima Vengerova
- 2000** turné v SRN
Charles Olivieri-Munroe získává 1. cenu v dirigentské soutěži Pražského jara
31. srpna odchází ředitel Jiří Malina
1. října jmenován ředitelem Roman Dietz
- 2001** dochází k personálním změnám v managementu filharmonie nově jmenován náměstek ředitele Pavel Bašus a manažer orchestru Albrecht Müller koncert SČF se Štefanem Margitou a Pavlem Šporclem
- 2002** v průběhu roku 37 koncertů v SRN a Španělsku na 16 koncertních zájezdech
15. června scénické provedení Holstových Planet ve španělské Valencii
říjen 10 premiérových koncertů pro mládež s Jiřím Suchým a Jitkou Molavcovou

- 2003** **1. dubna** administrativní SČF opouští Zahradní a plesový dům a stěhuje se do Domu kultury koncerty v Basileji a Paříži
zájezdy do Rakouska, SRN, Francie a Švýcarska
zahájení pravidelných koncertů v pražském Rudolfinu a v Obecním domě v Praze
- 2004** Festival L. van Beethovena rozšířen na 18 koncertů v deseti městech Ústeckého kraje termín festivalu přesunut ze září na květen a červen
evropské turné do 28 měst ve 12 zemích
- 2005** **29. ledna** koncert v maltské Vallettě
říjen turné po 12 městech ČR s Pavlem Šporclem a dirigentem Tomášem Koutníkem
vydáno CD Novelty concerto s Pavlem Šporclem
- 2006** koncert v sídle UNESCO v Paříži
25. května s filharmonii vystupuje Mischa Maisky
- 2007** navázání spolupráce s Columbia Artists Management New York
realizace turné v SRN se Symfonií Pán prstenů
29. května filharmonie účinkuje v pražském Rudolfinu na festivalu Pražské jaro
letní sezona koná se 1. ročník Evropské hudební akademie
24. července pořízen nový klavír značky Steinway & sons
25. října inaugurační koncert nového klavíru
- 2008** **únor** začíná série 14 koncertů v SRN s produkcí Flames of Classic
březen SČF získává 1. místo v anketě čtenářů MF Dnes za hudební událost roku 2007
18. června a **1. srpna** s filharmonii účinkuje klarinetistka Sharon Kam
k abonentním cyklům A a B se přidává prémiový cyklus C
30. října koná se slavnostní koncert ke 170. výročí založení orchestru a 60. výročí jeho znovuoobnovení
vydána kniha o orchestru v Teplicích pod názvem Severočeská filharmonie Teplice Historie a současnost
- 2009** pokračuje projekt Flames of Classic ve více 20 městech největších německých městech
červen hostem Hudebního festivalu L. van Beethovena je Shlomo Mintz
17. července Severočeská filharmonie vystupuje na zahajovacím koncertě MHF Český Krumlov
srpen orchestr doprovází ve třech německých městech José Carrerase
- 2010** pokračuje spolupráce s agenturou Lux Concerts se 14 koncerty v SRN
17. března filharmonie doprovází mexického tenoristu Davida Lomeliho ve Státní opeře Praha
4. května Severočeská filharmonie zahajuje MHF Antonína Dvořáka v Příbrami s Dagmar Peckovou
22. května orchestr účinkuje na recitálu v rámci MHF Pražské jaro v Rudolfinu se Štefanem Margitou
natáčení CD pro Sony Classical s dirigentem Maximem Šostakovičem
mistrovské kurzy a koncert s Pavlem Šporclem a Shlomo Mintzem
festival L. van Beethovena zakončuje klavírista Vovka Ashkenazy
září dva koncerty v Itálii s Janem Simonem a Mischou Maisky
turné s Pavlem Šporclem po českých městech
- 2011** **16. ledna** první spolupráce s italským dirigentem Alfonsem Scaranem na koncertě v Tübingenu
26. května Hudební festival L. van Beethovena zahájen koncertem Bravo Broadway!
30. června podepsána smlouva s Alfonsem Scaranem jako hlavním hostujícím dirigentem
koncertní sezonu 2011-2012 zahájil Pavel Šporcl
podzim realizuje se turné Pavla Šporcla s koncertním projektem Gipsy way orchestral po českých městech
- 2012** **1. ledna** Alfonso Scarano se ujímá funkce hlavního hostujícího dirigenta Severočeské filharmonie
20. ledna koná se První lázeňský ples
leden turné s koncerty v osmi italských městech s Alfonsem Scaranem
19. února koncert ve Španělském sále Pražského hradu s Pavlem Šporclem
11. března přímý přenos České a Slovenské televize koncertu 12. ročníku Evropských cen TREBBIA
24. května Hudební festival L. van Beethovena zahajuje kytarista Carlos Piñana
22. srpna mimořádný koncert Classical Rock Tour 2012 v Teplicích a natáčení DVD

- 2013 duben** natáčení autorského CD skladatele Alberta Bonery s dirigentem Alfonsem Scaranem účast na festivalech Martinů fest v Poličce, Mahler Jihlava, HF Antonína Dvořáka v Příbrami, Festival Zakázané hudby Terezín, Operní týden v Kutné Hoře, MHF Český Krumlov, Jaro Josefa Suka aj.
1. října funkce šéfdirigenta se ujímá Alfonso Scarano
Charles Olivieri-Munroe jmenován čestným šéfdirigentem
listopad realizuje se asijské turné Toyota Classics Tour do Vietnamu, Kambodže, Malajsie a Bruneje
25. listopadu koncert v Teatro Luciano Pavarotti v italské Modeně
prosinec podepsána smlouva o mediálním partnerství se společností Mistral TV produkce
- 2014 22. května** Hudební festival L. van Beethovena zahájen koncertem Broadway Rocks
natáčení nového CD s názvem V ozvěnách zpěváka Davida Deyla pro společnost Supraphon
k abonentním cyklům A, B a C se přidává komorní cyklus K se sedmi koncerty v Zahradním domě
zahájen nový koncertní projekt pod názvem Grosse Gala-Nacht der Operette
17. prosince členové filharmonie se účastní koncertu s Jakubem Hrušou k Roku české hudby v O2 Aréně
- 2015** během roku se uskutečňuje celkem 128 koncertů, z toho 40 v zahraničí
1. února odchází Květa Vlčková, dlouholetá zaměstnankyně koncertního oddělení
na její místo přichází na základě konkurzu Magdaléna Jenčíková
realizuje se společný projekt Konzervatoře v Teplicích a Severočeské filharmonie Orchestrální akademie
6. června koncert s Davidem Dylem v rámci AVON Pochodu v Praze
25. června Hudební festival L. van Beethovena zakončuje recitál Dagmar Peckové
8. července koncert v chorvatském Zadaru s Alfonsem Scaranem
září realizuje se nahrávka dalšího CD Davida Deyla pod názvem Moje Vánoce
září realizuje se profilové CD Barbory Poláškové pod názvem A Tribute to the Jewish Soul
- 2016** během prvních měsíců roku se koná 20 koncertů v německých městech
8. března projekt Piráti z Karibiku v sále Gasteig München
14. dubna Český rozhlas pořizuje nahrávku abonentního koncertu s Alfonsem Scaranem
4. června slavnostní koncert věnovaný 45. výročí založení Konzervatoře v Teplicích
23. června Hudební festival L. van Beethovena zakončuje Štefan Margita
28. července koncert na MHF Český Krumlov s Kun-Woo Paikem
18. listopadu Severočeská filharmonie účinkuje na festivalu Nekonvenční žižkovský podzim
- 2017** pokračují tradiční koncerty v německých městech
březen dohoda s Petrem Vronským o jeho nástupu do funkce šéfdirigenta od 1. října 2018
duben realizace prvního jihoamerického turné do Chile a Argentiny s koncerty v Santiagu de Chile, San Juanu, Córdoba, Rosariu a Buenos Aires
hlavní tváří 53. ročníku Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena byl Shlomo Mintz
1. září po 16 letech odchází manažer orchestru Albrecht Müller, jeho funkcí byla pověřena Magdaléna Jenčíková a na její místo přišla Milena Schejbalová
koncertní turné po českých městech s provedením díla Má vlast Bedřicha Smetany ke 135. výročí premiéry
realizuje se projekt se skladbami skupiny Böhse Onkelz v německých městech Chemnitz, Rostock a Dresden
- 2018**
10. května poslední koncert Alfonsa Scarana ve funkci šéfdirigenta
květen budoucí šéfdirigent Petr Vronský se představuje na pěti koncertech v Teplicích a Děčíně
24. května Hudební festival L. van Beethovena zahajuje klavírista Kun-Woo Paik
21. června na závěrečném koncertu festivalu zaznělo koncertní provedení Čajkovského opery Evžen Oněgin
23. června filharmonie koncertuje ve Dvoře Králové nad Labem se Smetanovou Mou vlastí
8. července koncert v Klášterci nad Ohří s Jaroslavem Svěceným
1. října funkce šéfdirigenta se ujímá Petr Vronský
18. října koná se světová premiéra díla Sinfonia Argentina s dirigentem Robertem Montenegrem
15. listopadu slavnostní koncert ke 180. výročí založení orchestru a 70. výročí jeho znovuobnovení
vydáno druhé rozšířené a doplněné vydání knihy o historii orchestru v Teplicích pod názvem Severočeská filharmonie - Historie a současnost da capo

Koncerty v tuzemsku / Domestic Concerts / Inlandskonzerte
1948-2018

Benešov	Karlovy Vary	Plzeň
Beroun	Kladno	Podbořany
Bílina	Kladruby	Poděbrady
Bohosudov	Kláštevec nad Ohří	Polička
Bratislava	Konopiště	Pozorka
Brno	Košice	Praha
Cítoliby	Kralupy nad Vltavou	Prachatice
Čáslav	Krupka	Protivín
Černčice	Kutná Hora	Přelouč
Červený Kostelec	Letohrad	Příbram
Česká Lípa	Liberec	Rakovník
České Budějovice	Libochovice	Roudnice nad Labem
Český Krumlov	Litoměřice	Rumburk
Desná v Jizerských horách	Litomyšl	Rychnov nad Kněžnou
Děčín	Litvínov	Sezemice
Dubí	Loučky	Sokolov
Duchcov	Louny	Strakonice
Dvůr Králové nad Labem	Lovosice	Sychrov
Frýdlant v Čechách	Mariánské Lázně	Štětí
Hluboká nad Vltavou	Meziboří	Štířín
Hostomice	Mimoň	Tábor
Hradec Králové	Mladá Boleslav	Tanvald
Hrádek nad Nisou	Most	Terezín
Hukvaldy	Náchod	Trutnov
Cheb	Nelahozeves	Třebeň
Chlum	Nové Město pod Smrkem	Třinec
Chomutov	Novosedlice	Turnov
Chrastava	Nový Bor	Ústí nad Labem
Chrudim	Olomouc	Úštěk
Jablonec nad Nisou	Osek	Varnsdorf
Jaroměř	Ostrava	Vejperty
Jičín	Pardubice	Vrchlabí
Jihlava	Pelhřimov	Vysoké Mýto
Jilemnice	Peruc	Zlín
Jirkov	Písek	Žatec
Kadaň	Ploskovice	Železný Brod

Koncerty v zahraničí / Concerts abroad / Auslandskonzerte
1957-2018

1957	Germany	Pirna 12. 8.	1986	Italy	Alghero 19. 5. Cagliari 14. 5., 15. 5., 16. 5., 17. 5. Nuoro 20. 5. Palermo, Scopello 3. 7. - 9. 8. Sassari 18. 5.
1958	Germany	Pirna 21. 9.	1987	Italy	Palermo, Scopello 28. 6. - 15. 8.
1959	Germany	Pirna 5. 11.	1988	Germany	Karl Marx Stadt 10. 5.
1965	Germany	Neustadt 28. 3.	1989	Austria	Wien 11. 6.
1967	Germany	Pirna 25. 5.	Germany	Rosenheim 15. 10.	
1973	Germany	Freiberg 3. 6.	1991	Germany	Oberndorf 17. 11.
1974	Germany	Freiberg 5. 10.	Italy	Anghiari 15. 6. Torino 11. 12.	
1975	Germany	Freiberg 5. 6.	Switzerland	Biel 21. 7. - 29. 7.	
1976	Germany	Freiberg 10. 6.	1992	Germany	Giessen 18. 11. Kempten 11. 12. Ludwigsburg 21. 11. Marienberg 19. 9. Oberndorf 22. 11. Pappenburg 6. 11. Quakenbrück 8. 11. Saarbrücken 19. 11. Schwabisch Hall 20. 11. Visbeck 7. 11.
1977	Germany	Freiberg 6. 10.	Italy	Foligno 1. 1. Paularo 7. 8. Tolmezzo 6. 8.	
1979	Germany	Zwickau 23. 6. Freiberg 27. 9.	1993	Germany	Bremen 31. 12. Ludwigsburg 21. 11. Oettingen 1. 5. Quakenbrück 7. 11. Visbeck 6. 11. Zittau 4. 12.
1983	Germany	Zwickau 17. 4.	1994	Germany	Bad Neuheim 13. 3. Bersenbrück 12. 11. Bremen 1. 1. Hanau 12. 3. Ludwigsburg 1. 10. Quakenbrück 13. 11. Regensburg 27. 2. Ulm 16. 7.
Spain	Badajoz 4. 6., 5. 6. Burgos 1. 6. Elche 7. 6. Gijon 31. 5. La Coruña 26. 5. Lugo 23. 5. Orense 27. 5. Pontevedra 24. 5. Santiago de Compostela 25. 5. Valladolid 3. 6.				
1985	Spain	Badajoz 17. 6. Cuenca 14. 6. Gijon 11. 6. Guadalajara 13. 6. Lugo 7. 6., 8. 6. Pontevedra 5. 6. Sevilla 18. 6. Valladolid 12. 6. Vigo 10. 6.			

1995	Germany	Dinklage 21. 10. Loningen 11. 11. Quakenbrück 12. 11. Ulm 22. 7., 26. 11. Vechta 22. 10. Visbeck 10. 11.	2001	Austria	St. Paul 1. 7. Villach 30. 6.
1996	Germany	Bersenbrück 16. 11. Bremen 31. 12. Coswig 15. 6. Greven 29. 9. Neumünster 30. 9. Quakenbrück 17. 11. Rothenburg 19. 9. Selb 25. 4. Uelzen 20. 9.	Germany	Braunschweig 29. 12. Delmenhorst 31. 12. Düsseldorf 26. 12. Kiel 28. 12. Mainz 30. 12.	
1997	Germany	Bautzen 29. 3., 3. 4., 5. 4., 13. 4. Bautzen 18. 4., 20. 4., 3. 5., 10. 5. Dippoldiswalde 22. 11. Quakenbrück 9. 11. Rothenburg 29. 11.	Spain	Aviles 26. 10. Bilbao 25. 10. Burgos 27. 10. Leon 28. 10. Valladolid 29. 10. Zaragoza 30. 10.	
Italy	Caggiano 5. 8. Milano 1. 10. Modena 3. 10. Oristano 7. 8. Verceli 2. 10.	2002	Germany	Bamberg 29. 12. Berlin 15. 12. Bielefeld 9. 11. Braunschweig 27. 12. Bremen 26. 5., 31. 12. Cottbus 16. 12. Erfurt 18. 12. Frankfurt 20. 12. Freiberg 5. 7. Halle/Saale 30. 12. Hamburg 26. 12. Hanau 15. 11. Hannover 21. 12. Kiel 8. 11., 28. 12. Leer 13. 11. Leipzig 19. 12. Lingen 10. 11. Ludwigshafen 13. 12. München 23. 11., 24. 11. Oberhausen 14. 12. Oldenburg 17. 12. Rengsdorf 19. 7. Stuttgart 13. 4. Ulm 17. 3. Wilhelmshafen 11. 11. Wolfenbüttel 24. 9., 26. 9. Wolfenbüttel 28. 9. 29. 9. Worms 5. 7. Zittau 2. 2., 29. 3.	
1998	Germany	Quakenbrück 8. 11.	Spain	Valencia 15. 6.	
Spain	Badajoz 22. 5. Caceres 21. 5. Guadix 23. 5.	1999	Germany	Augsburg 20. 11. Ludwigsburg 27. 3. München 21. 4. - 9. 5. Ascoli Piceno 16. 4., 17. 4., 18. 4. Monte Carlo 17. 7.	
Italy	Monaco	2000	Germany	Bad Elster 5. 8. Bad Meinberg 4. 1. Bietigheim 6. 1. Ludenscheid 2. 1. Meppen 3. 1. Mühlheim 7. 1. Nettetal 2. 1. Neumünster 1. 1. Sogel 9. 1.	

2003 **Austria** St. Paul 28. 6.
Villach 29. 6.
Belgium Brussel 3. 12.
France Clermont Ferrand 17. 12.
Lyon 9. 12., 10. 12.
Marseille 15. 12.
Metz 28. 12.
Nice 21. 12.
Paris 23. 4., 24. 4., 12. 12.
Toulouse 19. 12.
Germany Bernburg 31. 12.
Bonn 1. 1.
Dresden 5. 7.
Köln am Rhein 5. 12., 6. 12.
München 26. 12.
Schongau 2. 8.
Ulm 19. 7.
Wieskirche 3. 8.
Zittau 23. 2., 26. 10., 23. 11.
Switzerland Basel 28. 3., 29. 3., 30. 3.
Geneve 29. 11.

2004 **Austria** Graz 7. 12.
Linz 5. 12.
Croatia Zagreb 9. 12.
Denmark Horsens 28. 11.
France Bordeaux 20. 12.
Grenoble 22. 12.
Lille 22. 11.
Metz 21. 11.
Montpellier 21. 12.
Nancy 24. 11.
Nimes 11. 7.
Rouen 23. 11.
Strasbourg 25. 11.
Toulon 13. 12.
Germany Bad Bentheim 9. 1.
Bad Homburg 29. 2.
Biedenkopf 10. 1.
Bocholt 11. 1.
Braunschweig 1. 12.
Dortmund 20. 11.
Dresden 4. 7., 3. 12.
Emden 14. 11.
Euskirchen 27. 2.
Göttingen 26. 11.
Kempten 1. 3., 31. 12.
Kiel 27. 11.
Leipzig 30. 11.
Lippstadt 28. 2.
Miesbach 4. 1.
Neustadt an der W. 2. 3.
Pfullendorf 7. 1.
Salzgitter 8. 10.
Strasslach 1. 1.
Stuttgart 4. 12.
Vohringen 5. 1.
Zittau 3. 10.
Hungary Budapest 8. 12.
Portugal Lisboa 17. 12., 18. 12.
Serbia Beograd 11. 12.
Slovakia Bratislava 6. 12.
Slovenia Ljubljana 10. 12.
Spain El Vendrell 12. 8.
Llivia 15. 8.
Madrid 15. 12.
Torroella de Montgrí 13. 8.
Zaragoza 14. 12.
Switzerland Erstfeld 6. 1.
Will 2. 1., 3. 1.

2005 **Germany** Altdorf 2. 1.
Bad Bentheim 6. 1.
Bocholt 7. 1.
Diepholz 10. 3.
Herborn 9. 3.
Kusel 4. 1.
Miesbach 5. 1.
Miltenberg 8. 1.
Pfullendorf 3. 1.
Strasslach 1. 1.
Zittau 20. 2., 22. 5.
Malta Valletta 29. 1.
Switzerland St. Gallen 12. 11.
Zürich 13. 11.
2006 **France** Paris 27. 3.
Strasbourg 31. 12.
Germany Hexenagger 4. 8., 5. 8., 6. 8.
Icking 26. 11.
Wunsiedel 22. 7.
Zittau 5. 11.
2007 **Germany** Berlin 15. 4., 3. 7., 15. 7.
Erfurt 18. 4.
Frankfurt am Main 22. 4.
Köln am Rhein 21. 4.
Leipzig 30. 6.
Magdeburg 19. 4.
München 12. 4.

2008 **Austria** St. Pölten 13. 12., 14. 12.
Germany Berlin 12. 1.
Dortmund 22. 2.
Dresden 2. 2.
Düsseldorf 23. 2.
Frankfurt am Main 5. 4.
Glückstadt 10. 8.
Gotha 17. 7.
Halle 19. 1.
Hamburg 16. 4.
Hannover 4. 4.
Hildesheim 30. 9.
Leipzig 30. 3.
Magdeburg 9. 8.
Mannheim 10. 2.
München 12. 4.
Nürnberg 13. 4.
Saarbrücken 6. 4.
Stuttgart 9. 2.
Zittau 17. 2.
Spain Madrid 10. 5.
2009 **Austria** Wien 31. 1.
Germany Bamberg 7. 3.
Berlin 17. 1.
Bonn 18. 4.
Bremen 11. 3.
Cosfeld 4. 1.
Dortmund 14. 3.
Dresden 15. 2., 22. 8.
Düsseldorf 13. 3.
Erfurt 14. 2., 20. 8.
Essen 19. 4.
Frankfurt am Main 15. 3.
Hamburg 12. 3.
Hannover 17. 4.
Heilbronn 21. 3.
Karlsruhe 8. 2.
Leipzig 5. 4.
München 1. 3.
Nürnberg 22. 3.
Schwerin 18. 8.
Stuttgart 8. 3.
Wiesbaden 20. 4.

2010	Germany	Berlin 16. 1. Dresden 20. 4. Duisburg 12. 3. Düsseldorf 19. 2., 26. 3. Erfurt 20. 2. Frankfurt am Main 11. 3. Hannover 31. 1 Leipzig 14. 3. Marburg 6. 2. München 11. 4. Nürnberg 19. 3., 9. 4. Stuttgart 21. 2., 10. 4.
	Italy	Avellino 18. 9., 19. 9.
2011	Germany	Dresden 11. 11. Lippstadt 16. 10. Saarlouis 9. 10. Salzgitter 30. 9. Tübingen 16. 1., 10. 10.
2012	Germany	Bad Elster 1. 5. Berlin 25. 8. Dresden 29. 11. Marburg 24. 11. Selb 25. 10.
	Italy	Albano Laziale 26. 1. Brà 22. 1. Campobasso 28. 1. Imola 25. 1. Pavia 30. 1. Pescara 27. 1. San Vito 23. 1. Savona 21. 1.
2013	Brunei	Bandar Seri Begawan 16. 11.
	Cambodia	Phnom Penh 7. 11.
	Germany	Dresden 13. 11. Ebrach 16. 11. Frankfurt am Main 21. 4. Nürnberg 13. 5.
	Italy	Modena 25. 11.
	Malaysia	Kuala Lumpur 12. 11.
	Vietnam	Hanoi 5. 11.

2014	Germany	Bad Elster 6. 6. Berlin 11. 4. Dresden 19. 11. Düsseldorf 30. 4. Emden 29. 4. Essen 3. 5. Frankfurt am Main 5. 4. Hamburg 25. 6. Chemnitz 13. 8. Magdeburg 16. 8., 16. 11., 14. 12. Mainz 26. 12. München 23. 3. Nürnberg 25. 5. Zittau 5. 10.
2015	Croatia	Zadar 8. 7.
	Germany	Bad Elster 22. 5. Bautzen 4. 1. Bayreuth 14. 3. Berlin 18. 4. Cottbus 8. 2. Donauwörth 3. 10. Dresden 15. 2., 25. 7., 18. 11. Düsseldorf 11. 4. Essen 17. 5. Frankfurt am Main 3. 5. Gera 11. 1. Greiz 18. 1. Halle 10. 1. Hamburg 1. 5. Hildesheim 28. 2. Hoyerswerda 24. 1. Chemnitz 1. 2. Jena 29. 3. Leipzig 1. 3. Magdeburg 11. 7., 8. 11. Magdeburg 23. 11., 13. 12. Mainz 27. 12. Münster 27. 6. Nürnberg 17. 1. Potsdam 7. 2. Saarbrücken 2. 1. Stuttgart 23. 5. Weimar 2. 5. Wiesbaden 3. 1., 26. 12. Würzburg 14. 2. Zwickau 25. 1. Treviglio 27. 3. Udine 28. 3.
	Italy	

2016	Germany	Bad Elster 1. 5. Ballenstedt 20. 2. Bautzen 3. 1. Berlin 28. 5. Cottbus 21. 2. Dresden 3. 4., 26. 10. Düsseldorf 8. 4. Essen 7. 4. Frankfurt am Main 13. 5. Gera 9. 1. Halle 10. 1. Hamburg 18. 6. Hoyerswerda 16. 1. Chemnitz 24. 1. Jena 6. 3. Jonsdorf 7. 8. Leipzig 27. 3., 2. 4. Magdeburg 20. 11., 18. 12. München 28. 3. Nürnberg 17. 1. Potsdam 30. 1. Saarbrücken 13. 2. Schweinfurt 26. 11. Zittau 23. 10. Zwickau 31. 1.
2017	Argentina	Buenos Aires 25. 4. Córdoba 22. 4. Rosario 24. 4. San Juan 20. 4.
	Germany	Bautzen 8. 1. Berlin 20. 5. Cottbus 5. 2. Dresden 22. 11. Düsseldorf 15. 5. Hamburg 21. 5. Hoyerswerda 11. 2. Chemnitz 29. 1., 18. 2. Leipzig 13. 4., 16. 4. Magdeburg 17. 12. Nürnberg 15. 1., 26. 2. Potsdam 3. 2., 12. 2. Roding 5. 1. Saarbrücken 28. 1. Zwickau 19. 2.
	Chile	Santiago de Chile 17. 4.

2018	Germany	Bautzen 7. 1. Berlin 19. 5. Bremen 17. 5. Cottbus 3. 2. Dresden 29. 6., 31. 10. Düsseldorf 16. 5. Hamburg 18. 5. Hoyerswerda 27. 1. Chemnitz 6. 1., 4. 2., 16. 2. Kirschau 11. 3. Leipzig 25. 2. München 21. 10. Nürnberg 14. 1. Potsdam 11. 2. Rostock 30. 4. Schwedt 7. 10. Zwickau 18. 2.

Plánované zahraniční koncerty v roce 2019
Scheduled concert tours abroad for 2019
Geplante Auslandstourneen im Jahr 2019

2019	Germany	Bautzen 5. 1. Berlin 12. 5. Bremen 15. 5. Cottbus 24. 2. Dresden 17. 2., 16. 6. Düsseldorf 14. 5. Hamburg 13. 5. Hoyerswerda 16. 2. Chemnitz 3. 2., 11. 8. Leipzig 10. 2. Nürnberg 27. 1. Potsdam 23. 2. Zwickau 31. 3.
	Italy	Avezzano 17. 10. Bari 15. 10. Campobasso 19. 10. Foggia 14. 10. L'Aquila 20. 10. Lamezia Terme 13. 10. Messina 12. 10. Milano 21. 10. Pescara 18. 10. Sondrio 22. 10. Teramo 16. 10. Torino 23. 10. Udine 11. 10.

Hostující dirigenti / Guest Conductors / Gastdirigenten
 1948-2018

Aavik H. Ch.	Bruland S.	Fiala M.	Horák A.	Kirchhoff C.	Liška B.	Nesterowicz M.	Pujol M.	Sorichetti A.	Vajnar F.
Abe M.	Brych J.	Fiala P.	Hrubíš P.	Kiselev S.	Löbner T.	Netopil T.	Quaremba S.	Spilka V.	Válek R.
Adamus J.	Buckland G.	Fischer E.	Hrůša J.	Klacker J.	Lobo M.	Neufeld A.	Radu R.	Spurný V.	Válek V.
Afkham D.	Buclet D.	Fischer-Diskau M.	Huppert D.	Klár V.	Lombardi P.	Neumann V.	Rachlin A.	Squeo D.	Valta J.
Altrichter P.	Bugeanu C.	Fleischer R. C.	Hus-Tichý J.	Kleckner J.	Lore V.	Nikiforoff P.	Rajčev R.	Stankow K.	Vaněk S.
Amelung Ph.	Burckhardt H.	Foremny M.	Chachaj T.	Klemens M.	Lorenc J.	Nilson G.	Rajter L.	Stárek J.	Vasílek L.
Amigo J.	Callegaro A.	Formáček M.	Chang Yun-Sung	Klemm E.	Lorenzo de G.	Nohejl J.	Rattay B.	Steckel E.	Vasilenko A.
Anbild K.	Campestrini Ch.	Fornaciari C.	Chi J.	Klemm F.	Lucarelli S.	Nonenmacher F.	Reason M.	Steyer J.	Vašata K.
Anderson Ch.	Carvajal A.	Fratta G.	Chlup V.	Klier N.	Macleod F.	Nosek K.	Reinhard R.	Straka Z.	Vaupotic M.
Andrade P. M.	Castro-Balbi D.	Fromherz M.	Chomicer N.	Klíma A.	Macudzinski S.	Notev K.	Remartinez C.	Stratton K.	Vavřínek S.
Andres D.	Cattaneo E.	Fromherz Ph.	Choong-Keun Oh	Kllem D.	Macura S.	Novák P.	Resch J.	Strickler J.	Vecchia La F.
Angelov I.	Cigler L.	Fröschle F.	Chromčák P.	Klopfenstein N.	Madey B.	Novenko M.	Riehle F.	Strugala T.	Villaret C.
Apeitos J.	Closel A.	Galati F. I.	Chuang Ch. T.	Kluxen Ch.	Magnus C.	Novotný B.	Roca S.	Stryja K.	Vinkler A.
Apolín A.	Cohen C.	Galvez G.	Chung Ch. M.	Knepr S.	Machek M. A.	Nurhan A.	Rodilla M. J.	Stupka F.	Viotti L.
Arman N.	Conti N.	Garbe S. M.	Chung N.	Knotte J.	Mak G.	Okabe Ch.	Roháč M.	Suben E.J.	Vizzioli F.
Askorski V.	Crudele A.	Garwanov W.	Chvála J.	Kobayashi Ken-ichiro	Maksutov A.	Olivieri-Munroe Ch.	Rohan J.	Suganandarajah L.	Vlach-Vrutinký J.
Aviat V.	Cummings A.	Gatto P.	Chvalovský J.	Köhler J.	Malát J.	Olos O.	Rosen A.	Sulemann G.	Voběrek J.
Axelrod J.	Čížek B.	Geisler S.	Chwedczuk Z.	Koch W.	Málek V.	Orszynowicz C.	Rossin W.	Svárovský L.	Vodňanský J.
Babický F.	Danel D.	Geum N.	Ianakiev D.	Kollar I.	Marczyk S.	Oskamp G.	Rozsa F.	Svejkovský J.	Vostřák Z.
Baborák R.	Daniel J.	Gianola R.	Ibrahimov F.	Kománek A.	Marič J.	Österlund A.	Rózsová M.	Svoboda J.	Vronský P.
Backofen U.	Daus J.	Giuliani N.	Ionescu Galati I.	Konvalinka M.	Martinič A.	Österreicher K.	Rychert Z.	Svoboda M.	Waldhans J.
Badia L. C.	David Ch.	Gjarov I.	Ivanivič M.	Košík F.	Martinez L.	Paerk Y.	Řáha J.	Szmidt A.	Wallat H.
Bae J.	Davison W.	Gladziwa J.	Ivanovič M.	Košík M.	Massenna L.	Palumbo M.	Sádlo M.	Šedivý M.	Wamsler M.
Barac O.	Debbaut R.	Glans J.	Jacobi D.	Košler Z.	Matěj V.	Pařík I.	Sahbai M.	Šefl J.	Wang J.
Barsov V.	Debelič N.	Göttemann M.	Jacquot M.	Kouba A.	Matesic M.	Pařík O.	Saito Y.	Šejna K.	Weder O.
Bartl J.	Dendievel M.	Gotthard J.	Jaffe E.	Koutník T.	Mátl L.	Pasquet G.	Sakpinar E.	Šmolík P.	Weiser A.
Bauer R. G.	Denes I.	Grams E.	Jakobi H.	Kovalchuk V.	Mazurkiewicz A.	Pasternack J.	Salmieri E.	Šnajdr P.	Wiener-Püschel H.
Baxa N.	Deng Z.	Grazinite M.	Janda Zd.	Krajewski M.	McFall L.	Pavlovský Z.	Sanfilippo F.	Šostakovič M.	Wiesner D.
Bea J.	Devátý A.	Gutwiller J.	Janeček K.	Krausová E.	Melin K.	Pellant J.	Sanchez-Navarro A.	Šrámek J.	Wiley D. S.
Bellolli P.	Diamantis P.	Hahm S.	Janiček M.	Krejčí M.	Mell R.	Perrenoud B.	Saparayev E.	Štílec M.	Winter K. F.
Bender F.	Dick J.	Hališka R.	Jaskulski D.	Krmášek L.	Mertz F.	Pescetti S.	Scarano A.	Štrynci M.	Worm D. G.
Bennett D.	Dobrodinský J. M.	Hanus T.	Jaslican H.	Kroll Ch.	Merzyn A.	Pesonen U.	Seehafer R.	Štúr R.	Yanakiev D.
Berdondini M.	Dohnányi O.	Harris R.	Jassan A.	Kružík R.	Meyer P.	Petersen N.	Sekuluc-Barac O.	Štván J.	Yanko Y.
Beykirch D.	Doležal J.	Hartmuth M.	Javůrek J.	Krygel J.	Micka V.	Petrdlík J.	Sensoy H.	Šulc Z.	Yaslicam E. G.
Bílek Z.	Dorsch H.	Hartog T.	Jenemann G.	Křenovský J.	Mintz S.	Pinkas J.	Shankar H.	Šumník P.	Yi D.
Biron A.	Doubravský M.	Hatton T.	Jeniček J.	Křička A.	Mitcheł C.	Podářil A.	Shoup R.	Švec D.	Záborszky J.
Bitterlich H.	Doubravský P.	Haupt W.	Jeong I.	Kšica J.	Mohr C.	Pohůnek L.	Schärli R.	Talich J.	Zadina J.
Blacký J.	Drs F.	Heatherington A.	Jeong W.	Kubík J.	Montenegro R.	Policeř Š.	Schejbal J.	Talmon A.	Záhorsky J.
Blažek Z.	Duchezne C. M.	Helfricht H.	Jirouš S.	Kubínský R.	Motlík J.	Politzka S.	Schlaefli J.	Tausinger J.	Zehnder K.
Bogunia S.	During C.	Herbig M.	Jírová O.	Kučera J.	Mrázek J.	Pommer M.	Schmalenberg T.	Thorau J.	Zelenka M.
Bok M.	Egbert L.	Herci J.	Jiřikovský P.	Kühnel A.	Mrkos Z.	Popov S.	Schmidt-Gertenbach F.	Tiboris P.	Zemba A.
Boncompagni E.	Eichinger H.	Hermus A.	Jonher Y.	Kühnelová A.	Müller K.	Popp F.	Schneider W.	Tichý J.	Zídek K.
Borowicz L.	El Saedi A.	Hernández-Silva M.	Kahlert N.	Kuchinka J.	Müller Z.	Portych J.	Schottky F.	Tingaud J.-L.	Zicha J.
Bostock D.	Eliška R.	Hess G.	Kalb T.	Kukal O.	Munclinger M.	Poska K.	Schumann Ch.	Tirobis P.	Zimmer R.
Bragg G.	Ellis N.	Hessel C.Th.	Kang H.	Kulinský M.	Mura P.	Powolny J.	Siffert E.	Trevor K.	Zoepfel K.
Brähm T.	Emilsohn G. A.	Hiramitsu Y.	Karidoyanes S.	Lachenmaier V.	Museler L.	Praetorius F.	Silva M.	Trhlík O.	Zollman R.
Brannekemper F.	Epp R.	Hlaváček I.	Katlewicz J.	Lavacher C.	Muto H.	Pratt F.	Simsek H.	Trikolidis K.	Zur N.
Braun J.	Erdl F.	Hlaváček L.	Kawamoto K.	Lee S.	Nakajima Y.	Preil D.	Singer G.	Tschumi F.	Židek T.
Brauner T.	Ertüngealp A.	Hoetzl J.	Kern U.	Lenárd O.	Natanek A.	Preisler F.	Sisilo A.	Tsokau Z.	Žurajtis A.
Brejšek J.	Fan T.	Hoffmann N. B.	Ki Woong Jang	Lentini F.	Nawa H.	Pricope E.	Slade F.	Turnovský M.	
Brenner A.	Farkač H.	Hofstetter M. B.	Kim C. Y.	Li Te-Lun	Nedbal K.	Procner J.	Slováček F. ml.	Usterreich K.	
Brock N.	Fast G.	Holubec J.	Kim J.	Lin Ch. Ch.	Nellessen H. J.	Przytocky P.	Smetáček V.	Utidian H.	
Brouseau M.	Fast Ch.	Hontvári G.	Kiraljev V.	Lin T.	Němcová M.	Přikryl M.	Smidtt D.	Váchal J.	

Svěcený J.	Šperk J.	Tereshchenko K.	Válek J.	Vlasáková K.	Yingbin X.
Svejkovský J.	Šperková L.	Tesařová P.	Valenta O.	Vlašánková J.	Yioa Y. B.
Svoboda F.	Šperlová M.	Theimerová A.	Valkoun V.	Vlček J.	Yonov Ch.
Svoboda P.	Šporcl P.	Thibeault M.	Válková M.	Vlček M.	Yoo E.
Svobodová J.	Šporerová E.	Thomas C.	Valta J.	Vlček O.	Yoo H.
Svobodová V.	Šrámková Ž.	Thomaschke T.	Valterová J.	Vlček V.	Yoo J.
Sychra F.	Šramlová M.	Tikalová D.	Váňa M.	Vocel R.	Yoo J. A.
Sýkorová J.	Šreilová P.	Tioka J.	Vancl M.	Vodička J.	Yoo Y. J.
Syne D.	Šrejma M.	Tišnovský K.	Vandertol J.	Vodička L. M.	Yook J. E.
Szabo I.	Šroubek K.	Todt F.	Vaněk L.	Vojáček J.	Yoon J.
Szaboki T.	Šrubař A.	Tölgová H.	Vaněk T.	Vojtek R.	Youn H. D.
Szendiuch D.	Šrubař F.	Tománek D.	Vaník J.	Vokáč I.	Yumi L.
Šafařík P.	Šrubař T.	Tománek J.	Vaňková D.	Vokáčová Z.	Zabaleta M.
Šafr J.	Šrůmová M.	Tomášek J.	Vaňková M.	Vokálová Ž.	Zadáková A.
Šandová J.	Štajnochrová A.	Tomeš J.	Varga T.	Vonásek R.	Zadro M.
Šapočka S.	Štátný P.	Tönz S.	Varga Z.	Vondráček L.	Zahradníček F.
Šaroun J.	Štauberová K.	Topercer P.	Várjon D.	Vondráček H.	Zahradníček J.
Šatylovová I.	Štefek M.	Toperczerová E.	Vassilakakis E.	Vondrovic O.	Zahradník L.
Šelc T.	Štengl J.	Topinka V.	Vavruška J.	Voráček A.	Zajíček L.
Šelembová O.	Štěpán P.	Torbus I.	Vavrušová A.	Voráčková A.	Zakuciová K.
Šepsová H.	Štěpánková J.	Tormová G.	Vavřínek S.	Voráčková M.	Zamborský S.
Šerák J.	Štěpánová Š.	Torriani C.	Veberová I.	Vraspírová P.	Zámečnicková Z.
Ševčík B.	Štolfová H.	Trabucco M.	Veberová K.	Vymazalová J.	Zandra Mc. M.
Ševčík J.	Štraus I.	Traksl J. ml.	Večerka J.	Vytlačil L.	Zavaro E.
Šichmurzajeva Z.	Štréblová M.	Traksl J. st.	Večtomov I.	Wakabayashi H.	Zbrožek M.
Šicho R.	Štruplová E.	Treckel U.	Večtomov S.	Wallinger P.	Zdvíhal P.
Šiller I.	Štúr R.	Trekelková U.	Veiss D.	Walterová V.	Zedník J.
Šimáček H.	Štylec F.	Trepalin A.	Vejevoda F.	Walters F.	Zelenka M.
Šimonková D.	Šubertová M.	Tretjakov V.	Vele L.	Wang S.	Zelenková D.
Šimonová L.	Šubrt E.	Trevor Ch.	Velíšek V.	Wanjaong K.	Zeller R.
Šíp K.	Šubrtová M.	Triendl O.	Vencour K.	Wasserbauer F.	Zeman T.
Šístek E.	Šugárek D.	Trinzinger F.	Vencourová M.	Weber A. Y.	Zraggen S.
Šiška F.	Šujan J.	Troupová I.	Venyš I.	Wee J.	Zhang L.
Škampa M.	Šujan M.	Tržická L.	Verner P.	Weigt A.	Zhao J.
Škardová K.	Šulc M.	Tsokau Z.	Vernerová L.	Weiss H.	Zienkowski E.
Škarková H.	Šulcová B.	Tuček R.	Veselá A.	Weller A.	Zikmundová E.
Škodová J.	Šumpík J.	Tůma F.	Vetinger M.	Welsh J.	Zimanski R.
Škorníčková L.	Šušková E.	Tůma J.	Veverka V.	Wernecke J.	Zimmer T.
Škorpilová D.	Švarc B.	Tůma L.	Veverková A.	Werner P.	Zítek V.
Škuta J.	Švehlík A.	Tůmová M.	Vidláková L.	Westbergová E.	Zlámal P.
Škvárová T.	Švehlová L.	Tvrda H.	Vích B.	Wheeler K.	Zlesák A.
Škvárová Y.	Švejda M.	Tylová Š.	Vildová A.	Wienhard P.	Zomer E.
Šlechta M.	Švejkar M.	Tylšar B.	Vildová M.	Wiezner B.	Zpěvák M.
Šlechta Z.	Švihlíková V.	Tylšar Z.	Vilímeč M.	Wilder D.	Zrostlík J.
Šmídová L.	Švingr P.	Tysman H.	Vilímová R.	Wildhaber H.	Zuber M.
Šmídová-Kalvachová K.	Švormová L.	Uccello D.	Villegas P.	Winischhofer G.	Zuber R.
Šnajdermanová D.	Tae S.	Uinskas K.	Vinco de A.	Winter U.	Zur N.
Šoba P.	Talich J.	Untermüller K.	Vinklát A.	Wolf C.	Zvolánek J.
Šorm S.	Tannenbergerová Y.	Urbanová E.	Vintrová J.	Won J. J.	Zvolánek M.
Šormová A.	Tanski E.	Útkin M.	Víšek T.	Wonk Y.	Ženatý I.
Šormová L.	Tatakovski A.	Útrata O.	Višňakov N.	Woo E.	Židek I.
Šostakovič M.	Tater P.	Vacek A.	Vitáková V.	Wood H.	Žilka V.
Šounová A.	Tattermuschová H.	Vacek V.	Vláhačová H.	Woyinarski A.	Života J.
Šourek K.	Tauberová M.	Váchalová L.	Vlach J.	Wright N.	Žumárová K.
Špaček J.	Tellefsen A.	Váchová K.	Vlachová H.	Wyss H. Sch.	
Španielová A.	Temple A.	Vajo M.	Vlasák K.	Yang H.	

Ředitelé
Managing Directors / Intendanten

1838-1848	Karl Schmit
1848-1864	Franz Lagler
1864-1869	Hans Schöttner
1870-1886	Carl Peters
1886-1898	Karl Wosahlo
1898-1906	Franz Zeischka
1906-1922	Johannes Reichert
1922-1938	Oskar Konrad Wille
1938-1945	Bruno Schestak
1948-1951	Miloš Sedmidubský
1951-1956	Miloslav Bervíd
1956-1971	Bohumil Berka
1972-1990	Jaroslav Soukup
1990	Petr Macek (v zastoupení)
1990-1992	Tomáš Ondrášek
1992-1995	Tomáš Koutník
1995-2000	Jiří Malina
2000 - dosud	Roman Dietz

Druzí dirigenti
Second Conductors / Zweite Dirigenten

1948-1949	Josef Vyskočil
1949-1953	Miroslav Lebeda
1953-1957	Josef Daniel
1958-1960	Boris Masopust
1961-1962	Milivoj Uzelac
1962-1963	Josef Svoboda
1963	Martin Turnovský
1963-1969	Libor Pešek
1969-1971	Vladimír Válek
1972-1985	Bohumil Berka
1982-1985	Emil Skoták
1985-1989	Jan Štván
1990-1993	Jiří Kubík

Šéfdirigenti
Chief Conductors / Chefdirigenten

1838-1848	Karl Schmit
1848-1864	Franz Lagler
1864-1869	Hans Schöttner
1870-1886	Carl Peters
1886-1898	Karl Wosahlo
1898-1906	Franz Zeischka
1906-1922	Johannes Reichert
1922-1938	Oskar Konrad Wille
1938-1945	Bruno Schestak
1948	Miloš Sedmidubský
1948	Bohuš Slezák
1948-1949	Josef Hrnčíř
1949-1956	Miloslav Bervíd
1956-1972	Bohumil Berka
1972-1989	Jaroslav Soukup
1989-1991	Jan Štván
1991-1997	Tomáš Koutník
1997-2013	Charles Olivieri-Munroe
2013-2018	Alfonso Scarano
2018 - dosud	Petr Vronský

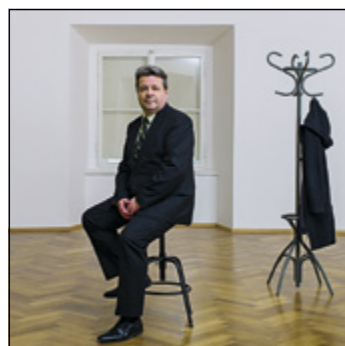
Koncertní mistři
Concert Masters / Konzertmeister

1948-1950	Jaroslav Černý
1950-1952	Oldřich Myler
1952-1953	Jiří Havlíček
1953-1957	Oldřich Myler
1957-1960	Karel Anděl
1961-1965	Karel Šroubek
1966-1968	Jaroslav Podlesný
1968-1980	Vlastimil Prošek
1981-1985	Alois Botha (v zastoupení)
1985-1987	Jan Jouza
1987-1990	Alois Botha (v zastoupení)
1990 - dosud	Naďa Slavíčková

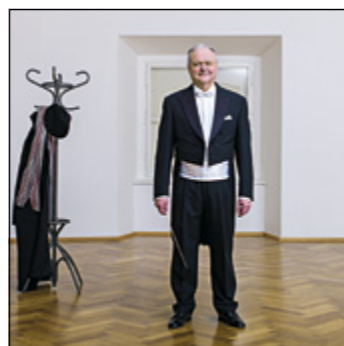
Členové orchestru / Orchestra Members / Mitglieder des Orchesters
1948-2018

Absolon A.	Čajková Z.	Hartman L.	Jouza J.	Kožoušek J.	Markowicz M.	Ordošová Š.	Satýnek A.	Šíma F.	Vaňková V.
Adamcová M.	Čejková L.	Hauf J.	Jung J.	Kramerová A.	Markowiczová R.	Osvald M.	Sazečková A.	Šimek F.	Vasserbauer F.
Anděl E.	Čermák V.	Haunerová L.	Jungová I.	Krátká T.	Martinec M.	Páleník E.	Sedláček J.	Šimon N.	Velišek M.
Anděl K.	Čermáková E.	Havlíček J.	Jurčíková M.	Kraus M.	Mařík V.	Panchartek J.	Sedlák B.	Šimonková D.	Vencour K.
Anufrienková O.	Černá B.	Havránková J.	Justová V.	Krček J.	Masopust B.	Panocha J.	Sedmidubský M.	Šimonová L.	Verner J.
Aubrechtová G.	Černý J.	Havrdová M.	Kabil J.	Krčková E.	Maštálko J.	Pavlišová R.	Sehnoutka M.	Šimová M.	Veverková A.
Badian T.	Černý M.	Hebda J.	Kadlubiec T.	Kreissl F.	Matějka S.	Pavlovský Z.	Severínová E.	Šindelář J.	Vilimová R.
Bahníková H.	Černý R.	Hecl K.	Kála K.	Kreisslová B.	Matouš V.	Pecka K.	Schejbalová M.	Šiška F.	Vinklát A.
Balcar F.	Červená M.	Hecht K.	Kameš R.	Krejčová M.	Matoušek D.	Pecharová J.	Schiffler P.	Šlachta F.	Vinklátová H.
Baraňák P.	Číhal Z.	Heinrich J.	Kaminski J.	Krňanský M.	Matoušová J.	Peksa J.	Schmelzer H.	Šmerda B.	Vinšová B.
Bartoš J.	Danda J.	Heller M.	Karasová Š.	Krupa P.	Matucha J.	Peřkavec D.	Schreiber H.	Šmolcnpov V.	Vintrová J.
Bařinková A.	Danel D.	Herajn P.	Kareš T.	Kruška K.	Melč J.	Pešek L.	Schubert J.	Šoba P.	Vlasáková E.
Bašus P.	Daniel J.	Herman V.	Kareš V.	Kubálek V.	Melišek K.	Pfeifer G.	Schůrková J.	Šomolíková M.	Vlčková K.
Bečvářová J.	Davídek J.	Hlávková J.	Karnetová B.	Kubík J.	Merta E.	Písecký J.	Skala J.	Špergl J.	Vlnasová Z.
Bechyňská M.	Dědek V.	Hloušková J.	Kasík J.	Kubík P.	Městka P.	Plasche R.	Skalic J.	Šperková L.	Vocásek J.
Bechyňský P.	Dietz R.	Hocan Č.	Kašpar P.	Kubrichtová I.	Mezey J.	Plíšková Z.	Skalický R.	Šroubek K.	Vodička V.
Bendík M.	Dietzová I.	Holakovský J.	Kaudelová M.	Kučera L.	Mikuláš M.	Pobuda V.	Skalová L.	Štástka J.	Vodňanský J.
Beneš M.	Dlouhý J.	Hora E.	Kavanová L.	Kučera V.	Milaševskij J.	Podlesný J.	Skalský M.	Štíbr M.	Vojáček J.
Beran P.	Dobrodinský L.	Horák J.	Keller J.	Kůda M.	Mílek O.	Podolská J.	Skibin V.	Štílec F.	Vojtíšek M.
Beranová M.	Doskočil J.	Horák V.	Kirikov V.	Kuchválek J.	Mlnařík F.	Podolský M.	Skoták E.	Štrynci M.	Vojtulovič F.
Berger O.	Doskočilová M.	Horký L.	Kirs P.	Kulhan J.	Mokřý J.	Polák M.	Skřiváček J.	Štván J.	Volný L.
Berka B.	Drholecký Z.	Horová D.	Kirs R.	Kusý L.	Monoszon B.	Pospíšil D.	Slavíčková N.	Šubrt E.	Voňavka V.
Berka Z.	Duba A.	Hořejší H.	Kirsová I.	Kůta J.	Moucha K.	Pospíšil P.	Slavík J.	Tesárek A.	Vondra Z.
Bernášek V.	Dubcová V.	Hotový A.	Klán E.	Kužel Z.	Mourek J.	Pospíšilová M.	Slepčík M.	Tetiva J.	Vorlíček J. ml.
Bervíd M.	Dužková B.	Hottová L.	Kleknerová A.	Kuželka A.	Mráz J.	Pošepný M.	Slezák B.	Tetour J.	Vorlíček J. st.
Besa A.	Dvořák J.	Houška R.	Klika J.	Kytka L.	Müller A.	Prantl J.	Smitalová M.	Todtová D.	Vostrá S.
Besová H.	Eichler J.	Houžvička J.	Klingerová A.	Lada J.	Musil V.	Prchal J.	Sobišková E.	Tomek H.	Vyskočil J.
Bezchlebová H.	Farkaš E.	Hrabáková V.	Klotz J.	Ladová M.	Mušek A.	Prchlík M.	Sochor A.	Traksl J.	Vyskočil K.
Bíma J.	Fenigbauerová V.	Hrnčíř J.	Koblasa A.	Lachmanová K.	Myler O.	Prosek V. ml.	Sochůrek J.	Trepalin A.	Werner J.
Bína S.	Ferenc Z.	Hůla P.	Kocnová K.	Landová E.	Myšička J.	Prosek V. st.	Sochůrek P.	Tuček M.	Zajíček L.
Blažek J.	Fiala A.	Hvolka A.	Kočí L.	Lang R.	Najman J.	Prosková M.	Soukup J.	Tuháček V.	Zejfart P.
Bohata S.	Fišer Q.	Chaloupka V.	Kolařík F.	Lebeda M.	Najnar J.	Provazník F.	Staněk P.	Tůma F.	Zemánek V.
Bohun K.	Fišnar V.	Chlubna Z.	Kolokočník J.	Líkař J.	Nakamura R.	Pulc V.	Starý Z.	Turková D.	Zettl J.
Bok B.	Fleischhansová I.	Chmel P.	Komárek J.	Loskot V.	Nastoupil J.	Purchart M.	Steighenhöfer P.	Turnovský M.	Ziesemannová H.
Borovička J.	Flieger J.	Chrastný V.	Koňáková B.	Lukavec F.	Nešverová A.	Puškáš G.	Steinecker J.	Tymoč K.	Zicha J.
Borůvka P.	Galyáš M.	Chroust R.	Kopecký K.	Macek P.	Neubauer V.	Razák J.	Steklá Z.	Ulman P.	Zimanyi M.
Bořecká L.	Galyáš R.	Chytka M.	Kopecký S.	Macourková M.	Novák R.	Redlich R.	Stočas P.	Ulrich A.	Zimanyi P.
Botha A.	Gieci P.	Jaček J.	Koplová L.	Mach T.	Novák V.	Rigó A.	Střížek A.	Urválek P.	Zimanyiová O.
Brabec J.	Gieciová M.	Janata M.	Kordelová K.	Macháček J.	Novotný J. ml.	Roučková R.	Studenovský M.	Uzelac M.	Zittová B.
Brabec L.	Golda F.	Janda P.	Kořán J.	Machová V.	Novotný J. st.	Růžička M.	Suske M.	Vacek A.	Zuber M.
Bradík M.	Grof J.	Janeček K.	Kos J.	Machula B.	Novotný M.	Růžička Z.	Světlík E.	Vacková M.	Zuber R.
Brindzák E.	Groschup E.	Janoš V.	Kostelný Š.	Machulová M.	Novotný V.	Rybenský J.	Svoboda F.	Váchal B.	Zvolánek J.
Bubeníček L.	Groš K.	Jaroněk J.	Košáková D.	Maidl K.	Nowakowski V.	Ryjáček B.	Svoboda J.	Válek V.	Zywacziwski J.
Bublík F.	Grumet B.	Jasiok B.	Kotlář F.	Majer J.	Nygrýnová J.	Řeháčková B.	Svoboda K.	Valeš F.	Žáková I.
Bureš J.	Hájek K.	Jedlička K.	Koutník T.	Malík V.	Odstrčil J.	Řeřicha M.	Svobodová V.	Valta J.	Žalio A.
Cikryt J.	Hájek O.	Jenčíková M.	Kovárnová M.	Malina J.	Olivieri-Munroe Ch.	Říha K.	Syllabová P.	Vancl M.	Živkov R.
Cinibulk J.	Hajmanová H.	Ježek B.	Kovář J.	Mareček J.	Olšer T.	Říhová V.	Šapocka S.	Vaniček O.	Žlábek J.
Czech J.	Hamza M.	Jírka M.	Kovařík J.	Mareček V.	Ondráček M.	Samec V.	Šenitka M.	Vaník J.	Žlábková I.
Čajka L.	Handl E.	Joneš D.	Kozelková V.	Marešová E.	Ondrášek T.	Sanktus R.	Ševčík B.	Vaník Z.	

Členové orchestru 2008 / Orchestra Members 2008 / Mitglieder des Orchesters 2008

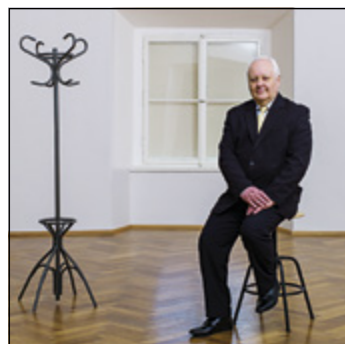
Mgr. Roman Dietz
Ředitel
Managing Director
Intendant

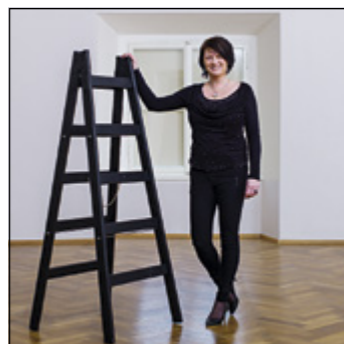
Petr Vronský
Šéfdirigent
Chief Conductor
Chefdirigent

Charles Olivieri-Munroe
Čestný šéfdirigent
Honorary Chief Conductor
Ehren-Chefdirigent

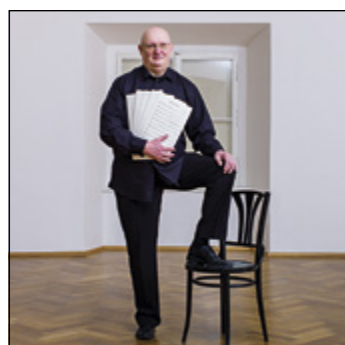
Bc. Pavel Bašus
Náměstek ředitele
Assistant director
Stellvertretender Intendant

Bc. Magdaléna Jenčíková
Manažerka orchestru a PR
Orchestra Manager and PR
Orchestermanager und PR

Zdeněk Vaník
Tajemník orchestru
Orchestra Inspector
Orchesterinspektor

Květoslav Moucha
Notový archiv
Sheet of music Archive
Notenarchiv

Ing. Renata Markowiczová
Ekonomka / Financial officer / Ökonomin
Milena Schejbalová
Koncertní provoz / Concert Co-ordinator
Konzertkoordinator
Dana Košáková
Účtárna / Accountant / Rechnungsabteilung

Martin Markowicz
Michal Martinec
Pavel Staněk
Technika
Technical Staff
Techniker

1. housle
1st Violins
1. Violine

Naděžda Slavičková, koncertní mistr
Robert Galyáš, zástupce koncertního mistra
Tatiana Badian
Petr Borůvka
Irena Dietzová
Šárka Karasová
Blanka Koňáková
Jiří Kuchválek
Štěpánka Ordošová
Martina Prosková
Lenka Šimonová
Martina Šimová
Monika Zimanyi
Petr Zimanyi

2. housle
2nd Violins
2. Violine

Tomáš Olšer, vedoucí skupiny
Milan Galyáš, zástupce vedoucího skupiny
David Pospíšil, zástupce vedoucího skupiny
David Danel
Zdeněk Ferenc
Ludmila Kavanová
Karolína Kocnová
Eliška Krčková
Luděk Kusý
Evžen Šubrt
Dana Todtová

Violy
Violas
Bratschen

Pavel Beran, vedoucí skupiny
Vendula Svobodová, zástupce vedoucího skupiny
Marie Doskočilová
Irena Kirsová
Anna Kleknerová
Václava Machová
Petr Pospíšil

Violoncella
Cellos
Violoncello

Jana Podolská, koncertní mistr
Vojtěch Čermák, zástupce koncertního mistra
Olga Anufrijenková
Pavel Kirs
Alena Kramerová
Jan Krček
Marek Vancl
Jana Vintrová
Eliška Vlasáková
Radko Živkov

Kontrabasy
Double Basses
Kontrabässe

Martin Suske, vedoucí skupiny
Radim Sanktus, zástupce vedoucího skupiny
Jan Doskočil
Jiří Malina
Robert Redlich
Zdeněk Vaník

Flétny
Flutes
Flöten
Anna Nešverová
vedoucí skupiny
Martin Zuber
zástupce ved. skupiny
Barbora Dušková
Lenka Haunerová
Martin Kůda

Hoboje
Oboes
Oboen
Blažena Vinšová
vedoucí skupiny
Miroslava Ladová
zástupce ved. skupiny
Martin Beneš
František Bublík
Jana Nygrýnová

Klarinety
Clarinets
Klarinetten
František Kolařík
vedoucí skupiny
Petr Kubík
zástupce ved. skupiny
Hana Bahníková
Jan Czech
Lukáš Čajka
Zuzana Čajková

Fagoty
Bassoons
Fagotte
Ladislav Bubeníček
vedoucí skupiny
Pavel Ulman
zástupce ved. skupiny
Tereza Krátká
Radovan Skalický

Trubky
Trumpets
Trompeten
Vít Kareš
vedoucí skupiny
Karel Vencour
zástupce ved. skupiny
Karel Kála
Tomáš Kareš
Jiří Skalic

Lesní rohy
French Horns
Hörner
Pavel Staněk
vedoucí skupiny
Andrej Trepalin
zástupce ved. skupiny
Jaroslav Keller
Michaela Pospíšilová
Michal Skalský
Barbora Šimůnková

Pozouny
Trombones
Posaunen
Michal Černý
vedoucí skupiny
Miroslav Růžička
zástupce ved. skupiny
Daniel Joneš
Petr Stočes

Tuba
Milan Podolský

Bicí
Percussion
Schlagwerk
Libuše Šperková
vedoucí skupiny
Michal Martinec
zástupce ved. skupiny
Jiří Cikryt
František Šiška

Harfa
Harp
Harfe
Lukáš Dobrodinský

Kontakty / Contacts / Kontakte

Ředitel / Managing Director / Intendant

Mgr. Roman Dietz tel.: +420 411 440 037
e-mail: dietz.sev.filharmonie@seznam.cz

Náměstek ředitele / Assistant Director / Stellvertretender Intendant

Bc. Pavel Bašus tel.: +420 411 440 024
e-mail: basus.sev.filharmonie@seznam.cz

Manažerka orchestru, marketing a PR / Orchestra Manager, PR / Orchestermanager, PR

Bc. Magdaléna Jenčíková tel.: +420 411 440 036
e-mail: jencikova.sev.filharmonie@seznam.cz

Koncertní oddělení / Concert Co-ordinator / Konzertkoordinator

Milena Schejbalová tel.: +420 411 440 215
e-mail: schejbalova.sev.filharmonie@seznam.cz

Ekonomka / Financial officer / Ökonomin

Ing. Renata Markowiczová tel.: +420 411 440 218
e-mail: markowiczova.sev.filharmonie@seznam.cz

Účtárna / Accountant / Rechnungsabteilung

Dana Košáková tel.: +420 411 440 217
e-mail: kosakova.sev.filharmonie@seznam.cz

Notový archiv / Sheet of music Archive / Notenarchiv

Květoslav Moucha tel.: +420 411 440 219
e-mail: archiv.sev.filharmonie@seznam.cz
archiv.scf@seznam.cz

Adresa: Severočeská filharmonie Teplice, p. o.
Mírové náměstí 2950, 415 01 Teplice, Czech Republic

E-mail: sev.filharmonie@seznam.cz

Datová schránka: 3siziy4

Internet: www.severoceskafilharmonie.cz, www.scf.sf.cz

Facebook: www.facebook.com/severoceskafilharmonie

Zřizovatelem Severočeské filharmonie Teplice je statutární město Teplice

Koncertní činnost Severočeské filharmonie Teplice
podporuje Ústecký kraj
a Ministerstvo kultury ČR

Partneři / Partners / Partner

Ke 180. výročí založení orchestru v Teplicích a 70. výročí znovuoživení jeho činnosti

vydala:

Severočeská filharmonie Teplice, Mírové náměstí 2950, 415 01 Teplice, Česká republika

Texty: Mgr. Roman Dietz (období 1945-2018, faktografie)
doc. PhDr. Lenka Příbylová, Ph.D. (období do roku 1945)

Německý překlad: Robert Bartneck, Albrecht Müller

Anglický překlad: Jamie Lindstedt, Jane Kubikova

Spolupracovali: Bc. Magdalena Jenčíková, Bc. Pavel Bašus

Jazyková korektura: Marie Táborská

Grafická úprava textů a obrazových příloh: Mgr. Roman Dietz

Návrh obálky a vnitřních listů: Filip Meisel

Použité fotografie: archiv Severočeské filharmonie Teplice
Jam.Atelier © 2007
Zbyněk Prys © 2008
MgA. Štěpán Hon © 2018
soukromý archiv Evy Sobiškové
soukromý archiv členů Severočeské filharmonie Teplice

Dobové dokumenty: archiv Severočeské filharmonie Teplice
Regionální muzeum Teplice
Státní okresní archiv Teplice
Státní oblastní archiv Litoměřice
archiv Evy Sobiškové

Grafická příprava a tisk: Jan Hrubeš, Spartakiádní 265/12, 400 01 Ústí nad Labem

Publikace byla vydána za podpory statutárního města Teplice, Státního fondu kultury České republiky a Ústeckého kraje.

Náklad: 3 000 ks

2. doplněné a rozšířené vydání

Tisková uzávěrka 31. 7. 2018

© 2018

Severočeská filharmonie Teplice

ISBN 978-80-270-3741-4